DİVAN-Ü LUĞAT-İT TÜRK İNCELEMELERİ

"DİVAN-Ü LUĞAT-İT TÜRK"DEN DERLENMİŞ ETİMOLOJİK SÖZLÜK

Derleyen:
Hasan Bey HADİ

Tebriz
2005

a : şaşalamayı anlatan bir ədat·$_{ka}$.

aba : **əbə**. **1**. ana. apa$_{ka}$. **2**. ayı. qorxu, qabalıq simgəsi. - **abaçı**: xuxu.

aba başı : dağlarda yetişip dağlıların yediği xiyar kimi tikənli bir ot. yer mürvəri. cannabis sativa$_{ka}$.

abacı : **1**. ayı oynadan. ayıya baxan. **2**. umacı. bununla cocuqlar qorqutulur. - **abacı gəldi**: xuxu gəldi. **- abağı**: qorquluq$_{ka}$. qaraqula. **2**. ağır basma. qâbus$_{ka}$.

abaq : qıt. örtülü. gizli. gözdən qıraq.

abaqı : bax > **abacı**. qorquluq$_{ka}$. qaraqula.

abalı : **1**. qıtlı. az tapılan, görünən nərsə. əcib. nadir. **2**. yapalı. gizli.

aban : **abanğ$_{ka}$**. **1**. əyər. əgər. əyə. **"əgər"** anlamına şərt ilgəci$_{ka}$. - **aban** gəldin: əgər gəldin. - - **aban** gedsən gedərəm, **aban** gəlsən gələrəm. - **aban aban** iş olmaz, bəsləməsən qız olmaz. - gəlsə **aban** tərxanım: gəlirsə əgər tərxanım. - **aban** qolsam$_{ka}$: istərsəm əgər. **2**. abıtqan$_{ka}$. abid. zahid. mürtaz. qıraqlardan

uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam. 3. özün oraya salmayan. xuddar. - aban kimsə, yavuz qalmaz:

abanmaq: ubanmaq$_{ka}$. gizlənmək. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə yubanma.

abed : (< **abıd**). 1. qıraq. dinc. 2. tə'til. 3. pərhiz.

abıdmaq: <> **abıtmaq**

abımaq : gizlətmək. yaşırmaq. örtmək. qapamaq. - onu məndən **abıdı**.

abınmaq : gizlənmək. örtülmək$_{ka}$. saxlanmaq.

abıt : (> **abed**). qıraq. dinc. tə'til. pərhiz. aban. abıtqan$_{ka}$. zahid. mürtaz. qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam.

abıtqan$_{ka}$: 1. saxlayan$_{ka}$. gizlədən. örtən. 2. çəkinən. yaşırun. qaçağan. - **abıtqan** kişi: qaçan, çəkingən kişi. 3. **aban**. abid. zahid. mürtaz. qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam.

abıtmaq : gizləmək. saqlamaq. örtmək$_{ka}$.

abur cubur: malın kötüsü, dəğərsizi. çarçur$_{ka}$. çübür çəbür$_{ka}$.

abzal$_{8}$: əbzar. əməc.

ac : **- ac göz**: alçaq ər. suq. soq. suqər. yutuq. utuq. ütük. tamahkar.

acı : 1. açıq$_{ka}$. acı olan hər nəsnə. əkşi. 2. acıma. didik. dərd. yara. ağrı. 3. kəkirə. - **kəkirə** kolu: acı kişi. 4. **acı- diş**: - acı dişiylə ısırmaq. azı dişinə vurmaq: **azıqlamaq$_{ka}$**. - acı dişli: **azıqlıq$_{ka}$**.

acığ : qaqıq. hirs.

aciko : qıcı$_{ka.}$ xərdəl.

acıq$_{ka}$: 1. acı. acı olan hər nəsnə. əkşi. 2. böyük qardəş. 3. titrü$_{ka}$. didik. dik. kəsgin.

acıqlı : acığı olan. azuqluq$_{ka}$. - acıq yiyəsi olmaq: **azuqlanmaq$_{ka}$**.

acıqlıq$_{ka}$: 1. ağrı. dərd. man. kəsəl. 2. əkşitən. acıdan. turşatmaq üçün kullanılan küp, qab.

acıqmaq: açıxmaq$_{ka}$. - acımaq bildirən bir kəlimə. **ava$_{ka}$**.

acıqsımaq$_{ka:}$ əkşimək. turşamaq. acılaşmaq. - üzüm acığsadı: acıdı.

acıqtırmaq: aç buraxmaq. açurmaq$_{ka}$.

acılanmaq : (**c** <> **z**) azılanmaq$_{ka}$.

acılı : azıqlıq$_{ka}$.

acılıq : 1. açıqlıq$_{ka}$. 2. öt kisəsi. öt$_{ka}$.

acıma : didik. dərd. acı. yara. ağrı.

acımaq$_{ka:}$ 1. əkşimək. 2. (yara. gövdə) acımaq. incimək. 3. acınmaq. əsirgəmək$_{ka}$. əsəflənmək.

acınmaq : 1. tasa, acı duymaq. ziyan görmək. 2. qatılaşmaq. qoyulaşmaq. mayalanmaq. 3. əkşimək**. -** qorlanmaq$_{ka}$. qurlanmaq$_{ka}$. 4. şəfqət göstərmək. yamanlıqtan qurtulması yollarını aramaq· - qavdunmaq. qavdınmaq$_{ka}$. 5. əsirqenmək$_{ka}$. əsirqemək$_{ka}$. dartınmaq. tartınmaq$_{ka}$. götürülmək. yazıqlamaq. heyifsinmək. təssüf yemək.

acırqan$_{ka}$: acıdan. incidən.

acışmaq$_{ka}$: 1. əkşimək. acılaşmaq. 2. incimək. - canım acışdı: yeynim ürpərdi.

acıtqan$_{ka}$: 1. (issi, boğuq hava) əkşitən. acıtan. əkşitqən. turşadan. 2. incidən.

acıtmaq$_{ka}$: əkşitmək. acıtmaq.

acıyan : basut$_{ka}$. əsirgəyən. mehriban.

acqözlü : - acqözlüklə, acqurd kimi əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq: **çarçur yemək**$_{ka}$.

acmaq$_{ka}$: qarnı acıqmaq.

acsamaq: (**ac** <> **aş**) aşsamaq. yeməksəmək. yemək istəmək.

acun : dünya. - **arğuc ajun**. yalancı, aldatıcı dünya.

aç : çağırma, ündə, ünləm ilgəci. - **aç aç**: gözlə gözlə. aç gəlmə: gözlə, gəlmə ha. - aç sevilsən, sevgidən qalma.

açaq : kəvik. orunc$_{ka}$. urunc. ışıq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

açan : ötgür$_{ka.}$ müshil. isala salan nərsə.

açar : 1. yetik. yetim. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil. 2. turşu.

açı : **əçi**. yaşlı qadın. hanım nənə.

açığa vurmaq: yanğramaq$_{ka}$. yanzatmaq. yanatmaq. aydınlamaq. ifşa edmək.

açıxmaq$_{ka}$: acıqmaq.

açıq nə : anğıl$_{ka.}$ alanğ$_{ka}$. meydan.

açıq yer : alanğ$_{ka}$. alan. anğıl. tüz$_{ka}$**.** hamar.

açıq : **açuq$_{ka}$**. **açıx**. 1. bağış. töhvə. sələ. - xandan sizə **açıq** var. 2. açıqlıq$_{ka}$. bolluq (da yaşayış). dinclik. rahatlıq. - özüvü açıqlı **tut**$_{ka}$: iyi yeməklər ye, din ol, rahat ol. - **açıqlı** ər çabuq qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz. - **açığa çıxmaq**: bəlgürmək**.** bəllənmək**.** - açıq hava: **aya göy**$_{ka}$**.** - açıx kölgə: kölgəmsi, zayıf kölgə, **köşiqə**$_{ka}$**.** 3. açıla. anğıl$_{ka}$. enli. ənli. gen. yatız. məsahət. meydan. - işimin **açıqlığı**. 4. rahat, xoş, dinc. gülər üz. - **açıqlıq** kişi: xoşrəfdar kişi. 5. bayıq$_{ka}$. doğru. - **bayıq** söz: doğru söz. 6. yasıq. yayıq. yazıq. kinayəsiz. sərih. 7. ayas. ayaz. isik. ısıq$_{ka}$. gen. saf. 8. yaşut. şad. yarud. könik. könül. sevnik. həyəcanlı. 9. kərkük. gərilmiş. yalaman.

açıqlamaq: ifşaedmək. çinin çıxartmaq. çinləmək.

açıqlıq : yatızlıq. yətüzlük. genişlik.

açıqlıq$_{ka}$: **1**. açıq. güşatalıq. bolluq içərisində bulunan (kimsə). - özüvü **açıqlıq** tut: özüvə qulluq ed. **2**. açıq olan nərsə. - **açıqlıq** qap. **3**. selfservis. **4**. varlı. varlılıq. dincli. bollu. - **açıqlıq** ər şabuq qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz. **5**. əl$_{ka}$. fürsət. boşluq. güşatalıq. **6**. genrün. bolluq. **7**. qoçaq. xuyu gözəl.

açıqluq$_{ka}$: <> **açıqlıq**$_{ka}$

açıla : açıq. anğıl$_{ka}$. enli. ənli.

açılıq : ərəfə.

açılış : açış. dərtiş. tartış. dəriş. yarış. - sərgi **açılışı**: dartışı. - işlərin **açılışı**: dartışı.

açılmaq: **açlışmaq**$_{ka}$. **açlınmaq**$_{ka}$. **1**. soyulmaq$_{ka}$. çözülmək. dağılmaq. (dəri, paltar). **2**. ya**y**ılmaq. ya**z**ılmaq$_{ka}$. ya**d**ılmaq. **3**. yalabımaq. gözəlləşmək. **4**. budaşmaq. buduşmaq$_{ka}$. ayrılmaq. ayrışmaq. bud bud olmaq. **5**. ayışmaq. ayaşmaq. azaşmaq. **6**. saşılmaq$_{ka}$. saçılmaq. **7**. yazınmaq$_{ka}$. rahatlaşmaq. istirahət edmək. **7**. bilsikmək. ifşa olmaq. **7**. talqılmaq$_{ka}$. - yükü **talqıl**.

açılmamaq: (ip kimi şeylər, işlər). dolaşmaq. burqaşmaq. boymaşmaq$_{ka}$.

açın : ehsan. ikram. tumar.

açındı : comət. iyid. cəvanmərd.

açınmaq$_{ka}$: açılmaq. açarlanmaq. bollanmaq. bağışlamaq. ikram edmək. ehsan edmək. doyumlamaq. tumarlamaq. - bəy ərin **açındı**: bəy əsgərini doyurub səvələdi. - açınan at yüyrək olur: tumar görmüş at yeyrək, yorqa olur. - ər qoyun **açındı**: otardı. yem verdi.

açış : açılış. dərtiş. tartış. dəriş. yarış. - sərgi **açışı**: dartışı. - işlərin **açışı**: dartışı.

açışmaq$_{ka}$: açılmaq. açınmaq.

açqınmaq: **ıçqınmaq**$_{ka}$. açılıb buraxmaq. qaçırmaq. əldən vermək. yelləmək. - çöldəki sonanı qoğub, evindəki toyuğu **ıçqınma**.

açlınmaq$_{ka}$: açılmaq·.

açlışmaq: açılmaq. - qapılar **açlışdı**.

açmaq : <> **saşmaq. 1**. ayırmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. **2**. gəbətmək. öldürmək. yasmaq$_{ka}$. dağıtıp yaymaq. çözmək. yox edmək. **3**. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. **4**. yorıtmaq$_{ka}$. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **açdı**: yorıdı. **5**. düzətmək. çüjtürmək$_{ka}$. **6**. **aşmaq**. almaq. üstün gəlmək. fəth edmək. - yağı elin **açtımız**. - ağır dağdan **açan** kim. **6**. qartamaq$_{ka}$. qırmaq. kərtmək. kəsmək. qazmaq. **7**. yorğurmaq. yormaq. yolqurmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı. **8**. aruqlamaq. arqurmaq$_{ka}$. arqırmaq. boşaltmaq.

təmizləmək. - **ara açmaq**: ara arqurmaq. **9**. yasmaq$_{ka.}$ yazmaq. yaymaq. **10**. buraxmaq. tərk edmək. **11**. yarımaq. doğmaq. - gün **yarıdı**.

açmaq : - açmaq istəmək: **açsamaq$_{ka}$**.

açmuq : açmaq, ağartmaq ürünü. gəc. - **açmuq** taz: başı kəclə bulanmış kimi sıvanmış kəl.

açrılmaq: asrılmaq. atrılmaq. ayrılmaq.

açsamaq$_{ka}$: açmaq istəmək.

açtırmaq: açturmaq$_{ka}$. saşturmaq. yazdırmaq$_{ka.}$ çözdürmək. - bu düğünü **yazdıran** gəlsin. - bu işi **yazdıramazsın**. - bu düyünü **saştur**.

açturmaq$_{ka}$: açtırmaq.

açuq$_{ka}$: açıq. işuq. iyuq. qutuq. qutlu. mübarək.

açurmaq$_{ka}$: acıqtırmaq. aç buraxmaq.

ad > at

ad$_{ka}$: **ed**. **əd**. ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

aduq : adquq aqtuq. ağduq$_{ka}$. pozuq. bəlirsiz. dəğişik. qarışıq.

afılqu : bir dəniz ağacı· - avılqu.

ah çəkmək: yağurmaq$_{ka}$.

ax > aq

axıtmaq : axıtmaq. yüşmək$_{ka}$. yuşmaq.

ajun$_{ka}$: dünya. aləm.

aq : **1**. ağ. örüng. ürüng. - **aq at**: boz rəngli at. **- aq saqal** : saçı saqalı ağarmı. qocalmış. **2**. iki bacaq arasındaki boşluq. **3**. ağ. suqaq. su çalı, rəngi. **4**. tək. xəlvət. - **ağ yer**. - **ağ kişi**: tək kişi. - **ağlu**: dal avlu, həyət. - **ağlatmaq**: təkləmək. yalınmaq. - aban olan, elin günün ağladır: zahid olmaq üçün, hər nəyi tərk edməli. **5**. iki nəyin arasındki açıqlıq. özəlliklə iki qıçın aras. - yüz at mənim ağımdan keçdi. **6**. bürmə$_{ka}$. don, torba kimi şeylərin ağı, buruşuq yeri. **7**. **aq !**: **ax !**. süz! . - axa **dur**: ax. ax gınan. - qaqa **dur**: çırp. çırpqınan. - baqa **dur**: bax. baxqınan.

- aq qıl !:**ağ qıl !**. çıx !.

- **ağ yələli**: yalqıl$_{ka.}$ yələsi ağ.

aqa : **ağa**. **ağı$_{ka}$**. cəvanmərd. **- aqa turmaq**: **axa turmaq**. axıb durmaq.

aqac : **ağac**. 1. ağac parçası. - **sovlan** ağac: qolsuz budaqsız, yapraqsız ağac. **- uc ağacı**: qələmlik, çəliklik, iğdəlik kimi nələr düzəldilən ağac. - ağac qabığı: qaz. qas. qasuq$_{ka}$. qadız$_{ka}$**.** qasıq. **- sırıqlıq** ağac: uzun ağac. dirəklik ağac. 2. ərkəklik ayqıtı. 3. yol ölçüsü. fərsəx. 4. sarmaşıq: **mandar$_{ka}$. yörgənc$_{ka}$.** ağaclara sarılan, qurutan bir bitgi. - ağacın kökü: kök. damar. yıldız$_{ka}$**.** - **qaraqan**: dağ ağaclarının bir çəşiti. - ağac qabuğu: qas. qaz. **qasuq.**

aqaclanmaq:. yıqaçlanmaq**.**

aqaclıq : ağaclı olan yer. yıqaçlıq**.**

aqalamaq: **ağalamaq**. sayqılamaq. böyütmək. əzizləmək.

aqalıq : **ağalıq**. **aqılıq$_{ka}$**. ürək böyüklüyü, əll açıqlığı. cömərtlik. sələklik.

aqan : **ağan**. 1. **axan**. axımcıl olan. yuşulqan**.** 2. gənzək. (**aqan ər**). gənizdən söz söyləyən. burnunda danışan. - **ağan** əbi. - **ağan** malla. 1. fasid. müfsid. büzəhkar. - ağanlardan gəz uzaq. - **ağan** bir olursa, min tuxum əkər. 1. ağnaq. aşqın$_{ka.}$ - **aşqın** topraq: axan topraq.

aqar : - **axar** axıb inrəşu. - **axarlı**. yorıq. axın. fəsih. - **yorıq dil**: açıq axın, aydın dil.

aqarmaq : ürnğərmək$_{ka}$.

aqarmaq. **ağarmaq**. ürnğərmək$_{ka.}$ ürüngərmək. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək.

aqartğu : **ağartqı**. bax > **aqartı.**

aqartı : **ağartqı**. **aqartqu$_{ka}$**. ağımçıl nərsə. buğdadadan olan apcuq (arpcuq < arpa cuq < arpa suq < arpa suv: arpa suyu). pirvə.

aqartqu : **ağartqu**. pirvə. abco.

aqartma: ağartma. arınqa. gəc.

aqçı : **ağçı**. avçı. ovçu. - **ağçı** yaşıb duzaq.

aqd > aqt

aqdoğan: **ağdoğan**. ürün quş. ürüng quş.

aqı : **ağı**. **ağu.** 1. əli açıq. qoçaq. sələk. cömərt. bol. - **ağı** yağaq: yağlı cəviz. 2. parça. toxunma. (ipək qumaş. altın, qümüşlə işlənmiş sırmalı)$_{ka}$. - **ağıcı**: ağıc. parçaçı (ipək qumaşları baxcısı. xəznəçi)$_{ka}$. 3. zəhər - ağılı bitgi. baldıran otu: **qara ot$_{ka}$. - ağılamaq**: ağulamaq$_{ka}$. - ölüm onu qonaqladı, ağız içrə **ağu** sağdı.

aqı : **ağı**. - ağız içrə **ağu** sağdı.

aqi : **aği$_{ka}$**. **ağa**. ağa. cəvanmərd.

aqıçqa : **ağıçqa**. **avıçqa$_{ka}$.** ağsaqqal. qocamış kişi.

aqıq : **axıq**. əğrik. oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq.

aqıqmaq$_{ka}$: **ağıqmaq**$_{ka}$. **aquqmaq**$_{ka}$. ağılanmaq. zəhərlənmək. - köhnə yeməkdən **ağuqdular**.

aqıl : **ağıl**. **1**. uğur əğiri (düzü əğrini) ayırt ediş: us$_{ka}$. anlayış. hikmət. bilgi: bilik. - kəndini ağıllı göstərmək: **bilgimsinmək**$_{ka}$. - ağıllaşmaq: **bilgimsinmək. 2**. ağıl. qoyun yatağı. **3**. qoyun pisiliği. qığ. **4**. qası$_{ka.}$ qığ$_2$. - qoyun **ağılı** yaxcı yanar.

aqılamaq: **ağılamaq**$_{ka}$. **1**. ağalamaq. igidləmək. sələkləmək. saylamaq. cömərt saymaq. **2**. ağulamaq. ağı qatmaq. zəhərləmək.

aqılanmaq: **ağılanmaq** ağıqmaq$_{ka}$. zəhərlənmək.

aqılıq$_{ka}$: **ağılıq**. **ağalıq**. ürək böyüklüyü, əll açıqlığı. cömərtlik. sələklik. - qoyqıl mənə ağılıq, olsun mənə ayağa: tanrım əli açıqlıq, buyruq (nəsib) ed mənə, ta adım yaxcılığa, ağalığa çıxsın.

aqıllanmaq: **ağıllanmaq.** süngüklənmək. sümüklənmək. böyümək.

aqıllı : **ağıllı**. bilqeys. bilkəs. əkəç. tuysuq**.** duysuq. duyar duyan kimsə. hissili. qanar.

aqılmaq: **ağılmaq**$_{ka.}$ şaşırtmaq. şaşalatmaq.

aqımır : **axımır**. əğri. əmit$_{ka.}$ ağnaq. yıxıla.

aqım$_{ka}$: **ağım**. çıxım. yüksəlim. - bir **ağım** yer: bir dəfədə axacaq qədər olan. bir dəfədə çıxılan yer

aqın : **axın**. **1**. axarlı. yorıq. fəsih. - **yorıq dil**: açıq axın, aydın dil. **2**. aqın$_{ka}$. sel. - axınlar axdı. **3**. yorıq. cərəyan. - toq axını: **yorıqı**. - su axını: **yorıqı**. - devrim cərəyanı: **yorıqı**. - qırıq cərəyan: **yorıq**. - işgə **yorıq**, gur **yorıq**. - axsa seviş **axını**. - qalxdı öğüş **axını**: zikir səna səsi qalxdı.

aqınc : **axınc**. aqınç$_{ka}$. sel.

aqınçı$_{ka}$: **axıncı**. sel kimi axan. qoşun. axınc. sel. - **munduz axınc**$_{ka}$: birdən axan sel. - **axıncı** gəldi.

aqın$_{ka}$: axın. sel. - **axınlar** axdı.

aqıntı$_{ka}$: axıntı. axaj. axarlı. tökül. cari. - **axıntı** sular

aqır : **ağır**. **ağrı**. **ağru**$_{ka.}$ **1**. aqrun. yavaş. **- aqru aqru**$_{ka}$: **ağır ağır**. yavaş yavaş. **2**. artaq. pis. **3**. saya. hörmət. - sizin **ağrız**. - **ağrı** olmasaydı kişidə, daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görən ağırlar. **4**. basıq. basruq$_{ka}$. dəğrik. dəğərli. baha. bahali. - **ağır** nə: bahalı şey. **5**. ağır. inc$_{ka.}$ rahat. içi sakin. yürəği dölək. **6**. mətin. **7**. mehriban. **8**. uluğ. çətin. **9**. **axır**. tavla. tövlə. aran$_{ka}$.

- **10**. **ağır-uğruqu**. şey şüy. - özüdə geddi, ağır uğruquda. - özün gəldin, **ağır-uğruqun** harda qaldı bəs.

aqırı : **ağırı**. acıqlıq$_{ka}$. dərd. man. kəsəl.

aqır$_{ka}$: **ağır**. **1**. ağırlı. sayqılı, hörmətli. möhtərəm. **2**. dəğərli, qiymətli, baha olan. **3**. ağramı, dartısı çox olan.

aqırla : ağırla. - məni **ağırlamasın**: hörmət qoymalısan. - ağırlama oğrunu. - böyükləri **ağılayıb**, günün doğurur.

aqırlalmaq$_{ka}$: aqırlanmaq. ikram olunmaq.

aqırlama: **aqırlama. ağırlıq**$_{ka}$. **1**. büzürgdaşt. - onuncu **ağırlama**. **2**. quluq. pəzirayi. **3**. ullama. uluğlama. böyükləmə.

aqırlamaq: **ağırlamaq**. **1**. sayqılamaq. quluqlamaq. pəzirayi edmək. ikram, ehsan edmək. - onu **ağırla**: onu sayqıla. - tanrı sizi ağırlasın: rəhmət eləsin. **2**. bədüqləmək$_{ka}$. böyük saymaq. **3**. bağışlamaq. rəhm edmək. - tanrı **ağırlasın**.

aqırlanan: **ağırlanan**. **aqırlıq**$_{ka}$. sayqılanan. - **aqırlıq kişi**: ağırlanan adam.

aqırlanmaq$_{ka}$: **ağırlanmaq**$_{ka}$. ağırlanmaq. sayqılanmaq. sayqılanmaq. dəğərlənmək. bəğənilmək. ikram edilmək. bahalı bulunmaq.

aqırlaşmaq: **ağırlaşmaq**. **1**. ağruqmaq. ağramı basmaq. **2**. aqrumaq$_{ka}$. xəstələnmək. çərlənmək$_{ka}$. **3**. bətərləşmək yavamaq. tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. azmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

aqırlatmaq: **ağırlatmaq**. möhkəmlətmək. basurmaq$_{ka.}$ bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək. - tanrı yeri, dağla basurdu.

aqırlı : **ağırlı**. **ağırlıq**$_{ka}$. **ağır**. sayqılı, hörmətli. möhtərəm. - **ağırlı** kişi. **ağırlıq**$_{ka}$ kişi.

aqırlıq : **ağırlıq**$_{ka}$. **ağırlı**. **aqırlama**. **1**. rəhmətlik. mərhum. - ağırlıq el qəhrəmanları. ağırlıq qərdəşim. **2**. rəhmət. - ondan dilə ağırlıq. - **ağırlıq** köçənlərə: **rəhmət** olsun keçənlərə. **3**. saylama. sayqılama. - qoşnı qonum **ağışqa**, qılqıl anqar ağırlıq. **4**. büzürgdaşt. **5**. qulluq. pəzirayi. **6**. sayın. möhtərəm. - **aqırlıq** kişi: möhtərəm kişi. **7**. qulluq. pəzirayi.

- ağırlıq vermək: pozmaq. ağrıtmaq. çərlətmək$_{ka}$.

aqırsınmaq : (bir iş, yükü) ağır saymaq. aqruqlanmaq$_{ka}$.

aqırşaq : ağurşaq**.**

aqış : **ağış**$_{ka}$. **1**. yüksəliş. ucalma. qalxış. siud. **2**. ucalıq. hündürlük. yoqquş. **3**. çubuqlama, hərraclama carlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox verən, malı ala bilir. - **ağışa qoymaq**: hərraca qoymaq.

aqışqa : **ağışqa**. yaxcılıq. iyitlik.

aqışqamaq$_{ka}$: **ağışqamaq**. **ağlışqamaq. alğışqamaq**. ağırlamaq. sayqılamaq. sayınlamaq. hörmət qoymaq. - qoşnı qonum **ağışqa**, qılqıl anqar ağırlıq.

aqışmaq$_{ka}$: **ağışmaq**. **ağlışmaq. alğışmaq**. **1**. yüksəlişmək. çıxışmaq. - gəl bir, qarlı dağa **ağışalım**. **2**. birbirin aqq eləmək. artışmaq. atışmaq. qoğuşmaq. - iki ölkə birbiriylə **ağışdı**: atışdı. **3**. çubuqlaşmaq. hərraca qoymaq. carlamaq. bu yolla satışda, qiyməti çox verən, malı alır. - altun **ağışsa** qızarar: bahalaşar. **4**. ağlışmaq$_{ka}$. ağışmaq. yığışmaq. toplaşmaq.

aqıtaç : arqaçıq$_{ka}$. tamıtac. damac. qətrəkeş.

aqıtan$_{ka}$: **ağıdan**. **1**. ağdıran. qaldıran. çıxartan. yüksəltən. yuxarı çəkən. - dağlara **ağıdan**. **2**. axıtan. çəkən. savuran. - pis işlərə **ağıtan** yollar. - ayrılığa **ağıtan** sözlər. - ov qaçdı, **ağıtdı** bizi keçməzlərə.

aqıtmac : **axıtmac**. arqacaq$_{ka}$. ney. qamış.

aqıtmaq$_{ka}$: **1**. **axıtmaq**. göndərmək. götürmək. - göyə bulutlar **ağıdıldı**. **2**. çıxarmaq. yüksəltmək.

aqız : **ağız**. **aquz**. **1**. alış$_{ka}$. dəlik. su, göl, bulaq ağzı. suyun axıb tökülən yeri. **2**. **ağuj**. məməli heyvanların doğurduğu zaman verdiyi ilk süt. **3**. ağız. uca. hündür.

- **aqzın** iki yanı. ağızın bittiği yer. avurt. hər şeyin yanı. aqzın iki yanında dişlərin oturduğu gəmik. qapı söğəsi: **engək. yanğaq.**

- aqzın içi, saq, sol yanları. avurt: **qasıq.**

- **ağız** vurmaq, ağız açmaq: **aqızlamaq.**

- **aqzı** qırıq saxsı. təsti: **dülək$_{ka}$. dalağ. dölük.**

- ol yancuq **ağzı** burdu: o torbanın ağzın büzdi.

- **ağız** suyu. **süzük. suzuq**.

- **süzüq** ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu.

- **ağzın gülə. -** baxqıl ona əyqülüqün, **ağzın gülə**: iyiliklə bax ona, gülər üzlü.

aqızlamaq$_{ka}$: **1**. ağza vurmaq. dadmaq. **2**. nərsiyə ağız açmaq, ağız qoymaq. giriş çıxış yeri yapmaq. - arxı **ağızlamaq**. **3**. ağıza ağızlıq taxmaq. - atı **ağızlamaq**. **4**. sövmək. söğüş söyləmək. danışmaq. - o nökərin **ağızladı**.

aqızlı : ağujluq$_{ka}$. ağız sütü olan kişi.

aqqalmaq : **ağqalmaq.** çıxmaq. - biz dağa **ağqalırıq**: çıxırıq.

aqqın : **ağqın**. aşqın$_{ka.}$ engin. oğqun. - **aşqın topraq**$_{ka}$: axıp enən, oğqun topraq

aqqu : **ağqu**. ağa. ağmaq, çıxmaq işi. qalxma. qalxış. çıxış. - **ağqu** yapmaq: çıxmaq. - bu dağ **ağqu** ərməs bu dağ **ağası** uğur dəğil. indi dağa çıxmağ uğur (zaman) değil. - birinci **ağqu**, sonuncu **ağqu**.

aqlaq : **ağlaq**$_{ka}$. bağlı, dalda olan yer, avlu. ıssız, boş, xəlvət, çoraq, oturulmayan yer. - yurdu qalıb **ağlayu**: yeri boş qaldı. - **ağlaq** yer: boş, xəlvət yer.

aqlama. **ağlama** ağlayı. sıxıt. sığıt**.**

aqlamaq$_{ka}$: **axlamaq. ağlamaq**. **1**. ah çəkmək. qöğüs keçirmək. ahlamaq. **2**. yığlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağırmaq. çoxlamaq. **yıqlamaq. ıqlamaq.** sığtamaq. carlamaq**. 3**. yalnız olmaq. boş olmaq.

aqlaşmaq : **ağlaşmaq. 1**. ıqlaşmaq. yığlaşmaq. sıxtaşmaq. **2**. bağrışmaq. kükrəşmək. carlaşmaq.

aqlatmaq$_{ka}$: **1**. savmaq. uzaqlaştırmaq. ıraqlaştırmaq. boşaltmaq. - bu yerləri **ağladın**. - o yeri **ağlatdi**: boşaltdı. **2**. sığdatmaq$_{ka}$. (**t** <> **ı**) sıxlatmaq. sıxtatmaq$_{ka}$. cırlatmaq. carlatmaq. ıqlatmaq. yığlatmaq.

aqlayı : bax > **ağlayu**.

aqlayu : 1. yurdun qalsın ağlayu. - **aqlayu** gördüm bu yeri, sordummu yox bu yerin iyəsi. - el qırıldı yurdum qaldı **ağlayu**. 2. ağlama. sıxıt. sığıt.

aqlışmaq$_{ka}$: **ağlışmaq**$_{ka}$. bax > **ağışmaq**. ağışmaq. yığışmaq. toplaşmaq. - qamu tanış **ağlışdı**.

aqma : **axma**. borıq. yorığ$_{ka.}$ yoruq. yürümə. yerimə. gediş. xuy.

aqmaq$_{ka}$: **ağmaq**. **axmaq**. 1. çıxmaq. aşmaq. yüksəlmək. - qarlı dağları **ağdıq**. - **ağdı** qızıl bayraq. 2. dəğişmək. başqalaşmaq. 3. **ağmıqlaşmaq.** ağdarılmış. qarışmaq. dalqınlaşmaq. - ölüm görən, üzü **ağmış**. 4. pozulmaq. dönmək. yıxılmaq. - tanrı **ağtaranı**, kimsə qaldıramaz. 5. meyl edmək. 7. bəlirmək. 8. ağarmaq. - onun üzü **ağdı**. qara bulut birdən **ağdı**. 9. enmək. - axşam üzü dağdan **aşdıq**. 10. daşmaq. - qut qovuq versə izim (iyim. iyəm. tanrım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar **ağar**. 11. yalqu$_{ka.}$ 12. **axmaq**. dəli. alıq. munduz$_{ka}$. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. anlağdan qıt. anqut. ənkit. ənküt. enküt. anlamaz. qanmaz. budala. qurqu$_{ka}$. quruğ. beyni quru. səfeh. yeğni kişi. səkə. sək. səfeh. küt. çoğ$_{ka}$. səfeh. çinis. yanşaq. yuvqa$_{ka}$. yoz. çaşıq. səfeh. - yuvqa bolub qal: səfef olub qal.

- onun mənqzi **ağdı**: onun rəngi qaşdı. - üzün nəyə **ağdı**.

- qorxudan rəngi **ağdı**: dəğişdi.

aqmıq : **ağmıq.** ağdarılmış. qarışmış. dalqın. - ölüm görən, üzü **ağmıq**.

aqnaq : **ağnaq**. 1. əğri. əmit$_{ka.}$ axımır. yıxıla. - **ağnaq** duvar. - **ağnaq** kişi. 2. aşqın$_{ka.}$ axan. - **aşqın** topraq: axan topraq.

aqnamaq : **ağnamaq**$_{ka}$. tərptmək. dili buruşmaq, dolaşmaq.

aqnamaq$_{ka}$: 1. yerə yatıp sürtüşüb dəbələnmək. 2. çaşmaq. kəkələləşmək. kəkəmək. dili tutulmaq. - utandı dili **ağnadı**. 3. yıxılmaq. yerə düşmək. - at yamacdan dəriyə **ağnadı**.

aqrı : **ağrı**. **ağır**. 1. saya. hörmət. - sizin **ağrız**. - **ağrı** olmasaydı kişidə, daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görən ağırlar. 2. ağrıq. - **iç ağrısı**: talaqu$_{ka}$. 3. didik. dərd. acı. acıma. yara. 4. sızış$_{ka.}$ dərd. 5. tolaq. dolaq. tolqaq$_{ka}$. dərd. sıxıntı.

aqrığanmaq: **ağrığanmaq.** aqrısından şikâyət etmək.

aqrıqanmaq : **ağrıqanmaq$_{ka}$**. ağır ağır ağrınmaq, incimək. ağrıdan dinlənmək.

aqrıq$_{ka}$: **ağruq**$_{ka}$. ağrı.

aqrılıq : **ağrılıq**. 1. ayıb. xəstəlik. iq. qəm. toqa. mun. 2. gövdə basımı, dartısı. çər$_{ka}$.

aqrımaq: **ağrımaq.** sızlamaq.

aqrımaq$_{ka}$: **ağrımaq**. 1. ağrınmaq. acı duymaq. 2. yikləmək. ikləmək$_{ka.}$ xəstə olmaq. çərlənmək**$_{ka}$**. xəstələnmək.

aqrınmaq: **ağrınmaq**. ağrı çəkmək. yiklənmək. iklənmək$_{ka.}$ xəstələnmək. 1. incimək. əzab çəkmək. - düşdü ərənlər balığ (yaralı) , indi ürək **ağrınır**.

aqrısından şikâyət etmək. ağrığanmaq**.**

aqrış$_{ka}$: **ağrış**. müzahimət. - **ağrışdan** bağışlayın. bu qədər **ağrış**, qaxınc **!**.

aqrışmaq$_{ka}$: **ağrışmaq**. sızlaşmaq. ağrımaq. ağrılıq, ağırlıq duymaq. incimək. incinmək. - sizin bu işizdən çox **ağrışdıq**. havanın pisliyidə bir yandan **ağrışdırır**. - böyükləri **ağrışdırma**: müzahim olma.

aqrıtmaq$_{ka}$: **ağrıtmaq**. **1**. incitmək. narahat edmək. müzahim olmaq. - sizi **ağrıdan** kimdi. **2**. pozmaq. ağırlıq vermək: çərlətmək$_{ka}$.

aqru : **ağru**$_{ka.}$ **ağır**. aqrun. yavaş. **- aqru aqru**$_{ka}$: **ağır ağır**. yavaş yavaş.

aqruq$_{ka}$: **aqrıq**$_{ka}$. **ağruq**$_{ka}$. bax > **aqrıq**$_{ka}$ **1**. yük. şey. ağırlığı, ağramı olan nərsə. - **ağır ağruq**: şey şüy. vəsayil. **2**. omurqa sümüyü. - **aqruq sünğüki**$_{ka}$: omurqada ilkin sümük. **3**. ağrı. **4**. qadaq. cəza.

aqruqlanmaq$_{ka}$: **1**. (bir işi, yükü) ağırsınmaq, ağır saymaq. ağırına gəlmək. - öz işivi **ağruqlanma**. - el işinə **ağruqlanan**. **2**. (artığına) yüklənmək.

aqrumaq$_{ka}$: ağırlaşmaq. yüklənmək. - **qalıq ağrudu**: hava ağırlaşdı. - kişi bildikcən **ağrular**: ağırlaşar. - işlər **ağrudu**: işlər ağırlaşdı.

aqrun$_{ka}$: **ağrun**. **1**. aqru. yavaş. az. azca. - **ağrun** ağrı. - **ağrun** sevgi. - **ağrun** gəlib **ağrun** qal. - **ağrun** gəlib, ağır vur. - varmış nəyin əlində, ağruq ona sevingil \\ gedmiş nəyə sağınma, ağruq ona öğünqil: əlində olana çox övünmə, əldən gedənə döğünmə. **2**. oğrun. xumar. - **ağrun** baxış. - **aqrun** özən sevingil.

aqsaq : **ağsaq**. topal. - **axsaq büksək**: **axsaq buxsaq**: topal. çolaq. qırıq qıvrıq, bükük.

aqsamaq : **1**. **axsamaq**. topallamaq. **2**. **ağsamaq**. ağmaq çıxmaq. yüksəlmək. - dağa **ağdıq**.

aqsar : **ağsar**. dağçı. dağa çıxan. alpinist.

aqsatmaq : **1**. **axsatmaq**. topallatmaq. **2**. **ağsatmaq**. ağdarmaq çıxartmaq. yüksəltmək. ucatmaq. **3**. düzəltmək. tikmək. durdurmaq. - ev, bina **ağsatmaq**: salmaq. tikmək.

aqsuq$_{ka}$: **axsuq**$_{ka}$. yarım yamalaq. e'tibarsız. naqis.

aqsum : **axsum** axsunğ. əsrəyib, keflənib bağırmaq.

aqsun : <> **aqsın. axsunğ axsum**. əsrəyib, keflənib bağırmaq.

aqsunğ : **axsunğ.** bax > **aqsun**.

aqşın : **axşın**. **axsun axsum**. dəli, keflinin hay bıdırığı. yumşaq. yarmaş$_{ka}$.

aqşuk : **ağşuk**. üz verən. ağıb gələn, üz verən nərsə. arizə. - **ağşuq** işlər, sözlər: üz verən hadisələr.

aqtarılmaq$_{ka}$: **ağtarılmaq**$_{ka.}$ yerə vurulmaq. sarsılmaq. aqtılmaq.

aqtarış : **axtarış** arama. təhqiq. irtəş$_{ka}$. irtiş. əriş. ırtaş. yırtış. yırtaş. yirtəş. yartış. soğraş. sorqaş. irtəliş. arayış. təhqiq. təfəhhüs.

aqtarışmaq: **axtarışmaq**. əndürmək. endürmək. yendirmək$_{ka}$. əndər dödərmək.

aqtarmaq: (# **qaytarmaq**). **ağtarmaq**. **aqdarmaq**. **ağdarmaq**. **axtarmaq.** 1. götürmək$_{ka}$. aparmaq. intiqal edmək. götürmək. - bulutlar suyu, dənizdən dənizə, dağdan dağa **ağdarır**. 2. nərsənin qaldırıb, qoğzayıb, dəbərtib yerin, durumun dəğişmək. çevirmək. devşirmək. tökmək. - əkin əkmək üçün toprağı ağdarılır: təp çevir olur. - tüpən (> **tufan**) ağacı ağdardı: yıxdı, aşırdı. - ölüm basdı **ağdaru**: ölüm basıb yıxdı. 3. ağdarmaq. axıtmaq. 4. axtarmaq$_{ka}$. belləmək. sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq. 5. ağtarmaq. dəvirmək. yenmək. axtarmaq. 6. tapdalamaq. izərgəmək. azargəmək$_{ka}$. əzərgəmək$_{ka}$. izləmək. 7. ağdarmaq. belləmək. sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq. 8. üşəmək$_{ka}$. eşəmək. eşmək.

aqtaru : **aqdaru. ağdaru**. yıxaraq. - yıxdölüm basdı **ağdaru**: ölüm basıb yıxdı.

aqtılmaq$_{ka}$: **aqtarılmaq**. 1. yıxılmaq. yerə vurulmaq. sarsılmaq. - **ağtılmış** ellər: yerə vurulmuş, alçalmış xalqlar. 2. sınsıarmaq. tıxılmaq. vərşikəst olmaq. fələc olmaq. - işlərində, yaşamında ağtılmışlar.

aqtırmaq: **aqdırmaq**. **ağdırmaq**. lağa qoymaq. məsqərə edmək. nərsənin olduğundan dəğişib, başqalamaq, oynatmaq. - işlərimizi **lağ** edmə.

aqtuq : **ağduq$_{ka}$. aduq**. **adquq**. pozuq. bəlirsiz. dəğişik. qarışıq.

aqtuq : ağduq$_{ka}$. aduq. adquq. pozuq. bəlirsiz. dəğişik. qarışıq.

aqturmaq$_{ka}$: ağtırmaq. axıtmaq.

aqu : bax > **ağı**.

aquj$_{ka}$: **ağuj** bax > **ağız**.

aqujluq : **ağujluq** bax > **ağızlıq**.

aqu$_{ka}$: **ağu**$_{ka}$. ağı. zəhir.

aquq : **ağuq**. məsmum.

aquqmaq: **ağıqmaq**$_{ka}$. ağılanmaq. zəhərlənmək. - köhnə yeməkdən **ağuqdı**. - gəlin vardır, qaynanadan **ağuqlu**.

aqulamaq$_{ka}$: **ağulamaq**$_{ka}$. ağılamaq.

aqur$_{ka}$: **akur**$_{ka}$ axır.

aqurşaq : **ağırşaq**. ip **əğirən** ayqıt.

aquz$_{ka}$: **ağuz** bax > **aqız**. . **ağduq**. **adquq**. **ayuq**. **ayquq**. xalis olmayan.

al : **al**$_{ka}$. 1. al, qımızı rəngli olan. turuncu ipək qumaş. - al ilə doru arası at rəngi. qonur al: **tıq**$_{ka}$. - al at: **çilqü at**$_{ka}$. 2. hilə. ütrük. yalan. aldatma. təv$_{ka}$. yap. yup. 2. **ma**$_{ka}$. "işdə" anlamına bir söz. . qapı. 3. təv$_{ka}$ hilə. aldatma. yup$_{ka}$. yap.

- güc **aldan** girsə, doğru tünlükdən çıxar.

- ovçu neçə **al** bilsə, azıq onca yol bilir.

- **ala olmaq**: alarmaq$_{ka}$. qamaşmaq (qöz). qızarmaq. alacalaşmaq.

- **al cüvüt**: açıq qırmızı. qırmızı.

- **al edmək**: yap yup qılmaq$_{ka}$. kələk qılmaq. yubılamaq. yuplamaq.

alaca : qır. çal$_{ka}$. - alaca qarqa: çumquq$_{ka}$. - **tarqıl$_{ka}$ yılxı**: alaca heyvan. - alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa: **yanğan$_{ka}$**.

alacaq : alım$_{ka}$. alqu$_{ka}$. borc. - alacaqlı. alacağı olan adam: **alımlıq$_{ka}$**.

alacalaşmaq: alarmaq$_{ka}$. qamaşmaq (qöz). qızarmaq. al olmaq. ala olmaq.

alaçu$_{ka}$: alaçuq. çadır. - alaçuq edinmək: **alaçulanmaq$_{ka}$**.

alaçuq : alaçıq. alaçu$_{ka}$. çadır.

ala : **ala$_{ka}$ 1**. zəmir. - **ad ala**: zəmir şəxs. **2**. gizli, imli, içə, duyquya bağlı olan. - **kişi alası**: adamın fikri, zəmiri. - qarğa qarısın kim bilər, kişi alasın kim tapar. **3**. dinc. qıraq. susuq. sakit. - dəğmə ivək işqə, görüb, durqıl ala: dəğmə tələsik işə. dur düşün, qıraq dur. **4**. **ala olmaq**: al olmaq. alarmaq$_{ka}$. qamaşmaq (qöz). qızarmaq. alacalaşmaq. **5**. ala. alaca. xallı. - **ala tənli**: xallı, səpgilli gövdə. əbrəş. - **ala at**: alaca rəngli. ala qırat. - ala qarqa: **çumquq$_{ka}$**. **6**. **hələ**. "acələ etməmə" anlamına söz. - **ala** dayan gedmə. **7**. **ala$_{ka}$!**: **alaqıl$_{ka}$**: dayan. tələsmə. yügürmə. - **ala ala**: bala bala. yavaş yavaş. **8**. insanın içində olan gizli şeylər. **9**. dönük. xayin. - **ala olmaq**: xəyanət edmək. **10**. **ala$_{ka}$!**: **alaqıl$_{ka}$**: dayan. tələsmə. yügürmə. - **ala ala**: bala bala. yavaş yavaş.

alaq : **alağ**. **1**. kifir. **2**. qatut$_{ka}$. **3**. qarışıq. **4**. zəhərli, ağılı od. yararsız bitgilər. (> **ələf**). **5**. xəyanət.

alaqıl$_{ka}$! : **ala$_{ka}$!**: dayan. tələsmə. yügürmə. ala ala. bala bala. yavaş yavaş.

alaqlamaq: **alağlamaq**. **1**. otulamaq. ütüləmək$_{ka}$. (əkini bozan bitgilər) kəsilmək, başı vurulmaq. **2**. alalamaq. xəyanət edmək.

alaqut : batıq. basıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. tutuq$_{ka}$. mürdar.

alalamaq: **alağlamaq**. xəyanət edmək.

alan : **alanğ$_{ka}$**. **anğıl**. düz. tüz$_{ka}$**.** açıq yer. anğıl$_{ka.}$ açıq nə. açıqlıq. meydan. hamar. - **alanğ yazı**: düz ova·.

alanğır$_{ka}$: tarla sıçanı. siçovul. gələni.

alanğ$_{ka}$: bax > **alan**.

alarmaq$_{ka}$: **1**. qamaşmaq (qöz). **2**. qızarmaq. al olmaq. ala olmaq. alacalaşmaq. - talqa **alardı**: qora qızardı. **3**. açılmaq. bərəlmək. genişmək. - onun gözləri **alardı**: bərə qaldı. açıla, tanqa qaldı.

alartmaq$_{ka}$. : bələrtmək (qöz). bərətmək. yan baxmaq·.

alaşalıq : **alsalıq** (**l** <> **r**) **arsalıq**. **1**. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada qalan. **2**. ərkək dişi. iki cinsli. ərlikdən kəsik. qısır.

alatmaq : qızartmaq. (göz) bərətmək. - gözüvü belə **alatma**.

alatoran: engir. imir.

alavan : < **alvan**. **1**. əlvan. çal. rəhbə rəh. **2**. timsah.

alay : alıq$_{ka.}$ rışqand. yalıtqa$_{ka.}$ şuxluq. məsqərə. **- alay edmək**: yalıtqa qılmaq$_{ka}$. lağa qoymaq. **- alaya qoymaq**: alıqlamaq$_{ka.}$ ələ salmaq. lağa qoymaq.

alaylama. alay etmə. məsqərəya alma. əlikləmə: **əlük.**

alaylamaq. alay etmək. ələ salmaq, sərimək. qaşmərləmək. qaçmarlamaq. məsqərə edmək: əlikləmək$_{ka}$**.** yaltqa qılmaq$_{ka}$.

alcı : aldatıcı. aldamçı. tavluk$_{ka}$. təvlük$_{ka}$. toğlayan. toğlaçı. toğlayan. toğlaçı. hiləkar. hiləci.

alça : bax > **alçaq**.

alçaq : **alça**. **1**. acgöz. suq. soq. suqər. **2**. uca. ulac. yumuşaq xuylu. incə. uslu. yüküm. həlim. bilən. - alçaq kişi. yaltaqlanıcı: **yaxı yuxı ər**$_{ka}$. - alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi: qutqı. **qotqı**$_{ka}$. qutuq. **- alçaq könül**: qutqıl. inər. inərbaş. mütəvaze. **3**. ötünc$_{ka}$. basıncaq. basın. dəğərsiz. düşük. arso$_{ka}$. dəğərsiz şey. - **basınçaq** ər: zayıf görülən. önəm verilməyən, alçaq adam. - dəğərsiz kimsələr: **çöp çəp kişilər**$_{ka}$. **4**. sortuq. sorulmağa qonulan. oynaş. qəhbə. - **sortuq** əşlər. **5**. ucuz. - **ucuz** kişi.

alçalmaq: basıqmaq$_{ka.}$ təhqir olmaq.

alçaltmaq: boğmaq. buqurmaq$_{ka}$. bükürmək. bükmək. qısdırmaq. indirmək. yavratmaq$_{ka}$. yavalamaq. pisləmək. kötüləmək.

alçatmaq: kəmmək. qammaq$_{ka.}$ təhqirləmək. ucuzlamaq. xor, alçaq görmək. korlamaq. təhqir edmək.

aldaq : alsıq. arsıq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ.

aldamaq$_{ka}$: aldatmaq· alduzmaq. malını əlindən aldırmaq. soyulmaq·.

aldamçı : alcı. aldatıcı. tavluk$_{ka}$. tavqıl. toğlayan. toğlaçı. hiləkar.

aldaşmaq: birbirini aldatmaq. alışmaq$_{ka}$. arışmaq.

aldatan : arğuş$_{ka}$. dalıca çəkən. çəkici. arğuc$_{ka}$. yalan. - arğuc ajun. yalancı, aldatıcı dünya. - **arğuş** qız. **arğuş** acun: yalan dünya.

aldatıcı : alcı. təvlük$_{ka}$. toğlayan. toğlaçı.

aldatmaq: armaq$_{ka}$. toğlamaq. tovlamaq.

aldı : alış.

aldızmaq: itirmək.

al-doru : or-at$_{ka}$. donu al ilə doru arasında bulunan at.

alı : nisbət.

alıb qaçmaq: kürəmək. aparmaq. götürmək.

alıq$_{ka}$: **1**. munduz$_{ka}$. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. axmaq. - **alıq** kişi: dalqın adam: sibiz kişi. **2**. açıq. sırtıq. iddəali. qaba. qırcı, qırıcı, sərt, tərs kişi. kötü. yaman. - **alıq** baş: açıq, açılmış, acıyan yara. **3**. kəl. dazlaq. **4**. quş qaqası. dimdik. **5**. muraciət. təqaza. **6**. iddia. **7**. duruq$_{ka}$. aciz. zayıf. **8**. töhmət. sərzəniş. - **alıq almaq**: alıqlanmaq. töhmət almaq. **9**. pozuq. xərab. fasid. **10**. acgöz. - **alıq** kişi. - geddi iyi, qaldı **alıq**: yaxcılar köçdü, yavalar qaldı. **11**. alay. rışqand. məsqərə. **12**. keçəl. daz. **13**. səlb. **14**. nisbət. - **alıq edmək**: nisbət edmək

alıqlamaq$_{ka}$: lağa qoymaq. rişqatlamaq. ələ salmaq. alaya qoymaq. lağa qoymaq. - kişi işin **alıqlama**: özgənin işin, qılığın lağa qoyma.

alıqmaq$_{ka}$: **alqmaq**. **1**. açılmaq. alçalmaq. pozulmaq. azmaq. kötüləşmək. fasidləşmək. fəsada uğramaq. - alıqmış ər. **2**. töhmət almaq.

alıqoyan: əngəl olan. yığdaçı$_{ka}$.

alıqoymaq: tıqışmaq$_{ka}$. əngəl olmaq.

alıqoyunmaq. tıqılmaq$_{ka}$: tıqınmaq.

alıqsamaq$_{ka}$: istəmək. müddəi olmaq. almaq istəmək. təqaza edmək.

alıqsı : müddəi.

alım$_{ka}$: alacaq. borc. - **alımçı**$_{ka}$: alıcı. alacaqlı. - **alım** vermlə satqaşmaq: birbirnə satmaq. - sənin alımın mən ötədim.

alımqa$_{ka}$: katib. münşi. ılımqa.

alımlı$_{ka}$: borclu. bestankar. - alımlı görüb armadı: borclusun görməkdən utanmadı, usanmadı.

alımsınmaq: alır kimi görünmək.

alın : cəphə.

alın yazısı : bol. bul. bulda. şans. bəxd.

alın : **alınq**. **1**. hər nərsənin uca, enli, geniş, hündürü. dağın önək, yüksək yeri, burunu. dağın ön capısı. səngərin, qulluğun ön qolu. **2**. bəxd. şans. iqbal. **- alınlı**: bəxdli. şanslı. iqballı. yüksək nərsə.

alınq : bax > **alın**

alınlıq : **1**. annılı. geniş. - **alınlıq ər**: geniş, yüksək alınlı adam. **2**. **alınlı**. bəxdli. şanslı. iqballı. yüksək nərsə.

alınmaq$_{ka}$: **1**. iddəada bulunmaq. alsıqmaq**. 2**. soyulmaq. **3**. basıqmaq$_{ka}$. basınmaq. sınmaq. **4**. mənsub olmaq. **5**. təvrişmək. devrişmək. çevrişmək. çönüşmək. vuruşmaq.

alış bəriş$_{ka}$: bir haqqı alma. vermə.

alış : aluç$_{ka.}$ şaftalı. avın. avun. avlan. adət. borcun geri istəmək işi.

alışıq : tutacaq. alışqan.

alışılan : avınçu. avunulan.

alış$_{ka}$: **1**. dəlik. deşik. ağız. su, göl, bulaq ağzı. suyun axıb tökülən yeri. **2**. bazxast. **3**. (bilgi. pul) nərsə almaq üçün kimsəni sorquya çəkmə.

alışqan$_{ka}$: **1**. alışçı. (alış verişçi). xəridar. **2**. tutacaq. alışıq.

alışma : avınc. avunma. öğrəşmə. avunma. avınc**.**

alışmaq : **arışmaq**. avınmaq$_{ka}$. avunmaq. adət edinmək. aldaşmaq. birbirini aldatmaq. - onlar **aldaşa aldaşa** yaşam sürdülər. - birbirizi **aldaşmayın**.

alışmaq$_{ka}$: **1**. almaqla uğraşmaq. **2**. avunmaq. avınmaq. **3**. ıddəada bulunmaq.

alqa : bağış. bağışlanmış. - **alqa bulaq**: bağışlanmış kölə.

alqabut : alpər. alpaqut$_{ka}$. alp. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.

alqalmaq$_{ka}$: alqışlanmaq. övülmək ·.

alqamaq$_{ka}$: alqışlamaq. övmək.

alqar : sevimli. bəğənli.

alqaş : alqış. afərin.

alqaşmaq$_{ka}$: alqışlamaq. alqışta. ·.

alqımaq : əldən vermək. - var yoxun **alqıdı**.

alqın : (< **alınmış**). **yılqın**. **1**. qonuq. yolçu. müsafir. **- alqın** tüşləndi: qona düşdü. **2**. əl. alan ayqıt.

alqınmaq$_{ka}$: bitmək. tükənmək. yox olmaq. məhvolmaq. - qayğu qəmim **alqınar**: dərd qəmim sona varar.

alqış$_{ka}$: **1**. alqış. övmə. **2**. sələvat. - yalavacqa alqış: peyqəmbərə sələvat. - **alqış alqala**: sələvat göndər. **3**. təşviq. **4**. du'a səna. - bizədə bir **alqış** ver. - ağ saqqalın **alqışın** almaq. - **alqışladılar**: dua etdilər.

alqışlamaq: yarqamaq. arqamaq$_{ka}$. uğurlamaq. uğur xeyir diləmək.

alqışmaq$_{ka}$: **1**. **alğışmaq**. **ağlışmaq. ağışmaq**. yüksəlişmək. çıxışmaq. artışmaq. - gəl bir, qarlı dağa **ağışalım**. **1**. birbirini məhv edmək. yoq edmək. yox edmək.

alqmaq$_{ka}$: **alıqmaq**. pozmaq. məhv edmək. yiyip bitirmək. batırmaq.

alqu : **alğu**. alacaq. tələb.

alquş$_{ka}$: qartala bənzəyən alacalı bir quş.

alma : **alma**$_{ka}$ **almıla**. alma.

almaq : **1**. basmaq$_{ka.}$ üzərinə çökmək. tutmaq. fəth edmək. **2**. irtəmək$_{ka}$. istəmək. - onun qanın **irtəlim**: alarım. **3**. yuturmaq$_{ka.}$ götürmək. yükləmək.

almaş : bədəl. müşabeh.

almıla$_{ka}$: alma· alma - qımız almıla. əkşi alma·.

alnuç : (**ar** <> **al**) **arınçu**$_{ka}$ **ərinçü**$_{ka}$. arnuç. suç. günah.

alov : odğuc. oduc. yalım. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bila sönməz.

alovlandırmaq: yalrutmaq. yalrıtmaq. ışıqlataq.

alovlandırmaq: yolrıtmaq$_{ka}$. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq.

alovlanmaq : göynəmək. yalmaq$_{ka.}$ yanmaq. yalınmaq.

alp : **alp**$_{ka}$ yiğit. qahraman. bahadır. alp təkin. yiğit qölə·. alpər. alpaqut$_{ka}$. alqabut. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.

alpa : alp. alp ər.

alpaqut$_{ka}$: **alqabut**. alp. alpər. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.

alpar : **1**. alp ər. **2**. alp + lar: alp ərlər: iyid kişilər. - **alpar** birlə vuruşma, bəylər birlə duruşma.

alpər : alpaqut$_{ka}$. alqabut. alp. ərən. qoçaq. yiğit. bağdur.

alsalıq : (**l** <> **r**) **arsalıq**. **alaşalıq**. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada qalan. ərkək dişi. iki cinsli. ərlikdən kəsik. qısır.

alsamaq$_{ka}$: almaq istəmək.

alsan : alasan. alıyan. ala yazan. - çox xoşum gəldi **alsadım**: almaq istədim. - əlim para olursa, **alsıram**: almaq istirəm.

alsığ : başandaq. ölandaq. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. fədayi.

alsıqmaq$_{ka}$: **1**. alınmaq. soyulmaq. itirmək. - alsıqar ökün, onun sözünə: onun sözü dinləyib, ağlın itirər. **2**. müsadirə olunmaq. - o taparın **alsıqdı**.

alşanmaq: alınmaq. əldə ayaqdan düşmək.

alt : asra$_{ka}$ aşağ. aşağı. astın$_{ka}$ altın. ətək. dib. təmən (> **damən**$_{fars}$) qoyi. quyu. (# yuxar. yuxarı. ülya). - o dağdan **qoyu** endi.

altaq : batıq. basıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

altın : bax > **altun**

altun : 1. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın. iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım. **- altun tarım**$_{ka}$: böyük qadınlara verilən unqun, ləqəb. 2. astın$_{ka.}$ asra$_{ka}$. aşağı. alt. hər bir şeyin ağaş, dib bölümü, bölümlüyü. 3. nəlbəki.

altunlaşmaq : altından mərcləşmək.

alturmaq$_{ka}$: aldırmaq.

aluçın$_{ka}$: yeyilən boğumlu bir bitgi.

aluç$_{ka}$: alış. şaftalı.

aluq$_{ka}$: bax > **alıq.**

alvan : < **alavan**. çal. rəhbə rəh.

alvırmaq$_{ka}$: atılmaq. sıçramaq. - əl·virmək.

amac : 1. **umac**. amca. iməc. amqac. tapınc. atac$_{ka.}$ hədəf. nişan yeri. 2. abzal. 3. **amaş**. hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı. maya. mayac. mayac.

amacqa : hədəflik. hədəf yeri. - ox amacqa **yastadı**.

amaclamaq$_{ka:}$ əməçləmək. əmləşmək. nişanlamaq. nişan almaq.

amaclıq$_{ka}$: engəş. nişan yeri.

amaş : **amac. mayac. mayac. maya.** hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

ambar : davarlıq$_{ka}$. tavrıq. yatuq$_{ka}$. yığın. durdaq. qoyaq. xəznə.

amca : amac. iməc. hədəf.

amır$_{ka}$: sis. qırağı·.

amqac : amac. hədəf.

amrulmaq$_{ka}$: yamrulmaq. yatışmaq. dinmək. çəkilmək.

amşuy$_{ka}$: bir çeşit sarı ərik.

amuç$_{ka}$: ərməğan. yarmaqan. umaca, gözdə olana verilən pay.

amul : **yamul**. **yasul**. **yatul**. səğnik. sakin. rahat. - amul amul: yavaş yavaş. - **amul** kişi: yumuşaq xuylu adam. - gəlqıl **amul** oynalım.

amurt : yamurt. təsgin.

amurtmaq$_{ka}$: **yamırtmaq**. yatıştırmaq. dindirmək. toxdadmaq. çatdırmaq.

amurtmaq$_{ka}$: yamurtmaq. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq. söndürmək. - onun öpgəsin, **yamurt** qıl.

an : köç$_{ka}$. ara. çağ. zaman. müddət

ana : **ana**$_{ka.}$ apa. aba. uma$_{ka}$. hana$_{ka}$. - **anaları** bir olan: **əkdi**.

anaç$_{ka}$: **anacıq**. ana kimi davranan qız. - ata sapılı ataş, ana sapılı anaç.

anağ : **anğa**. dəğərsiz. güvənsiz. etibarsız. səfeh. - anqa ər.

analamaq$_{ka}$: ana edinmək. ana dəmək ·.

anaş : ağbirçək kimi davranan qız uşağı. (**ataç oğul**: böyüklər kimi özün aparıb davranan, az yaşlı oğlan).

ança$_{ka}$: onla. o ilə. o qədər. öylə. öyləcə. - **ança** anqar dirənqıl: o ilə öylə qılınqıl: uğraş, davran, rəfdar ed.

and : inaq. kirtü$_{ka}$. yəmin. - **and iç** !: andıq !. **- and içmək**: antamaq. hər çağ, yadda saxlamaq. heç çağ yaddan çıxarmamaq. **- and içmiş**: andaq.

anda$_{ka}$: orda. - **anda** kim var: orda kim var. - sən **anda** ərdin mi ? : sən ordeydinmi ?.

andaq$_{ka}$: 1. and içmiş. 2. fədayi. 3. bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. dam. (# **endək**: tavan. alt). 4. böylə. öylə. o qədər·

andan : **ondan**: ondan sonra. - **andan** dedim: ondan sonra aydım.

andıq$_{ka}$: **anqıd**. 1. qalxıq, qoğzaq, çəngəg, çəpər. çevrə. ələk, qəlbir kimi şeylərin qasnağı. 2. - **andıq** !: and iç !.

andıqmaq$_{ka}$: ant içmək. anqıtmaq. yəmin edmək.

andın$_{ka}$: 1. yaddaş dəftəri. 2. ondan.

andıra : qoya. sovğa. xumaru$_{ka}$. tökürgə.

andqarmaq : anğarmaq$_{ka.}$ yəmin ettirmək. ant içmək.

andqarmaq$_{ka}$: andamaq. and vermək (> ad vermək). yəmin ettirmək. ant içmək.

andlaşmaq : bacıq qılmaq$_{ka.}$ əhdləşmək.

anı : **anı**$_{ka}$. onu. ona.

anıq$_{ka}$: - **anıq** qılınsa, yoxa sanılmaz. əldə olan işlənirsə, yox deyilməz, etgilər.

anıqlamaq$_{ka}$: **anuqlamaq**$_{ka}$. hazır bulunmaq.

anıqlıq$_{ka}$: **anuqluq**$_{ka}$**.** hazırlıq. hazırlanma.

anıl : edin. hazır.

anımaq$_{ka}$: **anumaq**. hazırlanmaq.

anın : **anınğ**$_{ka}$. o ilə. onla. . onunla. ondan. onun. - **anın** gəl: o ilə gəl. - **anın** bir yedim: o ilə birdə yedim.

anınğ$_{ka}$: bax > **anın.**

anıt : 1. yadigar. xumaru$_{ka}$. 2. hazır. - **anıt** nə varın gətir.

anıtan$_{ka}$: **anutqan**$_{ka}$. **anıtqan**. 1. hazır olan. yaraqlı. - işə **anıtan** kişi. 2. nərsəni diri, duru, hazır, yadda saxlayan. hazır cəvab. (# **unutan**). - yaraq **anıtan** qalır, onu **unutan** ölür.

anıtmaq$_{ka}$: **anutmaq**$_{ka}$. düzəltmək. düşünüb yerinə qoymaq. hazırlamaq. - dolum **anıt**, qutun bul, dolum unut, bulun bul.

anq : **anq**$_{ka.}$ **anğ**. **əng**. **1**. an. yanaq. üz. - qızıl **an**. **2**. quş adlarından.

anqa : **anğa**$_{ka}$. **anağ**. **1**. dəğərsiz. qiymətsiz. güvənsiz. etibarsız. səfeh. **- anqa ər**. **2**. yana. **3**. ona.

anqar$_{ka}$: **anğar**$_{ka}$. **1**. öylə. - ança **anqar** dirənqıl: o ilə öylə qılınqıl: uğraş, davran, rəfdar ed. **2**. ona.

anqarmaq$_{ka}$: **anğarmaq**$_{ka.}$ andqarmaq. yəmin ettirmək. ant içmək.

anqdımaq$_{ka:}$ **anğdımaq**$_{ka}$. kəminmək. pusmaq. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq.

anqduz$_{ka}$: **anğduz**$_{ka}$ andız. bu otun kökü, atın qarnı ağrıdığısına dərmandır.

anqıd : **andıq**$_{ka.}$ qalxıq, qoğzaq, çəngəg, çəpər. çevrə. ələk, qəlbir kimi şeyləin qasnağı.

anqı$_{ka}$: **salqı.** qığ. pislik. - quş **salqı**.

anqıl : **anğıl. alanğ**$_{ka}$. **1**. **alan**. düz, açıq yer. enli. ənli. açıq. açıla. açıq nə. meydan. açıq yer. alanğ$_{ka}$. alan. tüz$_{ka}$. hamar. - **anğıl ova**: düz ova: alanğ yazı. - **anqıl açıq**: eninə açıq. lap açıq. appaçıq. **2**. büsbütün. tamamiylə.

anqılamaq$_{ka}$: **anğılamaq**$_{ka.}$ anırmaq (əşək).

anqıt$_{ka}$: **anğıt**$_{ka}$. anqut. qızıl quş.

anqıtmaq$_{ka}$: **anğıtmaq**$_{ka}$. **enğıtmaq**$_{ka}$. **1**. andıqmaq$_{ka.}$ ant içmək. yəmln edmək. **2**. əngitmək. şaşırtmaq. təəccübləndirmək. - bizni qamuğ anqıttı.

anqız$_{ka}$: **anğız**$_{ka}$. anız. hububatın biçildikdən sonra tarlada qalan qöqə yaxın sapları·.

anqlamaq$_{ka}$: **anğlamaq**$_{ka}$. anlamaq·.

anqlanmaq: ərişmək. çalınmaq$_{ka.}$

anqmaq$_{ka}$: bax > **yanmaq**. **anğmaq**$_{ka}$. şaşmaq.

anqraşmaq: anraşmaq. kükrəşmək. guruldamaq.

anqturmaq$_{ka}$: anğturmaq$_{ka}$. şaşırtmaq. dandırmaq.

anqut$_{ka}$: **anqıt**$_{ka}$**. anğıt**$_{ka}$. **1**. əzəli. - **manqut**: əbədi. - **tanqut**: heç nərsəyə sığmayan. **2**. ənkit. ənküt. enküt. yaramaz. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz. axmaq. **3**. qıf. - yurd kiçik bolsa, **anqut**(qıf) böyük tut. **4**. qızıl quş.

anlamaq: **1**. umaq$_{ka.}$ düşünmək. düşünüb anlamaq. oğqarmaq$_{ka}$. **2**. uslamaq$_{ka.}$ xeyri şərdən ayırt edmək, təşxis vermək.

anlamaz: əndik$_{ka}$. endik. qanmaz. anlağdan qıt. anqut. ənkit. ənküt. enküt. axmaq. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

anlatmaq: tuyturmaq. duyurmaq. qandırmaq. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. sindirmək. sinitmək.

anmaq : oylamaq. ozlamaq$_{ka}$. düşünmək. düşünmək.

anraşmaq: anqraşmaq. kükrəşmək. guruldamaq.

anru : yanru. yanaru. nəru$_{ka}$. ayru. yana. sonra. dahi.

- bundan **nəru** kəslinir: bundan yana, sonra qurtulur.

- **nərü** atınmış: bir yerə atılmış.

- öğrən onun biligin, gündə anqa baru, qutqılıqın tapınqıl, qoyqıl küvəzin naru: onun biliyin öğrən, gün yanına ged, xilusla qulluğunda dur, burax kibri qururu bir yana.

ant : **and**. **1**. yaddaş. xatir. **2**. sözləşmə. bağlantı. bıçıq. bağaç. bağıc. bəçik. bıçğaş. və'də. əhd. - **and içmək**: andıqmaq$_{ka}$. anqıtmaq. yəmin edmək.

- ant içmək: anğarmaq$_{ka.}$ andqarmaq. yəmin ettirmək.

anuq$_{ka}$: hazır. ayıq. - axşama **anuq olmaz**: hazır olmaz. - anıq dur. - **anuq çalındı**: hazırlıq, amadəbaş verildi. - **anuq** nə yox sayılmaz.

anuqlamaq$_{ka}$: **anıqlamaq**$_{ka}$. hazır bulunmaq.

anuqluq$_{ka}$: **anıqlıq**$_{ka}$. hazırlıq. hazırlanma.

anumaq$_{ka}$: **anımaq**. hazırlanmaq.

anumı$_{ka}$: cüzam xəstəlığı.

anunqıl : **hazırla**. - artut aldın, **anunqıl**\\ əyku tavar uğurluq: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla.

anunmaq$_{ka}$: **anınmaq**$_{ka}$. anınqılmaq. hazırlanmaq. nərsəni düşünmək, işləmək. - ol yağıya anındı: - **ısızlığı** anınma: yamanlığı düşnmə, işləmə. - artu aldın, **anınqıl**, iyi tapar uğurluq: töhvə aldın, düşünginən qarşılığında iyi bir nəyə.

anutqan$_{ka}$: anıtan. hazır olan. yaraqlı.

anutmaq$_{ka}$: **anıtmaq**. hazırlamaq. - dolum **anıt**, qutun bul, dolum unut, bulun bul.

ap : **ap**$_{ka.}$ nə. (nəfy bildirən sözcük). - **ap bu ap ol**: nə bu nə.

apa : **apa**$_{ka}$. ana. aba. ana.

aparan : ozan. uzan. utran. qalib.

aparmaq: **1**. ağtarmaq. götürmək. intiqal edmək. kürəmək. alıb qaçmaq. daşımaq. ilətmək$_{ka}$. - küçiti su **ilətdi**: apardı, götürdü: işlər əldən çıxdı. **2**. **utmaq** <> **ötmək**. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**.

apışmaq: ayrılmaq (**y** < > **d**) adışmaq$_{ka}$.

apqaç : **avıçqa**$_{ka.}$ (1 < **ağıçqa**. 2 < **apışqa**. - **apa**: böyük) ağsaqqal. elcə bilən. şeyx.

aplan$_{ka}$: sıçan cinsindən bir heyvancıq.

ar böri$_{ka}$: sırtlan. kaftar.

ar : **ir** (< **irkinmək**: yığılmaq). arlanma. utanma.

ara : **1**. iç. için. orta. arasında. - **ara arqurmaq**: ara açmaq. - kişi **ara**: el ara. - **araya keçmək**. arqulamaq$_{ka}$. arulamaq. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. - **ara çaqmaq**: neçə nəyin arasın, barşığın çarpışdırmaq, çalışdırmaq, qarışdırmaq. savaşdırmaq. - o, iki yoldaş **ara çaqdı**. - kişi ara çaqlama: el içidə savaş, ixtilaf salma. **2**. köç$_{ka}$. çağ. an. zaman. müddət. **3**. car. cay. yar. yarıq. çağ. zaman.

araç : arçı. tapış$_{ka}$. təpiş$_{ka}$. vəkil.

araçı : mıyançı. sığzıq$_{ka}$.

araçılıq : muyıncılıq$_{ka.}$ boyunçuluq. ortaçılıq. barşatçılıq.

aradan : - **aradan qalxmaq**: gedmək$_{ka.}$ qitmək. yox olmaq. yana, qırağa çəkilmək.

aralamaq$_{ka}$: **arılamaq**. **1**. arasını bulmaq. barıçtırmaq. barışdırmaq. - ıki kişini **araladı**: barışdırdı. **2**. arqulamaq$_{ka}$. arulamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. araya keçmək.

aralanmaq : nərsənin arasından keçmək. - biz dağlardan **aralan$_{ka}$dıq**.

aram : yumaş. ram. evli. (# **ası**: vəhşi).

arama : axtarış. təhqiq. irtəş$_{ka}$. irtiş. əriş. ırtaş. yırtış. yırtaş. yirtəş. yartış.

aramaq : irtəmək$_{ka}$. irdəmək$_{ka}$. edərmək$_{ka.}$ təqib edmək. qovalamaq. izləmək. istəmək. arxasına düşmək. irtəmək.

aran : yuqa. yuğa. yunğaq$_{ka}$. yuvan. təmizləyən. sabın. ayrılmış, aralmış yer. axır. tavla. tövlə. - **aranlı ev**: tövləli ev.

aranlıq$_{ka}$: axırlı. axırı olan.

aranmaq: üşəlmək$_{ka.}$

araslamaq: arıslamaq. arqulamaq$_{ka}$. arulamaq. aralamaq. arasını yarmaq. araya keçmək.

araştırılmaq: edləlmək$_{ka.}$

araştırmaq: irtəşmək$_{ka}$. incələmək. çınlamaq. turpınlamaq$_{ka}$. turbunlanmaq. bütünləmək (**tib** $_{< met >}$ **bit**) tübünləmək. dibin aramaq. dibləmək. təhqiq edmək. təhqiq edmək. nəq edmək. qərəkləmək$_{ka}$. qaraqlamaq. yoqluğu dolayısıylə aramaq.

aratmaq: tüplətmək$_{ka.}$ diblətmək. diplətmək. dibin çıxattırmaq. kökün araştıtmaq. təhqiq etdirmək.

arayış : irtəliş. axtarış. soraş. dartıq$_{ka}$. təhqiq.

arazamaq: tilətmək$_{ka}$. diləmək. istəmək. sormaq. soramaq.

arça$_{6}$: çam.

arçı$_{ka}$: **barçı**. 1. araç. tapış$_{ka}$. təpiş$_{ka}$. vəkil. 2. xurcun. heybə. - bir baş min **arçın** tutdu, bir **arçın** iki baş tutmadı.

arx > arq

arı : **- arı yağı**$_{ka}$: bal.

arıdan : **arıdan.** artqu.

arıq$_{ka}$: **aruq**. 1. təmiz. arrıq. teyxa. - **arığ** yoruldum: teyxa ardım. - **arığ** təmiz: lap təmiz. - **arıq** iqləşdi: doğrudan doğruya kəsəlləndi. 2. yorqun. - **arıq** ər öğləndi: yorqun kişi istirahat eddi. 3. zayıf. cılız. çıxılmaz, incə durum. - azuqlu ər **aruq ərməs**: arıq olmaz. zayıflamaz. 4. ırmaq. arx. kərməç. qaş. kanal. 5. çadır örtüsü. 6. əpəycə. çoxca. 7. kəkə. xəsdə. - arıq **tindi**: kəkə (xəsdə) dinləndi. 8. fazil. - **arıq** uluq köçməsin. 9. teyxa. büsbütün. tamam. tamamən. lap. çox. doğrusu. doğrudan doğru. ciddi. ciddən. - o, **arıq** kötü kişidi. - arıq gözəl: çox gözəl. - **arıq** çimri. - **arıq** iqləşdim: doğurdan xəsdə düşdüm.

arıqlamaq$_{ka}$: 1. iğdiş edmək. əxtələmək. 2. bir şey içindən iyisini seçmək arıtıb toplamaq. 3. arx, yol,qənov, xəndək açmaq. - su **arıqlandı**: su axıb, özünə arx aşdı. 4. qurumaq. duruqlamaq$_{ka}$. zayıflamaq. 5. dəbbağlıq edmək.

arıqlatmaq: 1. sızıtmaq$_{ka}$. sızdırmaq. sızqurmaq$_{ka}$. 2. əritmək. zayıflatmaq. yavrıtmaq$_{ka.}$ yavalamaq. kötülətmək.

arıqlıq : 1. turuqluq$_{ka}$. turquluq. tırıqlıq. durqunluq. cılızlıq. zayıflıq. 2. arxlı çaylı (yer). 3. təmizliq. nəzafət. paklıq. 4. fəzilət. 5. zayıflıq. cılızlıq. turquluq. turuqluq$_{ka}$

arılamaq: aralamaq$_{ka}$. arasını bulmaq. barıçtırmaq. barışdırmaq.

arılmaq$_{ka}$: qızmaq. darılmaq.

arımaq$_{ka}$: təmizləmək. təmiz olmaq.

arın : 1. bütün$_{ka}$. 2. ləkəsiz. 3. əmrək$_{ka.}$ aydın. təmiz. - **əmrək** könül. 4. hamam davası. 5. qutsal. tapın. müqəddəs. pak. təmiz. 6. süzük. saf. duru. 7. xalis (**# qarın**: naxalis. qarışmışı olan). - **arın qarın**: xalis naxalis.

arınçu$_{ka}$: (**ar** <> **al**). **alnuç**. **ərinçü**$_{ka}$. arnuç. suç. günah.

arınqa : ağartma. gəc.

arınmaq$_{ka}$: əmrülmək. dincəlmək. soyunmaq. soğunmaq. rahatlanmaq. təmizlənmək istəmək. yunmaq. ıyiləşmək.

arınsın : arsın. arquş. sınsın. sinsin. nuş. nuş olsun.

arıslamaq: araslamaq. arqulamaq$_{ka}$. arulamaq. aralamaq. arasını yarmaq. araya keçmək.

arışmaq$_{ka}$: **alışmaq**. aldaşmaq. birbirini aldatmaq. - onlar **aldaşa aldaşa** yaşam sürdülər. - birbirizi **aldaşmayın**.

arıtası$_{ka}$: arıtcaq. tarıq arıtası yer, uğur, çağ.

arıtışmaq$_{ka}$: təmizləməkdə yardım. .

arıtqan$_{ka}$: ayıqlayan. təmizliklə uğraşan.

arıtqu$_{ka}$: arıtacaq. tarıq arutqu yer, çağ.

arıtmaq$_{ka}$: **1**. ərtəmək. ərətmək. sərmətmək$_{ka.}$ ayırmaq. **2**. nərsəni suyundan almaq. **3**. daşşağı çıxarmaq. ığdiş edmək. cocuğu sünnət edmək. ərkəkləşmək. **4**. təmizləmək.

arju$_{ka}$: çaqqal.

arjulayu$_{ka}$: çaqqal kimi.

ar$_{ka}$: **ar**$_{ka}$ <> **al**. şabalıt, qəhvə, qızımtıl sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə**: arsal. arsıl. arsıq. - **arsal saç**: altun saç.

arq : **arx**. oluq. qənov. kovuş. qoğuş$_{ka}$. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu:.

arq : **arx**. qayqaq. qazqaq. qazaq. qayaq. qanat.

arq : **arq**$_{ka}$ **arğ**. **1**. arxaya qalan tikələr, oğuntular. - dəmir **arqı**. dəmir poxu1. **2**. pox. pislik.

arqa : **arxa. 1**. uca$_{ka}$. onqur. onqura. dal. göt. - **onqura** yat: dal üsdə yat. **2**. utım$_{ka.}$ udım. uyım. arxa sıra. ard. mütəaqib. **- arxa sıra**: utım$_{ka.}$ udım. uyım. ard. arxa. mütəaqib.

- arxasına düşmək: istəmək$_{ka.}$ aramaq. irtəmək.

arqa : **arxa**$_{ka.}$ **1**. arxa. dal. sırt. kid$_{ka}$. son. sonra. - **arxa arxaya** gəlmək, çıxmaq: arqaşmaq$_{ka}$. arğaşmaq$_{ka}$. yükləşməkdə. **2**. dayaq. sıxıntılı anlarda yardım edən kişi. yardımcı.

arqac : **arğac**. **1**. **-** əriş arğac: **əriş əğrək**: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. **2**. **əğrək**. başı əğri balıq tutma aracı. qulplu sap. qullab.

arqacaq$_{ka}$: **arqacaq**$_{ka}$. axıtmac. ney. qamış. ağıza suyuq nərsə axıtmaq üçün, içi dəlik bir ayqıt.

arqaçıq$_{ka}$: axıtaç. tamıtac. damac. qətrəkeş.

arqadaş: **arxadaş**. əş$_{ka}$. yoldaş.

arqadaşlıq: **arxadaşlıq**. dostluq. kəndlik. kətlik. düzlük. sədaqət.

arqağ : **arğağ**$_{ka}$. balıx ovlama qullabı.

arqaq : **arxaq**$_{ka.}$ **1**. arqac. enləməsinə atılan ip, iplik. **2**. balıq avlamaq üçün kullanılan ucu əğri dəmir. olta.

arqalanmaq: **arxalanmaq**$_{ka.}$ **1**. nərsiyə arxa, dayaq olmaq. nərsənin dalını tutmaq. - o məni **arxalandı**. - bu işdə kimlər bizi arxalanacaq. - **arxalanın**: bir birizə dayaq durun. **2**. nərsni arxa, dayaq kimi işlətmək. - sizə **arxalandım** geddim. - o elini, dağını **arxalandı**.

arqalıq : **arxalıq**. bərtü$_{ka}$. çulqa.

arqamaq$_{ka}$: **arxamaq**. **1**. axtarmaq. öykündə (fikrində) tutulan bir şeyin arxasında olmaq. arxaqarmaq. açıb, qazıb aralamaq. yoxlamaq. yoruqlamaq. arayıb taramaq. - onun evin **arqayın**: axdarın. - o onu **qarğadı arqadı**: o onun pisliklərin sayaladı, axdardı: söküb tökdü. deşib dağıtdı. **2**. yarqamaq. alqışlamaq. uğurlamaq. uğur xeyir diləmək.

arqarmaq : **arqurmaq**$_{ka}$. yormaq. arqırmaq. boşaltmaq. açıtmaq. - yağını qoğub **arqar**. - daha bəsdi **arqarma**: yorma.

arqaş : (< **arqaşmaq** yanyana, sır sıra oturmaq. - arqaşları tərəziyə arqaştıdıq). (1 < **arx**: yarıq. açıq, qazıq. 2 < **arx**: arxa. dal. geri). nərsənin təməli, iskileti, arxa pılanı, qurluşu, isulu, dəlili. arx. {**əriş**: göstəri. görnuş. mənzər. hizur. qat. rəfdar). **1**. yapışıq. davamlı. **2**. müti'. **2**. müttəhid. **2**. əməkdaş həmkar. **2**. eninə qoyulan sap, ip, nərsə.

arqaşlıq : bax > **arqaş**.

arqaşmaq: bax > **irqişmək**$_{ka}$. **tirgəşmək**. **irkişmək**$_{ka}$. **irkəşmək**. **irtişmək**. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. **1**. qatarlanmaq. yığışmaq. düzülmək. **2**. nərsənin ardına düşüb gedmək. bir şeyə yapışmaq. **3**. itaət edmək. **4**. yüklənmək. çatışmaq. - el yükün iyid **arqaşar**. - köməkləşib arabadan yükləri **arqaşıb** daşıdıq. **5**. yanyana, sır sıra oturmaq. - arqaşları tərəziyə **arqaştıdıq**.

arqaşmaq$_{ka}$: **arğaşmaq**$_{ka}$. **1**. yükləşməkdə. arxa arxaya gəlmək, çıxmaq. **2**. cərgəşmək. birbiri yanında düzülmək.

arqaz : **arğaz**. arxacağ: qətrəkəş. axıtan. axıtqaç$_{ka}$.

arqıç : bax > **arqış**.

arqın$_{ka}$: arxadan daldan gələn. öbür. dalısı. gələn. gələcək. - **arqın** il: gələn il. - **arqın arqın**: dalba dal.

arqırmaq: arqurmaq$_{ka}$. yormaq. arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq.

arqış : **1**. karvan. - ıraq yer savın, **arqış** gətirir: uzaq yerin sözünü, xəbərini, karvandan soruş. **2**. **arquç**. **arqıç**. **arquçi**. xəbərçi. savçı. - devlət **arquçı**. **3**. kağaz. məktub. **4**. arvaş. arvış. böyü. ovsun.

arqu : iki daq arası. uçurum.

arquc : **arğuc**$_{ka}$. bax > **arqış**. aldatan. yalan. - arğuç ajun. yalancı, aldatıcı dünya.

arquçı$_{ka}$: bax > **arqış**. ortaç. ortancı. iki el ara işilşgi quran elçi. iki kişi arasında araç olan. dünürlər, qohumlar arasında gəlip gedən kişi.

arqu$_{ka}$: **aruq**. dərə.

arquq$_{ka}$: **arğuq**$_{ka}$. **1**. aykırı. tərs. utanmaz. inad. - **arquq** kişi: salqaş (sərkeş). - **arqun** kişi: azad, özgür ər. **2**. iki duvar, iki dirək arasına qoyulan ağac. **3**. dikbaş. inad kişi.

arquqlanmaq$_{ka}$: dikbaşlılıq, utanmazlıq, həyəsızlıq, inad edmək.

arqulamaq$_{ka}$: arulamaq. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. araya keçmək. - iki el ara, **arqulama** !.

arqun$_{ka}$: **1**. sıçan cinsindən, yarım arşın uzunluğunda bir heyvan. **2**. **arqun izi**$_{ka}$: gələcək yıl. öbür yıl. - arqın izi. **3**. yaban ayqır ilə evcil qısraqtan olan at.

arqurmaq$_{ka}$: **arqarmaq 1**. yormaq. arqırmaq. arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq. - qızlıq eli arğurub: bahalıq eli təngidib. **2**. açmaq. - ara arqurmaq: ara açmaq.

arqurtmaq$_{ka}$: **arqartmaq**$_{ka}$. yorrmaq. arqurtmaq. - atı arqurtma.

arqurturmaq$_{ka}$: **arqurtmaq**. yordurmaq.

arquş : **1**. arğuş$_{ka}$. dalıca çəkən. çəkici. aldatan. - **arğuş** qız. **arğuş** acun: yalan dünya. **2**. **- arquş!**: nuş !. nuş olsun !. arsın !. arınsın !. sınsın !. sinsin !.

arquşlamaq: **arğuşlamaq**. irqlamaq. yırqılamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq.

arlanmaq : irlənmək. utanmaq. ir bolmaq.

armaq$_{ka}$: **1**. yorulmaq. - **ardım bitdim**: yoluldum tükəndim. - **ardım yoruldum**. - **ardım qaldım**. **2**. bıqmaq. bezmək. dərmansız qalmaq. - o qız **ardı** səni. **3**. (**r** <> **l**) toğlamaq. tovlamaq. aldatmaq. - görək kim kimi **ardacaq**. - **armaq taxmaq**. armaq yuvmaq. - yağı məni **ardı**: toğladı. **4**. utanmaq. **5**. utanmaq. usanmaq. - alımlı görüb armadı: borclusun görməkdən utanmadı, usanmadı. **6**. - **armaq taxmaq**$_{ka}$: kələk yapmaq, yuvmaq. aldatmaq. **7**. **- armaq yuvmaq**$_{ka}$: kələk yapmaq. aldatmaq.

armaz : turan. duran. diri. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan.

arnıc : ərinc$_{ka}$. utanmalı, arsıq nə.

arnuç : arınçu$_{ka}$. ərinçü$_{ka}$. suç. günah.

arpaqan$_{ka}$: arpaya bənzər başağı bulunan.

arpalamaq$_{ka}$: arpa vermək.

arpalanmaq$_{ka}$: arpa yiyəsi olmaq.

arpcuq : < **arpa cuq** < arpa suq < arpa suv: arpa suyu). pirvə.

arrıq$_{ka}$: bərk təmiz. - **arrıq** ney.

arsaq : alsaq.

arsal : **arsıl**. **arsıq**. ar$_{ka}$. al. şabalıt, qəhvə, qızımtıl sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə**: arsal. arsıl. arsıq.

arsalıq : (**r** <> **l**) **alsalıq**. **alaşalıq**. alsalıq. bir yallı (yanlı) olmayıb ortada qalan. ərkək dişi. iki cinsli. ərlikdən kəsik. qısır.

arsal$_{ka}$: **1**. ərkək dişi olan heyvan. **2**. qumral. qonural. - ar. arsıl. arsiq. - **arsal** saç. qızıla çalar saç. qumral saç.

arsıq : (**r** <> **l**) **alsıq**. **arsal**. **arsıl**. **1**. ar$_{ka}$. al. şabalıt, qəhvə, qızımtıl sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə**: arsal. arsıl. arsıq. **2**. aldaq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ. **3**. alsıq. aldaq. tovlaq. duzaq. yalan. tələ. **4**. ərinc$_{ka}$. arnıc. utanmalı nə.

arsıq$_{ka}$: arsıl. qəhvəyi rəngi. qumral. qonural.

arsıqmaq: (**r** <> **l**) **alsıqmaq**. aldanmaq. tovlanmaq. yalanlamaq. yalan demək. - qız, arvad məni **arsıqdı**. - **arsıma**, düzün de. - **arsıqmadan**: aldamadan.

arsıl : **arsal**. **arsıq**. ar$_{ka}$. al. şabalıt, qəhvə, qızımtıl sarı rəngi. qumral. qonural. - **ar nə**: arsal. arsıl. arsıq.

arsın : arınsın. arquş. sınsın. sinsin. nuş. nuş olsun.

arsıncıq: yarsıncıq$_{ka.}$ murdar. pis. iğrənç.

arsıtmaq: yarsıtmaq$_{ka.}$ tiksindirmək. yormaq. irgəndirmək.

arsız : isiz. ısız. həyasız.

arslan : arslan. salcuq$_{ka.}$ saltuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. igid. - **salcuq su başı$_{ka}$**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

arslanlayu$_{ka}$: arslan kimi. arslanımsı.

arso$_{ka}$: dəğərsiz şey. alçaq. düşük.

arşın : < **yarşın** (< **yarmaq**). ölçü. qarı$_{ka}$.

art : **ard**. **1**. uca, arxalı, kürəkli yer. hündür dağ. gədik. boyun. ənsə. - **art tundi**: **tümdi**. gədik qarla bağlandı. **- art yış**: yoxuş eniş. **2**. uyu. arxa. arqası sıra. mütəaqip. arxasında. üzündən. dolay. **- art !**: sikdir !. rədd ol !. çəkil !. **2**. utım$_{ka.}$ udım. uyım. arxa sıra. arxa. mütəaqib.

art : **art$_{ka}$** (1< **yart**: çapıq yer. 2 < **artmış**. hündür. yoxuş. qalın). gədik. boyun. bel. dağ beli. göğüş. döş. sinə. sırt. arxa. kürək. örüş. kövşən. (sarp yer. yoxuş. təpə). - **art** saç. arxa saç. ənsəyə düşən saç. - **art** qarlandı: örüşü qar bürüdü. - **art** aşıldı: dağ, təpə keçildi. - yük **arttan** aşrıldı: yük dağdan aşırıldı, ötgərdi. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı. - art **tündü**: gədik qapandı. - ərməküğə, eşik **art** olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

artaq$_{ka}$: **1**. pozulmuş. pozuq. qarışmış. çürük. - **artaq** beyin. - **artaq** düzün. **2**. yasqaş. mundar. təmiz olmayan. - **artaq** para. **3**. ağır. pis. pisəlmiş. kötüləşmiş. - sökəl tınığı **artaq**. - işlərimiz artaq: xəstənin nəfəsi ağırdı. - halım çox **artaq**. **4**. artıq. ölçüdən, normadan çox olan. - yoqurqandan **artuq** ayaq ayaq kösülsə üşüyür. **5**. müfrit. ifrat edən. **6**. qarışıq. **7**. əqəb mandə.

artam : dalı. son. axır. - **artamını** gözlə gilən işqə sürə: dalını düşünüb işə bağla.

artamaq$_{ka}$: **artaşmaq**. **1**. pozulmaq. kötüləşmək. dəğişmək. xarablanmaq. - şey şüyüm qaldı **artadı**. - qocalığa ayıb yoxdu, **artmasa** əgər. - işi onun **artaşıb**. - **artamış** kopoğlu. **2**. dalınca düşmək, gedmək. - ərən qamuğ, artadı nələr uyu: hammı mal dalıca geddi.

artan$_{ka}$: **1**. ütrək$_{ka.}$ üdrək$_{ka}$. az ikən artan şey. **2**. pozan. pozucu. xarabkar.

artaşmaq$_{ka}$: bax > **artamaq**$_{ka.}$ birbirinin üstünə çıxışmaq, üstəşmək. şuluqluq düşmək. qarışıb savaşmaq. pozuşmaq. - yalnıq için **artaşdı**: el birbirinə qarışdı.

artat$_{ka}$: pozuq. xarab.

artatmaq$_{ka}$: pozmaq. xarab edmək. - işi **artatıb** qoydu. - sağın **artatma** özün.

artıq$_{ka}$. : **1**. göğüslük. peşgirə. **2**. tay. yükün hər bir qolu. yüklətilən yükün bir dəngi. - on **artıqlıq** yük. - at üstündə, iki **artıq** ortasında oturdu. **3**. üstək. üstəlik. çox. - mən **üstək** verdim. **4**. fazla. ifrat. **5**. əkiş. aşqal. zibil.

artıqlamaq: munmaq$_{ka}$. saçmalamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

artıl : nəqd. intiqad.

artıllamaq: artlamaq$_{ka.}$ nəqd edmək.

artılmaq$_{ka}$: **1**. yükləmək. binmək. ardılmaq. ardına düşüb çatmaq. üstə gəlmək. bir binit üzərinə başı bir tərəfə ayaqları bir tərəfa gəlmək üzərə heybə kimi ardılmaq. ərişilmək. - qaçsa dahi **artulur**: qaçsa belə yetilir, çatılır, tutulur. **2**. qoyulmaq. çatılmaq. bərpa edinmək. **3**. sallamaq. **4**. minmək. - **artıldılar** at üzə. **2**. qoyulmaq. - tayları ata artıl.

artın : arın, açıq, duru olan nərsə. billur. - **artın** üzük: taysız, əşsiz qadın. altın gövdəli qadın.

artınmaq$_{ka}$: yüklənmək. qoyunmaq. - yükü ata **artın**.

artırılmaq: artmaq. üstəlmək$_{ka}$. çoğalmaq.

artışmaq$_{ka}$: **ərtişmək**$_{ka}$**. atışmaq**. **1**. yartışmaq. yarışmaq. musabiqə vermək. **2**. qarışmaq. birbirinə atılmaq. **3**. yardımlaşmaq. - o mənə **artışdı**. **4**. ağışmaq. qoğuşmaq. - iki ölkə birbiriylə **atışdı**: ağışdı. **5**. artamaq. yükləşmək. kürəyinə, çiğninə almq. - yarlaşıb **artlaşdılar** yükləri.

artqu : arıdan, təmizləyən arac. - darı **arıtqu**.

artlamaq$_{ka}$: **1**. toxunmaq. dəğmək. sillə, yumruq, təpik atıb döğmək. **2**. artıllamaq. intiqad, nəqd edmək.

artmaq$_{ka}$: **1**. artırılmaq. üstənmək$_{ka}$. çoğalmaq. - onun əyəkü **artdı**: onu qabırqası genəlib: təmbəlləşib. **2**. pozulmaq. xarablanmaq. - gəngəşli bilik **artamaz**. **3**. öklimək$_{ka}$. çoğalmaq. böyümək. ütrəşmək$_{ka.}$ üdrəşmək$_{ka}$.

arttı$_{ka}$: artmış. artırılmış. çoxalmış. - **arttı nənğ**$_{ka}$: artırılmış, çoxamış şey.

arttırmaq: öklütmək$_{ka.}$ çoğaltmaq.

artuclanmaq$_{ka}$: ardıçlanmaq. ardıçdan çoxalmaı.

artuç$_{ka}$: ardıç.

artuq$_{ka}$: bax > **artıq**.

artuqlanmaq$_{ka}$: **artuqlanmaq**$_{ka}$. **artıqlanmaq**$_{ka}$ aşırı gedmək. sırtılmaq. ifrat edmək. - adam **atuqlanmaz**: çəkin, həddin aşmaq.

arturmaq$_{ka}$: bax > **artılmaq.** 1. ifrat edmək. - siz **arturursuz**: ifrat edirsiz. 2. **yarturmaq**. qırağa qoymaq. bağışlamaq. göz örtmək. səfnəzər edmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım. 3. yarqamaq. qəbul edmək. - tanrı artursun.

artut$_{ka}$: 1. soğqat. ərməğan. bələk. hidyə. - artut alıb anınıqıl, eyi **tapar** oğurluq: soğqat aldınsa, yaddan çıxarma, yaxcı mallar əvəzinə. :- artut aldın, anunqıl \\ əyku tavar uğurluq: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla. - bunu sizə **artut** edişdim: bunu sizə hidyə qıldım.

arubat$_{ka}$: təmrihindi. tamarin.

aruc : antırakt.

aruq : gərimə < aruqlamaq: boşaltma, açmaq, təmizləmək.

aruqa : **arquqaq**. **aruqqa**.

aruq$_{ka}$: **aruğ**$_{fars}$ 1. arqu$_{ka}$. dərə. 2. **arıq**. yorqun. açılmış. 3. yazıq. qalmış. çarasız yaraqsız qalmış. xəsdə. - **aruq ər**. 4. tiniş. dincəliş. 5. fasilə. tətil. 5. boşaltma, açma, təmizləmə. (**aruğ**$_{fars}$: gərimə < aruqlamaq: boşaltma, açmaq, təmizləmək). 5. arıdan, təmizləyən arac. 1. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.

aruqqa : aruqa. arquqaq. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.

aruqlamaq$_{ka}$: dinlənmək. istirahat edmək. yuxlamaq. boşaltmaq. açmaq. təmizləmək. dəbbağlamaq. - dəri **arıqlamaq**. - gecə düşmüş ordu **aruqladı**.

aruqluq$_{ka}$: yorqunluq. - gəlsə umadüşüqil, dinsin onun **aruqluq**: qonaq gəlsə, yeləşdi onu, yorqunluqu gidərsin.

arulamaq: arqulamaq$_{ka}$. aralamaq. araslamaq. arıslamaq. arasını yarmaq. araya keçmək.

arumtun$_{ka}$: boya.

aruşmaq$_{ka}$: ərimək. ərüşmək$_{ka}$. ərişmək. ərimək.

arut$_{ka}$: 1. arta qalmış, artdan, keçəkdən, keşimişdən qalmış. əsgi. köhnə. - **arut** ot: əsgi ot. bildirdən qalmış quru ot. 2. quru. soluq. - **arut** ot köydü: od tutdu. - **göyürdü** arut ot: yandı quru ot.

arvalmaq$_{ka}$: böyülənmək. avsunlanmaq.

arvamaq$_{ka}$: böyüləmək. ovsunlamq.

arvaşmaq$_{ka}$: büyüləşmk.

arvat : avrad. uraqut$_{ka}$. qadın.

arvış$_{ka}$: büyü. ovsun.

arzılamaq: kösəmək. küysəmək.

arzu : say. istək. **- arzu etmək**: küysəmək $_{ka}$

arzulamaq: aşuqmaq$_{ka.}$ bir şeyə yönəlmək. nərsəni sevmək. özləmək. istəmək. üstükmək. üstünə düşmək. yiyəsinmək. yeysəmək$_{ka}$. yeyikləmək. yerikləmək**.** yemək istəmək - nədən bu işi **üstəmirsin**.

asaq : ayaq. sallanan nə.

asaqlanmaq: ayaqlanmaq. ayağa ilişmək. əngəl olmaq.

asav : vəhşi. quduz$_{ka}$.

asayiş : ayış. əriş. ərinc ərinj. dinclik.

ası : (# qonuq: ram). **1**. asıq. yar. yarı. kar. fayda. - yasın alda, **asın** (karın) ver. **1**. çıxış. qazanc. fayda. **1**. qudurqrn. opuz$_{ka}$**.** obuz. vəhşi. (# **yumaş**: ram. aram. evli).

asıc$_{ka}$: təncərə. çömlək. aşaç.

asıq$_{ka}$: **asqı**. qazanc. ası. yar. yarı. kar. fayda.

asıqlıq$_{ka:}$ faydalı. qazanclı.

asılmaq$_{ka:}$ **1**. aslınmaq. taxılmaq. **2**. əksilmək. **3**. əsilmək. uzamaq. uzamaq. uzatılmaq.

asınmaq$_{ka:}$ **əsinmək**. **asılaşmaq.** dartışmaq. çəkişmək. gərişmək. - at **asındı**.

asışmaq$_{ka}$: taxışmaq.

asqı : **asıq**$_{ka}$. qazanc. kar. fayda.

asqılı : asıqlıq$_{ka}$. faydalı. qazanclı.

asqırış : asruş.

aslınmaq: **əslinmək$_{ka}$**. asmaq. bir nəyi bir nəyə taxmaq.

aslınmaq$_{ka}$: asılmaq. taxılmaq.

asra$_{ka}$: alt. aşağ. aşağı. astın$_{ka.}$ altın. ətək. dib. təmən (> **damən$_{fars}$**)

asrı$_{ka}$: **əsri**$_{ka.}$ təkir, ala boya. qaplan rəngi. - **əsri yışıq**: alaca, iki rəngli ip. iki rəngli, xallı, yol yol nərsə. qaplan. qaplan kimi iki rəng nərsə. - **asri yışıq**: yol yol ip.

asrılmaq : **1**. atrılmaq. açrılmaq. ayrılmaq. **2**. asqırmaq.

asruş : asqırış.

ast : **ast**$_{ka}$ soqaq. dara düdük yer.

astana : otru. dayancaq. baş yer. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi.

astın$_{ka}$: asra**$_{ka}$**. altın. aşağı. alt.

asturmaq$_{ka}$: astırmaq.

asuq : ısuq. uca. hündür.

asurmaq$_{ka}$: aqsırmaq. asqırmaq.

asurtqu : asqırtan. aqsırtan. - **asurtqu ot**: asqırtan ot.

asurtquq$_{ka:}$ anlayışlı. ağıllı.

asurtmaq$_{ka}$: aqsırtmaq.

aş : **1**. aşınmış, yapışılmış, qoyulmuş, artırılmış nərsə. { - **aşlamaq**: yapışdırmaq. löhümləmək. - **aşırmaq**: içərmək. yemək. - aşıq: yapılmış. vurqun. - **aşıq**: (< **aş**). vitamin. artılıb, qoyulub gücləndirən nərsə. } **2**. ləhim. - **aşlamaq**: ləhimləmək. - ayaq **aşla**. **3**. yemək. azıq. xurək. çörək. - **aşığ** başqa qaqan: çörəyin başa çalan.

aşac$_{ka}$: **aşıç$_{ka}$**. əşic. təncərə. qablama. qab (yemək).

aşaqı : **aşağı**. asra**$_{ka}$**. astın$_{ka.}$ altın. alt. qudı$_{ka}$. qodı$_{ka}$. aşağıya. arqası sıra.

aşaq$_{ka}$: **aşağ**. asra$_{ka.}$ aşağı. alt. ətək. qoyi. alt. quyu. sufla (# yuxar. yuxarı. ülya). təmən (> **damən$_{fars}$**) - o dağdan **qoyu** endi.

aşaqlamaq$_{ka}$: aşağılamaq. kiçik saymaq. alçatmaq. - yağını **aşaqlasan**, başa çıxar.

aşamaq$_{ka}$: yemək. aş.

aşat : yemək, çörək vermək işi. qonaqlıq.

aşatmaq$_{ka}$: yeditmək. qablamaq. yemək, çörək vermək.

aşbar$_{ka}$: saman, kəpək, ot kimi şeylər qarıştırılıb, ıslatılıb, düzələn heyvan yemi.

aşçı : aşpaz. salçı$_{ka}$. - **aşçı** (aşpaz) pıçağı. salçı biçək:

aşgar : bəlqülük$_{ka}$. bəlli.

aşıb daşmaq: çoxalmaq. talqımaq.

aşıc : **aşıç. 1**. aşlıq, yemlik nərsə. yeməli. yağlı, dadlı nərsə. xurək. - aşıçlıq nəyimiz var. **1**. qazan. qablama. : aşac. qazan, qablama. qab (yemək). təncərə. - toy **aşıc**: topraq təncərə. - yağsız **aşıç**. bir **aşıc** gətirdilər. - iki qoçınqar başı, bir **aşıcda** (qazanda) pişməz.

aşıclanmək$_{ka}$: qazan, qablama, təncərə yiyəsi olmaq.

aşıq$_{ka}$: **aşuq$_{ka}$. 1**. (< **aş**). vitamin. artılıb, qoyulub gücləndirən nərsə. **2**. yaşıq. ışıq. sevinc. eşq. **3**. yaşuq. başı yaşıran (örtən. qoruyan) örtük. başlıq. başuq. tulqa. dəmir börk. **4**. biləyin burulub, dönməyini sağlayan fırlaq orta sümük.

- aşığın dik durması. böq. - aşıq qəmiğinə vurmaq·: **aşuqlamaq.**

- aşığın çuxur tərəfı yuxarı gəlmək: **çiq turmaq**$_{ka}$

aşılanmaq: aşınmaq. aşqınmaq$_{ka.}$ qaşınmaq. sürtülüb qoğralanmaq.

aşılmaq$_{ka}$: **aşulmaq**$_{ka}$. örtülmək. örtünmək. geydirilmək. əşülmək. tökülmək. - yorqan **aşılıb** yatdı. - uşağı qalın **aşıla**. - üzüvə yorqan **aşıl**: çək.

aşımaq$_{ka}$: **aşumaq**$_{ka}$. aşırmaq. qoşmaq. örtmək. - ona yorqan **aşı**: sal.

aşın : **1**. sibqət. yarıt. **2**. təmdid.

aşınmaq$_{ka}$: **aşunmaq. aşqınmaq**$_{ka}$. **1**. aşırı gedmək. artuqlanmaq$_{ka}$. çəkin, həddin aşmaq. ifrat edmək. **2**. aşmaq. keçmək. yarıtmaq. yarıb keçmək. sibqət götürmək. **3**. uzanmaq. təmdid olmaq. **4**. nərsəni uzatmaq. yubatmaq. geriyə salmaq. - işlər **aşınır**. - günü günə satıb **aşındı**. **5**. cürlənmək$_{ka}$. dəğərlənmək. faydalanmaq. **6**. aşqınmaq$_{ka.}$ aşılanmaq. qaşınmaq. sürtülmək.

aşırı gedmək: artuqlanmaq$_{ka}$. çəkin, həddin aşmaq.

aşırlanmaq : aşırı gedmək. artuqlanmaq$_{ka}$. sırtılmaq. ifrat edmək.

aşırmaq: sındırmaq. əğirmək. çevirmək. çöndərmək.

aşıtmaq$_{ka}$: **aşutmaq**$_{ka}$. aşütmək. örtəmək.

aş$_{ka}$: **1**. kənət. bənd. **2**. yemək. aş.

aşq : ütik$_{ka.}$ üdiq$_{ka}$. ötik. özik. səvqi coşması. səvda. həsrət.

aşqal : əkiş. artıq. zibil. tödriç$_{ka}$. tötrüç. pasqal. pas. zibil. fışqı. yemək qalıntısı. çör çöp. çöpük: şöpik$_{ka}$.

aşqar : gözə çarpan. açıq.

aşqarmaq: aşmaq$_{ka}$. işə keçmək, atılmaq, başlamaq.

aşqınçı$_{ka}$: iti, çapqın çapar.

aşqın$_{ka}$: **1**. ağnaq. ağqın. axan. engin. oğqun. **2**. aşıb gedən. uzun yol.

- **aşqın** topraq: axan topraq.

- **aşqın topraq**$_{ka}$: axıp enən, oğqun topraq

aşlaqa$_{ka}$: aşlara. yeməklərə.

aşlalmaq$_{ka}$: qap kənətlənmək, bəndləmək.

aşlamaq$_{ka}$: qap kənətləmək, bəndləmək.

aşlatmaq : neçə nərsəni bir birinə kənətlətmək, kiritləmək, yapışdırmaq. - ayaq **aşlat**.

aşlıq$_{ka}$: aş evi. mətbəx. mütfaq. yemək liq· - tarıq.

aşmaq : taşmaq.

aşmaq$_{ka}$: **1**. aşqarmaq. işə keçmək, atılmaq, başlamaq. - atlı **aşadı**: atlı saldırıya keçdi. **2**. daşmaq. - qaynar aşıc **aşdı**: qazan qaynayıb daşdı. **3**. axmaq. enmək. - axşam üzü dağdan **aşdıq**.

- arpasız at aşumaz, arxasız alp çərik **sıyumaz**

aşmayan: yanılmayan. yazmas$_{ka}$.

aşna olmaq: aşnaşmaq. bilişmək$_{ka}$. tanışmaq.

aşnaşmaq: aşna olmaq. bilişmək$_{ka}$. tanışmaq.

aşnu$_{ka}$: öncə. qabax. əvvəl. - mən ondan **aşnu** gəldim.

aşpaz : salçı$_{ka}$. aşçı. - **aşpaz** pıçağı: salçı biçək$_{ka}$.

aşrulmaq$_{ka}$: aşırılmaq. təpedən aşırılmaq·.

aşsamaq$_{ka}$: yüksəkliyi aşmağa yazmaq. yeməksəmək.

aşsamq : (**aş** <> **ac**) acsamaq. yeməksəmək. yemək istəmək.

aşsatmaq$_{ka}$: yeməyə yazıtmaq, arzulatmaq, istətmək.

aştal$_{ka}$: (< **yaştal**) ən yaş, yaşıl, gənc olan. - **aştal oğul**$_{ka}$: birinin ən son cocuğu. sonbeşik.

aşu$_{ka}$: qırmızı ət topraq.

aşuk$_{ka}$: (< **aş**. **aşırmaq**: örtmək. - yeşük. yaşuq). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi.

aşuq$_{ka}$: bax > **aşıq**$_{ka}$. **1**. **yaşuq**$_{ka}$. bürgü. örtü. yışıqlıq. başı yaşıran (örtən. qoruyan) örtük. başlıq. başuq. dəmir başlıq. tulqa. **2**. topuq. topuq qəmiyi. **3**. böyüklərin ölümündə məzarları üstünə sərilmək üzərə göndərilən ipək qumaş. bu qumaş sonra parçalanaraq yoxsullara dağıtılır.

aşuqmaq$_{ka:}$ bir şeyə sarı ağnayıb düşmək, meyillənmək, yönəlmək. aşıq olmaq. nərsəni sevmək. özləmək. istəmək. arzulamaq.

aşulmaq$_{ka:}$ bax > **aşılmaq**$_{ka}$.

aşumaq$_{ka:}$ bax > **aşımaq**$_{ka}$.

aşunmaq$_{ka}$: bax > **aşınmaq**$_{ka}$.

aşurqan$_{ka}$: **yaşurqan**. qizləyən. örtgən.

aşurmaq$_{ka}$: **yaşurmaq**. örtmək. qizləmək.

aşutmaq : bax > **aşıtmaq**$_{ka}$. örttürmək.

aşülmaq$_{ka}$: örtülmək. örtünmək. bürümək.

at : **ad**$_{ka}$. iyilik, uğur bəlgisi, nişanı.

- at **bırqığı**$_{ka}$: atın, eşşəyin gənizdən soluqlanıb, səs çıxarması. fışqırıq.

- at göğüslüğü: **gömüldürüq**: yükün arxaya gömməməsi, ağmaması üçün atın qabaq yönündən yəhərə

bağlanan qayış.

- atlarda bulunan bir xəstəlik: **etilkən**$_{ka}$.

- atların göğsündə çıxan bir xəstəlik: çild**ək**: **cılday**$_{ka}$.

- at qübrəs: **qumuq**: **qomuq**$_{ka}$.

- **ad bolmaq**$_{ka}$. iyilik gətirmək.

- at qıçının fırıx dərisindən yapılan tuluq: **qasuq**$_{ka}$. **ərik at**: yorqa at.

at : **at**$_{ka}$. **ad**. isim. unvart. laqap.

ata : **ada**. 1. ad vermə töreni. 2. otruq$_{ka}$. cəzirə.

- **ata** oğlu ataç doğar.

atac$_{ka}$: 1. amac. hədəf. 2. (oyunda, qoz, top kimi nələri atıb, salınan) oyuq. çuxur. qol. 3. böyüklər kimi özün aparıb davranan, az yaşlı oğlan. - ataç oğul. (anaş: ağ birçək kimi davranan qız uşağı.). -ata oğlu **ataç** doğar. - ata sapılı **ataş**, ana sapılı anaç.

ataçı : **atçı**. 1. qoler. 2. ovçu. şikarçı.

ataçlıq : **adaşlıq**$_{ka}$. **ataşlıq**. dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. düzlük. sədaqət.

ataçlıq$_{ka}$: cəviz oynamaq üçün çuxur açılmış yer.

ataq : **adaq**$_{ka}$. . (**d** < - **y** < - **z**). 1. ayaq. azaq. 2. ətrək. öznə. çəki. maraq. ələqə. 1. qismət. nəsib. səhm. şans. verilən, buyrulan nərsə.

ataqı$_{ka}$: **atağı**$_{ka}$. babacığım. babacan. sevgi bildirən bir söz.

ataqlamaq : **adaqlamaq**$_{ka}$. əyaxlamaq.

ataqlanmaq$_{ka}$ **adaqlanmaq**$_{ka}$. ayaqlanmaq. ayaq yiyəsi olmaq.

ataqlıq: **adaqlıq**$_{ka}$. . 1. ayaqlı. 2. ayaqlı. ayaq, dayaq yerinə nərsənin vurulan ağac. dəsdək.

atamaq$_{ka}$: ad vermək. ad taxmaq. ləqəb vermək. - səni "batır" **atadım**. - bu kənd səmiz kənd **atandı**. - iyilikyə atansın

atan$_{ka}$: iğdiş ədilmiş dəvə·i.

atanlanmaq$_{ka}$: iğdiş dəvə yiyəsi olmaq.

atanlıq$_{ka:}$ **atanlı**. iğdiş edilmiş dəvəsi olan kimsə.

atanmaq: xatılamaq. - iyilikyə atansın.

atasaqun: **atasağun**$_{ka}$. otaçı. həkim. doqtor.

ataş : **adaş**$_{ka}$. arxadaş. dost. dost. yoldaş. - **adaşlıq** üzə durun: yoldaşlığa bəfalı.

ataşlıq$_{ka}$. : **adaşlıq**. **ataçlıq**. bax > **ataşlıq**. 1. dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. düzlük. sədaqət. 2. tavan, kərəki qurmaqda bir başdan bir başa atılan dirək.

ataşmaq: ayaşmaq. azaşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.

atatmaq$_{ka}$: **1**. dayçanın böyüyüb at olması. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir. **2**. adlamaq. ad vermək. **3**. adılıq, taxma ad vermək. müstəar ad vermək. - o ona ad **atadı**. **1**. atlaşmaq. tayın (dayçanın) at olmağı. - tay **atattı**. **- tay atattı**. **- tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir. **1**. gücəmək. zorlamaq. - uşağı becərmək üçün işlətib **atatmaq** gərək. **1**. gücəmək. zorlamaq. - uşağı becərmək üçün işlətib **atatmaq** gərək.

atay : **aday** adlıq. namzəd.

atçı : **ataçı**. **1**. qoler. **2**. ovçu. şikarçı.

atəş : < **atış**$_{ka}$. **ateş**. birbirinə odlu odsuz yaraqla atmaq. odlu yaraqlar qoyulandan sonra, bu yaraqın işə salmasına " atəş" sözü işlənilir, ki yani " atmaq işini gör" deməkdir.

atıc$_{ka}$: cola. qoz oyununda olan kiçik cola.

atıcmaq : atışmaq. nərsəni atmaq.

atıq : buyruq. icbar.

atıqlamaq: **adıqlamaq**$_{ka}$. azıqlamaq. şaşalamaq. aduqlamaq.

atılamaq: avlamaq. vurmaq. - tüppəklə çümçük **atıladıq**.

atılmaq : **adılmaq**. **1**. açılmaq. ayılmaq. - çiçək ağzı **atıldı**. - ox **atıldı**. **2**. aşmaq$_{ka}$. aşqarmaq. işə keçmək, başlamaq. **3**. pürkələnmək$_{ka.}$ hoblanmaq.

atılmaq : satlanmaq$_{ka.}$ qalxınmaq. cəsarət göstərmək. cürət edmək.

atılmış : kəmiş. qıraq.

atım : atıcı. nişançı. - **atım ər**: iyi atan adam.

atım$_{ka}$: atımllı. çıxarlı. bəcərikli.

atımllı : atım$_{ka}$. çıxarlı. bəcərikli.

atın : **adın. edin**$_{ka.}$ **ədin**. **azın**. **ayın**. **atruq**. **ayruq**. başqa. dışında. digər. ayruq. ayrı.

atıncu : atılan. - **atıncı nən**: qırağa, bir yana atılan nərsə.

atınmaq$_{ka}$: bir yana atılmaq, yuvarlanmaq. tərkinmək. - siqarı **atın**: **tərkin**.

atırmaq : **adırmaq**. **ədirmək**. **udurmaq**. **üdürmək**. **ödürmək**. (**z** <> **y** <> **d**) azırmaq. ayırmaq. ayırıp seçmək. səçip ayırmaq. uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. üzürmək.

atış : atışma. savaş. (# **yarış**: barış). - yaxcı atış, yaxcı yapış, yaxcı payış. - atış bilən yarış bilər.

atışqa : (açışqa). pəncərə içi. pəncərədə olan quzuluq, taxca.

atışqan : atışan.

atışmaq: **adışmaq**$_{ka}$. (**z** <> **y** <> **d**) atışmaq. ayırşmaq. aralanmaq. ayrılmaq. apışmaqş. ağışmaq. qoğuşmaq. - iki ölkə birbiriylə **ağışdı**: atışdı.

atıtqan : **adıtqan**. azıtqan$_{ka}$. ayıtqan. azdıran. yoldan çıxaran.

atız$_{ka}$: **1**. bir oyuq, iki, neçə ayrımın arasına atılan salıq, körpü, bənd. sət. iki dərə arasındaki su keçəcək səd. **2**. köprük$_{ka}$. köprü. geçit. geçiş. geçik$_{ka}$. **1**. **ediz**$_{ka.}$ yüksək. yüksək yer. hər şeyin yüksəği. - **ediz dağ**: geçit verməyən dağ.

atızlamaq: **1**. ayırmaq. açmaq. - güzün topraq **atızılır**. **2**. qoğzamaq. qurmaq. **3**. arx açmaq. bət, sət yapmaq. **4**. toprağı parçalara ayırmaq. evl**ək** yapmaq. ayırıb ölçmək.

atızlamaq$_{ka}$: arx açmaq. sət yapmaq. topraqı parçalara ayırmaq. evlək yapmaq. maşalaya ayırmaq.

atızlanmaq$_{ka:}$ edizlənmək$_{ka.}$ əngəl. sarp saymaq.

atızlanmaq$_{ka}$: toprağı evik, bəndlərə ayırmaq. kərdiləmək.

atızlıq : edizlik$_{ka}$**.** yüksəklik.

atqaq$_{ka}$: **atğaq**$_{ka}$**.** boyası üzülmüş, solmuş, atmış nə. üzü atğaq: rəngi qaçmış, sararmış. (# **ətrək**: qızıl, qırmızı topraq).

atqarmaq$_{ka}$: ata mindirmək. atlandırmaq. - qoşunu **atqarmaq**.

atqırlanmaq: ayqırlaşmaq. ayqır bulmaq.

atquq : **adquq**. **adğuq**. **ağduq**. **aduq**. axıb gələn. - **ağduq kişi**: gəldığı yer bəlli olmayan kimsə. göydən axıb, atlanıb düşüb gələn kimsə,

atlaq : atılmaqla keçilən yer. səgək yer. sikrik. səkrik. saqraq$_{6}$.

atlamaq: səkrətmək. qaçıtmaq. salmaq. düşürmək. - on sözdən birin **səkrətdi**. - pitiyi oxuda,

atlanmaq$_{ka}$: **1**. **adlanmaq**. çavıqmaq$_{ka.}$ adsınmaq. **2**. bir şeyin üzərinə çıxmaq. atılmaq. - dan atmamış dağa **atlandıq**. **3**. atlaşmaq. at durumuna gəlmək. **4**. at yiyələnmək. **1**. ata minmək.

atlaşmaq$_{ka}$: **1**. at üstündə (at ortaya qoyaraq, öndül qoyaraq) məşləşmək. **2**. atatmaq$_{ka}$. tayın (dayçanın) at olmağı. - tay **atlatı**.

atlatmaq: sıçratmaq. təprətmək. təbrətmək

atlı : atlıq$_{ka}$.

atlıq$_{ka}$: **adlıq**. **1**. adlı. unvanlı. ulusun böyüğü. **2**. atlı. **3**. aday. namzəd.

atma : **adma**. **1**. buraxılan. salıverilən. başı boş. **2**. işdən çıxmış. - atma yılxı. yaşlı olduğundan yük vurulmayan heyvan·.

atmaq : savurmaq. tüpürmək$_{ka.}$ boşaltmaq.

atnaqu : **adnaqu**. yabancı. başqac.

atnalmaq$_{ka:}$ **adnalmaq**: . **aynalmaq**. dəğişmək. dönəşmək.

atnamaq$_{ka}$: **adnamaq**. dəğişmək. pozulmaq·.

atnatmaq$_{ka:}$ **ednətmək**$_{ka}$: dəğişmək. bulunduğu haldən başqa bir duruma girmək.

atrılmaq$_{ka}$: asrılmaq. açrılmaq. açrılmaq. ayrılmaq.

atrışmaq$_{ka}$: ayrışmaq. birbirindən ayrılmaq. ayrışmaq.

atruq$_{ka}$: **edin**$_{ka.}$ **atın**. **adın**. **ayın**. **azın**. ayruq. ayrı. başqa. dışında.

atsamaq : atmağa yazmaq.

atsınmaq: **adsınmaq**. adlanmaq. çavıqmaq$_{ka.}$

attırmaq$_{ka:}$ atmaqa qoymaq. bir işə buyurmaq, məcbur edmək.

atuq : bax > **azıq**$_{ka}$. itik. itmiş. bəlgisiz.

atuqlamaq$_{ka}$: **aduqlamaq**. adıqlamaq. tanmamaq. qərib görmək. yadırqamaq.

av : **ay**. yox. qoğma, rədd edmə sözü.

- bir kərə av dedim, olmaz. - **avladı**: rədd etdi.

- av saxlaqan$_{6}$: ac tutan.

ava : acımaq bildirən bir kəlimə·.

avalamaq$_{ka}$: avmaq. avlamaq. avdarmaq$_{ka.}$ yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avçı : ağçı. ovçu.

avdarmaq$_{ka:}$ avalamaq$_{ka.}$ avmaq. avlamaq. yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avıçqa$_{ka}$: **apqaç**. (1 < **ağıçqa**. 2 < **apışqa**. - **apa**: böyük) ağsaqqal. elcə bilən. şeyx.

avın : avun. avlan. alış. adət.

avınc : alışma. avunma. öğrəşmə.

avınçu : **1**. avunulan. alışılan. **2**. öğrənci. şagird. **3**. kilfət.

avınmaq$_{ka}$: tutunmaq. avunmaq. alışmaq. adət edinmək.

avlalmaq : avlanmaq.

avlamaq : **1**. toplanmaq. üşüşmək. yığışmaq. - hammı evə **avladı**. - hər nəyin **avlayıb** geddi. **2**. basmaq$_{ka}$. - it geyiki **basdı**: it ovı avladı, tutdu. **3**. avalamaq$_{ka.}$ avmaq. avdarmaq$_{ka.}$ yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avlan : avın. avun. alış. adət.

avlanmaq: avlalmaq.

avlaşmaq: (**a** <> **e**) **evləşmək**. əvləşmək. toplanmaq. yığılmaq.

avmaq : **1**. avlanmaq. avalmaq. toplaşmaq. üşüşmək. civarını, çevrəsi, ətrafını çevirmək. - kişi başıma **avdı**.
2. avalamaq$_{ka.}$ avlamaq. avdarmaq$_{ka.}$ yığmaq. toplaşmaq. üşüşmək.

avrat : arvad. uraqut$_{ka}$. qadın.

avrıntı : oğuntu. qırıntı. töküntü.

avrışmaq$_{ka}$: bir yerə yığmaq. gedən, axan bir nəyi qaytarmaq. - sürünü **avraş**. - bulunları, əsirləri **avrışın**.

avsar : övsər. öqsər. oqsar. uqsar. (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**$_{fars}$).

avsunlanmaq: arvalmaq$_{ka.}$ böyüləmək.

avuc : ayut. avut. ovuc. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.

avun : avın. avlan. alış. adət.

avunma: avınc. alışma. öğrəşmə.

avunmaq: avınmaq$_{ka}$. alışmaq. adət edinmək.

avunulan: avınçu. alışılan.

avurta$_{ka}$: daya. süt nənə.

avus : lav. mum. balmumu

avut$_{ka}$: (**z** < > **d**) **adut**. avuc. ovuc. - bir **ovut** nə.

avutlamq: oğuclamaq. - yarmağı **ovcla**.

avya : (**vy** < met > **yv**) **ayva**. **heyva**.

avzurı : (< **avmaq**: yığmaq). avılıb yığılmış nərsə. qarışıq yemək. məxlut.

ay : **1**. **av**. yox. danma, rədd sözü. **2**. sözləşmə, çağırma ilgəci. **3**. aylıq dəftəri. **4**. turunc rəngtə ipək qumaş. **5**. ilin on ikidən biri olan sürə, zaman. **6**. göydəki ay. qımər. - ay evi: halə. - **dolun ay**: ayın on dördü. - **uluq ay**$_{ka}$: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay**$_{ka}$: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların böyüduğü çağ.

aya : avuc içi. aya.

- aya göy: açıq hava.

ayaq : (**y** <> **d** <> **z**). **adaq**$_{ka}$. **azaq**. **1**. çanaq. kasa. bardaq. qədəh. **1**. taxma ad. ləqəp. təxəllüs. **3**. asaq. sallanan nə. **4**. ayağ. ləqəb. taxma ad. künyə.

- **ayaq izi**: tolarsuq$_{ka}$. tolqaruc. tulqaruc.

- qoyqıl mənə ağılıq, olsun mənə **ayağa**: tanrım əli açıqlıq, buyruq (nəsib) ed mənə, ta adım yaxcılığa, ağalığa çıxsın.

ayaqçı : bardaqçı. çanaqçı. sağər.

ayaqlanmaq: **adaqlanmaq**$_{ka}$. ayaq yiyəsi olmaq.

ayaqlı : **adaqlıq**$_{ka}$.

ayaqlıq : asalıq.

ayaqyolu: çumuşluq$_{ka.}$ yumuşluq. müstərah.

ayalamaq : əlin için, əl ayaların birbirinə vurmaq. çəpik çalmaq. birbirinə vurmaq. - qız **ayaladı**.

ayamaq : qorumaq.

ayas$_{ka}$: **ayaz**. **1**. açıq. saf. **2**. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə.

ayaş : ayış. aylıq. hicr. hicran.

ayaşmaq: azaşmaq. ataşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.

ayaz : **ayas**. **1**. açıq. saf. **2**. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə. **3**. ağ bəniz, ağ dəri, açıq boyalı nərsə. **4**. aylaz. sağsız. səfeh.

aybanğ$_{ka:}$ kəl. başı açıq, lüt.

aybaşı : (qadınlarda) barın. qaidə.

aydın : **aydın**. **1**. seçgin. ilit. roşənfikr. **2**. ay ışığı. **3**. əmrək$_{ka.}$ arın. təmiz. - **əmrək** könül.

aydınlatmaq: yanğramaq$_{ka}$. yanzatmaq. yanatmaq. açığa vurmaq. ifşa edmək.

ayğaq$_{6}$: gözçü. gəzmə. tutqaq$_{ka}$.

ayı : - avçı neçə al bilsə, **ayı** onca yol bilir.

ayıb : - **ayıb saymaq**: talqımaq$_{ka.}$ dalda qoyulmalı. üzə çıxarmamalı. qəbeh, pis görmək.

ayıq$_{ka}$: **ayqıq**. **1**. huşlu. başlı. - **ayıq kefli**: əsrük ayıq. **2**. əyə. nə iyi. nə gözəl. iyi. - **ayıq yavuz**: pis yaxcı. **3**. söz vermə. qovl. və'də. - sənə **ayıq** verirəm. - **ayıqın** qoru. **4**. ayıq. əsrük. sarhoş. **5**. söz. qovl. - ayıq ayıq qaymadı: söz (qovl) verib edmədi.

- ayıq seçikləmək: talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. səçmək.

- ayıq mərdəki$_{ka}$: ayı yavrusu.

ayıqlıq$_{ka:}$ ayılıq. ayısı çox olan.

ayılmaq$_{ka}$: aylanmaq. söylənmək.

ayın : **atruq. azın**. **adın**. başqa. ayrı. ayruq. qeyr.

ayır : uzaq. qıraq. üzük. - **ayır** yerlər.

ayırd : us$_{ka}$. təşxis.

- ayırd edmək: ayrışmaq. ötgürüşmək. ötrüşmək$_{ka}$. səçişmək. uslamaq. təşxis vermək.

- ayırd edmək: sərmətmək$_{ka.}$ sayratmaq. sıçratmaq. süzdürmək.

ayırmaq$_{ka}$: (**z** <> **y** <> **d**) **azırmaq**. **adırmaq**. **1**. açmaq. **2**. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. **3**. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. **4**. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq: boşaltmaq. **5**. seçmək. - alpaqutun **ayırdı**. **6**. (nərsəni nədən) gəmürmək$_{ka.}$ gəmirmək. **7**. talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayıq

seçikləmək. öyürmək. öqürmək. seçmək. **8**. sərmətmək$_{ka.}$ arıtmaq. nərsəni suyundan almaq. **9**. yormaq$_{ka.}$ yarmaq. çözmək.

ayış : ayaş. aylıq. hicr. hicran.

ayışmaq: ayaşmaq. azaşmaq. açılmaq. ayrışmaq. - ayaqı ayaşdı:

ayıtqan$_{ka}$: **1**. azıtqan$_{ka}$. adıtqan. azdıran. yoldan çıxaran. **2**. soran.

ayıtmaq$_{ka}$: **1**. **aytamaq**. söyləmək. sormaq. **2**. (# qamturmaq. taldırmaq. daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. susdurmaq).

ayqır : **adqır**.

ayqırı : **ayğır**. tərs. utanmaz. inad. arğuq$_{ka}$.

ayqu : əyku. eyqu. eyqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı. - **ayqu** savın: iyi şöhrət. - **ayqu gün**: ayqun: xoşbəxd.

ayqun : ayqu gün. xoşbəxd.

ayla : əylə. eylə. öylə. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl. - mən ayla **usdum**: öylə düşündüm.

aylanmaq: ayılmaq$_{ka.}$ söylənmək.

aylaz : ayaz. sağsız. səfeh.

aylıq : ayaş. ayış. hicr. hicran.

ayluq ayluq$_{ka}$: öylə öylə. belə belə.

aymaq$_{ka}$: söyləmək.

- **aydı** öküş öğüdlər.
- andağ **aydım**: öylə dedim.
- andan **aydım**: sonra dedim.
- ankar **aydım**: ona dedim.
- **aydım** anğar səvük: dedim ey sevgili.

aymanmaq$_{ka}$: utanmaq. çəkinmək. - o məndən bu işdə **aymandı**.

ayna : göznü$_{ka}$. güzgü. gözüngü$_{ka.}$ güzgü.

aynalmaq: **adnalmaq.** dəğişmək. dönəşmək.

aynamaq$_{ka}$: çönmək. dəğişmək. - halı **aynadı**. - hava **aynadı**. - pisdən pisə **aynadı**.

aynatmaq : **1**. çevirmək. qaytarmaq. **2**. çöndərmək. dəğiştirmək.

aynayı : **1**. adnayı. adnaqu. başqa. - **aynaquya** yükürmə: başqasına yükləmə. **2**. ənayi. ənayin. əcib. görünməmiş. - **aynanı** bir kişi, yapı, olay, iş, görkəm.

ayrı : **azrı**. haça.

- **ayrı ağac azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. haça.

- **ayrı düşmək**. yarsıqmaq$_{ka.}$ ayrısmaq. yarılmaq.

- yarımnan **yasıqalı**. - ər oğlundan yarsıqdıı.

ayrılmaq: (**y** < > **d**) adışmaq$_{ka}$**.** apışmaq. açrılmaq. açılmaq. gedişmək$_{ka.}$ ayrışmaq. asrılmaq. atrılmaq. budaşmaq. buduşmaq$_{ka}$. bud bud olmaq. (əğri bacaqların) apışması. çözülmək. sesinmək. saşlımaq. saşülmək. saşılmək$_{ka}$. uzanmaq. uzaymaq. sünmək. yırtışmaq. yırışmaq$_{ka}$. yıralmaq.

ayrım$_{ka}$: iki yandan sallanan. yəhər altı keçə. təyəlti.

ayrısmaq: yarsıqmaq$_{ka.}$ yarılmaq. ayrı düşmək. getişmək$_{ka.}$ ayrılmaq.

ayrış : **1**. ötrüş$_{ka.}$ ödrüş$_{ka.}$ səçim. **2**. ayrılış. ikiyə ayrılan yolun başı.

ayrışmaq$_{ka}$: **1**. biçişmək. büzüşmək$_{ka}$**.** bıçışmaq. kəsişmək. **2**. pozuşmaq. **3**. ayışmaq. ayaşmaq. azaşmaq. açılmaq. **4**. ayırd edmək. ötgürüşmək. ötrüşmək$_{ka}$. səçişmək. **5**. adrışmaq. ayrışmaq. birbirindən ayrılmaq.

ayru$_{ka}$: **ayruq$_{ka}$**. başqa. adın. adın. atruq. ədin. - bunu diləməsən, **ayru** nə gərək.

ayruq$_{ka}$: **ayru$_{ka.}$ edin$_{ka.}$ atın. adın. ədin**. **atruq.** başqa. başqa. dışında. - bunu diləməsən, **ayru** nə gərək.

aytıq$_{ka}$: aytış. xutbə. danşıq.

aytılmaq$_{ka}$: sorulmaq. söylənmək. deyinmək.

aytınmaq$_{ka}$: sormayı kəndi üstünə almaq. cəvab vermək.

aytış : aytıq$_{ka.}$ xutbə. danşıq.

aytış$_{ka}$: **aytıq$_{ka}$**. kef əhvallşma. kef əhval sorma.

ayturmaq$_{ka}$: söylətmək.

ayuq : **azuq**. **ayquq**. **ağduq**. **adquq**. bax > **azıq$_{ka}$**. yad. başqa. azmış. ayrılmış. dəğişik. tanınmayan. bilimnəyən. qarışığı olan. naxalis.

ayut : avuc. avut. ovuc. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.

ayva : <> **avya$_{ka}$**. (**yv** < met > **vy**) **avya. heyva**.

az : **1**. sıq$_{ka}$. sıx. **2**. qaqım. uzunlamasına cızıq. dırnaq yarası. əzik. iz. - **az öncə**: bayağ. baya$_{ka}$. - **az** zaman. qısa sürə, zaman. **3**. əsgik. kiçik$_{ka}$. qısıq. həqir. **4**. qıpa$_{ka.}$ bütə. qibə$_{ka}$. bir az. - **qıpa** keçdi. **1**. gənqəs$_{ka.}$ sığ. qolay. xəfif.

- **az tapılan**: təkin. nadir.

azad : qutat$_{ka}$. sərbəst. boş. boşut.

azaq$_{ka}$: (**z** <> **t** <> **y**). **1**. ataq$_{ka}$. ayaq. atmaqa, ayrılmağa, qaoğuşmağa, gənəlliklə dəprəşməyə yarar arac. **2**. hardan, kimdən qəldiği, bəlli olmayan nə. **3**. qəribə.

azalmaq: 1. ısılmaq$_{ka.}$ yesilmək. yasılmaq. əksilmək. 2. qaqraşmaq$_{ka}$. qurumaq. suyun çəkilməsi. 3. səyrəmək. kəmlənmək. kəmgərmək.

azaltmaq: qıssaltmaq. qıstırmaq$_{ka.}$

azargəmək$_{ka}$: **əzərgəmək$_{ka}$**. **izərgəmək**. izləmək. axtarmaq.

azaşmaq: ayaşmaq. ataşmaq. ayışmaq. açılmaq. ayrışmaq.

azğan$_{ka}$: 1. ağacların ən kötüsü ki yananda qov atar. qovatan. qovaçan. 2. nəstərən ağacı.

azıq : 1. yazıq. çaşıq. 1. qaçaq. qaçqın.

azıqış : qəhbə.

azıq$_{ka}$: <> **azuq**. **ayuq**. **atuq**. (**ağzuq$_{ka}$**: ağmış. ağmaq: çaşmaq. aşmaq. dəğişmək.). 1. itmiş. çaşmış. dəğişmiş. naxalis. - **azuq ox**: nərədən gəldiyi, kimin attığı bəlli olmayan ox. - **azuq munq**: itgin. yoldan çıqan. azan. yolunu itirən. 2. əcib. görünməmiş. foquladə. qeyri təbii. 3. yad. yat. tanış olmayan. 4. ayıq. huşlu. başlı. - **əsrük azıq**: ayıq kefli. 5. köpək, it dişi.

azıqlamaq$_{ka}$: azı dişiylə, köpək dişiylə ısırmaq. azı dişinə vurmaq. - doğuz atı **azıqladı**.

azıqlanmaq$_{ka}$: **azuqlanmaq$_{ka}$**. azıq yiyəsi olmaq.

azıqlı$_{ka}$: köpək, it dişili.

azıqlıq$_{ka}$: **azuqluq$_{ka}$**.

azıqluq$_{ka}$: **azuqluq$_{ka}$**. 1. azığı olan. azıqlı. 2. dişlik. azuqə. 3. azı dişi bəlirmiş olan. 4. azıqlıq. azıq üçün hazırlanmış şey.

azılmaq$_{ka}$: itilmək. itmək. - yol **azıldı**: itdi.

azımaq$_{ka}$: 1. sızmaq. - küp **azığı**, azığındandır. 2. - **qulağım azıdı**: gurultunun çoxluğundan kar olmaq, ağır duyar olmaq.

azımsamaq : azlanmaq$_{ka}$. azsınmaq. az görmək

azın : **atruq. ayın**. **adın**. başqa. ayrı. ayruq.

azırmaq : (**z** <> **y** <> **d**) ayırmaq. adırmaq.

azışmaq: (**z** <> **y** <> **d**) ayırşmaq. atışmaq. aralanmaq.

azıt : inhiraf. münhərif.

azıtan$_{ka}$: **azıtqan$_{ka.}$ ayıtqan**. **adıtqan**. azdıran. yoldan çıxaran.

azıtmaq$_{ka}$: azdırmaq. yoldan çıxarmaq. - səni **azıtan** kim oldu bala !.

azlanmaq$_{ka}$: azımsamaq. azsınmaq. az görmək. - bu yarmağı **azlanırsınmı**.

azma : 1. azman. qırıq. metis. - yaban ayqırıylə evcil qısraqtan olan at: **arqun$_{ka}$**. 2. taşağının dərisi yarıldığı üçün aşamayan qoç.

azmaq : **1**. yoldan çıxmaq. **2**. yavamaq. tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**. **3**. sızıb axmaq. - küp **azıdı**.

azmaq : qışmaq$_{ka.}$ qıyşıqmaq. qaymaq. qıyqışmaq. qıyışmaq. qayışmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

azman : azma. qırıq. metis. - yaban ayqırıylə evcil qısraqtan olan at: **arqun**$_{ka}$.

azraq$_{ka}$: daha az.

azrı : **ayrı**. haça. - **azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. haça. - qorxmuş quş, qır il **azrı** ağac üzə qonmaz$_{ka}$.

azsınmaq: azlanmaq$_{ka}$. azımsamaq. az görmək

azu$_{ka}$: iki şeydən birini seçməyi anlatır. **1**. (yahut. vəya. ya. yaki). - bu, **azu** o: ya bu ya o. - ora, **azu** bura: ya ora ya bura. - ver **azu** al. - ged **azu** gəl. **2**. sorqu simgəsi. (**ya ?**) - gəlirmisən **azu** barurmüsən: gəlirsən ya gedirsən.

azuq : bax > **azıq$_{ka}$**. **ağduq**. **adquq**. **ayuq**. **ayquq**. **aduq**. **aqduq**. **adquq$_{ka}$**. yad. başqa. azmış. ayrılmış. dəğişik. tanınmayan. bilimnəyən. qarışığı olan.

azuqə : azıqlıq$_{ka}$. dişlik.

azuq$_{ka}$: > **azıq**.

azuqlanmaq$_{ka}$: > **azıqlanmaq**$_{ka}$.

azuqluq$_{ka}$: > **azıqlıq**.

b

babır : bəbir. tonqa$_{ka.}$ tunqa$_{ka.}$

baca : pəncərə. öpri$_{ka.}$ öprük. dəlik. - güc eldən girsə, düz tünlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz **bacadan** qaçar.

bacaq$_{ka}$: **bağac**. **baçqa**. oruc. pəhriz.

bacarıqsız: udumsuz. yöntəmsiz. uquvsuz.

bacı : - böyük qız qardaş. qocanın, qarının kəndindən böyük qız qardəşi: **əkə**. **əyə**. **əçə**$_{ka}$. - böyük qız qardaşin qocası: **yəznə**$_{ka}$.

bacıq qılmaq$_{ka}$: andlaşmaq. əhdləşmək.

bacqa : **bacaq**$_{ka}$. bağac. oruc. pəhriz.

badaç : badıç$_{ka.}$ badaş. bağdaş. çardağ. darbəst.

badar$_{ka}$:$_{< met >}$ **təpər**. padar. gurultuyu, tezliyi, tələsməyi bildirir. - badar badar: padar padar: patır patır: təpər təpər: təpə təpə: qaça qaça.

badaş : bağdaş. badıç$_{ka}$. badaç. çardağ. darbəst.

badıç$_{ka}$: badaç. badaş. bağdaş. çardağ. darbəst.

badımcan: bütükə$_{ka}$. patlıcan.

badqamaq: **badğamaq**: **bağdamaq**$_{ka}$. bükmək. özəlliklə ayağı qətləmək. güröştə sarmaya almaq. sarmalamaq. ayaq yaqalamaq. çəlmə vurmaq. -

badqamaq$_{ka}$: bağlamaq. yaxalamaq. çəlmələmək.

badrarm$_{ka}$: **bədrəm**. **bəyrəm**. **bayram**. sevinc. əğləncə, bəziş günü.

baha : basıq. basruq$_{ka}$. ağır.

bahadür: tıqraq$_{ka}$. yılmaz. yiğit.

bahalanmaq: qızumaq$_{ka.}$ fiyatlanmaq.

bahasınmaq: qızlanmaq$_{ka}$. bahalı bulmaq.

bax: baq

baq : **bağ**. **1**. don. pərhiz. mane'. **2**. bağ. bar$_{ka.}$ bağul. böyük. **3**. quşaq. qurşaq. belbağ. urama. kəmər. **4**. bax. düşün. - **bax bir**: düşün bir. **5**. buxça. boğ. boq$_{ka}$. heybə. **6**. dartıq$_{ka}$. ip. hörkən. sarqı.

- baq !: **bax !**qay **!**. gözlə **!**. diqqət **!**.

- bağı çözülmək: **boşanmaq**$_{ka}$.

baqac : **bağac**. baçaq$_{ka}$. baçqa. oruc. pəhriz.

baqacuq$_{ka}$: **bağacuq**$_{ka.}$ **bağacuq.** qoltuq altında olan ət.

baqaç : **bağaç**. **bağıc**. bıçıq. bəçik. bıçğaş. bağaç. bağlantı. and, sözləşmə. və'də. əhd.

baqadurlanmaq: **bağadurlanmaq**. tıqramaq$_{ka}$. tıqraqmaq$_{ka}$. tıqdamaq. qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. cürətlənmək.

baqa$_{ka}$: qurbağa. qaplumbağa.

baqan : **bakan**. burunqud. öndə gedən. kosan. yolağçı. öndər.

baqanaq$_{ka}$: **baqayaq**. **baqqan**. çatal dırnaqlıların iki dırnaqları arası. iki dırnaqtan hər biri.

baqan$_{ka}$: **bağan**. həlqə. toqa. tuğ. boyunluq. boyun bağ. - altun **bağan**: altın halqa.

baqanlıq$_{ka:}$ **bağqanlı**. halqalı. toqqalı. - **baqanlıq** qayış: halqalı, toqqalı qayış.

baqanuq$_{ka}$: **baqayuq**. at dırnaqlarının ortasındaki tümsəciq ət parçası.

baqaturmaq$_{ka}$: baxa durmaq.

baqayaq$_{ka}$: **bağanaq**. çatal dırnaqlıların iki dırnaqları arası. iki dırnaqtan hər blr.

baqayuq : **bağayuq**$_{ka.}$ **bağanuq**. at dırnaqlarının ortasındaki tümsəciq, ət parças.

baqdamaq: **bağdamaq**$_{ka}$. badqamaq. bükmək. özəlliklə ayağı qətləmək. gürəştə sarmaya almaq. sarmalamaq. ayaq yaqalamaq. çəlmə vurmaq. -

baqdaş : **bağdaş**. bağdaş. badıç$_{ka}$. badaç. badaş. çardağ. darbəst.

baqdatmaq$_{ka}$: qürəştə sarmaya aldırmaq.

baqdur : **bağdur**. alpaqut$_{ka}$. alqabut. alp. alpər. ərən. qoçaq. yiğit.

baqıc : **bağıc**. bağaç. bıçıq. bəçik. bıçğaş. bağlantı. and, sözləşmə. və'də. əhd.

baqıq : **baxıq**$_{ka}$ baxma. baxış.

baqın : **bağın**. baqna$_{ka}$.

baqınmaq: **baxınmaq**$_{ka}$ bir şeyin sonuna baxmaq. düşünmək. bəkləmək.

baqır : **bağır**. **1**. bağır. qeyrət. barıq. **- bağır soqum**: mirrix (mars) ulduzu (pılaneti). qızıllıqda misə oxşaydı. **2**. bağır. ürək. - **bağrım başın** qartadı: ürək **yaramı** açdı.

baqırçaq: **bağırçaq**$_{ka}$. **barqıraç**. yük döşəyi, toxumu. səmər. palan. .

baqırdaq$_{ka}$: **bağırdaq**$_{ka}$. qadın göğüslüğü. məmə qabı. lifcik.

baqır$_{ka}$: **bağır**. **1**. qaraciğər. - **böyük bağır**: cürətli. öngər. yenmz. **2**. - yay **bağrı**: yayın orta yeri. **3**. qeyrət. - **bağırlı**: qeyrətli. başı uca, boysınmayan. **4**. **paxır**. mis. - var **paxır**, yox altun. **5**. çində pul birimlərindən. **6**. boğumlanmış, qoyulanmış, ləxdələnmiş suyuq. - qan **bağrı**: qan ləxdəsi.

baqırqa : **bağırqa**. **boğurqa**. **bayquş**. **quburğa**$_{ka}$. üki. ühi. yapaqulaq$_{ka}$.

baqırlaq$_{ka}$: "bağırtlaq" deyilən quş. ptərocləs.

baqırlanmaq: **bağırlanmaq**$_{ka.}$ pıxtılaşmaq. axar şey donmaq, qoyulaşmaq, quyuqlanmaq.

baqırlıq$_{ka}$: **1**. böyük. bədük. sayqı dəğər kişi. **2**. qarabağır. kirtüc. öngər. inad. söz dinləməz. kimsəyi dinləməyən.

baqırmaq: **bağırmaq**. bangıramaq. manğramaq$_{ka}$. munğramaq. yüksək səslə çağırmaq. hayqırmaq: qıqrmaq$_{ka}$. ağlamaq. yığlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. çoxlamaq. yıqlamaq**.** ığlamaq**.** sığtamaq. carlamaq**.**

baqırsaq$_{ka}$: **bağırsaq**$_{ka}$. barığsaq. bağsaq. barsaq. könül alıcı. mehriban. rahim. - **kor bağırsaq**. bükün. apandiş.

baqırsuq$_{ka}$: bağırsaq. içək$_{6}$.

baqırtı : **bağırtı**. çoqı$_{ka.}$ çaqı. çuqı. gürültü. savaş.

baqırtmaq: **bağırtmaq**$_{ka}$. münğrətmək. manğratmaq**.** bangıratmaq.

baqış$_{ka}$: **bağış**. **1**. baqış. baqışma. görüş$_{ka}$. qarış. **2**. ək yer. boğum. **3**. baqış. but$_{ka}$. (çay pulu). **4**. alqa. bağışlanmış. - **alqa bulaq**: bağışlanmış kölə. **5**. açıq. açuq$_{ka.}$ töhvə. sələ.

baqışqan : **baxışqan**$_{ka}$ hərkəsə qöz ucu ilə baxan.

baqışlalmaq: **bağışlalmaq**$_{ka.}$ bağışlanmaq.

baqışlamaq : **bağışlamaq**. bədləmək. edişmək$_{ka}$. verişmək. qılışmaq. ikram edmək. itsəmək. etsəmək. edsəmək. göndərmək. başarmaq. keçürmək$_{ka}$. vazkeçmək. ərtürmək$_{ka}$. qəbullənmək. keçirmək. səvritmək$_{ka}$. yarqamaq. rəhmət eləmək yarturmaq. qırağa qoymaq. göz örtmək. səfnəzər edmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım.

baqışlayan : **bağışlayan**. gəzürən. kəçürən. keçqürqən. köçqürən. güzəşdə gedən.

baqışmaq : **baxışmaq**. qöz ucu ilə baxmaq.

baqışmaq$_{ka}$: (qöz ucu ilə) baxışmaq

baqıtmaq: **baxtırmaq**$_{ka}$. baxıtmaq. qaratmaq. qaraşıqa qoymaq.

baqqıl : **baxqıl**. bax ginən. diqqət ed, yönəl. - bilgə ərik bulursan, **baxqıl** ona tabaru: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl.

baqlacan: **baxlacan** paxlacan. badımcan. patlıcan. bütükə$_{ka}$.

baqlamaq$_{ka}$: **bağlamaq**. **boğlamaq**. **1**. tümək$_{ka}$ - **tü** ağzın. - qapını **tü**. **2**. kültürmək$_{ka.}$ kültələmək. kütləmək. buxovlamaq. - ayağı **kültürülmüş**. **3**. sarmaq. yularlamaq. - **sarmamış** sütdən qayaq: qaymaq bağlamadı. **4**. tuğlamaq$_{ka.}$ düğünləmək. qapatmaq. köstəkləmək. kişəmək$_{ka.}$

baqlan$_{ka}$: şişək. ətli canlı. baruq. - **baqlan quzı**$_{ka}$: yeni, səmiz quzu.

baqlanmaq : **bağlanmaq**. **1**. **boğlanmaq**. banmaq$_{ka.}$ - qoy **bandı**. **2**. yaprulmaq$_{ka}$. yapışmaq. yıpranmaq.

baqlantı : **bağlantı**. and. sözləşmə. bağaç. bağıc. bıçıq. və'də. əhd.

baqlatmaq$_{ka}$: **bağlatmaq**. buxcalatmaq.

baqna : **bağna**. pillə. basamağ. - on **bağnalı** pillə.

baqram : **bağram**$_{ka}$**. bayram**. (< **baq**. **bəq**. **bək**: kan. yekə). genişlik. böyüklük. açıqlıq. bolluq. - **baqram qum**$_{ka}$: qumluq yer.

baqrışmaq: **bağrışmaq**. 1. bangıraşmaq. manğraşmaq$_{ka}$. munğraşmaq. 2. sıxtaşmaq. ağlaşmaq. ıqlaşmaq. 3. kükrəşmək.

baqsaq : **bağsaq**. barsaq. baqırsaq$_{ka}$. bağırsaq$_{ka}$. barığsaq. könül alıcı. mehriban. rahim

baqu$_{ka}$: **baquq**. **bağqu$_{ka}$**. **baku**. təpə. ucalıq. yüksəklik. yüksəkcə yer. yoxuş. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer. istehkam.

baquq : **baqu**. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer. istihkam.

baqul : **bağul**. bar$_{ka.}$ bağ. böyük.

baqumaq$_{ka}$: bəkükmək$_{ka}$. bərkimək. möhkəmləşmək.

baqurmaq: **baxurmaq**$_{ka}$ baxtırmaq. görsətmək. - bir mən **baqur**.

balaxana: qalıma$_{ka}$**.**

bala$_{ka}$: nərsəyə kömək olaraq yapışdırılmış, qoyulmuş tikə. yardımçı. köməkçi. çıraq. uşaq. balaq. bəllə. bəllək. bələk. balqu. bəlgü. nişan. quş. heyvan yavrusu. - doğşan balası: **çavun**. **- bala bala**: balu balu$_{ka.}$ lay lay. **- bala bacı**: cınqıl. sınqıl.

balaq$_{ka}$: **balıq**. **bəlik**. **bəllək**. 1. mil. fitil. yara yoxlamaq üçün kullanılan mil. - **bəliklik** kəpəz: fitillik pambıq. 2. pilik. piltə. **- bəlikliq kəpəz$_{ka}$**: fitillik. fitil, piltə yapmaq üçün pambıq. 3. sovqət. ərməğan. töhvə. . **bilək**. **bələk**. ərməğan. dartıq. bala. bəllə. bəllək. bələk. balqu. bəlgü. nişan.

balaqlamaq$_{ka:}$ bələkləmək. ərməğan qılmaq. - ağırlayıb **bəliklədilər**.

balçıq$_{ka}$: **palçıq**. sıvıq çamur.

baldır$_{ka}$: bıldır. 1. ügey. üvey. - **baldır oğul**. ügey oğul. - **baldır qız**: ügey qız. 2. dağın burun kimi çıxan yeri. **- dağ baldırı.** 3. **-** ilk olaraq meydana gələn nərsə. işlədə birinci görüləni. - **baldır tarıq$_{ka}$**: ilkbahar başında əkilən əkin. **- baldır quzu$_{ka}$**: ilk doğulan quzu.

baldız : 1. < **baldır qız**: ügey qız. doğma olmayan qız. 2. arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ərin kiçik bacısına, arvadı "**singil**" söylər. - ər arvadın böyük bacıları "**əkə**" çağrılır.

baldu$_{ka}$: balta. (< **bal**)

balıqçin$_{ka}$: balıq tutan, yeyən quş. balıqçı quş

balıq$_{ka}$: **balığ**. 1. palıçıq. balcaq. çamur. 2. yaralı. - balığ **ağrınır**: yaralı ağrır, sancılır, incir. 3. yara. yaralı. - düşdü ərənlər balığ, indi ürək **ağrınır**. - **balıqlanmaq**: yaralanmaq. - **balıqım** iriləmiş: çirkləmiş. - **balıqlar** əmləşdi:çarlaşdı. dərman qoyuldu. - balq qılmaq: yaralamaq. 4. çapaq. suda üzən balıq. - **balıq** suda, gözü dışda: bilən nərsəni bilməzdən gəlmək. 5. yetsik. yetim. ərsək. ərsik. ərişmiş. 6. qala.

- balıq yemək istəmək: **balıqsamaq$_{ka}$**.

- balıq avlanan bir çeşit ağ: **izdərik$_{ka}$**.

- balıq avlamaq üçün kullanılan ucu əğri dəmir: **olta**: **arqaq**$_{ka}$.

- balığı olan: **balıqlıq**$_{ka}$. - balıqçıl quşu. balıqçı quş: **balıqçın**$_{ka}$.

- balıq yiyəsi olmaq. balığın çoxalması: **balıqlanmaq**$_{ka}$.

- balıqlı: **balıqlıq**$_{ka}$.

balıqlamaq : balıq, yara vurmaq. yaralamaq.

balıqlanmaq$_{ka}$: **1**. balığın çoxalması. - göl **balıqlandı**. **2**. bulanmaq. - su **balıqlandı**. **3**. şəhər salmaq.

balıqlıq$_{ka}$: **1**. palçıqlı, çamırlı yer. **2**. balığı olan.

balıqmaq$_{ka}$: yaralanmaq. - ər **balıqdı**.

balıqsamaq$_{ka}$: balıq yemək istəmək.

balın : balqın. bulğa. ürküntü. qopuş. bəlva

balış : (< **bal**: bölük). (balıq, baldır kimi) bütünlənmiş, kəsilmiş, doldurulmuş tikə. yastıq. püşti (**ş** <> **k**) bükti.

bal$_{ka}$: bal. arı yağı. - bal arısına bənzəyən blr sin**ək**: **muquzqaq**$_{ka}$.

balqat : batlaq. palçıq.

balqın : **1**. quşuq. ürkük. **2**. ürküntü. qopuş. bulğa.

balqınmaq : quşq olmaq. atılmaq. diksinmək. ürkmək.

balq$_{ka}$: çamur - balıq.

balqu : bəllə. bəllək. bəlgü. bələk. bala. balaq. nişan.

balmaq$_{ka:}$ bağlanmaq. - banmaq.

balsap : sapdal. sapbal. dalsap. saplaq. bəsbəl$_{ka}$. sap. bir tel sap. söküm.

balta : baldu$_{ka}$.

baltuq$_{ka}$: balta. - qarı öküz **baltuqa** qorxmaz.

balu balu$_{ka}$: bala bala. lay lay. ninni söyləmək.

bamaq$_{ka}$: bağlamaq. - o atın ayağın **badı**.

bamıq : pamıq.

bancuq : mancuq. (< **bağlamaq**). bağlı. xurcun. buxca.

bancuqlamaq: mancuqlamaq. (< **bağlamaq**). xurcunlamaq. buxcalamaq.

bandeytaxt$_2$: - **bandeytaxt$_2$ törəni**: bandırı. mandırı$_{ka}$. gəlin, qüveyin başına saçı, töhvə saçılan yer, törən.

bandırayazmaq: manqırmaq$_{ka}$

bandırı : **mandırı$_{ka}$**. gəlin, qüveyin başına saçı, töhvə saçılan yer, törən. bandeytaxt$_2$ töreni.

bandırmaq: mandurmaq$_{ka}$. batırmaq. quşatmaq.

bang : **bañg**$_{ka}$ **1**. bung. böñg$_{ka}$. ağır bir şeyin düşməsiylə çıxan səs. **2**. bağırma·.

banılmaq: <> **manılmaq**$_{ka}$.

banq : < **bəñg**$_{ka}$. vəng. vəngildəmə səsi.

banqıramaq : **bañğıramaq** . bağırmaq. manğramaq$_{ka}$. munğramaq.

banqıraşmaq: **bañğıraşmaq**. bağrışmaq. manğraşmaq$_{ka}$. munğraşmaq.

banqıratmaq: **bañğıratmaq**. bağırtmaq$_{ka}$. manğratmaq$_{ka}$. munğratmaq.

banqraşmaq: **banraşmaq.** manraşmaq. bünrəşmək. münrəşmək. kükrəşmək.

banqu : manqu. manğqu$_{ka}$ əbədi. sonsuz. dayimi.

banmaq$_{ka}$: bağlanmaq. - qoy **bandı**.

banzı$_{ka}$: **bənzə**. **bənəz**. nərsənin qırılıb, kəsilib pozulduqdan sonra qala qalıntıları, qırıntıları, dənləri bənləri, tikələri, izləri.

bar : - **bar mu**$_{ka}$?: var mış ?.

baraç : barça$_{ka}$. barıç. bütünü.

baraqan$_{ka}$: varğan. varan (çox).

baraq$_{ka}$: parraq, yunlu tüklü qöpək. - **baraqlıq**$_{ka}$: köpəyi olan kişi.

baran : gələn. - **baranlar**: gələnlər. - **baran** varmı: gələn varmı.

barası$_{ka}$: varısı, varılacaq, gediləcək, barası yer. - **barası** yerin yoxdu.

barça$_{ka}$: baraç. barıç. bütünü. - **barçız** gəlin: hamız gəlin.

barçı : **arçı**$_{ka}$. **1**. araç. tapış$_{ka}$. təpiş$_{ka}$. vəkil. **2**. xurcun. heybə. - bir baş min **barçın** tutdu, bir **barçın** iki baş tutmadı.

barçın$_{ka}$: parça. qumaş. turqu$_{ka}$**. yolaq barçın**. yolaq parça. yol yol parça. yol yol çizgiləri olan. - töşəklik **barçın**. döşək bənzəri şeyləri yapmaq üzərə hazırlanıp ayrılmış olan. - boyalı **barçını**: boyalı parça. - barçın boyuğu **onqdı**: parçanın boyası atdi. - **barçın** geyir: parçaya bürü. - bir qolaç **barçın**. - türlü çiçək yarıldı, **barçın yazım** gərildi. - **barçın** yamağı barçına. - yaşıl yerlik barçın.

bardaq : bart$_{ka}$. ölçəv. buqaç. kasa.

barduqı$_{ka}$: vardığı.

barğın : var yox. şey şüy. - **evin barğın** satığsadı: ev eşiyin.

barıç : barça$_{ka}$. baraç. bütünü.

barıçtırmaq : barışdırmaq. aralamaq$_{ka}$. arılamaq. arasını bulmaq.

barıq$_{ka}$: **1**. gediş. - o **barığ berdi**: o dopa doğru, heç bir saymadan geddi. o geddiki geddi. **2**. barlanmış. sasımış. **barıq sasıq**$_{ka}$: qoğumuş, pozuq, xarab şey. **3**. qeyrət. bağır.

barıqlı$_{ka}$: **1**. varıqsı. gedikli. varmağa,. gedməyə diləkli, istəkli. **2**. yerikli. melli. əğimli. vurqun. düşgün. məczub. - mən sənə **barıqlı**, səndə mənə **baruqli**.

barıqsaq: **barığsaq**. baqırsaq$_{ka}$. bağırsaq$_{ka}$. bağsaq. barsaq. könül alıcı. mehriban. rahim

barıqsamaq$_{ka}$: barsamaq. varmaq.

barılmaq$_{ka}$: varılmaq.

barımsınmaq$_{ka}$: qedəri yazımaq.

barın : (qadınlarda) aybaşı. qaidə.

barındı : gediləcək yer.

barınmaq$_{ka}$: qadınların aybaşı qanı gedsəi, boşanması.

barınmaq$_{ka}$: qidilmək. varılmaq.

barış : varış. elik. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

barışdırmaq: barıçtırmaq. aralamaq$_{ka}$. arılamaq. arasını bulmaq.

barışıq : barışma. qavşut$_{ka}$. baysallıq. qavşış gəlişiş.

barışlıq$_{ka}$: **1**. qonuq odası. **2**. varılan yer.

barışma : barışıq. qavşut$_{ka}$. baysallıq. qavşış gəlişiş.

barışmaq: eytişmək$_{ka.}$ curlaşmaq. yarışmaq. birbirinə gedmək.

barıştırmaq: ətişmək$_{ka}$. edişmək.

bar$_{ka}$: **1**. var. . - ev **bar**: ev **var**: ev eşik. - **evin barqın** satığsadı: ev eşiyin satmaq istədi. **2**. bağ. bağul. böyük. - **bar kişi**: yekə ər.

barq : bax > **bar**.

barqa : şallaq.

barqaq : barlı. yüklü. dolu.

barqalı qaldı$_{ka}$: qedəyazdı.

barqalmaq: barlanmaq. yüklənmək. dolunmaq. - damar **barqalandı**.

barqan$_{ka}$: **bazqan**$_{ka}$. mərsin ağacının yemişi.

barqas : qeyrət.

barqın$_{ka:}$ varqan. varan. gedən. gedicl. gedəri. gedməyə dayaqlı, istəkli. - **barqın kişi**$_{ka}$: yolundan alıqalmayan kişi.

barqıraç: **bağırçaq**$_{ka}$. yük döşəyi. səmər. palan. .

barqu : gedmək. - barquz **yaqtı**: gedməyiz yaxınlaşdı.

barquçı$_{ka}$: varıcı. gedici.

barqu$_{ka}$: varılacaq. - **barqu** yer. gediləcək yer.

barlanmaq: **1**. qatlanmaq$_{ka.}$ yüklənmək. **2**. yemişlənmək$_{ka}$. barşılmaq.

barlanmış : barıq$_{ka}$. sasıq. sasımış.

barlı : barqaq. yüklü. dolu.

barlıq$_{ka}$: mallı.

barmaq : **varmaq**. **1**. əl$_{ka.}$ ərənkək ərnək$_{ka.}$ ərkən. ərngək$_{ka}$. (< **ərmək**). - beş **barmağ** bir dəgil: beş **ərənək** düz ərməs. - əli**qin**: barma**ğınan**. - ay dolun olsa, əli**qin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan göstərilməz. - dördün barmaq. **çıçamuq$_{ka.}$ çıçaqım**. çoçala barmağın yanındaki barmaq. üzüq parmağı. **2**. ərmək$_{ka}$. olmaq. - indi görən nə ərdi. **3**. hazır olmaq. hizur tapmaq. **4**. tapılmaq. pəyda olmaq.

- barmaqlı qapı: sədrəkli qapuq$_{ka}$.

- barmaqlıq: seyrək, arlıqlı, nərdəli ortük. səkrək. səkrək$_{ka}$.

- barmaqlıqlı qapı: - **sədrək qapuq$_{ka}$ş** seyrək qapı**.**

barsaq : bağsaq. baqırsaq$_{ka}$. bağırsaq$_{ka}$. barığsaq. könül alıcı. mehriban. rahim

barsamaq$_{ka}$: **barıqsamaq**. varmaya yazmaq.

bars$_{ka}$: **pars**. qabartı. şiş. paysa$_{6}$.

- bars bolmaq$_{ka}$: paysalmaq$_{6}$. qabarmaq.

- ətim **barsıdı**: bədənim şişdi.

- bars bolmaq$_{ka}$: paysalmaq$_{6.}$ qabarmaq.

barşatçılıq: muyıncılıq$_{ka.}$ boyunçuluq. araçılıq. ortaçılıq.

barşılmaq: yemişlənmək$_{ka}$. barlanmaq.

bart$_{ka}$: **1**. ölçəv. **2**. bardaq. **3**. - **bart burt tutmaq**$_{ka}$: itiliyi göstərən söz. ansızın, hər yandan yaxalamaq.

barturmaq$_{ka}$: vardırmaq. çatdırmaq. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

bartuş : **bətrüş. batruş$_{ka}$**. **1**. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). **2**. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zığlı su.

baruçı$_{ka}$: varıcı. gedici.

baruq : **1**. baqlan$_{ka}$. şişək. ətli canlı. - **baqlan quzı**$_{ka}$: yeni, səmiz quzu. **2**. varlı dövlətli. - **baruq** bəy. - baruq ölkə. **baruq** duyqular. **3**. gediş. hərəkət. - baruğ yaxdı: hərəkət çağı çatdı.

bas : basa$_{ka.}$ bəs. sonra. (> **pəs$_{fars}$**).

basa$_{ka}$: bas. bəs. sonra.

- sən məndən **basa** gəl.

- ilkin mən **basa** sən. (> **pəs**$_{fars}$).

basan$_{ka}$: **bəsən**. ölü qömüldüqtən sonra verilən yemək. **yoğ bəsən**.

basar$_{ka}$: dağ sarımsağı. - **basarlıq**$_{ka}$: sarımsaqlıq.

basarmaq : basırmaq. kük yatmaq.

basdıran : basuran. saxlayan kimsə. sir saxlayan.

basdırmaq$_{6}$: döğdürmək. taptadmaq. - qılınc, pıçaq **basdırmaq**$_{6}$.

basıq : **1**. basruq$_{ka}$. basırıq. ağır. **2**. baha. **3**. basılan yer. basqın yeri. - o **basıqda** tutuldu. **4**. batıq. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

basıqmaq$_{ka}$: **bassıqmaq**. **1**. alçalmaq. təhqir olmaq. **2**. sınmaq. - yağıya **basıqma**. - istəyi basqınan, duyqulara **bassıqma**. **1**. önəmsiz adam.

basıqmaq$_{ka}$: bax > **basılmaq**.

basılmaq: batılmaq. sancılmaq$_{ka}$. yenilmək. sınmaq. - yağı **basıldı**. - qoşun **basıldı**.

basın : **1**. basıncaq. dəğərsiz. alçaq. - **basınçaq** ər: **basın** ər: zayıf görülən. önəm verilməyən adam. **1**. düşgünlük. düşüklük. düşün. zə'f. - yaşlılıq basını. **1**. təzif. - yeməməkdən basındıq. (# **bəsin**: gücərti. vitamin. bəslənmək).

basıncaq: **1**. basın. dəğərsiz. alçaq. - **basınçaq** ər: zayıf görülən. önəm verilməyən adam. **2**. **basqıncaq.** basılmış. arıqlamış. zayıflamış. (# **bəsincək**: qollanmış) - **basıncaq ər**$_{ka}$

basınmaq$_{ka}$: **basıqmaq**$_{ka}$. **bassıqmaq**. **1**. basmaq. sıxmaq. qahr edmək. əldən salmaq. zayıflatmaq. - iğləş onu **basındı**: xəsdəlik onu əldən saldı. - ölkə bazarı, alış veriş **basındı**. - döğüş olsa ox bazarı **basınmaz**. - uşağ yeməməkdən basındı. - yaşlılıq onu basındı. **1**. sınmaq. alınmaq. - ölkə **basıqdı**.

basır : **basur**$_{ka}$. **1**. batur. sirr. gizək. **1**. qala. dayanmaq, durmaq yeri. səngər. istihkam.

basırmaq: **1**. basarmaq. kük yatmaq. **2**. baturmaq$_{ka}$. gizlətmək. gizli saxlamaq. **3**. tikmək. bastırmaq. təpcəmək. - bu donu **basır**. **4**. bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək. ağırlatmaq. möhkəmlətmək. - tanrı yeri, dağla basurdu.

basıt$_{ka}$: **basut**$_{ka}$ (< **basmaq**). **1**. yardam. yarav. kömək. qoldav. himayət. - mənə **basut** verən yoxdu. - xandan **basut** dilədi. - **basut** yalnız ondandı. **2**. acıyan. mehriban. **3**. zamin. güvən. - **basut** ara: zamin gətir.

basqın : - basqına uğramaq: **bassıqmaq**$_{ka}$.

basmaq$_{ka}$: **1**. üzərinə çökmək. tutmaq. - çoğun yel dağı **basdı**. - badı ölüm axtaru: ölüm tutub, yaxalayıb apardı. **2**. almaq. fəth edmək. - **bəy** el basdı: bəy ölkəni tutmaq. fəth etdi. - bəyi yağı basdı: düşman bəyi tutdu. **3**. təcavüz edmək. - ər qızı **basdı**. **4**. avlamaq. - it geyiki **basdı**: it ovı avladı, tutdu. **3**. cummaq. üzərinə şığırmaq. - tünlə belə **basdıq**: hicuma keçdik. **5**. tikmək. bastırmaq. təpcəmək. - bu donu **basır**. **6**. qəhredmək. basınmaq$_{ka}$. **1**. soxmaq. əkləmək. ilişdirmək.

basmaşmaq: oyuşmaq$_{ka.}$ oymaşmaq.

basrıq : basruq$_{ka}$. ağır. basırıq. - yer **basruqı** dağ, boyun basrıqı bəy.

basruq$_{ka}$: **basrıq**.

bassıqmaq$_{ka}$: basılmaq. basıqmaq. sınmaq. yenilmək.

bastıq : soğtu. soqut.

bastırma: köpik. iki qətləyib tikmək. bezin iki qatı arasına pambıq qoyaraq tikmə.

bastırmaq : bax > **basturmaq**$_{ka}$

basturmaq$_{ka}$: batsırmaq. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. üstələmək. tıqturmaq$_{ka}$**.** tıqtırmaq.

basu$_{ka}$: dəmir toqmaq.

basur : bax > **basır**.

basurmaq$_{ka}$: bax > **basırmaq**.

basut$_{ka}$: bax > **basıt.**

baş : **başaq**$_{ka}$. **1**. bəxt. şans. fürsət. - **başım** olsa, görəyim. - başsız qaldı, elim mənim. - **baş** bulub, cecim cırdıq. - **baş** bulmadan davranan, başı yerə ağnanar. - baş olsa, yaş olunur. - **başım** (bəxdim) çönüb **tüplünür**. - **baş** olmasa, baş qalmaz \\ yar olmasa, dad qalmaz. - eşək deyir, **başım** bulsa, sündürüdə su içqay mən. **2**. yara. - bağrım **başın** qartadı: ürək **yaramı** açdı. **3**. qafa. təpə. kəllə. - başa vurmaq: **başaqa** qaqmaq: **başqa** qaqmaq.

- baş əğən: yükünqüçi$_{ka.}$ ibadət edən.

- baş kənd: ordu kənd. devlətin, xanların yerləşən kəndi.

- baş yer: otru. dayancaq. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi.

- **başı ağ**: **başqıl**$_{ka}$. **başqal**. **başlaq**. qaşqa. - keçəl baş: **qırbas ər**$_{ka}$.

başağı : başqa. isrə$_{ka.}$ qeyr. sonra.

başaq$_{ka}$: **başqaq**$_{ka}$. **1**. ox başağı. oxun, mızrağın ucuna keçirilən dəmir. təmrən. **2**. **basaq**. (< **basmaq**). başmaq. ayaxqabı. **3**. sünbül. sütül. - başaq ütmək. başaq qavurmaq: suruşlamaq$_{ka}$. **4**. **baş$_{ka}$**. - başa vurmaq: **başaqa** qaqmaq: **başqa** qaqmaq. **5**. oyluq gəmiklərinin başı. **6**. (. > **m**) başmaq$_{ka}$.

başaqlamaq$_{ka}$: başaq, təmrən, dəmir uc taxmaq.

başaqlıq$_{ka}$: başlı.

başamaq$_{ka}$: **1**. başbaşa vermək. ağacların birbirinə dayalı qonuşu. **2**. kərtik yapmaq. kərtikləmək.

başandaq : ölandaq. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. alsığ. fədayi.

başarcaqlı: yol bilən. ərik.

başarmaq: bağışlamaq. keçürmək$_{ka}$.

başbaşa : - **başbaşa vermək**: başamaq$_{ka}$. ağacların birbirinə dayalı qonuşu.

başçılıq edmək: başlamaq$_{ka.}$ cilovlamaq. qılavuzluq edmək. qılavlamaq.

başıboş : başlağ$_{ka}$. buraxılmış. salıverilmiş. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış. - **başı boş**: quruq. səfeh.

başıl$_{ka}$: **başqıl**$_{ka}$. **başqal**. **başlaq**. qaşqa. başında, alnında ləkəsi olan. - **başıl qoy**: təpəsində ağı olan qoyun.

başkənd: otru. dayancaq. baş yer. astana. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi.

başqa : **1**. başağı. isrə$_{ka.}$ qeyr. sonra. **2**. azuq. ağduq. adquq. ayuq. ayquq. yad.

başqa : önğin$_{ka}$. önği$_{ka}$. başqası. dışında. edin$_{ka.}$ atın. adın. atruq. ayruq.

başqaq$_{ka}$: **başaq**. oyluq gəmiklərinin başı.

başqal : **başqıl**$_{ka}$. **başlaq**. başıl. başı ağ. qaşqa.

başqan$_{ka}$: böyük bir balıq.

başqası : önğin$_{ka}$. başqa.

başqatmaq: qatarmaq$_{ka.}$ qadarmaq. qaytarmaq. qeytərmək. geri döndürmək. çevirmək.

başqıl$_{ka}$: **başqal**. **başlaq**. başıl. başı ağ. qaşqa. - **başqıl** yılxı: başı ağ heyvan.

başlaq : **1**. **başlağ**$_{ka}$. başıboş. buraxılmış. salıverilmiş. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış. - **başlağ** yılxı: **boş** yılxı. başı boş buraxılmış heyvan. öz başına yeriyən heyvan. başıboş salınmış heyvan sürüsü. **2**. **başqıl**$_{ka}$. **başqal**. başıl. başı ağ. qaşqa.

başlamaq$_{ka}$: **1**. aşmaq$_{ka}$. aşqarmaq. işə keçmək, atılmaq. **2**. durcımaq. **3**. qılavuzluq edmək. qılavlamaq. cilovlamaq. başçılıq edmək.

başlanqıc: turcaq. dirsək. giriş. salma. ilkə. ilək. ərəfə. - iş **durcağı**. - pitik **durcağı**.

başlanmaq$_{ka}$: **1**. başlanmaq. yönəlmək. baş alıb gedmək. - qoyun dağa **başlandı**. **2**. baş tutmaq. başaqlanmaq. - əkin **başlandı**.

başlanmaq$_{ka}$: yönəlmək.

başlatmaq$_{ka}$: turcitmək$_{ka}$. törcütmək. durcutmaq. dirsətmək. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

başlayan: öndər.

başlı : ayıq. azıq$_{ka}$. huşlu.

başlıq$_{ka}$: **1**. yaddaş dəfdəri. **2**. aşuq$_{ka}$. yaşuq. başı yaşıran (örtən. qoruyan) örtük. başuq. - gəlinin gərd**əh** gecəsi taxdığı başlıq: **didim**$_{ka}$. **3**. yanalduruq. yanğalduruq$_{ka}$. **4**. başlı. **5**. yaralı.

başmaq$_{ka}$: (**m** >.) başmaq$_{ka}$.

başmaqlanmaq$_{ka}$: başmaq yiyəsi olmaq.

başnaq$_{ka}$: (**baş** + **naq**: **laq**: yoxluq, nəfy simgəsi) yaraqsız quralsız, tulqasız, savutsuz, qalxansız, başqasız$_{6}$ kimsəsiz kişi. - **başnaq ər**$_{ka}$.

başörtüsü: saraqıc$_{ka}$. sarqıc. sarcıq. yaşmaq.

baştar$_{ka}$: oraq.

başuq : aşuq$_{ka}$. yaşuq. başı yaşıran (örtən. qoruyan) örtük. başlıq.

bataq : **1**. yapanğ$_{ka.}$ qumluq. yeriməyi çətin olan yer. **2**. cəza. (# **tapaq**: mükafat).

batı : **1**. gün batsıq. gün batısı. qərb. **2**. savaq. soyuq. - **ısıq savuq**: doğu batı.

batıq$_{ka}$: **basıq**. **1**. bataq. batlaq. **2**. ırmaq, sulu yerlərin dərin, çuxur bölümü. **3**. batqın. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$**.** mürdar.

batıqlıq : baynaq$_{ka}$. pislik. kifirlik.

batılmaq: basılmaq. sancılmaq$_{ka}$. yenilmək. sınmaq. - yağı **batıldı**. - qoşun **batıldı**.

batırmaq. **1**. mandurmaq$_{ka}$. bandırmaq. quşatmaq. **2**. dövmək. vurmaq. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq$_{ka}$. dövülərək sərtləştirmək. götürmək,

batqa : **batğa**$_{ka}$. tabğa. tabağ. düz, saf taxda.

batqın : batıq. basıq. bulqın. bulın. bulanıq. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

batlamaq$_{ka}$: **1**. paltarları sərtləşib parlaq edmək üçün yapışqan maddəyə batırmaq. **2**. nəyi nəyə batırmaq. bulamaq.

batmaq : **1**. basmaq. qurmaq. - **qası badım**: ağıl düzədim, basdırdım. **2**. qözdən itmək.

batmış : man. dolmuş.

batmul$_{ka}$: qara bibərə bənzər bir bitgi. darü fülfül - bib. butmul.

batraq$_{ka}$: **bayraq**. sancaq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **bayraqlı**. sancaqlı: tuqlu$_{ka}$

batruş$_{ka}$: **bətrüş**. **bartuş**. **1**. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). **2**. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zığlı su. **3**. savaş. qavqaş.

batruşmaq$_{ka:}$ batışmaq. birbirini batırmaq, cumdurmaq, yendirmək.

batsıq$_{ka}$: batı. qərb. - **gün batsıq**. gün batısı.

batsırmaq: basturmaq$_{ka.}$ bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. üstələmək.

batur : (< **batırmaq**). batır. batırılmış, döğülmüş, toxulmuş bərkimiş nərsə. sökmən. qəhrəman. basur. sirr. gizk.

baturqan$_{ka}$: **basuran**. basdıran. saxlayan kimsə. basdıran. sir saxlayan.

baturmaq$_{ka}$: **basırmaq**. gizli saxlamaq. - sən öz sözünü məndən **batırma**. - nəyi nədən **baturursan**. - **batrılan** işlər, açılar bir gün.

bavıllatmaq$_{6}$: hürdürmək. gəritmək$_{ka}$. qarıldatmaq. havlatmaq. səsin çıxarmaq.

baya$_{ka}$. : az öncə. bayağ.

baybayuq$_{ka}$: kələbək quşu.

bayıq$_{ka}$. : doğru. açıq. - **bayıq** söz: doğru söz.

bayılayazmaq: ölşəmək$_{ka}$. əlşəmək$_{ka}$. acıqıp qözləri qararmaq.

bayın$_{ka}$. : qoyu qırmızı. gəlinciq çiçəğin rəngi. yipin. yipqil. yipqin.

bayıtmaq: bax > **bayutmaq**.

bay$_{ka}$: zəngin.

bayquş : **bağırqa**. **boğurqa quburğa**$_{ka}$. üki. ühi. yapaqulaq$_{ka}$. yapaqulaq$_{ka}$. quburğa$_{ka}$. bağırqa. boğurqa.

baynaq$_{ka}$: pislik. batıqlıq. kifirlik.

bayraq : **batraq**$_{ka}$. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **bayraqlı**. sancaqlı: tuqlu$_{ka}$. - ağdı qızıl **bayraq**, doğdu qara topraq.

bayram : bax > **baqram.**

baysallıq: qavşut$_{ka}$. barışıq. barışma. qavşış gəlişiş.

bayuq$_{ka}$: (**y** < > **d** < > **z**) bədüq$_{ka}$. bəyük. böyük. (**d** < > **z**) bəzük. bulğay. ulğay.

bayumaq$_{ka}$: zənginləmək.

bayutmaq$_{ka}$: (**y** < > **d** < > **z**) **bədütmək**$_{ka}$. **bəyütmək**. **böyütmək**. **böyütmək**. bulğaytmaq. ulğaytmaq. zənginlətmək. devlətlətmək. - tanrı məni **bayutdu**.

bazıç$_{ka}$. : **badıc**. **bağıc**. - bağıc **üzümləndi**.

baz$_{ka}$: (< met > **zab**. **zap**. **sap**. sapıq, yan, qıraq olan nə). yat. özgə. - yat **baz** yazıldı: özgəlr dağıldılar. -

bazqan$_{ka}$: **barqan**. mərsin ağacının yemişi.

becəri : bəsli. bəsili. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.

becərilmək: əkdilmək$_{ka.}$ əkilmək. bəsilmək.

becərtmək: çatmaq. yetiştirmək. - davar çatmaq. - qoğun çatmaq.

beq : **bek.** bək. bey. ul$_{ka.}$ ol. kök. pey. təməl. him.

bel :

- bel qılmaq$_{ka}$: bellənmək. kökəlmək.

- yedi yedi **bel qıldı**. **- bel qılmaq**$_{ka:}$ bir kimsəyə diləğindən çox yemək vermək.

belbağ : bağ. quşaq. qurşaq. urama. kəmər.

belə : bilə. birlikdə.

- ölüğ **belə** qoşuldu.

- onu pıçaq belə tildirdi.

- mənim **belə**: mən ilə.

- olar bir ikindi **belə**.

- ərdəm belə öqləlim. qoldaş **belə** yarışqıl.

- omun yorıq nətək kişi **belə**: onun davranışı necədir elinən.

- kimin **belə**, qaş olsa, yaş yaxmaz: kimin ilə, qaş (qutsal daş) qaş olsa, ıldırım çarpmaz.

belənmək$_{ka}$: belinə almaq. bellənmək. - **bükdə belənmək**: qılınc bağlamq.

belinğləmək$_{ka}$: sıçramaq (qorxudan). qorxu ilə yuxusundan sıçramaq. ürkmək.

belinğlətmək$_{ka}$: bəlinləmək. quşqutmaq. diksindirmək. ürkütmək.

belinləmə: qöçrüm$_{ka}$. dalâş. ürküş.

belləmək: ağdarmaq. axtarmaq$_{ka}$ sabanlamaq. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq.

bergü : (< **ver**mək. **ber**mək). - vergü varmaq: borcu olmaq. - sənin mənə bir nə **bergün** var: sənin mənə bir şey borcun bergün var.

berik : verik. verən. comərd.

berilmək$_{ka:}$ verilmək.

berimli : berimçi. borclu. - alımlı arslan, **berimli** sıçan.

berqil$_{ka}$: borc.

bert$_{ka}$: **vert**. verqi. kölənin hər il verdiyi vergi.

beşik : bekik. yasım. yatım. döşək. - **beşikliğ uraqut**$_{ka}$: sütəmər uşaqlı qadın. - **beşigə bağlamaq**. bələmək$_{ka}$. bulaştırmaq.

bey : bax > **bəq**. bək. bek. ul$_{ka.}$ ol. kök. pey. təməl. him.

bez : büzük. qabar, turuq$_{ka}$, dolama kimi olan. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç

bezgək$_{ka}$: beziq$_{ka}$. titrəmə.

bezik$_{ka}$. : **bəzik**$_{ka}$. **bezgək**. titrəmə. - o **bəzik bəzdi**: o bətər titrədi.

bez$_{ka}$: **bəz**. ətlə dəri arasında bulunan bez.

bezmək$_{ka}$: **1**. bıqmaq. turulmaq$_{ka}$. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. büşmək. bıqmaq. - işdən **büşüb** dardıq: bezdik. **1**. titrəmək.

bəbir : babır. burslan$_{ka}$. bəbir. tonqa$_{ka.}$ tunqa$_{ka.}$

bəbr : bax > **bəbir**

bəcəl$_{ka}$: **1**. bıçıl. biçilmiş. iğdiş edilmiş. əxdə. xədim. **2**. **dəcəl**. kişidə, heyvanlarda ən üclüsü, qıvraqı.

bəcərikli: atım$_{ka}$. atımllı. çıxarlı.

bəçkəmləmək$_{ka}$: **biçkəmləmək$_{ka}$**: **bıçkəmləmək$_{ka}$**. **pərçəmləmək**.

bəçküm$_{ka}$: **baçküm**. şıp$_{6}$. çıp. evin üst örtüsü, çapı.

bəçqəm$_{ka:}$ **bəçkəm**$_{ka}$. **biçkəm**. **1**. bicək. sənəd. **2**. əlamət. bəlgə. **3**. **pərçəm**. ipəktən, yaban sığırı quyruğundan yapılan əlamət olup savaş günlərində yiğitlər taxınırlar. - **biçkəm** vurub atlara, uyğurdaki tatlara, oğru yavuz itlərə, quşlar kimi uçtumuz.

bədbəxçilik: suç. qutuqsuz. - suçdan qurtaran tanrı.

bədləmək: bağışlamaq.

bədrəm$_{ka}$: **badram**. **bəyrəm**. **bayram**. sevinc. əğləncə bəzim günü. könül açan yer, çağ

bədük : **böyük**. bağırlıq$_{ka}$. sayqı dəğər kişi.

bədüq$_{ka}$: (**d** < - **y**) **bəy**üq. **bay**uq. böyük. (**d** < - **z**) **bəy**üq. bulğay. ulğay.

bədüqləmək$_{ka}$: ağırlamaq. böyük saymaq.

bədümək$_{ka}$: böyümək.

bədütmək$_{ka}$: **bəy**ütmək. (**y** < > **d** < > **z**) **bay**utmaq. **böy**ütmək. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəfalı : bəkli. ilqarlı. sözünə, əhd, peymanına bağlı. bəfalı. duranq. duran. - adaşlıq üzə durun: yoldaşlığa bəfalı.

bəxd : bol$_{ka}$. bul$_{ka}$. bulda. şans. alın yazısı. yarı. yarıq. qapı. şans. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın. **- bəxtli**: buldaçı. boldaçı. şanslı.

bəxşiş : ülət$_{ka}$. ehsan.

bə$_{ka}$: qoyun mələməsi bildirir.

bəq : **bək**. **bəy**. **bey**. (**baq**. **bəq**. **beq**. **boq**. **buq**. **büq)**. **1**. ilqar. əhd. peyman. - **bəki** pozuq: sözün tutmayan. **2**. hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. kök. **1**. bəy. bərk. möhkəm. **- bəq turmaq**: **bək turmaq**$_{ka}$. yerində. sağlam durmaq.

bəqəç : **bəkəç**$_{ka}$. bəycəğiz (kiçiltmə ilə birlikdə acıma, sevmə bildirən söz).

bəqənilməz : **bəğənilməz**. yavuz$_{ka}$. yafuz$_{ka}$. yava. kötü. yaman.

bəqənli : bəğənli. alqar. sevimli.

bəqənməmək: **bəğənməmək**. yermək. pisləmək. xoşlamamaq.

bəqənmiyən: **bəğənmiyən.**

- qolay bəğənmiyən: sil$_{ka.}$ silik. çimçavat. arıq tinli, məzaclı.

bəqiş : **bəkiş**. bəkit. sağış. sağman(> **saman**). sahman. düzüş. həncar.

bəqişmək: **bəkişmək**$_{ka}$. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək. sağnışmaq. cürləşmək

bəqit : **bəkit**. bəkiş. sağış. sağman(> **saman**). sahman. düzüş. həncar.

bəqitmək: **bəkitmək**$_{ka}$. **bəküt**mək. **pəkitmək**. (. <> **r**) bər̲kitmək. tə'kitləmək. vurqulamaq. qavalamaq. kipləmək. - sözü **bəkitmək**. - düğünü **bəkitmək**.

bəqlə : **bəklə.** güd.

bəqləmək$_{ka:}$ **bəkləmək**. **1**. bərkləmək**.** bərkləmək. bağlamaq. tutmaq. - oğru **bəkləndi**. **2**. güdmək. durmaq. qözləmək. **3**. dusdaqlamaq. həps edmək. **4**. bəy saymaq. bəy diyə ad vermək. **5**. bəyə, ərə vermək. - orağuti **bəylətdik**.

bəqlənmək: **bəklənmək**$_{ka}$. **1**. bəkişmək. qadının evlənmsi. qızın ərə qədməsi. **2**. saqlanmaq. **3**. bəyliyə, ərliyə almaq. - orağut **bəyləndi**: arvar ərə geddi.

bəqləşmək: **bəkləşmək**$_{ka}$. **1**. savaşmaq. yaxalaşmaq. qapıştmaq. **2**. güdüşmək.

bəqləyu : **bəkləyu**. umduru$_{ka}$. gözləyu. gözü yolda. - qoydu eli **umduru**.

bəqli : **bəkli**. ilqarlı. sözünə, əhd, peymanına bağlı. bəfalı.

bəqlik : **bəklik**$_{ka}$. bəyliq.

bəqmək : ilqaşmaq. sözləşmək. əhdləşmək. (> **bəy**ləşmək. **bey**ləşmək).

bəqməs : **bəkməs$_{ka}$**. **pəkməz**. quyuq sıvıq. rubb. şirə. sirə.

bəqni : **bəkni**$_{ka}$. içqi. buğda, darı, arpa kimi şeylərdən yapılan içqi. boza: quyuq içqi.

bəqrəşmək: **bəkrəşmək**$_{ka}$. pəkişmək. b**ək**rişmək.

bəqrişmək: **bəkrişmək**$_{ka}$bəklimək. p**ək**rəşmək.

bəqsik : **bəksiq**$_{ka}$. bəytəkin. bəy kimi.

bəqtur : **bəktur**. bərk dur: qeyim qal. qalın. muqavimət göstər.

bəqü : **bəkü**. bəkük. baqu. baquq. bərkik. bərki. qala. qorunmuş yer. istehkam.

bəqümək : **bəkümək**$_{ka}$. bərkişmək.

bəqüşmək: **bəküşmək**$_{ka}$. bəkişmək.

bəqüt : **bəküt**$_{ka}$. gizli. yaşut.

bəqütmək: **bəkütmək**. **bayutmaq**$_{ka}$. (**y** < > **d** < > **z**) **bədütmək**$_{ka}$. **pəkitmək**. **bəkitmək**$_{ka}$. (. <> **r**) **bərkitmək**. **bəyütmək**. **böyütmək**. **böyütmək**. bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəldirmək: bildirmək. bəllətmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

bələk : **bilək**. **balaq**. ərməğan. dartıq. bəllə. bəllək. bəlgü. bala. balaq. balqu. nişan.

bələkləmək$_{ka}$: balaqlamaq. ərməğan qılmaq, vermək.

bələlmək$_{ka}$: batmaq. bir şeyə bulanmaq.

bələmək : **1**. bələmək. beşigə bağlamaq. buıaştırmaq. **2**. mələmək (qoyun).

bələrtmək : **1**. (qöz) bərətmək. alartmaq$_{ka}$. yan baxmaq. **1**. bilətmək. itimək. - **qöz bələrtmək**: yan baxmaq. alartmaq$_{ka}$

bəlgə : - **bəlgə** taxınmaq: bəçgəmlənmək$_{ka}$.

bəlgisiz : itik. atuq. itmiş.

bəlgülü : aydınonun. - bitiyi **bəlgülü**: onun yazısı aydındı.

bə'li$_{ka}$: evət$_{ka.}$ ilə**l**$_{ka}$.

bəlikləmək: ərməgün, ərməğan edmək.

bəlinğçi$_{ka}$: qorqaq.

bəlinq$_{ka:}$ bulğa. qoğa. ürkü. ürküntü. qorxu. - **bəlikçi** kişi: ürkən, qorxaq ər.

bəlqə : **bəlkə**. **1**. bəlgü$_{ka}$. nişan. im. beçkəm$_{ka}$. biçkəm. pərçəm. - bəlgə taxınmaq: **biçkəmlənmək**$_{ka}$. **2**. xiyal. **3**. (bostan) höyükü. hüyük. ürkü. oyuq$_{ka}$. mətərsək. **4**. ərki$_{ka.}$ olsunki. şayəd. olurki. ərinç$_{ka}$. əriş. ehtimal. - **ərki** gəldim.

bəlqü$_{ka}$: balqu. bəllə. bəllək. bələk. bala. balaq. nişan. əlamət. nişan. im. bəlgə.

- qut **bəlgüsü** bilik.

- **bəlqüsüz**: - qança barır **bəlqüsüz**: bəlli olmayan yana gedir.

bəlqülük$_{ka}$: **bəlli**. - **bəlqülük**$_{ka}$ nən: bəlli şey. - anın iş qılığı **bəlgülük**: onun işi **bəllidi**: açıqdı.

bəlqürmək$_{ka:}$ bəllənmək. açılmaq. meydana çıxmaq.

bəllə : bələk. bəllək. bəlgü. bala. balaq. balqu. **1**. nişan. **2**. yadigar.

bəllək : bax > **balaq**$_{ka}$. bələk. bəllə. bəlgü. bala. balaq. balqu. **1**. nişan. **2**. yadigar.

bəllətmək: bildirmək. bəldirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

bəlli : **bəlqülük**$_{ka}$. bəlqülük$_{ka}$. aşgar. - **bəlqülük**$_{ka}$ nən: bəlli şey. - anın iş qılığı **bəlgülük**: onun işi **bəllidi**: açıqdı.

bəlva : bulğa. balqın. balın. ürküntü. qopuş.

bən : mən. min**.**

bəndəşmək: **məndəşmək**. bənd salmaq.

bənək$_{ka}$: para. pul. çağa. çəkə. - **bənəkli**: bənli. mənğliq$_{ka}$. xallı.

bənğu acun : mənğqü ajun$_{ka}$: sonsuz dünya.

bəniz : mənğiz$_{ka.}$ məniz. üz.

bənizləmək : **mənizləmək**. bəzəmək.

bənizlənmək. mənğizlənmək$_{ka}$. gözəlləşmək. suratlanmaq. sırlanmaq. bənzinə rəng ruf gəlmək:.

bənizlənmək: mənğizlənmək$_{ka.}$ mənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üzlənib suratlanmaq.

bənq : **bənğ$_{ka.}$** vəng. vəngildəmə səsi.

bənlətmək: dənlətmək.

bənli : bənəkli. mənğli$_{ka}$. mənli. mənğliq$_{ka}$. xallı.

bəntləşmək : mənğdəşmək$_{ka}$. bənd salmaq. bət salmaq. qıl yoluşmaq.

bənzəmək: mənğzəmək$_{ka}$. mənzəmək. üsnəmək$_{ka.}$ üznəmək. oxşamaq.

bənzətmək: üsnətmək$_{ka.}$ üznətmək. oxşatmaq.

bərabər : əş. düz. bir. müsavi. - yat yağuq düz olmaz: yad yaxın bir değil.

bərələnmək : bərtinmək$_{ka.}$ yaralanmaq. zədələnmək.

bərətmək: bələrtmək (qöz). alartmaq$_{ka}$. yan baxmaq·.

bəri : bərü$_{ka}$. tərəfınə.

bəriqli : **veriqli**. vərsək. vermək istəyən.

bəriqsəmək$_{ka}$: vermək istəmək. verə yazmaq.

bərimçi$_{ka}$: borclu.

bərim$_{ka}$: **1**. verim. **2**. alınan borc. verilən nərsə.

bərimlik$_{ka:}$ verimli.

bərişmək$_{ka}$: verişmək.

bərk : batruş$_{ka}$. bətrüş. çaqruq$_{ka}$. sərt. qasınq$_{ka.}$ qadıq$_{ka}$**.** quru, sərt olan nərsə. çətin. zor. qadaq. möhkəm. qatı. quyuq. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq).

bərkimək: qaturmaq$_{ka.}$ qatılaşmaq. pişmək. qurlanmaq$_{ka}$. uyuşmaq. tutmaq. yavramaq$_{ka}$. yapramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq. - yoğurt **qurlandı**.

bərkişmək: çıqrışmaq. çuqrışmaq. sərtləşmək.

bərkitmək: (**r** <>.) **bəkitmək**$_{ka}$**. bəkü**tmək. **pəkitmək**. qaqturmaq$_{ka.}$ qaldırmaq. basurmaq$_{ka.}$ bastırmaq. durdurmaq. dikətmək. saxlamaq. qüctürmək. çəkib, dartıb bərkitmək.

bərkləmək$_{ka}$: qorumaq. saxlamaq.

bərqə$_{ka}$: **bərkə**. **bərkəm**. **baraq**. (< **bar**. **var**: yük). döğməyə, ıtməyə (itələməyə) soxmağa yarar arac, iş. qamçı. qamıç.

bərq$_{ka}$: **bərk**. qorunmuş. bək.

bərqlətmək$_{ka}$: **bərklətmək**$_{ka}$. sağlamaq. bəkləmək. qorutmaq.

bərmək$_{ka:}$ vermək. barmaq.

bərtinmək$_{ka:}$ bərələnmək. yaralanmaq. zədələnmək.

bərtişmək$_{ka:}$ **1**. sərtləşmək. **2**. birbirini qırıb kəsmək, yaralamaq.

bərtlənmək$_{ka}$: çulqalanmaq. bərtülənmək.

bərtmək$_{ka}$: bərələmək. açmaq. yaralamaq. - pıçaq əlimi **bərtti**: yaraladı.

bərtü$_{ka}$: çulqa. arxalıq.

bərü$_{ka}$: bəri. tərəfinə.

bəs : basa$_{ka.}$ bas. sonra. (> **pəs$_{fars}$**).

bəsbəl$_{ka:}$ < met > **sapbal**. **balsap**. **sapdal**. **dalsap**. **saplaq**. bir tel sap. söküm. - bir **bəsbəl**$_{ka}$ iplik: bir söküm iplik.

bəsili : bəsli. becəri. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.

bəsilmək: əkdilmək$_{ka.}$ əkilmək. becərilmək.

bəsin : gücərti. vitamin. (bəslənmək) (# **basın**: təzif. - yeməməkdən basındıq).

bəsləmək: əktüləmək. iktüləmək$_{ka.}$

bəslənmək: - vücuda yararlı bəsləyici bulmaq·: **çivqünlənmək**$_{ka}$.

bəsləyici: çivgin$_{ka}$. - **bəsləyici** yemək: çivqin aş$_{ka}$

bəsli : bəsili. becəri. əkdi. tərbiyəli. - **əkdi** uşaq.

bəstik : **pistik**$_{ka}$. **bistiq**. **pıstıq**. **püstə**. **1**. yumaq. atılmış pambıq süməği. **2**. fitil. piltə.

bət : **1**. sıxlığı, qoyuluğu, tütlüyü, bərkliyi, çoxluğu göstərən söz. cik. - **bət** üzüm gətirib bu il. - bət adamdır. **2**. tilif. cibrə. bir şeyin suyu, suyuqluğu çəkilirkən qalan köçəyi. çöküntü. - **üzüm** bəti. - çuğundur **bəti**. **3**. pat. ağır nərsənin düşməsindən, bir şeyin pis yıxılmasından çıxan gurultu. - **pat** düşdü. **4**. şəb. çab. tez. iti. bət gəlisən nə xəbərdi. - **bət** gələn **bət** gedir.

- bət salmaq : yıplamaq$_{ka.}$ ipləmək**.** iplə qıl aldırmaq·.

bətərləşmək: ağırlaşmaq. yavamaq. tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. azmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

bətrüş : **batruş**$_{ka}$. **bartuş**. **1**. quyuq. bərk. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). **2**. bulanıq. bulğan. - batruş suv. bulanıq, laylı, zığlı su.

bəyəndiri: sevdiri. tə'rif.

bəyəndirmək: sevmək$_{ka}$. tə'rifləmək.

bəyləşmək: **beyləşmək**. bəqmək. ilqaşmaq. sözləşmək. əhdləşmək.

bəyrəm$_{ka}$: bayram. badram. bədrəm. bəzrəm.

bəyük : böyük. bəzük. (**d** < > **y** < > **z**) bədüq. bayuq. bulğay. ulğay.

bəyütmək: (**y** < > **d** < > **z**) bədütmək$_{ka}$. bayutmaq. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq.

bəyzək : bəzək$_{ka}$. naxış.

bəyzəmək$_{ka}$: bəzəmək. naxışlamaq.

bəyzənmək : bəzəlmək. süslənmək. naxışlanmaq.

bəz : **bəz**$_{ka}$ **bez**. ətlə dəri arasında bulunan bez.

bəzək$_{ka}$: bəyzək. naxış. - **bəzizlik ev**$_{ka}$: bəzəkli, süslü ev.

bəzəlmək: bəyzanmaq. süslənmək. naxışlanmaq.

bəzəmək$_{ka}$: bənizləmək. mənizləmək. bəyzəmək. naxışlamaq.

bəzənmək$_{ka}$: (**n** <> **l**) bəzəlmək. süslənmək. naxışlanmaq. bəzənmək. qoyanmaq. qoyunmaq. qozanmaq$_{ka.}$ süslənmək. - **bəzənib qozanmaq**.

bəzətən : **bəzətqən**$_{8}$**.**

bəzətmək$_{ka}$: süslətmək.

bəzinç$_{ka}$: yumağ.

bəzirqan: sarıt$_{ka.}$ satır. tacir. təcimən. satıcı.

bəzişmək$_{ka}$: bəzənmək. süslənmək.

bəzitqən$_{ka}$: bezitən.

bəzitmək$_{ka}$: titrətmək. üşütmək. sarsıtmaq. təprətmək.

bəzük : (**z** < > **y** <> **d**) **bəyük**. bədüq$_{ka}$. böyük. bayuq. bulğay. ulğay.

bıçaq : biçək$_{ka}$. pıçaq.

bıçaqlamaq: biçəkləmək**.**

bıçası : biçəcək. kəsirqic.

bıçıl : bəcəl$_{ka}$. biçilmiş. iğdiş. əxdə. xədim

bıçılmaq : kəsilmək.

bıçılqan : bıçılqın. bıçqıl. çat. çatlaq. yarıq.

bıçılqın : bıçılqan. bıçqıl$_{ka}$**.** çat. çatlaq. yarıq.

bıçınmaq : biçinmək. doğrunmaq.

bıçıq : **baçıq**. **bəçik**. **bıçğaş.** (1 < **biç**. söz biçmək. kəsmək. 2 < $_{met}$ > **bağ**. bağaç. bağıc. bağlantı) neçə kimsə, ölkə arasında yapılan and, bağlantı. sözləşmə. və'də. əhd.

bıçış : biçiş.

bıçışmaq : **biçişmək**. kəsişmək. ayrışmaq.

bıçma : **biçmə**. kəsilmiş. - biçmə yorıncqa$_{ka}$: biçilmiş yonca.

bıçmaq : biçmək. kəsmək. kəstirmək.

bıçqaş : **bıçğaş**. bəçik. bıçıq. bağaç. bağıc. bağlantı. sözləşmə. ant. və'də. əhd.

bıçqəmləmək$_{ka}$. **biçkəmləmək$_{ka}$**: **bəçkəmləmək$_{ka}$**: **pərçəmləmək**.

bıçqılamaq: biçmək. pozmaq: irpəmək**.**

bıçqıl$_{ka}$: çat. çatlaq. bıçılqın. bıçılqan. yarıq.

bıçqu : bıçqı. bıçaq.

bıçquç$_{ka}$: qırqı. qıftu$_{ka}$. qıpıt. sındı. sındu$_{ka}$. qəyçi. qayçı.

bıçturmaq: biçtirmək. kəstirmək.

bıçuq$_{ka}$: buçuq$_{ka}$. bölək. bölük. puçuq. parsa. parça. kəsik. parçalanmış hər şəyin yarısı. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. parça. parsa. tikə. tikim. tikü$_{ka}$. tikir.

bıdıq : bıyıq.

bıldır$_{ka}$: bax > **baldır**. bildir. keçən yıl.

bıqın : böğür. boş böğür.

bıqmaq : bezmək. turulmaq$_{ka}$. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. büşmək. bezmək. ulınmaq$_{ka.}$ ulunmaq. usanmaq. qıvrılmaq. doymaq. - işdən büşüb dardıq: bezdik.

bıqrıq : **buğrıl. bıqrıl.** tıxa basa dolu olan.

bıqtırmaq : todqurmaq$_{ka}$. doyurmaq. tuqurmaq.

bırıtmaq$_{ka}$: burutmaq$_{ka}$. iylətmək. əldən qoymaq.

bırqıq : **bırqığ**. atın, eşşəyin gənizdən soluqlanıb, səs çıxarması. fışqırıq. - at bırqığı.

bırqırmaq : xomurdanmaq. gənizdən səs çıxarmaq.

bıruq : (< **buyruq**). təşrifatçı. böyüklər qatında, görüşçülərin görəvinə, aşamına, qatına görə yer göstərən kişinin adı.

bızıq : (**z** <> **y**) **bıyıq**. bığ. buğ. mıyıq$_{6}$.

bi : **bi**$_{ka}$. **böq**. **böy**. **1**. böy deyilən böc**ək** - **2**. qısraq.

bibər : burç. murç$_{ka}$.

bic : əsli bəlirsiz. satır$_{ka}$. (sövmə sözü). satır$_{ka}$. həramzada. götvərən. dibiz.

biçək$_{ka}$: bıçaq.

biçəkləmək$_{ka}$: bıçaqlamaq. bıçaqla vurmaq.

biçəklənmək$_{ka}$: bıçaq yiyəsi olmaq.

biçik : tüpi. turpılmış. kəsik. qıssa. güdə.

biçilmək: irpəlmək$_{ka.}$ yarılmaq. tarılmaq. dərilmək. vurulmaq. <> urulmaq <> orulmaq$_{ka}$.

biçilmək: orulmaq$_{ka}$

biçilmiş : bəcəl$_{ka}$. bıçıl. iğdiş. əxdə. xədim

biçim$_{ka}$: qırtış$_{ka.}$ kəsim. dilim. - bir **biçim** qoğun.

biçin : **1**. örtgün$_{ka}$. örqütün. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən. **2**. meymun.

biçiş : **bıçış.** (böyüklərdən gələn) xələd.

biçişmək: **bıçışmaq. 1**. kəsişmək. ayrışmaq. **2**. büzüşmək$_{ka}$. ayrışmaq. **3**. pozuşmaq.

biçkəmləmək$_{ka}$: **bəçkəmləmək$_{ka}$**: **bıçkəmləmək$_{ka}$**. **pərçəmləmək**.

biçkəmləmək$_{ka}$: pərçəmləmək. nişalamaq.

biçmək : irpəmək$_{ka.}$ yırpamaq. yarpamaq. qırmaq. pozmaq.

biçqas : **biçğas**. əhd. peyman. misaqi milli.

biçqəmlənmək$_{ka}$: **biçkəmlənmək**$_{ka}$. bir iz olaraq(ləçək. pərçəm, qolbağ) taxınmaq.

biçqüləmək : qıftulamaq$_{ka}$. sındılamaq. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. qayçılamaq. sındılamaq$_{ka}$. qayçılamaq. qıftulamaq$_{ka}$. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq.

bil : tanı. - yolu bil ged. - onu bil çağır. - onu bilisən: onu tanısan. - biləmmədimki odu: tanıyanmadım ki odu. - onun ölüsün bilmirsən, nəyə götürüsən: tanımamış ölüyə nədən rəhmət oxuyursan.

bildiri : bilingə. aqahi.

bildirmək: **1**. bəllətmək. bəldirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. anlatmaq. sindirmək. sinitmək. **2**. öğrətmək. - bu işi sənə **bildirən** mənəm.

bildüzmək$_{ka}$: bildirmək.

biləgü$_{ka:}$ biləği. bilöv.

bilə$_{ka}$: ilə. bərabər.

biləkka : **bilgəli**. 1. güc. quvvət. - **biləyi**: qüclü quvvətli. - **biləkli** güclü kişi. - **biləyin** varsa, **biliksiz** qalma: gücün (çıxar, qabiləyət gücün) varsa bilik qazan. - düzlüyə, **biləkdə** gərək, **bilikdə** gərək. - biləkli olduğundan bilikli ol. - **biləyin** on olunca, biliyin bir olsun. - ətəyivi biləyivi **sıtğa** batmasın: qətdə. - gücəndi **biləyim**. 2. **balaq**. **bələk**. ərməğan. dartıq. .

biləmək$_{ka}$: **bilqəmək.** bəlgümək. balqumaq. ititmək. açmaq. sulamaq. - o diş **bilədi**.

biləmsinmək$_{ka}$: bilər görünmək.

bilənka : 1. qədirşünas. - **bilən** kişi. 2. uca. ulac. alça. incə. uslu. yüküm.

bilənməkka: tişəlmək$_{ka}$. dişlənmək. dişənmək.

bilətmək$_{ka}$: bələrtmək. yanutmaq$_{ka.}$ yıtıtmaq$_{ka}$. yitirtmək. ititmək. qayratmaq. qayraq, bilöv sürtüb ititmək. yanutmaq. - pıçaq **bilətmək**.

biləzüq$_{ka}$: bllәziq.

biləzüqlənmək$_{ka}$: bllәziq taxınmaq.

bilgə : bilgin. bükü$_{ka}$. arif - bilgə **ərik** bulursan, baxqıl ona tabaru: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl. - alp çərikdə, **bilgə** dirikdə. - **bilgə** ərən savların, alqıl öğüd: bilən kişilərin sözlərindən öğüt al. - **bilgə** əri əyku tutub, sözin işit, artamını öqrənibən işqə sürə: dalını düşünüb işə bağla.

bilgedmək$_{ka}$: ağıllanmaq.

bilgələnmək$_{ka}$: ağıllanmaq. ağıllaşmaq.

bilgəzka : bilgili. bilən.

bilib dur: bil gilən. aqah ol.

biligin$_{ka}$: bilgi ilə.

bilik bilin: bilik öğrənin.

bilik : **bilgi**. 1. hikmət. 2. ağıl. us.

- düzlüyə biləkdə, bilikdə gərək.
- biləkli olduğundan bilikli ol.
- biləyin on olunca, **biliyin** bir olsun.
- **bilik** kişi ara ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş.
- qut bəlgüsü **bilik.**
- gəngəşli **bilik** utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur.
- **bilikligin** uluğluqa dəğdim.

biliklik$_{ka}$: bilgili.

biliksəmək$_{ka}$: ağıllanmaq. ağıl qazanmaq.

biliksizliq$_{ka}$: bilgisizliq.

bilimsinmək$_{ka}$: bilir görünmək.

bilin : aqah olun.

bilinçək$_{ka:}$ bilinçək nənğ. itik nəyin tapılması.

bilingə : bildiri. aqahi.

bilinmək$_{ka}$: 1. e'tiraf edmək. iqrar edmək. - ər yazuğun **bilindi**. 2. kəndi işini bilmək.

biliq : - gəngəşli **bilik** artamaz.

biliş$_{ka}$: 1. tanış. şinaxt. mə'rifət. 1. bilən. bilici.

bilişmək$_{ka}$: tanışmaq. aşnaşmaq. aşna olmaq. - ortaq olub **bilişdik**: bir araya gəlib tanışdıq. - nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım. - çox keçmişdən mən onla **bilişdim**.

bilkənmək: ağıllanmaq.

bilməcə : tapzuğ$_{ka}$. təpzük. tapızğu. tapızğuq. tapışmaq$_{6}$. tapmaca2. sınama. - **bilməcə söyləmək**: tabızamaq. sormaq. - tabuzmaq$_{ka}$. tapuzmaq$_{ka}$. tabarumaq$_{ka}$.

bilmədük$_{ka:}$ tanınmayan. bilinməyən. tanınmamış. bilinməmiş.

bilmək : - **bilik bilin**: bilik (hikmət. mərfət. ağıl) öğrənin.

bilmiş$_{ka}$: bilinmiş. tanınmış. bilinən tanınan.

bilqə$_{ka}$: bilgə. hakim. ağıllı. bilgin. alim. - **bilgə bək**: bilgin. ünlü kişi ağıllı. hakim bəy. buğu.

bilqəs : **bilkəs**. bilqeys. ağıllı. əkəç.

bilqətmək$_{ka}$: ağıllanmaq.

bilqeys : < **bilkəs**. bilkəzik. ağıllı. əkçə. əkəç.

bilqəzik : **bilkəzik**. bilqeys. bilkəs. ağıllı. əkçə.

bilqimsinmək$_{ka}$: ağıllı. kəndini ağıllı göstərmək.

bilsikmək$_{ka}$: bilinmək. açılmaq. ifşa olmaq.

biltürmək$_{ka}$: öqrətmək. bildirmək.

bilur : **bullur**. artın. tənik. açıq, duru, saydamlı nərsə.

binilmək: münülmək$_{ka}$.

binmək : münmək$_{ka.}$

bir : düz. əş. müsavi. bərabər. fərd. tək.

- yat yağuq düz olmaz: yad yaxın bir değil.

- **bir çöp**: bir az.

- **bir az**. qıpa$_{ka.}$ az.

- **qıpa** keçdi.

- bir **çöp** aş yedim.

- bir tüq: bir yığın. bir çox.

- bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**.

- birin birin: birər birər.

- birlə: ilə. bərabər.

- birinç: birinci.

birçək : bürçək$_{ka.}$

birçəklənmək: bürçəklənmək$_{ka}$. pərçəm, kakil, yal çıxarmaq.

birdən : soxur. soxru. soxulub. xafa xafdan.

birgə : **birkə**. yığlışma. - **suv tirqəşi**: su birgəsi. dərə qollarının suyunun toplandığı yer.

birinc : qurunc$_{6}$. düyü.

birkə : turqun$_{ka}$. durqun su.

birləşmək: əkləşmək. müttəhidləşmək.

birlik : müfrəd. təklik. - birlik ad: müfrəd ad.

birtəm$_{ka}$: **birdəm**. bir dəfəlik. uzun sürə. - **birtəm** gedmə ha. - **dirdəmlik** qırılıb. - **birtəmlik** gəldim.

birt$_{ka}$: **virt**. **verd**. vergi. dölәv$_{6}$. maliyat.

bistiq : bax > **bəstik**.

bit : **bit$_{ka.}$** yaz. - **bitin**: yazıl. - **bitit**: yazdır. yazır.

bitərmək$_{ka}$: sabit edmək. güvah olmaq. təsdiqləmək.

biti : göydən enən kitaplardan hər biri.

bitidəci$_{ka:}$ yazdırıcı.

bitigü : yazıya bağlı olan hər nə (qələm. kağız. davat)

bitik$_{ka}$: yazı. yazıv. yazma. - onun bitiyi bəlgülü: onun yazısı aydındı.

bitilgən : **bitqilgən.** yazılan. səbt olunan.

bitilmək : yazılmaq.

bitímək : yazmaq.

bitinmək : yazılmaq. yazınmaq. yazıçılıq edmək.

bitiq : **bittik**. **bitkit**. 1. kitap. məktup. yazma. yazı. yazış. yazılı şey. qâğıt. **- ay bitiqi**: aylıq dəftər. - il bitiyi: böyük dəfdər. **- bitiklik$_{ka}$**: yazı yazılacaq nəsnə yiyəsi. 2. bitgil. tikmə. saf. təx. pəx. - **bitikdaş**: tikmədaş: **qaya**. 3. büyü. ovsun. üfrüq.

bitiqdaş : **bitikdaş**. tuqdaş (tuq - daş). tuqadaş (tuqa - daş) tikmədaş(tikmə - daş). qurum. təxtəsəng.

bitiqqaya: **bitikqaya**. tikmədaş. bitikdaş. qurum. təxtəsəng.

bitirən : dəgirən. əriştirən. çatdıran.

bitirmək : **bütürmək$_{ka}$**. **pötürmək.** 1. tükətmək. tükətmək**.** 2. yetiştirmək. yönəltmək. öndürmək$_{ka}$. 3. doğrutmaq. düzəltmək. 4. pişirmək. gəlişdirmək. osmaq. ozmaq. osturmaq. ozdurmaq. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 5. yaşartmaq$_{ka.}$ yəşərtmək. gücərtmək. 6. sağlam duruma qoymaq. 7. ispat edmək.

bitiş : 1. ətək. oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq. 2. qırış. çıxış. son.

bitişmək : 1. iqrar edişmək. - olar ikkisi **bitişdilər**. 2. yazışmaq. 3. bütsəmək. yaranın düzəlməsi. 4. ulaşmaq$_{ka.}$

bititmiş$_{ka}$: yazılmış. - **bititmiş** bitiq. yazılmış yazı, əsər.

bititqu$_{ka}$: yazdıracaq. - **bitíq bititqu** oruğ: yazı' yazdıracaq yer.

bititqüçi$_{ka}$: yazdırıcı.

bitləmək: (< **bit** + **laq** + lamaq: bitdən ayırmaq)

bitləmək$_{ka}$: (**bit** + **laq**: biti yoxlamaq, ayırmaq) bit aramaq.

bitmək : 1. alqınmaq$_{ka.}$ tükəmək$_{ka}$. tükənmək. yox olmaq. məhvolmaq. 2. sabit olmaq. 3. yetmək. kifayət edmək. 4. uyuşmaq$_{ka.}$ yoğruşmaq. (maya) tutmaq. dolmaşmaq.

bitmiş : (yara) bütmiş. yetmiş$_{ka}$. qapanmış. iyiləşmiş.

bitrik$_{ka}$: **pıtrıq**. 1. fıstıq. buturqaq. puturqaq. 2. qadınların oğrət yerində bulunan dilcik. dıllaq.

bitrimək: yazıb, təsdiqləmək. tanıq vermək.

biz : miz$_{ka}$

bizi : miz. əkməğin üzərində yanmış ləkələr.

bizov : <> **bozağu**(**zağu** $_{<\ met\ >}$ **ğasu**). **boğasu**. boğa olası, olmaq üzrə olan boğacıq.

bod : (**y** <> **z** <> **d**) **boy**. **boz**. 1. qamət. 2. toy quşu.

bodluq$_{ka}$: (**y** <> **z** <> **d**) **boyluq$_{ka}$**. boylu. bozluq. boylu. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.

boduq$_{ka}$: (**y** <> **z** <> **d**) **boya**. **boza**. **boyuq**. rəng. qına. xına.

bodumaq$_{ka:}$ boyamaq. yapıştırmaq.

bodun : budun. boy$_{ka}$. bozun. boyun. boyluq. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. kütlə.

- boyun ikindi: xalq birbirini.

- **budun** başqanı. - **bodun lu buqunlu**. **boyunlu buxunlu**: elli günlü. evli eşikli.

- bodun **sezrəşdi**: xalq dağılışdı.

- **boyun** tərildi: millət yığışdı.

- qadın **boyun**, tutcu dərlgən: qadın xəyləyi, həmişə bir yerə yığılır. - yazsın çavın **boyunğa**: yaysın səsin ellərə.

- **boyun** ikindi: xalq birbirini.

bodunlu: boyunlu. boylu. elli.

bodur : taquzmıq$_{ka}$. taqzuq. toqsıq. ətinə dolqun.

boq : **boq**$_{ka}$ boğ. buxca. heybə. bəsdə.

boqac : **buğac**. **bükəş**. **1**. buruşuq, çətin olan nərsə. zorluq. pıroblem. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı. **2**. qablama. qazan. - **aşıc boğac**. **3**. bardaq. **4**. hər çeşit qab. çömlək. - aşıc **boğac**: yemək qabı. - su **boğac**. - əkmək **boğac**.

boqadmaq: **boğatmaq**$_{ka}$. (**t** <> **z**). **boqazmaq**$_{ka}$. boğalanmaq. boğa olmaq.

boqarmaq$_{ka}$: ağaca kərtik kərtmək. doğramaq. ağacı girdə girdə bölmək.

boqatmaq$_{ka}$: (**t** <> **z**). **boqazmaq**$_{ka}$. boqadmaq. boğalanmaq. boğa olmaq. - bizov **boğatdı**: böyüyüb boğa oldu.

boqaymaq: boğaymaq. boğalaşmaq. ərcişmək.

boqaz$_{ka}$: boğuz.

boqazlanacaq: kəsiləcək.

boqazmaq$_{ka:}$ (**z** <> **t**). **boqatmaq**$_{ka}$. **boqadmaq**. boğalanmaq. boğa olmaq.

boqım$_{ka}$: boğum. boqum. boğun.

boqlamaq: **1**. **poxlamaq**. pisləmək. **2**. boğlamaq. buxcalamaq. baqlamaq.

boqlanmaq: **boğlanmaq.** boğulmaq. buxcalanmaq. bağlanmaq.

boqmaq : **1**. düğmə. - **boğmaqlamaq**: düğmələmək. **2**. boyunluq. boğunluq. boyunbağı. boyun umar$_{6}$.

boqnaqlanmaq: boğmaqlalmaq. boğum boğum olmaq. düğmələnmək. - bulut **boqnaqlandı**: parça parça oldu.

boqra : hər heyvanın ayqırı. boğa, dəvə ayqırı.

boqrad : **boğrad**. boğurda$_{ka}$. bükət. bükük, boğuq qıvrıq nərsə.

boqramaq$_{ka}$: **boğramaq**$_{ka}$. **boğarmaq**. nərsədə kərtik, iz açmaqla, bir bağlamaqla im qoymaq, bəllətmək. doğramaq. boğumlamaq.

boqrıl : bax > **boğrul$_{ka}$.**

boqrul : **boğrul**. **boğrıl$_{ka}$**. boyunluq. boyunu tuğlu. - **boğrul** qoyun: boynu başqa boyada olan qoyun.

boqruşmaq$_{ka}$: **boğruşmaq**. 1. yarışmaq. 2. doğramaq. yontmaq. bölmək. qırmaq. parçalamaq.

boqsuq$_{ka}$: **boxsuq**$_{ka.}$ **boqsuq**. **boğsuq**. **büksük**. qulların (kölələrin) boyunlarına keçirilən lâlə, buxov, halqa. zəncir.

boqsuqlanmaq$_{ka}$: **boxsuqlanmaq**$_{ka}$. əli boynuna bağlanmaq, əli boynunda qalmaq. - boşlağlansa, **boxsuqlanar**: heç kimin sözün dinləməyən, əli boynunda qalır.

boqtay$_{ka:}$ **boxtay**$_{ka}$. boxtuy. büktay. buxca. (< **buk**. **bük**). heybə.

boqturmaq$_{ka}$: boğdurmaq.

boquq : <> **buquq**$_{ka}$ <> **bükük**.

boqulmaq : **boğulmaq**. qarımsınmaq$_{ka.}$ qərq olmaq.

boqulmaq$_{ka}$: boğulmaq.

boqum$_{ka}$: boğum·. boqım. boqun. buruq. oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq.

boqun$_{ka}$: **boğun**. boğum·. boqım. boqum. boyun$_{ka.}$ el. toplum. millət.

boquntı$_{ka}$: **boğuntı**$_{ka}$. (heyvanların) südüklüyü. məsanə.

boqurda: **boğurda$_{ka}$**. boğrad. bükət. bükük, boğuq qıvrıq nərsə. - **boqurda saç**: qıvırcıq, fer saç.

boqurqa: **boğurqa. bağırqa**. **bayquş**. **quburğa$_{ka}$**. üki. ühi. yapaqulaq$_{ka}$.

boquşmaq: **boğuşmaq.** birbirini boğmaq·.

boquy : **boxtuy**. boxtay$_{ka.}$ büktay. buxca. (< **buk**. **bük**). heybə.

boquz : boğaz.

bol : bul. bulda. şans. bəxd. alın yazısı.

bolad : **polad**. bulad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

boldaçı : buldaçı. şanslı. bəxdli.

bolqu : olma. oluş.

bollu : tuxumlu. uruqlu$_{ka.}$ bərəkətli.

bolluq : ərinc$_{ka}$. ərniş. əriş. genrün. açıqlıq. çoxluq. - yağış çox yağa **ərişlik** ola. - ərişə həsrət qalmış.

bolmaq : **olmaq**. - sağ **ol**: sağ bol. orda **oldun**: orda boldun. - **olmaz**: bolmaz. - **olur**: bolur.

bolmaqu : olmasın. çətin apılan. - bolmaqu **ərinç**.

bolmış$_{ka}$: olmuş. hazır. - bolmuş aş. olmuş (pişmiş) yemək ·.

boluşmaq: **oluşmaq**. yola gedmək. birinə yan çıxmaq.

bor : **bor**$_{ka.}$ çaxır. şərab. süci. - **bor** olmadan, sirkə oldun.

bora : **boza**. bir içgi.

borc : əlik. əllik. qoluq$_{ka}$. iğrəti. oruncaq. ötnü$_{ka}$. ötnə. ödünc. ötünc. əmanət.

borclu : **1**. berimli. beriçi. - alımlı arslan, **borclu** sıçan. - borcun geri istəmək işi: **alış**. **2**. alımlı$_{ka}$. bestankar.

borıq : yorıq. yoruq. xuy. gediş.

borquy : üflənərək öttürülən boru.

boru : türül. dürül. turba. durba. yoğun lülə.

bosdan : bütrüz.

boş : **1**. yumşaq. şol. - **boş** ət. **2**. azad. bağlılığı olmayan. **3**. kasıb. yoxsul. **4**. ağlaq$_{ka}$. ıssız, xəlvət, çoraq. **5**. çənəş. çalınmış. **6**. sərbəst. boşut. qutat. **7**. suvış. sulu. şol.

- ol əş boş. o qadın boştur.

- o qadını boşadı. buraxtı. unuttu. boş ərgin.

- boş boğaz: munqan$_{ka}$. mınğ mınğ edən. gəvəzə.

- boş qılmaq: buraxmaq. azat etmək.

boşalmaq: **1**. qotrulmaq$_{ka.}$ qutrulmaq. qoyulmaq. tökünmək. **1**. suvışmaq. suyuqlaşmaq. şollaşmaq. rəqiqləşmək.

boşalmış: qoyurmıış$_{ka}$.

boşaltılmış: başlağ$_{ka}$. başıboş. buraxılmış. salıverilmiş. daşlanmış. dışlanmış.

boşaltırmaq : yolturmaq$_{ka}$. buraxtırmaq. azad eddirmək.

boşaltma: aruqlamaq. açmaq. təmizləmək.

boşaltmaq$_{ka}$: **boşamaq**. **1**. qavşatmaq. gəvşətmək. kovşatmaq. **2**. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. **3**. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. çözmək. **4**. ayırmaq. açmaq. azad edmək. qutarmaq. qoturmaq$_{ka}$. buraxmaq. - **boşatılmış** bulunqlar: buraxılmış əsirlər. **5**. ağdarmaq. axıtmaq. tökmək. - bir qab **boşalt**. **6**. buraxmaq. (qadın) boşamaq. **7**. savratmaq$_{ka}$**.** - on günə evlər **savrılmalıdır**. **8**. tüpürmək$_{ka.}$ savurmaq. atmaq. **9**. ödətmək. tülətmək$_{ka}$. quzulatmaq. doğurtmaq. yükün açdırmaq. **10**. tülətmək$_{ka}$. quzulatmaq. doğurtmaq. yükün açdırmaq. ödətmək. **11**. qoyruşmaq$_{ka}$. çuvamaq$_{6.}$ yaymaq.

boşanmaq$_{ka}$: **1**. (qadın) boşamaq. bağı çözülmək. **2**. yolunmaq$_{ka}$. buraxılmaq. azat edinmək.

boşanmış: **1**. bağından çözülmü. yazıqlıq$_{ka}$. (< **yazuq**). **2**. qotdı. quddı. qoydı. buraxılmış. ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

boşatmaq$_{ka}$: boşaltmaq. çözmək. çözülmək. buraxılmaq. (qadın) boşlamaq.

boşqu : **boşuqu**$_{ka}$. **boşuq**. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı.

boşqun : işsiz. bekar.

boşqunluq: bekarlıq.

boşqunmaq$_{ka}$: **1**. boşunmaq. boş qalmaq. boş olmaq. **2**. işdən yorulmaq. vellənib şollanmaq.

boşlağ : öz başına.

boşlağlanmaq$_{ka}$: öz başına işləmək. heç kimin sözün dinləməmək. eşitməmək. oynunda qalır. qızmaq. öğüt tutmamaq, dinləməmək. - **boşlağlansa**, boxsuqlanar: heç kimin sözün dinləməyən, əli boynunda qalır.

boşluq : **1**. əl$_{ka}$. fürsət. güşatalıq. açıqlıq. **2**. puçluq. kəvgi. kəvəl. zayıflıq.

boşuq$_{ka}$: **boşuqu**$_{ka}$. **boşqu**. **1**. izin. icazə. yarlıq. salı. buraxılış. ötrüş. - **boşuqsuz** girmək olmaz. - **boşuq** pitiyi. - **boşuq diləyi**: icazə üçün müraciət. **- boşuq aşı**$_{ka}$: xanların elçini yola salmaq üçün verdikləri yemək. izin yeməyi. yola salma qonaqlığı. **2**. boşlanıb, bağışlanan nərsə. ərməğan. **3**. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı. **4**. isal.

- (# **büküş - büküş boşuq**: tutuluş qurtuluş).

boşuqu$_{ka:}$ **boşuq**. **boşqu**. boşatış. buraxılış. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı.

boşumaq: **1**. boşalmaq. - **özü boşumaq**: isala düşmək. - onun özü boşudi: içi boşaldı. **2**. nərsənin için tökmək. boşlamaq. içdən buraxılmaq. **3**. boşanmaq. çôzulmək. gəvşəmək. **4**. izin verip buraxmaq. boşamaq.

boşunmaq: boşalmaq. boşqunmaq.

boşut : sərbəst. boş. qutat.

boşutqan: yumuşqan. müshil.

boşutmaq: **1**. buraxmaq. boş buraxmaq. sərbəst buraxmaq. **2**. yumuşaqlıq (ishal) vermək.

botu : **botuq**. **potuq**. dəvə yavrusu.

botuq : **potuq**. **botu**. dəvə yavrusu.

boy : (**y** <> **z** <> **d**) **bod**. **boz**. **1**. ulus. el. qəbilə. **2**. qohum. əşirət. **3**. yeyilən bir ot. poy otu. **4**. sın$_{ka}$. bos. - **boylu boslu**: sınlı:- **boylıq sınlıq** kişi: uzun boylu hekəlli kişi. (**sinn**. **sənəərəbcə**). **5**. turum$_{ka}$. durum. uzunluq. **6**. boyut. turq$_{ka}$**.** ucalıq. - **boy kim**: elin nə. haralısan. - orta boylu, çiğinli döşlü. büktəl$_{ka}$.

boy : **boy**$_{ka}$ (bax > **bodun**). budun. bozun. boyun. boyluq. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. kütlə. - **boyu** tüpi ər: külə ər.

boya : çalı. ön. öng$_{ka}$. çüvüt$_{ka.}$ süyüt. suyut. tülük$_{ka}$. tü$_{ka}$. rəng. - **boyaş**: bir rəngdən. - **boyaş** atlar: bir tülük atlar. - nə **tülük** atdı o. **- boyaq boyaş**$_{ka}$: ənliq qirşan. boya xına.

boyamaq: **1**. bozumaq$_{ka}$:- parçanı **boya**: barçını boyur. **2**. suvamaq. bulamaq. çapturmaq$_{ka}$.

boyaş : bir rəngdən. - **boyaş** atlar: bir tülük atlar.

boylu : (**y** <> **z** <> **d**) bodluq. boyluq$_{ka}$. bozluq. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.

boyluq$_{ka}$: (**y** <> **z** <> **d**) **boyun**. **bodun**. **budun**. **1**. bodluq$_{ka}$. bozluq. boylu. - **dal boylu**: dik uca boylu olan. **2**. boy$_{ka}$. bozun. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. kütlə. tuz$_{ka}$. tuy$_{ka}$. budun. boy$_{ka}$. bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm. . uzunasına olan, görünən nə. - **dal boyluq**: uzun boylu qız.

boymaşmaq$_{ka}$: dolaşmaq. açılmamaq (ip kimi şeylər. işlər). qarışmaq.

boymul : **moymul**. boynunda ağlıq, boya tuğu olan nərsə.

boynaq : **boğnaq**. **boğğan**. **boğun**. **1**. dağ boynu. bələn. bel. **2**. ilana ağı verən kələr. yarpız. **1**. ağı. zəhər.

boynamaq$_{ka}$: qurralmaq. qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

boynaşlıq: tapı. tabi. taplağ. tablağ. rizayət. razılıq. qəbulluq.

boynatmaq: dikbaşlılıq editmək.

boysanan: boy diyən. ötən. ötgəş.

boyuq : (**y** <> **z**) **boya**. **boza**. **boduq$_{ka}$**. rəng.

boyunçuluq : muyıncılıq$_{ka.}$ araçılıq. ortaçılıq. barşatçılıq.

boyunduruq$_{ka}$: boyuna özəl. boynu durduran, saxlayan.

boyun$_{ka:}$ boğun. (bax > **bodun**). **boyın**. **1**. tutamaq. dəsdə. sap. - qılınc **boynu**. - pıçaq **boynu**. **1**. el. toplum. millət. **1**. boyluq. budun. boy$_{ka}$. bozun. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. **- boyun bağ**: boyun bağı: boyunluq. bağan. toqa. - **boqmaq$_{ka}$**. boyun umar$_{6}$. - **boyun** dəyəri başınan, yerin dəyəri dağınan. - **boyun** qondu: el köçdü.

boyunlamaq$_{ka}$: ənsələmək. peysərə salmaq. peysərləmək. - onu şap şap **boyunladı**.

boyunluq: bağan. halqa. toqa. boyun bağ

boyunsımayaz: qayqan$_{ka.}$ muqavim.

boyunsımayazlıq: qayqat$_{ka.}$ qayqıt. muqavimət.

boyunsımayazlıq: qayqıt. qayqat. müqavimət.

boyut : boy. turq$_{ka}$. ucalıq.

boz : (**y** <> **z** <> **d**) bax >**boy**. **boz**. bos. sın$_{ka}$.

boza : (**y** <> **z**) **boya**. **1**. **boyuq**. **boduq$_{ka}$**. rəng. **2**. quyuq, iti, alkollu olan içgi. (buqsum$_{ka}$. büküum$_{ka}$). buxsum$_{ka}$.

bozağu : (**zağu** < met > **ğasu**). **boğasu**. boğa olası, olmaq üzrə olan boğacıq.

bozarmaq: busarmaq. - göy **bozardı**: busardı:

bozlamaq : səs vermək. bağırmaq. bozlamaq. - dəvə inlər, bodu **bozlar**.

bozlatmaq$_{ka}$: böğürtmək.

bozluq$_{ka}$: (**y** <> **z** <> **d**) b oyluq$_{ka}$. bodluq. boylu. - **dal boylu**: dik uca boylu olan.

bozmaq$_{ka:}$ pozmaq. yıxmaq.

bozuq$_{ka:}$ pozuq. qırıq itik.

bozumaq$_{ka}$: boyamaq. - barçını **bozur**: parçanı boya.

bozun : (bax > bodun). budun. boy$_{ka}$. boyun. boyluq. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. kütlə.

bozuşmaq$_{ka}$: pozuşmaq.

böbürlənmək: boynamaq$_{ka}$. qurralmaq. qururlanmaq. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

bödük : **böyük**. **bödük**.

böq$_{ka}$: **bök**$_{ka}$ **1**. aşığın sırtının, tümsəğinin yuxarı qəlməsi. aşığın bükük, şişik, börkə oxşar yönü. - **çiq böq**. **2**. bir çeşit örümcək.

böqrül : **böğrül**$_{ka}$. böğrü ağ olan, ala göy, boğ boğ, xal xal olan heyvan, hər şey. - **böğrül at**. - **boğrul** dağ.

böqrüşmək : **böğrüşmək**. bönğrüşmək. münqrəşmək$_{ka.}$. qürültü edmək. manğraşmaq.

böqür : böğür$_{ka}$. böğrək. böbrək. - **böğrül**$_{ka}$. böğrü ağ olan heyvan. - **böğrül at**.

böqürləmək : **böğürləmək**. tənə vurmaq.

böqütmək: doyurmaq. bıqtırmaq.

bölək : bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. parça. parsa.

bölkə : bölgə. bülgə. ölkə. ülkə. ülgə.

böluş : buluş. uluş. oluş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar.

bölük : **1**. bölün. bölək. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. parça. parsa. **2**. ögür$_{ka.}$ topluq. sürü. **3**. tarım$_{ka}$. tar. qol. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. **4**. ülük. - bilik kişi ara bölüklü: ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş. **5**. pay. dəğər. dək. dəng. səhm.

bölükmək: bölünmək. bölüklərə ayrılmaq.

bölün : bölük. bölək. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. parça. parsa.

bölüş : ülüş. ölüş. paylaş. təqsim.

bölüşmək: qab qab edmək. qapışmaq: qapuşmaq$_{ka}$.

bön : **böng**$_{ka.}$ **1**. iri yarı. yoğun. obur. qarınpa. **2**. ağır bir şeyin düşməsiylə çıxan səs.

bönqrüşmək: **böngrüşmək**. böğrüşmək. münqrəşmək$_{ka.}$. qürültü edmək. manğraşmaq.

böri$_{ka}$: qurd. - **qoşnusun** yeməz: qurd qonşusun yeməz.

börk$_{ka}$: başlıq. qalpaq. - **quturma börk**: yanlı qıraqlı qalpaq. - türksüz tat olmaz, **börksüz** baş olmaz. - **börkçi**$_{ka}$: taqqaçı. külah yapan, satan.

börləyü : qurt qibi.

börüng : yarıq. suların yerdə yaptığı yarıqlar.

bötük : **böyük**. **bödük**.

böyük : **bötük**. **bödük**. (**y** < > **d** < > **z**) bədüq$_{ka}$. bəyük. bayuq. (**d** < > **z**) bəzük. bağırlıq$_{ka}$. sayqı dəğər kişi. bulğay. ulğay. **- böyük saymaq**: bədüqləmək$_{ka}$. ağırlamaq.

böyükləmə : ullama. uluğlama. ağırlama.

böyükləmək: böyük saymaq.

böyüklük: ululuq.

böyüləmək :arvalmaq$_{ka.}$ ovsunlamaq.

böyümək: bədümək$_{ka}$. çoxalmaq. ulqalmaq. uqlalmaq. ərsinmək$_{ka}$. ərkəkləşmək. ərsimək. süngüklənmək. sümüklənmək. öklimək$_{ka}$. artmaq. çoğalmaq. ətiqmək$_{ka.}$ etiqmək. edikmək. yetişmək. tombullaşmaq. - oğul **ərsindi**.

böyütmək: (**y** < > **d** < > **z**) bədütmək$_{ka}$. bəyütmək. bayutmaq. böyütmək. bözürtmək. bulğaytmaq. ulqatmaq$_{ka.}$ ulqadmaq. ulğaytmaq. bədütmək$_{ka}$. bəyütmək. bayutmaq. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq. tupramaq$_{ka.}$ topramaq$_{ka}$. şişirmək. - uşaq nəyi **toprama**.

böz : **böz**$_{ka}$ bəz.

bu : **bu**$_{ka}$. buğ. buhar. buqu.

bucaq : burcaq. bulunğ$_{ka.}$ bulunq$_{ka.}$ burcaq. qulaq. köşə. zaviyə.

bucaqlamaq: sınarlamaq$_{ka.}$ təkləmək.

bucur$_{6}$: qoza. - arça **bucru**: çam qozası.

buç buç$_{ka}$: quşun ötməsi üçün "qüzəl gözəl" yerində söylənən bir söz. - **buç buç** ötə sandılaş. **- buç qopuz**$_{ka}$: inləyən qopuz.

buçı : bir çeşit qopuz. iyi səs verən. çox inləyən çaluq.

buçqaq$_{ka}$: **1**. (çarıq yapmaq üçün) mal dərisinin ucları, biçik, ayaq bölümləri. **2**. **bucaq**. açı. zaviyə. **3**. biçik. nərsənin kəsiyi. qutr. - **yer biçqağı**: yer qutru.

buçqaqlanmaq$_{ka}$: köşələnmək.

buçuq$_{ka}$: **bıçuq**$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. bölək. bölük. bölünmüş. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. tikə. tikim. tikü$_{ka}$. tikir. parsa. parça. parçalanmış hər şeyin yarıq, yarısı. - **buçuq** yarmaq: yarım aqça.

bud : - **bud bud olmaq**. açılmaq. budaşmaq. buduşmaq$_{ka}$. ayrılmaq.

budaq : dal. butıq. butaq$_{ka}$.

budaqlanmaq: budamaq. butaqlamaq$_{ka}$.

budala : alıq. munduz$_{ka}$. qafası bağlı, qapalı. qanmaz. səkə. sək. səfeh. axmaq.

budamaq : butaqlamaq. butımaq$_{ka}$. butıqlamaq$_{ka}$. butımaq.

budanmaq: butanmaq$_{ka}$.

budaşmaq: **buduşmaq**$_{ka}$. açılmaq. ayrılmaq. bud bud olmaq. apışmaq. (əğri bacaqlar).

budğa : <> **buğda**.

budqay$_{ka}$: buğda.

budmaq$_{ka}$: buymaq. donmaq. ölmək.

budun : (bax > **bodun**). boy$_{ka}$. bozun. boyun. boyluq. tuy$_{ka}$. tuz$_{ka}$. el. xalq. millət. qovm. kütlə.

budunlu$_{ka}$: bounlu**.** ulusu. oymağı olan.

budursın$_{ka}$: bildirçin. - özüm mənim **budursın**: mən özüm bildirçin kimiyəm.

buduşmaq$_{ka}$: **budaşmaq**. açılmaq. ayrılmaq. bud bud olmaq. apışmaq. (əğri bacaqlar).

buğ > buq

bux > buq

buq : **buğ**.

buqa : **buğa**. **bükə**. əjdəha. böyük ilan.

buqac : **bukac**. **boğac**. **bükəş**. 1. buruşuq, çətin olan nərsə. zorluq. pıroblem. 2. hər çeşit qab. çömlək. - aşıc **boğac**: yemək qabı. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı.

buqaç : bardaq. kasa.

buqağı : **bukağı**. buxov. tuşaqu$_{ka}$. tuşaq$_{ka}$. düşəqü. döşəqu. köstək. bukağı. buxov. gişən.

buqa$_{ka}$: hindistan'dan gətirilən bir ilac.

buqaq$_{ka}$: **buxaq**. **bükək**. **boğaq**. qursaq. qarın. daşlıq. çinədan.

buqaqu$_{ka}$: **boğaqu**. əl ayağa, başqa şeylərə vurulan kələpçə.

buqca : **buxca** boxtay$_{ka.}$ boxtuy. büktay. türkəm. türkək$_{ka.}$ bürgək. (< **buk**. **bük**). heybə.

buqca : **buxca**. tərgək$_{ka.}$ tərkək$_{ka.}$ dərgəh. dərkək. türgək$_{ka.}$ torba.

buqcalamaq: bağlamaq. çoğlamaq$_{ka}$.

buqcalanmaq: boğlanmaq$_{ka}$. bağlanmaq**.**

buqcalatmaq: sardırmaq. çoğlatmaq$_{ka}$. çulqamaq.

buqça : boğ. boq$_{ka}$. bağ. heybə.

buqda : <> **budğa**. - **buğda** qatında, sarqaç suvalır: buğda sulandıqda, ot alağda onunla suvarılır.

buqdal : - **kəsmikli buğda**: tüpünlük tarıq.

buqday$_{ka}$: buğda. - budqay.

buqlamaq: **buğlamaq**. burmaq$_{ka.}$ dağılmq. yayılmaq. çalınmaq.

buqlandırmaq: **buğlatmaq**. burutmaq$_{ka.}$ qoxutaraq yelləmək. bulatmaq$_{ka}$. buğda pişirmək. qazan təncərə buğunda pişirtmək. buğu yüksətmək. burutmaq$_{ka}$. bürütmək. bürkütmək. qoxutmaq (iy).

buqmaq$_{ka}$: **bükmək**. yığmaq. qıvırmaq. - ayağıvı **bük** otur.

buqov : **buxov**. **bukağı**. tuşaqu$_{ka}$. tuşaq$_{ka}$. düşəqü. döşəqu. köstək. gişən.

buqovlamaq: **buxovlamaq**. kültürmək$_{ka.}$ kültələmək. kütləmək. bağlamaq. kösürmək$_{ka.}$ köstəkləmək. - ayağı **kültürülmüş**.

buqramaq$_{ka}$: buqrımaq. heyvan sıçramaq. camışlıq edmək.

buqrıl : **buğrıl.** bıqrıq. tıxa basa dolu olan. - **buğrıl bığrıl**$_{ka}$: tıxa basa.

buqrımaq$_{ka}$: **buqramaq**. heyvan sıçramaq. camışlıq edmək. - at **suçıdı buqrıdı**.

buqsaq : **buxsaq**. **büksək**. - **axsaq buxsaq**: topal. çolaq. qırıq qıvrıq, bükük.

buqsamaq: **buqsanmaq**. **buqsunmaq**. **1**. məcbur olmaq. - onu **buxsuyub** qıldırdım. - **buxsamadan** əğilən, **bükülmədən** əzilər. **2**. inad edmək. **3**. büksəmək. bir şeydən üz çevirmək, qaçmaq. rədd edmək. dikbaşlıq edmək. çəkinmək. ikrah edmək. buruq vermək. - siz nədən bu işə **buxsadız**.

buqsan : **buxsan.** büksəyən. ikrahçı. irgənən.

buqsat : **buxsat**. gərək. icbar. - **buxsatım** yoxdu görəm. - **buxsatsız**: istəyinə.

buqsatmaq : **1**. qadağ, bədd, mane' törəmək. - işlərimizi **buxsatdılar**. **2**. bir işə, duruma zorlamaq. sıxıb sıxışdırmaq. vadar, məcbur edmək. - heç zad sizə bura **buxsatmır**. **3**. məcbur edmək. - məni bu işə buxsattı. - buxsata düşmək: məcbur qalmaq. **4**. inad editmək. - məni **buxatma** bu işə.

buqsatsız: **buxsatsız** istəyinə.

buqsum$_{ka}$: **büküum**$_{ka}$. **boza**. **bora**. (quyuq, iti, alkollu olan içgi). darıdan yapılan bir içgi.

buquq$_{ka}$: <> **boğuq** <> **bükük**. **1**. toplu. bağ. dəsdə. - **buquq** çiçək: gül dəsdəsi. topluluğu. **2**. qunçə. tomurcuq. - **buquq çiçək**: qunçə çiçək. **3**. boyun xəsdəliyi. boyunun iki yanında dəri ilə ət arasında gəlişən bez. quddə. - **buquqlu** ər: bu kəsələ tutulan kişi.

buquqlanmaq$_{ka}$: **1**. tomurcuqlanmaq. **2**. qabarmaq.

buqulmaq$_{ka}$: **bükülmək**. burqulanmaq. qətlənmək. - ayağıvı bük: yığ.

buqun : **boyunlu buxunlu**: **bodunlu buqunlu**. **boylu buxlu**: soylu təməlli, elli günlü. evli eşikli. ağsoy.

buqunmaq$_{ka}$: bükünmək. qıvırmaq.

buqurmaq$_{ka}$: **bükürmək. bükmək**. boğmaq. qısdırmaq. indirmək. alçaltmaq. - təqirlərin **buqturun**: dəğərləri, qiymətləri yendirin. - ucadan **bükülənlər**: yuxarıdan düşənlər.

bulad : polad. bolad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

bulaq : 1. bulun. kölə. qul. əsir. - **alqa bulaq**: bağışlanmış kölə. 2. yolaq$_{ka.}$ yulaq$_{ka.}$ kiçik kiçik birçox su pınarlar. **- yol yolaq**. 3. **bulaq at**$_{ka}$: boyu qısa. sırtı geniş at.

bulamaq$_{ka}$: **bulqamaq**. 1. qaynatmaq. pişirmək. 2. yoğurmaq. yoğrutmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək. 3. suvamaq. boyamaq. çapturmaq$_{ka}$. 4. batlamaq$_{ka.}$ nəyi nəyi batırmaq.

bulan : bulanmış. qatılmış. əsir. tutsaq. tutqun$_{ka}$.

bulanıq : bulqın. bulın. batıq. basıq. bulğan. bulqayuq. bulqaq$_{ka}$. batruş$_{ka}$. bətrüş. batqın. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

bulan$_{ka}$: qıpçaq ellərində avlanan böyük bir yaban heyvan.

bulanmaq: bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. əsir olmaq. tutulmaq.

bulanmaq: yoğrunmaq. tütləşmək. qatlaşmaq.

bulantı : qusma. yanıq$_{ka.}$ qəyy.

bulaşıq : kir. çirk. çik. pas. qaqac$_{ka}$. qacac$_{ka}$ (**q** <> **c**) qaqac. çulbuş$_{ka.}$ çirkin. - **çulbuş** iş.

bulaşıq : tunqra$_{ka.}$ tonqıra. kir.

bulaşmaq: 1. yayılmaq. yuquşmaq$_{ka}$. yoğuşmaq$_{ka.}$ toquşmaq. 2. sırılmaq$_{ka}$. yapışmaq. 3. yuqulmaq$_{ka.}$ yoğunmaq. yoğulmaq. sıvanmaq. sürtülmək.

bulaştırmaq: 1. bələmək$_{ka.}$ beşigə bağlamaq. 2. yuqturmaq$_{ka}$. yoğturmaq$_{ka}$ sürdürmək.

bulatmaq$_{ka}$: **bulutandırmaq**. 1. buğ çıxarmaq. buğlatmaq. 2. buğda pişirmək. qazan təncərə buğuunda pişirtmək.

bulazmaq$_{ka}$: (**z** < > **d**. **t**) **bulatmaq**$_{ka}$**. bulutan**dırmaq. buğlatmaq. buğda pişirmək. qazan təncərə buğuunda pişirtmək.

bulda : bolda. bol. bul. şans. bəxd. alın yazısı.

buldaçı : boldaçı. şanslı. bəxdli. - **buldaçı** bizov, öküz ara bəlgülü.

bulduqmaq$_{ka}$: bulunmaq. tapılmaq.

bulduzmaq$_{ka}$ buldurmaq.

bulın : bulqın. bulanıq. batıq. basıq. batqın. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

bul$_{ka}$: **bol$_{ka}$**. bulda. şans. bəxd. alın yazısı.

bul$_{ka}$: zaman keçərək əsqiyən hərhanki bir şey. əsgi. - **bul at**. ayaqları səkili olan. ayaqlarında ağlıq bulunan at. - **bul tarıq**: üzərindən yıllar keçərək dadı pozulan taxıl.

bulqa : **bulğa.** ürküntü. balqın. balın. qopuş. bəlva

bulqab : bulutqa. topulqaq. dolbağ. dolbuğaq. ot. mərhəm. dərman.

bulqaq : **bulğaq**. bulğaş$_{ka}$. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. qırqın. tezik. dehşət.

bulqaq$_{ka}$: bulqa. bulqayuq. qarışıq. bulanıq. fitnə. - **bulqaq** öküş oldu: ağır qırışıq düşdü.

bulqama$_{ka}$: yağsız, tatsız bulamac.

bulqamaq$_{ka}$: bulandırmaq. qarışdırmaq. tutundurmaq. bulanıp qusayazdırmaq. öfgələndirmək.

bulqan : **bulğan.** bulanıq. batruş$_{ka}$. bətrüş.

bulqanmaq$_{ka}$: bulanmaq. qızmaq. öfgələnmək. qarışmaq. - **bulqanmaq talqamaq**: hirslənib qızmaq.

bulqaş$_{ka}$: **bulğaş**$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. qırqın. tezik. dehşət.

bulqay : **bulğay**. uğay. bədüq$_{ka}$. (**d** < > **y** < > **z**) bəyük. bayuq. böyük. (**d** < > **z**) bəzük.

bulqaytmaq : **bulğaytmaq**. bədütmək$_{ka}$. (**y** < > **d**) bəyütmək. bayutmaq. böyütmək. böyütmək. uğaytmaq.

bulqayuq$_{ka}$: bulqaq. bulanıq.

bulqın : bulın. bulanıq. batıq. basıq. batqın. fasid. altaq. alaqut. tutuq$_{ka}$. mürdar.

bullur : tənik. açıq, duru, saydamlı nərsə.

bulmaq$_{ka}$: tapmaq.

bulmış$_{ka}$: bulunmuş. tapılmış.

bulnamaq$_{ka}$: **1**. bulanmış, tapılmış edmək. qatmaq. mal edidmək. əsir edmək. tutmaq. - **oğraqım** kəndü ıraq, bulnadı məni qaraq: yolum uzaqda, qaragöz əsiriyəm. **2**. əsir edmək. tutsaq edmək.

bulnatmaq$_{ka}$: əsir ettirmək.

bulun : əsir. tutsaq. bulaq. kölə. qul. - alqa bulaq: bağışlanmış kölə. - **bulun** yolundu: əsir, tutsaq ötürüldü. - arvad **yolundu**: boşandı. - bulunu **yolturdu**: köləni, əsiri boşaltırdı. - ər **bulunu** yoldu: əsiri qurtardı. - bu işin **bulunuyuq**. - **bulunluqdan** qurtulmaq.

bulunğ$_{ka}$: köşə. bucaq. burcaq. zaviyə.

bulunmaq$_{ka}$: **bulduqmaq**$_{ka}$. tapılmaq.

buluş$_{ka}$: **1**. yarış. kömək. - **buluş qıl**: köməkləş. **2**. bölüş. uluş. oluş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar.

buluşmaq$_{ka}$: ulaşmaq$_{ka.}$ əkləşmək. ulaşmaq. tapışmaq.

bulut$_{ka}$: **1**. bulıt. şişik. bol. - **bulut** saçlı: gur saçlı. - **bulut** kimi töküldü: bolluca. **2**. - ərməgiyə, **bulut** yük olur. - qalın bulutu **tüpi** sürər: ağır yel ağır bulutu sürər.

bulutqa : bulqab. topulqaq. dolbağ. dolbuğaq. ot. mərhəm. dərman.

bun : **bun**$_{ka}$ **mun**. çorba.

bun : munğ$_{ka}$. sıxıntı. iztirab. mehnət.

buna : munğar$_{ka}$. bunda.

bunaltmaq: munğadmaq$_{ka.}$ munğqarmaq$_{ka}$. sıxıntiya soxmaq.

buncuq : **muncuq**. yumuc. yumquc. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə.

bunda : munğar$_{ka}$. buna.

bunlanmaq$_{ka}$: **1**. munğuqmaq$_{ka}$. sıxınmaq. **2**. türbünləmək. tək tük edmək. nərsəni araştırmaq.

bunlu : munğluq$_{ka}$. sıxıntılı.

bunu : **munı. munu**$_{ka.}$ işdə, bu, anlamına söz. munı**.** munu$_{ka}$. **"qanu" " hançı"**ya cəvap olur.

buradan: **mundın**$_{ka.}$

burax: buraq

buraxılmaq: **buraxılmaq**. qotrulmaq$_{ka.}$ qutrulmaq. qoyulmaq. boşalmaq. tökünmək.

buraqılış: **buraxılış. boşuqu**$_{ka}$**. boşuq**. boşatış. boşqu. ötürüş. açılış. salıvermə zamanı.

buraqılmaq : **buraxılmaq**. yolunmaq$_{ka}$. boşanmaq. azat edinmək.

buraqılmış: **buraxılmış**. başlağ$_{ka}$. başıboş. salıverilmiş. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış. qotdı. quddı. qoydı. boşanmış, ötrülmüş. saçıl. saşıl. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

buraqmaq : . buraxmaq. qoymaq. səhv edmək. əldən çıxmaq(vermək. əldən qoymaq). .

buraqmaq : **buraxmaq**$_{ka}$. **1**. açmaq. tərk edmək. **2**. yasmaq$_{ka.}$ yazmaq. yaymaq. **3**. boş buraxmaq. töləmək$_{ka}$. tökmək. sərbəst buraxmaq. yumuşaqlıq. boşutmaq$_{ka}$.

buraqtırmaq: **buraxtırmaq**. yolturmaq$_{ka}$. boşaltırmaq. azad eddirmək.

burbaq$_{ka}$: **burbağ**$_{ka}$. burub burcudub atılamaq. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə. işi uzatma. işi yarıda buraxma. sürüncəmədə buraxma.

burbalmaq: burulmaq. qarışmaq. - işlərim **burbaldı**.

burbamaq$_{ka}$: buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək. savsaqlamaq. burcutmaq. döndərib çöndərmək.

burbaş : yörgəncü. bir şeyə burulan, dolanan burşaq.

burbaşlama : buruşdurma. burbağ$_{ka}$. yorbağ. sürüşdürmə. işi uzatma.

burbaşmaq$_{ka}$: qarışmaq.

burbatmaq : **yubatmaq**$_{ka}$. **yubılamaq**$_{ka}$. yap yup qılmaq. yuplamaq. **1**. buruşdurub qarışdırmaq, qaçışdırmaq. **2**. savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq, buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək. çala ala qoymaq. boşa, qalqa$_{6}$

salmaq. sustatmaq. yatırmaq. ağırlamaq. geçikdirmək. 3. aldatmaq. kələk yapmaq. al edmək. ələsalmaq, ələ sərimək.

burcaq : bulunq$_{ka.}$ bucaq.

burcuq : dənə.

burcuşmaq: qayqırışmaq. burşuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq.

burcutmaq: döndərib çöndərmək. burbamaq$_{ka.}$ döndərib çöndərmək. büksəmək. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. qaçınmaq. büzütmək$_{ka.}$ oynatmaq. burbamaq$_{ka.}$ buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək. savsaqlamaq.

burç : murç$_{ka}$. bibər.

burçaq$_{ka}$: 1. dənə. tər dənələri. - **burçaq burçaq** olmaq: burçaqlanmaq$_{ka}$. 2. lobiyə.

burçaqlanmaq$_{ka}$: (axarlar üçün) dənə dənə axmaq. burçaq burçaq olmaq.

burduz$_{ka}$: baxca. bostan.

burxulmaq: **büdrülmək.** bürkülmək. dığırlanıb enmək, düşmək. yuvarlanmaq. -

burxutmaq: **bürkütmək**. **büdrətmək**. dığırlayıb endirmək. buraxmaq. - dağdan **burxutub** öldürdülər.

burıq : **burqu**. yoruq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız.

burış$_{ka}$. : burquq. qırış. büzüş.

burqı$_{ka}$. : boğri buqar, buqar buraq qırışıq. nərsə. - **burqi** ər: əkşi üz.

burqıtmaq$_{ka}$: üz buruşturmaq, əkşitmək. üzüvü **burqıtma**.

burqu : **burıq**. yoruq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız.

burquq$_{ka}$: **burğuq**$_{ka}$. burış$_{ka}$. qırış. büzüş.

burqurmaq : buruşmaq. büzülmək.

burqut$_{6}$: kərkəs.

burqutmaq: **burxutmaq**.

burmaq$_{ka}$: 1. buğlanmaq. qoxumaq (iy). buğu yüksəlmək. -yıbar **burdu**. - suv **burdu**: su buğladı. 2. bükmək. əğmək. əğirmək. qətləmək. nərsəni nəyin çevrəsinə sarmaq. 3. rədd edmək. qadırmaq$_{ka}$. qayırmaq. 4. bürmək$_{ka}$. büzmək. 5. dağılmq. yayılmaq. çalınmaq. buğlamaq. - yıpar **burdu**. - burmasın yavuzluğa

adın sənin. - **burmamış** qoxu gizlətir: görünməmiş nərsəsi var. - su burdu: buğlandı. - dəniz suyu, bursada tükünməz, bu sevgi can alsada bitinməz.

burslan$_{ka}$: bəbr. bəbir. bəbür. - **arslan burlan**.

burşuq : sarmal$_{ka.}$ çətin. sarp.

burşulmaq: burulmaq. sərməlmək. sarılmaq.

burşuşmaq : qayqırışmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq.

burta : altın qırıntıları.

burtalamaq : altın tikələri, qınntıları paltara yapıştırmaq.

burtalanmaq: altın qırıqlan ilə süslənmək.

burtamaq$_{ka}$: bürümək. qurşamaq.

buruq$_{ka}$: **1**. girdə. dəğrə. burulan hər nə. **2**. zavar. - **buruqlu** parça, süfrə, yəmşək. **3**. boğum. oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq. **4**. bağ. bağıc. boğıic. **5**. xacə. bükin$_{ka}$. bükülmüş. ənin. enik. iğdiş. **6**. ulun. burul.

buruquşmaq: tolqaşmaq$_{ka.}$ dolaşmaq. büküşmək. əğirşmək. - yun **dolaşmaq**. - qarnım **buruşur**: dolqaşır.

burul : ulun. buruq.

burulqan düğülgən: qıvrılıb bürülən. qaş qabaqlı. sıxılan.

burulmaq: burbalmaq. qarışmaq. burşulmaq. burbalmaq$_{ka}$. qarışmaq. sərməlmək. sarılmaq. curlanmaq. düzəlmək. türülmək$_{ka.}$ dürülmək. - bitik **türüldü**. - işlərim **burbaldı**.

burunduq$_{ka}$: **burunqud**. buruna keçirilən yular. yular. ovsar.

burun$_{ka}$: **1**. önə doğru çıxınti yapan yer. - dağ **burnu**. **2**. üzdə olan ən dik çıxıntı. - komba **burun**, incə **burun**. - burun sümüyü: **qəvək**$_{ka}$. - burun dəsmalı: **ulatu**$_{ka}$. - burnunda danışan. **gənzək**. **ağan**. **aqan ər**: gənizdən söz söyləyən. **3**. öncə. aldın. qabaq. ilgri. - **bundan** olan: qabaqcadan olan. - ol məndən **burun** gəldi.

burunqud : öndə gedən. kosan. yolağçı. öndər. baqan.

burunlamaq$_{ka}$: **1**. buruna vurmaq. burundan tutmaq. **2**. buruşmaq. (yüz) buruşmaq. **3**. buğlandırmaq. qoxutaraq yellənmək. **3**. iylənmək.

buruşdurma: burbaşlama. burbağ$_{ka}$. yorbağ. sürüşdürmə. işi uzatma.

buruşdurmaq: tavşamaq. təvşəmək. ilişdirmək.

buruşturan: türü$_{ka.}$ kəkrə. gəs.

buruşturmaq$_{ka}$: sorıtmaq$_{ka}$. somurtmaq. - üzün **sorutdu**.

buruşuq : qayquruq. çətin.

burutmaq$_{ka}$: **1**. buğlatmaq. bürütmək. bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq. qoxutmaq (iy). - od aşıcnı **burutdu**: od aşı qaynatdı. buğlatdı. **2**. sasıtmaq. sasıq. pis qoxu buraqmaq. - oğlan **bürütdü**. **3**. qoxutaraq yelləmək. **4**. iylətmək. əldən qoymaq.

busarmaq: bozarmaq. - göy **busardı**: bozardı.

buşaq$_{ka}$: **pusaq**. **buşqan**. **puşaq**. **pusuq**. **püsük**. (< **pasıq**. **basıq**. **bıkık**. **bükük**.). içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli. - **buşaq** ər.

buşqan : **pusaq**. **buşaq**. **puşaq**. **pusuq**. (< **pasıq**. **basıq**). içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli.

buşqut$_{ka}$: şagird. öğrənci. çöməz. çıraq.

buşqutlanmaq$_{ka}$: **1**. tuşqutlanmaq. usdalanmaq. **2**. buşqutlanmaq. şayırd, çıraq, çöməz yiyəsi olmaq.

buşmaq$_{ka}$: <> **buşmaq**$_{ka}$. **buqmaq**. **bıqmaq**. - bu iş məni **buşdurdu**.

buşulqan$_{ka}$: əli işə yatqın. usda.

but : **but**$_{ka}$ **1**. böyük, dəğərli daş. **2**. sovqat. sovğat. ərməğan. yarmağan. ərməğan. töhvə. artut$_{ka}$.

buta : butalaq$_{6}$. torum$_{ka}$. törum. dəvə balası, yavrusu. - **urqaçı buta**, butalaq: tişi torum: dişi törum.

butaq$_{ka}$: butıq. budaq. da.

butaqlamaq$_{ka}$: **1**. budamaq. butıqlamaq. butımaq. budaqlanmaq. qolları ayrılmaq. **2**. tomurcuqlanmaq.

butalaq$_{6}$: buta. torum$_{ka}$. törum. dəvə balası, yavrusu. - **urqaçı butalaq**: tişi torum: dişi törum:

butanmaq$_{ka}$: budanmaq.

butar$_{ka}$: ip. qənəf.

butıq$_{ka}$: **1**. **butaq**. **budaq**. dal. qol. **2**. atın ayaq dərisi fırıx çıxarılaraq, yapılan tulum, tulux. **3**. kiçik təsti. qırba. boduç. meş.

butıqlamaq$_{ka}$: budamaq. butaqlamaq. butımaq.

butımaq$_{ka}$: budamaq.

butlamaq$_{ka}$: buduna varmaq. budunu ısırmaq.

butlu$_{ka}$: dəvənin burnuna keçirilən burunsalıq. (dəvə) burnundaki yumuşaq ətli.

buturqaq$_{ka}$: (pıtraq, bitrik, bıtrıq, fıstıq biçlmində) çəngəlli bir tikən.

buu : buğ. - aşıc **buu**.

buybamaq$_{ka}$: burbamaq. yubamaq. savsaqlamaq.

buymaq : budmaq$_{ka}$. donmaq. ölmək.

buynuz : - buynuzdan düzələn sağır, bardaq: **qaltuq**$_{ka}$.

buynuzqaq: **munğuzgək$_{ka}$**. çalışma üzündən əldə çıxan qatılıq, pinə.

buynuzlanmaq: münğüzlənmək$_{ka}$. buynuzu çıxmaq.

buyruq : **1**. atıq. icbar. **2**. işçi. qulluqçu. - **əl buyruğu**: əl altı işçi. **3**. tanqu. tanıtmalı nə. yarlıq. tuğraq. tuğra. fərman. **4**. tutuz$_{ka.}$ tovsiyə.

buyrulmaq: - belə öğüş kimsəyə **buyrulmamış**: qismət olmamış.

buyurmaq: tanutmaq. tutuzmaq$_{ka.}$ tovsiyə etmək.

buzaqu$_{ka}$: buzağı. - **buzağu dili$_{ka}$**: çöl sıçanı.

buzaqulamaq$_{ka}$: bizovlamaq.

buzxana: **buzqona**. buzluq$_{ka}$. buz saxlanılan yer.

buzqona: **buzxana**. buzluq$_{ka}$. buz saxlanılan yer.

buzluq$_{ka}$: buzqona. buzxana. buz saxlanılan yer.

buzutmaq$_{ka}$: soğuqda dondurub öldürmək.

büdik : **büzik$_{ka}$**. **büdik**. **1**. **budqa**. **budda**. ayaq döyüb bud oynatmaq. oyun. oynama. təpsi. rəqs. oynayış. zıplayış. **2**. büyü. yat. cadu.

büdimək$_{ka}$: buddamaq. ayaq çalıb təprəşmək. oynamaq. raqs etmək.

büdrətmək: **burxutmaq. bürkütmək**. dığırlayıb endirmək. buraxmaq. - ucadan **büdrəyənlər**: bükülənlər: yuxarıdan düşənlər.

büdütmək$_{ka}$: oynatmaq. büzütmək.

bükənmək: bükülmək$_{ka}$. önün bükənərək toplanmaq, çoğalmaq:

bükmək : **bükmək**. **1**. burmaq. əğmək. rədd edmək. qadırmaq$_{ka}$. qayırmaq. **2**. talqışmaq$_{ka.}$ dürməkləmək. yüyələmək. lülələmək. **3**. püsmək$_{ka.}$ pusmaq. bukmaq. pusu qurmaq.

büktürmək: ettürmək$_{ka}$. iytürmək.

büküşmək : **büküşmək**. **1**. pusuqmaq$_{ka.}$ gizlənmək. pusuya girmək. **2**. tolqaşmaq$_{ka.}$ dolaşmaq. burquşmaq. əğirşmək. - yun **dolaşmaq**. - qarnım **büküşür**: dolqaşır.

büq : **bük**. **müq$_{ka}$**. (bükük). **1**. riku. **- bük tur**: riku ed. əğil. riku ed. **2**. bük. qunçə. - **bükdən** ol yazıldı: qunçədən o açıldı.

- büq büq$_{ka}$: **bük bük$_{ka}$**. sıq ağaclıq.

büq : **büq$_{ka}$ bük**. **1**. qunçə. qonça. tomurcuq. - **bükündən** ol yazıldı: qunçəsindən açıldı. **2**. içi boş şeylərin yerə düşərkən çıxardıqları səs. **3**. köşə. bucaq. **4**. yəş. meşə. bağ. ağaclıq.

büqdə$_{ka}$: **büqtə**. **büktə**. xəncər.

büqdələmək$_{ka}$: **büqdələmək$_{ka}$**. xəncərləmək.

büqə turmaq$_{ka}$: **bükə turmaq**$_{ka}$ bükülmək. əğilmək.

büqə$_{ka}$: **bükə**$_{ka}$. **1**. əjdərha. böyük yılan. **3**. buğa. əjdəha. böyük ilan. **2**. - **bükə durmaq**: əğilmək.

büqən$_{ka}$: **bükən**$_{ka}$. qarpız.

büqəş : **bükəş**. **boqac. buğac**. buruşuq, çətin olan nərsə. zorluq. pıroblem. - **boğac art**: zor keçitli dağ sırtı.

büqət : **bükət**. bax > **büqtə**$_{ka}$ **1**. xəncər. qılınc. **2**. boğurda$_{ka}$. boğrad. bükük, boğuq qıvrıq nərsə.

büqin$_{ka}$: **bükin**$_{ka}$. bükülmüş. buruq. xacə. ənin. enik. iğdiş.

büqqü : **bükgü** (**s** <> **k**) püsgü.

büqlün$_{ka}$: **büklün** (< **bük**). **1**. munqlı$_{6}$. manqlı. manqlı. sıxıntılı. dərdli. **2**. qatlağ. iki lay.

büqlünmək$_{ka}$: toplanmaq. birikmək. qıvrılmaq.

büqmək : **bükmək**. olmaq. əğirmək. əğmək. burmaq. qətləmək. qətləmək əğirmək. əğmək. burmaq. bükmək. eşmək. əğirmə. qıvırmaq. tavratmaq$_{ka}$. əğmək. qayırmaq qatırmaq. qatlamq. durdurmaq. hərəkətinə mani olmaq. qapanmaq. səd çəkilmək. toplanmaq. büqülmək. durdurmaq. yerə qapanmaq, yeməkdən doyup. usanmaq. doymaq. qanmaq. boğmaq. buqurmaq$_{ka}$. bükürmək. qısdırmaq. indirmək. alçaltmaq. - **büküklənib bükülmək**: dəsdə dəsdə. **- büqüb** sıxışdırmaq. zorla yapmaq: **buxsamaq.**

büqmək : **bükmək**$_{ka}$ **1**. əğilərək yerə qapanmaq. nərsədəndən bıkıb, doyup usanmaq. bıqmaq. qözü doymaq. qanmaq. **2**. püsmək$_{ka.}$ pusmaq. pusu qurmaq.

büqri : **bukri**$_{ka}$. **bükür**. əğri büğrü.

büqsəq : **büksək**. **buxsaq**. **1**. - **axsaq buxsaq**: topal. çolaq. qırıq qıvrıq, bükük. **2**. **büksə$_{6}$**. döşün üstü, çənənylə boyunun altında olan oyuq, bükük yer. **3**. boynla döşün, qoynun arası. boyun bağının taxılan yeri. - **büksəkin** qıdıxladı.

büqsəmək: **büksəmək**. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. burcutmaq. qaçınmaq.

büqsəyən: buxsan. ikrahçı. irgənən.

büqsük : **büksük**. boqsuq$_{ka}$. zəncir.

büqsüqlənmək$_{ka}$: (qızlarda) məmə tomurmaq. qunçələnmək. - qız **büqsüqləndi**$_{ka}$.

büqsülmək$_{ka}$: bükülmək. çatlamaq. yarılmaq. hər çeşit qəttəğə, yırığa, cırığa söylənir. - qab **büksüldü**. - **büksük** qab.

büqtay : **büktay**. boxtay$_{ka.}$ boxtuy. buxca. (< **buk**. **bük**). heybə.

büqtə$_{ka}$: **bükdə**. **bükət**. xəncər. qılınc. şəmşir. - **bükdələmək**: qılışlamaq. - **bükdə belənmək**: qılınc bağlamq.

büqtəl : **büktəl**$_{ka}$. **bükət**. yoğun gövdəli, orta boylu, çiğinli döşlü. yassı, arxalı, kürəkli olan. - **büktəl ər.** - **büktəl at**: yağırlı, kütə, enli bel at.

büqti : **bükti**. (**k** <> **ş**) püşti balış.

büqtir : **büktir**$_{ka}$. bükük, çuxur, batuq yerlər. dağların inişli çıqışlı yerləri.

büqtür : bükük. çətin. burşuq.

büqük : **bükük**. <> **buquq**$_{ka}$ <> **boğuq**. boğurda$_{ka}$. boğrad. bükət. boğuq qıvrıq nərsə.

büqü$_{ka}$: **buğu**. bilgin. ağıllı. hakim. - **bükü bilgə**$_{ka}$ arif. bilgə. ağıllı. bilgin. hakim.

büqülmək$_{ka}$: **bükülmək**. **1**. əğilmək. qıvrılmaq. qətlənmək. qadrılmaq. bürülmək$_{ka}$. burulmaq. çırmalanmaq. qıvrılmaq: çərməlmək**. 2**. kəsilmək. əkilmək. - məni gördü **bükdü**. **3**. burqulmaq. böqə turmaq. toplanmaq. yığılmaq. - qoşun **büküldü**: toplandı. - su **büküldü**. **4**. buqulmaq. boğulmaq. bıqmaq. doymaq. - o aşdan **bükdi**. - o mala **büküldü**. **5**. türlünmək$_{ka.}$ dürülmək. yığılmaq. **6**. büğənmək. önü büğənərək toplanmaq. çoğalmaq.

büqülmüş: **bükülmüş**. xacə. bükin$_{ka}$. buruq. ənin. enik. iğdiş.

büqüm$_{ka}$: **büküm buqsum**$_{ka}$. **boza**. **bora**. (quyuq, iti, alkollu olan içgi). darıdan yapılan bir içgi. - **bügüm əqtük**$_{ka}$: qadın başmağı. mükim. mükin.

büqün : **bükün**$_{ka}$. kor bağırsaq. apandiş.

büqünc : **bükünc**. # **sevinc**.

büqüncək: **büküncək**. (**k** <> **ş**) büşinçək$_{ka}$. salxım.

büqür : **bükür**. **bukri**$_{ka}$. **1**. əğri büğrü. **2**. büşür. nigəran.

büqürmək: **bükürmək.** düşürmək. endirmək. salmaq. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan

büqürsi$_{ka}$: bükürsi. sapan dəmiri. toprağı büküb, ağdaran ayqıt. xış.

büqüş : **büküş** # boşuq. **- büküş boşuq**: tutuluş qurtuluş**.**

büqüşmək: **büküşmək**$_{ka.}$ bükmək. qətləmək. qaytarmaq.

büqüt ! : **büküt ! 1**. doyur !. **2**. qurşat !. mahasirələ !.

büqütmək$_{ka}$: **bükütmək**. artıqlaması, sarsıdıcı, incidici, aşırı ölçüdə, uyqunsuzca dolmaq, doymaq işi. qəlizlənmək. ürəyi vurmaq, tutmaq. çiğlətmək. olqun, yetgin olmadan, yersizcə işləmək, işlətmək. bıqdırmaq. toxutmaq. tutmaq. doyurmaq. - yağlı yemək **büküdər**: ürəyi vurar, çarpar. tutar. - o məni davardan (maldan) **bükdürdü**: məni mala **dək** edd, doyurdu.

bülbül : samurqaq$_{ka.}$ - puç puç ötər **samurqaq**.

bülgə : bölkə. bölgə. ölkə. ülkə. ülgə.

bünrəşmək : münrəşmək. manraşmaq. kükrəşmək.

bürc : ükək$_{ka}$ (. <> **y**) **yükək**. minarə.

bürçək$_{ka}$: birçək.

bürçəklənmək$_{ka}$: birçəklənmək. pərçəm, kakil, yal çıxarmaq.

bürg > bürq

bürk > bürq

bürqan : **fürxan**. sənəm. büt.

bürqə : **bürgə**. hər bir şeyin bürükü, bürülmüşi. **1**. birə. noxud, ləpə kimilər. **1**. buruq. səfeh. - **bürqə kişi$_{ka}$**: bir yerdə durmayan. zəvzək. daşqın kimsə.

bürqə : **bürgə - bürgə kişi$_{ka}$**: zəvzək. bir yerdə durmayan taşqın kimsə.

bürqək : **bürgək.** türkəm. türkək$_{ka.}$ buxca.

bürqələnmək$_{ka}$: **bürgələnmək$_{ka}$ 1**. öfkedən birə kimi sıçramaq. **2**. pirələnmək.

bürqtmək: **bürkütmək**. burutmaq$_{ka}$. bürütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq. qoxutmaq (iy).

bürqürmək: **bürgürmək**. tutulmaq. bürünmək. - **göy** bürgürdü: göy tutuldu. - yeddi qat **göy**.

bürmə$_{ka}$: don. torba kimi şeylərin ağı.

bürmək$_{ka}$: büzmək. burmaq.

bürt$_{ka}$: (< **bürüyən**). qâpus (> **kabus**). qarabasma. - məni **bürt** basdı

bürük$_{ka}$: şalvar uçquru kimi şeylərdə bulunan yuvar -laq ip. ipliqlər.

bürülmək$_{ka}$: buruşturulmaq. bükülmək.

bürümək: burtamaq$_{ka}$. qurşamaq.

bürüncük$_{ka:}$ örtüü. sağuc.

bürüşmək$_{ka}$: yuvarlaq şey tikməkdə yardım edmək.

bürütmək: burutmaq$_{ka}$. bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq. qoxutmaq (iy). - od aşıcnı **bürütdü**: od aşı qaynatdı, buğlatdı. **2**. sasıtmaq. sasıq, pis qoxu buraqmaq. - oğlan **burutdu**.

büsat : döşük$_{ka}$ - **döşük** qurub çal çağır baş aldı.

büsbütün: arıq$_{ka}$. teyxa. tükəl$_{ka}$. tamam. tamamən. lap.

büsqəç$_{ka}$: püşqəl. çörək. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

büşinçək$_{ka}$. : (**ş** <> **k**) **büküncək**. salxım.

büşmək : **puşmaq**. **beşmək**. **bükmək**. bıqmaq. sıxılmaq. can sıxılmaq. usanmaq. - işdən **büşüb** dardıq: bezdik.

büşük$_{ka}$: **püşüq**. (< **bük**). bükük. **1**. pusu. püsü. gizlək. kəmin. **2**. can sıxıntısı. - sevinc **büşük**. - **büşük** büşmək: kədərlənmək. qussələnmək.

büşülmək$_{ka}$: nigəran qalmaq. canı sıxılmaq.

büşür : bükür. nigəran.

büşürmək$_{ka}$: nigəran qoymaq. can sıxdırmaq.

bütə$_{ka}$. : çox. öküş. - **bütə** sürə dözdüm: çox zaman. - **bütə** uzun. - **bütə** qıssa. - **bütə** iyi. - **bütə** çılpaq: tamam lüt.

bütəmək: çinqarmaq$_{ka.}$ dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq edmək.

bütkü$_{ka}$: <> **büktü**. (< **bük**) bükük. boğ. pox. uşağ dilində xıx sözü. - **bütgü** varmı: əxin varmı.

bütmək$_{ka}$: **1**. səs qısılmaq. alçalmaq. **2**. borcu, alacağı gərçəkləşmək. yaranın başı qapanmaq. **3**. sona ərmək. yox olmaq. **4**. bir şeyə inanmaq. iqrar edmək. **5**. bitmək (nəşvü nəma). yaratılmaq. doğmaq.

bütmiş : (yara) bitmiş. yetmiş$_{ka}$. qapanmış. iyiləşmiş.

bütmiş$_{ka}$: yetmiş. qapanmış. iyiləşmiş (yara).

bütrüşmək$_{ka}$: **1**. mahakimə olmaq. **2**. şahit gətirmək.

bütrüz : bosdan .

bütsəmək$_{ka}$: bitişmək. yaranın düzəlməsi. bitməyə, bütünləşməyə, qurtulmağa, iyiləşməğə yaxlaşmaq, yaxınlaşmaq.

bütükə$_{ka}$: baqlacan. paxlacan. badımcan. patlıcan.

bütün$_{ka}$: **1**. doğru. düz. dürüst. arın. ləkəsiz. təmiz. səhih. - **çin bütün kişi**: işəncli, güvəncli, dos doğru kişi. - **bütün** umlu, qançа qulsa, olturur: **2**. yarığı olmayan. düzük$_{6}$. kamil. sağlam. - **bütün yarmaq**: sıyqalanmayan, sağ para. **3**. barça**.** həp. qamu. həpsi. qamuq$_{ka}$. **4**. yumqınka. toplu olaraq. topdan. həp birdən. üstü üstə. ümdə. umumi. **5**. teyxa. tinik$_{6}$. tüm$_{ka}$. düm. tum. - bütün bütün sərxoş. zır kefli: cılğ əsrük: çulq əsgürük, əsrük.

bütünləmək$_{ka}$: (**tib** $_{<\ met\ >}$ **bit**) tübünləmək. dibin aramaq. gərçəkliğini aramaq. dibləmək. araştırmaq.

bütünü : barça$_{ka}$. baraç. barıç.

bütürmək$_{ka}$: **bitirmək**. doğrutmaq. düzəltmək. sağaltmaq. inandırmaq. mütəqaid edmək. isbat edmək. tanıqlatmaq. alacağını tanıqlamaq. müstənədləmək. sabit edmək.

bütürmək$_{ka}$: **pötürmək**: **bitirmək**. **1**. sağlam duruma qoymaq. **2**. ispat edmək.

büvə : **böğ**. **böq**$_{ka}$. bir çeşit örümcək.

büyik : **büzik**$_{ka}$. **büdik**. **1**. oyun. oynama. təpsi. rəqs. **2**. büyü. yat. cadu.

büyü : yalvı$_{ka.}$ yalıv. yalva. yada. cadu. yat. büdik. büzik$_{ka}$. büdik. gözü bağlılıq. sehir.

büyü : yelvi$_{ka}$. yalvı. sehir.

büyücü : yalvın$_{ka}$. yalvıçı$_{ka.}$ yalvac. yadac. sehirbaz.

büyücü : yelvlçi$_{ka}$**.** sehirbaz.

büyüşmək$_{ka}$: büzüşmək. oynamaq. burcuşmaq.

büzdüm : qudrucaq$_{ka.}$ quyruqcaq. quyruq qəmiği.

büzik$_{ka}$: **büyik**. **büdik**. **1**. oyun. oynama. təpsi. rəqs. **2**. büyü. yat. cadu.

büzimək$_{ka}$: **büzmək**. büzüb burmaq. oynamaq. - qız **büzdi**: qarsundi. oynadı.

büzmək : bürmək$_{ka}$. burmaq. oynamaq.

büzük : **1**. bez. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç. **2**. tutuq. ısrım$_{ka.}$ bədəxlaq. hirsli.

büzülmək$_{ka}$: **1**. toplanmaq. ısrınmaq$_{ka.}$ öpgələnip dərlənmək. çəkilmək. qayıqmaq. yığrılmaq$_{ka}$. **2**. yıxsılmaq. kötüləşmək. titrəmək. **3**. burqurmaq$_{ka}$.

büzüş : burğuq$_{ka}$. burış$_{ka}$. qırış.

büzüşmək$_{ka}$: **1**. büyüşmək. oynamaq. burcuşmaq. **2**. biçişmək. ayrışmaq. **3**. pozuşmaq.

büzütmək : oynatmaq. büdütmək$_{ka}$.

C

3cəsur : kür. gür. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı.

cacaq : **çəçək$_{ka}$. çiçək**. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək$_{ka}$. cacaqlanmaq. - **çiçəklik**: çəçəklik$_{ka}$. cacaqlıq.

cadu : büyü. düğün. yat. büdik. büzik$_{ka}$. büdik. yalvı$_{ka.}$ yalıv. yalva. yada. büyü. gözü bağlılıq. sehir. - **cadu çubuğu**: çatuq. nərsənin çatdığını, yetdiyini, olduğunu göstərən im, him, nişan.

canlanmaq : turqamaq. qalxmaq. qoğzanmaq. dirilmək. bərpa olmaq.

canlı : özlü. ruhlu.

car : **cay**. 1. yar. yarıq. ara. çağ. zaman. (açıq. açıqlıq. vaxt. fürsət). - bu **carlıqda** gəl: bu arada, çağda gəl. - bir cay: bir çağ, zaman. 2. (**c** <> **ş**) **şar**. - **şar şar**: **car car**: yağış düşməsinin doğal səsi.

carlama : ağış, hərraclama, çubuqlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox verən, malı alır.

carlamaq: cırlamaq. ağlamaq. bağırmaq. çoğlamaq.

casus : **casut**. < **yaşut**. sataq. casut. gizli iş görən, güdən.

cay : car. yar. yarıq. ara. çağ. zaman. - bu **carlıqda** gəl: bu arada, çağda gəl. - bir cay: bir çağ, zaman. -

cayan : cayıq. caysıq. tayığ$_{ka.}$ qayqın. zivən. zivgən.

caydırmaq: (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq$_{ka}$. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

cayıq : cayan. caysıq. tayığ$_{ka.}$ qayqın. zivən. zivgən.

cayıtmaq: (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq$_{ka}$. qayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

caysıq : cayıq. cayan. tayığ$_{ka.}$ qayqın. zivən. zivgən.

cerqəş : **cergəş** cərgəş$_{ka}$. cırqaş. cərgə.

cəbə : yasıq$_{ka.}$ yeşik. qutu. cilit.

cəmləyən: öqsər. oqsar. uqsar. övsər. avsar. (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. başılıq edən. (> **əfsərfars**).

cər : bax > **çər**.

cərcənək : tıncıxıb girəlmək. qarışıb buruşmaq. - yerləşmədi, basıb **cəncənək** elədi.

cərk, cərg > cərq

cərqə : **cərgə.** cırqaş. cərgəş$_{ka}$. cergəş.

cərqəş$_{ka}$: **cərgəş$_{ka.}$** cergəş. cırqaş. cərgə.

cərqəşmək : **cərgəşmək.** arqaşmaq. birbiri yanında düzülmək, sıralmaq. cürgəşmək. sıralanmaq. səfə durmaq, gəlmək. sıralanmaq. düzülmək. düzəlmək. - indi **çərik cərgəşsin**: indi qoşun səflənsin. - ulduzları **cürgəşir**.

cəviz : yaqaq$_{ka}$. qayaq. qıyıq. girdəkan.

cəzalamaq: oyqurmaq$_{ka.}$ sıxışdırmaq. sıxmaq. tənbih edmək.

cılday$_{ka}$: çildək. atların göğsündə çıxan bir xəstəlik.

cılızlamaq: çılınmaq. çalınmaq$_{ka.}$ zayıflamaq.

cılızlıq : turuqluq$_{ka}$. turquluq. tırıqlıq. durqunluq. arıqlıq. zayıflıq.

cımıq : **çamquq**$_{ka}$. **cımqıq**. gizli iş görən. qoğucu. çəkçi$_{6}$. qovcu. casut.

cınqıç : **sınqıc**$_{ka.}$ fındıq kiçikliğində olan almacıq.

cınqıl : **sınqıl**. bala bacı.

cınqıraq: **çınqıraq**. gur, pürüzsüz səs.

cıqır : **cığır**. çəq, incə, tıxıq, dar yol.

cır : 1. **çır**. yağ. 2. cırılıb, gərilib cırılmaq səsi. - onun donu **cır yırttı**: cır diyib cırıldı. - ətəyim **cır** yırtıldı.

cırıq : sırıq. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. yarıq. üzük. ötük. qırıq.

cırlamaq. ağlamaq. yığlamaq. sıxtamaq. sığtamaq. carlamaq. bağırmaq. çoqlamaq

cırmaq : cızmaq. yırtmaq. yolmaq. qırmaq. sökmək. pozmaq. dağıtmaq. xərablamaq. - daş ayağım **yoldu**.

cırqaş : cərgəş$_{ka}$. cergəş. cərgə.

cıvı : bilinməz yerdən gələn ox. cin oxu.

cıvıldamaq: **çıvıldamaq**. sufsamaq$_{ka}$. sufşamaq. şuvşamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq.

cıvıqlaşmaq: suvışmaq$_{ka.}$ sıvıqlaşmaq.

cızıq : yarıq. yarpaq. nərsənin ayırmaq üçün, çevrəyə çəkilən cızıq. sınır. talas. tasal$_{ka}$.

cızmaq : cırmaq. yırtmaq. yolmaq. - daş ayağım **yoldu**.

cicikləmək: yaysamaq$_{ka.}$ çəkəməmək. həsəd edmək.

ciciq : **cicik**. qudik. xudik. qısqanc. təbiz$_{ka}$. təbqiz. təbzəş. təpzəş. tapzaş. tabzaş. təpzə. təpsə. günü. yaysa. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

ciciqləşmək: **cicikləşmək.** qısqanmaq. həsətləşmək. təpzənmək. təpzəşmək**.** təpsəşmək. kəktəşmək$_{ka}$. kəkləşmək. hınçlaşmaq. kin bağlamaq.

ciciqli : **cicikli**. qısqanc. kirtüc. kırtüc$_{ka}$.

cilalı : yaltrıq$_{ka}$. parlaq. süslü. yoldruq. yuldruq.

cilovlamaq: qılavuzluq edmək. qılavlamaq. başlamaq$_{ka.}$ başçılıq edmək.

cimcilaq: çümərük$_{ka}$. suyua düşmüş. yaş.

cim$_{ka}$: **çim**. **çıp**. obartma ilgəci. çiğ. yaş. sulu. - **cimcilaq**: sum sulu. - **ç**im yik ət: çim çiğ, sulu ət. - **çim** öl ton: çıp ıslaq paltar.

cimrilik : paxıllıq. saranlıq$_{ka}$.

cin : tutuq$_{ka}$. - **cin** çarpan yer: **cinli** yer: tutuqlu yer$_{ka}$. - **cin vurmuş**. çalınmış. çalanğ$_{ka}$.

cincü$_{ka}$: (**c** <> **y**) yincü. inci.

cinlətmək: (**cin** _{< met >} **inc**) **incitmək**.

ciq : **cik**. aşığın oyuq, çuxur üzü. - **çik durmaq**. - **çiq böq**: açıla bükülə. cik. omba. düğün. nərsədə boğun, düğün, şişik bölüm. aşığın topul böğrü. - **çik durmaq**: götü üsdə durmaq. - vurram **cik** durarsan ha. (# **çömbə**: cumulu. yumulu).

ciqər : **ciğər** - ciğər bitişiq olan incə ət: **iç ət**$_{ka}$. - **ciqərinə vurmaq**: **ciğərinə vurmaq** öfgələnmək - öpgiləmək. öpgələmək$_{ka}$.

ciqi$_{ka}$: **çiqli**. **cihli**. kip, sağlam tikiş.

ciqləşmək : bərkişmək. - düğün **cikləşdi**.

cirgə : çaxşu. mə'cun. nərsənin sıxılmış suyu.

cocuq : **1**. socuq. sucuq. şirin. **2**. domuz yavrusu. hərşəyin kiçiyi.

coqşatmaq$_{ka}$: **coğşatmaq**$_{ka}$. çuvşatmaq$_{ka}$. çuğşatmaq$_{ka}$**.** coşdurmaq**.** turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək.

coşan : axan. çəvşənğ**.** yuşulqan. coşqun. qanıtqan. əsrik. daşqın. özündən çıxan.

coşdurmaq: çuvşatmaq$_{ka}$. çuğşatmaq$_{ka}$**.** çoqratmaq$_{ka}$. çağlatmaq. qaynatmaq. coğşatmaq$_{ka}$ turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək. qomıtmaq$_{ka.}$ həyəcanlatmaq. çuvşatmaq$_{ka.}$ tuvşatmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirkə qarnımı **tuvşatdı**. - özük məni gomtdu.

coşqu : cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. əsrim. əsrəm. həyəcan.

coşqun : küşən. təprəş. təprətík$_{ka}$. qaynar. qanıtqan. əsrik. daşqın. coşan. özündən çıxan.

coşmaq : **1**. qomınmaq$_{ka.}$ həyəcanlanmaq. qomınmaq$_{ka}$**.** qaynamaq. **2**. *ad*. çoqrama yul$_{ka}$. suyu çox olan, fışqıran qaynaq.

coşturan: qomıtqan$_{ka}$. hər zaman coşturan, özlətən, sevdirən, qanatan.

coşturmaq: qomutmaq$_{ka.}$ qumıtmaq.

coşu : qomın$_{ka.}$ həyəcan.

coşub qalxmaq: savrulmaq$_{ka.}$ - çaylar savruldu.

coşun : kaftan. yarıq$_{ka}$. zireh.

covlal$_{ka}$: covlan. çoğral. şuluğ.

covlan : covlal$_{ka}$. şuluğ. çoğral.

covlanmaq : çoqralmaq$_{ka}$ **.** covlalmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. dalqalanmaq.

culqamaq: qapsamaq. yumutmaq$_{ka}$. - sağınc məni yumuttu.

cumalı$_{ka}$: qarınca.

cuman : salcuq$_{ka.}$ saltuq. salsuq. salan. sallayan. arslan. igid. - **salcuq su başı$_{ka}$**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

cummaq : **1**. çapturmaq$_{ka}$. üzərinə cummaq. saldırmaq. **2**. təpilmək. təbrətmək. həmlə edmək. - o yağıya **təprətti**. **3**. gomımaq$_{ka}$. **4**. **yunmaq** (**y** <> **c**) **cunmaq**. çimmək.

cummaq$_{ka}$: çimmək. suya dalmaq·.

cumuşmaq : qomuşmaq$_{ka}$. qoyluşmaq. - olar işə **qomuşdular**.

curlanmaq: burulmaq. düzəlmək. türülmək$_{ka.}$ dürülmək. - bitik **türüldü**.

curlaşmaq: eytişmək$_{ka.}$ barışmaq, yarışmaq.

cübürtmək$_{ka}$: **cüvütmək**. çubartmaq. çaparlamaq. (< **çapmaq**: soymaq. lütləmək.). cübürttəmək. çalıp, soyup çıplaq buraxmaq. cıbırlatmaq.

cübürtsəmək$_{ka}$: cüvütləmək. çalıp soymaq.

cücəlik : çökötlük$_{ka.}$ çökötqül. cüküt. güdə. qalta boylu. qıssa. qısalıq.

cücərmə: yapraq. gəlişmə. dirçəliş. inkişaf.

cüq : **cük**. şüq$_{ka.}$ sük. sus. hiss. siss. susturma, sikut ilgəci. - **şük dur**: **çük** dur. - cocuq cükü. çək**i**k. **çübək$_{ka}$.**

cüqüt : **cüküt**. **çügüt**. **çöqüt**. (1 < **çüq**. **tüq**. 2 < **çökmüş**). çıkötlük$_{ka.}$ çökötqül. güdə. qalta boylu. qıssa. qısalıq. cücəlik. - **cügüt** kişi.

cümcük$_{6}$: **çümçük**. sərçə. - tüppəklə **cümcük** atıladıq.

cünbüş : taprat$_{ka.}$ çabaş. çıbış. çalqaş. qaynar

cür : **cür$_{ka.}$ 1**. asi. qazanc. qazanc. mənfəət. fayda. - **cür** gözlürəm səndən. - cürsüz iş. - işi gördünsə, **cürün** gözlə: işi yapdın nəticəsin, faydasın çək. - **cür** istədik, **çora** düşdük. - çürükdəndən cür alan. **2**. cur. yaraqlıq, yarqılıq, düzənlik göstərr. # **çor**: yanıqlıq, çürüklük göstərir.

cürətlənmək: tıqramaq$_{ka}$. tıqraqmaq$_{ka}$. tıqdamaq. qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq.

cürlaş : tutaş. tutac. tutuş$_{ka}$. uyuş. təvafüq.

cürləmək$_{ka}$: mənfəət əldə edmək.

cürlənmək$_{ka}$: dəğərlənmək. aşınmaq. faydalanmaq. (# çorlanmq: korlanmaq: ziyana düşmək).

cürləşmək: bəkişmək$_{ka}$. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək. sağnışmaq. kökləşmək$_{ka}$. köktəşmək. sahmanlaşmaq.

cüt : qoşa. qoş$_{ka}$. əş. tay. umay$_{ka.}$

cüvə : güyə$_{ka}$. güvə. bit.

cüvələmək: cüvədən arıtlamaq.

cüvi : cümeyir.

cüvüt$_{ka}$: yaşıl göy. yəşmi. - göy **cüvüt**. - **al cüvüt**: açıq qırmızı.

Ç

ça : **ça**$_{ka.}$ bənzətmə ilgəci.

çabaq ər$_{ka:}$ soysuz. mayası pozuq. sütsüz adam.

çaban : qaltan. qalqıtan. qalxan. sıçrayan.

çabaş : çıbış. taprat$_{ka.}$ çalqaş. qaynar

çabuq : şəbüq$_{ka}$.

çaçır$_{ka}$: çadır. çaşır. çatır.

çadan$_{ka}$: çiyan. quyruğu örü. aqrəp·.

çadır : cacır. çaşır. çuvac$_{ka}$. çuvaş$_{ka}$. yuvac. kərəki$_{ka.}$ - çadır örtüsü: **arıq**$_{ka}$. - çadırın ətəği: **sapıq**$_{ka}$. - çadırın üst yanındaki köşələrdən hər biri: **uq**$_{ka}$. - çadırın yanı. hər heyvanın əyəğisi. əyə qəmiği. qaburqa. yan: **əyəkü**$_{ka}$.

çadır : çuvaş$_{ka}$.

çaflı$_{ka}$: şahin.

çağ>çaq

çax>çaq

çaq çuq : 1. **çarıq çuruq**: bir şeyin qırılmasından, əğilib qətlənməsindən çıxan səs. 2. **- çaq çuq etmək**$_{ka}$: odun. cəviz. gəmik kimi şeylər qırılırkən səs çıxarmaq. 3. - **çağ çuğ**$_{ka}$ qürültü. çar çur. 4. - **çaq etmək**$_{ka}$: çağlamaq. səs çıxarmaq.

çaq : **çağ**. 1. car. cay. yar. yarıq. ara. köç. ara. an. öy. öğ. müddət. zaman. - şam **öyü**. - tan **öy**: səhər çağı. - bir çağ (köç) qoyqıl: bir az dözginən. 2. çağı. qıvılcım. 3. **çək**. nuxdə.

çaqa : **çağa çağa çağanıb**. çağrulmaq. savruqmaq$_{ka}$. savrulmaq. çalxalanmaq. suların, köpükləninb axması.

çaqa$_{ka}$: çaqmaq.

çaqan : **çağan**. (**z** <> **y** <> **q**) çazan. çayan. əğrəb.

çaqı : **çağı**$_{ka}$**. çoğı. çuqı**. qürültü. bağırtı. savaş.

çaqı : çoqı$_{ka.}$ çuqı. gürültü.

çaqıq$_{ka}$: çavıq. çapıq. qamçı. qamıç. sırım. qamçı ucu.

çaqılamaq: **çağılamaq**$_{ka}$. bağırmaq. çağırmaq. çoğılamaq.

çaqılmaq$_{ka}$: **çağılamaq**$_{ka.}$ **çaqqılmaq**. **1**. çoğulmaq. çağılmaq. od çaxmaq. - daş **çağıldı**: daşdan od qalxdi. yügürdü gəvəl at, çaqdı qızıl od. **2**. əriştirilmək. - söz qulaqa **çaqıldı**. **3**. çağlamaq. şır şır axmaq.

çaqınmaq$_{ka}$: çağınmaq. çalışmaq. çaqqa çuq edmək.

çaqır : **çaxır**. **1**. **cığır**$_{ka}$. dar yol. kiçik yol. çığır. **2**. (< **çıq. çuq. tuq**). hər nəyin cirgəsi, çəkmişi, çıkırmışı. çaxır. şərap. **3**. şirə. doşab. tuqşab. bəkməz. **3**. **çağrat**. xumar. - xumar gözlü: **çağrat** gözlü. **4**. göz boyalarından. qızıl, göy göz. - it **çaxırı** ata dəğmər, at **çaxırı** itə dəğməz. - **çağır gözlü**: göy qöz. - **çağır quşu**. doğan quşu. **5**. **sağır**$_{ka}$. söbü$_{1}$, qonus$_{6}$ biçimində **çaxır**, şərab qabı.

çaqırışmaq : . **çağırışmaq**. ündəşmək$_{ka.}$

çaqırlamaq$_{ka}$: şirə yapmaq.

çaqırlanmaq$_{ka}$: şıra, şarap yiyəsi olmaq·.

çaqırlıq$_{ka}$: şəraplı. şərabı olan.

çaqırmaq: **çağırmaq**. çaqılamaq$_{ka}$. ündəmək$_{ka.}$ ünləmək. oxumaq.

çaqışmaq$_{ka}$: çaqqşmaq.

çaqqar : çaqraq. keçəl. daz.

çaqla : **çağla. 1**. çalğa. şəlalə. abşar. **2**. **çağla**: odla. alovla. yanıl.

çaqlanmaq$_{ka}$: (**çaql** <> **çalq**) **çalqanmaq**. pörtmək. yanmaq. alovlanmaq. - odu **çaqlananın**, gör nəcə halı.

çaqlap : **çalpaq**$_{ka}$. **çaplaq**. (< **çal**. **çap**. **çaq**.). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**. qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş.

çaqlatmaq:**çağlatmaq**$_{ka.}$ çoqratmaq$_{ka}$. çoşdurmaq. qaynatmaq.

çaqmaq: **çağmaq**$_{ka}$ (**ç** <> **q**) **qaqmaq**. **1**. çoqmaq. çuqmaq. (quş) aşağı enmək. **2**. yaxma aracı. **3**. əriştirmək. yetişdirmək. - bu sözü onun qulağına **çaq**. **4**. - ara çaqmaq: neçə nəyin arasın, barşığın çarpışdırmaq, çalışdırmaq, qarışdırmaq. savaşdırmaq. - o, iki yoldaş **ara çaqdı**. **5**. çaxa$_{ka}$.

çaqmır : **çağmır**$_{ka}$**. çamqur**$_{ka}$**.** şəlqəm.

çaqmur çamı$_{ka}$: gürültü. bağırtı.

çaqnamaq: **çağnamaq**. qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq$_{ka}$. qaddarlanmaq. çətinləşmək.

çaqraq$_{ka}$: çaqqar. kəl. keçəl. daz. - **çaqraq** bilə uyut bolmaz: keçəldə həya arama.

çaqrat : **çağrat**. çaxır. xumar. - xumar gözlü: **çağrat** gözlü:

çaqratmaq$_{ka}$: (< **çaqıq**: **çalıq**. açınmış). 1. **çaqlatmaq**. **çalqatmaq**. **çaqdırmaq**. alaylamaq. açıb yırtmaq. qözü bərətmək, qızartmaq. - gözünü **çaqratdı**: bərətdi. çaq çaq, iti iti, çer çer baxmaq. 2. xumarlamaq. - gözüvü belə **çağratma**.

çaqrı : **çağrı**. 1. çarx. çərx. çevri. çəvri. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi. 2. çağrış. oxut. dəvət. - qonaqlığa **çaqrı**: ovut. oxut.

çaqrıcı : **çağrıcı**. yıraqu$_{ka.}$ şarkıcı. müğənni.

çaqrı$_{ka}$: **çağrı**. doğan quşu. laçın. - **çağrı** bək: ad olaraq.

çaqrınmaq: **çağrınmaq**. oxunmaq.

çaqrış : **çağrış**. dartıq$_{ka}$. ehzar. dartıq. tartıq$_{ka}$ də'vət.

çaqrışçı :. tartıqçı$_{ka}$. də'vətçi.

çaqrışmaq: **çağrışmaq**. oxuşmaq.

çaqruq$_{ka}$: çaqılmış təpilmiş nərsə. sərt. qatı. bərk. - **çaqruq** yer, topraq.

çaqşaq : **çaxşaq**$_{ka}$**. çaqşa. qaqşaq.** (< **çaq**. **qaq**). 1. qaya. daşlıq. yalın daş. - çaxşaq çaxraq yer: şor çoraq, qayalı yer. 2. qaquq. qaqquq$_{ka}$. qax. - çaxşaq üzrə ot bitməz, çağra ilə ut olmaz. (**ut**: üz. həya). 2. qaquq. qaqquq$_{ka}$. qax. qurutulmuş yemiş. 3. qurutulmuş, qaysı, üzüm kimi meyvələr.

çaqşamaq : **çaxşamaq**. çax çax edmək. çağıl çuğul edmək. çanqıldamaq. taqılan süs bəzəklər çax çax səs verməsi. - ayağım atda daş **çaxşadı**.

çaqşır : yeşim$_{ka}$. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq.

çaqşu : **çaxşu**. cirgə. mə'cun. nərsənin sıxılmış suyu.

çaqturmaq$_{ka}$: **çaqtırmaq**. iki kişini qızıştırıb araların vurmaq. savaştırmaq.

çaqur : **çağur**. sağur. çaruq$_{ka}$. taxaq.

çal : **çal**$_{ka}$. alaca. qır.

çal : rəhbə rəh. alavan.

çalan : çantur. qaytaran. çevirən. bir işin gedişin dəğişən.

çalanğ$_{ka}$: **çalan**. 1. gəvəzə. bağıran. çalçənə. - çalanğ başı: çalçənə. bağıran kişi. 2. çalınmış. cin vurmuş. 3. yanıq, ot bitməyən, çoraq çoraq, şoraq ıssız yer.

çalbaş$_{ka}$: 1. yurbaş$_{ka}$. külbaş. çalqaş. qarışıq. 2. savaş. qavqa.

çalbaşmaq$_{ka}$: 1. savaşmaq. 2. çətinliyə düşmək. qarışmaq.

çaldıran : 1. yonan. yonqar. 2. sındıran.

çaldırmaq : 1. qapturmaq$_{ka}$. əldən vermək. oğrulmaq. - kifimi **çaldırdım**. 2. çarpmaq. sındırmaq. - daş **çaldırmaq**. 3. yonmaq. tıraşlamaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**.

çaldramaq$_{ka}$: çağıl çuğul edmək. səs vermək.

çalı çırpı: kol kos. pölük.

çalı : boya. çüvüt$_{ka.}$ ön. öng$_{ka}$. süyüt. suyut. rəng.

çalıq$_{ka}$: 1. itik arama. çalıb çağırıb arama. 2. çağrı. salıq. yığılma, toplanma üçün çağrış. agəhi. xəbər veriş.

çalın$_{ka}$: çini. - **çalınq** ayaq: çini qab.

çalınmaq$_{ka}$: 1. çırpınmaq. 2. ərişmək. anqlanmaq. 3. çılınmaq. cılızlamaq. zayıflamaq. - nə **çalınmısan** belə. - ot bitdi, mal qara **çalındı**. 4. burmaq$_{ka.}$ dağılmq. yayılmaq. buğlamaq.

çalınmış: 1. çalanğ$_{ka}$. cin vurmuş. 2. çənəş. boş.

çalışan : qarışan. işləyən.

çalış$_{ka}$: çəlmə. çalmaş. gürəş. qurəş. güləş. gücəş.

çalışqan: turqan. durğan. tayqan. müqavim.

çalışmaq$_{ka}$: (< **çal**: **çan**: yarıq). 1. açışmaq. açılmaq. - qapını döğdüm, **çalan** olmadı: açan olmadı. - qapı **çalışdı**: açıldı. 2. gürəşmək. gücəşmək. döğüşmək. - qatırla at **çalışdı**, eşşək başı yarışdı. - ərlə arvad **çalışdı**. 3. işləmək.

çalıtmaq: çapıtmaq. toqıtmaq$_{ka}$. toxutmaq. vurdurmaq. dövdürmək.

çalq çulq$_{ka}$: çarpmaq, çalmaq, çaq çuq işi. - **çalq çulq** padar qıldı: talaq tuluq, taraq turuq, tax tux təpər vurdu. - **çalq çulq**$_{ka}$: çalxalanmağın səsi.

çalqa : **çalğa**. çağla**.** abşar. şəlalə.

çalqalanmaq: **çalxalanmaq.** çağqalanmaq. savruqmaq$_{ka}$. çağrulmaq. savrulmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.

çalqamaq: yaymaq$_{ka.}$ qımıldatmaq. sallamaq. məyl edmək.

çalqan$_{ka}$: yoluğan. müsri. xəstəliyin bir yerdən başqa bir yerə yeriməsi, keçməsi.

çalqanmaq : (**çaql** <> **çalq**) **çaqlanmaq**$_{ka.}$ pörtmək. yanmaq.

çalqanmaq : **çalxanmaq**. təzginmək$_{ka.}$ tərkinmək. tartınmaq. dartınmaq.

çalqaş : taprat$_{ka.}$ çabaş. çıbış. qaynar. çalbaş. külbaş. yurbaş$_{ka}$. qarışıq.

çalqaşmaq: tapraşmaq. təprəşmək. sıçraşmaq.

çalqay : **çalğay**$_{ka}$. quş yələyi. qanadın böyük tükləri. ucları·.

çalma$_{ka}$: **çəlmə**. 1. kərmə. yapba. sili ıslatıb, kəsib qurutarlar. 2. qapış$_{ka}$. yağmalama.

çalmaq$_{ka}$: **1**. yerə çalmaq. vurmaq. yenmək. **1**. oğrılamaq$_{ka}$. hırsızlıq edmək.

çalmaş : qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$. yağmac.

çalpaq$_{ka}$: **çaplaq**. **çaqlap**. (< **çal**. **çap**. **çaq**.). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**. çəlpək. çəlpək. çaplaq. göz çapağı, çirki, poxu. yapışqan. çalpaş$_{ka}$. qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş. (> **cölbək**$_{fars}$).

çalpaqlanmaq$_{ka}$: göz bucağı çirklənmək.

çalpaş$_{ka}$: **1**. çarpış. mücadilə. **2**. yapışqan. çalpaq. çəlpək.

çalpaşmaq$_{ka}$: **1**. çarpışmaq. mücadilə edmək. **2**. sərtləşmək. bir şey kötüləşip pisləşmək.

çalpınq$_{ka}$: (< $_{met}$ >) **palçıq**. sıvıq çamur.

çalpuşlanmaq$_{ka}$: yapışqan olmaq. çəlpəklənmək. - əlim **çəpəşləndi**.

çalturmaq$_{ka}$: çəlitmək. aratmaq. aramasını buyurmaq. eşittirmək üçün çağrılmaq, carlamaq. - itik **çaldırdılar**.

çam : arça$_{6}$.

çamquq$_{ka}$: **cımqıq**. **cımıq**. gizli iş görən. çəkçi$_{6}$. qoğucu. qovcu. casut.

çamqur$_{ka}$: **çağmır**. şəlqəm.

çamraq$_{ka}$: çar çarmıq. çır çırmıq. qor qoduq. çoluq cocuq. çamraq.

çamur : palçıq. titiq$_{ka}$.

çan : qonğraqu$_{ka}$. çınqıraq. qonraq. tonquraq. zəng. naqus.

çanaç$_{ka}$: qorxaq, gəvşək. təmbəl.

çanaq$_{ka}$: sanqaq$_{ka.}$ çanqaq. çaşqal$_{ka}$. kəşgül. çömlək. seqinq. sehin. səhəng. qap qacaq. çanaq. kəkəz kimsə. qorqaq. gəvşək.

çanaqlamaq$_{ka}$: birini arıq (zayıf) saymaq, bulmaq. arıqlığa, gəvşəkliğə, kəkəzliğə nisbət edmək.

çanaqlıq$_{ka}$: kəkəzlik. qəvşəklik. pərişanlıq.

çançu$_{ka}$: axlov. əriştə xəmiru açan oxlava, axlov.

çandışmaq$_{ka}$: çındışmaq. birbirinə sərtləşmək. birbirindən qaçınmaq. çəkinmək. savşanmaq.

çanğ : qanğraq$_{ka}$.

çanqa$_{ka}$: bir çeşit tuzaq. - təlim **çanladın**: çox danışma.

çanqaq : sanqaq$_{ka.}$ çanaq. seqinq. sehin. səhəng.

çanqılamaq$_{ka}$: vəngildəmək. vırra vır demək. çəniləmək.

çanta : yanlıq$_{ka}$.

çantur : 1. **çanturan**. çalan. qaytaran. çevirən. bir işin gedişin dəğişən. - su **çanturu**. - işləri **çanturanlan** az olmur. - yol **çanturi**: yolu dəğişən simgə, işarə, bənd. 2. münhərif. - **çantur** işlər. çantur adam. 3. kələk. - **çantura** düşdük.

çanturmaq$_{ka}$: çındurturmaq. caydırmaq. münsərif edmək.

çap çap : şap şap. març murç. sulu nərsə yeyəndə ağızdan çıxan səs. - hululları **març murç** yedik.

çap : suç. günah.

çapaç : çıpıç. çıpça. çapçı. zalim.

çapaçlıq : **çıpıçlaq$_{ka}$**. **çıpçalıq**. **çapçılıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çapağı : göz çapağı, çirki, poxu. çəlpək. çalpaq$_{ka}$. çaplaq.

çapaq : 1. kiçik balığ. 2. çapıq. kiçik. alçaq. - **çapıq** kişi: alçaq ər. 3. çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. sıbaq. sapıq. çapıq. ıti. qırağu. ovçu.

çapaq : yam$_{ka.}$ çör çöp. pislik. gözə.

çapaqay$_{6}$: solamuq$_{ka}$. solaq. yoxsul. kasıb.

çapar : yügrək. yügür. peyk.

çapat : cərmə. salıq. tutu.

çapçı : çıpıç. çapaç. çıpça. zalim.

çapçılıq : **çıpıçlaq$_{ka}$**. **çapaçlıq**. **çıpçalıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çapıq : 1. çaqıq$_{ka}$. çavıq. qamçı. qamıç. sırım. 1. çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıbaq. sapıq. ıti. qırağu. ovçu.

çapılmaq: 1. sıvamaq. 2. boynu vurulmaq. üzmək.

çapınmaq : 1. qamçılamaq. qamıçlamaq. 2. üzmək.

çapışdırmaq: çapturmaq$_{ka}$. vurdurmaq. çapmaq. boyun vurdurmaq, üzmək.

çapıtqan$_{ka}$: saldıran. cuman. - **çapıtqan ər**: çapan. qıran kişi. cəllâd. boyun vurnn. - **çapıtqan** it: yırtıcı it.

çapıtmaq: 1. saldırmaq. vurdurmaq. üzmək. 2. çapmaq. sürtmək. - arı çamur **çapıtmaq**: sıvamaq. vurmaq.

çapqut : **çapğut**. çaput. döşək. palaz. şiltə.

çaplaq : **çalpaq$_{ka}$**. **çaqlap**. (< **çal**. **çap**. **çaq**.). **çalaq**. **çapaq**. **çanaq**. qarışıq buruşuq. kir. pislik. - **çalpaq** iş. qarışıq iş.

çaplaq : çəlpək. çalpaq$_{ka}$. göz çapağı, çirki, poxu.

çapmaq : (**ç** <> t) **təpmək**. 1. çapışmaq. vurmaq. cummaq. yügürmək. həmlə edmək. - it qurda **çapdı**. - qurd qoyuna **çapdı**. 2. boyun vurmaq, üzmək. 3. çimmək. suya çırpınmaq, təpinmək. yuğunmaq. üzmək. - yeddidə bir, suya **çapın**: çimin. 1. boyamaq. - bayram qabağı evi **çapdıq**. -

çaprıq : bir tərəfə çarpılmış. çolaq. çulquy$_{ka}$.

çapsamaq$_{ka}$: üzmək istəmək.

çapturmaq$_{ka}$: **1**. saldırmaq. üzərinə cummaq. - it kişiyə **çapıtdı**. **2**. suda üzdürmək. çimdirmək. çap deyim səsləndirmək. - o əlin suda **çapdırdı**. **3**. nərsəni suvamaq. boyamaq. bulamaq. çamırla sıvatmaq. - o evin **çapdırdı**. **4**. vurdurmaq. çapmaq. çapışdırmaq. boyun vurdurmaq. üzmək. - bəy onu boynun **çapturdu**.

çapuq : şabuq$_{ka}$. şəbüq tez. yeyin.

çaput : çapğut. döşək. palaz. şiltə.

çar çarmıq$_{ka}$: çır çırmıq. qor qoduq. çoluq cocuq. uşaq muşaq.

çarçaq$_{6}$: yorqun.

çarçamaq$_{6}$: **çərçəmək$_{6}$**. yorqunmaq. yorulmaq. tövşəmək. təvşəmək$_{ka}$. için için ötmək. ləhləmək.

çarçatmaq$_{6}$: **çərçətmək$_{6}$**. yorqutmaq. yormaq.

çarçur : abur cubur. xarp xarp. - **çarçur yemək**: əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq.

çardağ : **1**. badıç$_{ka}$. badaç. badaş. bağdaş. darbəst. çit$_{ka}$. **2**. qamıştan, tikəndən yapılmış duvar.

çarx : çərx. çevri. çəvri. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çarıq : **çərik. yarıq**. **kərik**. (1 < **saruq**. sarmaq. 2 < **çağur**. **sağur**: dəri. 3 < **çaqruq**: çaqmaq: taxmaq). edlik. yetlik.

çarlaşmaq : ağlaşmaq. bağrışmaq. kükrəmək.

çarlatmaq : cırlatmaq. ağlatmaq.

çarpı : (< çarpmaq). uru (< vurmaq). sarı (< sarmaq). salı (< salmaq). örtü.

çarpıq : əğri büğrü: qamqı$_{ka}$. qamıq. - çarpıq üzlü. : **qamqı yüzlük$_{ka}$**.

çarpılmaq : əğrilmək. qamqırmaq$_{ka}$.

çarpıntı : coşqu. cəzbə. vəcd. qanıt. əsrim. əsrəm. həyəcan.

çarpışma : savaş. qovala qaşdı. qaçut$_{ka}$. qavqa. sıqış$_{ka}$. itişmə.

çarpışmaq: **toqışmaq$_{ka}$. toquşmaq**. **toxuşmaq**. savaşmaq. çalpaşmaq$_{ka.}$ vuruşmaq. toquşmaq$_{ka}$. toqışmaq. döğüşmək. dövmək. vurmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq$_{ka}$. dövülərək sərtləştirmək. götürmək, batırmaq. mücadələ edmək.

çars çars : səs göstərən sözləm. - **çars çars urmaq**: çat çat dövmək.

çart : (**ç** <> **y**) yart. parça. - bizim onda bir **çart** alğumuz var: tələbimiz var. - **çart çurt**: hər şeyln ufağı, töküntusü, sınığı.

çaruq$_{ka}$: **1**. çarıq. ayaxqabı. - yazaq atı, **çaruq**, güci, azuq: yayanın (piyadanın) atı çarıqdı, gücü azıqdır, yeməkdir. **2**. çağur. sağur. taxaq.

çaruqlamaq : çarıqlamaq.

çaruqlanmaq: çarıqlanmaq.

çarun : (**run** < met > **nar**) **çinar** aqacı. çünük. şünük.

çaş : **yaş**. **yəş**. **yeş**. göy daş. firuzə.

çaşıq : yazıq. azıq. yoz. axmaq.

çaşır : çadır. çaçır. çatır.

çaşqal$_{ka}$: (**ç** <> **k**) **kəşgül**. (< **kav**) çanaq. çömlək.

çaşmaq : şaşıb disginmək. tavratmaq$_{ka}$. yazmaq. yozmaq. iştibah edmək. - atıcı **yazdı**.

çat : çatlaq. bıçqıl$_{ka}$**.** bıçılqın. bıçılqan. yarıq. quyu. (> **çah**$_{fars}$). - **çat çat**: şaq şaq.

çataq$_{6}$: (1 < **çək**. **çiq**. **tuq**: düğün. 2 < **çat**: yarıq. qırıq). çətin. pıroblem.

çatar : çatşaq. qabcaq$_{ka}$. qovşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer.

çatdıran: dəgirən. əriştirən. bitirən.

çatdırmaq: amurtmaq$_{ka.}$ yamırtmaq. yatıştırmaq. dindirmək. toxdadmaq.

çatdırmaq: barturmaq$_{ka.}$ vardırmaq. tuşqırmaq$_{ka.}$ daşqırmaq. yetdirmək. ulatmaq$_{ka.}$ uzatmaq. üsürmək. uçurmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

çatı : əkmə. əğrim. örtü. örtmən$_{ka}$. dam. tarus$_{ka}$. tarus$_{ka}$. şip$_{6}$. səqf.

çatılan : tüğülqən$_{ka}$.

çatıldamaq : şaqqıldamaq.

çatışmaq$_{6}$: yüklənmək. arqaşmaq. əkləmək. girmək. - el yükün iyid **çatışar**, arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri **çatışıb**, arqaşıb daşıdıq.

çatqan$_{ka}$: **çətgən**. ovsar. gam. dizgin.

çatqas : satqas. məqsəd.

çatlaq : çat. bıçqıl$_{ka}$**.** bıçılqın. bıçılqan. yarıq. qovucuq. kovucuq. kovcuq. yırtıq. səkə. sək.

çatlamaq: şaqlamaq. bükülmək. yarılmaq. dilinmək.

çatmaq : **1**. qatmaq. yükləmək. qoymaq. yığmaq. - uşağı evə **çat**. yükü **çat**. **2**. becərtmək. yetiştirmək. - davar **çatmaq**. - qoğun **çatmaq**. - ordulanıb yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçi bəsləyən. **3**. yetişmək. dəğmək. ərişmək. yetmək. **4**. çətmək. (**y** <> **ç**) yetmək. əmrülmək$_{ka}$. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq əmrüldü. **5**. dəğmək. yetmək. **6**. ərəzmək$_{ka}$. yetişmək. **7**. tükəmək. yetmək. görmək. kafo olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. **8**. yetmək. haqlamaq.

çatşaq : qabcaq$_{ka}$. qovşaq. çatar. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer.

çatuq : nərsənin çatdığını, yetdiyini, olduğunu göstərən im, him, nişan. cadu çubuğu.

çava : dəlikanlılara verilən adlardan·.

çavar : çağar. çaqar. tuturaq. tutacaq. tutandırıq$_{6}$. alışıq. - **çavar çuvar**$_{ka}$: od alışdırmağa yarar nərsə.

çavıq$_{ka}$: qamçının uc tellər.

çavıqmaq$_{ka}$: adlanmaq. adsınmaq.

çavıl : çavlı**.** od yaxılan yemiş qabuqu.

çavış : **tavuş**$_{ka.}$ **tavış**. **tapuş**. **1**. duyuş. duyqu. **2**. sezgi. hiss. ehsas. **3**. qımıldanma. **4**. səs.

çav$_{ka}$: şöhrət. an. səs. - yazsın **çavın** boyunğa: yaysın səsin ellərə.

çavlanmaq$_{ka}$: sanlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq.

çavlı : **çavıl**. od yaxılan yemiş qabuqu.

çavun : doğşan balası.

çavuş : çavuş. qoşun qollarını düzənləyən.

çay : yul$_{ka}$. yol. qaynaq. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

çayan : (**z** <> **y** <> **q**) çazan. çağan. əğrəb.

çayır : ot: çüşək$_{ka}$.

çazan : (**z** <> **y** <> **q**) çayan. çağan. əğrəb.

çetləmək: çərənləmək. munmaq$_{ka}$. saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

çetmək$_{ka}$: (**ç** <> **y**) yetmək .

çevirən : çalan. çantur. qaytaran. bir işin gedişin dəğişən.

çevirmək: qatarmaq$_{ka.}$ qadarmaq. qaytarmaq. qeytərmək. geri döndürmək. başqatmaq. aynatmaq. qaytarmaq. çöndərmək. sındırmaq. əğirmək. aşırmaq. tavratmaq$_{ka}$. fırlatmaq. devirmək.

çevrə : **təğrə**. **dəğrə**. qurı$_{ka.}$ təkrə. devrə. çevrə. dayrə. yerə. yörə. yürə$_{ka}$. yağırlıq. yağru$_{ka}$. ətraf. muhit. nərsənin dəğən yeri. yörə. döğrə. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

çevrəmək: yörgəmək. yörəmək. dolamaq. döğrəmək. qurşamaq.

çevri : çəvri. çarx. çərx. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çevrilmək : **çəvrülmək**$_{ka}$. **evrilmək**. **əvrülmək**. **1**. dolanmaq. yönəlinən yerdən çevrilmək. **2**. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək. **3**. tərs olmaq. kötü olmaq. kötüləşmək: tatrulmaq$_{ka}$. dadrulmaq. **4**. təzkinmək$_{ka}$. dönmək. təvaf edmək.

çevrişmək: təvrişmək. devrişmək. çönüşmək. alınmaq. vuruşmaq.

çevürgən : təvürgən$_{ka}$. çəvirən.

çə : **ça**$_{ka}$. bənzətmə ılgəci.

çəçək : **çiçək**. **cacaq**. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək$_{ka}$. cacaqlanmaq. - **çiçəklik**: çəçəklik$_{ka}$. cacaqlıq.

çəçgə$_{ka}$: **saçqa**. çulğa, culağ darağı.

çəfşənğ : **çafşan**. < **çapşan**. çapıb qıran ayqıt. qırqı. qayçı. .

çək > çəq

çəq :**çək**. 1. yol yol nərsə. 2. **çək !.** çəkin !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. tək !. təkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !. 3. **çək çüq**. malın ən dəğərsizi. qıvır zıvır. . xırda mırda. dəğərsız nərsə. 4. çəkə. sızıq. səzik$_{ka}$. seziş. sezmə. güman. zənn.

çəq : **çək**. **çaq**. 1. nuxdə. 2. üsdə çəkilən nə. örtük. yamak.

çəq : **çək**$_{ka}$. 1. "özü. həmən. elə. tam. iştə. aynı. lap. oq" anlamında. - **çək** o: elə o. - **çək** sən: elə sən. - **çək** amaca vurdu: lap nişana vurdu. - **çək** bu yekəlikdədi. - onla bu, **çək** birdir. - səndə **çək** ona taysan. - **çək** özüdü. 2. "ax. hın. him" kimi səs çəkmək, çıxarmaq. - **çək** demədən ağzın yumub öldü. - kötəyi yedi, **çək** də demədi.

çəqçi$_{6}$: **çəkçi$_{6}$**. qovcu. qoğucu. çamquq$_{ka}$. casut.

çəqə : **çəkə**. 1. getlən$_{6}$. pərhiz. 2. çək. sızıq. səzik$_{ka}$. seziş. sezmə. güman. zənn.

çəqə : **çəkə**. sarqı. sarıq. damcı.

çəqək : **çəkək**. **çərkək. çəkrək.** 1. çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan. 2. çiçək xəstəlığı.

çəqəmək : **çəkəmək**. 1. kitap nuqtələmək. attan qan almaq. sıqılan oqu çəkmək. 2. çəkərək bağlamaq.

çəqəməmək: **çəkəməmək**. yaysamaq$_{ka.}$ cicikləmək. həsəd edmək.

çəqən : **çəkən**. süzən. sarqan$_{ka}$. damcılayan.

çəqi : **çəki**. ətrək. ataq. öznə. maraq. ələqə.

çəqici : **çəkici**. arğuş$_{ka}$. dalıca çəkən. aldatan. - **arğuş** qız. **arğuş** acun: yalan dünya.

çəqiq : **çəkik**. **çəggik**. 1. cocux cükü. çübək. 2. nuxdə. çıqıq. damla. - çəgik **çəkinmək**: nuxdə qoymaq. 3. sərçəyə bənzər alacalı bir quş

çəqil !. : **çəkil !**. art !. sikdir !. rədd ol !.

çəqil : **çəkil**. süprül. sikdir.

çəqilən : **çəkilən**. gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. uzanan.

çəqiliş : **çəkiliş**. çəkiş. qarış. yarış. imtihan.

çəqilmək

çəqilmək : **çəkilmək**. **1**. tartınmaq. dartınmaq. öykünmək. fikrində olmaq. nərsəni özləmək. **2**. bağlamaq. - bu yükü çəkin. - **yana**, **qırağa çəkilmək**: gedmək$_{ka.}$ qitmək. yox olmaq. aradan qalxmaq. **3**. azalmaq. soqulmaq$_{ka}$. nərsənin sızıp, keçilib yox olması. **4**. qırağmaq. bir yönə məyl edmək. qaymaq. qıyqışmaq. qıyışmaq. qayışmaq. **5**. uzanmaq. əsinmək. əsmək$_{ka}$. - ip **əsindi**. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip.

çəqilmək : **çəkilmək**. yatışmaq. amrulmaq$_{ka}$. yamrulmaq. dinmək.

çəqin ! : **çəkin** !. çək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. tək !. təkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

çəqincək: **çəkincək**. turqun$_{ka}$. durqun. utancaq.

çəqinmək: **çəkinmək**. **çəgginmək**. **1**. çəkib bağlamaq. buxca bağlamaq. dartınıb bağlanmaq. **2**. nuxdalamaq. - çəgik **çəkin**. **3**. çandışmaq$_{ka}$. çındışmaq. birbirinə sərtləşmək. birbirindən qaçınmaq. **4**. qadıtmaq$_{ka}$. (d <> y) qay<u>ı</u>tmaq. **5**. (**d** <> **y**) qayıtmaq. qayıtdırmaq. düzəltirmək. tikdirmək. qəddəyib tiktirmək. büküb tikmək. - bunu əlində **qəddə**. - paltarı vərdim dərzi **qəddəsin**. **6**. qatıtmaq. qayıdıb cavablamaq. qatıqlamaq. qabalanmaq. önqürmək. dikbaşlıq edmək. inat edmək. boyun əğməmək. **7**. qızqutlanmaq$_{ka.}$ qısqutlanmaq. suçlanmaq. özün günahlı saymaq. utanmaq. **8**. sağınmaq. pərhiz edmək. - o məndən **sağındı**. **9**. aymanmaq$_{ka.}$ əymenmək$_{ka}$. uyalmaq$_{ka}$. utanmaq. - o məndən bu işdə aymandı. **10**. üşənmək. ərinmək$_{ka}$. təmbəllik edmək. - ər işə **ərindi**. **11**. qaçınmaq. tıqılmaq$_{ka}$: tıqınmaq. **12**. yığılmaq$_{ka.}$ toplanmaq. qaçınmaq. **13**. saqlanmaq$_{ka}$. saxlanmaq.

çəqirqə : **çəkirqə**. sarıçqa$_{ka}$.

çəqiş : **çəkiş**. **1**. çəkiliş. qarış. yarış. imtihan. **2**. qurə. **3**. əsiş. uzuş. rabit. rabitə.
- çəqiş bəkiş: **çəkiş bəkiş**:. çəkişmə. sandırış$_{ka}$. sandruş. savğaş. danışıq. qavqa. mücadilə.

çəqişmə: **çəkişmə**. çəkiş bəkiş. irişmə. tutuş$_{ka}$. savaş. yartış. yırtış. yırtaş. yirtəş. irtiş. irtəş$_{ka}$. əriş. ırtaş. sandırış$_{ka}$. sandruş. savğaş. danışıq. qavqa. mücadilə.

çəqişmək : **çəkişmək**. **1**. (< **çək**. **çaq**: nuxdə) nuxdələmək. **2**. asınmaq$_{ka.}$ əsinmək. asılaşmaq. dartışmaq. gərişmək. **3**. əsişmək. uzuşmaq. genişlənib ilişgi, rabitə qurmaq.

çəqqiq : **çəggik çəqik.**

çəqqinmək: **çəgginmək**. bax > **çəqinmək.**

çəqləşmək: **çəkləşmək**. quraya qoymaq. qur'a çəkmək. məşləşmək. mərcləşmək.

çəqmək : **çəkmək**. **1**. bərkitmək. - tərkək bağın **çək**: bərkit. **1**. çəkib uzatmaq, qapatmaq. gərmək. ürümək. qablamaq. **1**. nuxtələmək.

çəqrəq : **çəkrək. çərkək. çəkək**. çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan. **- çəqrəq qapa.**

çəqtirmək: **çəktirmək**. çöztürmək$_{ka.}$ gərdirmək.

çəqtürmək: **çəktürmək**. 1. nuxtələmək. 1. qan aldırmaq·.

çəqüq : **çəküq**. çəkiç.

çəqün : **çəkün**. ada tavşanı yavrusu. qöcən·ı.

çəqürqə: **çəkürqə**. çəkirqə.

çəlik : əsa. çomaq$_{ka}$. qurç təmür$_{ka}$.

çəliğ : çini. çin'dən gəlmə - **çəliğ ayaq**: çin kasasi.

çəlmə : çalış$_{ka}$. çalmaş. gürəş. qurəş. güləş. gücəş.

çəlpək : **çalpaq$_{ka}$**. çaplaq. çalpaq. yapışqan. çalpaş$_{ka}$. göz çapağı, çirki, poxu.

çəlpəklənmək: çalpuşlanmaq$_{ka}$. yapışqan olmaq. çapaqlanmaq.

çəmçə : (< **qap**). kəpəç. çöməç. çömçə. çümiç$_{6}$. kəpçə. qapaç.

çənbər : bax > **çönbər**.

çənbərlənmək: çuqmaqlanmaq$_{ka}$. çörəklənmək.

çənə : saqaq$_{ka}$.

çənəş : çalınmış. boş.

çəŋ > çənq

çənqək : **çəngək.** ırqaq. irgək. oğuc. qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$.

çənqəl : **çəngəl**. çoğul. çuğul. sarmaş. şər kişi.

çənqəl : **çəngəl**. ilgək. ırqaq$_{ka}$

çənqəmək: **çəngəmək**. qarvamaq$_{ka}$. qarmaqlamaq. əl ilə tutmaq.

çənqşü : **çəŋğşü**. kiçik arxalıq.

çəp : qınqıru. əyri.

çəp-çəp : (**ç** <> **ş**) çap çap. şap şap. - **çap çap** yemək: şappıldata şappıldata yemək.

çəpəng$_{ka}$: küp. çomaq.

çəpiş : **çəpiç**. altı aylıq geçi yavrusu.

çəpişlənmək: çəpiç olmaq. çəpiç durumuna gəlmək.

çər : **cər**. (**ç** <> **q**) **gər**. **kər**. (**kər**: **qar**: açıq. gərilmiş. böyük). 1. yağ. yoğ. yük. gərgin. ağır. 2. açıq. açıqlıq. vaxt. - **çərim** yoxdu: vaxdım yoxdu. **çərlik**: uyğun çağ. hər bir şeyin hazı olan çağı. - **çərlikdə** gəl: münasib çağda gəl. 3. çərik. girov. - onun evi bu **çərlikdədir**. 4. yəğma. yığma. qənimət. - savaşda yenilən, **çər çərlik** verməlidir. 5. (kərilmiş kəsilmiş, dikəlmiş durum) savaşta qarşı qarşıya dikəlib duran cərgələr. 6. - **çər çürmək**: (< **kərmək**) kəsib yencimək.

çərçəmək$_6$: **çarçamaq$_6$**. yorqunmaq. yorulmaq.

çərçətmək$_6$: **çarçatmaq$_6$**. yorqutmaq. yormaq. təvşətmək$_{ka}$. tökdürmək.

çərənləmək : çetləmək. munmaq$_{ka}$. saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfehləmək.

çərx : **çərq**.

çərik$_{ka}$: **çarıq**. **yarıq**. **kərik**. **1**. səf **- çərik** tüpən: səf qıran, sındıran. - çərik tutmaq: səf qurmaq. - çərik tutub gürəşdi. **2**. qoşun. dərilmiş toplanmış yaraqlı kişilər. əsqər dizisi. ordu. - alp **çərikdə**, bilgə dirikdə. - **çərik** taba yağışdı: qoşuna sarı yügürdü, cumdu. **3**. hər şeyin qarşısı. hər şeyin uğuru, vaxtı, sırası. **4**. hər şeyin qarşısı. hər şeyin uğuru, vaxtı, sırası. **5**. - (**ç** <> **y**) yərik (< ?> **yarıq**). ülkər çərik. **6**. çər. girov. - onun evi bu **çərlikdədir**. **7**. yəğma. yığma. qənimət. - savaşda yenilən, **çər çərlik** verməlidir.

çərq : **çərx**. çarx. çevri. çəvri. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çərqək : **çərkək. çəkrək. çəkək**. çərşov kimi düz, saf cipsiz bir qaftan.

çərqəşmək: **cərqəşmək. çərgəşmək.** səfə durmaq, gəlmək. sıralanmaq. düzülmək. düzəlmək. - indi **çərik cərgəşsin**: indi qoşun səflənsin.

çərlənmək$_{ka}$: (**ç** <> **q**) **gərlənmək**. **1**. yağlanmaq. ətlənmək. oiylənmək. **2**. ağrımaq. xəstələnmək. - ər özü **çərlənmiş**: kişinin canı ağrındı. - kimin gözü **çərlənib**: ağrınır, ağrır. **3**. korlanmaq. pozulmaq. xərablanmaq.

çərlətmək$_{ka}$: **1**. pozmaq. **2**. ağrıtmaq. ağırlıq vermək.

çərlik : **çəril**. **1**. qarşı. **2**. vaxt. **3**. - **gözi çərlik**: gecə gündüzdən iyi görən göz.

çərməlmək : cəmləyib, yığıb büküb bağlamaq. yığmaq. hörmək.

çərməşmək: cəmləyib, yığıb büküb bağlamaq. yığılmaq. hörüşmək. - o mənə çağıq **çərməşdi**. - kişi **çərməldi**: el yığışdı.

çərmətmək$_{ka}$: bir şey fltil kimi bükülmək. ördürürmək.

çərşov : çərkək. çəkrək. çəkək. tərincək$_{ka.}$ örtük.

çərtilmək: kərtilmək. kəsilmək. yartılmaq. qırılmaq. uzaqlaşmaq. yox edilmək. ortadan yox olmaq. ölmək. qeybolmaq. əldən çıxmaq. - **ərdəmsizdən** qut çərtilir: bacarıqsızdan, hünərsizdən bəxt üz döndərir. - ərdəm bəyi **çərtildi**: kişilik, qeyrət iyəsi öldürüldü. - **çərtilmiş** nə: qırağ düşmüş, əldən çıxmış nə. - acun bəyi **çərtildi**: dünya böyügü aradan geddi. - o var yoxun **çərtdi**: itirdi. - o yarmaq ucun **çərtdi**: o pulun qırağın qırdı, deşdi. diş diş elədi. - gəlsə ora **çərtülür**.

çəsb : yalım$_{ka.}$ yəlim. yapışqan. tutuş$_{ka}$. siriş. çiriş.

çət : **şat**. **şət**. **çit$_{ka}$** ürək. cürət. cəsarət. - **çətli** davamlı kişidi. - **çətim** qırıldı. - **çətim** töküldü. - **çət** tapıb iş qurdular. -

çətgən : çatqan$_{ka}$. ovsar. gam. dizgin.

çətin : qadaq. düğün. qadır. qatır. güc. zor. çataq$_{6}$. pıroblem. opuz$_{ka}$. obuz. şişik. qaba. qatı. qayquruq. buruşuq. sarmal$_{ka.}$ burşuq. sarp. sərt. sarp. güc. zor. qadır$_{ka}$. qayır. uluğ. ağır.

çətinləşmək: qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq$_{ka}$. qaddarlanmaq. çağnamaq.

çətinlik : kök$_{ka}$. əzab. qınaq. qınaş. - **kök** gördü, kərəkü üzdü.

çətük : kədi. muş. - **güvük çətük$_{ka}$**: ərkək pişik.

çəvri : çevri. çarx. çərx. çağrı. çevrilən, fırlanan nə. - **çağrı** çevrildi.

çəvrişmək : çəvrüşmək$_{ka}$.

çəvrülmək : çevrilmək. döndürülmək.

çəvşənğ: qözü sulu. qôzü hər zaman axan kişi.

çəvtirmək : çevirmək.

çıbaq$_{ka}$: çibək$_{ka}$. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. ıti. qırağu. ovçu.

çıbıq : çubuq. yaş dal.

çıbıqlamaq : vurmaq.

çıbırtmaq$_{ka}$: çırpıçtırmaq. çırpıştırmaq.

çıbış : taprat$_{ka.}$ çabaş. çalqaş. qaynar

çıçalaq : **çıçla**. **1**. çımçılaq$_{6}$, çoçala, sərçə, kiçik barmaq. sırça barmaq. **2**. sərçə. səçə$_{ka}$. quşqaç. çümçük.

çıçamuq$_{ka}$: **çıçaqım**. çoçala barmağın yanındaki barmaq. üzüq parmağı.

çıf : şirənin qaynamasından çıxan səs.

çıfılamaq: **çığılamaq**. çığıl çığıl səslənmək (şirə qaynarkən).

çıfrışmaq: **çıqrumaq. çıvrışmaq$_{ka.}$** yumşanmaq. gəvşəmək. (# **çıqrışmaq**: çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

çıl : cınqıra, səsə gənəl ad.

çılamaq : sulamaq. tərlətmək.

çılanmaq : çılqanmaq. çilənmək. nəmlənmək. tərləmək.

çılaşmaq$_{ka}$: **çılqaşmaq**. ıslaşmaq. sulaşmaq.

çılatmaq$_{ka}$: çıylatmaq. ıslatırmaq. tərlətmək.

çıldamaq : (**d** < > **r**) **çılramaq$_{ka}$**. çıldır çıldır edmək.

çıldaq : tumal. çildək$_{ka}$. çiban.

çıldır çıldır: - **çıldır çıldır edmək**. çıldamaq (**d** < > **r**) çılramaq$_{ka}$.

çıldırma$_{6}$: tümrüq$_{ka}$. dümrük. qaval. dəf.

çılınmaq: cılızlamaq. çalınmaq$_{ka.}$ zayıflamaq.

çılpaq : suçul. lüt.

çılqın : təlvə$_{ka.}$ dəli. tələ.

çılramaq: (**r** < > **d**) **çıldamaq**$_{ka}$ çıldır çıldır edmək. çılqırmaq.

çılratmaq$_{ka}$: **çılqıtmaq**. **çığratmaq**. çığıl çığıl ettirmək. səsləndirmək.

çımquqlanmaq: qoğculuq, dediqoduculuq edmək.

çınar : çarun. çünük$_{ka}$. şünük**.** çilnük**.**

çınarmaq: **çınğarmaq.** araştırmaq. təhqiq edmək.

çınaxsı$_{ka}$: naxışlı bir çln ipəklis. çıxansı. çıxşansı.

çınçara : **çınçarqa**$_{ka}$. sərçə.

çındışmaq : çandışmaq$_{ka}$. birbirinə sərtləşmək. birbirindən qaçınmaq. çəkinmək.

çındurturmaq: çanturmaq$_{ka}$. caydırmaq. münsərif edmək.

çınıl çınıl: bir şeyin çinqil çinqil səs çıxarması.

çınıqmaq$_{ka}$: gərçəkmək. doğruımaq. doğurmaq. təhəqqüq tapmaq. - söz **çınıqdı**.

çın$_{ka}$: bax > **çin**.

çınlamaq$_{ka}$: 1. sınğılamaq$_{ka.}$ çınqılamq. zınqıldamaq. zingildəmək. - qulağın **sınğıladı**. 2. araştırmaq. təhqiq edmək.

çınlatmaq : doğrutmaq. gərçəkləştirmək. təsdiq ettirmək.

çınqar : çınqıraq$_{ka.}$ çınraqsırıf. sərik. sərin. açıq. ulus.

çınqıraq: qonğraqu$_{ka}$. qonraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

çınqıraq$_{ka}$: çınraq. çınqar. sırıf. sərik. sərin. açıq. ulus.

çınramaq : çınlamaq.

çınraq : çınqıraq$_{ka.}$ çınqar. sırıf. sərik. sərin. açıq. ulus. - **çınqıraq** ün: saf səs.

çınratmaq : çınlatmaq.

çıp : **cım**$_{ka}$. **çim**. - çıp ıslaq paltar: **çim** öl ton.

çıpçalıq : **çıpıçlaq**$_{ka}$. **çapaçlıq**. **çapçılıq**. suçluluq. yazqılıq. günahkarlıq.

çıpıç : çapaç. çıpça. çapçı. zalim.

çıpıçlaq$_{ka}$: çapaçlıq. çıpçalıq. çapçılıq. suçluluq. yazıqlıq. günahkarlıq.

çıpıqan : ənnap. gövdədə çıxan çiban.

çıp$_{ka}$: çıbıq. çubuq. incə yumuşaq dal.

çıplaq : yalındaq$_{ka.}$

çıpqan : **1**. ənnap. **2**. çiban. çıpıqan.

çıq çıq : **çıx çıx**. **çilik çilik**$_{ka}$. **çiq çiq**. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

çıq : <> **çiq**.

çıqan : **1**. çıqay$_{ka}$. yoxsul. - qırx ilə tək, bəy **çığay** düzlənür. - yarmaq ülət **çıqaya**: para çatdır yoxsula. **2**. yiğən. xala, təyzə oğlu.

çıqansı: : **çıxansı**. naxışlı bir çin ipəklisi.

çıqar : **çıxar**. təng. dəng. qabilliyət. zərfiyyət.

çıqarlı : **çıxarlı**. atım$_{ka}$. atımllı. bəcərikli.

çıqarmaq : **çıxarmaq**. çığırmaq$_{ka}$. meydana qoymaq. ifşa edmək.

çıqarmaq$_{ka}$: **çıxarmaq**. **1**. ötütmək. ötürmək. ötgürmək$_{ka.}$ sürdürmək. göndərmək. **2**. yüksəltmək. ağıtmaq$_{ka}$. **3**. götürmək. salmaq$_{ka}$. istixrac edmək. - altun, heft, mis **salmaq**.

çıqartmaq : **çıxartmaq**. taşqıtmaq$_{ka.}$: dışqıtmaq. ixrac edmək.

çıqartmaq·: çıxartmaq. çıxdurmaq$_{ka}$.

çıqay$_{ka}$: **1**. çıqan. yoxsul. **1**. yiğən. xala, təyzə oğlu.

çıqı : **çıxı**$_{ka.}$ çıxar. mənfəət.

çıqıl : - **çığıl çığıl** edmək: çıqıl tıqıl qılmaq$_{ka}$. çılramaq$_{ka}$. səslənmək. çıfılamaq$_{ka}$. - **çıqıl tıqıl qılmaq**$_{ka:}$ çığıl çığıl edmək.

çıqılvar : **çığılvar**. **cılığ**. kiçik. xırda. - **çığılvar oxı**$_{ka}$: kiçik ox. - **çığılvar** yağmur yağdı.

çıqım : **çıxım**. yüksəlim. axım$_{ka}$.

çıqıntı qırıntı: **çıxıntı girinti**. tıxa basa dolmuş çuval, dağarcıq, tulumda olan alçaq ucalıq.

çıqır çıqır$_{ka}$: taxıla qarışmış daş çanqıl. bu çanqılların diş altında qalaraq, çıxaran səs.

çıqır$_{ka}$: **cığır**. **çaqır**. **çılqa**. bax > **çıqrı**. daryol. kiçikyol. qırlardaki kiçik yol.

çıqırlamaq$_{ka}$: **çığırlamaq**$_{ka}$. cığır açmaq. cığır açmağa yönəlmək. qarda ayağıyla yol açmaq.

çıqırlanmaq$_{ka}$: çığırlar oluşmaq.

çıqırmaq$_{ka}$: **çığırmaq**$_{ka}$. çıxarmaq. meydana qoymaq. ifşa edmək. - bu oğurluğu **çığırmaq** gərək.

çıqış : **çıxış**. **1**. ası. qazanc. fayda. - bu işdə **çıxış** yox. **1**. çıxış. qırış. bitiş. son. **1**. yoqa$_{ka}$. yoğa. qalxış. siud. - **çıxışlı enişli**. büqtir$_{ka}$.

çıqışmaq$_{ka}$: **çıxışmaq**. **1**. yüksəlişmək. ağışmaq. ağlışmaq. alğışmaq. çıxmaqda yardım,. **1**. qızmaq. sərtəlmək. sərt söz söyləmək - sarılmaq. sərmək. **sarmaq**$_{ka}$.

çıqlanmaq$_{ka}$: ölçülmək. - **çıqlatmaq** uzunluq ölçtürmək.

çıqmaq : **çıxmaq**. **çikmək**. 1. yüksəlmək. ağmaq. 2. daşıqmaq. tışıqmaq. 3. **sıxmaq**. çəkərək bağlamaq. çəkmək. dürəmək. çıqınlamaq. 4. nəmlənmək. 5. keçmək. ötmək. 6. **çığmaq** (**ç** <> **y**) **yığmaq**. 7. doğmaq. sızmaq. - gün sızdı. 8. hörlənmək. örlənmək. orlanmaq. horlanmaq. 9. qudurmaq$_{ka}$. dışarmaq. qalxmaq. 10. bəlirmək. yüksəlmək.

çıqramaq$_{ka}$: çığırmaq. qıcırdamaq. - qapı **çıqrır**, yağla **çıqramasın**. - dişlərivi **çıqratma**: qıcırdatma.

çıqraşmaq$_{ka}$: qıcırdaşmaq. çıqırdaşmaq. səs küyləşmək.

çıqratmaq$_{ka}$: bax > **çıqrıtmaq. qıc**ırdatmaq. **qıs**ırlatmaq. **çığ**ırdatmaq. **qıj**ırdatmaq$_{6}$. (diş, qapı, qələm kimi şeylər).

çıqrı$_{ka}$: **çığır**. **çıqrıq**. **tıqrıq**. (< **çıq**. **çuq**. **tuq**: düğün. girdə). dəğirmən. çarx. cəhrə. dolap kimi şeylərin çıqrığı. ip çıqrığı. hər türlü qərqərə, maqara, dəğrə. - **göy çıqrısı**: göy **tıqrısı**: çarxi fələk. göy dəğrəsi. - çıqrıqnı çevirən kim, çığrıqda devrilən kim. - bir **tığrı** (**çığrı**) sap.

çıqrışmaq: çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək. (# **çıfrışmaq**. **çıqrumaq. çıvrışmaq**$_{ka}$. yumşanmaq. gəvşəmək).

çıqrıtmaq$_{ka}$: **çığrıtmaq. çıqratmaq** (< **çıq**. **çuq**). **çiğnətmək**. 1. kiçitmək. alçaltmaq. 1. basqın yapmaq. əzmək. zorlamaq. 1. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək. çiqlətmək. çiqinlətmək. düğümləmək. - o yeri **çıqratdı**: toprağı **çiğnətdi**. 1. işdə pişirmə, yetişdirmək. - **çıqraq** işçi. - uşağı işdə **çığrıtdıq**.

çıqrumaq : **çıvrışmaq**$_{ka}$. **çıfrışmaq**. yumşanmaq. gəvşəmək. (# **çıqrışmaq**: çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

çıqşansı: **çıxşansı. çıxşansı.** naxışlı bir çin ipəklisi.

çıqturmaq$_{ka}$: çıxartmaq.

çıqturmaq$_{ka}$: ıslatmaq. ıslaq yerə qoymaq.

çır : **cır**. yağ. - ətin **çırı**: ətin yağı. **çırlı** can: yağlı can. - **çırsız**, yağsız **aşıç**. - bir **çırlı** aş gətirdilər.

çıraq : **çırağ**. buşqut$_{ka}$. şagird. çöməz. öğrənci. əlik. şagird. kömək. tüşək. şagird. işçi. **- çırağlığa tutmaq**: tüşəkləmək. işçiliyə götürmək. istixdam edmək. xitmətə almaq.

çırpıçtırmaq: çıbırtmaq. çırpıştırmaq. döğmək. çıbırtmaq$_{ka}$.

çırpınmaq : çalınmaq$_{ka}$.

çırpıştırmaq: çıbırtmaq. çırpıçtırmaq.

çırquy$_{ka}$: 1. oq təmrəninin şişqincə olan yeri. 2. paltar quşağının keçəcəğl iki tərəfli köprücüq.

çıtlamaq: qart qurt ətmaq$_{ka}$.

çıvıldamaq: **cıvıldamaq**. sufsamaq$_{ka}$. sufşamaq. şuvşamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq.

çıvrışmaq$_{ka}$: **çıqrumaq**. **çıfrışmaq**. yumşanmaq. gəvşəmək. (# **çıqrışmaq**: çuqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək).

çıx > çıq

çıylatmaq: **çılatmaq**. ıslattırmaq. at tərlətmək. -

çızmaq : cırmaq. yaralamaq.

çiban : tumal. cıldaq. çildək$_{ka}$.

çibək$_{ka}$: çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıpaq. sabıq. çapıq. ıti. qırağu. ovçu. - **çibək qarquy**. yavay, ası, dəlicə doğan. atmacaya bənzər bir quş.

çiçək : **çəçək$_{ka}$. cacaq**. gül. - **çiçəklənmək**: çəçəklənmək$_{ka}$. cacaqlanmaq. - **çiçəklik**: çəçəklik$_{ka}$. cacaqlıq.

çifşənğ : əkşi. əkşimiş.

çiğ > çiq

çij : dəmir çivi. çiviləri ucu.

çijtürmək: hayyan, yüktən bəlini çökərtmək.

çil : **çil$_{ka}$. çin**. **1**. bərə. döğük. iz. əzik. dağ. nişan. yarıq. - **çil** müyvə: zaylı yemiş. - **çil nə**: üzü saf olmayan. - paltara çil düşdü. **2**. çirk. ləkə. **3**. çoxluq bildirən sıfat ülgəci. **4**. ***<u>ək</u>***. çoxluğu, ağırlığı göstərən ək. - **iqçil**: çox xəstə. - **tüpçil**: tufan. ağır külək, yel.

çildək$_{ka}$: (at xəstiliklərindən). tumal. çıldaq. çiban.

çilə$_{ka}$: yaş, şeh nərsə. şeh kübrə.

çiləmək$_{ka}$: **çilgəmək$_{ka}$. çilətmək**. **çiy**lətmək$_{ka}$. **çiğ**lətmək$_{ka}$. (< **çiy**. **çiğ**: şeh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək.

çilənmək$_{ka}$: çiminmək. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. tərləmək.

çiləşmək$_{ka}$: sulamaq.

çilətmək$_{ka}$: **çiləmək**. yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. - kəpəyi **çilət**: islat. tərlətmək. - atı **çilətib** soyuğa vermə.

çilik çilik$_{ka}$: **çiq çiq**. **çıx çıx**. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

çilnüq$_{ka:}$ çınar ağac. çarun. şünilq.

çilqü at$_{ka}$: al at.

çiltük$_{ka}$: **şiltük**. boynuzdan yapılan mirrəkkəb qabı.

çim : **çim$_{ka}$ cim**. **çıp**. obartma ilgəci. çiğ. yaş. sulu. - **cimcilaq**: sum sulu. - **ç**im yik ət: çim çiğ, sulu ət. - **çim** öl ton: çıp ıslaq paltar.

çimçavat: sil$_{ka.}$ silik. qolay bəğənmiyən. arıq tinli, məzaclı.

çimdirmək: çapturmaq$_{ka}$. suda üzdürmək.

çimənlik: çümgən$_{ka}$.

çimərik : **çümərük$_{ka}$.** cimcilaq. suyua düşmüş. yaş. - **çümərük** kişi: gözü yaşlı, sulanmış, yava adam.

çiminmək: çilənmək$_{ka}$. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. tərləmək.

çimmək : cummaq$_{ka.}$ suya dalmaq·.

çimmək : **yunmaq** (**y** <> **c**) **cunmaq**. cummaq.

çimri : çinis. tuqun. tüqün. düğün. qısan. qısın. xəsis. üzüt**.** yüzüt. xeyirsiz. xəsis. saran**.**

çin : **çinğ$_{ka}$**. **çin**$_{ka}$ **çın**. bax > **çil**. **1**. bərə. döğük. iz. əzik. dağ. nişan. yarıq. **- çin qat**: girinti çıxıntı. qazı. **2**. iyicə. büsbütün. - **çinğ tolu**. iyicə dolu. büsbütün dolu. **3**. doğru. gerçək. düz. səhih. güvənilir. inanılan. mö'təməd.

- **çin** kişi. - **çın** bütün kişi. kəndinə qüvəniləbilən, doğru, dürüst kişi. - çin söz.

- **çinmi** ki: doğrudu ki.

- **çin** aydınq: doğru söylədin.

- çinin çıxart: çinlə: açıqla. ifşaed.

- çinin sözü, sözün çini: gerçəyin sözü, sözün gerçəyi.

- "**çin**" sözün deyən qutulur, sözün çinin deyən tutulur.

çinar : (**nar** < met > **run**) **çarun**. aqacı. çünük. şünük.

çinğ : **çınğ**. bax > **çin**. ləgən bənzəri şeylərin çıxardığı səs.

çini : **1**. çalın$_{ka.}$ - **çalınq** ayaq: çini qab. **2**. xodi. (# **sını**: nifuzi).

çinis : çimri. tuqun. tüqün. düğün. küt. çoğ$_{ka}$. axmaq. səfeh. pəxil. qırt$_{ka}$. qısqaş. qırıq. paxıl. xəsis. qırt$_{ka}$. - **qırt** ər.

çinislənmək: üzülmək qırtmır olmaq. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.

çinləmək: **1**. içlətmək. mühəqəq edmək. **2**. çinin çıxartmaq. açıqlamaq. ifşaedmək.

çinqarmaq$_{ka}$: bütəmək. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq edmək.

çinqıraq: **cınqıraq**. gur, pürüzsüz səs.

çinüştürüqsəmək: canı "cinüştürüq" istəmək ·.

çiq : **çiğ**. **1**. körpə. xam. pişməmiş. **2**. incə qamışdan hörülmüş çadı, alaçıq örpəyi, örtəyi. **3**. parça ölçmək üçün arşına tay bir ölçək. **3**. çik. cınqırtı. - **çik** ed, görəyin. **4**. şeh. yaş. **- çiq** topraq. - **çiq** don: yaş paltar. **5**. **- çiq turmaq**: aşıq oyununda, aşıq yan yatınca çuxur tərəfi yuxarı gəlmək. **1**. qırov. sarqım$_{ka}$**.** salqım.

- çiq çiq$_{ka}$: **çıx çıx**. **çilik çilik**$_{ka}$. oğlağı çağırmaq üçün kullanılan bir söz.

çiq : çiğ. süllük$_{ka.}$ pişməmiş.

çiqilmək$_{ka}$: **çiqqilmək**. (< **çiq**. **tuq**). düğümlənmək. bərkimək. sıxışmaq. - düğün **çiqildi**.

çiqin başı : - **çiğin başı** uşun$_{ka}$. omuz başı.

çiqin$_{ka}$: **çiğin**. **1**. ipək. **2**. - çiğin gəmiği. kürək gəmiki: yağır. yarın$_{ka}$. **3**. üzüm bağlarında bitən heyvanların yediği başaqlı bir ot.

çiqinlətmək : **çiqlətmək**. **çıqrıtmaq**$_{ka}$. düğümləmək. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək.

çiqiq$_{ka}$: nuxdə. çəkik.

çiqit$_{ka}$: **çiyit**. pambıq çəkirdəği.

çiqləmək : **çiğləmək**. çiğ pişirmək. pörtüləmək. pörtəmək. çuvlamaq$_{ka.}$ çovlamaq.

çiqlətmək : **1**. **çıqrıtmaq**$_{ka}$. **çiqinlətmək**. düğümləmək. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək. **2**. **çiğlətmək**$_{ka}$. **çiylətmək**$_{ka}$. **çiləmək**$_{ka}$. **çilətmək**$_{ka}$. (< **çiy**. **çiğ**: şeh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək.

çiqlişmək: düğünlənmək. çiqilmək. çiqtürmək.

çiqnə$_{ka}$: mala. cütçülərin "**sürgü**" dediqləri ayqit.

çiqnəmək: **çiğnəmək**. ağızda əzmək. tanculamaq$_{ka}$. tıncılamaq.

çiqnəmək$_{ka}$: (< **çıq**. **çuq**) **çıqrıtmaq**$_{ka}$. **1**. sıxı tikmək. **2**. altın təllərlə (yani qılapdan deyilən altın sarılı təllərlə) ipək qumaş üzərinə naxış işləmək. **3**. yerə sürgü çəkmək.

çiqqin : **çiggin**. **çivgin**. yağlı. doyurucu. bəsləyici.

çiqrimək: **çiğrimək**. iqrimək. iğrenmək. yermək$_{ka}$.

çiqtən$_{ka}$: **çiktən**$_{ka}$ çitgən. (< **çiq**. **çuq**. **tuq**). örtük.

çiqtürmək$_{ka:}$ **1**. sıxıştırmaq. düğüm sıxıştırmaq. düğünləmək. **1**. **çiğlətmək**. çilətmək. islatmaq. - əkməyi **çiğtürmək**.

çiriş : **siriş**. yalım$_{ka.}$ yapışqan. çəsb. qatut$_{ka.}$

çirk : çaplaq. çəlpək. çalpaq$_{ka}$. çapağ. pox.

çirkin : qaqac$_{ka}$. kir. bulaşıq. pas.

çirt$_{ka}$: **çırt çurt**. diş arasından piliyib çıxarılan səs. - **çırt süzmək**: diş arasından salıq atmaq.

çiş çiş$_{ka}$: qadın cocuğu işətmək istədiği zaman söylər. at haqqında da böylədlr.

çişəmək$_{ka}$: çiş edmək.

çişətmək$_{ka}$: çiş ettirmək.

çit$_{ka}$: **şət**. **çət**$_{ka}$ **şat**. **1**. (qamıştan, tikəndən yapılmış) duvar, hörük. **2**. çardaq. **3**. **çət**. **şat**. **şət**. ürək. cürət. cəsarət. - onun nə **şəti** var. **4**. ürək. cürət. cəsarət. bax > **çət**.

çivi : talquq$_{ka}$. dalqaq.

çivqin : **çivgin**. **çiggin**. yağlı. doyurucu. bəsləyici. - **çivqin** aş. bəsləyici yemək. - **çivqin** ot. heyvanları səmirtən ot.

çivqünlənmək: cana, yararlı bəsləyici bulmaq.

çix > çiq

çiy : **çiy**$_{ka.}$ **çiq.** şeh. nəm. yaşlıq. - **çiy yer**.

çiydəm$_{ka}$: çaydam. incə keçə. xalça, parçanın yanlarına tikilən yanlıq. sınqır. zavar.

çiylətmək$_{ka}$: **çiğlətmək**$_{ka}$. **çiləmək**$_{ka}$. **çilətmək**$_{ka}$. (< **çiy**. **çiğ**: şeh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək.

çiğ > çuq

çoban : **çoban**. köy böyükünün yamağı, köməyi, maavini. gizir. qışlaq ağsaqqalının yardamçısı$_{16}$. - çoban çantası: **yanlıq.**

çolaq : 1. çaprıq. bir tərəfə çarpılmış. 2. çulquy$_{ka}$. bir tərəfa çarpılmı. - **çulquy əlik**: əli çolaq. - **çulquy etük**: topuğu çarpıq ayaqqab.

çolaq : solaq. unqamuq$_{ka.}$

çomaq$_{ka}$: 1. üyqurlarca müslümanlara verilən ad. 2. çəlik. əsa. 2. çəpəng$_{ka.}$ küp.

çopulmıq : çubbılıq.

çoq : **çoğ**. **çox**. **çuq**. 1. gur alov, yalın. günəşin günorta çağındaki qızqınlığı. qızarmış odunun iti yalını, saçağı. 2. buxca. nələr (şeylər) qoyulan heybə. 3. ökil$_{ka}$. təlim$_{ka}$. telim. talay. dalay. talım. dalım. üstək. üstəlik. artıq. ziyadə. yumqı$_{ka}$. toplu. çoxluq. cəm. - mən **üstək** verdim. 4. küt. axmaq. səfeh. çinis. - **çoğ** ər: səfeh gədə.

çoq <> çuq

çoqalmaq : **çoğalmaq**. **çoxalmaq.** üstəlmək$_{ka}$. artmaq. artırılmaq. talınmaq. böyümək. çoxlanmaq. toplanmaq. ulqalmaq. uqlalmaq. - **talındı** biligim.

çoqalmaq : **çoğalmaq**. öklimək$_{ka}$. artmaq. böyümək.

çoqalmaq : **çoğalmaq**. ütrəmək$_{ka.}$ üdrəmək$_{ka}$. ürəmək.

çoqalmaq: **çoxalmaq**. aşıb daşmaq. talqımaq.

çoqaltmaq: **çoğaltmaq**. öklütmək$_{ka.}$ arttırmaq.

çoqaltmaq: **çoğaltmaq** ütrətmək$_{ka.}$ üdrətmək$_{ka}$.

çoqaltmaq: **çoğaltmaq**. öğlitmək$_{ka}$

çoqaltmaq: **çoğaltmaq**. uğlutmaq$_{ka}$. oğlutmaq$_{ka}$. ürətmək.

çoqar : **çoğar**. **çoğra**. çoğrama. fəvvarə. qaynar. fışqıran.

çoqı$_{ka}$: **çaqı**. **çuqı**. gürültü. bağırtı. savaş.

çoqılamaq$_{ka}$: bağırmaq. çağırmaq·. - çaqılamaq.

çoqlamaq: ağlamaq. yığlamaq. sığtamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağırmaq. carlamaq**.**

çoqlanmaq: **çoğlanmaq**$_{ka.}$ **1**. toplanmaq. axışaraq. **2**. yalınlanıb alovlanmaq. günəş yalını yerə təpməsi. - od **çoğlandı**.

çoqluq : **çoxluq**. **1**. cəm. topluq. cəmiyyət. - **çoxluq** ad: cəm ad. **2**. ərniş. bolluq.

çoqmalamaq$_{ka}$: tuqmaqlamaq. tuqarmaq. girdələmək.

çoqra : **çoğra**. **çoğar**. çoğrama. fəvvarə. qaynar. fışqıran.

çoqral : **çoğral**. covlal. covlan. şuluğ.

çoqralmaq$_{ka}$: covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. dalqalanmaq. tələtümləşmək. şuluğlaşmaq.

çoqrama: **çoğrama**. çoğar. çoğra. fəvvarə. qaynar. fışqıran.

çoqramaq$_{ka}$: (pınarda su. təncərədə bir şey) qaynamaq.

çoqraşmaq$_{ka}$: çoğalmaq. dalqalanmaq.

çoqratmaq$_{ka}$: **çuqratmaq**. çağlatmaq. çoşdurmaq. iti iti qaynatmaq. qaynaşdırmaq.

çoqturmaq$_{ka}$: quşqutmaq. qoçturmaq. saldırtmaq. cumdurmaq. üzərinə indirtmək. - quşu qaza **çoqturdu**.

çoqul : **çoğul**. çuğul. çəngəl. cənqəl. sarmaş. şər kişi.

çoqulmaq$_{ka}$: bağlanmaq. buxcalanmaq·. çox kötü. alçaq.

çor : **çor**$_{ka}$ **1**. korluq, yanıqlıq, çürüklük göstərən söz (**# cür**. cur. yaraqlıq, yarqılıq, düzənlik göstərir). - **cür** istədik, **çora** düşdük. **2**. oğrət yeri bitişiq qadın. **3**. sarılqan. sarımsaq. alağ, ot. - **çor ot**.

çoraq : **şoraq**. **1**. qıraç. **2**. ağlaq$_{ka}$. ıssız, boş, xəlvət,

çorlanmq: korlanmaq. ziyana düşmək. (# **cürlənmək**$_{ka.}$ dəğərlənmək. aşınmaq. faydalanmaq).

çotuq : şütük. çütük. qırıq. - çotuq saqal: kösə saqal.

çotur : çutur. kötü qılığ. bədəxlaq.

çovac$_{ka}$: (**ç** <> **k** < **kov**: oyuq. **kovaq**.). çadır. - qurvı **çovac**$_{ka}$: yuvarlaq çadır.

çovıl : çovlı$_{ka.}$ süzqəc.

çovlamaq: çuvlamaq$_{ka.}$ pörtəmək. pörtüləmək. çiğləmək. çiğ pişirmək.

çovlı$_{ka}$: çovıl. süzqəc.

çöjülmək$_{ka}$: bax > **çözülmək**.

çök > çöq

çöl : - **çöl sıçanı**: buzağu dili$_{ka}$.

çömbə : cumulu. yumulu. (# **cik**: omba. götü üstü)

çömçə : (< **qap**). çöməç. çümiç$_{6}$. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç. çönğək$_{ka.}$ çönək. qutu. kasa.

çöməç : (< **qap**). çömçə. çümiç$_{6}$. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç.

çöməz : çıraq. buşqut$_{ka}$. şagird. öğrənci.

çömlək : çaşqal$_{ka}$. kəşgül. çanaq.

çömmək$_{ka}$: dalmaq. çimmək.

çömqən$_{ka}$: hər zaman dalan.

çömrək$_{6}$: doğurqa. toğurqa$_{ka}$. toqqura. toqra. toqar. qamış. düdük. yüyə. lülə.

çönbərlənmək: çoqmalanmaq$_{\mathbf{ka}}$. tuqmaqlanmaq. tuqanmaq. girdələnmək.

çöndərmək : aynatmaq. dəğiştirmək. çevirmək. sındırmaq. əğirmək. aşırmaq.

çönək : çönğək$_{ka.}$ çömçə. qutu. kasa.

çönğək$_{ka}$: çönək. çömçə. qutu. kasa.

çönmək : aynamaq$_{ka.}$ dəğişmək. dönəmək. fırlanmaq. təzginmək$_{\mathbf{ka.}}$ tərkinmək.

çönüşmək: təvrişmək$_{ka}$. devrişmək. çevrişmək. alınmaq. vuruşmaq.

çöp : **çöp**$_{ka}$ < **çöpıik**. **çapıq**. **1**. şarabın tortusu. hər şeyin çöküntüsü, çökəli. qalıt. çör çöp. **2**. dəğərsiz, alçaq. - **çöp çəp** kişilər: daşqa, alçaq kişilər. - **çöp** adamdır: zibil kişidir. **3**. oğuq. tikə. nərsənin oğuntusu, kiçik parçası. - **bir çöp**: bir az. - bir **çöp** aş yedim. - saman **çöpü**. - gözümə **çöp** düşdü. **- çöp düşmüş**: - çöp düşmüş qöz: yamlıq qöz$_{ka}$. **- çöp çəp kişilər**$_{ka}$: dəğərsiz kimsələr. **3**. nərsənin sıxı, özü. esans.

çöpər : **çöprə$_{\mathbf{ka}}$**. əsqi paltar.

çöprə$_{ka}$: **çöpər**. əsqi paltar.

çöpük : şöpik. çör çöp-

çöpür$_{ka}$: **1**. geçi qılı. **2**. **çöplük**. dəğərsiz, ərziməz$_{6}$ nərsə. **- çöbür çəbür$_{\mathbf{ka}}$**: pozuq tozuq. **3**. qoğ$_{ka}$ koğ. pislik.

çöq çöq$_{\mathbf{ka}}$: **çök çök**. dəvəni, başqa birisini köçməyə çağırmaq. dəvəyi ıhtırmaq üçün kullanılır bir söz.

çöqdi$_{ka}$: qulağın altında "qafa baltası" deyilən yer.

çöqəl : **çökəl**. çöküntü. çöp$_{ka}$

çöqən$_{\mathbf{ka}}$: **çoğan**. **çavqan**. **1**. - **çögən otu**: sabun kimi köpürən bir bitgi: **yunqaq**$_{ka}$. **2**. **çəvqən**. at üsdən, topu çəkib itmək üçün kullanılan ucu əğri dəğnək.

çöqəs : **çökəs**. dalqıc. qəvvas.

çöqmək : **çökmək**. çuqmaq. çoqmaq. qonmaq. enmək. quşun aşağı inməsi süzülüp enmək.

çöqmək : çökmək. qonmaq. enmək. quşun aşağı inməsi süzülüp enmək. çaqmaq**.** diz çökmək. dibə çöqmək.

çöqtürmək$_{ka}$: **çöktürmək**. mə'dən ayırıp çöktürmək. təsfiyə edmək.

çöqünmək: **çökünmək**. sökünmək$_{ka.}$ diz çökmək. əbd olmaq. ibadət edmək. - tanrıya **çökünün**.

çöqüntü: **çöküntü**. çökəl. çöp$_{ka}$

çöqürmək$_{ka}$: çökərmək.

çöqüş : **çöküş**. **1**. köpüş. şişik. **2**. təsfiyə. əriş.

çöqüt : **çöküt**. külə. güdə.

çör çöp : zibil. tübün. tüpün. parçaları yəməktə bulunan çör çöp parçaları. buğda kəsmik.

çör çöp : yam$_{ka.}$ pislik. çapaq. gözə.

çörək : aş. yemək. azıq. toquc$_{ka}$. toxuc. xurək.

çörək : püşqəl$_{ka}$. büsqəç. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

çörəkləmək$_{ka}$: çörək yapmaq·.

çörəklənmək: çuqmaqlanmaq$_{ka.}$ çənbərlənmək.

çözdürmək : yazturmaq$_{ka}$. yanıltmaq.

çözdürmək: saştürmaq$_{ka.}$

çözlüşmək: yazlışmaq$_{ka}$**.**

çözmək : saşmaq$_{ka}$:

çözmək$_{ka}$: yormaq$_{ka.}$ yarmaq. ayırmaq. yasmaq$_{ka.}$ dağıtıp yaymaq. açmaq. çəkərək uzatmaq. uzunluğuna çəkəmək.

çöztürmək$_{ka}$: gərdirmək. çəktirmək.

çözük : **1**. çözülmüş. saşuq$_{ka}$. **2**. sust.

çözülmək: ayrılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. saşülmək. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

çözülmək: yazılmaq$_{ka.}$ yadılmaq. yayılmaq.

çözüşmək: yazışmaq$_{ka}$. açmaq. çıxarmaq. - yükləri arabadan yazışdıq. - yaydan kirişi **yazış**: çıxart.

çözüşmək: yazışmaq$_{ka}$. yayışmaq. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

çubuqlama: ağış, hərraclama, carlama işi. bu yolla satışda, qiyməti çox verən, malı alır.

çuh çuh$_{ka}$: atı yürütmək. azarlamaq üçün çıxarılan səs·.

çulbuş$_{ka}$: bulaşıq. - **çulbuş** iş.

çulıman$_{ka}$: **1**. su qaynağı. **2**. çulqalı, burşuq, çətin nə. - **çulıman** iş.

çulıq$_{ka}$: çulluq. övəyik böyükluqündə alacalı bir su quşu.

çulqa : **çuqla** (< **çuq**. **tuq**). çadır: çuvaş**.** çuqaş**.** bərtü$_{ka}$. arxalıq.

çulqalı : sar. sər. sarılı.

çulqamaq : (**lq** < met > **ql**) **çuqlamaq**$_{ka}$**. toqlamaq**. (< **cuq**. **tuq**: bağ). bağlamaq. buxcalamaq.

çulqamaq : çoğlatmaq$_{ka}$. çuqlamaq$_{ka.}$ tuqlamaq. bağlamaq. sardırmaq. buxcalatmaq.

çulq$_{ka}$: **cılq**. **cılıq**. **çulqa**. **çuqla** (< **çuq**. **tuq**). teyxa. büsbütün. dibəlik. - **çulq əsgürük**: çuluq əsrük. cılıq sarhoş. bütün bütün sarhoş.

çulquy$_{ka}$: bir tərəfa çarpılmı. - **çulquy əlik**: əli çolaq. - **çulquy etük**: topuğu çarpıq ayaqqab.

çuluman ış$_{ka}$: zulum iş. içindən çıxılamayan iş. çəprəşiq iş.

çumılı bolmaq$_{ka}$: sıcaqtan qöz qararmaq.

çumquq$_{ka}$: **çumuq**. ayağı. başı qızıl. qanadında ağ tük olan qarqa. ala qarqa.

çumruşmaq$_{ka}$: dalışmaq. çimişmək.

çumturmaq$_{ka}$: çimdirmək.

çumurmaq$_{ka}$: çimirmək. suya daldırıp batırmaq.

çumuşluq$_{ka}$: yumuşluq. müstərah. ayaqyolu.

çumuşmaq : çimişmək. suya dalışmaq.

çunmaq$_{ka}$: **yunmaq**. yuğunmaq. yıxanmaq. bz.

çupan$_{ka}$: gizir. qöy böyüğünün (muxtarının) yamağı.

çuq <> çoq

çuqı çimi qılmaq$_{ka}$: **çuğı çimi qılmaq**$_{ka}$. hay küy salmaq.

çuqı : çoqı$_{ka.}$ çaqı. gürültü. bağırtı. savaş.

çuqlamaq$_{ka}$: bağlamaq.

çuglamaq$_{ka}$: < met > **çulgamaq**. **tuqlamaq**. (< **cuq**. **tuq**: bağ). bağlamaq. örtmək. buxcalamaq.

çuqlan$_{ka}$: qarluq böyüklərinnin adlarından.

çuqlanmaq$_{ka}$: (< **cuq**. **tuq**: bağ). **çulqanmaq**. bağlanmaq. heybələnmək.

çuqlatmaq$_{ka}$: tuqlatmaq. çulqamaq. buxcalamaq. sarıtmaq. - paltarlarıvı çuquqlat: bağlat, yığ.

çuqmaq$_{ka}$: sarmaq. sıxı bağlamaq.

çuqmaqlanmaq$_{ka}$: yılan çörəklənmək. çənbərlənmək.

çuqraqlanmaq$_{ka}$: paltar yiyəsi olmaq, qeyinmək.

çuqratmaq$_{ka}$: <> **çoqratmaq**. **çağlatmaq**.

çuqrışmaq: çıqrışmaq. bərkişmək. sərtləşmək. (# **çıfrışmaq**. **çıqrumaq. çıvrışmaq**$_{ka}$. yumşanmaq. gəvşəmək).

çuqşatmaq$_{ka}$: **çuğşatmaq**$_{ka}$**.** çuvşatmaq$_{ka}$. coğşatmaq$_{ka}$ coşdurmaq**.** turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək.

çuqubarı$_{ka}$: ət palçığı. bota, güh, saxsı çamuru.

çuqul : **çuğul**. çuğul. çəngəl. cənqəl. sarmaş. şər kişi.

çuqullamaq : **çuğullamaq**. **1**. içgərmək. birinin iç sözün başqasına çatdırmaq. - o məni bəyə **içgərdi**. **2**. qoğulamaq. şikâyət edmək. yonqamaq$_{ka}$. yonqatmaq$_{ka}$. yanqamaq. yanıtmaq.

çuqullamaq : **çuğullamaq.** qırqatmaq

çuqulluq: **çuğulluq**. yonqaq$_{ka}$. yonqat. yanqa. yanıt. qoğut. şikâyət.

çuqun$_{ka}$: **çuğun$_{ka}$**. tökmə tünc, paxır, bürüş. - **çoğın** aşıc.

çuqur : **çuxur**. oprı$_{ka}$. obruq. oyruq. oğruq. dərə.

çuqur : **çuxur**. oyu (**y** <> **r**) oru$_{ka.}$ oyuq.

çuqurdan$_{ka}$: **çuxurdan**. uçurum. yaran. yarqan. yar.

çur çur$_{ka}$: heyvan saqılırkən sütün qabda çıxardığı səs.

çutur : çotur. kötü qılığ. bədəxlaq. - **çotur** kişi.

çuvac$_{ka}$: **yuvac**. çuvaş$_{ka}$. kərəki$_{ka.}$ çadır. cacır. çaşır.

çuval : < **çuqal** (< **çuq**. **tuq**). tağar. tağar$_{ka}$. xurcun. xaral. tağarcıq. tulum. qap$_{ka}$.

çuvamaq$_{6}$: yaymaq. boşaltmaq.

çuvaş$_{ka}$: çadır.

çuvlamaq$_{ka}$: **çovlamaq.** pörtəmək. pörtüləmək. çiğləmək. çiğ pişirmək.

çuvqa : **cupqa**. **çuvaq**. **çupaq**. **çapuq**. **1**. yədək at. **2**. **qapac**. qılavuz. başbuğ. qulabuğ. - qalın qolan **çuvqasız** olmaz.

çuvşamaq$_{ka}$: qaynamaq. köpüklənmək. qarnı yanmaq. əkşimək.

çuvşatmaq$_{ka}$: coşdurmaq. tuvşatmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirkə qarnımı **tuvşatdı**.

çuvşatmaq$_{ka}$: çuğşatmaq$_{ka}$**.** coğşatmaq$_{ka}$ coşdurmaq**.** turşatmaq. əkşitmək. qaynatmaq. köpüklətmək.

çuxurdan: **çuxurdan.** uçurum. oyuq yer. batlaq.

çü : **çü**$_{ka.}$ **şu**. əmirdə (olumlu. olumsuz) bəkitmə bildirən bir ilgəç.

çübək$_{ka}$: cocux cükü. çəkik.

çübür çəbür$_{ka}$: abur cubur. malın kötüsü. dəğərsizi.

çübürlənmək$_{ka}$: **çüpürlənmək**. geçi qıllanmaq. geçinin qılı bitmək.

çülük$_{ka}$: çürük. soluq. pozuq. - yini gözü **çülükdü**: başı gözü soluqdu.

çülükmək$_{ka}$: çürümək. soluqm. pozulmaq. soluğmaq.

çümçük : sərçə. səçə$_{ka}$. çıçalaq. quşqaç.

çümərük: **çimərik**. cimcilaq. suyua düşmüş. yaş. - **çümərük** kişi: gözü yaşlı, sulanmış, yava adam. **- çümərüq kişi**$_{ka}$: hər zaman qözü sulanan. qözü az görən adam.

çümgən$_{ka}$: çimənlik.

çümiç$_{6}$: (< **qap**). çömçə. çöməç. kəpçə. çəmçə. kəpəç. qapaç.

çümürmək$_{ka}$: suya dərin daldırmaq·.

çümüşmək$_{ka:}$ suya daha dərin daldırmaqda.

çüpürlənmək$_{ka}$: geçi qıllanmaq. - çübürlənmək.

çür çür$_{ka}$: süt sağılırqən qapta çıxardığı səs. hərhanki bir axarın çıxardığı səs.

çürgü$_{ka}$: çiş (cocuqlar için).

çürnı$_{ka}$: **sürni**. sürgü, isal davası.

çürük : çülük$_{ka}$. pozuq. soluq.

çürümək: çülükmək$_{ka}$. pozulmaq. soluğmaq.

çüşək$_{ka}$: ot. çayır.

çütük : şütük. çotuq. qırıq. - çütük saqal: kösə saqal.

çüvüt$_{ka}$: **çüpüt**. süyüt. suyut. boya. rəng. - **qızıl çüvüt**. qızıl boya. zindfrə. sülüğən· - **al çüvüt**. al boya. - **göy çüvüt**. lacivərt boya. - **yaşıl çüvüt**. yaşıl boya. - **sarıq çüvüt**. sarı boya. zərnik.

d bax > t

e

ed : **ed**$_{ka}$ **ed**. **əd**. ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

edər : tər. tar$_{ka}$. dəğər. müzd.

edərləmək$_{ka}$: yəhərləmək.

edərlik$_{ka}$: yəhərlik. yəhərin altına qoyulan ağac otaq.

edərmək$_{ka}$: aramaq. təqib edmək. qovalamaq.

edik : tərbiyət.

edi$_{ka}$: **idi**. iyə. yiyə. əfəndi.

edikmək$_{ka}$: ətiqmək$_{ka.}$ etiqmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək. tərbiyətlənmək. böyümək. yetişmək.

edilgən$_{ka}$: düzəlişən.

edin$_{ka}$: **atın**. **adın**. atruq. ayruq. başqa. dışında.

edinmək: **1**. dəğərlənmək. qutanmaq$_{ka}$. işlənmək. faydalanmaq. istifadə. **2**. bərpa edmək.

ediş$_{ka}$: **idiş**. **1**. qədəh. tas. qap. bardaq. **2**. mal müll. **3**. təhiyyə.

edişmək: ətişmək$_{ka}$. barıştırmaq.

edişmək$_{ka}$: birbirinə qarşı edmək. verişmək. qılışmaq. bağışlamaq. ikram edmək. - bunu sizə artut **edişdim**: bunu sizə hidyə qıldım.

editmək$_{ka}$: tərbiyətləmək. böyütmək. yetişdirmək.

ediz$_{ka}$: **atız**$_{ka}$ yüksək. yüksək yer. hər şeyin yüksəği. - **ediz dağ**: geçit verməyən dağ.

edizlənmək$_{ka}$: **atızlanmaq**$_{ka.}$ əngəl. sarp saymaq.

edizlik$_{ka}$: atızlıq. yüksəklik.

edkərmək$_{ka}$: ədkərmək$_{ka}$. eygərmək. iyi görmək. iyi bulmaq. qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq·.

edku : **ədqü**$_{ka.}$ iyi. - edku yavlaq: iyi kötü.

edləlmək$_{ka}$: **1**. ıslah olunmaq. **1**. araştırılmaq.

edlənmək$_{ka}$: **ədlənmək**$_{ka.}$ **eylənmək**. bir şey bir dilək üçün kullanılmaq. bir şey dilək edinilmək.

edləşmək$_{ka}$: ədləşmək$_{ka.}$ eyləşmək$_{ka.}$ birbirinə xeyir dua vermək. sayqı dolayısıylə birbirini aramaq.

edlətmək$_{ka}$: ədlətmək$_{ka}$. eylətmək. iyiləştirmək. ıslah ettirmək.

edlik$_{ka}$: ədlik$_{ka.}$ eylik. istfadəli. faydalı.

edmək$_{ka}$: idmək. itmək. idərmək. itərmək. iymək. iyəmək. iyərmək. iyələmək. ismək. isəmək. isərmək. edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək. eləmək. toxunmaq.

salmaq. göndərmək. sərbəst buraxmaq. donatmaq. - dəmir əlimə **etdi**: toxundu. - ona nə **etdin**: nə toxadın. - yükünc qılmaq, edmək: ibadət **edmək**.

ednətmək$_{ka}$: **atnatmaq**$_{ka.}$ dəğişmək. bulunduğu haldən başqa bir duruma girmək.

edqərmək : edqirmək. edmək. əzqərmək. ezqirmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək.

edqıl : eyqıl. yolla. göndər. - **eyqil** məni döğüşgə.

edqirmək : edqərmək. edmək. əzqərmək. ezqirmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək.

edqülük : **ədqülük. eykülük. əykülük.** iyiiiq.

edqülük : ədqülük$_{ka}$. eykülük. əykülük. iyilik.

edrik$_{ka}$: irik. qatı nəsnə.

edsəmək$_{ka}$: göndərmək istəmək.

edu$_{ka}$: **1**. gərəklik. zərurət. **2**. zəhmət.

edük$_{ka}$: **1**. qutlu. mübarək olan. aslında yiyəsinin yaptığı bir adaq (nəzir) üçün saxlanaraq yünü qırxılmayan, sütü saqılmayan, yük vurulmayaraq, başıboş buraxılan. salıverilən hər heyvana bu ad verilir. **2**. geçitsiz sıra dağlar. dağ şilsiləsi.

ef : ev. üy$_{ka}$ ev. əv. öv. üv.

el : **1**. boyun$_{ka.}$ boğun. toplum. millət. - **el qamu**: el hamı: el hamısı. kişi barca. hamı millət. **2**. birini çevrəyən qohum, tanış. türkün. türkən. **3**. ölkə. - **bəy** el basdı: bəy ölkəni fəth etdi. tutmaq.

el : **el**$_{ka.}$ **əl**. **il**. **ıl**. **1**. fürsət. boşluq. güşatalıq. açıqlıq. - **əl** tapıb gəldim. - bir **əl** verseydin bilərdim nəyin nəsidi. **2**. eşik. çöl. bağlı bir yerə görə açıqlıq, meydan. - güc **eldən** girsə, törü tüzlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz bacadan (pəncərədən) qaçar. **3**. kötü. dəğərsiz. - **el qızı**: ortalıq arvadı. - **el kişi**: çüçə əri. **4**. vilayət. - bəy **eli**. **1**. barış. - iki bəy birlə **el** oldu: iki bəy arası barış oldu.

elcə bilən : şeyx. apqaç. avıçqa$_{ka.}$

elçi$_{ka}$: yazıqçı yazıcı. qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən kimsə. xanla el arasının elçisi. tayanğu**.** ulan. pərdəci. yalavac$_{ka.}$ pəyqəmbər.

elçilik : yumuş$_{ka}$. xitmət. vəzifə. tapma. tapı. tapuq$_{ka}$.

elgin : **yelgin**. **ilgin** (ilişən. yel kimi dəğib keçən). qonaq. köçür. - **ilgin** olub ol keçdi.

elik : barış. varış. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

elli : tayfalı. uquşlu. oğuşlu. qohumlu.

en : **in**. **yen**. **yin**$_{ka}$. **ən**. (< **yenmək**). **1**. çuxur. iniş. eniş. aşağ. - in yer: en yer. - **en yoq**: eniş yoxuş. **2**. dışqı. pox. ən. qığ. xıx. qoyun pisliği, tərsi. **3**. in. il$_{ka}$. düş. - atdan **il**. **4**. yan tərəfa olan genişliq. yan. **5**. yin. nin. yuva. - arslan **yini**.

endək : tavan. alt. (**# andaq**$_{ka}$: bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. dam)

endərmək: bax > **endirmək**

endik : əndik$_{ka}$. qanmaz. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: səfeh qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

endirmək: **1**. əndürmək. yendirmək$_{ka}$. əndər dödərmək. axtarışmaq. **2**. bükürmək**.** düşürmək. salmaq. yenğşürmək$_{ka}$. enqsürmək. tökmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan. buqurmaq$_{ka}$. ıldurmaq$_{ka}$. - ağdıran kimdür, **endirən** kim.

enək : **ənək**. **inək**. **1**. pıroqram. bərnamə. bəllənmiş olaylar. **2**. yencə. yencgə. abid. mö'mün.

enəmək$_{ka}$: imləmək. bəlləmək. damqalamaq. nişanlamaq. - mallar **enədilər**. - qoyunları **enəyin**. - enənmiş işlər.

enən : inən. dişi (dəvə)

enənmiş: əniş. eniş. tutuq$_{ka}$. iğdiş. əxdə. iğdiş edilmiş. tutuq$_{ka}$.

enətmək$_{ka}$: imlətmək.

eng > enq

enğ > enq

enik : **1**. ənin. bükin$_{ka}$. bükülmüş buruq. xacə. iğdiş. **2**. tula. it çüçüyü. **3**. qoduq. bala. uşaq. - arslan **eniyi**, yalqun **eniyi**.

enikləmək : itin çüçükləməsi.

eninə : - **eninə geniş olan**: yetiz$_{ka}$. ənli. geniş.

eniş : **1**. **iniş**. - **iniş yoxuş**: art yış$_{ka}$. **1**. əniş. enənmiş. tutuq$_{ka}$. iğdiş. əxdə.

enişmək : ınışmaq$_{ka.}$ inişmək.

enk > enq

enli : ənli yetiz$_{ka}$. eninə geniş olan. geniş. anğıl$_{ka}$. yatız. gen. açıq. açıla.

enmə : inmə. ilmə$_{ka}$. düşmə. - atdan ilmə.

enmək : (**e** <> **e** <> **ə**) **inmək**. **ənmək**. **1**. ılmaq$_{ka}$. ilmək$_{ka}$ inmək. düşmək. axmaq. düşmək. şütmək < met > tüşmək. - qar **inir**: düşür. - axşam üzü dağdan **aşdıq**. **2**. savılmaq$_{ka.}$ savulmaq. yaşmaq. yatmaq. keçmək. **3**. quşun aşağı inməsi - çoqmaq. çuqmaq. çökmək. qonmaq. süzülüp enmək.

enqək : **engək**. ağzın iki yanı. ağzın bittiği yeri. avurt.

enqək : **engək**. **əngək**. (< **yengək**). **1**. ağzın iki çanağının birbirinə yenən qoğuşan yer. **2**. ləçək, börk bağlamaq sapı.

enqəş : **engəş**. amaclıq$_{ka.}$ nişan yeri.

enqıtmaq: **enğıtmaq**$_{ka}$ anğıtmaq. şaşırtmaq. anqıtmaq.

enqil : **engil**. qısqa. qısaq. müxəffəf. - bu sözün **engili**. - səkiz" səggizin **engilidi**.

enqin : **engin**. **əngin. 1**. aşqın$_{ka.}$ ağqın. oğqun. - **aşqın topraq**$_{ka}$: axıp enən, oğqun topraq. **2**. geniş. dərin. təriŋ$_{ka}$. hər şeyin dərini, çoxu.

enqir : **engir**. **ingir**. imir. alatoran.

enqir$_{ka}$: **enğir**$_{ka}$. amır. əmir. imir. alaca qaranlıq. alatoran.

enqsürmək: yenğşürmək$_{ka}$. endərmək. tökmək.

enqüt : **enküt.** anqut$_{ka}$. ənkit. ənküt. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz. axmaq.

ensəmək : ılsamaq$_{ka.}$ ilsəmək. enmək istəmək.

enüç : **ənüç**$_{ka.}$ qözə enən pərdə·.

enüçləmək : **ənüçləmək$_{ka}$.** qözə enən pərdəyə ilac qoymaq.

enüçlənmək: **enüçlənmək$_{ka}$.** qözə pərdə enmək.

eqitmək : **eğitmək** iqidmək$_{ka.}$ əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək. yetiştirmək.

eqiz : **əkiz** (< **iki**). ikəz. ikik, əşli, qoşa olan. - **ikiz** uşaq.

erkən : **irkən**. - **erkənin**: irkənin.

erkin : davamlı. dalba dal. kəsilmədən. - **irkin** yağmır.

erqənin : **erkənin**. **irkənin**. dandakin. danquni. səhər çağın. bamdadan.

ertə : irtə. yeyin. tez.

ertələmək : ərtələmək$_{ka.}$ ərkən başlamaq.

ertti : **ərtti**. ərtilmiş, keçmiş. ötmüş. - **ərtti** ötlək: keçmiş zaman.

eşəmək : üşəmək$_{ka.}$ eşmək. axtarmaq.

eşik : qapı. - ərməkügə, eşik **art** olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

eşiklik : eşigə, qapya özəl olan. - **eşiglik** ağac. - **eşiklik** barçın.

eşilmək : üşəlmək. əndər döndər edmək. axtarmaq.

eşilqən$_{ka}$: uzanan, çəkilgən.

eşişmək$_{ka}$: nərsəni əşmək, qazmaq.

eşittürmək$_{ka}$: işittirmək.

eşmək : bükmək. əğirmək. qıvırmaq. tavratmaq$_{ka}$. üşəmək$_{ka.}$ eşəmək. axtarmaq. deşib aramaq.

etilmək$_{ka}$: edilmək. düzəlmək. yapılmaq.

etilqən sayılqan$_{ka}$: birçox işlərə qirən, çıxan. iş başarıb, iş çözən.

etin : **edin**. anıl. qoyun. qoyqun. qoynuq. hazır. amadə.

etinmək : **edinmək$_{ka}$.** (**e** <> **i**) itinmək. qılınmaq. əyinmək. hazırlanmaq. - tutuq **edindi**: bulun buraxıldı. bir yeri yurt edinmək. yersinmək$_{ka.}$ yerə bağlanmaq, öğrəşmək. - onlar bu yeri **yersindilər**: yer edib oturub, yerləşdilər.

etiq : başmaq. ayaqqab. burbaç. pabuç. məst.

etiqmək : ətiqmək$_{ka.}$ edikmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

etişmək : **edişmək$_{ka}$.** qılışmaq. qılınmaq. qarşımaq. - yükünc **etişmək**: ibadət, namaz qılmaq.

etitmək$_{ka}$: edidmək. eddirmək. sıxıntıya qoymaq. edməyə itmək, itələmək. zorlamaq. məcbur edmək.

etlik : **edlik**. yetlik. çarıq.

etmək$_{ka}$: **1**. (yardımcı feil) edmək. (**e** <> **i**) itmək. yapmaq. edmək. eyləmək. qılmaq. **2**. **ətmək**. (**k** <> **t**) yeyiləcək əkmək.

etsəmək: **edsəmək**. itsəmək. göndərmək. bağışlamaq.

ettürmək$_{ka}$: büktürmək. iytürmək.

ettürmək$_{ka}$: **əddürmək$_{ka}$**. onartmaq. düzlətmək. qıldarmaq.

etük : - **etüklük sağrı**: ayağqabı yapmaya ayrılan dəri.

etüklənmək$_{ka}$: **ətüklənmək$_{ka}$** ayaqqabı. etiq yiyəsi olmaq.

ev : əv. üy$_{ka}$ ev. ef. öv. üv.

- **quruq ev** { **1**. içində kimsə bulunmayan ev. **2**. boş, yaraqsız, qoşsuz, moblımansız, vəsayilsiz ev (# doluq ev: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev)}.

- ev barq: ev eşik.

- **qışlıq ev**: kərəki$_{ka}$.

- evin **çatısı**: damı. tarus$_{ka}$.

- evin **kirişləri**: sunı$_{ka}$. - evin önəmli yeri, sədiri: tör$_{ka}$. törə$_{ka}$.

- qonaq sevməyən: evi kəndinə dar gələn kişi: kişirqək ər$_{ka}$. qısırək. - evini ortaya qoyup qumar oynamaq. əvini öndül qoymaq: evləşmək$_{ka}$. evləşmək: avlaşmaq$_{ka}$.

- əvini özləmək: ev səmək$_{ka}$.

- əvini özlətmək, istətmək: evsətmək$_{ka}$.

- evli ərkək: bək$_{ka}$.

- evliq: ev yiyəsi.

- evlük: qadın. - öz evi saymaq: evi bənimsəmək. **evsinmək**$_{ka}$.

evdilmək$_{ka}$: qurşalmaq. ələ keçirilmək. toplanmaq·.

evdimək$_{ka}$: toplamaq.

evdinmək$_{ka}$: yığmaq. toplamaq. toplamayı üzərlnə almaq. kəndi kəndisinə toplamaq. - yemiş, para **evdin**.

evək$_{ka}$: 1. ivmiq. evgil. əcələci. ivən. - **ivək ər**. əcələçi adam. 1. ivək. evək. tələs. əcələ.

evilmək : evilmək. ivilmək. tələsmək. əcələ edmək.

evin$_{ka}$: evin. ivən. dənə.

evinmək: evdə qalmaq. - o **evindi** bəkləndi: evdə oturub gözlədi.

evirgən tevirgən: keçürgən. çara, yol yoruq bilən, düşünəın.

evişmək: ivəşmək. qoşuşmaq. qaçışmaq. tələsmək. əcələ edilmək.

evlatlıq : oğulluq. tutunçu oğul$_{ka}$. evlâtlığa alınmış cocuq.

evlənmək: 1. ağıllanmaq. hâlə qurulmaq. - ay qopup **evlənib**, ağ bulut hörlənib. 2. kəndinə ev edinmək ·.

evləşmək: 1(e <> a) **avlaşmaq**. **əvləşmək**. 1. toplanmaq. yığılmaq. . ev üstündə mərcləşmək. evini ortaya qoyup qumar oynamaq. 2. toplanmaq. yığılmaq. avlaşmaq. 3. evini ortaya qoyup qumar oynamaq. evini öndül qoymaq.

evlik$_{ka}$: 1 sahabxana. - **evli** qonaqlar. 2. yumaş. ram. aram. (# **ası**: vəhşi).

evlişmək: əhliləşmək. (**#təzişmək**$_{ka}$. **tazışmaq**. təlsəşmək. tələsmək. durmamaq).

evrilmək: **əvrülmək**. **çevrilmək**. 1. dolanmaq. yönəlinən yerdən çevrilmək. 2. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək.

evsəmək: **əvsəmək. ivsəmək.** 1. tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək). 2. evə yazmaq. evini özləmək.

evsətmək : evini özlətmək. istətmək.

evsinmək: evlənmək. məskunlaşmaq.

eygərmək: ədkərmək$_{ka}$. edkərmək$_{ka}$iyi görmək. iyi bulmaq. qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq·.

eygi$_{ka}$: (**y** <> **z**) **əzqi**. rəhmət. səna. hörmət.

eygili : xoş niyyət. - bax qıl ona eygiligin, ağız gülə.

eygilik : **iriklik**. açıqlıq. fürsət. fürc. - işləri bitirib **irikliklə** gəldik.

eygili$_{ka}$: əzqil. rəhm olunan. rəhmətlik.

eyilik : iyilik. əzqil. eygili. rəhm olunan. rəhmətlik.

eykülük : **ədqülük. edqülük**$_{ka}$. **ədqülük**. **əzkülük.** iyilik.

eylə : əylə. ayla. öylə. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl

eylənmək: **ədlənmək$_{ka.}$ edlənmək$_{ka.}$** bir şey bir dilək üçün kullanılmaq. bir şey dilək edinilmək.

eyləşmək: ədləşmək$_{ka.}$ edləşmək$_{ka.}$ birbirinə xeyir dua vermək. sayqı dolayısıylə birbirini aramaq.

eylətmək: ədlətmək$_{ka.}$ edlətmək$_{ka.}$ iyiləştirmək. ıslah ettirmək.

eylik : ədlik$_{ka.}$ edlik$_{ka.}$ istfadəli. faydalı.

eylik : **iylik**. iyi, yaxcı olan.

eynal : **inal**$_{ka.}$ anası böyük qadın olub, atası ortalıqdan (qara eldən. qərə millətdən) olan bütün kişi.

eyqil : edqil. yolla. göndər. - **eyqil** məni döğüşgə.

eyqu : əzqu. ayqu. əyku. iyi. gözəl. yaxşıqlı.

eytişmək$_{ka}$: barışmaq, curlaşmaq. yarışmaq. - olar için **eytişdilər**: olar öz aralarında barışdılar.

eytürmək: yırtürmək.

ezqirmək: əzqərmək. edqərmək. edqirmək. edmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək.

əbbək : əkmək. - cocux dilində **əbək**$_{ka}$.

əbə : bax > **aba.**

əbək$_{ka}$. : **əbbək**. (cocux dilində) əkmək. əkmək - **əbbək** yekələr dilində

əcəb : lap. **- tab** oldu: əcəb oldu. - **tab** elədim: əcəb elədim.

əcib : azıq$_{ka.}$ azuq. ayuq. atuq. qərib. görünməmiş. foquladə. qeyri təbii.

əcik$_{ka}$: böyük qərdəş. dadaş. - **əciqim**: qərdəşim.

əçə$_{ka}$: **əkə**. **əyə**. böyük qız qardəş.

əçi$_{ka}$: **açı**. yaşlı qadın. hanım nənə·.

əçqi$_{6}$: **əçqü**$_{ka}$ geçi. keçi.

əçqü$_{ka}$: geçi. əçqi$_{6.}$

əd : **et. ed**. **əy**. edilmiş. düzəlmiş. (madeingilis. saxt). - əyku əy$_{ka}$: iyi düzəlmiş.

ədər$_{ka}$: (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) əyər. əğər. yəhər. əyər$_{ka}$.

ədərqən$_{ka}$: çox arıyan. haqqını arayan. mutalibəkar.

ədirmək : uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ödürmək. ödürmək. üdürmək.

əd$_{ka}$: **ed**. **ad**. ipəkli qumaş bənzəri kimi toxuma cinsindən sənət əsəri olan hər şey.

ədkərmək$_{ka}$: **edkərmək$_{ka.}$** eygərmək. iyi görmək. iyi bulmaq. qulaq asmaq. dinləmək. düzəltmək. onatlamaq·.

ədqü$_{ka}$: edku. iyi. - **edku yavlaq**: iyi kötü.

ədqülük$_{ka}$: **edqülük**. **eykülük. əykülük.** iyilik.

ədləmək$_{ka}$: **edləmək**$_{ka.}$ **eyləmək** ülgü yapmaq. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. təsir edmək.

ədlənmək$_{ka}$: **edlənmək**$_{ka.}$ **eylənmək.** bir şey bir dilək üçün kullanılmaq. bir şey dilək edinilmək.

ədləşmək$_{ka}$: **edləşmək**$_{ka.}$ **eyləşmək**$_{ka.}$ birbirinə xeyir dua vermək. sayqı dolayısıylə birbirini aramaq.

ədlətmək$_{ka}$: **edlətmək**$_{ka.}$ **eylətmək**. iyiləştirmək. ıslah ettirmək.

ədlik$_{ka}$: **edlik**$_{ka.}$ **eylik**. istfadəli. faydalı.

əf$_{ka}$: ev. əv. öv. üv.

əg > əq

əx > əq

ək > əq

əqdə : **əxdə.** xədim bəcəl$_{ka}$. bıçıl. biçilmiş. iğdiş edilmiş.

əqdə : **əxdə**. tutuq$_{ka}$. əniş. eniş. enənmiş. iğdiş.

əqdələnmək: **əxdələnmək** tutuqlanmaq$_{ka}$:

əqdi : **əkdi**. **1**. **əğdi**$_{ka}$. sallaqxana. heyvanların kəsildiği yer. **2**. becərilmiş. pərvəri. - **əkdi** su: pərvəri su. - **əkdi** uşaq: becərilmiş uşaq. **3**. tərbiyəli. bəsli. bəsili. becəri. - **əkdi** uşaq. - **əkdi** uşaq: tərbiyəli cocuq. **1**. **əkdilmiş**. anaları bir olan.

əqdilmək: **əkdilmək$_{ka}$**. əkilmək. becərilmək. bəsilmək. tərbiyə edilmək. eğitllmək. bəslənmək.

əqə : **əkə$_{ka}$**. **əçə**$_{ka}$. **əyə**. böyük bacı - ər arvadın böyük bacıları "**əkə**" çağrılır. arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ərin kiçik bacısına, arvadı "**singil**" söylər.

əqəc : **əğəc**. əkdü$_{ka.}$ ucu əğri arac. (qılınc qını. bənzəri şeyləri oymaqda kullanılan ucu əğri bıçaq).

əqəcək : **əkəcək**. tarıtqu$_{ka}$.

əqəç : **əkəç** bilkəs. bilqeys. ağıllı.

əqəç$_{ka}$: **əkəç**. **1**. bilqeys. bilkəs. ağıllı. **1**. kiçik qız uşağlarına sevgi sözü. ağıllı kiçik qız. böyüklük izləri göstərən kiçik qız.

əqəq : **əkək**$_{ka}$. (1 < **ərkəksək**. 2 < **əğ**. **iq**. kəsəl. xəsdəlalik). irilik, ərkəklik istəyən. ərkəklik savında olan qadın. ortaya düşmüş qadın. - **əkək** işlər: əkək əşlər. - **əkəkləmək**$_{ka}$: qəhbələnmək.

əqəqlik : **əkəklik.** utanmazlıq, arsızlıq

əqəl : **əkəl**. əklə. əkli. tabe'.

əqələmək: **1**. **əğələmək**. igəşmək$_{ka.}$ yontmaq. kəsmək. tıraşlamaq. **2**. **əkələmək**$_{ka.}$ "**abla**" diyə aytamaq. "böyük qızqardəş. abla" dəmək.

əqəmə : **əkəmə**$_{ka.}$ **iqəmə**. bir çeşit çalqı.

əqəmək$_{ka}$: əğmək.

əqər : **əğər**. (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) əyər. ədər. yəhər. əyər$_{ka}$.

əqəş : **əkəş**. **1**. (**əş** <> **iz**) **əkiz**. bir əkilən. **2**. ikiş. asi, qudurqan at.

əqət : **əkət**$_{ka.}$ **1**. qulluq. tapı. xidmət. **2** (toy gecəsində) yengə.

əqətləmək: **əkətləmək**$_{ka.}$ qulluqçu qoşalamaq, göndərmək. gəlini yengələmək.

əqətlik : **əkətlik.** qulluqçu. - **əkətlik qara baş$_{ka}$**: girdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. sağdıc qadın.

əqətli$_{ka}$: **əkətli.** nökərili olan. sağdıclı gəlin.

əqik : **əkik**. **əğik**. **ərik**. meyilli.

əqilqən$_{ka}$: əğilən. əğiləbilən.

əqilmək : **əğilmək**. 1. incəlmək. yencgəlmək$_{ka}$. səcdə qılmaq. 2. səvülmək. savılmaq$_{ka}$. yönəlmək. - könlüm sənə **səvülür**. əmitmək$_{ka.}$ meyillənmək. məyl etmək. - könlüm ona **əmitti**.

əqilmək : **əkilmək**$_{ka}$. 1. əkdilmək$_{ka.}$ becərilmək. bəsilmək. 2. əğilmək. qayışmaq. bükülmək. - məni gördü **əkildi**: bükdü.

əqim : **əkim**$_{ka.}$ bir kəz əkiləcək qədər olan ye·.

əqimli : **əkimli** barıqlı$_{ka}$. yerikli. meyilli. vurqun. düşgün. məczub.

əqinçi : **əkinçi**. tarıqçı$_{ka}$. tarıdaçı. cütçi.

əqindi tarıq: **əkindi tarıq**$_{ka}$: **ək**ilən tuxum.

əqindi$_{ka}$: **əlindi**$_{ka}$ ikindi. öbürü. ötəki.

əqin$_{ka}$: cüttliq. əkin **ək**ilən yer.

əqin$_{ka}$: **əğin**. **əkin**. 1. sırt. 2. əni bir buçuq qarış, uzunluğu dört arşın gələn bəz taxtası.

əqinmək: **əkinmək**. yüklənmək.

əqir : **əkir**. 1. əcir. işçi. tutuq. ırqat. 2. ağrısını sağaltmaq üçün kullanılan bir kök dərman (acorus calamus).

əqirqən : **əğirqən**$_{ka.}$ əğrilə yazan.

əqirmək : **əğirmək**$_{ka}$. **əkirmək**. 1. yıxmaq. çevirmək. - su gəmini **əğirdi**. 2. qaytarmaq. döndərmək. - o məni işə **əğirdi**: qaytatdı. 3. çevrələmək. əğmək. burmaq. bükmək. qətləmək. nərsəni nəyin çevrəsinə sarmaq. - devlət kəndi **əğirsədi**: qurşadı, mahasirə etdi. mahasirə edmək. - kənd **əğrildi**: çevrildi. mahasirə oldu. 4. sındırmaq. çevirmək. çöndərmək. aşırmaq. - su gəmini **əğirdi**. 5. eşmək. bükmək. qıvırmaq. tavratmaq$_{ka}$. 6. əğlətmək. əkirmək. yığırmaq$_{6}$. yığmaq. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. - özüvü **əğir**, saçılma belə. - saçaqları **əğirmək**. 7. səvqətmək. döndürmək. əğirmək. çevirmək. bir yeri quşatmaq. sarmaq. 8. yığırmaq$_{6}$. yığmaq. əkirmək.

əqirsəmək : **əkirsəmək**$_{ka.}$ 1. əkir (ilaç) qullanmaq istəmək. 2. əğirmək istəmək. (çevirmək. bir yeri quşatmaq) istəmək.

əqirşmək: **əğirşmək**. tolqaşmaq$_{ka.}$ dolaşmaq. büküşmək. burquşmaq. - yun **dolaşmaq**.

əqirtmək$_{ka}$: **əğirtmək**$_{ka}$. qalanın, bir nəyi, bir yer, bir durumu quşatmaq.

əqiş$_{ka}$: **əkiş**. əritməkdən, yeməkdən sonra qalıntı. artıq. aşqal. zibil.

əqişmək: **əğişmək**$_{ka}$ 1. əğmək. əğşəmək. 2. əkəmək işləmək.

əqit : **əkit**$_{ka.}$ göz dəğmənsin deyə, cocuqların üzünə sürülən bir ilac. bu ilac zəfrana, birtaxım şeylər qatılaraq yapılır.

əqitmək : **əğitmək** iqidmək$_{ka.}$ əkitmək. tərbiyə edmək. yetiştirmək.

əqitmək : **əkitmək**$_{ka}$. əktirmək. iqidmək$_{ka.}$ tərbiyə edmək. əğitmək. yetiştirmək.

əqiz : 1. **ekiz**. (< **iki**). ikəz. ikik, əşli, qoşa olan. - **ikiz** uşaq. 2. (**iz** <> **əş**) **əkəş**. bir əkilən. 3. əziz. ərikmiş. arqın. 4. uca. hündür. - **əkiz** dağ.

əqizləmək : **əkizləmək**. 1. əzizləmək. əriksəmək. arqınlamaq. 2. ucaltmaq. 3. hündürəmək. yekətmək. şişirmək. mane' törətmək. - uca dağı **əkizləmə**. - kiçik nəyi **əkizləmə**.

əqizlik : **əkizlik.** əzizlik. ərkilmiş. arqınq. ucalıq. hündürlük.

əqlə : **əklə**. əkəl. əkli. tabe'.

əqləmək : **əkləmək$_{ka}$. iqləmək**$_{ka.}$ 1. çatışmaq$_{6}$. girmək. 2. soxmaq. ilişdirmək. basmaq. - **əklədi** mənim ayaq: mənim ayağımı ilişdirdi. 3. çiğnəmək. basmaq.

əqləş : **əkləş**. 1. tabeiyyət. 2. ittihad.

əqləşmək: **əkləşmək.** ulaşmaq$_{ka.}$ ulaşmaq. buluşmaq.

əqləşmək$_{ka}$: **əkləşmək**. iqləşmək. yikləşmək. yığılışmaq. birləşmək. müttəhidləşmək. birbirinə uyup durmaq.

əqlətmək: **əğlətmək**. əğirmək. yığmaq. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən.

əqli : **əkli$_{ka}$**. 1. əklə. əklə. tabe'. 2. quturma$_{ka}$.

əqmə : **əkmə**$_{ka}$. əğrim. örtü. çatı.

əqmək : **əğmək$_{ka}$**. 1. əğirmək. burmaq. qətləmək. nərsəni nəyin çevrəsinə sarmaq. 2. əkimək. əkqimək. ikəmək. becərmək. böyütmək. - o onu **əkitti**: o onu böyüttü. 3. **əğmək**. burmaq. bükmək. qayırmaq. qatırmaq. qatlamq. rədd edmək. qadırmaq$_{ka}$. qayırmaq. 4. **əkmək. əbək**$_{ka}$. **əbbək**. (uşaq dilində). 5. qondqarmaq. dikəltmək. 1. tarımaq$_{ka}$. (tuxum) səpmək. tarıtmaq. - darı **tarıtmaq**. 2. (bir şeyi bir şeyə) artırmaq, qoymaq. (dərman, yağ) yaxmaq. - yarama dərman **əkən**.

əqrək : **əğrək$_{ka}$**. 1. **əriş əğrək**: əriş arğac: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. 2. **arğac$_{ka}$**. başı əğri balıq tutma aracı. qulplu sap. qullab.

əqri : **əğri$_{ka}$**. 1. bükür. bukri$_{ka}$. - əğri büğrü: qamqı$_{ka}$. qamıq. 2. əmit$_{ka.}$ ağnaq. axımır. yıxıla. - **əmit** duvar. - **əmit** kişi: əğri adam. 3. sallaq. yapır$_{ka}$. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq qulaq. 4. axıq, oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq. 2. tellənmiş sap.

əqrik : **əğrik**$_{ka}$ əğirtilən ip. əğrilmiş ip·.

əqriləyazmaq: **əğrlləyazmaq$_{ka}$**. çarpılayazmaq. qamqırmaq$_{ka}$.

əqrilmək : **əğrilmək**$_{ka}$ qala quşatılmaq. sarılmaq. ip əğrilmək.

əqrim$_{ka}$: **əğrim.** 1. suyun toplanıp qaynıyıb, dönərək axtığı yer. düdən. 2. hər nəyin topluq yer. tüdə. düdə. imrəm. 3. büküm. - ip **əğrimi**: ip bükümü. 4. əkmə. örtü. çatı.

əqrimlənmək$_{ka}$: **əğrimlənmək**$_{ka}$ (su göldə) əğrəklənmək. qaynayaraq. axaraq dönmək. düdənlənmək. - su göldə **əğrimləndi**: su göldə dolub, qayıtdı.

əqrinmək$_{ka}$: **əğrinmək**$_{ka.}$ əğilib bükülüb yaltaqlanmaq.

əqrişmək : **əğrişmək**. qıyışmaq$_{ka.}$

əqrişmək$_{ka}$: 1. bir yeri sarmaq. quşatmaq. 1. ip əğirmək, bükmək.

əqsəmək: **əğsəmək**$_{ka}$. əğmək. - budağı **əğsəmə**.

əqsilmək: **əksilmək**. ısılmaq$_{ka.}$ yesilmək. yasılmaq. azalmaq.

əqsüq : **əksüq**$_{ka}$ **əksiq**.

əqsümək: **əksümək**$_{ka.}$ əksilmək. - qızlar **əksüdi**: qiymətlər endi.

əqşi : **əkşi**. qımız$_{ka}$. turş. yudqı$_{ka}$**. - qımız almıla**$_{ka}$: əkşi alma.

əqşiq$_{ka}$: **əkşik**$_{ka.}$ əkşi.

əqşimək : **əkşimək**$_{ka.}$ üzü əkşimək. sorışmaq$_{ka}$.

əqşitmək: çuvşatmaq$_{ka}$. çuğşatmaq$_{ka}$**.** coğşatmaq$_{ka}$ coşdurmaq**.** turşatmaq. qaynatmaq. köpüklətmək.

əqtələmək: **əxtələmək** tutuqlamaq$_{ka}$. enəmək. korlamaq. iğdişləmək.

əqti : **iqtü**$_{ka}$. **əkli. əkili.** > **əhli**. əldə bəslənən heyvan:$_{ka}$.

əqtirmək: **əktürmək**$_{ka}$.

əqtü : **əktü**$_{ka.}$ əğəc. ucu əğri arac. (qılınc qını. bənzəri şeyləri oymaqda kullanılan ucu əğri bıçaq).

əqtü : **əktü**$_{ka}$. əldə bəslənən heyvan. əhli.

əqtüləmək : **əktüləmək**. iktüləmək$_{ka.}$ bəsləmək.

əqtürmək: 1. əğdirmək. 2. əktirmək. əkitmək.

əl : **əl**$_{ka}$ bax > **el**. alqın$_{ka}$. alan ayqıt. barmaq.

- əli**qin**: barma**ğınan**.

- ay dolun olsa, əli**qin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan göstərilməz.

- **əl buyruğu**: əl altı işçi.

- əli boynuna bağlanmaq: **boxsuqlanmaq**$_{ka}$. **- əldən çıxmaq**: (vermək. əldən qoymaq). qoymaq. səhv edmək. buraxmaq. **- əldən qoymaq**: iylətmək. burutmaq$_{ka}$.

- əldən vermək: saçıtmaq$_{ka}$. yox edmək. itirmək.

- puluvu **saçıtma**. - çağıvı dəğərıəyib **saçıtma**.

- əldən vermək: çaldırmaq. qapturmaq$_{ka}$. oğrulmaq.

- ələ salmaq: alıqlamaq$_{ka.}$ alaya qoymaq. lağa qoymaq.

- əliboş: bədbəxd. kovı. qovuq$_{ka}$. kovuq.

- əlindən alınmaq (birinin malın zorla). müsadirə edmək. **gücəlmək**$_{ka}$.

- ələ salma: ələk$_{ka.}$ əlikləmək işi. alay ədmə. məsqərə.

əlbəddə : yanu. yamu$_{ka}$. - **əlbəddə ki**. **yanu yamu$_{ka}$**. hər necə olursa olsun. - **yamu yanu** yemlisən. verməlisən **yanu yamu**.

əlcək : əliklik$_{ka}$. əldivən.

əldiri$_{ka}$: oğlaq dəris. əlri.

əldivən : əliklik$_{ka}$. əlcək.

ələf : < **alaq**. **alıq**. alağ. zəhərli, ağılı od. yararsız bitgilər.

ələk : böyük ələk əsgü$_{ka}$.

ələklənmək : əlqəlmək$_{ka.}$ ələnmək. savurnmaq. əsmək$_{ka.}$ yellənmək. yelə vermək.

ələng : anğıl. enli. ənli. açıq. açıla. - **ələng yazı**: düz ova.

ələnmək: əlqəlmək$_{ka.}$ ələklənmək.

əlik$_{ka}$: **1**. əl altı işlədilən arac, nərsə. **2**. çırağ. şagird. kömək. - tükanda dörd **əliyim** var. **3**. əl. - **onğ əlik**: saq əl. saq əlik. - sol əlik. **4**. əllik. qoluq$_{ka}$. borc. iğrəti. **5**. oqa$_{ka}$. kəfil. zamin. - o mənə əlik tutdu: zamin, kəfil oldu. - **əlik** tutunca od tut: zəmanət oddan pis yandırar. - **əlik** tatanın əli qopar, od tutanın əli yanar. - **əlikin** kimdi.

əlikləmək: alay edmək. ələ salmaq.

əliklik : **əliklik$_{ka}$. 1**. əldivən. əlcək. **2**. əlli. əli olan.

əlqenmək$_{ka}$: ələklənmək.

əlqəlmək$_{ka}$: ələklənmək. ələnmək.

əlqəşmək$_{ka}$: **əlgəşmək**$_{ka}$ ələkləşmək. .

əlqətmək$_{ka}$: **əlgətmək**$_{ka}$ ələtmək.

əlli : **1**. əli olan. əlikliq$_{ka}$. **2**. əlkin. əllik. (< **əl**: bir əldə olan barmaq sayı).

əllik : əlik. qoluq$_{ka}$. borc. iğrəti.

əlov : **ələv**. yalın$_{ka}$.

ələovlamaq : ələovlanmaq. parlatmaq. - yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq. yolrıtmaq$_{ka}$.

ələük$_{ka}$: əlikləmək işi. alay ədmə. məsqərə.

ələvan : alavan. alvan. çal. rəhbə rəh.

ələvırmaq$_{ka}$: allanmaq. ullanmaq. qalxmaq. atılmaq. sıçramaq. daşlanmaq. - o mənim üzümə **alvırdı**.

əm səm$_{ka}$: ilac. samlamaq işi.

əmçi$_{ka}$: dərman yapan kimsə. davaxanaçı.

əmdi$_{ka}$: şimdi. imdi. indi.

əməc : iş güc, əmək aracı. abzal$_8$ əbzar.

əməcləmək : amaclamaq$_{ka}$. əmləşmək. nişanlamaq. nişan almaq.

əmək : əmgək. əzab. incik. - **əmgəksizin** durqu yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi.

əməkdaş : arqaş. girgiş. həmkar. -

əməkdaşlıq: sığrış. qılşıq. köməkliş. həmkarlıq. köməkləşmək. işləşmək$_{ka.}$ işbirliyi yapmq.

əməşləmək: imləmək. nişanlamaq. - siz nəyi **əməşlirsiniz**. - mənim bunu **əməşləmək** istəyim yoxudu. - **əməşləməz**, çatanmaz !.

əməşlənmək: **əmgəklənmək**: çalışıb, inciyib, zəhmət çəkib bir istəyə çamatmaq istəmək. əmgəklənmək.

əmət$_{ka}$: evət - **əmət əmət**$_{ka}$: evət evət. yemət yəmət.

əməyə qoymaq: əmgətmək$_{ka.}$ yormaq.

əmgəklənmək: **əməşlənmək** çalışıb, inciyib, zəhmət çəkib bir istəyə çamatmaq istəmək.

əmgəşmək$_{ka}$: **əmqəmək**$_{ka}$. zəhmət çəkmək.

əmikdəş$_{ka}$: bir məmedən əmən iki cocuq.

əmikdəş$_{ka}$: **əmgəş**. süt qərdəş. bir məmədən süt içən körpələr.

əmik$_{ka}$: **1**. məmə. - təvi **əmigi**. dəvə məməsi. **- əmiklik əşlər**$_{ka}$: süt verən qadın. - əmiklik əşlər kösəkçi (köysəkçi: istəkli, iştahlı) olur. **2**. ılıq. orta babat. - **əmik ılıq**. soğuduqtan sonra ısınıp sıcaqlığı artmayan. - **əmik gün**: ılıq gün.

əmikləmək$_{ka}$: məm əmmək.

əminmək: əmqenmək$_{ka.}$ zəhmət çəkmək.

əmirçgə : xıt xıt. quzruf.

əmirçqə$_{ka}$: gəmirdək. qıqırdaq.

əmit$_{ka}$: əğri. ağnaq. axımır. yıxıla. - **əmit** duvar. - **əmit** kişi: əğri adam.

əmitmək$_{ka}$: əğilmək. axmaq. məyl etmək. - könlüm ona **əmitti**. - yaylaq təbə **əmitdik**. - evə təbə **əmitdik**. - dam **əmitti**.

əm$_{ka}$: **am**. **1**. qadının dişilik ayqıtı. **1**. ilaç.

əmqenmək$_{ka}$: əminmək. zəhmət çəkmək.

əmqək : **əmgək.** incid. inciş. əmək. zəhmət. müzahimət.

əmqəklənmək$_{ka}$: əziyət çəkmək.

əmqəq : **əmgək**. əmək. əzab. incik. - **əmgəksizin** durqu yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi. - **əmgək** əyində qalmaz.

əmqəmək$_{ka}$: **əmgəşmək**$_{ka}$. əmək çəkmək. zəhmət çəkmək. sinsimək. incimək.

əmqənmək$_{ka}$: **əmgənmək**$_{ka.}$ yorulmaq. narahat olmaq.

əmqəş$_{ka}$: **əmgəş**. **1**. zəhmət. - **əmgəş** olmasın, onu ver mənə. - **əmmgəşsiz**: zəhmətsiz. **2**. **əmikdəş**. süt qərdəş. bir məmədən süt içən körpələr.

əmqəşmək$_{ka}$: **əmgəşmək.** incimək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

əmqətmək$_{ka}$: **əmgətmək**$_{ka.}$ əməyə qoymaq. yormaq. - onu çox **əmgətmə**.

əmqir : **əmgir.** əmgər. incil. müzahim.

əmləlmək$_{ka}$: dərmanlanmaq. ilaclanmaq.

əmləmək$_{ka:}$**- səmləmək əmləmək**$_{ka}$: ilaclamaq. sağaltmaq. - bağrım başın **əmləmək**: ürək yaramı əlac elədi.

əmlənmək$_{ka}$: çaralanmaq. çarlanmaq. kəndinə mərhəm edmək.

əmləşmək$_{ka}$: **1**. amaclamaq$_{ka}$. əməçləmək. nişanlamaq. nişan almaq. **2**. birbirinə təskin vermək. **3**. çaralamaq. çarlamaq. dərman, mərhəm qoymaq. əlac yapmaq. - balıqlar **əmləşdi**.

əmlətmək$_{ka}$: çarlatmaq. əlaclatmaq.

əmlik : **1**. dərman. **2**. müsggin.

əmr edmək: buyurmaq$_{ka}$. tutuzmaq$_{ka}$.

əmrək$_{ka}$: arın. aydın. təmiz. - **əmrək** könül.

əmrimək$_{ka}$: qaşımaq.

əmrişmək$_{ka}$: qaşınmaq. dəri qarıncalanmaq.

əmritmək$_{ka}$: qıdıqlamaq.

əmrülmək: dincəlmək. arınmaq. soyunmaq. soğumaq. rahatlanmaq. - kişi tini **əmrüldü**: ruhu çıxdı.

əmrülmək$_{ka}$: çatmaq. yetmək. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq **əmrüldü**.

əmsəmək$_{ka}$: əmmək işləmək.

əmürmək$_{ka}$: əmzirmək.

əmüzmək$_{ka}$: əmzirmək. əmürmək.

əmzik$_{ka}$: **1**. **əmik + sik**: məmələk. - əmzikli qadın: **beşiklik uraqut**$_{ka}$. **2**. ümgük$_{ka.}$ imik. cocuxların təpəsində bulunan yumuşaq yer.

əmzirmək : əmilzmək. əmürmək$_{ka}$.

ən : **en**. **yen**. **yin**$_{ka}$**. in**. (< **yenmək**). **1**. çuxur. iniş. eniş. aşağ. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. **2**. yen. dışqı. pox. qığ. xıx. qoyun pisliği, tərsi. **3**. in. il$_{ka}$. düş. - atdan **il**. **4**. yan tərəfa olan genişliq. yan.

ənayi : < **aynayı**: adnayı. adnaqu. başqa) ənayin. əcib. görünməmiş. - **aynanı** bir kişi, yapı, olay, iş, görkəm.

əndər dödərmək: əndürmək. endürmək. yendirmək$_{ka}$. axtarışmaq.

əndik$_{ka}$: **endik**. qanmaz. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam.

əndürmək: **endürmək**. yendirmək$_{ka}$. əndər dödərmək. axtarışmaq.

əngəl : tıqış$_{ka}$. tiyiş$_{6}$. pərhiz. qoy. yığdac. mane'. mən'. **- əngəl**, **sarp saymaq**: edizlənmək$_{ka.}$ atızlanmaq$_{ka.}$

- əngəl olan: alıqoyan. yığdaçı$_{ka}$.

- əngəl olmaq: tıqılmaq$_{ka}$: tıqınmaq. tıqışmaq$_{ka}$. alıqoymaq.

əngəllənmək: asaqlanmaq. ayaqlanmaq. ayağa ilişmək.

əngiziş : qamıt. təhrik.

ənğliq$_{ka}$: ennik.

ənin : enik. xacə. bükin$_{ka}$. bükülmüş. buruq. iğdiş.

əniş : **eniş**. enənmiş. tutuq$_{ka}$. iğdiş. əxdə.

ənq : **ənq**$_{ka}$ **ənğ**. **1**. **ən** < met > **nə**. yox. dəğil. - **ən ən**: nə nə: yox yox. **1**. **anğ**. an. yanaq. üz. - qızıl **an**.

ənqək : **əngək**. **engək**. (< **yengək**). ağzın iki çanağının birbirinə yenən qoğuşan yer.

ənqin : engin. təriğ$_{ka}$. dərin. geniş.

ənqit : **ənkit**. ənküt. anqut. enküt. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz. axmaq.

ənqüt : **ənküt**. anqut. ənkit. enküt. anlağdan qıt. anlamaz. qanmaz. axmaq.

ənli : enli yetiz$_{ka}$. eninə geniş olan. geniş.

ənli : **enli**. anğıl$_{ka}$. açıq. açıla. yatız. gen.

ənmək : **inmək**. **enmək**. düşmək. - qar **ənir**: düşür.

ənsələmək: boyunlamaq$_{ka.}$ peysərə salmaq. peysərləmək.

ənüç$_{ka}$: **enüç**. qözə enən pərdə·.

ənüçləmək$_{ka:}$ **enüçləmək.** qözə enən pərdəyə ilac qoymaq.

ənüçlənmək$_{ka}$: **enüçlənmək.** qözə pərdə enmək.

ənük$_{ka}$: **enik**. heyvan yavrusu. (arslan. sırtlan. qurt. qöp**ək** yavruları).

ənüqləmək$_{ka}$: **enikləmək**. yavrulamaq.

ənüqlük$_{ka}$: yavrulu.

əp : bəkitmə, obartma ilgəci. **- əp əyku**: çox yaxşı.

əpmək$_{ka}$: əkmək.

əprik : yapa, yaba$_{ka}$, yumşaq olan, yaş, ıslaq olan. oqraq. oğraq. obraq$_{ka}$. opraq. ovraq. əzik üzük, əsgimiş nə.

əprikmək: yumşanmaq. yufqalanmaq$_{ka}$. incəlib büzülmək. yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

əprimək : obramaq$_{ka}$. opramaq. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. büzüşmək.

əpritmək: ölturmaq$_{ka.}$ yıpratmaq.

ər : **1**. ərkək. **2**. dəlgic. dəlik açmaq üçün kullanılan ayqıt. **3**. yer. **4**. ir. yerin güneyə baxan günəşli yanı. **5**. əsgər. - bəy ərin **açındı**: bəy əsgərini doyurub səvələdi.

- ərə bənzəyən. ərkək kimi: **ərsiq**$_{ka}$.

- **ərlik göstərmək**: ərləşmək$_{ka.}$

- ər arvad: yatqaş. yatdaş. bir yatanlar.

- **yatqaşların** atqaşması**.**

ərdəmə : **- rdəmsizdən** qut çərtilir: bacaqsızdan bəxt üz döndərir.

ərdəm$_{ka}$: fəzilət. ədəp. tərbiyə. hünər. **- ərdəm** başı dil.

ərdim : ***ək***. - **daydım**. - **orda ərdim**: deydim ordeydim: ordaydım: orda

ərdini$_{ka}$: iri.

ərdinq : deydin. - ərdinq burda dinc amıl: burda dinc raha**tıydın**.

ərəki : **ər kiyə$_{ka.}$** alçaq kişi.

ərəqmək$_{ka}$: ərkəkləşmək.

ərən$_{ka}$: **1**. alpaqut$_{ka}$. alqabut. alp. alpər. qoçaq. yiğit. bağdur. qurç, qurs kişi. dayanıqlı. yiğit adam. **2**. qohum tayfa. - mənim **ərənim** yox. - **ərənsiz** kimsəsiz qaldım. **3**. mümkün. **4**. yolun. iyid. fədayi.

ərənkək : (< **ərmək**). **ərgən**. barmaq. - beş ərənək düz ərməs: beş barmağ bir dəğil.

ərəntüz$_{ka}$: tərazi yıldızı. müştəri yıldızı

ərətmək$_{ka}$: **1**. **ərəzmək**. ər olmaq. ərkəkləşmək. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir. **2**. taşağı çıxarmaq. iğdiş edmək. **3**. cocuğu sünnət edmək. **4**. arıtmaq. **5**. ərtəmək. arıtmaq$_{ka.}$ daşşağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnət edmək. ərkəkləşmək.

ərəzmək$_{ka}$: **ərətmək**. ər olmaq. çatmaq. yetişmək. **- tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir. - oğul ərəzsə, ata dinir, at atatsa, at dinir.

ərg > ərq

ərğ > ərq

əri : - andax **əri** kim **yenər**: kim **utar**, sındırar.

əriq$_{ka}$: **ərik**$_{ka}$ **1**. yumşaq. axarlı. **2**. zirək, çabık. ərgin. iti. yol bilən, başarcaqlı. nafiz. keçərli. - **ırik** ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. zirək, çabık - **ərik yılxı**: yumşaq, ram heyvan. - **ərik at**: yorqa at. **3**. irik. sevinc. rahat. - **ərikli irikli** kişi: gülər üz kişi. - **ərik** qız. **4**. əğik. meyilli. **5**. ürəyə ərən, ərgin, yatan, çatan. ürək oxşayan. gözəl. xoş. xoşa gəlim. - bu paltarda çox **ərik** görüşürsən. - ay mənim **ərik** qızım. **6**. ər. - bilgə **ərik** bulursan, baxqıl ona tabaru: bilən, danışman kişi. **7**. ərimiş. ərgin. yağ. yağa bənzər əriyən şey. axarlı olan. rəvan. - **ərik** soşu: axarlı şeir. - **ərik** yazı. - ırik ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. **8**. yorqa. açıq. xoş. gülər. qılıqlı qılımlı. yovşaq. yumşaq. üzü yola. - **ərik** kişi. **9**. gözəl. sevimli. istəkli. - **ərik** kişi. - **ərik** qız. **10**. arx. yerdə atılmış su yolu. - **ərik** qazmaq. **11**. # yügrük. iti. çabalı. axarlı. - **ərik yılxı**: yorqa heyvan. - **ərik at**: yürüyən at. - **ərik** ər: bəcərikli. yürəkli adam. **12**. ərk$_{ka}$. pox püsür. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

əriqləmək$_{ka}$: **ərikləmək**$_{ka}$ **1**. yağlayıb, yuşaldıb, şumallamaq. - dəri **ərikləmək**: dəri səpiləmək1. dəbbağlamaq. **2**. ərik edmək. oxşatmaq. əzdirmək. nazlatmaq. gülsətmək. - uşağı **ərikləmə**. - **əriklənmiş** uşaq pozulur.

əriqlənmək: **əriklənmək**$_{ka}$ **1**. açılmaq. yumşanmaq. əzilmək. - çoxda **əriklənib** əzilmə belə. **1**. ərik gətirmək.

əriqlik : **əriklik**. **ərüqlük**$_{ka}$. ərik baxcəsı.

əriqlik$_{ka}$: **əriklik**$_{ka}$. şirinlik. dadlılıq. oxşarlıq.

əriqsəmək: **əriksəmək. ərüqsəmək**$_{ka}$. canı ərik istəmək.

ərilmək$_{ka}$: **1**. gədilmək. gədik açılmaq. kərilmək. **2**. əğilmək. əksiqləşmək. yorulmaq. bükülmək. - ər **ərildi** sərildi.

ərimək : **ərümək**$_{ka}$. **1**. ərilmək. aruşmaq$_{ka}$. ərüşmək$_{ka}$. **2**. sızmaq. - yağ **sızdı**. **3**. yox olmaq. nabud olmaq. - iyi ərin, sümüyü ərir, adı qalır.

ərimək : ərüşmək$_{ka}$. ərişmək. aruşmaq.

ərimiş : ərfin. ərik$_{ka}$.

ərin : tə'xir. susluq. - heç **ərin** bağışlanmadı. - bir dəyqə işə **ərin** var. - qatar on dəyqə **ərininən** yetişdi.

ərincək : əriŋğən$_{ka.}$ ərqən. ərgin. ərkin. təmbəl.

ərinc$_{ka}$: **əriş**. **iriş**. **1**. olurki. olsunki. bəlkə. şayəd. - ol bardı **ərinc**: olsunki geddi. - **əriş mərişdən**: **əriş mərişdən** iş çıxmaz, iş görmək gərək, işi görörmək: şayəd mayəddən bir şey çıxmaz. . . o gəldi **ərin**: bəlkə gəldi o. **2**. ayış. ərinj. asayiş. dinclik. - **əriş** içində qurulan ərənlər. **3**. əriş. bolluq. ne'mət. - yağış çox yağa **ərişlik** ola. - ərişə həsrət qalmış. - **əriş** gəldim əriş geddim. - **əriş mərişdən** iş çıxmaz. **4**. arınc. arnıc. utanmalı, arsıq nə. **5**. sust.

əringən$_{ka}$: 1. ərqən. ərgin. ərkin, bağımsızlığın saxlayan. subay. bekar$_1$. 2. ərincək. təmbəl. 3. ərnək. arvadsız kişi. subay$_2$. - əringənə, əlli qarı bezdən yum olmaz: subaya əlli qarış parçadan, don çıxmaz. çünki yetişəni yoxdu. (subaydan ev olmaz).

ərinj$_{ka}$: əriş. asayiş. dinclik. bax > **ərinc** ayış.

ərin$_{ka}$: irin. irn. dudaq.

ərinmək : ır bulmaq$_{ka}$. utanmaq.

ərinmək$_{ka}$: ərmikmək. 1. üşənmək. çəkinmək. təmbəllik edmək. - ər işə **ərindi**. 2. yubanmaq.

əriş : **ərinc**. **iriş**. 1. **irtəş**$_{ka}$. **irtiş**. **ırtaş**. **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. irişmə. çəkişmə. savaş. 2. tel. - **əriş ağrək**: əriş arğac: dikinə uzanan, yanına toxunan saplar. 3. olurki. olsunki. bəlkə. şayəd. - ol bardı **ərinc**: olsunki geddi. - **əriş mərişdən**: **əriş mərişdən** iş çıxmaz, iş görmək gərək, işi görörmək: şayəd mayəddən bir şey çıxmaz. - o gəldi **ərin**: bəlkə gəldi o. 4. ayış. ərinj. asayiş. dinclik. - **əriş** içində qurulan ərənlər. 5. bolluq. - yağış çox yağa **ərişlik** ola. - ərişə həsrət qalmış. 6. bəlkə. olurki. ərinç$_{ka}$. ehtimal. 7. imkan. - oldu **ərinc** olmağu: oldu olunmaz şey. 8. vəslət. çatış. - qaldım **ərinc** qayğuqa: vəslət həsrətində qaldım. 9. ərişdə. rişdə. ip. 10. göstəri. görnuş. mənzər. hizur. qat. rəfdar). {**arqaş**: (1 < **arx**: yarıq. açıq, qazıq. 2 < **arx**: arxa. dal. geri). nərsənin təməli, iskileti, arxa pılanı, qurluşu, ısulu, dəlili}. 11. təsfiyə. çöküş.

ərişmək : ərüşmək$_{ka}$. ərimək. aruşmaq. anqlanmaq. çalınmaq$_{ka.}$ yevtilmək$_{ka}$. olqınlaşmaq. yuvulmaq. yığılmaq$_{ka.}$ olqunlaşmaq. yəvülmək.

ərişmiş : ərsək. ərsik. əsrik. yetsik. yetim. baliğ.

əriştirən: dəgirən. bitirən. çatdıran.

əriştirmək: yetişdirmək. çaqmaq$_{ka}$. - bu sözü onun qulağına **çaq**.

əritmək : 1. sızıtmaq$_{ka}$. sızdırmaq. sızqurmaq$_{ka}$. 2. arıqlatmaq. zayıflatmaq. 3. ərələmək. qırmaq. - qoyun **ərit**: qoyun kəs.

ərk > ərq

ərkək$_{ka}$: hər heyvanın ərkəğl.

- **ərkək tağaqu**: xoruz.

- ərkəklik ayqıtı: **taşaq**$_{ka}$.

- **ərkəklik**: ərliq$_{ka}$. - ərkəkliktə yarış etmək: **ərləşmək**$_{ka}$.

- **ərkək istəmək** ütlənmək$_{ka}$. üdlənmək$_{ka.}$ kösnəmək.

- **ərkək-dişi**: arsalıq$_{ka}$. iki cinsli.

ərkəkləşmək: (< **ərəkək** + **laq**: yoxluq simgəs). arıtmaq$_{ka.}$ ərtəmək. ərətmək. daşşağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnət edmək.

ərkən başlamaq: ərtələmək$_{ka.}$ ırtalamaq.

ərkən : 1. ərnək$_{ka.}$ barmaq. 1. **ikən**. - gələr **ərkən**: gələr **ikən**.

ərq : **ərk$_{ka}$**. 1. saltanat. sözü, buyruğu keçərlik. qudrət. iqtidar. gücü yetərlik. 2. ərik. pox püsür. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

ərqəç$_{ka}$: ərgəç. gənc təkə.

ərqəqləşmək: **ərkəkləşmək$_{ka}$.** 1. ərsinmək$_{ka}$. ərsimək. böyümək. - oğul **ərsindi**. 2. dalqalanmaq. möjlənmək. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükləri biz biz durdu.

ərqən : **ərgən** ərənkək. barmaq.

ərqən$_{ka}$: **ərgən**. **ərkən**. 1. ərgin. ərkin, bağımsızlığın saxlayan. əriŋgən$_{ka}$. subay. bekar$_1$. 2. ərincək. təmbəl. 3. kən. ikən. - o barır **ərkən**, qeyitdi: o gedər**kən** qaytdı.

ərqi : **ərki$_{ka.}$** olsunki. bəlkə. şayəd. - **ərki** gəldim. - o bilirmi **ərki**: görəsən bilir o.

ərqin : 1. ərkin, ərgin. bağımsızlığın saxlayan. əriŋgən$_{ka}$. ərgən. subay. bekar$_1$. 2. ərincək. təmbəl.

ərqin : **ərgin** ərik.

ərqünk : **ərkün.** yarkün. uyğun. münasib.

ərqürmək : **ərkürmək.** ərişmək. vaxtında yetişmək.

ərqürmək: yarkürmək. əritmək.

ərqüz suv : **ərküz.** qardan, buzdan əriyən su.

ərlə$_{ka}$: **irlə**. yurtluq. yurt tutulan yər.

ərlənmək$_{ka}$: qadın evlənmək. ər yiyəsi olmaq.

ərləşmək$_{ka}$: birbirinə baxıb lik göstərmək.

ərlik$_{ka}$: ərkəklik. kişilik.

ərmaqan$_{ka}$: yarmaqan. but$_{ka}$. töhvə. dartın. göndərilən pay, sovqət. xumaru$_{ka}$. bilək. balaq. bələk. dartıq. amuç. duzqu$_{ka}$. hədiyə. - ərməğan, hədiyə edmək: duzqulamaq. **- ərməğan vermək**: tuzqurmaq$_{ka.}$ duzqurmaq. - **ərməgün edmək**: bəlikləmək. - qarşılıqsız, əvəzsiz verilən sovqat: **sünğüt**. **sınğut$_{ka}$**. - **ərməğan edmək**: bəlikləmək.

ərməgün: bax > **ərmağan$_{ka}$**

ərməğan: yarmağan. sovqat. sovğat. but$_{ka}$. töhvə. artut$_{ka}$.

ərmək$_{ka}$: 1. təmbəl. axmaq. - **ərməkin** başı qanlı, ərik irni yağlı. 2. barmaq. olmaq. - indi görən nə **ərdi**. 3. olmaq. irmək. 4. irgilmək. yalnızlıq duymaq. (duvar) yarmaq. 5. - idim. - **tutar ərdim**: tutarıdım.

ərməkü : təmbəl. - **ərməkügə**, eşik art olur: təmbələ qapı dağ beli görünür.

ərməqil$_{ka}$: təmbəl. əringən.

ərməqu$_{ka}$: **ərməqi**$_{ka}$. təmbəl. əringən. - ərməgiyə, bulut yük olur.

ərməqürmək$_{ka}$: təmbəlləşmək.

ərməs : - **uğur ərməs**: uyqun çağ deyil. **uğur ərməs**: vaxdı deyil. - sənə **ərməs** təpmək: təpmək sənin işin dəğil. - hər işimiz düz **ərməs**: düz gəlməz. - birlə iki düz **ərməs**: bərabər, əş değil. - dəvə böyük **ərsədə**, qığı böyük **ərməs**: böyüməz. - indi gedəsi uğur **ərməs**: çağ değil. - beş ərənək düz ərməs: beş barmağ bir dəğil. - azuqlu ər **aruq ərməs**: arıq olmaz. zayıflamaz. - sərçə işi **ərməs**, örtgün təpmək: sərçə işi değil, xərmən döğmək. - bu dağ **ağqu ərməs**: indi dağa çıxmağ uğur (zaman) değil.

ərməz : olmaz. qeyri mümkün.

ərmik : təmbəl.

ərmikmək: ərinmək.

ərmişmək: girişmək. qarışmaq. tutuşmaq.

ərnək$_{ka}$: **ərkən**. **1**. barmaq. **1**. əringən$_{ka.}$ arvadsız kişi. subay$_2$

ərngək$_{ka}$: **ərnək**$_{ka}$. barmaq.

ərnğəyü$_{ka}$: **1**. altı barmaqlı adam. **2**. çox qısa boylu.

ərniş : bolluq. çoxluq.

ərpitmək: əpritmək. ölturmaq$_{ka.}$ yıpratmaq.

ərsə$_{ka}$: **1**. olsa. bolsa. - adam **ərsə**: adam olsa. - paran **ərsə**: pulun olsa. - yağın **ərsə gərək**, yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atınında **olsa belə** dəyir: yararlıdı, dərdə dəyir. - qıldın, ərsə **qılmağu**: gərəyini gördünsən. əlindən gələni eddin sən. **2**. dirsə. - necə iti **dirsə**: necə iti **ərsə**.

ərsək$_{ka}$: **1**. ortaya düşmüş azqın qadın. orospu. qəhbə. - **ərsək əşlər**: qəhbə arvadlar. - **ərsək** ərə dəğməz, ivsək evə dəğməz: qəhbə ərdə qalmaz, tələsən evə çatmaz. - u arvad **ərsəkdi**. **2**. ərsik. əsrik. ərişmiş. yetsik. yetim. baliğ.

ərsəklənmək$_{ka}$: qəhbələnmək. kişi istəmək, gəzmək.

ərsəm : **mərzə**. tutaq. qazan. müzd

ərsik$_{ka}$: **1**. ərə bənzəyən. ərkək kimi. **2**. ərsək. əsrik. ərişmiş. yetsik. yetim. baliğ.

ərsikmək$_{ka}$: aldanmaq. toğlnmaq.

ərsimək : ərsinmək$_{ka}$. ərkəkləşmək. böyümək. - oğul **ərsindi**.

ərso$_{ka}$: dəğərsiz.

ərsov : yüngül. ucuz.

ərtələmək: ertələmək$_{ka.}$ ərkən başlamaq.

ərtələmək$_{ka}$: ərkən başlamaq. ırtalamaq.

ərtəmək : ərətmək. arıtmaq$_{ka.}$ daşşağı çıxarmaq. iğdiş edmək. cocuğu sünnət edmək. ərkəkləşmək .

ərtik$_{ka}$: **1**. ərincəli, ged gəlli yer. işlək yol. **2**. adət. **3**. imumi.

ərtini : **ərtinqi**. (**yartı**. **yartınqı**). ışıq, duru, incə, saydam (şəffaf) daş. inci daş. yaş daşı. mürvari. - **ərtini özüq**: ərtini üzük: yonqa tənli: bulaq bədəni inci, billur, bulaq kimi təmiz olan qadın.

ərtiş$_{ka}$: yartış. yarış. musabiqə.

ərtişmək$_{ka}$: **irtişmək**. **irkişmək$_{ka}$**. **yertişmək**. **yartışmaq**. **artışmaq**. **1**. yığılmaq. toplanmaq. **1**. keçişmək. **3**. yartışmaq. yarışmaq. musabiqə vermək. **4**. qarışmaq. birbirinə atılmaq. **5**. yardımlaşmaq. - o mənə **artışdı**.

ərtmək$_{ka}$: **1**. ertmək. irtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **ərtti**: çağ keçdi. - bu işdən **ərtənlər**: keçənlər. **2**. yertmək. yartmaq. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq. **3**. ərtmək. irtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **ərtti**: çağ keçdi. - bu işdən **ertənlər**: keçənlər.

ərtti : **ertti**. **irtti**. ərtilmiş, keçmiş. ötmüş. - **ərtti** ötlək: keçmiş zaman.

ərttini özük$_{ka}$: bədəni inci kimi qadın.

ərtürmək$_{ka}$: vazkeçmək. bağışlamaq. qəbullənmək. keçirmək ·ı.

ərük$_{ka}$: **1**. kəndisiylə dəri səpilənən nəsnə. **2**. şaftalı, qaysı, ərik kimi meyvələrə verilən gənəl ad. tülük ərük.

ərüqləmək$_{ka}$: səpiləmək.

ərüqlük : **ərüqlük**$_{ka}$. əriklik. ərik baxcası.

ərüqsəmək$_{ka}$: **ərüksəmək**$_{ka}$ əriksəmək. canı ərik istəmək.

ərümək$_{ka}$: ərimək.

ərüşmək$_{ka}$: ərişmək. ərimək. aruşmaq.

ərütmək$_{ka}$: əritmək.

ərziş : < **əsirgə**. əzgər$_{ka}$. dəğər. qiymət.

- ərziş vermək: < **əsirgəmək**. əzgərmək$_{ka}$. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq.

əsbəri$_{ka}$: küldə pişirilən bir çeşit əkmək.

əsdirmək: **əsitmək$_{ka}$**. uzatmaq$_{ka}$. yubatmaq. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən.

əsən$_{ka}$: sağ. salim. - **əsəndə** ivik yox: sağlıq tələsik götürməz.

əsənləmək$_{ka}$: səlamlamaq.

əsilmək$_{ka}$: çəkilmək. dartılmaq. - yeşik **əsildi**.

əsingən : əsnəyən. kərilgən.

əsin$_{ka}$: nəsim. əsinti. yelik. yılıq. rüzqâr.

əsinmək$_{ka}$: **asınmaq**$_{ka.}$ **asılaşmaq.** **1**. dartışmaq. çəkişmək. gərinmək. - at **asındı**. **2**. əsmək$_{ka}$. uzanmaq. çəkilmək. - ip **əsindi**. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. **1**. asınmaq. bir şeyi çəkmək. kərmək. uzatmaq.

əsinti : əsin$_{ka.}$ nəsim. yelik. yılıq. rüzqâr.

əsir : bulaq. bulun. kölə. qul. tutsaq. tutqun$_{ka}$**.** bulan. bulun$_{ka}$. ilin. ilinq. - əsir edmək: **bulnatmaq**$_{ka}$. **bulnamaq**$_{ka}$. tutsaq edmək. - alqa bulaq: bağışlanmış kölə. **- əsir olmaq** : bulanmaq. bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. tutulmaq. **- əsir edmək** : bulnamaq$_{ka.}$ tutsaq edmək. **- əsir edmək** : bulnamaq. bulanmış, tapılmış edmək. qatmaq. mal edidmək. tutmaq.

əsirgə : əzgər$_{ka}$ > ərziş. dəğər. qiymət.

əsirgəmək$_{ka}$: bax > **əsirqenmək**$_{ka}$. **1**. acımaq. əsəflənmək. **2**. əzgərmək$_{ka}$. dayanmaq. dözmək. saxlanmaq. - avın görcək, **əsirgəməz** ox atar. **3**. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq. ərziş vermək. - **əsirgəyən** tanrı: **əzgərən** tanrı. - alçaq sözü əsirgəmə: sayma. - mənə qarşı **əsirgəmədi**: rəhm, sayqı göstərmədi. - onun sözün **əsirgəmədi**: **əzgərmədi**.

əsirqenmək$_{ka}$: **əsirqemək**$_{ka}$. acınmaq. dartınmaq. tartınmaq$_{ka}$. yazıqlamaq. heyifsinmək. təssüf yemək. - o oğluna **əsirgəndi**. - o davarına əsirgəndi. - belə o öz elinə **əsirgəndi**. - əsirgənmə keçən günlərivin olduğuna, güvənginən bu gün əlində nə olduğuna. **1**. götürülmək. götürür görünmək.

əsirqənən: qözətli$_{ka}$. gözətilən. sağlanan. qorunan.

əsiş : çəkiş. uzuş.

əsişmək$_{ka}$: **1**. çəkişmək. uzuşmaq. genişlənib ilişgi, rabitə qurmaq. - ip **əsişmək**: ip açıb uzatmaq. **2**. ip, bənzəri şeyləri çəkəmək, kərmək, uzatmaq.

əsitmək$_{ka}$: **əsdirmək**. uzatmaq$_{ka}$. yubatmaq. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən.

əsiz$_{ka}$: əssiz$_{ka}$. ısız. ıssız. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ.

əsqi : - əsgi üsgi (paltar): **çöpər$_{ka}$**. **çöprə**

əsqik : **əsgik**. kiçik$_{ka}$. qısıq. az. ucuz. dəğərsiz. həqir. - **əsgik** sözü qoyqıl: kiçik sözü buraxqıl.

əsqimək : obramaq$_{ka}$. opramaq. əprimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək.

əsqimiş : **əsgimiş**. obraq$_{ka}$. opraq. ovraq. oğraq. əzik üzük nə.

əsqirmək$_{ka}$: əsgimək.

əsqü : **əsgü$_{ka}$**. böyük ələk. qəlbir.

əsqürüq$_{ka}$: **əsgürüq**$_{ka}$əsrüq. (< **əsmək**). kefli. sərxoş.

əsləmək: səlam vermək.

əslətmək: səlam yetitmək.

əslinmək$_{ka}$: **aslınmaq**. asmaq. bir nəyi bir nəyə taxmaq.

əsmək$_{ka}$: **1**. səndələmək. sərilmək$_{ka.}$ sarılmaq. sarsılmaq. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq. yeldirmək$_{ka.}$ əstirmək. **2**. qalburlayaraq savurmaq. yellənmək. - xərmən **əsinmək**: savurmaq. **3**. əsinmək. uzanmaq. çəkilmək. - ip **əsindi**. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. **3**. səpmək. saçmaq. - tarıq **əsdi**.

əsnək : gərik. sərgək$_{ka}$. sərik, sallaq, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə. yelpək. oynaq$_{ka.}$ pozlu ifadəli.

əsnəmək$_{ka}$: əsmək. əsnəmək.

əsnətmək$_{ka}$: əstirmək. əsnətmək.

əsnəyən: əsingən. kərilgən.

əsniyən : gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. uzanan. çəkilən.

əsrəm : əsrim. coşqu. cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. həyəcan.

əsrik : **1**. ərsək. ərsik. ərişmiş. yetsik. yetim. baliğ. **2**. qanıtqan. daşqın. özündən çıxan.

əsri$_{ka}$: **1**. əsdirmə, əvsəmə aracı. yaba. çatal çatal dəğnək. **2**. nərsənin daranmış, dərinmiş, aralı, açıq durumu. - **əsri butlu**: apış. qıçları açıq, birbirində aralı. **1**. **asrı**. təkir, ala boya. qaplan rəngi. - **əsri yışıq**: alaca, iki rəngli ip.

əsriləmək$_{ka}$: naxışlamaq. süsləmək.

əsrim : əsrəm. coşqu. cəzbə. çarpıntı. vəcd. qanıt. həyəcan.

əsrük$_{ka}$: **əsrük**$_{ka.}$ əsgürük$_{ka.}$ sarhoş. (< **əsmək**). kefli. - **əsrük azıq**: ayıq kefli. - əsqürüq.

əssiz$_{ka}$: əsiz. ısız. ıssız. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ.

əstirmək : bax > **əstürmək**$_{ka}$

əstürmək$_{ka}$: **1**. uzatmaq. çəktirmək. gərdirmək. ilətirmək. - ipi **əsdir**. **2**. kefləndirmək. **3**. yellətmək. yeldirmək$_{ka.}$ əsmək. savurmaq. ələkləmək. - qavuğ **əstirmək**: ələyib, kəpəklə unu ayırmaq.

əş : **əş**$_{ka}$ **1**. arxadaş. **2**. düz. bir. müsavi. bərabər. - yat yağuq düz olmaz: yad yaxın bir değil. **3**. qoşa. qoş$_{ka}$. cüt. tay. **4**. qadın. xanım.

əşqəklənmək$_{ka}$: əşək yiyəsi olmaq.

əşqürti$_{ka}$: ipəkli. naqışlı çin qumaş

əşlik$_{ka}$: gənc qadından əşi bulunan kimsə. əşli. əş yiyəsi.

əşmək$_{ka}$: **eşmək**. (at haqqında) yorqa yürümək.

əştilmək$_{ka}$: eşitilmək.

əştürmək$_{ka}$: eşittirmək.

əşyək$_{ka}$: eşək. əşqək.

ət palçığı: **çuqubarı**$_{ka}$: bota, güh, saxsı çamuru.

ət : **1**. bədən. - **ətim** barsıdı: bədənim şişdi. - kişi əti, diriklə dadır: adam əti diri olurkən dadlıdır. - suyu yağlı su. qanaq. qayaq. qonaq. qıyaq$_{ka}$. - ət yapılmaq: **ətləlmək**$_{ka}$. **- ət yer**$_{ka}$: yumuşaq yer. **2**. yumşaq. - **ət yer**: yuvaş topraq.

ətçi : qəssab.

ətək : aşağ. asra$_{ka.}$ alt. dib. təmən (> **damən**$_{fars}$). bitiş. oğruq$_{ka}$. uğruq. ovruq. sallaq. salış. yeng. yanq$_{ka.}$ saqa$_{ka}$

ətək : salış$_{ka.}$ sallaq. yeng.

ətiqmək$_{ka}$: etiqmək. edikmək. yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

ətiqmək$_{ka}$: etiqmək. edikmək. (cocüq) yetişmək. tombullaşmaq. böyümək.

ətir : yıpar$_{ka.}$ müşg.

ətişmək$_{ka}$: edişmək. barıştırmaq.

ətləlmək$_{ka}$: **1**. ətdənmək. **2**. mal heyvan kəsilib ətlik yapılmaq. sallaxlamaq.

ətləmək$_{ka}$: ətin bollamaq. ətə doldurmaq.

ətləmək$_{ka}$: ətlətmək. ətləndirmək. **1**. mal heyvanı kəsib, ətlik yapmaq.

ətlənmək: yağrılanmaq$_{ka}$. yağlanmaq.

ətlənmək$_{ka}$: ətə dolmaq. şişmanlamaq. - arıx **ətləndi**.

ətlətmək$_{ka.}$ kəstirip ət durumuna gətirtmək.

ətli canlı: baqlan$_{ka}$. şişək. baruq. - **baqlan quzı**$_{ka}$: yeni, səmiz quzu.

ətlik$_{ka}$: **1**. ətli. şişman. - **ətlik kişi**$_{ka}$. **2**. kəsmək üçün becərilmiş heyvan. - **ətlik** qoyun. **2**. ət yiyəsi olan. əti bol olan. - **ətlik** kişi: ətlnə dolqun. bodur kişi. - **ətlik** ölkə. **1**. ət asılacaq çəngəl.

ətmək : **etmək**$_{ka}$. (**k** <> **t**) yeyiləcək əkmək. - **ətməkçi**$_{ka}$: əkməkçi. - **ətməklənmək**$_{ka}$: əkmək yiyəsi olmaq.

ətrək$_{ka}$: ataq. öznə. çəki. maraq. əlaqə. rəngi qızıla çalan sarı nə. bur.

ətsəmək$_{ka}$: canı ət istəmək.

ətsətmək$_{ka}$: ətə ist**ək** gətirtmək.

ətük : **yatuq. 1**. $_{ka.}$ ayaqqabı. - **ətükün** dartma: çıxarma. - su görmədən **ətəyin** dartma. **- ətükçi**$_{ka}$: ayaqqabıçı. **2**. ətək.

- yatuqun dart: ayaqqabın çıxart.

ətüklənmək$_{ka}$: **etüklənmək**$_{ka}$ ayaqqabı. etiq yiyəsi olmaq.

ətyen : gövdə.

əv : **əv**$_{ka}$ ev. əf. öv. üv. - **ev qızı**. ailə qızı.

əvədəmək: **ivədəmək** (< **əvək**). çabalamaq. qımıldamaq.

əvəkli : tələsik. əcələ.

əvət : əmət. evət. yəmə**t**$_{ka}$. *peki*. yah. yəh$_{ka}$.

əvirib təvirmək: alt üst edib, yiyələnmək.

əvrən : girdə. kürə biçimində yapılan əkmək ocağı.

əvrişmək : evrişmək. **1**. çevrişmək. dönüşmək. uğraşmaq. çabalaşmaq. bir işin üstünə düşmək. **2**. bir şeyi alt üsd edmək, çevirmək.

əvrülmək : **evrilmək**. **çevrilmək**. **1**. dolanmaq. yönəlinən yerdən çevrilmək. **2**. dönmək. çönmək. uğramaq. gedmək.

əvsəmək$_{ka}$: **1**. ivmək. tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək). **1**. qeybətləmək. birini pisləmək. qodulamaq. - o sözünü ona **əvsədi**.

əvsinmək : evi bənimsəmək. kəndi evi saymaq.

əvürmək : çevirmək. evirmək. döndürmək. altını üstünə gətirmək. - o məni işdən **əvirdi**. - dolu qabı **əvir** yerə.

əvüsqü : savurma ayqıtı.

əvüşmək : savurmaq. - **əvşürqən**: - **əvşürqən təvürgən**: **əvürgən təvürgən** evirip çevirən. qüc işləri başaran.

əyəkü : **əyəği**. hər heyvanın əyəğisi. əyə qəmiği. qaburqa. yan. çadırın yanı. - **əyəkü yer** : dağın ortası. - **əyəqü**: - onun əyəkü **artdı**: onu qabırqası genəlib: təmbəlləşib.

əyər : (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) ədər. əğər. yəhər. əyər$_{ka}$.

əyərlik : köçə. yəhər taxdası.

əyin : yin$_{ka}$. gövdə. bədən. üz. - **yin** başına bax sən: əyin başına bir bax.

əykərmək: əğilib əğləlib durmaq, bəkləmək. - **əykərməzib** ox atar: durmadan ox atar.

əyku : əzku. ayqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı. - artut aldın, anunqıl\\ əyku tavar **uğurluq**: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla. - yalınquq oğlı yoqazur, **əyku** adı qalır.

əykülük : eykülük. ədqülük$_{ka}$. edqülük. iyilik.

əyqilik : **əyqülük**. eyqülük. - baxqıl ona **əyqülüqün**, ağzın gülə: iyiliklə bax ona, gülər üzlü.

əyqu : ayqu. əyku. eyqu. iyi. gözəl. yaxşıqlı.

əyqül : əyku. iyku. iyi. - **əp əyku**: çox yaxşı. behzad

əyqülük : bax > **əyqil**. eyqülük.

əylə : eylə. ayla. öylə. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl.

əyləşmə: sürcək$_{ka}$. sürcüq$_{ka}$. sürüc. qonaqlıq. toplantı.

əymenmək$_{ka}$: utanmaq. çəkinmək.

əyri : qınqıru. çəp.

əzdirmək: əzgərmək$_{ka}$. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq. ərziş vermək.

- **əzdirmə əzgərən** tanrı: **əzgərən**, **əsirgəyən** tanrı.

- mənə qarşı **əzdirmə**: **əzgərmədi**: əsirgəmədi: rəhm, sayqı göstərmədi.

- onun sözün **əzdirmə**: **əzgərmədi**. əsirgəmədi. dəğərləmədi.

- bu istək, bu həvəs nəyidiki onu **əzdirin**: **əzgərdin**.

- alçaqları **əzdirmə**: **əzgirmə**.

- yavuz nəyi **əzdirmə**: **əzgirmə**: ucaltma.

əzə : **əçə**. **əkə**. buyüq qız qardəş.

əzərgəmək$_{ka}$: **azargəmək$_{ka}$**. **izərgəmək**. izləmək. axtarmaq. taptalamaq. - it geyiki **əzərdi**: it ovu izlədi.

əzər$_{ka}$: (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) əyər. ədər. ğər. yəhər.

əzərləmək$_{ka}$: **1**. izləmək. **2**. iyələnmək.

əzgər$_{ka}$: əsirgə > ərziş. dəğər. qiymət.

əzgərmək$_{ka}$: əsirgəmək. dayanmaq. dözmək. saxlanmaq. - avın görcək, **əzgərməzib** ox atar. **2**. əzdirmək. qiymət vermək. dəğərləmək. qədir vermək. qorumaq. ərziş vermək.

- **əzgərən** tanrı: əsirgəyən tanrı.

- mənə qarşı **əzgərmədi**: əsirgəmədi: rəhm, sayqı göstərmədi.

- onun sözün **əzgərmədi**.

- bu istək, bu həvəs nəyidiki onu əzgərdin.

- alçaqları əzgirmə. - yavuz nəyi **əzdirmə**: **əzgirmə**: ucaltma.

əzgi : (**z** <> **y**) **eyqi**. rəhmət. səna. hörmət.

əzik : **1**. üzük. obraq$_{ka}$. opraq. ovraq. oğraq. əsgimiş nə. **2**. uzunlamasına yarıq, cırıq, üzük.

əzilmək$_{ka}$: soğulmaq$_{ka}$. oğulmaq. yazılmaq. açılmaq. yençilmək$_{ka}$. incinmək. uvulmaq$_{ka}$. ufalanmaq. - duz **soxuldu**.

əzitmək : uzunluğuna yirmək, yırtmaq.

əziz : səvük. sevik$_{ka}$. sevgili. . məhbub.

əzizləmək: ullamaq. saymaq. sayınlamaq. hörmət qoymaq.

əzkülük : **ədqülük. edqülük**. **eykülük.** iyiiiq.

əzqərmək: ezqirmək. edqərmək. edqirmək. edmək. dəğər vermək. saymaq. işləmək.

əzqi : **əzgi**. xoş. - **əzgi savıq**: xoş söhbət.

əzqil : **əzgil. eygili**$_{ka}$. rəhm olunan. rəhmətlik. iyili. eyili. yaxcıl.

əzmək : qazımaq. sıyırmaq.

f

fındıqlı : qosıqlıq$_{ka}$.

fınqırmaq : sümgürmək. yinğitmək$_{ka}$. yenğitmək$_{ka}$. yinğ atmaq.

fırlandırmaq: yumqalamaq. qəltəkləmək.

fırlanmaq: təzginmək$_{ka.}$ tərkinmək. dönəmək. çönmək.

fırlatmaq: tavratmaq$_{ka}$. çevirmək. devirmək.

fırtıq : yenğ$_{ka}$. yinğ$_{ka}$. sümüq. burun suyu. - fırtıqlı: **yendəki**.

fırtıqlı : sümüklü. yinğdəkü$_{ka}$. yieğd**ək**ü$_{ka}$. (cocuqlara bununla sövülür).

fısıldamaq: **pıçıldamaq**. sufsamaq$_{ka}$. sufşamaq. şuvşamaq. çıvıldamaq. cıvıldamaq.

fışqa çalmaq: sıqırmaq$_{ka}$. ıslıq çalmaq.

fışqa : huştaq$_{6}$. sıqır. sığır. sığrış.

fışqı : tödriç$_{ka}$. pasqal. pas. tötrüç. aşqal. zibil.

fışqırmaq : qaynamaq. yuşulmaq**.** çoğramaq. qoğuşlamaq.

fürxan : **burxan**. büt. sənəm. **- furhan evi** : büt evi. bütxanə.

h

haça : azrı. ayrı. - **haça ağac**: **azrı ağac**: ayrısı, ayrıntısı olan ağac. - qorxmuş quş, qır il **azrı** ağac üzə qonmaz$_{ka}$.

halqa : bağan. toqa. boyunluq. boyun bağ. toqqa. qılada. - altun bağan. altın halqa. **- halqalı** : toqqalı. - **halqalı qayış**: bağanlıq toqalı qayış.

hamı : - **hamı millət**: el qamu: el hamı: el hamısı. kişi barca.

hanki : hayu. qayu. qanu$_{ka}$.

hansı : hanı. qanu**.** xayu**.** qayu$_{ka}$.

harda : qayuda. handa. qanda. qayda.

harın : həşəri həyvan. - harın at: **öqüş yılxı**$_{ka}$.

havlatmaq : gəritmək$_{ka}$. qarıldatmaq. hürdürmək. bavıllatmaq$_{6}$. səsin çıxarmaq.

hay küy : haykırış. qıqırış$_{ka.}$ qıylaş. hay küyəş. urı qığı$_{ka.}$

hay küyəş : hay küy. haykırış. qıqırış$_{ka.}$ qıylaş.

haydi : mə$_{ka}$!. yallah.

hayqırış : hay küyəş. hay küy. qıqırış$_{ka.}$ qıylaş.

hayqırmaq : qıqramaq. qaqırmaq. - bir içəlim **hayqralım**.

heç heç : hoş hoş. qulaqlı dirilərdən, özən, diqqət istənilməyi andıran söz.

heç : yox. - **heç** saydıq: yoqqa sandıq. dəyər verməmək.

həmişə : tutaşı. peyvəsdə

hər : təqmə$_{ka}$. dəğmə. - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuq düz olmaz. **- hər zaman**: təvgən$_{ka}$. hər vax.

həşəri : tosun$_{ka}$. - **tosun** tay. - həşəri həyvan. harın at: **öqüş yılxı**$_{ka}$.

həşərlik : isizlik$_{ka.}$ ısızlıq. ıssızlıq. yamanlıq. kötülük.

həşti : qapı ağzında olan həşti. il$_{ka.}$

həvəh : soqu$_{ka.}$ soqqu. dibək.

heybə : bağ. boğ. boq$_{ka}$. buxça. boxtay$_{ka.}$ boxtuy. büktay. (< **buk**. **bük**). xurcun. arçı$_{ka}$.

heyva : **avya** (**vy** $_{< met >}$ **yv**) **ayva**.

hıncli : gəklik$_{ka}$ kinli.

hınçlaşmaq : kəktəşmək$_{ka}$. kəkləşmək. kin bağlamaq. cicikləşmək.

hırıldamaq : yırışmaq$_{ka}$. qülümsəmək. - ər yırışdı.

hızlanmaq : itiçmək. itişmək.

hica : ütük. üzük. hərf.

hiləci : ütrük$_{ka.}$ kələkbaz. yalançı. ütücü adam.

him : im. ilmək. hər nəyin dibi, bəki, bərki. pey. kök. bəq. bək. bek. bey. təməl. ul$_{ka.}$ ol. püf. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

hirs : qaqıq. qaqış. qəzəb. acığ.

hirsləndirmək: qaqıtmaq$_{ka}$. qızışdırtmaq.

hirslənən: qurulqan$_{ka}$. qurulan. qızan. qaqan. qağan.

hirsli : ısrın$_{ka}$. tutuq. büzük. ısrım$_{ka.}$ bədəxlaq.

hoblanmaq : pürkələnmək$_{ka.}$ atılmaq.

hopmaq: öpmək. opmaq. içərmək. içmək.

hopum : **opum**. **öpüm**. **höpüm**. yudum. bir kərəlik yeyim, içim. - bir **opum** mun: bir udum sup.

horlanmaq: orlanmaq. hörlənmək. örlənmək. bəlirmək. çıxmaq. yüksəlmək.

hovlanmaq : ürülmək$_{ka}$. hürülmək. pülənmək. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək

höpüm : <> **opum**

höpürtmək : öpmək. sormaq. içəri çəkmək.

hörgü : h**örgü**. örgü. örtü. - işin **örtüsün örgüsün** açın.

hörkə : hörək. kültür.

hörkən : dartıq$_{ka}$. ip. bağ. sarqı.

hörlənmək: örlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlirmək. çıxmaq. yüksəlmək. - ay qopup evlənib, ağ bulut hörlənib.

hörmək : qablamaq. sarutmaq$_{ka}$. sarıtmaq. sardırmaq. səritləmək. sarmaq.

hörüm : örum. urum. orum. hörüm. kəsim. dəsdə. - bir **hörüm** ot: bi **örum** ot. bir oraqta biçilən ot

höyük : oyuq$_{ka}$ hüyük. ürkü. qolçaq. mətərsək.

hurralamaq : urlamaq. hurra çəkmək.

huşlu : **1**. osuq. oyuq. açıq könül. **2**. ayıq. azıq$_{ka}$. başlı.

huşluq : huşluluq. uzuqluq$_{ka.}$ usuqluq. oyaqlıq. usluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

huştaq$_{6}$: fışqa.

hüccüləmək: üzükləmək. üjükləmək$_{ka}$.

hündür : ağız. uca. asuq. ısuq. uca.

hündür : şişik. dik. qom$_{ka.}$ kom.

hünər : ərdəm$_{ka}$. fəzilət. ədəp. tərbiyə. - ərdəm başı dil.

hünər : uyluq$_{ka}$. sənət.

hürdürmək: gəritmək$_{ka}$. qarıldatmaq. havlatmaq. bavıllatmaq$_{6}$. səsin çıxarmaq.

hürmək : ürmək. püləmək.

hürülmək: ürülmək$_{ka}$. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək

hüyük : höyük. oyuq$_{ka}$ ürkü. qolçaq. mətərsək.

ıçqınmaq$_{ka}$: **açqınmaq**. açılıb buraxmaq. qaçırmaq. əldən vermək, qoymaq, yelləmək. - yaxadakın yalayan, əlindəkin **ıçqınur**: qaçırır. - ovu **ıçqındın**, quşu **ıçqınma**: ovu əldən verdin, quşuvu əldən vermə. - **ər ıçqındı**: 1. əldən qoydu. 2. açılıdı. bara qoydu. yazdaki suvlın izləyib, evdəki toyuğu **ıçqınma**.

ıq tutmaq$_{ka}$: hıçqırıq tutmaq. hıq tutmaq·.

ıqılac$_{ka}$: yolaq. yorqa. qılıqlı yatımlı, yaxcı uyqun olan nərsə. asil. yügrük at. - alp əri yavrıtma \\ **ıqılac** arxasın yoğrutma: yaxcı əri pisləmə, ayğır yağırın yaralama, incitmə. yolaq, minik verən atın belin incitmə.

ıqlamaq$_{ka}$: ağlamaq. yığlamaq.

ıqlaşmaq. ağlaşmaq. sıxtaşmaq. bağrışmaq. kükrəşmək. : **yıqlaşmaq. sıqtaşmaq. carlaşmaq.**

ıqlaşmaq$_{ka}$: ağlaşmaq. yığlaşmaq. sığtaşmaq. carlaşmaq. sıxtaşmaq. bağrışmaq. kükrəşmək.

ıldurmaq$_{ka}$: endirmək. indirmək. buqurmaq$_{ka}$. - ağdıran kimdür, **ıldıran** kim.

ılıq : **yılıq$_{ka}$**.

ılımqa$_{ka}$: yazan. katib. alımqa.

ılınmaq$_{ka}$: ilinmək. ilişmək. tutulmaq. uğramaq. taxılmaq. - quş duzağa dən üçün **ılınur**.

ılıs : bax > **iləs**.

ılış : **iliş**. 1. dosd. yoldaş. 2. uyu. həmrah. - bir özü iki **ılışı**, uyuşü, yoldaşı.

ılışmaq : **ilişmək$_{ka}$** :

ılışmaq$_{ka}$: ilişmək. enişmək. ilgəkləşmək. yoldaşlıq edmək. çaltışmaq. asışmaq. qoşulmaq. qurşaşmaq. - bu yolda bizə ılışan yox. - gedən başda onunla **ılışıb** deddib, dönən başda tək qaldım.

ılıtmaq$_{ka}$: qızdırmaq. təb eləmək.

ılqım : ilərti. xiyal.

ılqım : sağış$_{ka}$. sərab. - sağış sağıdı: səraba qapındı.

ılqın : sağıq$_{ka}$. yalqın. sərab.

ılqın : **yılqın. ilgin** (< **ilişmiş**). alqın. qonuq. yolçu. müsafir.

ılmaq : yollanmaq. - qoyu **ıldı**: aşağ geddi.

ılpışmaq: yılpışmaq$_{ka.}$ yapışmaq. ilgişmək. - nə mənə yılpışırsan.

ılsamaq$_{ka}$: ilsəmək. enmək istəmək. ensəmək.

ımqa$_{ka}$: imaq. qamı. xəznəçi. təhsildar.

ınğan$_{ka}$: inğən. dişi dəvə.

ınğramaq$_{ka}$: dəvə inləmək.

ınğranmaq$_{ka}$: inləmək.

ınğraşmaq$_{ka}$: inləşmək.

ınğratmaq$_{ka:}$ inlətmək.

ınışmaq$_{ka}$: enişmək. inişmək.

ır : **ır$_{ka.}$** yır$_{ka}$. 1. qoşma. türkü. hava. musiqidə ırlama. qazəl. 2. ıra. yıra. ıraq. uzaq. 3. utanma. ar. ıra. ırra. ir.

ıra : **ıra$_{ka}$** utanma. ır. ir. ırra.

ıraq : ıra. yıra. uzaq. ayrı, ilgisiz düşən tanış, qohum.

ıraqlanmış: ısrıq$_{ka.}$ qovuq. qopuq. dışlanmış (dişlənmiş). rədd olunmuş. məlun.

ıraqlaşdırmaq: yıratmaq$_{ka}$. ıratmaq. uzaqlaştırmaq.

ıraqlaşmaq: yıramaq$_{ka}$: yarımaq. yarılmaq. uzaqlaşmaq.

ıraqlıq : yıraqlıq. uzaqlıq. uzunluq.

ıramaq : **ırqamaq. yıraqmaq.** uzaqlaşmaq.

ıratmaq : yıratmaq$_{ka}$. ıraqlaşdırmaq. uzaqlaştırmaq.

ırqaq$_{ka}$: ilgək. çəngəl.

ırqaq$_{ka}$: irgək. çəngək. qullab.

ırqalmaq$_{ka}$: bax > **irqalmaq**. yırqalanmaq. sallanmaq.

ırqamaq$_{ka}$: yırqalamaq. sallamaq.

ırqanmaq$_{ka}$: yırqalanmaq·.

ırqaşmaq$_{ka}$: ırqalamaq.

ırqat : tutuq. işçi. əkir. əcir.

ırqatmaq: **1**. ıratmaq. yıratmaq$_{ka}$. ıraqlaşdırmaq. uzaqlaştırmaq. **2**. ırqalatmaq. yırqalatmaq. sallatmaq. silkəmk. - ağac yemişin **ırqatdıq**.

ırlanmaq: **irlənmək**. ır bulmq$_{ka}$. tər bulmaq. tərləmək. utanmaq. - bu işlərdən **ırlamazmı**. tərləməzmi:

ırmaq : üzüksu.

ırmaqlı : arıq. arx. - **ırmaqlı**: arıqlı$_{ka}$.

ırra$_{ka}$: utanma. ır. ir. ıra.

ırtalış : **irtəliş. 1**. arayış. axtarış. tə'qib. - **irtəli** nə: aranan nərsə. **2**. təhqiq.

ırtaş : **irtəş$_{ka}$. irtiş**. **əriş**. **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. irişmə. çəkişmə. savaş.

ısı : **ısın**. xoş. yapışan. gözəl. iyi. (**# ısız**: yava. şərr. pis. kifir)

ısıq$_{ka}$: **isik**. **1**. doğu. şırıq. şərq. (# **savaq**: soyuq. batı). - **ısıq savuq**: doğu batı. **2**. isik. həyalı. uyan. uyat. uğqa. uğaq. oğaq. **3**. sıcaq. **4**. saf. açıq. gen. - **isiq yer$_{ka}$**: uzayıb gedən bozqır.

ısıqlıq$_{ka}$: **isiqliıq$_{ka.}$ 1**. səvdalı. seviklik. **2**. sıcaqlıq. mehribançılıq.

ısılmaq$_{ka}$: yesilmək. yasılmaq. azalmaq. əksilmək.

ısın : **ısı**. xoş. yapışan. gözəl.

ısınmaq : isiqləmək. qızışmaq. ısışmaq$_{ka.}$ isişmək. səvmək.

ısınmaq : **isinmək**. sevmək. xoşlanmaq. xoşu gəlmək. - birbirizə **isinin**: birbirizə sevilin.

ısırqanmək$_{ka:}$ isirqenmək$_{ka.}$ qızışmaq.

ısırmaq$_{ka}$: **1**. soxmaq. sığırmaq. sığdırmaq. yerləştirmək. **2**. dişləmək. - heyva bərkdi, **ısırma**: dişivə salma.

ısırmaq$_{ka}$: pöşləmək. pöttəmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

ısırtmaq$_{ka}$: dişləmək.

ısışmaq$_{ka}$: isişmək. ısınmaq.

ısız$_{ka}$: **isiz. əsiz. əssiz. ıssız. isiz**. **1**. ısıqsız. həyasız. - ər **isiz** diləkdi: kişi pisliyə ad çıxardı. **2**. pis. kötü. xərab. fasid. şərr. pis. yava. kifir. (# **ısı**: iyi. xoş). - **ısızlığı** anınma: yamanlığı düşnmə, işləmə. **3**. görkəmsiz, quraq nərsə. **4**. ətaci. **5**. darqaşayıd. küçə uşağı. aralıqda yava yavuz işlər görən. **6**. əsiz. əssiz$_{ka}$. ıssız. isiz. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. **7**. şuluq. ələ. avuca sığmayan. haşarı cocuq. utanmaz. arsız. ırsız. yaman. kötü. həşər.

ısızlanmaq$_{ka}$: isizlənmək$_{ka}$. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.

ısızlıq : **isizlik**$_{ka}$. ıssızlıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərrlik. pislik. yavalıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərrli. (# **ısı**: iyi. xoş). - **ısızlığı** anınma: yamanlığı düşnmə, işləmə.

ıslanmaq: sulanmaq. çilənmək$_{ka}$. çiminmək. yaşlanmaq. tərləmək.

ıslatmaq: çiləmək$_{ka}$. çilətmək. çiylətmək$_{ka}$. çiğlətmək$_{ka}$. yaşartmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək.

ıslıq çalmaq: sıqırmaq$_{ka}$. fışqa çalmaq.

ısraq : **1**. öz kefinə gəzən. rind. comərt. **2**. **qısraq**. **qısrıq**. qısqın. özündə olan. özünə çəkilən.

ısrıq$_{ka}$: qovuq. qopuq. ıraqlanmış. dışlanmış (dişlənmiş). rədd olunmuş. məlun. - elindən **ısrıq**, özükdən (özündən) üzrük, savından dönrük: eldən qovulmuş, sevikdən (eşqdən) üzülmüş, əhdindən dönmüş.

ısrılmaq$_{ka}$: ısırılmaq.

ısrım$_{ka}$: **1**. tutuq. büzük. **2**. bədəxlaq. hirsli. **- ısrım kişi**$_{ka}$: suratsız. sıxıntılı adam.

ısrın$_{ka}$: bədəxlaq. hirsli.

ısrınmaq$_{ka}$: **1**. öfgələnip dərlənmək. toplanmaq. çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq. **2**. pöşlənmək. pöttənmək. yaxcı pişirilməmək, çiğ qaldırılmaq. issitib götürülmək. öldürülmək. - göyü **ısır**: pöşlə.

ısrışmaq$_{ka}$: dişləşmək. bir bir dişləyib, qapmaq. qapışmaq.

ısrumaq: dişləmək. - daşı **ısrumasa**, öpmüş gərək: daşa dişin batmazsa, öpməlisən.

ısrumaq$_{ka}$: ısırmaq.

ıssız : **əsiz. əssiz**$_{ka}$**. ısız. isiz.** yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. ağlaq$_{ka}$. boş, xəlvət, çoraq. **- ıssız kişi**$_{ka}$: üzsüz. iyilik bilməz adam.

ıssızlıq$_{ka}$: isizlik$_{ka}$. ısızlıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik.

ısuq : asuq. uca. hündür.

ış : yumuş. məşquliyyət. - **işi uzatma**. burbağ$_{ka}$. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə. **- iş güdük**$_{ka}$: iş qüç. i**şçı**$_{ka}$: - tarfaq **ışçı**: qıvraq. çalışqan işçi.

ışıq : 1. aşıq. yaşıq. eşq. sevinc. 2. kəvik. orunc$_{ka}$. urunc. açaq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

ışıqlataq: yalrutmaq. yalrıtmaq. alovlandırmaq.

ışıqlı : parlaq. yaşın.

ışuq : ıyuq. açuq. qutuq. qutlu. mübarək.

ıtləmək$_{ka}$: 1. qöpəklətmək. 2. söğmək-.

ıyınmaq$_{ka}$: ığınmq. yığınmaq.

ıyuq : ışuq. qutuq. qutlu. mübarək.

X

xaqan$_{ka}$: əfrasyab'a verilən **unqun**.

xalta : xaral. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. dağarcıq. qap.

xam : körpə. pişməmiş. çiğ. taxtu$_{ka}$. taxut. əğrilməmiş nərsə.

xan : türklərin ən böyük başbuğu. əfrasyab oğullarına verilən unqun, onqun.

xanda$_{ka}$: **qanda**. qayda. qayuda. nərədə.

xapsi$_{ka}$: qapsı. qapas. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

xaral : tağar$_{ka}$. çuval. xurcun. tağarcıq. tulum. qap$_{ka}$. xalta. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. dağarcıq. qap.

xələc$_{ka}$: < **qal aç**$_{ka}$!. girib tutunmuyun !. **qalın** !. **bəkləyin** !.

xəmir$_{ka}$: əmir. bəy.

xəznə : davarlıq$_{ka}$. tavrıq. durdaq. qoyaq. ambar.

xəznəçi : ımqa$_{ka}$. imaq. qamı. təhsildar.

xıx : qığ. yin$_{ka}$. en. ən. qoyun pisliği, tərsi.

xıxlatma : **çök çök**. çökətmək. xıxlamaq. dəvəyi xıxtırmaq üçün kullanılır bir söz.

xım : him.

xırda mırda : tək tük. çək çük. dəğərsız nərsə.

xirə : qamar$_{ka}$ - **xirə** göz: qamar göz:

xış : büqürsi$_{ka/}$ sapan. teş. deş.

xıt xıt : əmirçgə. quzruf.

xudik : qudik. cicik. xurduş.

xumar : çağrat. çaxır. - **çağrat** gözlü: xumar gözlü.

xumarlamaq: çağratmaq. - gözüvü belə **çağratma**.

xumarlı$_{ka}$: varisli. miraslı.

xumaru$_{ka}$: **1**. andıra. andaç. savğa. qoya. qoya. tökürgə. miras. irs. geriyə buraxılan nərsə. buraxılan mal davar. - **xumaru** qoymaq: andıra, savğa buraxmaq. - oğlum sənə qozarmən, ərdəm öğüt **xumaru**. - buda məndən sənə **xumaru**. - xumar gözlər kimdən sana **xumaru**. - bunu atamdan **xumaru** buldum. **2**. yadigar. anıt. bəllə. bəllək. **3**. yadbub. xatirə. **4**. sayqı, sevgi göstərmək üçün sunulan töhvə. ərməğan. **5**. əmanət. uzağa gedən adamın tanışına buraxtığı mal.

xumarulanmaq$_{ka}$: tökürgələnmək. mirasçılanmaq. miras aparmaq. mirasa qonmaq.

xun$_{ka}$: qaba. qara. assız. asısız. boş, sonsuz, faydasız nə. - **xun qara işləmə**: boşuna işləmə. **- xun xara ışlama**q$_{ka}$: qaba. faydasız iş. ləmək.

xurcun : bancuq. mancuq. buxca. heybə. arçı$_{ka}$. sanaç$_{ka.}$ sağnaç. tuluğ. dağarcıq.

xurduş : xudik. qudik. cicik.

xüçünək$_{ka}$: **xuçunqa**. "qırlanqıç" daha deyilən bənəkli, gözəl qoxulu kiçik qavun.

x >q

İ

ibibik quşu : übgük. übüp$_{ka}$.

ibríq : **ıvrıq$_{ka}$**. qumğan$_{ka}$. kova. gügüm. susıq. aftafa.

icəş : irtiş. əriş. ırtaş. irtəş$_{ka.}$ zəhmət. əzab.

icrəşmək: **icəşmək** (**c** <> **t**) **itrəşmək**. ütrüşmək.

iç : hər nəyin incəsi, yufası. içdən olan. öz. məğz. yaxın. tanış. əqrəba. məhrəm. xodi. sırtıq$_{ka}$. mahiyyət. - **öz** kişi. - **iç ət**: incə sırıx, sərik ət. - **iç söz$_{ka}$**: sır. yürəktəki gizli şey. - iç quşağı. uçqur: **içqur$_{ka}$**. - **iç ət$_{ka}$**: ciğərə bitişiq olan incə ət. - iç donu qiymək. iştonlanmaq: **içtonlamaq$_{ka}$**. - içə sinən. nuş həzmolunan. **sinği$_{ka}$**. - **iç ağrısı**: talaqu$_{ka}$. - iç **yağı**: piy. yaqrı$_{ka}$. yağrı$_{ka}$. yağır. - **iç alat**: quruqsaq$_{ka}$. qurqursaq$_{ka}$. :- **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuq düz olmaz.

içək$_{6}$: **1**. içəqu$_{ka}$. möhtəva. **2**. bağırsaq.

içəqu$_{ka}$: **1**. içək. möhtəva. **2**. içiriq. içalat.

içəmək : sınqırmaq. sınrmaq. utmaq.

içənmək: işənmək$_{ka.}$ inanmaq. güvənmək.

içi$_{ka}$: **əçə**. **əçi**. yaşça böyük olanlara verilən ad.

içiqmək : **içikmək**$_{ka}$. sınmaq. təslim olmaq.

içim : öpüm$_{ka}$. yudum. yeyim. - bir **içim** mun: bir udum sup.

için$_{ka}$: 1. **icin**. birlikdə. - **için** gəlin: bərabər gəlin. - **için** gəldi **için** geddilər. - **için** ərtişməyin: birbirizlə savaşmayın. 2. ara. iç. orta. - olar için eytişdilər: olar öz aralarında barışdılar, curlaşdılar. - öz için bölüşün: öz arazda.

içinmək : öpünmək$_{ka}$. içər kimi görünmək:

içirmək : içürmək$_{ka}$. öpürmək$_{ka}$.

içirtmək : öpürtmək$_{ka}$.

içişmək$_{ka}$: içərmək. sormaq. - köynək təri **içişdi**.

içqər : **içgər.** içər. içən. içir. havi. - oğulu içər (içən) ata anadı. - bu kitab bu qonuları içir, **içgər**: havidir. - bu ona **içgər**, içməz: bu ona keçər, sığar, sığmaz.

içqərmək: **içgərmək**. 1. içərmək. içə ötürmək. - uşağı evə **içər** gəl. - bu sözləridə kitabıva **içər**. - bu kitabda **içrən** oykular, fikirlər. 2. çuğullamaq. birinin iç sözün başqasına çatdırmaq. - o məni bəyə **içgərdi**. 3. içəriyə qoymaq. suclarını savalamaq, qoğlamaq.

içqin ər$_{ka}$: mültəci.

içqum$_{ka}$: böyük süfrə.

içqur$_{ka}$: iç quşağı. uçqur.

içqü$_{ka}$: **içqi**. içilən şey. içləmək iç keçirmək. astarlamaq.

içlənmək$_{ka}$: 1. içlənmək. dənələnmək. iç tutmaq. tuxumlanmaq. 2. nərsənin içi ilən uğraşmaq. örnəyin "bir yeməklə **içlənmək**: bir yeməyin içindən, ortasından yemək".

içlik$_{ka}$: yəhər keçəsi.

içmək$_{ka}$: 1. içərmək. içəri çəkmək. öpmək. hopmaq. höpürtmək. opmaq. sormaq. tutmaq. içinə almaq. - oğulu **içər** (içən) ata anadı. - bu kitab bu qonuları **içir**, **içgər**: havidir. - bu ona **içgər**, içməz: bu ona keçər, sığar, sığmaz. 2. quzu dərisindən yapılmış olan kürk.

içrə$_{ka}$: də. içində. içərisində.

içrişmək: uçruşmaq. ucruşmaq. biribirinə qoğuşmaq. quculaşmaq.

içrüşmək$_{ka}$: içirişmək.

içsəmək$_{ka}$: içmək.

içtonlamaq$_{ka}$: iç donu qəymək ·. iştonlanmaq.

içtürmək$_{ka}$: içirmək.

içüq$_{ka}$: samur. təkin kimi heyvanların dərisindən yapılan kürk.

idi : **idi**$_{ka}$ **edi**. iyə. yiyə. əfəndi. - **iyim** nə der: ağam nə buyuyur. - **iyimiz** yarlığı: ağam buyruğu.

idiş : **ediş**$_{ka.}$ **1**. qədəh. tas. qap. bardaq. **2**. mal müll.

idrik : **iğrik**. **iyrik**. **irik**$_{ka}$. **1**. ərpik. əprik. əsgi olan hər nəsnə. **1**. qaba. gobud. qatı olan nəsnə.

iki : **- iki** tirəli kimsə: yatuq$_{ka}$.

iq : **iğ**. yiğ. yiq$_{ka}$. kəsəl - **iqli** tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur. **- dəğmə** türlük iğ iğlədi: hər cürə xəstəlik tutdtu.

iqçil : çox xəstə.

iqdiş : **iğdiş** **1**. bəcəl$_{ka}$. bıçıl. biçilmiş. bükin$_{ka}$. bükülmüş buruq. xacə. ənin. enik. əxdə. xədim daşşağı çıxarmaq. arıtmaq$_{ka.}$ ərtəmək. ərətmək. cocuğu sünnət edmək. ərkəkləşmək. tutuq$_{ka}$. əniş. eniş. enənmiş. əxdə. **2**. nənədən bir olan (**qandaş**: dədədən bir olan).

iqdişləmək: **iğdişləmək**. tutuqlamaq$_{ka}$. enəmək. korlamaq. əxtələmək.

iqdük$_{ka}$: **ikdük**$_{ka.}$ **yiktük**. **yekdük**. (< **yiğküt**. **yığtük** < **yıq**). pənir kimi bir orun. sütdən yoğurttan yapılan orun, hasıl.

iqə : **igə**. iyə. malik.

iqəmək : **igəmək**$_{ka}$. **ikəmək**$_{ka}$. **1**. əğələmək. **2**. qıcırdatmaq. - o pıçaq **ikədi**. **3**. inat edmək. sıxıb sıxışdırmaq. - o ona **igədi**.

iqəmə$_{ka}$: **əkəmə**. bir çeşit saz qopuz kimi çalınan bir çalqı·.

iqən : **igən**. iyən. malik. sahib. - qaz qopsa, ördək gölü **igənür**: qaz gedsə, ördək gölü iyələnür.

iqənmək: igənmək. iyənmək. iyələnmək. malik olmaq.

iqəşmək$_{ka}$: **ikəşmək**$_{ka}$. **igəşmək**$_{ka}$. (1 < **ək**. 2 < **iki**). **1**. **əkişmək**. arxa olmaq. güvənmək. - birbirizə **ikəşin**. - **ikəşən** ellər sarsılmaz. **2**. icəşmək. çarpışmaq. ısırışmaq. boğuşmaq. - iki boğra **igəşdi**: tutuşdu. **3**. əğələmək. yontmaq. kəsmək. tıraşlamaq. savaşmaq. - ikisi birgə **əgişdi**.

iqid : igid. salcuq$_{ka.}$ saltuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. - **salcuq su başı**$_{ka}$: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı. - **iqidlik edən**: yaqutqan$_{ka.}$ yağlaştıran. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

iqidmək$_{ka}$: əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək. yetiştirmək.

iqi$_{ka}$: sayıda iki. ikki.

iqinci : ikinci. ikindi$_{ka.}$

iqindi : **ikindi**. əkindi$_{ka}$. öbürü. ötəki.

iqindi$_{ka}$: **ikindi**$_{ka}$. . **1**. ikinci. **2**. bəzisı. ötəki. ikinci·. - əkindi. **3**. birbirinin. **- boyun ikindi**: xalq birbirini.

iqirçqün$_{ka}$: **ikirçgün**$_{ka.}$ ikirgin. ikircim. tərəddüt. ikircimli. tərəddütlü. - könlüm **ikirgün** oldu.

iqiş : **ikiş$_{ka}$**. əkəş. ası, qudurqan at.

iqit$_{ka}$: **ikit$_{ka}$**. yalan.

iqitqan : **igitqan**. yaqutqan$_{ka.}$ yağlaştıran. yağlayan. igidlik edən.

iqitlik : comətlik.

iq$_{ka}$. : xəstəlik.

iqqiz$_{ka}$: **ikiz**. - iqqiz oqlan. ikiz cocuq.

iqləlmək$_{ka}$: **iğlənmək**. **iylənmək**. xəstələnmək.

iqləmək$_{ka}$: **əkləmək**. soxmaq. ilişdirmək.

iqləmək$_{ka}$: **ikləmək$_{ka.}$ yikləmək**. xəstə olmaq. ağrımaq.

iqlənmək$_{ka}$: **iklənmək$_{ka.}$** yiklənmək. xəstələnmək.

iqləş : **iğləş**. xəsdə. sağ olmayan.

iqləşmək$_{ka}$: **iğləşmək**. **1**. xəstələnmək. - **arıq** iqləşdim: lap xəsdə düşdüm. **2**. **yığlaşmaq**. ağlaşmaq. - oğlan **ağlaşdı**: uşağı ağlamaq basdı. **3**. əkləşmək. birbirinə uyup durmaq. bir şeyi ayaqla çiğnəmək.

iqlətmək: **iklətmək$_{ka}$. 1**. xəstələtmək. - bu yer onu **iklətdi**. **2**. **əklətmək**. çiğnətmək. bastırmaq.

iqlik$_{ka}$: **iklik**. xəstə.

iqnə : **iğnə**. - böyük iğnə: **təmən**. **tümən$_{ka}$**.

iqrahçı : buxsan. büksəyən. irgənən.

iqrenmək: **iğrenmək**. iqrimək yiqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq. ünkünmək. yermək$_{ka}$. çiğrimək.

iqrənc : **iğrənc**. qusıncıq$_{ka.}$ qusunc.

iqrənç : **iğrənç**. yarsıncıq$_{ka.}$ arsıncıq. murdar. pis.

iqrəti : **iğrəti**. əlik. əllik. borc. qoluq$_{ka}$.

iqrik : **iğrik**. **irik$_{ka}$**. **idrik**. **iğrik**. **yerik**. . **1**. ərpik. əprik. əsgi olan hər nəsnə. **2**. qaba. gobud. qatı olan nəsnə. **3**. məzəmmət. sərzəniş

iqrimək : **1**. iğrenmək. yermək$_{ka}$. çiğrimək. bəğənməmək. **2**. təhqir edmək. sərzəniş edmək.

iqtüləmək$_{ka}$: **iktüləmək$_{ka.}$** bəsləmək. əktüləmək.

iqtüləmək$_{ka}$: **iktüləmək$_{ka.}$** əktüləmək. bəsləmək.

il başı$_{ka}$: ata baxan.

il bolmaq$_{ka}$: sulh olmaq. barışmaq.

il : - **il yazıqdı**: yaz gəldi.

il : **il**$_{ka.}$ **1**. ata verilən adlardan. at türkün qolu qanatı olduğundan, bu adı almış. - **el başı**: ılxıçı. **2**. qapı ağzında olan həşti. **3**. düğün. **5**. in. il$_{ka}$. düş. - atdan **il**.

ilan$_{ka}$: **- nək ilan**$_{ka}$: əjdərha.

ilə : 'ilə' anlamına ək: -lıqın (-likin)$_{ka}$.

ilək : ilkə. ərəfə. başlanqıc.

ilələ$_{ka}$: (böyüklərə cəvap verilirqən) evət.

ilənc$_{ka}$: **1**. qınama. qınanc. danlaq. ayıblama. çıxışma. məlamət. sərzəniş. töhmət. **2**. şikayət. ötük.

iləncli : şikayətçi. ötüklü.

ilənmək$_{ka}$: **1**. qınamaq. kötüləmək. danlamaq. ilənmək. ayıblamaq. məlamət, sərzəniş edmək. **2**. peşman olmaq. - qılmışına **iləndi**. - gəlməmişə güvənmə, keçmişinə **ilənmə**.

ilər : **1**. ilgər. nümayiş. sunu. **2**. olar. hadis. hadisə. başa gələn.

ilərmək$_{ka}$: ilgəşmək. ilgişmək. bəlqürmək. bəlirmək. görünmək. üzə çıxmaq. gəlmək. xatırlamaq, yadlamaq. canlanmaq. numayiş edmək. - qaqlar qamuğ gölərdi, dağlar başı **ilərdi**. - keçən günlər gözümdə ilərdi. - keçmişləri ilərmə: xatırlama, yadlama.

ilərmiş : görünmüş. numayiş edilmiş. - ilərmiş olay. - **ilərmiş** çav, xəbər.

ilərsük$_{ka}$: **igərşük**. şalvar uçquru.

ilərti : **1**. xiyal. ilqım. **2**. fərz.

ilərtmək$_{ka}$: iliştirmək. iliştirtmək.

iləs : **ılıs**. **ilrəs**. **ilsə**. **1**. bənd. bağ. içqur. - şalvarımın iləsi atdı: şalvarımın bəndi atdı. **2**. ilişgi. irtibat. - **iləs** qurmaq. - **iləsin** yoxdu, nə istirsən. - **iləslə** qurulur gücün sənin. - **ılıslı**: ilişgili. irtibatlı. - **ılıs** qıran, könül sındıran.

ilət : daşıt. nəqliyyə.

ilətmək$_{ka}$: aparmaq. götürmək. daşımaq. - keçiti su **ilətdi**: apardı, götürdü: işlər əldən çıxdı. - yükləri içəri **ilətin**.

ilgəç : ədat.

ilgər : ilər. nümayiş. sunu.

ili : yapışıq. ilməkli. yanaşıq. örtülü. (bağlı, kiplənmiş, kiritlənmişin qarşıtı). - **ili qapuq**$_{ka}$: iliştirilmiş, örtülmüş qapı.

ilik$_{ka}$: ilik. - murdar ilik: yulun$_{ka.}$ qoxar ilik. nuxa'.

ilin : **ilinq**. **1**. girov. - **ilin** qoyduq, ilin götürdük. - ilinsiz borc vermərəm. - **ilin** istirsən, mən **ilin**. - **ilin** bazarı: güvənc olmayan yerdə, ilinlə (girovla) işlərin görülməsi. **2**. əsir. **3**. zamin.

ilinq : bax > **ilin**. **1**. girov. **2**. əsir. **3**. zamin.

ilinmək : **ılınmaq**$_{ka}$. ilişmək. tutulmaq. uğramaq. yaxalanmaq. taxılmaq. düşmək. giriftar olmaq.

- quş duzağa dən üçün **ilinur**.

- tanrı qarqaqınqa ılınma.

- ər yağıya **ilinməsin**: kişi düşmana tutulmasın.

- geyik duzağa **ilindi**.

- tikan dona **ilindi**.

- yağı mənə **ilindi**: tutuldu.

iliş : **ılış**. 1. dosd. yoldaş. 2. uyu. həmrah. - bir özü iki **ılışı**, uyuşü, yoldaşı.

ilişdirmək: soxmaq. əkləmək. basmaq. tavşamaq. təvşəmək. buruşdurmaq.

ilişik : 1. gir. ilmək. - **ilməkli**: girli. 2. mərbut.

ilişmək$_{ka}$: **ılışmaq**. 1. birbirinə ilişmək, girmək, çatışmaq. asışmaq. ılınmaq$_{ka}$. ilinmək. tutulmaq. uğramaq. taxılmaq. - birbirinə **ilişdi**. 2. enişmək. enmək. 3. sikişmək. sevişmək. - qancıq **ilişdi**. - iki ayqr **ilişdi**. 4. asaqlanmaq. ayaqlanmaq. əngəl olmaq.

ilit : 1. tutqun. tutsaq. zindani. 2. seçgin. gözdə. 3. aydın. roşənfikr. 4. numayəndə. depdat.

ilkə : ilək. ərəfə. başlanqıc.

ilq : **ilk**$_{ka}$. hər şeyin başı.

ilqar : bək. əhd. peyman

ilqaşmaq: bəqmək. sözləşmək. əhdləşmək.

ilqək : **ilgək**. ırqaq$_{ka}$. çəngəl.

ilqətmək: **ilgətmək**. nisbət edmək.

ilqin : **ilgin. elgin**. **yelgin**. (ilişən. ilən. gələn. yel kimi dəğib keçən). **ılqın. yılqın.** (< **ilişmiş**). alqın. qonuq. yolçu. müsafir. qonaq. köçür. yelgin. - **ilgin** olub ol keçdi.

ilqişmək: **ilgişmək**. yılpışmaq$_{ka.}$ ılpışmaq. yapışmaq. - nə mənə yılpışırsan.

ilmə$_{ka}$: inmə. enmə. düşmə. - atdan ilmə.

ilmək$_{ka}$: **ılmaq**. 1. ilişmək. girmək. uzanmaq. - tikən dona **ildi**: ilişdi. 2. yönəlmək. çəkilmək. - ər dağdan quyı **ildi**: kişi dağdan aşağı endi. 3. enmək. inmək. düşmək. - çıxması qolay, ilməsi güc dağ. - harda gördün, orda **il**: en. düş. - quş duzağa, dəndən **ilir**. 4. gir. ilişik. - **ilməkli**: girli. 5. im. him. püf. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

ilrəs : bax > **iləs**.

ilsə : bax > **iləs**.

ilsəmək : ılsamaq$_{ka.}$ enmək istəmək. ensəmək. düşmək istəmək. - dörd gün dağda qalandan son, **ilsədik**.

ilşinmək: qayırmaq. qarmaq. məşqul olmaq.

iltəmək$_{ka}$: daşmaq. aparmaq. - sıçan dahi sıqırqan, **iltip** darı qoymadı: sıçan sıçovul, darını daşıyıb qoymadı.

iltürmək$_{ka}$: tutmaq. qapmaq. - on kişini **iltürdülər**.

im : ilmək. him. püf. sal. işarə. - sallı: **imli**. işarəli. - salsız: işarəsiz. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

imaq : ımqa$_{ka}$. qamı. xəznəçi. təhsildar.

imdi : əmdi$_{ka.}$ şimdi. indi.

imdi$_{ka}$: şimd. əmdi.

iməc : amac. amca. hədəf.

imir$_{ka}$: əmir. engir. engir. iriğir. alatoran. aydınlıqla qaranlığın birbirinə qarışması.

imit : ilham. birdən gəlib düşən duyğu, öykü, fikir. - imitli: ilhamlı. - **imitli** bilgə: ilhamlı bilən.

imləmək$_{ka}$: **1**. doğrutmaq. qonqarmaq. dikəltmək. nişanlamaq. doğrusun göstərmək. - o yol **qonqardı**. **2**. işarə edinmək. **3**. yimləmək. göstərtmək işarət edmək. - dolun ay, barmaqla **imlənməz**.

imləşmək$_{ka}$: işarətləşmək. - birbirinə əlinən **imləşi** keçdi.

imlətmək$_{ka}$: işarət vermək.

imləyü : işarə ilə. - baxdı mənə **imləyü**.

imrəm : tüdə. düdə. topluq. əğrim. izdiham. - imrəm tirəşdi: millət qalxışdı, hərəkətə gəldi.

imrən$_{ka}$: yurtdaşlardan toplanan hər yığnaq.

in : **en**. **yen**. **ən**. (< **yenmək**). çuxur. iniş. eniş. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. **2**. dışqı. pox. **3**. il$_{ka}$. en. düş. - atdan **il**.

inaq : kirtü$_{ka}$. yəmin. and.

inal$_{ka}$: **eynal**. anası böyük qadın olub, atası ortalıqdan (qara eldən. qərə millətdən) olan bütün kişi.

inama ! : sağınma !. düşünmə !. gümana düşmə !.

inanc$_{ka}$: mö'təməd. ağsaqqal. qüvənilən. inanılan. - **ınanc** bəy. inanılan, qüvənilən bəy. - el **inancları**. - **inanc** bəy. - **inanc** devlət.

inanmaq : işənmək$_{ka.}$ içənmək. güvənmək.

inanmaq. : onamaq.

inanmaq$_{ka}$: güvənmək.

inc : mətin.

incə : **yinçgə**$_{ka}$. **yencgə**. yenək. **1**. çatıq. qavşı$_{ka}$. **2**. zərif. - incə torqu: **incə** turqu: yumşaq yufaq pərdə, parça. **3**. - - **yencə qız**: **4**. kəniz. **5**. qadının qarşıtı, evlənməmiş qız. duşizə. **6**. uca. ulac. alça. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən.

incələmək : irtəşmək$_{ka}$. araştırmaq. təhqiq edmək. nəq edmək.

incəlmək : **1**. seyrəmək. seyrəkləşmək. paltar **ərpi**mək, **əpri**mək. səyrəmək$_{ka}$. **2**. sobımaq$_{ka.}$ söbüləşmək. uzamaq. **3**. **yencgəlmək**. əğilmək. səcdə qılmaq.

incəltmək : döğmək$_{ka}$. dövmək.

inci : cincü$_{ka}$ (**c** <> **y**) yincü.

incid : inciş. əmgək. müzahimət.

incidən : qaxıtqan$_{ka}$.

incil : əmgir. əmgər. müzahim.

incimək : əmgəşmək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

incinmək : sıxıştırılmaq. oyulmaq$_{ka}$.

inciş : incid. əmgək. müzahimət.

incitmək : (**inc**$_{< met >}$ **cin**) **cinlətmək**. **yolçıtmaq**. **yönçitmək**. samsıtmaq$_{ka}$. simsitmək. yiktürmək$_{ka}$. iğrətmək. ağrıtmaq. narahat edmək. müzahim olmaq.

inc$_{ka}$: rahat. içi sakin. yürəği dölək. ağır. mətin. - **inc** könül: ürəyi sağ, güclü.

ində : - incə **bel**: **gətik** bel. - beli incə, yanı enli at: **gətik at**:

indi : imdi. əmdi$_{ka.}$ şimdi.

indirmək : **endirmək**. **1**. buqurmaq$_{ka}$. ıldurmaq$_{ka}$. - ağdıran kimdür, **indirən** kim. **2**. boğmaq. buqurmaq$_{ka}$. bükürmək. bükmək. qısdırmaq. alçaltmaq.

inək : **enək**. **ənək**. pıroqram. bərnamə. bəllənmiş olaylar.

inən : enən. dişi (dəvə)

inər : inərbaş. qutqıl. alçaq könül. mütəvaze.

inərbaş : inər. qutqıl. alçaq könül. mütəvaze.

ingi : uçuq$_{ka}$. uçquq$_{ka.}$ tumağu. soyux dəğmə.

ingir : **engir**. imir. alatoran.

ini$_{ka}$: yaşca kiçik qardaş. qocanın kiçik ərkək qardəşi.

iniş : **eniş**. - **iniş yoxuş**: art yış$_{ka}$.

inişmək : ınışmaq$_{ka.}$ enişmək.

in$_{ka}$: **1**. çuxur. nin. in. yın. yin. **1**. qoyun pisliği. qığ. ən.

inq : ***ək***. ki. - biz**inq**: bizim**ki**. - siz**inq**: sizin**ki**.

inmə : ilmə$_{ka}$. enmə. düşmə. - atdan **ilmə**.

inmək : **enmək**. **ənmək**. ilmək$_{ka.}$ ılmaq. enmək. düşmək. - qar **enir**: düşür.

insəkmək : insəmək$_{ka}$**.** ılsamaq$_{ka}$.

insəmək$_{ka}$: enmək istəmək ·. - ılsamaq.

intiqal edmək: götürmək$_{ka.}$ ağtarmaq. aparmaq.

ip : dartıq$_{ka}$. bağ. hörkən. sarqı. əriş. ərişdə. rişdə.

iprüq$_{ka}$: sürdürmək için yoğurt ilə süt qarıştırılaraq verilən ilac.

ir : **1**. qəzəl. nəğil. - **ir** söyləmək. - **ir** demək. ir edmək: oxumaq. **2**. ar. utanc. - **ir bolmaq**$_{ka}$: utanmaq.

iri : **iyri**. tupur. topur. - **topur** yinu: iri mirvarid.

irik : **ərik**. **1**. sevinc. rahat. - **ərikli irikli** kişi: gülər üz kişi. - **ərik** qız. **2**. iyrik. qaba. gobud.

iriq$_{ka}$: **irik**. **idrik**. **iğrik**. **iyrik**. **1**. yügrük. iti. çabalı. - **irik** nənğ: **irik** şey: qaba nərsə. **2**. tikənin ucu. **3**. **ərik**. ıslaq. sulu, suyuq nərsə. - **irik** nənğ: ıslak nəsnə. **4**. açılmış, oğuq, xırdalanmış nərsə. odun tırşası, qırçası. **5**. **irük$_{ka}$**. yarıq. cırıq. şırıq. - gündə **irük** yox, bəydə qıyıq yox: gündə yarıq yox, bəydə xəta yox. **6**. eygilik. açıqlıq. fürsət. fürc. - işləri bitirib **irikliklə** gəldik. **7**. ərpik. əprik. əsgi olan hər nəsnə. **8**. qaba. gobud. qatı olan nəsnə.

irin$_{ka}$: dudaq.

iriş : bax > **ərinc**$_{ka}$.

irişmə : çəkişmə. savaş. yartış. yırtış. yırtaş. yirtəş. irtiş. irtəş$_{ka}$. əriş. ırtaş.

irk: irq

ir$_{ka}$: **1**. **ar**. (< **irkinmək**: yığılmaq). utanma. - ər **ir** boldu: **irlənmək**. kişi utandı. **2**. güney.

irq : **irk**$_{ka}$. dört yaşına girmək üzərə bulunan qoyun·i.

irqalmək: **irqanmaq**. **irqəlmək.** ırqalmaq. silkənmək. təprəşmək. titrəmək. - ağac **irqaldı**. - canım **irqaldı**. - **irqalmasın** səndə can. - kirtün ana, irqalmadan inam sanda.

irqamaq: **ırqamaq**. silkəmək. təprəmək. titrəmək.

irqanmaq: bax > **irqalmaq**.

irqaşmək: silkişmək. təprəşmək. titrəşmək.

irqatmək: silkətmək. təprətmək. titrətmək.

irqək : **irgək** ırqaq. çəngək.

irqəklənmək: **irgəklənmək**$_{ka}$ dalqalanmaq. ərkəklənmək.

irqəndirmək: **irgəndirmək**. yarsıtmaq$_{ka.}$ arsıtmaq. tiksindirmək. yormaq.

irqənən : **irgənən**. buxsan. büksəyən. ikrahçı.

irqənin : **irkənin**. **erkənin**. dandakin. danquni. səhər çağın. bamdadan.

irqənmək : **irgənmək**. büksəmək. bükmək. qaytarmaq. burcutmaq. qaçınmaq.

irqəşmək$_{ka}$: bac > **irqişmək$_{ka}$**. yığışmaq. toplaşmaq.

irqilmək$_{ka:}$ **irkilmək**$_{ka.}$ toplanmaq. çoğalmaq.

irqin$_{ka}$: **irkin**. **irgin**. **erkin**. irkilən. yığın. - **irkən** şey: toplanmış nərsə. - irqin yaqmur. günlərcə sürən yağmur. - **irgin** suv: **irqinti** su: su yığını. yığılmış su. - **göl irgin**: qarluqların böyüklərindən. uslu, ağla dolu. us kanı. - **irgin yağmur**: arası kəsmədən yağış. - göl irgin: qarluqların böyüklərindən. uslu, ağla dolu. us kanı.

irqinmək$_{ka}$: **irkmək**. - mal **irkmək**. - kəndisi üçün **irkmək**: toplamaq.

irqişmək$_{ka}$: **irkişmək$_{ka}$**. **irkəşmək**. **irtişmək**. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. **tirgəşmək**. **arqaşmaq**. **1**. toplaşmaq. yığılmaq. toplanmaq. çoxalmaq. - gəlgəlimət **irküşür**: gəlmək üzrə yığışır, hazırlanır. - surlar **ikişür**, sellər axır. - malı gündən günə irkişir. **2**. hazırlanmaq. - **irkişmədən** təpilmə.

irqlamaq: yırqılamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq.

irqmək : **irkmək**. **irtmək**. **ərtmək**. **yertmək**. **yartmaq**. **1**. yığmaq. toplamaq. - pul **irkmək**: yığmaq. **2**. irmək$_{ka.}$ ürkmək. daşlanmaq. disginmək.

irlə$_{ka}$: yurtluq. yurt tutulan yer.

irlənmək : **ırlanmaq.** ır bulmq$_{ka}$. arlanmaq. utanmaq. tərləmək. - bu işlərdən **ırlamazmı**. tərləməzmi:

irmək$_{ka}$: **1**. irkmək. ürkmək. daşlanmaq. - ər **irkdi**. **2**. yirmək. yarmaq. dəlmək. - ər dam **irdi**.

irmək$_{ka}$: yirmək. yarmaq. dəlmək. - ər dam **irdi**.

irpəlmək$_{ka}$: yarılmaq. biçilmək.

irpəmək$_{ka}$: yırpamaq. yarpaq. bıçmək. qırmaq. pozmaq.

irtə : **ertə**. yeyin. tez.

irtəliş : **ırtalış**. **1**. arayış. axtarış. tə'qib. - **irtəli** nə: aranan nərsə. **2**. təhqiq.

irtəlmək$_{ka}$: **irtənmək**. **1**. aranmaq. araştırılmaq. istənmək. **2**. ertəlmək. tələsmək. başlamağa qalxmaq, istənmək. - dan atmamış, işlərizə irtənin.

irtəmək : almaq. geri almaq. arxasına düşmək. istəmək. - onun qanın **irtəlim**: onun qanın alarım. - **öcüm kinim irtəlim**: intiqamımı alalım.

irtəmək$_{ka}$: **irdəmək**$_{ka}$. 1. aramaq. izləmək. istəmək. - ölüncə onu **irtədi**. - siz bu işi **irtəlin**. - keçmiş qutuğ **irtəmə**. 2. < **ir demək**. ir edmək. oxumaq. mahnı, nərsə havalandırmaq, səsləndirmək. 3. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq. - **qam irtədi**: şaman iyiliyə qarşı uğurlar dilədi. 4. özləmək. həsrət çəkmək. - keçmiş ötü **irtədi**. 5. istəmək. almaq. - onun qanın **irtəlim**: alarım.

irtəş qopmaq$_{ka}$: çalış, qoğuş qalxmaq.

irtəş$_{ka}$: **irtiş**. **əriş**. **ırtaş**. **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. 1. irişmə. çəkişmə. savaş. döqüş. qavqa. çalış. araştırma. irtəmə. 1. bəhs. mübahisə. - **irtəş** qopdu: savaş çıxdı. 1. arama. axtarış. təhqiq. 1. istək. xahiş. - **irtəşdə** bulunmaq. - **irtəşində** bulunmaq. - on **irtəşimdən** biri keçdi. 1. icəş. zəhmət. əzab. 1. müzahimət.

irtəşmək$_{ka}$: araştırmaq. incələmək. təhqiq edmək. nəq edmək. - olar bu işi **irtəşdirlər**.

irtətmək$_{ka}$: istətmək. aratmaq.

irtiş : **irtəş**$_{ka}$. **əriş**. **ırtaş**. **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. irişmə. çəkişmə. savaş.

irtişmək : **irkişmək**$_{ka}$. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. yığılmaq. toplanmaq.

irtmək : ertmək. ərtmək. irəliləmək. keçmək. - ötlək **irtti**: çağ keçdi. - bu işdən **irtənlər**: keçənlər.

irtmək : irkmək. ərtmək. yertmək. yartmaq. yığmaq. toplamaq.

irtti : **ərtti. ertti**. ərtilmiş, keçmiş. ötmüş. - **irtti** ötlək: keçmiş zaman.

irük$_{ka}$: bax > **irik**. yarık. gədik.

is : (**s** <> **ş**) **iş**$_{ka}$ **his**. duman.

isək : 1. issi. sıcaq. isgə. mehriban. 1. məhəbbət. - könül **isiqli** gərək.

isik : ısıq. həyalı. uyan. uyat.

isiq$_{ka}$: **isik**. **ısıq**$_{ka}$. 1. sıcaq. 2. saf. açıq. gen. - **isiq yer**$_{ka}$: uzayıb gedən bozqır.

isiqlıq$_{ka}$: **ısıqlıq**$_{ka.}$ 1. səvdalı. 2. sıcaqlıq.

isimək$_{ka}$: ısınmaq.

isinmək : **ısınmaq**. 1. qızışmaq. sevmək. xoşlanmaq. xoşu gəlmək. - birbirizə **isinin**: birbirizə sevilin. 2. oynamaq. dəmlənmək. qızıqsınmaq.

isirqenmək$_{ka}$: **ısırqanmək**$_{ka.}$ qızışmaq. - başı **ısırqandı**.

isişmək$_{ka}$: ısışmaq$_{ka.}$ ısınmaq.

isitmə : (tltrətici isitmə) bəzik. bəzgək**.** bezgək.

isitmək$_{ka}$: ısıtrnaq. ısıtmaya tutulmaq·.

isiz$_{ka}$: **ısız**. **1**. həyasız. arsız. - ər **isiz** diləkdi: kişi pisliyə ad çıxardı. **1**. əsiz. əssiz$_{ka}$. ısız. ıssız. yazıq. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. **1**. bədbəxd. qutsuz. xərab. fasid. **1**. kötü. yaman. şərr. - eygiligin gəl, ısızlığın gəlmə: xeyirlə gəl, şərrilə gəlmə. **2**. şuluq.

isizlənmək$_{ka}$: **ısızlanmaq**$_{ka}$. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.

isizlik$_{ka}$: ısızlıq. ıssızlıq. yamanlıq. kötülük. həşərlik. şərurluq.

isqenmək$_{ka}$: **isqelmək.** qoponmaq. yolunmaq. ditinməki.

isqə : **isgə**. **1**. isək. issi. sıcaq. mehriban. **1**. məhəbbət.

isqəmək$_{ka}$: ditmək. dartmaq. yolmaq.

isrə$_{ka}$: başağı. başqa. qeyr. sonra. - **isrə** söz: başqa söz. - **isrə** yerdə, bunu daha demə. - **isrə** kişiz varmı.

issi : sıcaq. isək. isgə. mehriban.

issitmək : oynatmaq. dəmlətmək. qızıqsıtmaq.

istək$_{ka}$: **1**. köysək. oğraq. uğraq. xahiş. irtəş$_{ka}$. irtiş. əriş. ırtaş. yırtış. yırtaş. yirtəş. yartış. əzm. qəsd. meyl. tələb. - istək qopdu: tələb başlandı. - **köysəkli**: istəkli. meyilli. **- istək qopmaq**$_{ka}$: ist**ək** gəlmək. **1**. say. arzu.

istəkli : **1**. istəl$_{ka}$. mütəqazi. **2**. yaya. sevimli. meyilli. **3**. umac. sevgi.

istəl$_{ka}$: **1**. istənilən, axtarılan, təqaza olunan nərsə. **2**. mütəqazi. istəkli.

istəlmək$_{ka}$: istenmək. bir şeyi aranmaq, axtarmaq. təqaza edmək.

istəmək : ağsamaq$_{ka}$. alıqsamaq. aşuqmaq$_{ka.}$ bir şeyə yönəlmək. nərsəni sevmək. özləmək. irtəmək$_{ka}$. izləmək. aramaq. arzulamaq. irtəmək$_{ka}$. almaq. nəyisə, bir qulluq istəmək quldurmaq. qulluq istəmək. üstükmək. üstünə düşmək. arzulamaq. qayqurmaq. maraqlanmaq. - barsın nəru **qayqurur**: gedsin hara istəyir. tilətmək$_{ka}$. diləmək. sormaq. soramaq. arazamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**. - onun qanın **irtəlim**: alarım.

istəmək : qulunmaq$_{ka}$. rica edmək.

istəməzlik : rəğmən. **qaqıq**$_{ka}$.

istəniş : **istəliş**. istətiş. bazxast.

istətiş : istəniş. istəliş. bazxast.

istətmək : qulturmaq$_{ka.}$

istətmək$_{ka}$: aranması üçün arqasından adam göndərmək.

istəyə yazmaq: qulqırmaq$_{ka.}$

istəyən : umda. mütəqazi.

iş : - **iş bilməyən**: usal$_{ka}$. uysal. qafil. qəfil. - **iş** nədədir: nə xəbər. - **işə götürmək**: tüşəkləmək. çırağlığa tutmaq. istixdam edmək. xitmətə almaq. **- işə salmaq**: türçitmək$_{ka}$**.** törçütmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. bərpa edmək. **- işə tutmaq**: nərsəni işə tutmaq yolqamaq. yolqanmaq. yolmaq. dəğərlənmək. istifadə edmək.

işarə : sal. im. salı. - sallı: imli. **işarəli**. - salsız: **işarəsiz**.

işbaş : tərgən$_{ka}$. tərxan. tarxan. qılavuz. iş başında olan. rəhbər.

işçi : buyruq. qulluqçu. tutuq. ırqat. əkir. əcir. tüşək. çırağ. şagird. - **əl buyruğu**: əl altı işçi.

işə salmaq: qursatmaq. qurmaq. türçitmək$_{ka}$**.** törçütmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. bərpa edmək.

işəmək : (heyvan. at) qaşanmaq$_{ka}$. sitmək$_{ka.}$ sizmək. sidmək$_{ka.}$ siymək.

işənmək$_{ka}$: içənmək. inanmaq. güvənmək.

işətmək : **süzdürmək**. **sizitmək**$_{ka}$. (**z** <> **d** <> **y**) **siditmək**$_{ka}$. **siydir**mək$_{6}$. **sızdır**maq.

işi bitirmək : səvritmək$_{ka}$. savrutmaq. savmaq.

iş$_{ka}$: (**ş** <> **s**) **is**. **his**. duman. **- iş bolmaq**$_{ka}$: islənmək. qırlanmaq. kirlənmək.

işkəncə : qınaq. qınat$_{ka}$. qızqut$_{ka.}$ cəza.

işqun$_{ka}$: quşqun$_{ka}$. uşqun$_{ka}$.

işlək : **1**. rayic. . - **işlək yol**: güzər. ərtik$_{ka.}$ ərincəli, ged gəlli yer. **3**. əl verişli. **2**. taplaq. tapaq. işlətilən. istifadə olunan. **4**. yumşaq$_{ka}$ yumuş. hazır. razı.

işləlmək$_{ka}$: **işlə<u>n</u>mək**.

işləmək : **1**. dəğər vermək. saymaq. edmək. edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. **2**. sürmək$_{ka.}$ - daş **sürmək**: daşı qazmaq.

işlən : məşquliyyət. - işlənsizin başına, qay (bəla) yağar.

işlənmək$_{ka}$: **1**. **islənmək**. **hislənmək**. qaralıb dumanlanmaq. dumanla örtülmək. tütsülənmək. kəndini iş yapar göstərmək. **2**. dəğərlənmək. qutanmaq$_{ka}$. faydalanmaq. istifadə edinmək. **1**. **işlə<u>l</u>mək**. məşqul olmaq.

işləşmək$_{ka}$: işbirliyi yapmq. köməkləşmək.

işlətilən : taplaq. işlək. tapaq. istifadə olunan.

işlətmək : sürmək$_{ka.}$ icra edmək. - ərdəmini öğrənibən, işqə **sürə**.

işləyən : qarışan. çalışan.

işli : **işlik**$_{ka}$. - **işlik güdüklük**: işli qüçlü.

işlik : oqraş. işə qoyulmuş. məşqul. məful.

işsiz : boşqun. bekar.

işdə : bu. bunu. munı**.** munu$_{ka}$. **"qanu" " hançı"**ya cəvap olur.

iştirak edən : qatılan. müştərək.

iştonlanmaq$_{ka}$: iç donu qəymək. - içtonlanmaq.

it : - **enikləmək**: itin çüçükləməsi.

it : **1**. itək. ölçünü qurub, qırıb, dəğişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə. kilid. **1**. **it !**: qaytar **!.** qov. köçür. **1**. itiş. icbar. cəbr.

itək : it. kilid. ölçünü qurub, qırıb, dəğişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə.

iti : ərik. bacarıqlı olan. tirkən. tezgin. yelkən. ötgir. süvir. sivir. süvri$_{ka}$. tərk$_{ka}$. dərgin. yeyin. titrü$_{ka}$**.** çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. qırağu. ovçu. - **titrü** baxış.

itiçmək : itişmək. hızlanmaq.

itik : icbari. cəbri.

itikləmək : itigini axtarmaq. - o atın **itiklir**. - nə **itiklirsən**.

itil : **1**. itmiş. itildi. - **itil** oğlum. **2**. qayib. - bu gün on **itil** var. - **uğur itil**: hazir qayib. - **uğursuz itilsiz** işə başlama. **2**. gəlişmə. böyümə. - ölkənin **itili**. işlərin itili. - itilməmiş əkin, ütülməz. - **itilmədən** yetilməz. - **itil** bulub **itildi**, yetim bulub yetindi: gəlişdi gücləndi, ağıllı tapıb öğrədi. - **itili itsə**, izi qalar, **itilməmiş itsə** nəyi qalar. - **itilməmiş**, yetilməz. **2**. **itildi**$_{ka}$. sərbəst. azad. - itildi tutuq: boşalmış, buraxıldı, azad olmuş dusdaq.

itildi$_{ka}$: sərbəst, boşalmış. buraxıldı. azad. olmuş. - tutuq itildi.

itilmək$_{ka}$: **1**. itilmək. dəfədilmək. sərpilmək. **2**. böyümək. **3**. iməkləmək. sürünmək.

itinc : itələmə gücü.

itinci$_{ka}$: itilən, dəf' olunan nəsnə.

itindi$_{ka}$: itik. itinmiş, dəf' olunmuş nə.

itinmək$_{ka}$: **1**. itilmək. sürünmək. **2**. (**e** <> **i**) etinmək. edinmək. qılınmaq.

itirmək : sərf edmək. saçıtmaq$_{ka}$. pozmaq. yox edmək. əldən vermək. - puluvu **saçıtma**. - çağıvı dəğərıəyib **saçıtma**.

itiş$_{ka}$: **1**. it. icbar. cəbr. **2**. itiliş. itişmə. qovuş. dəf'. müdafiə.

itişmə : sıqış$_{ka}$. çarpışma.

itişmək : **1**. itiçmək. hızlanmaq. **2**. nərsəni qoğmaq, itələmək. bir şeyi savınmaq, müdafiə edmək. (# **yetişmək)**.

ititmək : yıtıtmaq$_{ka}$. yititmək. bələrtmək. bilətmək. qayratmaq. bilətmək$_{ka}$. qayraq, bilöv sürtüb itilətmək. suvratmaq$_{ka}$. sulatmaq. süvritmək$_{ka}$. sivriltmək. yanutmaq. sulamaq.

itqi : **itgi**. yas$_{ka.}$ zərər. ziyan.

itlinmək$_{ka}$: itilmək. məcbur olmaq.

itlişmək$_{ka}$: itilmək. itilişmək.

itmək : **1**. (**i** <> **e**) etmək. edmək. qılmaq. **2**. ilətmək. göndərmək. - tanrı yalavac **itti**. - o mənə at **itti**. **3**. məcbur edmək. - kim səni **itti**. **4**. talqamaq$_{ka}$**.** dalqamaq$_{ka}$. dalamaq. dala vurmaq. qaqmaq. dəf edmək. savmaq. rədd edmək. - **itil**: rədd ol.

itmiş : itik. atuq. bəlgisiz.

itrəşmək : **icrəşmək** (**c** <> **t**) icəşmək. ütrüşmək.

itsəmək : **etsəmək**. edsəmək. göndərmək. bağışlamaq.

ivədəmək: **əvədəmək**. (< **əvək**). çabalamaq. qımıldamaq.

ivək : əvək. evək. tələs. əcələ. - **ivək** sinək, sütə düşər.

iveklik$_{ka}$: işlərdə ivmə. əcələçilik.

ivən : ev**in. evin**. dənə.

ivət$_{ka}$: əcələ. ivnnə.

iviq$_{ka}$: qırlarda, taşlı yerlərdə yaşıyan geyik.

ivmək : əvmək. bir şey, bir yer sarı qaçışmaq. tələsmək. əcələ edmək.

ivriq$_{ka}$: ibriq.

ivsəmək: **evsəmək. əvsəmək.** tərkişmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək).

iyə : **izə**. **isə**. yiyə. igə. malik. tanrı. - qut qovuq versə iyəm quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar. - **iyəmi** öğərəm: tanrıya şükr edərəm.

iyələmək: iymək. iyəmək. iyərmək. edmək. idmək. itmək. idərmək. itərmək. ismək. isəmək. isərmək.

iyən : igən. malik. sahib.

iyəş : **iyiş**. iyəli, sahablı mülk, mal. şəxsi var. şəxsi. xisusi.

iyi : ədqü$_{ka.}$ edku. ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyə. ağa. sahab. gözəl. yaxşıqlı. - edku yavlaq: iyi kötü. - eygiligin gəl, ısızlığın gəlmə: xeyirlə gəl, şərrilə gəlmə.

iyid : açındı. comət. cəvanmərd. yolun. ərən. fədayi.

iyiləşmək: yarpatmaq$_{ka}$. düzəlmək. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək.

iyiləşmiş : (yara). yetmiş$_{ka}$. bütmiş. bitmiş. qapanmış.

iyiləştirmək : ədlətmək$_{ka}$. edlətmək$_{ka.}$ eylətmək. ıslah ettirmək.

iyilik : ədqülük. edqülük. eykülük. əzkülük.

iyilik : ədqülük$_{ka}$. edqülük. eykülük. əykülük. eyilik. əzqil. eygili. rəhm olunan. rəhmətlik.

iyiş : **iyəş**. iyəli, sahablı mülk, mal. şəxsi var. şəxsi. xisusi.

iyitlik : ağışqa. yaxcılıq.

iylənmək: burunlamaq$_{ka.}$

iylətmək: burutmaq$_{ka}$. bırıtmaq. əldən qoymaq.

iylik : **eylik.** iyi, yaxcı olan.

iyri : **iri**. tupur. topur. - **topur** yinu: iri mirvarid.

iyrik : **irik**$_{ka}$. **idrik**. **iğrik**. **1**. ərpik. əprik. əsgi olan hər nəsnə. **2**. qaba. gobud. qatı olan nəsnə.

iytürmək$_{ka}$: ettürmək$_{ka}$. büktürmək.

iz : **iz**$_{ka.}$ ula$_{ka}$. əlamət. nişan. salı. - (tanrım) hər yer sandan salı. **is**. **id**. **iy**. **iyə**. - boş nəyin, **izi** olmaz: boş mal, başsız mal: başsız mal ortaya düşər. malıvı başsız qoyub, boşa buraxma. **1**. əziq. qıvrıq. yerdə, dəridə uzunlamasına olan cızıq.

izbə : yerlik. yerdola$_{6}$. padval. zerzəmi

izdən : tor. balıq toru.

izdərik$_{ka}$: balıq avlanan bir çeşit ağ.

izə : **iyə**. **isə**. tanrı. sahab. - qut qovuq versə izim quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.

izərgəmək: **azargəmək**$_{ka}$. **əzərgəmək**$_{ka}$. izləmək. axtarmaq. taptalamaq.

izi$_{ka}$: **1**. davamlı. durmaz. - **izi** gəlib gedə alıcı. - işində qırıq yox, **izi** olmalısız. **2**. dalıcan. ötür. - o **izi** gəldim. **3**. öbür il. gələcək ildən sonraki yılı.

izin : boşuq$_{ka}$. icazə.

izincü : **1**. nərsənin dalında olan nə, arxasından gələn nə. **2**. mürid.

iziş : sürgü. sürük$_{ka.}$ tə'qib.

izləmək : irtəmək$_{ka}$. istəmək. aramaq. sürqüləmək$_{ka.}$ qovalamaq. tə'qib edmək.

izliq$_{ka}$: edlik. yetlik. çarıq. - yetlik olsa, ər öldiməz, içlik olsa, at yağrımas: başmaq olsa, ər qalmaz, yəhəlıq (yəhər altı keçə) olsa, at beli yaranlamaz.

j

jaqılamaq$_{ka}$: çağlamaq. çaqılamaq. şaqılamaq.

k > q

q

qa : **qa**$_{ka}$. qabın qısalmış biçimi. **1**. qap. axar qoyulan qap. - **qa qaça**: qaqaça: qab qacaq. **2**. hərhanki bir şeyin qıyısı. **3**. **ək**. - lığa. - qamış**qa**: qamış**lığa**.

qab : **1**. tən. gövdə. bədən. - **qabu** qamuğ deşildi, qanı axıb yüşüldü: bədəni bütün dəlik dəlik oldu, qanı axdı. **2**. sarnıç$_{ka.}$ tulum. - **yemək qab**: aşıç$_{ka}$. aşac. qablama. təncərə.

qaba : iyrik. irik. gobud. kötük. qatut$_{ka}$. bədəxlaq. opuz$_{ka}$**.** obuz. şişik. çətin. qatı.

qabadayı: kür. gür. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. cəsur.

qabax : **1**. aşnu$_{ka.}$ öncə. əvvəl. - mən ondan aşnu gəldim. **- qurumuş qabaq**: sağanqu. saqnaqu$_{ka}$. saxsılanmış. **2**. uğraş. uğra. uğur. oğur.

qabaran: ürülqən$_{ka.}$ urulqan. orulqan. şişən.

qabarcıq: qabarqan$_{ka}$. sivilcə. qamcuq. qamcıq. qamçıqu$_{ka}$

qabarqan$_{ka}$: sivilcə. qabarcıq. qamcuq. qamcıq. qamçıqu$_{ka}$

qabarmaq: bars bolmaq$_{ka}$. paysalmaq$_{6}$. üzlənmək$_{ka}$. şişmək.

qabartı : bars$_{ka}$. şiş. paysa$_{6}$.

qabartmaq: tovurmaq$_{ka}$. durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

qabcaq$_{ka}$: qovşaq. çatar. çatşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer.

qabıq : 1. qaysı. qayıs. 2. sıyrım. dəri. üz. **- qabıq qoymaq**: qayıslanmaq:

qabır : gürs. qurs. şişik. maya.

qabırcaq$_{ka}$: **qabqırcaq**. sandıq. tabut. ükək$_{ka}$.

qabır$_{ka}$: **qapır**. qurs. gürs. şişik. maya.

qablamaq: aşatmaq$_{ka}$. yeditmək. yemək, çörək vermək.

qabuc : hoqqa. qasıb. xapsi$_{ka}$. qapsı. qapas. kiçik qutu, qab.

qabus : **kabus**. < **qâpus**. qarabasma. bürt$_{ka}$.

qacac$_{ka}$: (**q** <> **c**) **qaqac**. kir. çirk. çik. bulaşıq.

qaca$_{ka}$: qap. qa qaca.

qacalamaq$_{ka}$: qabçaqlamaq. qablamaq. qaba qoymaq.

qaç qaç$_{ka}$: **qoç qoç**. üzərlik tütüsü verərək söylənən söz.

qaç : **kaç$_{ka}$**. 1. neçə. - **kaç** qata sordum. **- kaç kərə**: qaçur. qaçar$_{ka}$. - **kaç** istədi, **kaç** aldım. 2. dəfə. yol. - bir **kaç** gəldim yoxuduz. - bir **kaç** utuzdun. - bir kaç utuzan bir kaçda qazanır.

qaçaç$_{ka}$: ipəkli çin qumaşı.

qaçağan : qaçıqay**.** çəkingən. təzki. tazıq$_{ka}$. - qaçağan adam: **qaçıqay ər.** $_{ka}$.

qaçaq : qaçqın. yazıq. azıq.

qaçan$_{ka}$: **kaçan**. 1. nə vaxt. nə zaman. - **kaçan** gedirsən. 2. zaman. vaxd. çağ. - bir **qaçan**: bir çağ. 3. əgər. isə. - **qaçan** barsan: əgər gedsən. gedərisən.

qaçar$_{ka}$: kaç kərə. qaçur.

qaçıqay$_{ka}$: qaçıqan - **qaçıqay ər**: qaçıqan adam.

qaçılmaq: çəkilmək. qaçımaq$_{ka}$.

qaçımaq$_{ka}$: qaçmaq. qaçılmaq.

qaçın : sağlaş. gizlən.

qaçınmaq : çəkinmək. tıqılmaq$_{ka}$: tıqınmaq. ürkmək$_{ka}$. ürkünmək. tizmək. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. yığılmaq$_{ka.}$ toplanmaq. büksəmək. bükmək. irgənmək. qaytarmaq. burcutmaq.

qaçıran : qaçurqan$_{ka}$. ətacı. bədəxlaq.

qaçırmaq: qarturmaq$_{ka}$. neçə nəyi birbirinə qarıştırmaq, daldırmaq, tıxdırmaq, basmaq, batırmaq, sıçratmaq. - suyu boğazıma qaçı:tdı: **qarturdı**. - onu suya **qaçır**: **qartur**: batır.

qaçırtmaq: qaçıtmaq. sıçratmaq. ötqgərmək. ütgərmək. ürkütmək. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq.

qaçış$_{ka}$: uyuşmazlıq. döğüş. - **qaçış** bolsa, qıya görməz: el ara çalış, çözüş, ixtilaf düşsə, el birbirinə yanda baxmaz belə.

qaçışmaq: tazışməaq$_{ka}$.

qaçıtmaq: 1. qaldırmaq. (**q** <> **y**) qoğutmaq. qoxutmaq. quyutmaq$_{ka}$. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. tazıtmaq$_{ka}$. tezitmək. tazıqdırmaq. ürkütütmək. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. qovşatmaq: boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. 2. səkrətmək. atlamaq. salmaq. düşürmək. - on sözdən birin **səkrətdi**. - pitiyi oxuda, ama hər iki xətdən birin **səkrətdi**.

qaçqağan: yeyin. yelkən. yelkin. iti olan nə. - yelkin at.

qaçqan : qaçıqay$_{ka}$. qaçqın$_{ka}$. tizgək. tizək. tezgək. tələsik. tezək. ürkək.

qaçqıç : ürkünc$_{ka.}$ ürküntü. talqaş. dalquş. qalqal.

qaçqın$_{ka}$: qaçan. qaçaq. yazıq. azıq. ürkək. tərsin. tərsən.

qaçmaq : kurəmək$_{ka.}$ iticə gedmək. tezikmək: tizmək. ürkmək. təzmək$_{ka}$. - qul **kürədi**.

qaçmarlamaq: qaşmərləmək. alaylamaq. alay etmək.

qaçrumsınmaq$_{ka}$: qaçırayışsınmaq.

qaçruşmaq$_{ka}$: qovalaşmaq.

qaçtırmaq: səgirtmək$_{ka}$. qoşturmaq. - səkirtmək. səkirtmək.

qaçturmaq$_{ka}$: qaçırtmaq.

qaçurqan$_{ka}$: qoğan. qaçıran. ətacı. bədəxlaq.

qaçurmaq$_{ka:}$ qaçırmaq.

qaçurtmaq$_{ka}$: qaçırtmaq. qoğalamaq.

qaçut$_{ka}$: 1. qısa neyzə. 2. çəkiş. savaş. qovala qaşdı. qavqa. çarpışma.

qada : bəla. qəza. mun$_{ka.}$

qadağa : tıqıq. tıxıq.

qadaq : 1. bərk. möhkəm. 2. çətin. düğün. zor. 3. cəza. ağruq.

qadaş : qohum. tanış. - **qadasına** qaydı: öz qohumuna ürəyi yandı. - **qadaş qadaşa** qavuşdu.

qaddarlanmaq:qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq$_{ka}$. çağnamaq. çətinləşmək.

qadıq$_{ka}$: bax > **qatıq**$_{ka}$.

qadın : uraqut$_{ka}$. avrat. arvad. - arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı: tüngür$_{ka}$. tüngü. dünür. düğün (< **tüq**). - böyük qadınlara verilən unqun·: **altun tarım**$_{ka}$. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım.

qadir : bax > **qadır.**

qadır : **qatır**. 1. qadran. qayran. hər şeyə gücü yetən. uğan tənğri. gücü yetən tanrı. 2. çətin. güc. zor. - **qatır** işlər: böyük, çətin işlər. - **qatır** durum: pis şərayit. - **qatır** qışlıq, yaman donluq.

qadırxan$_{ka}$: qayıran. cəbbar.

qadışlamaq$_{ka}$: tiqişmək. tikişmək.

qadqirmək$_{ka}$: **qadqırmaq**$_{ka}$. **qaqdırmaq**. qabalıq, gobutluq edmək. çamışlanmaq. - at **qadqırdı**: kişə qalxdı. üstünə yük vurdurmaz oldu.

qadrınmaq: qayrınmaq. qadırlanmaq$_{ka}$. qaddarlanmaq. çağnamaq. çətinləşmək.

qadut : **qadut**. bax > **geyüt**.

qafcaq : 1. əsəbi. 2. müstəbit. istibdad.

qafcıtmaq$_{ka}$: (< **qab**. **bıq**). 1. **qapcatmaq**. **qıpcatmaq**. **bıqdırmaq**. **qapa** qılmaq. qızdırmaq. cinlətmək. incitmək. üzdürmək. - dəlini **qafcatma**. - iti **qafcatma**. 1. qafcınmaq. hirslənmək. qızmaq. - arı **qafcıtsa**, ısırur.

qafqar$_{ka}$: safran rəngində ipək qumaş·.

qaftan : **kaftan**. kəftə. yalma$_{ka}$. yağmır (yağmurluq). coşun. yarıq$_{ka}$. zireh. paltar. qapama.

qaftar : **kaftar**. ar böri$_{ka}$. sırtlan.

qaq quq: qazın çıxardığı səs. - **qaq quq etmək**$_{ka}$: qaz səs vermək.

qaq : 1. <> **kək**$_{ka}$ <> **dəd**. 2. hər nəyin toplanıb yığılması. - **qaq** sular: birkələr.

qaq : **qaq**$_{ka}$. 1. ərik. qaysı kimi meyvələrin qurusu. 2. çala çuxur, su birikinti yerlər. gölçək.

qaqac$_{ka}$: kir. pas. bulaşıq. çirkin. - **qaqac** don. - **qaqac** əllər.

qaqan : **qağan**. 1. qadir. - qayan **qağan** tanrım: rəhim qadir allah. 2. hirslənən. qızan. qurulqan$_{ka}$. qurulan.

qaqıc : qaqqı. qaqqıc. məlamət. səzəniş.

qaqığında$_{ka}$: qaqımına. qızmasına. istəməzliginə. gücənə. sıxında. zorlaşda. qarşın olaraq. rağmən. ələrəğmi. - bu işi sənin qaqığında qılacağam.

qaqıq : 1. acığ. hirs. 2. qarşıt. muxalifət.

qaqılan : qoğulan. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. iş bilən. tikilib sökülən. - **qaqılmaq soqulm**aq: itilip soxulmaq.

qaqıl$_{ka}$: **kağıl**. incə, yaş söğüt dalı. - qal savı qalmaz, kağıl bağı yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

qaqılmaq$_{ka}$: **qaqqılmaq**. çırpılmaq. - başra **qaqılmasın**, verdiyin çörək.

qaqıma : qızma. **qaqıq**$_{ka}$.

qaqımaq$_{ka}$: 1. birinə qızıp ondan üz çevirmək. 2. qarqamaq. 3. qaqumaq. birinə qızmaq. qızqamaq. danlamaq.

qaqış : qəzəb. hirs.

qaqışmaq$_{ka}$: birbirinə qızışmaq. birbirinin başına vurmaq.

qaqıt : sınırlı. hirsli. əsəbi.

qaqıtqan$_{ka}$: qızdıran. can sıxan.

qaqıtmaq$_{ka}$: qızdırmaq. birini sıxdırmaq. incitmək. hirsləndirmək. qızışdırtmaq. - onu **qaqıtma**. - o məni **qaqıtdı**: mənə qızdı.

qaqqı : **qaqqıc**. **qaqıc**. təhqir. məlamət. səzəniş.

qaqqıc : qaqqı. qaqıc. məlamət. səzəniş.

qaqqıldayan: qaturqan. qatqurqan**.** qasqurqan**.** qas qas, qah qah gülən. gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaqquq$_{ka}$: qaquq. qurutulmuş ət, meyvə.

qaqlamaq : qədrişmək$_{ka}$.

qaqlanmaq$_{ka}$: qurutulmaq. qaqac yapılmaq. suyun gölçəklənməsi.

qaqlatmaq$_{ka}$: qurutturmaq.

qaqmaq$_{ka}$: **1**. (**q** <> **ç**) **çaqmaq**. **1**. qovmaq. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. **2**. talqamaq$_{ka}$**.** dalqamaq$_{ka}$. dalamaq. dala vurmaq. itmək. dəf edmək. savmaq. rədd edmək. **3**. yavaşca vurmaq.

qaqraq : **qarqaq**$_{ka}$. suyu çəkilmiş. bitgisiz quru qırlar. çöl.

qaqraşmaq$_{ka}$: **1**. qurumaq. azalmaq. suyun çəkilməsi. **2** iti, şişik nərsə yavaşlamaq, yatmaq.

qaqratqu$_{ka}$: **qavratqu**. (< **qaq**. q**aqra**maq: qoğmaq). qoğalayan, qovan, uçuran səs verib, ürküdən arac. qaçırmaq üçün çalınan şey. - **qaqratqu qaqratmaq**: qoğucu qaqmaq, qaqmaq.

qaqratmaq: **qoqratmaq**$_{ka}$. **quqrutmaq**. yaş, suyuq nərsəni qurutmaq. əksiltmək, azaltmaq. - gün suyumuzu **qoqratdı**. - bu il suları **qaqratıb**, yerində daş qalıb.

qaqratmaq$_{ka}$: **qağratmaq**. **qoğmaq**. səsələndirmək. davul çalaraq zərərlı heyvanları quşları qaçırtmaq. - qaqratqu **qaqrattıq**.

qaqrulmaq$_{ka}$: qavrulmaq. qovrulmaq.

qaqruşmaq : qavruşmaq.

qaqsımaq : qaqac olmaq. qaq olayazmaq.

qaqturmaq$_{ka}$: bərkitmək. qaldırmaq.

qaquq$_{ka}$: **qaqquq**. **1**. yarma. **2**. qurutulmuş ət, meyvə.

qaqumaq$_{ka}$: **qaqımaq**$_{ka}$. qızmaq. birinə qızmaq. danlmaq. darılmaq.

qaqun$_{ka}$: qavun.

qaqurmaq$_{ka}$: qavurmaq. qavurmaq. ququrmaq.

qaqut$_{ka}$: qavut. qovut. darıdan yapılan bir yemək.

qal : ağsaqqal. yaşlı kişi. böyük. yekə baş. - **qal** savı qalmaz, kağıl bağı yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

qal aç$_{ka}$!: **xələc**. girib tutunmuyun !. **qalın** !. **bəkləyin** !.

qala : **qalaq**$_{6}$. turuq$_{ka}$. sığıncaq. duraq$_{6}$. pənahqah. baqu. baquq. bəkük. bəkü. bərkik. bərki. qorunmuş yer. basur. dayanmaq, durmaq yeri. səngər. kənd. kəndü. kənüt. şəhir. istihkam. istehkam.

qalabalıq: tirqəş. tirkəş. şuluğluq. qüclük.

qalaq : **qala**$_{6}$. **1**. turuq$_{ka}$. sığıncaq. duraq$_{6}$. pənahqah. **2**. qalaqsı. yığın. koma.

qalaqsı : qalaq. (< **qal**). yığın. koma.

qalamaq$_{ka}$: qamaq$_{ka}$. yığmaq. sandığa qoymaq. - qamaq. - bu ocağa çox odun qadıq.

qalan : **qalınqu. 1**. kəpək. **2**. qalan (batmayan). köçüəndən son üzdə qalmaq. - suya batıb üzə çıxılmaq. - suya batıb üzünə çıxana **qalın** deyilirir. - un ələnib, qəlbirdə qalana **qalını** deyilər. **3**. manqu. baqi. - **manqu** acun:

qalatmaq$_{ka}$: (**d** < > **z**) **qalzmaq**. (**z** < > **s**) **qalasmaq.** qalamaq. birbiri üstünə qoymaq. yığmaq. qaplatmaq. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. - buları sandığa **qalat**.

qalay$_{6}$: qanday$_{6}$. nətək$_{ka}$. necə. nasıl. qalaysın: qandaysın: nətəksən$_{ka}$: necəsən. nətəhərsən.

qalbuz$_{ka}$: damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək.

qalbuzlamaq$_{ka}$: yutmaq. tıxım, tikə yapmaq.

qaldırım: kürsi. səggi. qötrüm$_{ka}$**.** dik yer. diqqan. supaça$_{6}$.

qaldırışmaq : qopruşmaq$_{ka}$.

qaldırmaq : (**q** <> **y**) qoğutmaq. qoxutmaq. quyutmaq$_{ka}$. qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq.

qaldırmaq: **1**. qidərmək. qitərmək$_{ka}$. götürmək. qutarmaq. yox edmək. nabud edmək. məhv edmək. **2**. qaqturmaq$_{ka}$. bərkitmək. **3**. tuvırmaq$_{ka}$**.** tavırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

qaldramaq$_{ka}$: qart qurt edmək. xışırdamaq. - kağızı əzib **qaldıradım**.

qaldruqa$_{ka}$: xışırtı. xışıltı. xışırtı yapan hər nəsnə üçün verilən sifət.

qalxınmaq: satlanmaq$_{ka}$. cəsarət göstərmək. cürət edmək. atılmaq.

qalıb : **1**. yanq$_{ka}$. yan. kip$_{ka}$. keyp. - kərpiç **kipi**. **2**. qüvrə$_{ka}$. qövdə. isqilet.

qalı$_{ka}$: əgər. necə. nəcür. artıq. nə qədər. isə. olduğunda. ki. əgər.

- kimni **qalı** satqasa, gücün kəvər: kimə **ki** çatsa, yetsə, onun gücün alar. - qaçsa **qalı** qurtulur: **necə**.

- gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu sərin qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deynə, dözüm qıl.

- sən bu işi **qalı** qıldın: nəcür etdin.

- gəlsə **qalı**, yarlıq bulub, yuncuq uma, gəldür, anıq bulmuş aşıq, tutma uma: gəlsə əgər, sevgi, ehsan güdərək, umaraq, yoxsul qonaq, gətir, hazır olan aşı, umdurma onu, gözlətmə onu.

qalıq$_{ka}$: **1**. hava. **2**. göy. **3**. qalqın. qalınq$_{ka}$. cehiz. **4**. şərayit. - bu **qalıqda** iş görmək olmaz. - sən **qalıqın** qur, qalanın qurtar, boşla. - **qalıq** olsa, qalan olar. - **qalıq** pozuldu, qalın qutldu.

qalıma$_{ka}$: balaxana.

qalımaq$_{ka}$: **qalqımaq. 1**. sıçramaq. - at **qalıdı**. **2**. camışlanmaq. qudruşmaq.

qalımat : ***ək***. - mağa. - qalı. üçün. ötür. üzrə. - **utqalımat** oğraşur. - tutuşqalı yaxlaşır. - **yarqalımat** yorqaşur: açmaq üzrə gedir.

qalın : yoğun. şişqin.

qalınğ$_{ka}$: bax > **qalın**

qalınğuq$_{ka}$: **qalınıq**. kəpək. nərsədə oluşan kir, qıvrıntı, qırıntı, ləkə. söküt.

qalınğulamaq$_{ka}$: qaluqulamaq. suyun üzünə çıxmaq. şudan başını yüksək tutmaq.

qalın$_{ka}$: **qalnı**. **dağal**. **1**. qalaç$_{ka}$. bəğləyin. bəkləyin. bərk güclü. - **qalın su**: yoğun ləşgər. **2**. qalabalıq. çoq. sürü. **3**. kəsif. yığarlı olan hər nəsnə. **4**. bəktur. bərk dur: qeyim qal. muqavimət göstər. **5**. qalqın. qalıq. sap. cehiyz. - **qalın** versə qız alır, gərək olsa qız alır: (baha alır).

qalınqu$_{ka}$: bax > **qalan.** özün şişirdən, hopurdan. yuxarı tutan. kibirli. xud pəsənd.

qalınqulamaq: özün yuxarı tutmaq.

qalınquluq: özün şişirtmək. xud pəsəndlik.

qalınlamaq: **qalanlamaq**. **1**. suya batıb üzündə qalmaq. batmamaq. **2**. səptürmək$_{ka}$. cehizləmək.

qalınlaşmq: qalnımq.

qalış : qalxış. inqilab.

qalışmaq$_{ka}$: qalxışmaq. sıçraşmaq. - at ayqır **qalışır**: qısraqla ayğır atışır.

qalıtqan$_{ka}$: qalxıtan. sıçratan.

qalıtmaq$_{ka}$: qalxıtmaq. sıçratmaq.

qalqal : ürkünc$_{ka.}$ ürküntü. talqaş. dalquş. qaçqıç.

qalqan: **qalxan**$_{ka}$. **1**. turan. duran. diri. yaşayan. canlı. ölməz. armaz. **2**. qaltan. tura$_{ka.}$ qalqıtan. sıçrayan. çaban. düşmandan, nərsədən savınma ayqıtı. sipər. **3**. müqavim.

qalqın : qalıq. qalınq$_{ka}$. cehiz.

qalqınmaq: **qalxınmaq**. iqrənmək. yiqrənmək. dikəlmək. ünkünmək.

qalqış : **qalxış**. qalış. yoqa$_{ka}$. yoğa. çıxış. siud. inqilab.

qalqışmaq: **qalxışmaq**. qalışmaq$_{ka.}$ sıçraşmaq.

qalqıtan : qaltan. qalxan. sıçrayan. çaban.

qalqıtmaq: **qalxıtmaq**. üsürmək. uçurmaq. çatdırmaq. - göylərə **üsən** ahım.

qalqmaq: **qalxmaq**. **1**. ayağa qalxmaq. düzəlmək. yarpatmaq$_{ka}$. iyiləşmək. sarpılıb böyümək. **2**. qudurmaq$_{ka}$. dışarmaq. çıxmaq. **3**. salmaq. dalmaq. dallamaq. yolmaq. **4**. yanmaq. **5**. urunmaq$_{ka.}$ tikilmək.

qalmaq$_{ka}$: **1**. sınmaq. - **sınaqda** qaldı. - yaşamda qalanlar, **sınaqdan** qalmayan kişilər, ərəndirlər, ərən. - **qalmaram**, böylə sınaqdan, çıxaram mən. - yatan qalar. **2**. qalınmaq. buraxmaq.

qalnatmaq: qalınlatmaq. yoğunlatmaq. bərkitmək.

qalnı : qalın$_{ka}$. dağal.

qalnımq : qalınlaşmq.

qalnqu$_{ka}$: suyun üzündə durma. suyun üzünə çıqma·.

qalnqulamaq$_{ka}$: suyun üzünə çıxmaq. sudan başını yüksək tutmaq·

qalta : qırt$_{ka}$. çökötlük$_{ka.}$ çökötqül. cüküt. güdə. qıssa. qısalıq. cücəlik.

qaltan : **qalqıtan**. qalxan. sıçrayan. çaban.

qaltuq$_{ka:}$ buynuzdan düzələn sağır, bardaq.

qalturmaq$_{ka}$: **1**. dallamaq. daldamaq. rədd edmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq. **2**. keçmək. arqada buraxmaq.

qalva$_{ka}$: **qavla**. **kavla**. öğrənci oxu olub, ucuna yaraq, kəsər, təmrən yerinə, yuvarlaq, tumalaq bir taxda parçası taxılır.

qalzmaq: (**s** < > **z**) **qalasmaq.** (**z** < > **s**) **qalatmaq**$_{ka}$**.** yığmaq.

qam : **gam**. çatqan$_{ka}$. çətgən. ovsar. dizgin.

qamağ$_{ka}$: **1**. tinlan. tınlan. zindan. dusdax. **2**. **damağ**. qanraq$_{ka.}$ ağzın çatısı. **3**. **qamğaq**$_{ka}$. qamış kimi bir ot. çəpəlik ot. **4**. yığmaq. qalamaq. - bu ocağa çox odun **qadıq**. **5**. qılmaq.

qamand : **kamand**. **kəmənd**. sırtmaq$_{6.}$ duzağ. tutsaq. qısmaq$_{ka}$.

qamander: (< **qomıtmaq**: kömıtmaq. komalamaq. yığmaq. toplamaq. - öz süsünü **gomutqıl**.). yığan.

qamaraq$_{ka}$: qamaşmaq. - günə baxsa göz **qamar**.

qamar$_{ka}$: xirə. - **qamar** göz: xirə göz.

qamaş$_{6}$: qısıq$_{ka}$. sıxıt$_{6}$. qısıt. həpis. - beş **qamaş**$_{6}$ çəkdi.

qamaşaq: qamarmaq$_{ka}$. - günə baxsa göz **qamar**.

qamaşmaq$_{ka}$: **1**. (qöz). alarmaq$_{ka}$. qızarmaq. al olmaq. ala olmaq. alacalaşmaq. **2**. əkşi yemedən diş qamaşmaq.

qamat : **qamqat**. **1**. müzahim. narahat edən. **2**. kəkrə. gəs.

qamatqan$_{ka}$: qamatan. çox qamaştıran.

qamatmaq$_{ka}$: **qəmətmək**. qamaştımaq. - gün gözü **qamattı**. - acıq havya dişi **qamatdı**. - atası turş alma yeysə, oğlun dişi **qamar**.

qamay : **mayaq**$_{ka.}$ heyvan kübrəsi. - dəvə **mayaq**. - qoy **mayaq**.

qamcuq : **qamcıq**. **qamçıqu**$_{ka}$. kiçik qabarcıq. sivilcə. qabarcıq. qabarqan$_{ka}$.

qamçı : **1**. bərqə. bəqrə. qamıç. - qamçı ilə vurmaq: **qamçılamaq**$_{ka}$. - qamçı qamçı: **qamatmaq**$_{ka}$. - **qılınc qamçı**. içində qılınc olan qamçı. **2**. at, dəvə, sığırın ərkəkllq ayqıtı, siki.

qamçıqu$_{ka}$: **qamcuq**. **qamcıq**. kiçik qabarcıq. sivilcə. qabarcıq. qabarqan$_{ka}$.

qamçıl$_{6}$: **kəmçil**. yaralı. sınıq. - **qamçılı** idiş: ağzı sınıq qab.

qamdu$_{ka}$: **qamut**. damqalı parça ki para yerinə işlərdi. dört arşın boyunda, bir qarış ənində bir bez parçasıdır, üzərinə uyqur xanının damqası basılıb, alış veriştə para yerinə kullanılır.

qamı : ımqa$_{ka}$. imaq. xəznəçi. təhsildar.

qamıç : bax > **qamçı**.

qamıçaq$_{ka}$: "qurbağa yavrusu" da deyilən su böcəği.

qamıç$_{ka}$: qəpçə. qaşıq.

qamıçlamaq$_{ka}$: kəpçələmək. qəpçəyi daldırmaq.

qamıq : **1**. (**q** <> **p**). **pamıq**. yumaq. yuvarlaq, şişik olan. **2**. **qamğı**$_{ka}$. əğri büğrü. çarpıq. - **qamqı üzlük**. çarpıq, əğri üzlü.

qamılmaq$_{ka}$: kəmilmək. söykənmək. yana yatmaq.

qamış : doğurqa. toğurqa$_{ka}$. toqqura. toqra. toqar. düdük. yüyə. lülə. çömrək$_{6}$. arqacaq$_{ka}$. axıtmac. ney.

qamıt : təhrik. əngiziş.

qamıtmaq: qaynatmaq. dəlirtmək. - özük məni qamutdi: sevgi məni qaynatdı, dəlirdi.

qam$_{ka}$: qam. şaman. kahin.

qamqaq$_{ka}$: **qamğaq**$_{ka}$. **qamaq**. qamış kimi bir ot. çəpəlik ot.

qamqat : **qamat$_{ka}$**. müzahim. narahat edən

qamqı$_{ka}$: **qamıq**. əğri büğrü. çarpıq. - **qamqı üzlük**. çarpıq, əğri üzlü.

qamqırmaq$_{ka}$: qamıçlanmaq. çarpılayazmaq. əğriləyazmaq. - onun üzü **qamqırdı**.

qamlıq : kahinlik. (taşlarla yağmur. rüzqâr üçün yapılan qamlıq. yada taşı ilə yapılan bir türlü qamlıq).

qammaq$_{ka}$: **1**. kəmmək. dövmək. **2**. **kəmmək**. alçatmaq. təhqirləmək. **3**. qamaşmaq. - atası acı alma yesə, oğlanın dişi **qamar**.

qamtırmaq$_{ka}$: bayıltmaq. səsi qısılayazmaq·.

qamturmaq: taldırmaq. daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. susdurmaq. (# **ayıtmaq**). - issi bizi **daldırdı**. - onu vurub **daldırdı**. - eli **qamturmaq**.

qamuq$_{ka}$: bütün. həp. qamu. həpsi. - **qamuğ** kişi düz ərməs: adamların hamısı bir deyil, bir qıl deyir.

qamut : **qamdu**$_{ka}$. damqalı parça ki para yerinə işlərdi.

qan : **ğan**. **1**. kimiliyi, oxşarlığı, bənzərliyi göstərir, amma olduğunu doğrutmur. - **arpağan**: arpa kimi, ama dənə bəsləməz. **2**. - yağmur quni **qan** saçar: yağış kimi qan tökər.

qanağan: qanayan$_{ka}$.

qanağu$_{ka}$: **qanav**. **qınav**. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəştər.

qanaq$_{ka}$: qaymaq. qayaq. qıyaq. qonaq. ət suyu. yağlı, qoyuq olan nərsə. tərəyağı.

qanamaq$_{ka}$: **1**. damlamaq. yamurmaq. tamurmaq$_{ka}$. **2**. qanımaq. qanamaq. qan gəlmək. qan almaq.

qanar : tuysuq**.** duysuq. duyar duyan kimsə. ağıllı. hissili.

qanat : qayqaq. qazqaq. qazaq. qayaq. arx.

qanatqan$_{ka}$: qanayan$_{ka}$. qanağan.

qanatlanmaq$_{ka}$: **1**. binək yiyəsi olmaq. uçmaq. **2**. qanadı çıxmaq. bitmək.

qanav : **qınav**. **qanağu$_{ka}$**. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəştər.

qanayan$_{ka}$: qanağan:

qanca : hara. **- qanca** qaçdın, ol tutar. - **qanca** itir, qanda arır.

qancıq$_{ka}$: **1**. qənciq. qiçiq oğlan. **2**. dişi qöpək. bir qadına söqülürkəndə böylə deyilir.

qança$_{ka}$: nərəyə. - **qança** barır bəlqüsüz: bəlli olmayan yana gedir.

qançalıq$_{6}$: ö cürki. - **qançalıq** biz gördük.

qançuq$_{ka}$: nərə. nərəyə. hara. - **qancuq** gedsə, ol tutar.

qanda$_{ka}$: handa. nərədə. (**n** <> **y**)$_{ka}$ qayda. qayuda.

qandaş : dədədən bir olan. (**iğdiş**: nənədən bir olan). qanğdaş$_{ka}$. qanğsıq. nənədən ügey qardalar. - **qandaş qadaş**: ataları bir olan. - **qandaş qadaş**: bir dədədən olan qardaşlar.

qanday$_6$: qalay$_6$. nətək$_{ka}$. necə. nasıl. - **qandaysın**: nətəksən$_{ka}$: necəsən. nətəhərsən.

qandır$_{ka}$: ətin üzərində olan incə dəri. zar. pöz. car. çar. yalqaq, yoxacıq, dəricik, qabıq.

qandırmaq$_{ka}$: anlatmaq. tuyturmaq. duyurmaq.

qane : qanıqsar. üzü yola. razılaşan.

qanğdaş$_{ka}$: **qanğsıq**. ataları bir olan.

qanğ$_{ka}$: qazın çıxardığı səs. - **qanğ etmək$_{ka}$**: qaz səsi vermək.

qanğlı$_{ka}$: qanlı. qağnı arabası.

qanğraq$_{ka}$: çan. zəng.

qanğsıq$_{ka}$: ataları bir olan. üvey.

qanı$_{ka}$: **1**. nərə?. **2**. hanı. - oğlum **qanı**: oğlum hanı, hardadır.

qanıq$_{ka}$: **1**. sevinc. şadlıq. **2**. rahatlıq. dincəl. **3**. rizayət. - **qanıqsız**: rizayətsiz. **4**. qanıt. nəzər. - **bir qanıt**. nəzər nuqtəsi

qanıqmaq: razı olmaq.

qanıqsamaq: razılaşmaq. razılıq əldə edmək.

qanıqsar: üzü yola. qane.

qanımaq$_{ka}$: qanamaq.

qanışmaq: **1**. anlamaq. düşünüb anlamaq. oğqarmaq$_{ka}$. **2**. razılaşmaq.

qanıt : **1**. həyəcan. coşqu. qələyan. sevinc. **2**. cəzbə. çarpıntı. vəcd. şovq. əsrim. əsrəm. **3**. fanatizm. **4**. qanıq. nəzər. - **bir qanıt**: nəzər nuqtəsi:

qanıtan : qanıtqan$_{ka}$. təşəviq edən. müşəvviq.

qanıtqan$_{ka}$: **1**. qanıtan. təşəviq edən. müşəvviq. **2**. **qanqıtğan**. qanıyan. qanağan. əsrik. daşqın. coşan. coşqun. özündən çıxan.

qanıtmaq$_{ka}$: şovqə gətirmək.

qanq : bax > **qan**.

qanqu$_{ka}$: əğri olub qan alacaq ayqıt. həcəmət. neştər.

qanlanmaq: ətlənmək. gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq. mayalanmaq.

qanmaq : **qaqınmaq**. **1**. bükmək$_{ka}$. bökmək$_{ka}$. doymaq. qərq olmaq. - **qanığa qanasın**: qanığa doyasın. **2**. tuymaq. duymaq.

qanmaz : alıq. munduz$_{ka}$. qafası bağlı, qapalı. budala. axmaq. anlamaz. anlağdan qıt. anqut. ənkit. ənküt. enküt. axmaq. əndik$_{ka}$. endik. anlamaz. şaşqın. gic. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər. - necə munduz ərsə, əş yaxcı, necə əyri olsa, yol yaxcı.

qanmış : doymuş. qanıq$_{ka}$.

qanrağ$_{ka}$: **1**. zəng. zınqıro. çan. **2**. damağ. ağzın çatısı.

qanşaq : qohum. tanış.

qanşmaq: örtülmək$_{ka.}$ örtülmək. qapalı qalmaq.

qanu$_{ka}$: hanki. hayu. qayu.

qap : **qab$_{ka}$. qa**$_{ka}$. **1**. yataq. tuxumluğda olan döl yatağı. - **qablığ oğul**: döl yatağıynan doğulan uşaq, ki qutlu sayılır. **2**. - **qa qaça**: qaqaça: qab qacaq. - qab qab **edmək**: bölüşmək. qapışmaq. qapuşmaq. - **qab kənətləmək**: aşlamaq$_{ka}$. - qaba qoymaq: **qaçalamaq. 2**. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. dağarcıq. xalta. xaral.

qapac : **çuvqa**. qılavuz. başbuğ. qulabuğ.

qapaç : (< **qap**). çöməç. çömçə. çümiç$_{6}$. kəpçə. çəmçə. kəpəç.

qapa$_{ka}$: **qaba$_{ka}$. 1**. qırcı, qırıcı, sərt, tərs kişi. aluq$_{ka}$. **2**. uca, yüksək, uzun, boylu olan nərsə. - **qapa** yüklü ox: yekə yələkli ox.

qapaq : **qabaq. 1**. **qabax.** yaş ikən yeyilir, qurusundan qab qacaq, kova, çanaq düzəlir. - **qabaqlıq**: qabaq tarlası. qabaq bitən yer. **2**. qabqaq$_{ka}$. qabıq. qapqa$_{ka}$. **3**. göz qapağı. **4**. qız qızlığı. bəkârət. pərdə. - qız qapağın **sıymış**. - **qız qapaqlamaq**: qızın qapağına uğraşıb götürmək. **5**. **qapqa$_{ka}$**. böyük qapı. qala, şəhər qapısı. dərvaza.

qapaqlamaq$_{ka}$: qız pozmaq. - **qız qapaqlamaq**: qızın qapağ uğraşıb götürmək.

qapaqlı : **qapaqlıq$_{ka}$.** qızlığı pozulmamış. bükük. bükür. bikrərəb. (> **bakere$_{fars}$**) açılmamış.

qapalı : örtüş. gizli. qapulan$_{ka}$. sıxışan. tuyuq$_{ka}$. (**y** <> **t**) **tutuq**. bağlı. yapıqlı. yaprıq. yapıqlıq$_{ka.}$ qapanmış. - **qapalı** işlər: örtüş işlər - **qapalı** sözlər: örtüş sözlər

qapama : diydək$_{ka}$**.** tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). korluq. örtük.

qapamaq: örtmək. qöşitmək$_{ka}$. quşatmaq. qurşatmaq. - bulut göyü quşatdı.

qapanmaq: yapınmaq$_{ka.}$ örtünmək. tonmaq$_{ka.}$ donmaq. tünmək. tunmaq$_{ka}$. tutulmaq. tıxanmaq. tıxanmaq.

qapanmış: **1**. (yara) yetmiş$_{ka}$. bütmiş. bitmiş. iyiləşmiş. **2**. yapıqlı. yaprıq. yapıqlıq$_{ka.}$ qapalı.

qapar : **qabar**. **1**. bez, dolama, turuq$_{ka}$ kimi olannərsə. **2**. qadırqaq. qayırqaq. çox çalışmaq üzündən əldə oluşan qabıqlı şiş, köpcük.

qaparan: **qabaran.** ürülgən**.** şişən. hər zaman şişən. qabaran:

qaparcıq: **qabarcıq**. qamçıqu. ağızda, barmaqlarda, kəsgin ağrı, ısıtmadan çıxan sivilcə.

qaparqan : **qabarqan**$_{ka}$. qabartı. sivilcə. şəbbə. cuş.

qaparmaq: **qabarmaq**. **1**. böyümək. şişmək. - baş **qabardı**. **1**. buğuqlanmaq$_{ka}$. bars bolmaq$_{ka}$. şirlənmək. şişinmək.

qapartqan: **qabartqan**$_{ka}$. **1**. qabartqan. şişirən. obartan (kimsə). **2**. qabartqın. şişman, çaq kişi.

qapartmaq: **qabartmaq**$_{ka}$. **1**. şişirmək. obartmaq. - səndə sözü **qabartma**. **2**. qabarlatmaq. qabar edmək. - başmaq ayağımı **qabartdı**.

qapas : xapsi$_{ka}$. qapsı. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qapatınmaq: bəklənmək$_{ka}$.

qapatmaq: tıqamaq. tumaq$_{ka.}$ tunturmaq$_{ka}$. dondrmaq. örtmək. tonatmaq$_{ka}$. tonutmaq. donatmaq. geydirmək. tuğlamaq$_{ka.}$ düğünləmək. bağlamaq. basturmaq$_{ka.}$ batsırmaq. bastırmaq. sındırmaq. üstələmək.

qapcaq$_{ka}$: **qabcaq**$_{ka}$. qovşaq. çatar. çatşaq. su qollarının birbirinə qavuştuğu yer.

qapı : yarı. yarıq. bəxd. şans. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın.

qapıq : **qabığ**. - ağac qabığ: qaz. qas. qasuq$_{ka}$. qadız$_{ka}$**.** qasıq. **3**. tutmaq$_{ka}$. dutmaq. yaxalamaq.

qapıqlanmaq: **qabıqlanmaq**. qadızlanmaq$_{ka}$.

qapıqlı$_{ka}$: **qapuqluq**$_{ka}$. qapılı. qapısı olan nərsə. - **qapıqlı** ev. - **qapıqlı** tükan. - **qapıqlı** duvar. - **qapaqlıq** qız. qız. oğlan qız.

qapılı : **qapıqlı**. **qapuqluq**$_{ka}$. qapısı olan nərsə. - **qapılı** ev. - **qapılı** tükan. - **qapılı** duvar.

qapılmaq: (**ı** <> **n**) **qapınmaq**$_{ka}$. tutulmaq. yaxalanmaq. - xəstəliyə **qapılmaq**. - uşağ yelə **qapıldı**.

qapılmaq: **1**. qadıtmaq$_{ka}$. qatılmaq. tutulmaq. - o tomluqqa **qadıtdı**: **qatıldı**: soyuq dəğdi. dondan öldü. **2**. qapanmaq. hapsədilmək. tutuqlanmaq. qalınmaq. - on kişi bir evədə **qapıldı**.

qapınmaq$_{ka}$: **1**. yağmalamaq. - el davarın (malın) **qapınanalar**. - duvarı yarıb, hərnə tapdılar **qapındılar**. **2**. (**n** <> **ı**) **qapılmaq**. tutulmaq. yaxalanmaq. - xəstəliyə **qapınmaq**. - uşağ yelə **qapındı**.

qapır : **qabır**$_{ka}$. qurs. gürs. şişik. maya.

qapırcaq : **qabırcaq**. tabut.

qapırqa : **qabırqa**. - qabırqa gəmikləri. göğüsün yanları: **küsri**$_{ka}$

qapış$_{ka}$: **qabış**$_{ka}$. **1**. qapıp alma. yağmac edmə. yağma etmə. çalma. çalmaş. **2**. tutub, gizlədib saxlama. ixtilas. **3**. oğuc. çəngək. - bir qapış çörək vermiş, canın almış. iki qapış buğda: iki oğuc buğda. **4**. pay. səhm. - on **qapış** düşdü bizə. - iki **qapışdan** bir **qapış** sənin, bir **qapış** mənim.

qapışmaq : ısrışmaq$_{ka.}$ dişləşmək. bir bir dişləyib, qapmaq.

qapıt$_{ka}$: **kəpit**. **1**. tükan. **2**. məyhanə.

qapqa$_{ka}$: **qapaq**. böyük qapı. qala, şəhər qapısı. dərvaza.

qapqaq$_{ka}$: **qabqaq**$_{ka}$. qapaq.

qapqan : qapuran. qapran. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapquçı$_{ka}$: qapıcı. qapan. çalan.

qaplaq : açılmış. bəkarəti götürülmüş qız.

qaplamaq: **qablamaq**. qaçalamaq$_{ka}$. qaba qoymaq.

qaplatmaq$_{ka}$: **qablatmaq**$_{ka}$. **1**. qalatmaq$_{ka}$. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. **2**. gizləmək.

qaplığ : **qablığ**. **- qablığ oğul**: döl yatağıynan doğulan uşaq, ki qutlu sayılır.

qaplumbağa: münqüz baqa$_{ka}$. tosbağa.

qapmaq$_{ka}$: **1**. almaq. tutmaq. satın almaq. - bazardan on qab **qapdıq**. - bir ev **qapdım**, bəsimdida. **2**. tutmaq. toxunmaq. dəğmək. - soyuq qapmaq: soyuq almaq. - uşağı yel **qapdı**: uşağı cin vurdu. - gün **qapmış**: issi vurmuş. - pərdəni sal gün **qapır**. - şeh paltarı yelə **qapdır**, qurusun. **3**. geymək. çulqamaq. - hava soyuqdu, qalın **qapın**. **4**. çalmaq. toxunmaq. çarpmaq. uçurmaq. hücum. dəf edmək. **5**. qarma. qarət.

qapran : qapuran. qapqan. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapsamaq$_{ka}$: culqamaq. yumutmaq$_{ka}$. qablamaq. çevrəsini, üstünü qablamaq, sarmaq, çulqamaq. - donuq gəlib **qapsadı**. - sağınc məni yumuttu.

qapsı : xapsi$_{ka}$. qapas. qasıb. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qaptaq$_{6}$: yumaq. kələf.

qapturmaq$_{ka}$: qaptırmaq. çaldırmaq. əldən vermək. oğrulmaq.

qapuq$_{ka}$: qapı. - **qapuq sədrətəmək**: qapıya barmaqlıq qoymaq.

qapulqan$_{ka}$: **qapqulqan. 1**. qapqan. qapuran. qapran. sıxan. zalim. təzyiq edən. **2**. qapalı. sıxışan. sıxılan. məhzun

qapulmaq$_{ka}$: sıxşmaq.

qapuran: qapran. qapqan. sıxan. zalim. təzyiq edən.

qapurqa: **qaburqa**. əyəkü. əyəği. hər heyvanın əyəğisi. əyə qəmiği. yan. çadırın yanı.

qapurmaq qaburmaq:. **qoburmaq**. qabdan qaba boşaltmaq. qab dəğişmək.

qapurmaq$_{ka}$: sıxmaq. - biləzik əlimi **qapurur**.

qapuşmaq$_{ka}$: qapışmaq. qapışmaq.

qar : **kar**. **1**. asıq$_{ka.}$ asqı. ası. qazanc. yar. yarı. qazanc. buluş$_{ka}$. fayda. - **qardu**$_{ka}$. **qarud**. donqalax. qara qışda su üzərində oluşan fındıq böyüklüyündə buz parçaları. **2**. tunğu$_{ka}$. tuğnu. tuğun. sağır.

qara : 1. xun. assız. asısız boş, sonsuz, faydasız nə. - **xun qara işləmə**: boşuna işləmə. 2. tərəf: qaru$_{ka}$. 3. qara. qaranlıq.

- **qara qaraq**$_{ka}$: (**qara**: qöz + **qaraq**: qara. bəbək).

- **qara qura**$_{ka}$: yanaş söz. yamaş söz. "qura" bərkitmə ilgəcidir.

- qara orun$_{ka}$: sin. qəbir.

- **qara gözlü**: **qara qaraq**$_{ka}$.

- qara ərmək$_{ka}$: qara olmaq. qararmaq.

- qara bəlâ. başbəlası: **qaramunğ**$_{ka}$. **qaraqun**$_{ka}$.

- qara basma: **köti burt**$_{ka}$.

- qara pazı: püstüli: **büstəli**$_{ka}$.

- qara ot$_{ka}$: ağılı bir bitgi. baldıran otu. aconitum.

- qara quş yulduz$_{ka}$: müştəri gəz**əg**əni. jüpitər.

- **qara quş**: tavşancıl.

- qara üzüm: **məşiç üzüm**$_{ka}$.

- qara taşlıq yer: **say**$_{ka}$. **- qara yaq**$_{ka}$: nəft.

- **qarabasan**: burt$_{ka}$. bürt$_{ka}$. qarabasma: qâpus(> **kabus**).

- **qarabaş**$_{ka}$: gərdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. sağdıc qadın. kölə. nökər.

- **qara yağ**: növüd. nəft.

qaraçı$_{ka}$: 1. dilənci. yolçu. 2. yalaçı$_{ka.}$ iftiraçı. şərur. itham edən. - **yalaçı** bəylər. - **yalaçı** qadın.

qaraçuxa: qutat. qutaq. qurtaq. xoşbəx.

qarağuni: uşaqların gecə çağı oynanan bir oyunu.

qaraq : 1. qara. bəbək. - **qara qaraq**$_{ka}$: (**qara**: qöz + **qaraq**: qara. bəbək). 2. yol güdüb qaramanlıq, oğurluq edən.

qaraqan$_{ka}$: dağ ağaclarından bir çeşit ağac.

qaraq$_{ka}$: **ot qaraq**. qöz bəbəği. gözün giləsi. gözün səqqəsi$_{6}$. - **qara qaraq**: qara göz. - **ürünq qaraq**: gözün ağı.

qaraqlamaq$_{ka}$: 1. yol kəsip mal almaq. 2. qərəkləmək$_{ka}$. yoxluğu dolayısıylə aramaq. araştırmaq.

qaraqlıq$_{ka}$: qarqaqlı. gözlü. qözülü. göz üçün. - **qaraqsız** tək görürü: kor kimi baxır.

qaraqsız$_{ka}$: qözsüz. kor.

qaraqu$_{ka}$: **qarağu**$_{ka}$. 1. kor. 2. zaç deyilən qara boya.

qaraqula: abaqı. qorquluq$_{ka}$.

qaraqunı$_{ka:}$ axşamləyın cocuqların oynadıqları bir oyun.

qaraquş$_{ka}$: **1**. qara quş. tavşancıl. uqab. **2**. dəvə dabanının ucları. **3**. müşdəri ulduzu. (jüpitər). mizan yıldızı. (libra).

qaralamaq$_{ka}$: **1**. qaralamaq. pisləmək. **2**. pisləmək. sıçmaq. - it **qaraladı**.

qaraltı : qıya$_{ka.}$ qərə. şəbəh.

qaraman: qaramunğ$_{ka}$. **- qaramunğ**$_{ka}$: qaraqun. qara bəlâ. - **qaramuq**: bir alağ otu: **sarqaç**$_{ka}$.

qaranğqu$_{ka}$: qaranı. qaranlıq.

qaranlamaq: tünərmək$_{ka}$. qararmaq. gecəlmək.

qaranlıq : yudqı$_{ka}$**.** tünəriq$_{ka}$. məzar. sin.

qarapazı : püstüli$_{ka}$. büstəli. yeyilən bir ot.

qararmaq : tünərmək$_{ka}$. qaranlamaq. gecəlmək.

qaraşıq : baxışa. baxmağa. - qaraşıqa qoymaq. baxıtmaq$_{ka}$. baxtırmaq. baxıtmaq. qaratmaq.

qaratmaq: baxıtmaq$_{ka}$. baxtırmaq. baxıtmaq. qaraşıqa qoymaq.

qarçamaq$_{ka}$: qarslamaq. qatılaşmaq. qursamaq. - yumşaq nə **qarçadı**.

qardaş : - **qandaş qadaş**: bir dədədən olan qardaşlar. - böyük qardəş: **açıq**$_{ka}$.

qardaşlıq: qadaşlıq$_{ka}$. qohumluq.

qardon$_{ka}$: **qarud**. su üzərində üzən fındıq böyüklüğündə buz parçaları.

qarıclamaq: qarşatmaq$_{ka}$. ölçmək.

qarı$_{ka}$: **1**. (< **qarılamaq**: (qar: kar: əl). ölçmək). qarış. ölçü. əndazə. - **2**. arşın. **3**. yaşlı. qoca. - **qar ər**: qoca kişi.

qarıqdaş qap$_{ka}$: anası qarnında, cocuğun bulunduğu torba.

qarıqmaq$_{ka}$: qardan qöz qamaşmaq.

qarılamaq$_{ka}$: **1**. qarışlamaq. boylamaq. arşınlamaq. ölçmək. - işləri qarıla, sonra yarıla. **2**. yaşlı saymaq. **3**. qocaltmaq. **4**. qarlamaq. - tüpi qarı **qarıladı**: qarı küləklədi.

qarıldatmaq : gəritmək$_{ka}$. havlatmaq. hürdürmək. bavıllatmaq$_{6}$. səsin çıxarmaq.

qarılı : ölçülü.

qarılmaq$_{ka}$: qatılmaq. qarışmaq. - olar birbirinə **qarılıb qatılar**.

qarımaq$_{ka}$: qocalmaq. yaşlanmaq. qocamaq.

qarımsınmaq$_{ka}$: qərq olmaq. boğulmaq.

qarın : naxalis. qarışmışı olan (# **arın**: xalis). - **arın qarın**: xalis naxalis.

qarınca$_{ka}$: qarınçaq.

qarınçaq$_{ka}$: qarınca. qarınça.

qarındaş$_{ka}$: qardaş.

qarın$_{ka}$: - **qarın atmaq**$_{ka}$: heyvan boğazlandıqtan sonra, işqəmbəsinə nişan alınaraq oq atılır. vuran adam ətindən bir parça alaraq götürür.

qarınqulu : qarnaq$_{ka}$**.** qarnaqu. qarınpa. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər: qoca yəkə qarınlı kişi.

qarınlamaq$_{ka}$: qarına vurmaq.

qarınpa : qarnaq$_{ka}$**.** qarnaqu. qarınqulu. qarınlı. soxlu. soxul. həris. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər: qoca yəkə qarınlı kişi.

qarınpalıq: soxluq. hərislik.

qarısın : **qarızan**$_{ka}$. **qarısın**. çox qocamış kişi.

qarış : **qaraş**. **1**. qarı$_{ka.}$ ölçü. **2**. $_{ka.}$ yarış. çəkiş. imtihan. üz üzə durma. **3**. $_{ka.}$ duruş. muqavimət. - **qarış qoyun**: muqavimət edin. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı sunqır **qarışmaz**: qırqı sunqura muqavimət edəmməz. **4**. paya pay. **5**. $_{ka.}$ yünlü qumaş.

qarışamaz: **qarışmaz**. duruşamaz. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı sunqır **qarışmaz**: **qarışamaz**: qırqı sunqura muqavimət edəmməz.

qarışan : çalışan. işləyən.

qarışdırmaq: **1**. qarturmaq. qardırmaq$_{ka}$. qarmaq$_{ka}$. bir şeyi bir şeylə iç içə qoymaq. **2**. üz üzə qoymaq. qarşılaşdırmaq. yarışdırmaq.

qarışıq : **1**. çalqaş. külbaş. yurbaş$_{ka}$. çalbaş. **2**. kifir. qatut$_{ka}$. alağ. **3**. avzurı. məxlut. - **qarışıq iş**: çalpaq$_{ka}$ iş. **4**. dəğişiq. aqtuq. ağduq$_{ka}$. aduq. adquq pozuq. bəlirsiz.

qarışıqlıq: sarmaş. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. qırqın. tezik. dehşət.

qarışqa : qarınca. çumalı$_{ka}$.

qarışlamaq$_{ka}$: (< **qarış**). qarşamaq. ölçmək. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç

qarışlıq : qarşaq$_{ka}$. bir qarışlıq qədər.

qarışmaq: **qaraşmaq**. **1**. dolaşmaq. burbalmaq$_{ka}$. burulmaq. boymaşmaq$_{ka}$. açılmamaq. (ip kimi şeylər, işlər). **2**. qarıqmaq$_{ka}$. qamaşmaq. qar ışığında gözün qarılması, büzülməsi, qıvrılması. **3**. qaçaşmaq. korlaşmaq. hər işlək nəyin işindən qoyulması, qalması, kütləşməsi. - qurd dişi **qarışdı**: korlaşdı. yeməkdən durdu. - pıçağım **qarışdı**: kəsməz oldu. - qanunlar əsgimiş, **qarışdı**: işdən düşdü. **4**. **qırışmaq**. təvşəlmək$_{ka}$. təvşülmək. dağılmaq. ufalanmaq. **5**. gərişmək. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru **qarışma**. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq** gərək. - yaşam içrə **qaraşmalı**, duruşmalı. **6**. girişmək. tutuşmaq. ərmişmək. - yay qış bilə **qarışdı**, ərdəm

yasın qurışdı. **7**. qarşılaşmaq. üzləşmək. raslaşmaq. tuşlaşmaq. - o mənə yolda **qarşdı**. **9**. ürpəşmək$_{ka.}$ yoluşmaq. **8**. burbalmaq$_{ka}$. burbaşmaq$_{ka}$. yubalmaq. yubanmaq$_{ka}$. toxunmaq. sataşmaq. ilişmək. qarvamaq$_{ka.}$ **10**. təvşəlmək. təvşülmək$_{ka}$. **11**. burbalmaq. burulmaq. - işlərim **burbaldı**. **12**. yürqenmək$_{ka.}$ yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq.

qarışmamaq: qarşı qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. muqavimət göstərməmək

qarıştırmaq$_{ka}$: **1**. **talqırmaq$_{ka.}$** dalqırmaq$_{ka.}$ üsyan edmək. **2**. təvşətmək$_{ka}$. dağıtmaq. birbirinə vurmaq. **3**. qeciktirmək. yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq. yuplamaq. burbatmaq$_{ka}$.

qarıt$_{ka}$: qırıx. dalaş. qaraş. qarış.

qarıtmaq: - özlək onu **qarıtdı**: zəmanə onu qocaldı.

qarıtmaq$_{ka}$: **1**. qocatmaq. - oğul dərdi məni qarıtdı. - qarıtmasın arvad səni. **2**. qocalmaq. - **qarıtmıyasan** səni.

qarızan$_{ka}$: **qarısın**. **qarısın**. çox qocamış kişi.

qarqa : - alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa: **yanğan$_{ka}$**. - ala qarqa: **çumquq$_{ka}$**.

qarqaq tarmaq$_{ka}$: bir çeşit bitgi.

qarqaq$_{ka}$: **1**. **qarğış$_{ka}$**. qarqış. lə'nət. **2**. **qaqraq$_{ka}$**. suyu çəkilmiş. bitgisiz quru qırlar. çöl.

qarqalmaq$_{ka}$: lənətlənmək.

qarqamaq: **qarğamaq**. - o onu **qarğadı** arqadı: o onun pisliklərin sayaladı, axdardı: söküb tökdü. deşib dağıtdı.

qarqamaq$_{ka}$: lənət edmək. bəddua edmək. lənətləmək. (# **alqamaq**. arqamaq).

qarqamaq$_{ka}$: lənət edmək. kötülüğü sayıb tökmək.

qarqan : **qarğan**. peşman. - **kor qarğan** qaldım: kor peşman qaldım.

qarqanmaq$_{ka}$: **qarğanmaq**. kəndinə lənət edmək. peşman olmaq.

qarqaşmaq$_{ka}$: birbirinə lənət edmək.

qarqatmaq$_{ka}$: **qarğıtmaq**. **qarğamaq$_{ka}$**. **qarqımaq**. lənətlətmək. - yağın **qarqatıldı**: şeytan qarqandı.

qarqılaç$_{ka}$: qırlanqıç quşu. qarlıqaç.

qarqımaq: **qarqamaq$_{ka}$**.

qarqınamaq: **qarqanamaq$_{ka}$**.

qarqırlıq: **qayırlıq$_{ka.}$** daş kimi bərk, təprik çöllük.

qarqış$_{ka}$: **qarğış$_{ka}$**. **1**. qarqaq. lənət. bəddua. - tanrı **qarqışı** onun üzə: allah lə'nət eləsin. **2**. lə'nətlənmiş. - qarqış kişi. lənətlənmiş adam.

qarqışlamaq: qarqamaq$_{ka}$. lə'nətləmək.

qarqışmaq: **qarqaşmaq$_{ka}$**.

qarqman: sərkər$_{ka}$. sərkar. yol kəsən. haydut. oğru.

qarqu$_{ka}$: **qarqa**. **qarğı**. **qoruğ**. **qurqa**(qullə). **qarquy**$_{ka}$. baru. dağ təpələrinə minarə biçlmində yapılan yapı olup düşman gəldiği zaman hərkəsin yaraq hazır olması üçün üzərində od yaxılır. minarə.

qarquy$_{ka}$: **qırquy**. **qırqı**. doğan quşu. laçın. çağrı$_{ka}$. ovçu quşu. atmaca quşu. - **çibək qarquy**. yavay, ası, dəli doğan. atmacaya bənzər bir quş.

qarlamaq$_{ka}$: qar yağmaq. - bulut **qarladı**. - hava **qarladı**. - **qarlamış** dağlar.

qarlanmaq$_{ka}$: qarlanmaq. qar yağmaq.

qarlatmaq$_{ka}$: qar yağdırmaq.

qarlıq : qarşılıq. dəğiş. əvəz.

qarlıqaç$_{ka}$: qırlanqıç.

qarma qarışıq: dolaşıq (ip). qazanğqu.

qarma$_{ka}$: yağma. talan taraq$_{6}$. qapmaq. qarət.

qarmaq$_{ka}$: **1**. qərq olmaq. cumub batmaq. tutulmaq. girlənmək. - suya qar: suya **batır**. - işə **qardıq**: işə batdıq. **2**. qayırmaq. məşqul olmaq. ilşinmək. - nə iş **qarırsız**. **3**. hər nəyin qalxıb, daşıb axması. - su arxdan **qardı**. - gözündən su **qardı**. - yağış yağıb sular **qardı**. **4**. bir şeyi bir şeylə qarıştırmaq. qatmaq. **5**. qarıqmaq. **6**. boğazda su durmaq. qərqərə edmək. su bir yerdə durmaq.

qarmaqlamaq: qarvamaq$_{ka.}$ çəngəmək. əl ilə tutmaq.

qarmalamaq$_{ka}$: yağmalamaq. yağma edmək. qapmaq.

qarmalaşmaq$_{ka}$: yağmalaşmaq.

qarmaşmaq$_{ka}$: yağmaşmaq. qapışmaq.

qarnaq$_{ka}$: qarnaqu. qarınpa. qarınqulu. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər: qoca yəkə qarınlı kişi.

qarnaqu: qarnaq$_{ka}$**.** qarınpa. qarınqulu. qarınlı. - **qarnaq ər**: qarnaqu ər: qoca yəkə qarınlı kişi.

qarpız : bükən$_{ka}$.

qars qars$_{ka}$: əl çırpmaqdan çıxan səs. **- qars qars aya y**apmaq: əl ayalarını birbirinə vuraraq səs çıxarmaq.

qarsaq$_{ka}$: bozqır tülküsi. dərisindən gözəl kürk yapılan bir heyvan.

qarsımaq: **1**. büzmək. sıxmaq. **2**. əllənib həllənmək. - qız **qarsundi**: büzdi: oynadı.

qars$_{ka}$: **sarq**. **sarqı**. (dəvə, qoyun tükündən yapılan çulqa).

qarslamaq: qarçamaq$_{ka}$. qatılaşmaq. qursamaq.

qarşaq$_{ka}$: genlik. paltarının, donun genliyi. - onun **qarşağın** gör: onun paltarının genliyin gör.

qarşamaq$_{ka}$: (< **qarış**). qarışlamaq. ölçmək. - bu büzüyü **qarşat**: bu bezi qarışla, ölç

qarşatmaq$_{ka}$: ölçtürmək. qarışlatmaq.

qarşı : **qaraş**. 1. **qarşut**$_{ka}$. tərs. taba$_{ka}$. zidd. rəğmən. uyuşmazlıq. - sol sağa **qaraş**, bir ikiyə **qarşı**. - gün günün **qarşısı**. 2. tuş$_{ka}$. üzbə üz. muqabil. - bu yarışda mənim **qarşım** sən. 3. **qaru**. doğru. tərəf. səmt. - mənə qarşı: mənə doğru. mənə qaru. 4. saray. köşk. 5. əvaz. oqur$_{ka}$. 6. ön. ara. orta. otra. utru. otru$_{ka}$. ortu. 6. hər şeyin qarşısı. hər şeyin vaxtı. sırası. çərik$_{ka}$. 7. otru$_{ka.}$ - **qarşı qarşıya**: otru otruya. 8. yerinə. əvəzinə. - **qarşı** ona: onun yerinə. - **qarşı** mənə: mənim yerimə. - **qarşı** sizə: sizin yerinizə. 9. çərlik. çəril$_{ka}$. qarşılıq. 10. əleyh. (# **yarşı**: ləh). - sən mən **qarşısan**, **yarşısan**. - iyiyə **yarşı** dur, kötüyə **qarş**. 11. qaru$_{ka.}$ doğru.

- **qarşı qoymaq**. qarşı gəlmək. qarşılaşmaq. otruşmaq$_{ka}$.

- qarşı qoymaq istəmək.

- utrunmaq. **otrunmaq.**

- qarşı gəlmək. qaynamaq$_{ka.}$ qəbuldan çəkinmək. sözünü rədd edmək.

- **qarşı** qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. qarışmaqmaq. qarşı qarşıya durmamaq. qarşı qoymamaq. muqavimət göstərməmək.

- **qarşı durmaq**:qarşılaşmaq. təbləşmək$_{ka.}$ təpləşmək$_{ka.}$ muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

- qarşı qoymaq istəmək: utrunmaq$_{ka.}$ otrunmaq. dayatmaq. yönəlmək.

qarşılamaq: taxsamaq. ödəmək. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu qarşıt, ödəş, onu ödər, qarşılar. buda onun əvəzinə.

qarşılanmaq: qarışmaq$_{ka}$. qarşı qoymaq. qarşı durmaq:

qarşılaşdırmaq: qarışdırmaq. yarışdırmaq.

qarşılaşmaq: 1. tuşnamaq$_{ka.}$ qalxmaq. hərəkətə keçmək. 2. yönəlmək. tuşlanmaq$_{ka}$. tuçlanmaq$_{ka.}$ otruşmaq. utruşmaq$_{ka}$. qarışmaq. üzləşmək. raslaşmaq.

qarşılaşmaq:yönləşmək$_{ka.}$ tuşlanmaq$_{ka}$.

qarşılıq : 1. qarlıq. yanut$_{ka}$. oğurluq$_{ka}$. dəğiş. əvəz. bədəl. cəvab. 2. təkşüt$_{ka}$. taqşüt. dəğişit. əvəz. bədəl. 3. yanut$_{ka}$. əvaz. bədəl. qiymət. 4. ötgi$_{ka}$. əvəz. bədəl.

qarşımaq: edişmək. qılışmaq. qılınmaq.

qarşışmaq: qarşı qarşıya duruşmaq. qayqırışmaq. burşuşmaq. burcuşmaq.

qarşıt : **qarşut**$_{ka}$. 1. qaqıq. muxalifət. 2. zıt. mütəzad.

qarşu$_{ka}$: qarşı.

qarşut$_{ka}$: bax > **qarşut**$_{ka}$.

qart qurt$_{ka}$: ***səs***. **qars qurs**. **qarç qurç**. **qırç qarç**. bildirən bir qəllmə. - barmaqları **qart qur** etdi: barmaqları qırsılladı, şaraq şaraq səs çıxardı. **- qart qurt ətmaq**$_{ka}$: çıtlamaq.

qart : (< **kər**). yara. - onun qartı **qartaldı**: onun yarası açıldı. - öz qatın **qartan**: öz yaravı bağla. ölçüvü aşma. öz işən bax.

qartal$_{ka}$: (**kərtil**: kəsilmiş). **1**. doğral. qiymə. qırıq qırıq olan. parçalanmış. - **qartal ət**: qırtıl ət: qiymə ət. - kərtil kərtil: kəsik kəsik. parça parça. **1**. ağlı qaralı, rəhbə rəh, alaca nərsə. - **qartal qoy**$_{ka}$: qır alaca qoyun.

qartalmaq$_{ka}$: (< **kərtilmək**: kəsilmək). qırtalmaq. açılmaq. yarılmaq. yaranın başı qoparılmaq. azmaq. - onun qartı **qartaldı**: onun yarası açıldı. (# **qatralmaq**: bağlamaq).

qartalmaq$_{ka}$: qırsalmaq. qırtılmaq.

qartamaq$_{ka}$: qırmaq. kərtmək. kəsmək. açmaq. qazmaq. qaşımaq. (dırnaqlamaq. tırmalamaq$_1$). - bağrım **başın** qartadı: ürək yaramı açdı.

qartanmaq$_{ka}$: sağaltmaq.

qart$_{ka}$: **1**. yara. yırtıq. - **qart ər**: qaba, pozuq, bədəxlaq kişi. **2**. bədaxlaq. gobud. - **qart ər**$_{ka}$: xuysuz adam.

qartlanmaq : **qadranmaq**$_{ka}$. qızmaq. köpürmək:

qarturmaq$_{ka}$: qaçırmaq. neçə nəyi birbirinə qarıştırmaq, daldırmaq, tıxdırmaq, basmaq, batırmaq, sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdı**: qaçıtdı. - onu suya **qartur**: batır. - qavuda yağ **qartur**: qat.

qaru : **kərü**$_{ka}$. **1**. qarşı. - yavlaq dilli bəydən **kərü,** yalınqus dul yey: yava dilli bəydənsə, yalınqus dul yey. - yağı qarşu **kiriş** qurdum. **2**. kəman. - **qaru** qaşlı: kaman qaşlı. **1**. qarşı. qaru. gərü$_{ka.}$ gəri. doğru.

qarud : **qardu**$_{ka}$. su üzərində üzən fındıq böyüklüğündə buz parçaları.

qaruqmaq : girib dalmaq. qərq olmaq. - su boğazıma **qaruqdı**: qaçdı.

qarvamaq$_{ka}$: **1**. qaranlıqda, koruna, əl sürüb aramaq. **2**. əl vurub tutmaq. **3**. qarmaqlamaq. çəngəmək. əl ilə tutmaq. **4**. axtarmaq. əl sürüb aramaq. qurdalayıb axtarmaq.

qarvanmaq$_{ka}$: arayıb ələ keçirmək, götürmək. qazanmaq.

qarvaşmaq$_{ka}$: əl ilə bir nəyi aramaq, tutsamaq.

qarvı$_{ka}$: incə. yayımsı. - **qarvı** qaşlı kişi. yay kimi incə qaşlı adam.

qas : **qaz. 1**. qasuq. qasıq. hər ağacın qabuqu. **2**. sərtllq. qatılıq. **3**. **kis**$_{ka}$. əş. qadın. - onun **kisi**. - o **kisi** aldı. **4**. qunğ$_{ka.}$ mahiçə. ədalə.

qasa : kasa. buqaç. bardaq. çönğək$_{ka.}$ çönək. çömçə. qutu.

qasıb : **kasıb**. **1**. solamuq$_{ka}$. solaq. çapaqay$_6$. yoxsul. **2**. yoxsul. qırıl. qırqıl. **3**. yavan. hər nəyin yüngülü. bacarıqsız. səfeh. **4**. xapsı$_{ka}$. qapsı. qapas. kiçik qutu, qab. qabuc. hoqqa.

qasıka : ağıl. - **qası badım**: ağıl düzədim, basdırdım.

qasıq : yamduka.

qasıqka : **qasuq**. 1. qaz. qas. hər ağacın qabığı. 2. tuluq. 3. **kavsuq**. ağzın içi. 4. **qavsuq**. avurt. üz. 5. torba. 6. üz. surat. - **qasıqlamaq**ka: silliləmək. şapalaqlamaq.

qasıqlamaqka: 1. yumruqlamaq. - onu dibin **qasıqladıq**: onu yerli dibli yumruqladıq, əzdik. 2. itəkləmək. itmək. qısıqlamaq.

qasınqka: bərk. sərt.

qasırqa : qasırquka. qasqur. tufan.

qasırquka: qasırqa. qasqur. tufan.

qasqur : qasırquka. qasırqa. tufan.

qasnamaqka : titrəmək. qıstaşmaq. ürrpərmək. - dona düşdüm qasnyu. - kiridi boyun **qasnayu**. - soyuq onu **qasnattı**.

qasuq : qasıq. qas. qaz. ağac qabığı.

qasurqan: **qasqurqan. qatqurqan.** qaqqıldayan. qas qas, qah qah gülən. gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaş : 1. üstəm. yəhərlərə, kəmərlərə, toqqalara işlənən altın, gümüş bəzək. 2. ləkəsiz, süzük daş. 3. qöz üstəki qaş. 4. qıyı. qıraq. - dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**. - yar **qaşı**: hoğuz, çay yanı. 5. qutsal daş. - kimin belə, qaş olsa, yaş yaxmaz: kimin ilə, qaş (qutsal daş) qaş olsa, ıldırım çarpmaz.

qaşaqka : qındıra otu.

qaşanğka: qöləyə söğməkdə kullanılan bir söz. "alçaq" anlamınadır.

qaşanmaqka : (heyvan. at). işəmək.

qaşatmaqka : qarışlamaq. - bezi **qarşat**: qarışla.

qaşıq : qaşuqka. - **qaşıqlıq** buynuz: an boynuz: **qaşıqlıq** münğüzka. - qaşıq yiyəsi olmaq: **qaşuqlanmaq**ka.

qaşımaq : əmrimək ka.

qaşınma: qaşqıt.

qaşınmaq : tırmaşmaqka. tarmaşmaq.

qaşınmaq: 1. aşqınmaqka. aşınmaq. aşılanmaq. sürtülmək. 2. qıdışmək. (**d** < > **c**) gıcımaqka.

qaşınmaq: əmrişməkka. dəri qarıncalanmaq.

qaşıtan : qaşıtqan.

qaşıtmaqka: qazıb, silib arıtlatmaq, təmizlətmək. sil süpür edmək.

qaşqa : başqılka. başqal. başlaq. başıl. başı ağ. - **qaşqa atka**: **pəçəli** at. üzü ağ, gözlərinin çevrəsi qara olan at. - **qaşqa qoy**: başı ağ, başqa yerləri qara olan qoyun.

qaşqalaqka: ördəktən kiçik bir su quşu.

qaşqıt : qaşınma.

qaşlamaq : qaş, kərməç, bəd səd yapmaq. - çayı, su axının **qaşlayın**. - el axının qaşladılar. - **qaşlanmış** sular: evləkli sular.

qat : **qad**. **1**. sərt. qos. qaska. qaz. **- qatqı** kişi. kimsəyə boyun əğməyən adam. **- qat olmaq**: qatılmaq. qurumaq. - dilim ağzımda **qatdı**: qurudu. **2**. (qar) fırtınası. boran. tipi. **3**. qət. lay. - ton **qatı**, parça **qatı**. **4**. kərə. dəfə. - **qaç** qata sordum. - **qat qadraqka**: yan. yamac. - kaç **qata** verdin tavar: neçə **dəfə** mal itirdin. **5**. yan. nəzd. - tanrı **qatında**. - bəy **qatında**. **6**. bərəkət. - uma gəlsə qat gəlir. **1**. qatıq. qatın. bədəxlaq.

qatağalamaq: **qadağalamaq**. tıtmaqka. tıdmaq. tıymaq. tutmaq. geri qoymaq. qadalamaq. mən' edmək.

qataka : kərə. dəfə. kəz.

qataq : **qadaqka**. kanal. ırmaq.

qatalamaq: **qadalamaq**. qadağalamaq. tıtmaqka. : tıdmaq. tıymaq. tutmaq. geri qoymaq. mən' edmək.

qatan : kətən. qınaq. zəhmət. sıxıntı. əzab.

qatar : dalba dal. bir biri dalınca.

qatarı : **qaytarı**. qeytərilmiş. geyidən. - **qatarı** mallar: qeytərilən şeylər.

qatarqanka : qaytarqan. geri döndürmək işi olan.

qatarmaqka : **qadarmaq**. **qaytarmaqka**. **qeytərmək**. geri döndürmək. başqatmaq. çevirmək. - onu qatar. -

qataş : qardəş kimi yaxın olan hısım. qohum. .

qataşlıq : **qadaşlıqka**. qardaşlıq. qohumluq.

qatı : **1**. sərt. sıxı. çaqruqka. bərk. qatqı. qatqıka. - qatı, içi dolu, som nəsnə: **çəlik**: **qurçka**. - qatı olan: **obuzka**. - qatı söz: sarsıq söz**sarsıqka**. - qatı şeyin gəvşəməsi: **qoxşamaqka**. - qatı olan nəsnə: **idriq**: **iriqka**. - qatı blr şey sərt blr şey üzərinə düşərək səs vermək: **tonğ tunğ etməkka**. **2**. opuzka**.** obuz. şişik. çətin. qaba.

qatıq :

qatıqka : **qatqı**. **1**. **qadıqka**. **qatutka**. **qazıq**. **qayıq**. ağactan oyulmuş nəsnə. **2**. **qasıq**. **qosıq**. qatı. sərt. sıxı. quvvətli. **3**. hərhanki bir nəsnəyə qatılan qatılan nəsnə. qat. qatı. sərt. - **qatqı kişi**. kimsəyə boyun əğməyən adam. **4**. qat. qatın. bədəxlaq. (# **yavaş**: xoşəxlaq).

qatıqlamaq: munmaqka. saçmalamaq. artıqlamaq. çərənləmək. çetləmək. səfehləmək.

qatıqlıq : **1**. fəlakət. **2**. soysuz. qatıqlı. **3**. çətinlik. - gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu sərin qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deynə, dözüm qıl.

qatılaçmaq : utuşmaq$_{ka}$. uduşmaq$_{ka}$. udışmaq. uyuşmaq. uyuşmaq. pıxtalanmaq. pıxtalanmaq.

qatılan : **1**. iştirak edən. müştərək. **2**. qoşulan. yol gedən. yola gedən.

qatılaşmaq$_{ka}$: qarçamaq$_{ka}$. qarslamaq. qursamaq. qaturmaq$_{ka.}$ pişmək. bərkimək.

qatılaştırmaq: qatıtmaq. uyutmaq$_{ka.}$ yoğurmaq.

qatılatmaq: qatırmaq$_{6}$. qatıtmaq$_{6}$. qurutmaq. dondurmaq. şişirmək.

qatılqan qarılqan$_{ka}$: qanı issi. tutuşan alışan.

qatılmaq$_{ka}$: **qadılmaq$_{ka.}$ 1**. qadqılmaq. qəddəklənmək. qətlənmək. yığılmaq. - bu barçını, börkü **qadıla**. **2**. qarılmaq. qarıştırılmaq. - olar birbirinə **qarılıb qatılar**. **3**. ərkək qadın cüttləşmək. **4**. qat olmaq. qurumaq. - dilim ağzımda **qatdı**: qurudu.

qatın : **1**. qulluq yiyəsi. böyük, hörmətli, alicənab. həzrət. - qadın göğüslüğü: **baqırdaq**$_{ka}$. məmə qabı. lifcik. **2**. **qayın**. dünür. qohum. qayın. qazın. **3**. qat. qatıq. bədəxlaq.

qatınğ : **qayınğ**. qayın ağacı.

qatınmaq: **qatqınmaq**. qatlaşmaq. koplanmaq. gücənmək. güc göstərmək.

qatınmaq$_{ka}$: sərtəlməkı.

qatır : **qadır$_{ka}$**. qayır. **1**. qat. yoğun. bərk. qıyın. çətin. - **qadır** nə: zor şey. - **qadır** qış: qıyın qış. **2**. qəddar. iti. - **qadırxan**: güclü xan. **3**. qatuq. bədəxlaq.

qatırqa : **qadırqa. qazırqaq**$_{ka}$. qayırqa. çox çalışmaqdan əldə tapılan qabarıq, pinə, qaxıq quzuq, qırış qıvrış.

qatırqan: **qadırqan**$_{ka}$. **qayırqan**$_{ka}$. əğdirən. bükən.

qatırlanmaq$_{ka}$: **qadırlanmaq$_{ka.}$** qadrınmaq: qayrınmaq. qaddarlanmaq. çağnamaq. çətinləşmək.

qatırmaq$_{ka}$: **qadırmaq**$_{ka}$. **qayırmaq**$_{ka}$. **1**. bükütrmək. qatlamq. qayırmaq. əğmək. burmaq. döndürmək. rədd edtmək. **2**. qatıtmaq$_{6}$. qatılatmaq. qurutmaq. dondurmaq. şişirmək. **3**. qayırmaq. qətdəyib yığmaq. - süsin **qadırdı**: qoşunun topladı. **4**. qadıtmaq. qurumaq. - donluqda **qadırmayasan**. **5**. qaturmaq$_{ka.}$ qatılaşmaq. pişmək. bərkimək.

qatırtmaq$_{ka}$: qətləmək. döndürmək. rəddədmək .

qatış : **qadış**$_{ka}$ (**d <> y**) qayış.

qatışlamaq: **qadışlamaq**$_{ka}$. (**d <> y**) qayış yapmaq.

qatışmaq : **qadışmaq**$_{ka}$. **1**. seyrəkcə (ikiləmə) dikiş tikmək. **2**. qaytışmaq$_{ka}$. qayrışmaq. dalbadal, arxa arxaya qoşulmaq.

qatıtqan: **qadıtqan**$_{ka}$. inatçı. dikbaş. kimsəyə boyun əğməyən.

qatıtmaq$_{ka}$: **qadıtmaq**$_{ka}$. **1**. (**d** < - **y**) **qay<u>ı</u>tmaq**. geri dönmək. çəkinmək. - ər barırqən **qatıddı**: döndü. **2**. qapılmaq. tutulmaq. - o tomluqqa qadıtdı. **3**. qatılaştırmaq. uyutmaq$_{ka}$. uyutmaq$_{ka}$. yoğurmaq. **1**. qatırmaq$_{6}$. qurutmaq. qatılatmaq. dondurmaq. şişirmək.

qatız : **qadız**$_{ka}$. ağac qabuğu.

qatızlanmaq: **qadızlanmaq**$_{ka}$. qabuqlanmaq.

qatqat : sarqıq$_{ka}$. heyvanların gəviş gətirən ayqıtı.

qatqı$_{ka}$: **qatı**. bax > **qatıq**$_{ka}$. **1**. sərt. yağı, daş ürəklər **yuvulsun**. **2**. qadqı. qatıq. qadıq. qəddək. qətlənmiş, yığılmış.

qatqılanmaq$_{ka}$: çabalamaq. uğraşmaq.

qatqu : **qadqu**$_{ka}$. **qazqu**. **qayqı**. tasa. kədər. qussə.

qatqulanmaq: **qadqulanmaq**$_{ka}$. qayqılanmaq.

qatqurmaq$_{ka}$: **qadqurmaq**$_{ka}$. **1**. qayırmaq. qayqıya düşmək. qayqılanmaq. **2**. gülüb qaqqıldamaq. **3**. oxumaq. - aız açıb **qatqurmaq**.

qatlamaq$_{ka}$: **1**. çabalamaq. **2**. qatırmaq. qayırmaq. əğmək. büqmək.

qatlanmaq$_{ka}$: barlanmaq. yüklənmək.

qatlaşmaq: bulanmaq. yoğrunmaq. tütləşmək.

qatlıq : **qadlıq**$_{ka}$. ikiləmə tikiş. cüt tikiş.

qatlış$_{ka}$: qatılan, çatılan yer. su qollarının qavuşlan su birikintisi. su tirgəşi.

qatlış$_{ka}$: qovşağ. qoğuş.

qatlışmaq$_{ka}$: neçə qolun qavuşması.

qatmaq : **çatmaq**$_{ka}$. **1**. çatdırmaq. qatıtmaq. - quzuyu qoyuna **qatmaq**. **2**. qarıştırmaq. **3**. əsir edmək. bulnamaq. bulanmış, tapılmış edmək. mal edidmək. tutmaq. **4**. qatılaşmaq. sərtib qurumaq. - ağzım **qatdı**. **5**. sıxıntıya mehnətə düşmək. yorulmaq. **6**. **qadmaq**$_{ka}$. qaymaq. qaya, tipiyə düşmək. **7**. **qarmaq**$_{ka}$. qarıştırmaq.

qatnaqun : **qadnaqun**$_{ka}$. "qadınla, qancıq" "qayın mayın" kimi bir dəyim.

qatnatmaq$_{ka}$: təkərləmək. təkrar etmək.

qatraq : **qadraq**$_{ka}$. **qayraq**. **qataq**. dağ qatları, qıvrımları, qatlağı, qıvrıqı, dolanbacı dönəmi olan nərsə. - **qat qadraq**$_{ka}$: yan yamacı.

qa<u>t</u>ralmaq: **qətləmək**. bağlamaq. (# **qa<u>r</u>talmaq**$_{ka}$: (< **kərtilmək**: kəsilmək). qırtalmaq. açılmaq). - öz qatın **qartan**: öz yaravı bağla. ölçüvü aşma. öz işən bax.

qatranmaq: **qadranmaq**$_{ka}$. bərkimək. qızmaq. qopunrmaq.

qatrılmaq$_{ka}$: **qadrılmaq**$_{ka.}$ bükülmək. qətlənmək.

qatrışmaq: **qadrışmaq**$_{ka}$. **1**. büküşmək. bərkişmək. **2**. birinin sözlərini rəddətmək.

qatrışmaq: qayrışmaq$_{ka}$.

qatruqlanmaq: **qadruqlanmaq**$_{ka}$. qatlaq qatlaq olmaq. girintili, çıxıntılı, sərt, qıvrıqlı nərsə.

qatrunmaq$_{ka}$: duraqlamaq. çəkinmək. qətlənib dönmək.

qatta$_{7}$: böyük. - **qattalar** qoldaşı: böyüklərlə iş birliyi aparan.

qattaq : qurumlu. kövsə. kövəs. kövəz$_{ka}$. kibər. kibrəli.

qatturmaq$_{ka}$: büktürmək. qatlatmaq. qattırmaq.

qatuq : qatır. bədəxlaq.

qatumaq: **qadumaq**$_{ka}$. qətləmək. qadılamaq.

qatun$_{ka}$: qadın. xatun.

qatunlanmaq$_{ka}$: qadınlanmaq. xatunlanmaq. . xanımlanmaq.

qaturqan: **qatqurqan. qasqurqan.** qaqqıldayan. qas qas, qah qah gülən. gülən. sevingən. çox öğünən. öğüngən. qüləyən.

qaturlu$_{ka}$: qatqısı olan. ağılı. - **qaturlu oq**$_{ka}$ təmrəni ağıya bulaştırılmiş oq.

qaturmaq$_{ka}$: **1**. qaqturmaq. qaqqa çəkmək. səvinmək. öğünmək. gülmək. **2**. qatılaşmaq. pişmək. bərkimək. - yumşaq nə **qaturdu**.

qatut$_{ka}$: bax > **qatıq**$_{ka}$. **1**. qaq. yarma. bölük. - armut **qatutu**: armıt arxı. **2**. qatıq. bulaşıq. - **qatut ox**: ağılı ox. **3**. yapışqan. çiriş. siriş. **4**. kötük. bədəxlaq. qaba. **5**. kifir. qarışıq. alağ. **6**. əkşi üzülü, suratlı. buruşuq üzlü.

qav quv$_{ka}$: **kav kuv**. qırış büzüş. - parçanı tikəndə çox çəkib boşsan, **kav kuv** durur.

qaval : tümrüq$_{ka}$. dümrük. çıldırma$_{6}$. dəf.

qavalamaq: **1**. bərkitmək. vurqulamaq. kipləmək. tə'kitləmək. **1**. qovalamaq. (< qaqramaq$_{ka}$. < **qaq**). itələyib, dartıb açırmaq.

qavçımaq$_{ka}$: sapçamaq. saldırmaq. üstünə düşmək.

qavdunmaq$_{ka}$: qaqdınmaq. acınmaq.

qavıq$_{ka}$: **1**. hər bir şeyin xırım xırdası. töküntü. **2**. kəpək.

qavır : **gavır**. kavır. kövmək. danmaq.

qavqa edmək: sandırışmaq$_{ka}$. sanrışmaq. sanruşmaq.

qavqa : qovala qaşdı. salım$_{ka}$. sataş. savaş. qaçut$_{ka}$. çarpışma.

qavqacı : tokuşqan$_{ka}$. toxuşqan. toqquşqan. döğüşqən. hər zaman çarpışan.

qavqaş : savaş. batruş$_{ka.}$ bətrüş. bartuş.

qavrulmaq$_{ka}$: qaqrulmaq. qovrulmaq. qoqrulmaq.

qavruşmaq$_{ka}$: qaqruşmaq.

qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. ayırmaq. açmaq.

qavşı$_{ka}$: **1**. incə. çatıq. **2**. qapşı. qapaç. sapaş. qovuşuq. çatıq yapışıq. tutaş. birikkən. - **qavşı** qaş: çatıq qaş.

qavşış : - qavşış gəlişiş: barışıq. barışma. qavşut$_{ka}$. baysallıq.

qavşut$_{ka}$: qavşış gəlişiş. baysallıq. barışıq. barışma.

qavuq$_{ka}$: **1**. sidiklik. məsanə. **2**. kəpək. - **qavuğ əstirmək**: ələyib, kəpəklə unu ayırmaq.

qavuran$_{ka}$: **qavurqan**. **qavran**. qapqıran. qapan. sıxan. sıxışdıran. - **qavran** durum. - **qavurqan** biləzik, başmaq.

qavurqan$_{ka}$: **qavuran**. qapqıran. qapan. sıxan.

qavurmac$_{ka}$: qavrulmuş. qoğurmaç. qovurmaç.

qavurmaq$_{ka}$: qavramaq. sıqmaq. sığıştırmaq. sıxmaq.

qavuş$_{ka}$: **1**. nikah. **2**. barış. varış. elik. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

qavuşmaq : qavuşmaq. birinə qarışmaq. qatlışmaq$_{ka}$. yaqlaşmaq. .

qavuşturmaq: tuşurmaq$_{ka.}$ tüşürmək. tuşqurmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. tuşqurmaq. tuşmaq. tuşurmaq$_{ka}$. raslatmaq.

qavuşut$_{ka}$: nikah.

qavut : **qaqut**$_{ka}$**.** qovut**.**

qavuz$_{ka}$: **gəvüz**. qazılmış, oğulmuş, qatıx, zibil, çôr çöp, tortu kimilərə verilən ad. - **qavuz gidərən**: arıdan. safi. saflayan.

qay : **1**. bəla. - işlənsizin başına, qay (bəla) yağar: məşquliyyətsizin baş, bəladan əsgik olmaz. **2**. **qay !**: gözlə !. diqqət ed !. bax !. - **qayma !** : qayırma. ötür. boş ver. vaz geç.

qaya : **qəyə**. **1**. qorum$_{ka}$. - **yalım qaya**: {1. sarp dağın ətəği. 2. təxdəsəng}. **2**. **qayda**. nərədə. handa. qanda. qayuda.

qaya : **- düz qaya**: üşəriq taş$_{ka.}$ yüşərik.

qayaq$_{ka}$: **1**. qazaq. qayqaq. qazqaq. arx. qanat. yaqaq$_{ka}$. qıyıq. cəviz. girdəkan. **2**. yan. taba. - bu **qayaqqa**: bu yana. **3**. qanaq. qıyaq. qonaq.

qayan : 1. qayur qayqur. mehriban. - **qayan** qağan tanrım: rəhim qadir allah. 2. sayan. e'tina edən.

qayaş : qayqaş. tanış. qohum. famil.

qayçı : **qəyçi**. qırqı. qıftu$_{ka}$. qıpıt. sındı. sındu$_{ka}$. bıçquç$_{ka}$.

qayçılamaq : qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. sındılamaq$_{ka}$. biçqüləmək. qıftulamaq$_{ka}$.

qaydırmaq: (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq$_{ka}$. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

qayğı : **qayğu**. sıxıntı. saxınma. sağınc. həsrət. özləm. - qaldım **ərinc** qayğuqa: vəslət həsrətində qaldım. - **qayğı göstərmək**: qızmaq. qamaşmaq$_{ka}$.

qayı : təvəccüh. diqqət.

qayıq : **geyik**. bax > **qatıq$_{ka}$**. 1. yaban. vəhşi. - **qayıq** heyvan: yaban heyvan. 2. qaymaq. - sarmamış sütdən **qayaq**: qaymaq bağlamadı. 3. qayaq. sayıq$_{ka}$. daşlı yer. sənglağ. **- qayıq yer$_{ka}$**: yoldan sapan olan yer. 4. keçə börk. ərəxçin.

qayıqmaq : ısrınmaq$_{ka.}$ öpgələnip dərlənmək. toplanmaq. çəkilmək. büzülmək.

qayım : dik$_{ka}$. düz.

qayın : **qazın$_{ka}$**. **qadın**. 1. dünür. qohum. - qayın quda: qayın mayın: **qadnaqun$_{ka}$**. **- qayınboyun**: yaxınlar. dünürlər. tayfa uruq. 2. ağac. kürt$_{ka}$. bundan yay, qamçı, dəğnək kimi şeylər - qayın ağacı: qayınğ. qadınğ$_{ka}$. qağınğ$_{ka}$.

qayınğ$_{ka}$: qağınğ. qayın ağacı.

qayınmaq$_{ka}$: qaynamaq. - aşıc **qayndı**.

qayıran : qadırxan$_{ka}$. cabbar.

qayır$_{ka}$: 1. qayqır. qazqır. bədəxlaq. 2. bərk sərt daşlıq qaba topraqlı yer.

qayırlıq$_{ka}$: **qarqırlıq**. daş kimi bərk, təprik çöllük.

qayırmaq: 1. qadırmaq$_{ka}$. qartamaq$_{ka}$. qətdəyib yığmaq. qaytarmaq. qatırmaq. qatlamq. əğmək. burmaq. bükmək. büqmək. - süsin **qayırdı**: qoşunun topladı. - boynun alıb **qayrışdı**. 2. rədd edmək. - xan buyruğun **qayırma**. - sevgi sevgisin **qayırmasın**. 2. qeyirmək. geyirmək. geydirmək. - qılnu bilsə qızıl geyər, yaranu bilsə yaşıl geyər: qırcanmağa qırmızı, can almağa, göy qurşan. 3. qarmaq. məşqul olmaq: ilşinmək.

qayıs : qaysı. qabıq.

qayıslanmaq: qabıq qoymaq.

qayış : **qadış. qazış.** yalığ. dəridən qazılıb, yolunub, kəsilən şırıq. - **qayışı** köklət: yalığın bərkit. - qayış yapmaq, tikmək: **qadışlamaq.**

qayışmaq$_{ka}$: **qayqışmaq**. 1. qayqışmaq. qayırşmaq. birbirinə acımaq. birbirin qorumaq, gözətləmək. qeydinə qalmaq. - ər arvad **qayışın**. 2. qışmaq$_{ka.}$ qaymaq. qıyşıqmaq. qıyqışmaq. qıyışmaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

qayıtmaq : (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq**$_{ka}$**. cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. 1. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək. 2. qadıtmaq. qeyitmək. geri dönmək. - o gedərkən qaytdı: o barır ərkən, qeyitdi.

qay$_{ka}$: <> **qaq**. tufan. tüpən təpən nərsə, yel. - qaya düşdük.

qayqa$_{ka}$: tufan.

qayqaq : qazqaq. qazaq. qayaq. arx. qanat. - qayqaq **qayturmaq**: qazaq qazturmaq.

qayqan$_{ka}$: boyunsımayaz. muqavim.

qayqaş : qayaş. tanış. qohum.

qayqat : **qayqıt**. boyunsımayazlıq. müqavimət.

qayqat$_{ka}$: **qayqıt**. boyunsımayazlıq. muqavimət.

qayqı : qadır. qadqu$_{ka}$.

qayqıq$_{ka}$: qayquq. qayıq.

qayqın : tayığ$_{ka.}$ cayıq. cayan. caysıq. zivən. zivgən.

qayqır : qazqır. qayır. bədəxlaq.

qayqıranmaq: **qayqırmaq**. qızmaq.

qayqırışmaq: burşuşmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq. dəf' rədd edmək. gürgəşdirmək.

qayqırmaq: qızmaq. hirslənmək.

qayqışmaq : **qayışmaq**$_{ka.}$ 1. birbirinə acımaq. qayırşmaq. birbirin qorumaq, gözətləmək. qeydinə qalmaq. - ər arvad **qayışın**. 2. əğilmək. bükülmək. burmaq.

qayqıt : **qayqat**$_{ka}$. boyunsımayazlıq. müqavimət.

qayqıtmaq: qərq edmək. (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq**$_{ka}$**. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

qayqu : təşviş.

qayquq$_{ka}$: qayqıq. qayıq.

qayqur : 1. **qayur**. gözətçi. pərəstar. 2. **qayqur** !: rəd ol !. sikdir !.

qayqurmaq$_{ka}$: 1. maraqlanmaq. istəmək. - barsın nəru **qayqurur**: gedsin hara istəyir. 2. qadqurmaq. qayırmaq. qayqılanmaq.

qayquruq$_{ka}$: buruşuq. çətin.

qayma ! : qayırma. ötür. boş ver. vaz geç. **- qay** !: diqqət ed.

qaymaq$_{ka}$: (**qay**: diqqət. təvəccüh + **ma**. **maq**: nəfy sözcüyü. - qay: diqqət ed. - qayma: qayırma. ötür. boş ver. vaz geç. **1**. **qaymamaq**. xarablamaq. **2**. sayıb işə tutmamaq. altına vurmaq. - ayıq ayıq **qaymadı**: söz (qovl) verib edmədi. **3**. məylətmək. caymaq. **4**. acımaq. qayışmaq. qayırmaq. tınmaq. iltifat edmək. **5**. (yeyiləcək) (< **qaq**). qaqmaq. bərkiyib qalınlanmış, qaqımış nərsə. ət suyu. yağlı, qoyuq olan nərsə. tərəyağı. qayaq. qıyaq. qanaq. qonaq$_{ka}$. **6**. sıdrılmaq$_{ka}$. sızrılmaq. sıyrılmaq. **7**. saymaq. e'tina edmək. **8**. saymaq. təvəccüh edmək. - gerü görüb **qaymadın**: geri baxıb saymadın. **9**. qaya, tufana düşmək. təpiyə alınmaq. ölmək. **10**. sarınğulamaq$_{ka}$. sərınğulamaq$_{ka}$ sərilib sürülmək.

- **gerü qaymaq**: təvəccüh məhəbbət. edmək. inayət edmək.

qaymaqlanmaq: qayuqlanmaq$_{ka}$. qaquqlanmaq.

qaynaq : tərinğüq$_{ka.}$

qaynaq : yul$_{ka}$. yol. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

qaynaqun: qaynan qaynata.

qaynamaq$_{ka}$: **1**. fışqırmaq. yuşulmaq. **2**. təprəmək$_{ka}$. qımıldamaq. **3**. qarşı gəlmək. qəbuldan çəkinmək. sözünü rədd edmək. - o mənə **qaynadı**.

qaynar : **1**. çoğra. çoğar. çoğrama. fəvvarə. fışqıran. **2**. küşən. coşqun. təprəş. təprətík$_{ka}$. coşqun. **3**. taprat$_{ka.}$ çabaş. çıbış. çalqaş.

qaynatmaq$_{ka}$: **1**. əkşitmək. çoqratmaq$_{ka}$. çuvşatmaq$_{ka}$. çuğşatmaq$_{ka}$. coğşatmaq$_{ka}$ coşdurmaq. turşatmaq. köpüklətmək. **2**. gomıtmaq. coşdurmaq. - özük məni gomtdu.

qayratmaq: bilətmək$_{ka}$. qayraq, bilöv sürtüb ititmək.

qayrı : bir şey üçün qayrılmış nərsə. dava.

qayrınmaq: qadrınmaq: qadırlanmaq$_{ka}$. qaddarlanmaq. çağnamaq. çətinləşmək.

qayrışmaq: qaytışmaq. qaqrışmaq. büküşmək. buruşmaq. - olar boyun **qayrışdı**: boyunlaşdılar. boyun büküşdülər.

qaysı : qayıs. qabıq.

qaytar ! : qov. it !. köçür.

qaytaran: çalan. çantur. çevirən. bir işin gedişin dəğişən.

qaytarı : **qatarı**. qeytərilmiş. geyidən. - **qatarı** mallar: qeytərilən şeylər.

qaytarqan$_{ka}$: qatarqan$_{ka.}$ geri döndürmək işi olan. döndürən. qaçıran.

qaytarma: quturma.

qaytarmaq: büküşmək$_{ka.}$ bükmək. qətləmək.

qaytarmaq$_{ka}$: (< **qay** + **tartmaq**. geri dartmaq). aynatmaq. çevirmək. - itə geyik qaytartdı: itinən ovu **qaytarddırdı**. büksəmək. bükmək. qatarmaq$_{ka.}$ qadarmaq. qeytərmək. geri döndürmək. başqatmaq. çevirmək. büksəmək. irgənmək. burcutmaq. qaçınmaq. qayırmaq$_{ka}$. qadırmaq. burmaq. bükmək. əğmək. rədd edmək. təvəccüh, diqqət edmək. - **qaytur**: diqqət ed. - **qayturmadım**: mütəccih olmadım. - işağı çox **qaytursan** pozular. **2**. saldırtmaq.

qaytışmaq$_{ka}$: qayrışmaq. dalbadal, arxa arxaya qoşulmaq. qatışmaq. birbiri ardına gedmək.

qayturmaq$_{ka}$: bax > **qaytarmaq.**

qayuda$_{ka}$: nərədə. handa. qanda. qayda.

qayu$_{ka}$: **1**. təvəccüh. inayət. məhəbbət. **2**. hayu. qanu. hanki. hani. nicə.

qayuq : bax > **güdük$_{ka}$**. qaymaq. diqqət. təccüh.

qayuqlanmaq$_{ka}$: **qaymaqlanmaq**. (< **qaq**). qaqyıqmaq. qaymaqlanmaq. bərkiyib qalınlanmaq, qaqımınmaq. - **süt qayuqlanmaq$_{ka}$**: qaymaq bağladı.

qayur : **qayqur**. **1**. gözətçi. pərəstar. **2**. qayan. mehriban.

qayut : **qayut**. bax > **geyüt**.

qaz : **1**. qaz. - **qaq quq etmək**: qazın səs verməsi. **2**. yoğaq. - axtırur gözüm yolaq \\ tuşqılır ördək **yoğaq**.

qazaq : **1**. qayaq. qayqaq. qazqaq. arx. qanat. **2**. qazmaq. qəz$_{ka}$.

qazan : **1**. aşıc. - iki qoçınqar başı, bir **qazanda** (aşıcda) pişməz. **2**. ərsəm. mərzə. tutaq. müzd.

qazanc qazqanç**.** çıxış. ası. asıq$_{ka.}$ asqı. kar. fayda. tapın. yolqa. tapın. istifadə. mənfəət. cür$_{ka.}$

qazancı : kar. buluş$_{ka}$.

qazanclı: asıqlıq$_{ka.}$ faydalı.

qazanğqu$_{ka}$: qarma qarışıq. dolaşıq (ip).

qazanmaq: qazqanmaq**.**

qazar : onqar. onar. yonan. dələn.

qazdırmaq : qazturmaq**.**

qazı$_{ka}$: girinti çıxıntı. çin qat.

qazıq : bax > **qatıq$_{ka}$**. **1**. **qazunğuq$_{ka}$**. **2**. (**z** <> **t**) **qatıq**. qətik. qətlənib tikilən tikiş. **3**. qavıq. qoşaq. qoşa tikiş.

qazılmış: qazuq. qaznuq$_{ka}$.

qazımaq$_{ka}$: qazmaq. qazımaq. eşmək. deşmək.

qazındı topraq$_{ka}$: qazılmış topraq.

qazınğuq$_{ka}$: qazıq. çivi. mıx.

qazın$_{ka}$: qayın. dünür. qohum.

qazınmaq$_{ka}$: **qazmaq**. qazılmaq. qazmayı iş edinmək. qazar görünmək. **-** quyu **qazınmaq**.

qazıntı : **1**. qayıntı. geyinti. **2**. geyimə yarar. **3**. çox geyilmiş, işlənmiş nərsə. **4**. soyuntu. qırıntı$_{ka}$.

qazırqaq$_{ka}$: bax > **qatırqa.**

qaz$_{ka}$: **qas**. **qasuq**. ağac qabığı.

qazqaq : qayqaq. qazaq. qayaq. arx. qanat.

qazqanç$_{ka}$: qazanc.

qazqan$_{ka}$: - **qazqan yer**: yardıq, dağlı, dərəli, uçurumlu bataqlı yer. - yer yavuzu **qazğan**: yerlərin yavası qazğan. əkinə otlağa yaramıyan yer.

qazqanmaq$_{ka}$: qazanmaq.

qazqır : qayqır. qayır. bədəxlaq.

qazlınmaq$_{ka}$: qazılmaq. çuxurlar yapılmaq.

qazma : kətman. kərmən.

qazmaq$_{ka:}$ onğmək$_{ka}$. yonmaq. dəlmək. qartamaq$_{ka.}$ qırmaq. kərtmək. kəsmək. açmaq.

qazuq$_{ka}$: qazılmış. - **qazuq arıq**. qazılmış arc.

qazunğuq$_{ka}$: qazıq.

qazut : **qazut**. bax > **geyüt**.

qec : **gec**. bevax. - **uzaq** qaldıq: gec qaldıq. - **uzaqdı**, dur ged: bevaxdı. - **uzaqmadan** gəldim. - uzaq gilıçmə: gec inkişaf. **uzaqlaşmaq**: ıraqlaşmaq. yıramaq$_{ka}$. yarılmaq. yaralmaq. çərtilmək$_{ka}$.

qecələmək: tünəmək$_{ka}$.

qecələtmək: tünətmək$_{ka}$.

qecəlmək: tünərmək$_{ka}$. qaranlamaq. qararmaq.

qecikmə: **gecikmə**. uzaqlıq$_{ka}$. yubanma. kütlük.

qecikmək: qəcikmək$_{ka}$. qəcmək.

qeciktirmək : **geciktirmək**. gecirmək$_{ka}$ yubatmaq.

qeciktirmək: **qəcikdirmək**. **qəcitmək**$_{ka}$. qəcitmək.

qecilmək: **gecilmək** yubanmaq. dala salınmaq.

qecim : **gecim. geçim** (**y** <> **ç**) **geyim.** - **geyimlik** yun: **geçimlik** yun: **gecimlik** yun.

qecirmək$_{ka}$: **gecirmək**. yubatmaq. dala salmaq. geciktirmək. yubatmaq.

qecit : **gecit**. yubat. tə'xir. - bir dəyqə **gecitlə** çatdıq.

qecitmək: **gecitmək**. yubatmaq. yubalamaq. tə'xir edmək. - bir dəyqə **gecitdi**.

qecitmək$_{ka}$: qəcitmək. qecikdirmək.

qecmək$_{ka}$: **qəcmək.** qecikmək.

qeçə$_{ka}$: **1**. gecə. **2**. keçə.

qeçəl : **keçəl**. çaqraq. çaqqar. qırbaş$_{ka}$. qırt (qırtər). töklük. alıq$_{ka.}$ aluq. daz. - **çağraq çağsaq** yer: şor çoraq, qayalı yer.

qeçərli : **keçərli**. ərik.

qeçi$_{ka}$: əçqü.

qeçik$_{ka}$: **kəçik**$_{ka}$. qöprü. köprik$_{6}$. geçit. geçik. köprü. atız. köprük$_{ka}$. geçit. geçiş.

qeçilmək: qeciktirilmək.

qeçim : **geçim**. **gecim**(**c**. **ç** <> **y**). **geyim.** - **geyimlik** yun: **geçimlik** yun.

qeçinəcaq: **keçinəcaq**. turqun$_{ka}$. durqun. yaşam.

qeçinən : **keçinən**. ötük. ötüv. ötüşən. həyalı.

qeçinmək: **keçinmək**. kəçmək. ölmək. birbin keçindirmək. ötgürüşmək$_{ka}$. ötrüşmək$_{ka.}$

qeçir : **keçir**. çara. yol.

qeçirmək: vazkeçmək. ərtürmək$_{ka}$. bağışlamaq. qəbullənmək. səvritmək$_{ka}$.

qeçiş$_{ka}$: **keçiş**. geçit. körpü. geçiş. köprü. atız. köprük$_{ka}$. geçit. geçik$_{ka}$. - **küçiti** su ilətdi: apardı, götürdü.

qeçişmək$_{ka}$: geçinmək. ötüşmək.

qeçit : geçit. köprü. atız. köprük$_{ka}$. geçiş. geçik$_{ka}$.

qeçitmək$_{ka}$: **qəcitmək**. keçirtmək.

qeçqi : geçgi. geçit. güzər.

qeçmək$_{ka}$: **keçmək**. **1**. ozmaq. osmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. - onun atı **ozdi**. **2**. savılmaq$_{ka.}$ savulmaq. yaşmaq. yatmaq. enmək. **3**. geçinmək. köçmək. ölmək. - ər **keçdi**. **4**. girmək. tarılmaq$_{ka}$.

qeçmiş : uzağı$_{ka}$. ötən. - **keçmiş** biliklər: uzağı ötən bilginlər.

qeçsətmək$_{ka}$: keçindirmək. keçmək umudunda bulundurmaq.

qeçünmək$_{ka}$: keçər görünmək.

qeçürən: **keçürən**. gəzürən. keçqürqən. köçqürən. güzəşdə gedən. bağışlayan.

qeçürgən$_{ka}$: **keçürgən**. **1**. çara, yol yoruq bilən, düşünəın. evirgən tevirgən. **2**. başaran. başarıqlı.

qedici : gedici. bardaçı$_{ka.}$

qediş : **gediş** yoruq$_{ka}$. yorıq. xuy.

qediş : **gediş**. **1**. baruğ. hərəkət. **2**. borıq. axma. yorığ$_{ka.}$ yoruq. yürümə. yerimə. xuy. **3**. uğraq. oğraq. osuq. - işlərin **uğraqı**: gedişi.

qediş : gediş. borıq. yorıq. yoruq. xuy.

qedmək$_{ka}$: **gedmək**. çəkilmək. - o evə **geddi**: öndü.

qen : **gen**. isik. ısıq$_{ka}$. saf. açıq. yatız. enli, açıq.

qenğitmək$_{ka}$: genişlətmək.

qenğrünmək$_{ka}$: genişləmək. bolluq içində yaşamaq.

qenğümək$_{ka}$: genişləmək.

qenğürmək$_{ka}$: genişlətmək.

qeniş : **geniş**. təriŋğ$_{ka}$. dərin. ənqin. engin.

qeniş : geniş. yetiz$_{ka}$. ənli. eninə geniş olan.

qenişlik : **genişlik**. yatızlıq. yətüzlük. açıqlıq.

qenişlik : **genişlik**. yetizlik$_{ka.}$ bir şeyin əni.

qenqütmək$_{ka}$: **gəngütmək**. gengərtmək. genişlətmək. - ər evin **gəngütdü**: genlətdi.

qenlik : **genlik**. qarşaq$_{ka}$.

qenrün : **genrün**. bolluq. açıqlıq.

qeri : **qerü$_{ka.}$ - qeri qoymaq**: tıtmaq$_{ka}$. tıdmaq. tıymaq. tutmaq. qadalamaq. qadağalamaq. mən' edmək.

qerü$_{ka}$: qəri. arxa. - **gerü qaymaq**: təvəccüh məhəbbət. edmək. inayət edmək. - **geriyə salmaq**: nərsəni uzatmaq. aşınmaq. yubatmaq.

qeşürgən: **keşürgən$_{ka}$** keçən. bağışlayan.

qetərmək$_{ka}$: qeytrəmək$_{ka}$.

qetişmək: **qedişmək$_{ka}$**. **1**. qopmaq. ayrılmaq. - olar birbirindən **gedişmək**: ayrıldılar. **2**. ayrılmaq. ayrışmaq.

qetlən : **getlən$_{6}$**. çəkə. pərhiz.

qetmək$_{ka}$: gedmək. qitmək. yox edmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan qalxmaq.

qetməksəmək: **getməksəmək**. barıqsamaq**.**

qey : **gey$_{ka}$**. bir şeyi anlatmaqda abartma, obartma, bəkitmə ilgəci. - **gey** at: nə gözəl atdı. - **gey** nəŋğ: nə gözəl şey.

qeyçiləmək : **qayçılamaq**. qıftulamaq$_{ka}$. sındılamaq$_{ka}$. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. biçqüləmək.

qeydirmək: **geydirmək**. taxmaq. - əynivə gey: əynivə tax.

qeydirmək: **geydirmək**. tonatmaq$_{ka}$. tonutmaq. donatmaq. qapatmaq. örtmək.

qeygi : **geygi**. geyim.

qeyik$_{ka}$: **geyik**. qayıq. yaban. vəhşi. yaban heyvanlarına verilən gənəl ad. - **qayıq** heyvan: yaban heyvan. - **keyik** söğüd: yaban söğüt. **- qeyik söğüt**$_{ka}$: yaban soğüdü.

qeyim : **geyin**. **geyim** (**y** <> **ç**) **geçim**. **gecim**. **giyiz. giziz. giviz. güvüz**. **qidiz**$_{ka}$**.** 1. geygi. **-** gözü oxşayan **geyimdir**. **- geyimlik** yun: **geçimlik** yun. **-** öndüni **yalıq**, geyin **yalıq**: ön qaş, arxa qaş. 2. **geyin**. **kidin**. **keyin**. **qeyin**. (**y** <> **c**) **gecin**. yuban. gec. dal. ard. sonra. son. - iş **geyin**: işin sonu. - işin **geyin** baxınqıl: işin sonun düşünginən. - kidin təlim ökündü: geyin (sonra) telim ökündü. - geyin qaldım: gecin qaldım. - **geyin** qaldın yolundan sən: **gec** qaldın. - **geyin** gəldin, **gecin** qaldın: **bevax** gəldin, **arda** qaldın.

qeyinti ton$_{ka}$: çox qeyilən paltar.

qeyit : **geyit**. bax > **geyüt**.

qeyiz : **geyiz**. geydirməyə, geyinməyə yarar nə, örtük, parça. - **geyiklik geyiz**: geyimlik parça.

qeyizgək$_{ka}$: 1. geyilmiş, təzəliği gedmiş geyim. 2. keçələşmiş parça.

qeyizlik$_{ka}$: keçə, geyim, paltarlıq.

qeylik$_{ka}$: **geygil**. ürkək yüryək, saçan atılan yaba, vəhşi nə. - **geylik** kişi: geygil, qaba, yaba adam. - **qeylzlik yün**$_{ka}$: toxunma, parçalıq yün.

qeyp : **keyp**. **kip**$_{ka}$**.** qalıb. - kərpiç **kipi**.

qeytərmək : qatarmaq$_{ka.}$ qadarmaq. qaytarmaq. geri döndürmək. başqatmaq. çevirmək.

qeyük$_{ka}$: **geyük**$_{ka}$. **kəyüq**$_{ka}$. bax > **geyüt**. geyim. gəbə. kəpənək qibi örrtüklər. - **geyüklük qeyiz**$_{ka}$: yağmurluq yapmaq üçün ayrılmış, hazırlanmış keçə.

qeyüklük: **geyüklük**$_{ka.}$ paltarlıq parça.

qeyürmək$_{ka}$: geydirmək.

qeyürsəmək$_{ka}$: geydirmək istəmək.

qeyüt$_{ka}$: **geyüt**. **kədüq**$_{ka}$. **qəyüt**. **qazut**. **qayut**. **qadut**. **geyit**. (1 < **girmək** <> **geymək**. 2 < **qatılan**, artırılan nırsə). 1. kəpənək. kəpəng. yağmurluq. 2. geyim. paltar. geyəcək. 3. xələt. 4. tulqanın altına geyilən, tükdən yapımış taqqa. 5. camaşır. qiyəcək. gəlin, qüvəyin qohumlarına ərməğan olaraq veriləy xələt.

qəbəli$_{ka}$: kələbək. əvələk. pərvanə.

qəbətmək: **qəbətmək**. öldürmək. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq.

qəbəzlik$_{ka}$: pambıqlı. pambıq yiyəsi.

qəbimək$_{ka.}$ gəpimək. qurumaq.

qəbir : məzar. tünəriq$_{ka}$. qaranlıq. sin.

qəbitmək$_{ka}$: qurutmaq. qəpitmək.

qəc : **gəc**. aqartma. ağartma. arınqa.

qəddağ : (< **qəddək**: (< **qəddəmək**: bərkitmək. uşağa verilən kömək əmzik).

qəddək : (< **qəddəmək**: bərkitmək) uşağa verilən kömək əmzik.

qədəş$_{ka}$: **qabdaş**. (< **qa**: qabın qısalmış biçimi + daş: birlik simgəsi). **1**. bir qabdan olanlar, bir qarından, yataqdan, bətndən olanlar. qardaş. **2**. bir çölməkdən, ocaqdan, bir soydan gələnlər: qahum, qataş. qarındaş. qardaş. **3**. bir ölkədən, sınırdan, məsləkdən olanlar

qədi : **kədi**. çətük. - **güvük muş**: ərkək kədi.

qədik : tarul. darıl.

qədilmək$_{ka}$: qiyilmək.

qəd$_{ka}$: **gəy**. **gəz**. bax > **gey**. obartma. bəkitmə bildirən bir ədat. qəd. qəy.

qədqü$_{ka}$: **gəykü**. **geygü**. **geyim**. geyiləcək nəsnə. bürgək (**bürgəş** > **puşak$_{fars}$**).

qəfqək : **kəfgək$_{ka.}$ kəvgək$_{ka.}$** pəltək. kəkəmə kimsə.

qəfrəmək$_{ka}$: **gəvşəmək**. **gəvrəmək**. **kövrəmək$_{ka}$**. **küfrəmək**. **kəfrəmək**. pasaymaq. sayıflamaq. - gücün **kəfrəmsin**.

qəftə : **kəftə**. kaftan. yalma$_{ka}$. yağmır (yağmurluq).

qəkə : **kəkə**. titiz$_{ka}$. kəkrə. gəs.

qəkləşmək: **kəkləşmək**. kəktəşmək$_{ka}$. hınçlaşmaq. kin bağlamaq. cicikləşmək.

qəkük$_{ka}$: səksək quşu. qəmiği büyü, tilsim üçün kullanılır.

qəküş$_{ka}$: **kəküş**. şiş üçün sürülən bir ilac. aqsırqan otu.

qəq : **kək$_{ka}$**. **qaq**. **1**. kin. hınç. öc. **2**. **əmək**. **dəd**. dərd. sıxıntı. zəhmət. əziyyət. **3**. sınaq. təcrübə.

qəqələşmək: **kəkələmək**. dili tutulmaq. dili ağırlaşmaq, buruşmaq. aqnamaq$_{ka}$.

qəqəmə : **kəkəmə**. kəvgək$_{ka.}$ kəfgək$_{ka.}$ pəltək.

qəqəzlik: **kəkəzlik**. çanaqlıq$_{ka}$. qəvşəklik. pərişanlıq.

qəqirə : **kəkirə**. acı. - **kəkirə** kolu: acı, ətacı kişi. - **kəkrə** otu: bal qoxulu, acı dadlı bitgi.

qəqirmək$_{ka}$: **qəkirmək$_{ka.}$** qəğirmək.

qəqlik : **kəklik$_{ka}$**. **qaqlıq$_{6}$**.

qəqlik$_{ka}$: **gəklik**$_{ka.}$ kinli. hıncli.

qəqmən : **kəkmən**. **1**. qaqman. sınaqlı. təcrübəli. - **kəkmən ər**: isti soyuq çəkmiş kişi. **2**. dərd. əzab. zəhmət.

qəqrə : **kəkrə**. **1**. dəvə tikəni. **2**. titiz$_{ka}$. kəkə. gəs.

qəqrə : kəkrə. türü$_{ka.}$ gəs. buruşturan.

qəqrək : **kəkrək** (< **qaqraq**). **1**. kəvir. qarqaq$_{ka}$. **2**. **gəks**. **kəkəs**. dadlılıqdan uzaq, quru tamlı nərsə.

qəqtəşmək: **kəktəşmək**$_{ka}$. kəkləşmək. hınçlaşmaq. kin bağlamaq. cicikləşmək. - olar ikisi **kəkrəşdilər**.

qəl : **kəl**. aybanğ$_{ka.}$ başı lüt, açıq.

qəldəçi$_{ka}$: qəlici. gələn.

qəldürmək$_{ka}$: **gəldürmək**$_{ka.}$ gətirmək.

qələbək$_1$: **kələbək$_1$**. kəpəli$_{ka}$. kəpələk$_6$.

qələb$_{ka}$: **kələb**. güclü kökldən səmirtən ot.

qələçü$_{ka}$: **kələçü**$_{ka}$. hədis. söz, gəp danışıq.

qələf : **kələf**. qaptaq$_6$. yumaq.

qələk : - **kələk gəlmək**: tavluklamək$_{ka}$:

qələk : - **kələk qılmaq** yap yup qılmaq$_{ka}$. al edmək. yubılamaq. yuplamaq.

qələk : **kələk**. tar. tav. sal. təv. təf$_{ka}$. hilə. ucluq. üçlük. tələ. çantur. - kələk gəlmək. tovlanmaq. tavlanmaq. girlənmək.

qələkbaz: **kələkbaz**. ütrük$_{ka.}$ hiləci. yalançı. ütücü adam.

qələqən : **gələgən$_{ka}$**. gələn.

qələqü : **kələkü$_{ka}$**. tarla sıçanı

qələm : **kələm - yımırtqa yaş$_{ka}$**: təzə kələm.

qələn : **gələn**. baran. gələgən$_{ka}$. - **baranlar**: gələnlər. - **baran** varmı: gələn varmı.

qələnək : gələnək. gəlik. (< **gəlmiş**). keçənərdən gəlib çatan öğrəklər, biliklər. kültür.

qələr$_{ka}$: qələr. kərtənkələnin gənəl adı.

qələsi$_{ka}$: qəlmə zamanı.

qəlgirmək : **gəlgirmək**. gəlmək istəmək. - o sizə **gəlgirmir**.

qəlğiz : gəlğiz. qəlinğiz$_{ka.}$ sel.

qəlik : **gəlik$_{ka}$**. **1**. dəvamlı gedilə, dəyilən yer. **2**. gəlinən, qaçılan sığınan yer. - dazın **gəliyi** börkçü: keçəlin qaçaq yeri, börkçü tükanıdı. **3**. gələnək. keçənərdən gəlib çatan öğrəklər, biliklər. kültür. **4**. qələcək. qələcəki. .

qəlikli$_{ka}$: gəlmək üzərə olan.

qəliksək$_{ka}$: qəlməyə istəkli olan.

qəliksəmək$_{ka}$: gəlmək istəmək. qəlsəmək.

qəlimsenmək$_{ka}$: qəlir görünmək.

qəlin : **gəlin** - ətsiz boş, **gəlinsiz** toy.

qəlin : gəlinin gərd**əh** gecəsi taxdığı başlıq: **didim**$_{ka}$.

qəlinğiz$_{ka}$: **gəlinğiz**$_{ka.}$ gəlğiz. sel. **- gəlinğizləyü**$_{ka}$: sel qibi.

qəliş barış$_{ka}$: gəl ged. gəliş gediş. - **qəlişliq barışlıq ev**$_{ka}$: qonuq odası.

qəlişmə : **gəlişmə**. yapraq. dirçəliş. cücərmə. inkişaf.

qəlişmək barışmaq: birbirinə gəlip gedmək.

qəlişmək$_{ka}$: qəlmək.

qəlizlətmək : yoğurmaq. yoğrutmaq. qavama gətirmək.

qəlqəlimət: **gəlgəlimət**$_{ka.}$ gəlmək için.

qəlqin$_{ka}$: **gəlgin**$_{ka}$. ırmaqın, dənizin daşar qabarması. mədd.

qəlqirmək$_{ka}$: qələ yazmaq. gəlmək istəmək.

qəlqü : **gəlgü**$_{ka.}$ qəlmə zamanı. qəliş. qələcək.

qəlqüçi$_{ka}$: **gəlgüci**$_{ka.}$ qəlici. gələn.

qəlqülük$_{ka}$: **gəlgülük**$_{ka.}$ gəlməyə haq qazanmış (kimsə).

qəlləşmək : **kəlləşmək**. tazarmaq$_{ka}$. tazqarmaq. tazqırmaq.

qəlmək : **gəlmək.** giriş. virud.

qəlsəmək$_{ka}$: gəlmək istəmək. qəliksəmək.

qəltək : yumqal. fırlan.

qəltəkləmək: yumqalamaq.

qəltürmək$_{ka}$: gətirtmək. qəldürmək.

qəm : **kəm**$_{ka}$. **1**. qussə kədər. sağuş. sağınc. - gəm alınaz. başı sərt. çamış at: **salqa at**$_{ka}$. **2**. xəstəlik. kefsizlik.

qəmdən$_{6}$: **kəmdən**$_{6}$. azdan. azraq olmaqdan, az olmaqdan. - kəmdən olması, **serdən** yeğdir. (# **serdən**$_{6}$: çoxdan. çoxraq, çox, artıq).

qəmdük : **kəmdük. gəmdük**$_{ka}$. gəmrilmiş. - **kəmdük** sünqük (**sümük**) kəmlük sümük: gəmik sümük: əti sıyrılmış, ayrılmış sümük.

qəmə : **sıqırqan**$_{ka}$. saqırqan. böyük sıçan.

qəmənd : **kəmənd**. **kamand**. sırtmaq$_{6.}$ duzağ. tutsaq. qısmaq$_{ka}$.

qəmər : **kəmər**. qurın. quşaq. qurşaq. belbağ. bağ. urama. qurın. mahasirə.

qəmətmək: **qamatmaq**$_{ka}$.

qəmgərmək : **kəmgərmək**. səyrəmək. kəmlənmək. azalmaq.

qəmi : **gəmi**. uçan. iki yelkənli gəmi.

qəmik : **gəmik**. əti ayrılmış sümük. - **gəmik sümük**: kəmdük sünqük: kəmlük sümük: əti sıyrılmış, ayrılmış sümük. - qabırqa gəmikləri. göğüsün yanları: **küsri**$_{ka}$

qəmí$_{ka}$: gəmi. kimi.

qəmilmək: **kəmilmək**. qamılmaq$_{ka.}$ söykənmək. yana yatmaq.

qəminmək: **kəminmək**. anqdımaq$_{ka}$**.** anğdımaq$_{ka}$. pusmaq. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq.

qəmircik: **gəmircik**. qıqırdaq. quzruf. gəvək$_{ka}$.

qəmirmək: **kəmirmək** gəmürmək$_{ka}$. **1**. çeynəyib yemək. **2**. qırağa qoymaq, atmaq. -

qəmiş : **kəmiş**. qıraq. atılmış.

qəmişmək: **kəmişmək**. **1**. çeynəyib yemək. **2**. azaltmaq. çıxartmaq. qırağa qoymaq, atmaq. - bunu kəmiş. - onu, bu sayışdan **kəmişdik**: onu, bu hesabdan çıxdıq. **3**. gizlətmək. qoymaq. quylamaq. - iyiliyi su ayağında **kəmiş**, başında dilə. **4**. əkişmək. əkmək. - güzdə **kəmişən**, yazda **dərişər**.

qəmləmək: **gəmləmək**. **kəmləmək**$_{ka}$. **1**. kötüləmək. xəstələmək. **2**. noxdalamaq. - qığırıb, atı **gəmşədim**, qalxan süngü cumşadım. **3**. narahat edmək.

qəmlənmək: **kəmlənmək**$_{ka}$. **1**. xəstələnmək. pisəlmək. - at **kəmləndi**. **2**. səyrəmək. kəmgərmək. azalmaq.

qəmlətmək: **kəmlətmək**$_{ka}$. **1**. sıxıntı, zərər vermək. **2**. kötülətmək. **3**. xəstəlıtmək.

qəmmək: **kəmmək. qammaq**$_{ka.}$ alçatmaq. təhqirləmək.

qəmrilmiş: **gəmrilmiş**. kəmdük$_{ka}$. - **kəmdük sümük**: əti sıyrılmış sümük.

qəmrit : **kəmrit. kədrim$_{ka}$.** gəmrilmiş. arınmış. - **kədrim ət**$_{ka}$: dəridən üzülmüş ət.

qəmrüşmək$_{ka}$: gəmirişmək. gəmirmək.

qəmürmək$_{ka}$: **1**. gəmirmək. nərsəni nədən ayırmaq. **2**. çeynəmək. öğmaq. əzmək.

qəncəklənmək$_{ka}$: gəncək qılığına girmək. gənc**ək**ləşmək.

qənciq : **qənciq**. qancıq. qiçiq oğlan.

qənc$_{ka}$: **gənc**. cocuq. hər heyvanın kiçiğü.

qəncliq : gənclik. yiqitlik$_{ka}$.

qəndəkarlıq : **kəndəkarlıq**. onquş$_{ka}$. yonquş. nəqş. yazı. oyma.

qəndik : **kəndik**. ambar. yığılma yeri.

qəndi$_{ka}$: **kəndi**. **1**. zat. nəfs. **2**. kənd. kəndü. kənüt. qala. şəhir.

qəndlik : **kəndlik**. kətlik. dostluq. arxadaşlıq. düzlük. sədaqət.

qəndü : **kəndü**. **kənit**. **1**. iç. öz. zat. nəfs. - **kənit** gördüm: **kəndim**, özüm gördüm. - o **kəndi** aytdı: o özü sylədi. - **kəndi** gərək: özü gərək. **2**. kəndük. kəndik. ambar. qoyaq. tavarlıq$_{ka.}$ davarlıq$_{ka}$. taparlıq. tavrıq. durdaq. xəznə. tarıqlıq$_{ka}$. darılıq. tavrıq. durdaq. xəznə. turdaq. yığılma yeri. yatuq$_{ka.}$ yığın. - **kəndükə** un tıxıldı. **3**. kənd. kənüt. qala. şəhir.

qəndüq : **kəndüq**. oyulub, düzəlmiş qab, küp.

qənə : **kənə**. saqırqu$_{ka}$. sağıqur.

qəngəş : **gəngəş**. - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizin öpreşür. - **gəngəşli** bilik utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur.

qəngəşlik: - **gəngəşli** bilik artamaz: dalı qalmaz.

qən$_{ka}$: **kən**. **kənd**. şəhər.

qənqəmək$_{ka}$: **gənqəmək$_{ka.}$** danışmaq. görüşmək. tədbir edmək.

qənqəş$_{ka}$: **gənqəş$_{ka}$**. **1**. sığ. az. qolay. xəfif. **2**. işlərdə danışma. görüşmə. düşünmə. tədbir.

qənqəşli$_{ka}$: danışıqlı. tədbirli.

qənqəşmək$_{ka}$: **gənqəşmək$_{ka}$**. qarşılıqlı danışmaq. tədbirləşmək.

qənqəşsiz$_{ka}$: **gənqəşsiz$_{ka.}$** danışıqsız. tədbirsiz.

qənov : oluq. arx. **kovuş**. **qoğuş$_{ka}$**. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu.

qənt$_{ka}$: kənd. kən. şəhir.

qənüt : **kənüt**. kənd. kəndü. qala. şəhir.

qənzək : **gənzək**. ağan. (**aqan ər**). gənizdən söz söyləyən. burnunda danışan.

qənzi$_{ka}$: qırmızı, sarı, yəşil kimi birtaxım rəngləri bulunan bir çin toxuması.

qəpçə : (< **qap**). **kəpçə**. çəmçə. çöməç. çömçə. çümiç$_{6}$. kəpəç. qapaç.

qəpçələmək: **kəpçələmək**. qamıçlamaq$_{ka.}$ qəpçəyi daldırmaq.

qəpəç : (< **qap**). **kəpəç**. kəpçə. çəmçə. çöməç. çömçə. çümiç$_{6}$. qapaç.

qəpək : **kəpək**.

qəpək : **kəpək**. **qəpik**. **1**. qalan. qalınqu$_{ka.}$ **2**. sökti$_{ka}$. söküt. hər bir oğuq, qopuq nəsə. **3**. darı kəpəyi. qavuz. qavıq$_{ka}$. **4**. qıltıq$_{ka}$. (başta bulunan) qonaq. unda, başta bulunan qəpək. - **qəpək yincü$_{ka}$**: kiçik inci.

qəpələk$_{6}$: **kəpələk$_{6}$**. kəpəli$_{ka}$. kələbək1.

qəpənək: **kəpənək**. **1**. kədük$_{ka}$. yağmurluq. üst paltar, qiyəcək. **2**. kəpəli$_{ka}$. kəpələk$_{6}$. kələbək1.

qəpəz$_{ka}$: **kəpəz**. pambıq. - **kəpəz** uruqlandı: pambıq qozalandı. - **bəliklik** kəpəz: fitillik pambıq.

qəpəzliq$_{ka}$: **kəpliz**. **kəpzil**. pambıqlıq. pambıq bitən yer.

qəpik : **kəpək**. hər bir oğuq, qopuq nəsə.

qəpimək$_{ka:}$ **kəpimək**$_{ka}$. **kəbimək**. bəzi yerləri qurumaq.

qəpit : kəpit$_{ka}$. məyhana.

qəpitmək$_{ka}$: kəbltmək. qurutmaq.

qəpləşmək: **gəpləşmək**. sanruşmaq$_{ka.}$ ağız ağıza verib danışmaq.

qərçəkləştirmək: çınlatmaq. təsdiq ettirmək.

qərçəklik: kirtü$_{ka}$. doğruluq. h**ək**iqət.

qərçəkmək: **gərçəkmək**. çınıqmaq$_{ka.}$ doğruımaq. doğurmaq. təhəqqüq tapmaq.

qərdəş : - **süt qərdəş**. əmikdəş. əmgəş. bir məmədən süt içən körpələr.

qərdiləmək : **kərdiləmək**. atızlanmaq$_{ka}$: toprağı evik, bəndlərə ayırmaq.

qərdirmək: gərdirmək. çöztürmək$_{ka.}$ çəktirmək.

qərə : **kərə**. **1**. qata$_{ka.}$ dəfə. kəz. **1**. qıya$_{ka.}$ qaraltı. şəbəh.

qərək : **gərək**. tutmalı. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. tutqar. vacib.

qərəki : **kərəki**. qaraqu$_{ka}$.

qərək$_{ka}$: **gərək**. **gərgək**. **gərgil**. **1.** belə. - yağın **ərsə gərək**, yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atınında **olsa belə** dəyir: yararlıdı, dərdə dəyir. **2.** buxsat. icbar. lâzım. ihtiyac. - **nə gərək**$_{ka:}$ nə gərək. (. <> **g**) nərək: ceyiçün. nəyivə gərək. **3.** olmalı. yaraşır. gözəl. yaxcı. - **gərəkmü**: öyləmi. yaxcımı.

qərəkləmək$_{ka}$: qaraqlamaq. yoqluğu dolayısıylə aramaq. araştırmaq. - siz nə **gərəklisiz**.

qərəklik : gərəklik. edu$_{ka.}$ zərurət.

qərəkü : **kərkü$_{ka}$**. **1**. çadır. - kök gördü **kəriki** üzdü: ağırlıq, çətinlik görüb, ev eşiyin üzüb (söküb) geddi. **2**. qışlıq ev.

qərəkülənmək$_{ka}$: **kərəkülənmək**$_{ka}$ çadırlanmaq. çadır edinmək. çadıra girmək.

qərəm : **gərəm**. **qırım**. (< kərmək: qazmaq). toprağı qazaraq oyunmuş yerlik. yerdola$_{6}$. izbə. padval. zerzəmi.

qərgilən: **gərgilən**. gərilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən.

qəri : **gəri**. gərü$_{ka.}$ qaru. doğru.

qərik : **gərik$_{ka}$**. **gərgik**. **kərik**. **çərik. çarıq**. **yarıq**. **1**. gərnişlik. gərnəşik. **2**. batruş$_{ka}$. bətrüş. quyuq. bərk. qəliz. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq). **3**. gərim. örtük. **4**. geniş.

qərilgən: gərilgən. əsingən. əsnəyən.

qərilgən$_{ka}$: gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən. - **gərgilən** sözlər. - **gərilgən** dağlar.

qərilmək$_{ka}$: **gərgilmək**. **1**. açılmaq. çəkilmək. **2**. gərnəşib əsnəmək.

qərilmiş : **gərilmiş**. kərkük. açıq. yalaman.

qərim : **gərim**. gərik. örtük. duvarları örtən, qaplayan toxuma nəsnələr.

qərin : **gərin**. uzun.

qərinən : **gərinən**. gərilən. gərgilən. gərniyən. əsniyən. uzanan. çəkilən.

qəriş : **gəriş**. **1**. dayanış. savaşta dayanma. muqavimət. **2**. savaş. atış. **3**. giriş. atın sırtı, beli, yelkəs$_6$, yağırnı. təpə. nərsənin şişik, topal olan bölümü. - dağ **kərişi**. - at **gərişi**: at yağrı. - **kəriş** yağrı, oğula qalar: atın kürək yarası oğula andıra qalır.

qərişmək: **gərişmək**. **1**. gərgişmək. gərməşmək. dartışmaq. tartışmaq. savaşmaq. mücadilə edmək. - **nəlik** gərişdin: nəyə ki savaşdın. **2**. uğraşmaq. çəkişmək. **3**. asınmaq$_{ka.}$ əsinmək. asılaşmaq**.** dartışmaq. çəkişmək. **4**. qarışmaq. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru **qarışma**. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq** gərək. - yaşam içrə **qaraşmalı**, duruşmalı. .

qəritmək$_{ka}$: **gəritmək**. **qarıldatmaq**. **1**. bavıllatmaq$_6$. səsin çıxarmaq. havlatmaq. hürdürmək. - bəsdi iti **gərildətmə**. **2**. $_6$. boş boş danışmaq. gurramaq. şişirmək. - çoxda gəritmə.

qərjü : **kərçü$_{ka}$**. kərüç. qırıç. dənə. tüfəktə atılan yuvarlaq dənələr.

qərkəs : **kərkəs** burqut$_6$. ilquş$_{ka}$.

qərkük : kərkük. gərilmiş. açıq. yalaman.

qərq edmək : qayqıtmaq. (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq$_{ka}$. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

qərq olmaq : **1**. qarmaq. cumub batmaq. qaruqmaq. girib dalmaq. **1**. qarımsınmaq$_{ka.}$ boğulmaq.

qərqəmək : **kərqəmək.** yaraşmaq.

qərqik : **gərgik**. **gərik**. gərnişlik. gərnəşik.

qərqi$_{ka}$: **kərki$_{ka.}$** dülqər kəsəri. kəsər.

qərlənmək : **gərlənmək**. (**ç** <> **q**) **çərlənmək**. yağlanmaq. ətlənmək.

qərmə : **kəmrə**. kəsək. quru təzək: çalma.

qərmək : **kərmək**. **gərmək$_{ka}$**. **1**. çəkib uzatmaq. **2**. kərib kəsmək. qapatmaq, ürümək. qablamaq. - yollar **kərildi**. **3**. toplamaq. qurmaq$_{ka.}$

qərmən : **kərmən**. **kətman**. qazma.

qərməşmək : dartışmaq. qərişmək$_{ka}$.

qərnəş : **gərnəş**. gərniş.

qərniş : **gərniş**. gərnəş.

qərniyən. : **gərniyən**. gərilən. gərgilən. gərinən. əsniyən. uzanan. çəkilən

qərpiç$_{ka}$: kərpiç. - pişik **kərpiç**.

qərşəkü : **kərşəkü$_{ka}$. kürşək**. kürək yağırı, yarası. - **kərşəkü at$_{ka}$**: kürşəkli at.

qərt ! : kərt !. izlə !. quşla !. nişanla !.

qərtəmək: alçaltmaq. əsgitmək. təhqiləmək.

qərtik : kərtük$_{ka.}$ alçaq. əsgik. mühəqqər.

qərtil : **kərtil**. **qartal**$_{ka}$. (< **kərmək**). **1**. kəsilmiş. doğral. qiymə. qırıq qırıq olan. parçalanmış. - **kərtil** ət: qırtıl ət: qiymə ət. - **kərtil kərtil**: kəsik kəsik. parça parça. **2**. ağlı qaralı, rəhbə rəh, alaca nərsə. - kərtil (**qartal**) **qoy**$_{ka}$: qır alaca qoyun.

qərtmək: **kərtmək$_{ka}$**. kərtik kərtmək. kəsək qoymaq. boqramaq. bükərmək. boqramaq$_{ka}$. doğramaq. kəsmək. kəsmək. qartamaq$_{ka.}$ qırmaq. açmaq. qazmaq.

qərtük : **kərtük**$_{ka}$. kərit. kərtik. - **kərtük kəmrüq**$_{ka}$: **kərmük kəmrük**: **kərüt kəmür**: kəsik küsük. yartıq yırtıq. gədik.

qərtürmək : **kərtürmək$_{ka}$. kərkürmək.** qərdirmək. sərdirmək.

qərüç : **kərüç**. kərçü. qırıç. dənə.

qərü$_{ka}$: **gəri**. qaru. doğru.

qərüt : **kərüt**. - **kərüt kəmür**: **kərtük kəmrüq**$_{ka}$: **kərmük kəmrük**: kəsik küsük. yartıq yırtıq. gədik.

qəs : **gəs**. titiz$_{ka}$. kəkə. kəkrə.

qəs : **gəs**. türü$_{ka.}$ kəkrə. buruşturan.

qəs : **kəs**$_{ka}$. **kəsək**. **1**. kəssək. parça. **2**. tikə. bölük. parça. - bir **kəs**: bir tikə. **3**. kəsək. kəsik. çart$_{ka}$. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa.

qəsək : **kəsək**. kəs$_{ka}$. kəsik. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa. **1**. kəsik. kəs. kəsik. parça. - kəsəklə qoğmaq: **kəsləmək. 2**. gədik. kərtük. kəmrük$_{ka}$.

qəsəl : **kəsəl. 1**. sökəl$_{ka}$. kəsil. iğlik. iğçil$_{ka}$. xəstə. **2**. acıqlıq$_{ka}$. ağrı. dərd. man.

qəsik : **kəsik**. **1**. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parsa. parça. . gədik. kərtük. kəmrük$_{ka}$. **2**. kəsək. kəs. kəsik. parça. **3**. kəsək. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. parça. parsa. tikə. tikim. tikü$_{ka}$. tikir. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. **4**. parçalanmış hər şeyin yarısı. buçuq. bıçuq$_{ka}$. **5**. tüpi. turpılmış. biçik. qıssa. güdə.

qəsik : kəsik. turpilmiş.

qəsil : **kəsil** kəsəl. sökəl$_{ka}$. iğlik. iğçil$_{ka}$. xəstə.

qəsiləcək: **kəsiləcək**. toxumluq.

qəsilqən: **kəsilqən**$_{ka}$. qırılan.

qəsilmə : **kəsilmə**. üzüqlük$_{ka}$.

qəsilmək: kəsilmək. kəslinmək$_{ka}$. qırqılmaq. qısaltılmaq. utrulmaq$_{ka}$. bıçılmaq$_{ka}$. büqülmək$_{ka}$. üzlükmək.

qəsim : **kəsim**. **1**. biçim$_{ka}$. dilim. - bir **kəsim** ot: bir orum ot: bir oraqta çıxarılan ot. **2**. örum. hörüm. urum. dəsdə. - bir **örüm** ot: bi **kəsim** ot. bir oraqta biçilən ot

qəsişmək: **kəsişmək**. ütrüşmək$_{ka}$. biçişmək. bıçışmaq. ayrışmaq.

qəsqin : **kəsgin.** **1**. titrü$_{ka}$. didik. dik. acıq. **1**. bilənmiş. yitik$_{ka}$.

qəsqü$_{ka}$: kəsəcək nəsnə.

qəsqüq$_{ka}$: **kəsküк**. qısquc. həlqə. tuğ. tuğla. köpəyin boynuna keçirilən təsmə.

qəsləmək$_{ka}$: kəsəklə qoğmaq.

qəslik : kəslik. qıtlıq. yoxluq.

qəslinçü$_{ka}$: sarı kələr.

qəslinmək$_{ka}$: **kəslinmək**. qurtulmaq. bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur.

qəslişmək$_{ka}$: **kəslişmək**$_{ka}$. kəsilip ayrılmaq.

qəsmək : **kəsmək**. **1**. igəşmək$_{ka.}$ əğələmək. yontmaq. tıraşlamaq. **2**. kərtmək. qartamaq$_{ka.}$ qırmaq. açmaq. qazmaq. **3**. sıturmaq$_{ka.}$ sımaq. qırmaq. tomurmaq. yamurmaq$_{ka}$. yığmaq. **4**. biçmək. vurmaq. urmaq. ormaq$_{ka}$.

qəsmə$_{ka}$: **kəsmə**$_{ka}$. **1**. enli kəsgin uclu ox təmrəni. **2**. ensiz uzun nizə. **3**. pərçəm. kakil. zülüf. **4**. pərçəm. alna axan saç bölümü. - **kəsmələrin** kəstimiz.

qəsmələnmək$_{ka}$: **kəsmələnmək**$_{ka.}$ kəsmə, pərçəm buraxmaq. kakilllənmək.

qəsmik : **kəsmik**. tübün. tüpün$_{ka}$. **- qəsmikli**: - **tüpünlük tarıq**$_{ka}$: kəsmikli buğda.

qəsrük : **kəsrük**. kəsürgə$_{ka}$. dağarcıq. xalta. xaral. qap.

qəstəm : **kəstəm**$_{ka}$. **1**. $_{ka}$ çağrılmamış qonağa verilən yeməksiz içgi, içməli. yeməksiz içgili qonaqlıq. **2**. ayaq üstü, yüngül yeməkxana. (restarana qarşıt).

qəstər : **kəstər**$_{ka}$. saxsı qab.

qəstirmək: qıydırmaq. qırdırmaq: sıturmaq$_{ka}$. kəstürmək$_{ka}$.

qəstürmək$_{ka}$: kəstirmək.

qəsürgə$_{ka}$: **kəsürgə**$_{ka}$. **kəsrük**. qap. **1**. dağarcıq. xalta. xaral. **2**. qutu. sandıq. cə'bə. - yıparlıq **kəsürgüdən** yıpar gedər, iyi qalır.

qəsürgü : **kəsürgə**$_{ka}$. **kəsrük**. dağarcıq. xalta. xaral. qap.

qəş : **kəş**. yağsız, quru pənir. ayran süzməsi. süzmə$_{ka}$.

qəşqul : **kəşqul** < qapşularğaq: zayıf. ərköyün. armas: tarmas. ərincək.

qəşqül : **kəşgül**. çaşqal$_{ka}$. çanaq. çömlək.

qəşniz : **gəşniz**. sibüt$_{ka.}$

qəşür : **kəşür**. qizri$_{ka.}$ gəzər. sarıq turma, tırp.

qəşür$_{ka}$: **kəşür$_{ka.}$** gəzər. gizri. sarıq turma, tırp.

qətdəmək : qətdəyib yığmaq. qadırmaq$_{ka}$. qayırmaq. - süsin **qətdədi**: qoşunun topladı.

qətən : **kətən** 1. - kətən tuxumı: **yitim$_{ka}$**. 2. **qətən**. **qatan**. zəhmət. mehnət. qınaq. sıxıntı. əzab. - **kətən** gördü, kərəki üzdü.

qətqi$_{ka}$: **gətgi**. **gətik**. **gədik**. dar incə bel. - **gətik at**: beli incə, yanı enli at.

qətləmək : büküşmək$_{ka.}$ büqmək. qaytarmaq.

qətmək : **gedmək**. (**t** < > **y**) qəymək.

qətmək : **kətmək$_{ka}$**. qatmaq. geymək. - ər donun **kətdi**.

qətmən$_{ka}$: **kətman**. **kərmən**. qazma.

qətrəkeş: aqıtaç. arqaçıq$_{ka}$. tamıtac. damac.

qətü$_{ka}$. : **gətü**. **gəytü**. çolaq.

qəv : **gəv**. **kəv**. 1. açmaq işi. - **kövrək**, **kövər**: həzm olunan: nuş olunan. - **sağ su**: gəv kövrək, kövər (quvara) su. 2. yavaş. yumşaq. xəfif.

qəvçi$_{ka}$. : **kəvçi**. **kəviç**. ölçəv. ölçü qabı.

qəvək$_{ka}$: **gəvək$_{ka}$**. (burun, qulaq) daki qıqırdaq. gəmircik. quzruf.

qəvəl$_{ka}$: **kəvəl**. 1. yumşaq, uyuq qılıqlı. - **kəvəl at**: yorqa at. minik verən at. (> **köhər**). 1. kəvgi. boşluq. puçluq. zayıflıq.

qəvəlmək$_{ka}$: **kəvəlmək**. gəvşəmək. zayıflamaq. çeynənmək. - **kəvəlməsin** gücün sənin. - yava yağı, kül başıva ələnsin, gücün sənin **kəvəlsin**.

qəvər : kəvər. (**gəvmək**: çeynəmək). gənəlliklə ot alağa verilən addır. özəlliklə "soğzu" deyilən yeməli göy.

qəvəzə : - **gəvəzəlik edmək**: satulamaq$_{ka}$. faydasız söz söyləmək.

qəvəzə : **gəvəzə**. sözənqri$_{ka.}$ əngə verən. danışqan. munqan$_{ka}$. mınğ mınğ edən. boş boğaz.

qəvəzəlik: - **gəvəzəlik edmək**: yanşatmaq. yanğşatmaq$_{ka}$.

qəvgi : **kəvgi.** kəvəl. boşluq. puçluq. zayıflıq.

qəviç : **kəviç**. kəvçi. ölçəv. ölçü qabı.

qəvik : 1. orunc$_{ka}$. urunc. ışıq. açaq. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar. 2. kəvik. zayıf.

qəvilmək : **kəvilmək.** gəvəlmək. gəvşəmək. zayıflamaq. - **kəvilməsin** gücün sənin.

qəvir : **kəvir** (< **qarqaq$_{ka}$**. **kəkrək**. **qaqraq**). kəvilmiş, boşalmış yer. lüt.

qəvqək : **kəvgək$_{ka.}$ kəfgək$_{ka.}$** pəltək. kəkəmə kimsə.

qəvqin : **gəvgin$_{ka}$.** gücsüz, boş gəvşək, yağsız doyurmayan bəsi, qıda. (# **çivgin$_{ka}$**). **- gəvgin aş**$_{ka}$. : doyurmayan, gücsüz aş.

qəvli : **gəvli**$_{ka}$. ırmaq ağzı.

qəvmək : **kəvmək**$_{ka}$. gəvələmək. qəvmək. gəvşətmək. çeynəmək. ağızda dolandırmaq. - ər sözün **kəvdi**: mız mız, mın mın elədi. - kimni qalı satqasa, gücün **kəvər**: kimə ki çatsa, yetsə, onun gücün alar.

qəvrək : **gəvrək$_{ka}$. kəvrək$_{ka}$.** yumuşaq. sust.

qəvrəmək: **gəvrəmək**. **kəvrəmək**. gəvşəmək. kəfrəmək. kövrəmək. kövrəmək$_{ka.}$ küfrəmək. kəfrəmək. zayıflamaq.

qəvrətmək: **kəvrətmək**. gəvşətmək.

qəvrik$_{ka}$. : **kəvrik$_{ka}$. kəfrik$_{ka}$.** gürgən1, qırap$_{6}$ ağacı. qumluq yerdə bitən ağac.

qəvşenmək$_{ka:}$ gəviş gətlrmək.

qəvşək$_{ka}$: **kəvşək**. **gəvşək**. **küvşək**. yumuşaq. sarıçqa. sürüşgən. sölpük. kəkəz. qorqaq. çanaq. çanaç$_{ka.}$ qorxaq, təmbəl.

qəvşəklik: çanaqlıq$_{ka}$. kəkəzlik. pərişanlıq.

qəvşəlmək: yırışmaq$_{ka}$. quvvətsizləşmək.

qəvşəmək: **gəvşəmək$_{ka}$.** kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək. kövrəmək$_{ka}$ kilfrəmək$_{ka}$. kövrəmək. gəvilmək. gəvəlmək$_{ka}$. çözüləyazmaq. saçılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşümək: saşılmək$_{ka}$. boşumaq$_{ka}$**.** zayıflamaq. obramaq$_{ka}$. opramaq. əprimək. əsqimək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. kövrəmək$_{ka.}$ kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək.

qəvşəngən$_{ka}$: gəviş gətirən. gənişçi.

qəvşətmək : gəvşətmək. qavşatmaq: kovşatmaq. boşaltmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. ayırmaq. açmaq. qoğşamaq$_{ka.}$ oğşalamaq. yumşatmaq. gəvtürmək$_{ka}$. gəvşətmək. yurnuşatmaq. gəviş gətirtmək.

qəvtürmək$_{ka}$: gəvşətmək.

qəvürgən : **gəvürgən**$_{ka}$. gümürgən. güvürgən. dağ soğanı·. -

qəvüz : **gəvüz**. **gəvüz**. **qavuz**$_{ka.}$ qazılmış, oğulmuş, qatıx, zibil, çôr çöp, tortu kimilərə verilən ad. - **qavuz gidərən**: arıdan. safi. saflayan.

qəy : qusıq$_{ka}$. qusu. qusma. qeytərmək. qeytəri. istifraq.

qəyçi : **qayçı**. qırqı. qıftu$_{ka}$. qıpıt. sındı. sındu$_{ka}$. bıçquç$_{ka}$.

qəyə : bax > **qaya**.

qəy$_{ka}$: **qəd**. bək. qayət. sağlam.

qəyüt : **gəyüt**. bax > **geyüt**.

qəz : **kəz**. **gəz**$_{ka}$. **1**. qata$_{ka.}$ kərə. dəfə. **2**. qazaq. qazmaq. dibə yapışan bölük. qazmaq. - aşıc **kəzi**: qazan qazmağı.

qəzdirmək: **gəzdirmək**. gəzitmək$_{ka}$. dolandırmaq.

qəzək : **gəzək**. baz > **gəzik** yəzək$_{ka.}$ öncü. (tilayədar).

qəzəkçi : **gəzəkçi**. yazıqçı. elçindən yazı pozu ilə uğraşıb, ara qatnaşlığı quran yazıcı, gəzici.

qəzəmək : **gəzəmək**. **yəzəmək**$_{ka.}$ aramaq üzərə dolaşmaq.

qəzər$_{ka}$: **gəzər**. qizri$_{ka.}$ kəşür. sarıq turma, tırp. havuc$_{1.}$. - kəşür. qizri. sarıq turma.

qəzik : **gəzik**$_{ka}$. **gəzək**. **1**. gəzək. sıra. nöbət. - **gəzikin** bəklə, gedəni vellə. - mənim **gəzikim** indi. - **gəziki** gəlmədən verilməz, **gəziki** olmadan alınmaz (olum, ölüm). **2**. ürək. batırlıq. cürət. cəsarət. - bu işdə sənə **gəzik** gərək. **3**. sıtma. qızdırma. bezgək. titrəmə.

qəzil : **kəzil**. **kəzlik**$_{ka}$. kiçik bıçaq.

qəzinmək: **gəzinmək**. gəzişmək$_{ka}$. dolanmaq. dolaşmaq.

qəziş : **gəziş**. səyahət.

qəzişmək$_{ka}$: **gəzişmək**$_{ka}$. gəzinmək. dolanmaq. dolaşmaq. - bu dağlaraı birgə **gəzişəlim**.

qəzit : **gəzit**. görüş. dolanıb yerimək. tur.

qəzitmək$_{ka}$: gəzdirmək. dolandıaq.

qəzliq$_{ka}$: **kəzlik**$_{ka}$. **kəzil**. kiçik bıçaq.

qəzmə : **gəzmə**. gözçü. ayğaq$_{6}$. tutqaq$_{ka}$.

qəzmək$_{ka}$: gəzmək. dolaşmaq.

qəzürən : gəzürən. keçürən. keçqürqən. köçqürən. güzəşdə gedən. bağışlayan.

qəzürmək: qazurmaq. qayurmaq. gezirmək. geyirmək. (**qazor**$_{fars}$: geyimçi. paltarçı)

qI

qı : **qı**$_{ka}$ - **qu**. sevgi bildirən bir söz. - **atağı**$_{ka}$. babacığım. babacan - **bacığu**: əziz bacı. - **sevigu**: çox istəklim. - **qarıqu**: arvad can. - **bəbuq**: bəbəyu: cocuqcik. - **ağayu**: qağam: ağam.

qıcıamaq$_{ka}$: qaşımaq.

qıcı$_{ka}$: xərdəl. aciko.

qıcılamaq$_{ka}$: qıdıqlamaq.

qıcılamaq$_{ka}$: qıdıqlamaq.

qıcımaq$_{ka}$: **qıcınmaq**. qaşınmaq. qıcıqlanmaq. qıdıqlanmaq.

qıcınmaq: qıcımaq$_{ka}$. qaşınmaq.

qıcırdatmaq : qıqcıraq. birbirinə sürtmək, vurmaq, taxmaq. - dişlərivi **qıqcırma**. - pıçaq **qıqcırmaq**. - iki kişi **qıqcırdı**: birbirinə atıldı.

qıcıtmaq$_{ka}$: qaşıtmaq.

qıcurmaq$_{ka}$: qınamaq. ayıblamaq. başqasının qayqısından sevinc duymaq.

qıçqırmək$_{ka}$: iki qişiyi birbirinə qışqırtmaq. sürttürmək.

qıdıqlamaq: əmritmək$_{ka.}$

qıdışmaq: qıyışmaq. qıdığlamaq. qıyığılamaq. qırax qoymaq. tikmək. - börk **qıdığlamaq**: börkün qırağın bərkitmək.

qıdışmək: (**d** < > **c**) giçimək$_{ka}$. qaşınmaq.

qıfçaqlamaq$_{ka}$: qıpçaq boyundan saymaq.

qıftu$_{ka}$: qırqı. qıpıt. sındı. sındu$_{ka}$. qəyçi. qayçı. bıçquç$_{ka}$.

qıftulamaq$_{ka}$: sındılamaq$_{ka}$. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq. qayçılamaq. biçqüləmək.

qıq : **qığ.** ən. in$_{ka.}$ yin$_{ka}$. yin$_{ka.}$ yen. pox. xıx. yin$_{ka.}$ en. ən. qoyun pisliği, tərsi.

qıqcıraq: qıcırdatmaq. birbirinə sürtmək, vurmaq, taxmaq. - dişlərivi **qıqcırma**. - pıçaq **qıqcırmaq**. - iki kişi **qıqcırdı**: birbirinə atıldı.

qıqı : **qığı**. urı qığı$_{kaş}$ hay küy. qürültü. hayqırı.

qıqı$_{ka}$. : qürültü.

qıqırdaq: əmirçqə$_{ka}$. gəmircik. quzruf. gəvək$_{ka}$.

qıqırış$_{ka}$: qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

qıqırışmaq$_{ka}$: qıylaşmaq. hay küyəşmək. hayqırışmaq. - ərən qamuğ **qıqrışdı**: el tümü haykırışdı.

qıqırmaq$_{ka}$: yüksək səslə çağırmaq. bağırmaq. hayqırmaq.

qıq$_{ka}$. : kübrə.

qıqramaq: qaqırmaq. hayqırmaq. - bir içəlim **qaqralım**.

qıqrışmaq$_{ka}$: çaqrışmaq. bağrışmaq.

qıl : qılıq. tülük. tür. türlük. xuy. təhər.

- qıl quş$_{ka}$: ördəğə bənzər bir quş.

- **qıl qudruq**$_{ka}$: **qıl quyruq**. ördəyə bənzər bir quş.

- qıl quyruq: quyruğu çox, uzun tüklü qiş.

qılalmaq$_{6}$: qıla almaq. icra edmək.

qılavlamaq: qılavuzluq edmək. cilovlamaq. başlamaq$_{ka.}$ başçılıq edmək.

qılavuz : tərgən$_{ka}$. tərxan. tarxan. iş başında olan. işbaş. usta qılavuz. yorçı$_{ka.}$ yolçu. rəhbər. - qılavuzluq edmək: başlamaq. **- qılavuzluq edmək**: qılavlamaq. cilovlamaq. başlamaq$_{ka.}$ başçılıq edmək.

qılçıq : qıldruq$_{ka}$.

qıldaş : tüdəş$_{ka}$. tüləş. türəş. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

qıldış : qılış. xuydaş. tülüş. türüş. türdəş. iki nəyin birbirinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins.

qıldruq$_{ka}$: qılçıq.

qılı : qılqu$_{ka.}$ qılqı. yapış. qını. quni. qüni. güni. kimi. - nə **qını** bir adamdı.

qılıflamaq: qalatmaq$_{ka}$. qablatmaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq.

qılığan : çox işləyən. işçil.

qılıq$_{ka}$: **qılq**. qılış. yapış. qldı. xuy. qıl. tülük. tür. türlük. xuy. təhər. tülük$_{ka}$. davraş. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi.

qılıqlı$_{ka}$. : **yafaş**$_{ka}$. yavaş. yumuşaq xuylu.

qılınc$_{ka}$: **1**. əməl. əxlaq. xuy. **2**. qırcanma. qırışma. yaman qılıq. naz. **3**. qılnıc. qırcan. nazlı.

qılınçlanmaq$_{ka}$: nazlanmaq. qırcanmaq. qırışmaq. - öküş **qılıncılanma**.

qılınmaq: **1**. ifadə satmaq. poz vermək. tavır taxınmaq. nazlanmaq. yapılmaq. - **qılınıb** keçinmə çox. - nə **qılınırsan** belə. **2**. işləmək. qoyunmaq. edinmək. o dəğmə qılınc qılındı: hər qılıqdan, işdən çıxmaq. -

öküş **qılınma**: çəkivi, sınırıvı, həddivi aşma. **3**. şuluqluğ edmək. **4**. edişmək. qılışmaq. qarşımaq. **5**. etinmək. edinmək. (**e** <> **i**) itinmək. **6**. oxunmaq. ötrülmək$_{ka.}$ ödrülmək$_{ka.}$ - yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı. **7**. oyun vermək. - qılınma daha bəsdi. - nə qılınırsan belə.

qılış : **1**. < **qıldış**. **qıldaş**. xuydaş. tülüş. türüş. türdəş. iki nəyin birbirinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins. **2**. yapış. qılıq$_{ka}$. **3**. tapuq. ibadət. pərəstiş. **4**. kömək. əməkdaş. **5**. yapış. adət.

qılışmaq$_{ka}$: edişmək$_{ka}$. qılınmaq. qarşımaq. verişmək. bağışlamaq. ikram edmək. yapışmaq.

qılqan$_{ka}$: çox qılan. yapqan.

qılq$_{ka}$: qılıq. xuy. gediş.

qılqu$_{ka}$: qılqı. qılı. yapış.

qılmağu : qılınmağı qərəkli iş. - qıldın, ərsə **qılmağu**: gərəyini gördünsən. əlindən gələni eddin sən.

qılma$_{ka}$. : yapma. yapı.

qılmaq$_{ka}$: **qamaq**$_{ka}$. durmaq. iqdam edmək. etmək. edmək. (**e** <> **i**) itmək. qılmaq. yapmaq. edmək. eyləmək. olmaq. - ötəmək$_{ka}$. - namaz **qılmaq**: ötmək. - qamaq. - yükünc qılmaq, edmək: ibadət edmək. - siz havax duracaqsız. - buyruq olsa durarıq. - **durqan** uluğ işlərə.

qılmış$_{ka}$: yaptıqı.

qılnıc : qılınc$_{ka}$. qırcan. nazlı.

qıltıq$_{ka}$: (başta bulunan) kəpək. qonaq.

qılturmaq$_{ka}$: yaptırmaq.

qımıldamaq : təprəmək$_{ka}$. qaynamaq.

qımıldatmaq: yaymaq$_{ka.}$ çalqamaq. sallamaq. məyl edmək.

qımıltı : tavuş$_{ka}$ hərəkət

qımız$_{ka}$: turş. əkşi. **- qımız almıla**$_{ka}$: əkşi alma.

qımızlanmaq$_{ka}$: qımız yiyəsi olmaq.

qımqıs : qımsaq. qısmaq$_{ka}$. qımsaq. üzənginin iki yanında olan qayış bağıc. ilməkli ip.

qımsaq : qısmaq$_{ka}$. qımsaq. qımqıs. üzənginin iki yanında olan qayış bağıc. ilməkli ip.

qın : **1**. qın. qılıf. pıçaq. qılıc qını. **2**. kən. **ərkən**. - o barır **ərkən**, qeyitdi: o gedər**kən** qaytdı.

qına : boduq$_{ka}$. boya.

qınac : qınıc. düdsük. kinic. kinli.

qınaq : cəza. işkəncə. qınaş. zəhmət. kətən. qatan. sıxıntı. əzab. kök$_{ka}$. əzab. çətinlik. - **kök** gördü, kərəkü üzdü.

qınamaq$_{ka}$: tabalamaq$_{ka}$. ayıblamaq. cəzalamaq. işkəncə edmək. cəzalandırmaq. bir şeyə qın, qıyın, qıynış yapmaq.

qınat$_{ka}$: işkəncə. cəza.

qınatmaq$_{ka}$: işkəncə yaptırmaq. cəzalandırmaq.

qınav : **qanav**. **qanağu**$_{ka}$. deşən, cıran yırtan ayqıt. nəştər.

qındıq$_{6}$: göbək. - geyik **qındıqı** yıbar qoxar: ceyran göbəyi ətir qoxar.

qınğır : qınqru$_{ka}$. yan. şaşı.

qını : qılı. quni. qüni. güni. kimi. - nə **qını** bir adamdı.

qınıc : qınac. düdsük. kinic. kinli.

qınır : bax > **qınqır**$_{ka}$.

qınışmaq$_{ka}$: istəklə işə qoyulmaq.

qınqır$_{ka}$: **qınğır**. **qınğru**. aşı. tüt. iti. hirsli. qızqın. tərs. yan. əğri. çəp. - **qınğır** baqış: yan baqış. - **qınğır** gözün baxışdı: iti gözlə baxındı. - **qınqır** sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver.

qınqıru : əyri. çəp.

qınqraq$_{ka}$: ət, xəmir kəsilən satıra bənzər böyük pıçaq.

qınqru$_{ka}$: yan. şaşı. qınğır.

qınlamaq$_{ka}$: qın yapmaq.

qınlı : **kinli**. yağıtqan$_{ka}$. düşmanlıq edən. - bu kişi, nə **yağıtqan**.

qınraq$_{ka}$: **qırnağ**. **qıranq**. qız$_{ka}$. qız uşağı. qacaş$_{ka}$. cürə$_{6}$. inci$_{ka}$. günü$_{ka}$. yalnıq$_{ka}$. as$_{ka}$. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kəniz. hər nəyin əğrisi. başı əğri piçaq, çəngəl.

qınru : əğri. yaxın yağuq görməyib, nəyi (malı. pulu) görər, qadaş taba, it kimi qınru (əğri) baxar.

qıpa$_{ka}$: az. bir az. - **qıpa** keçdi.

qıpıt : qırqı. qıftu$_{ka}$. sındı. sındu$_{ka}$. qəyçi. qayçı. bıçquç$_{ka}$.

qır : ova. yazı. boş. basıq dağlı, təpəli, açıqlıq yer. **1**. alaca. çal$_{ka}$. qarışıq boyalı nə. **2**. qır, boz rəng. **3**. su bəndi. **4**. qırıq. çətin. yolsuz, iləksiz olan nərsə. - **qır** yağı: iç, gizli düşman. **5**. alan yazıqçı yazıcı. hısımlar arasında məktup gətirip kötürən elçi.

qıraç : çoraq. şoraq. - **qıraç yer**: tatır, duzağ, şor yer. ot alağsız, quraq yer.

qırağ : sın$_{ka.}$ qıyı. - **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**.

qırağı : qıraqu$_{ka}$. qırov.

qırağın : - **qırağın tikmək**: qıtıqlamaq$_{ka.}$ qıdıqlamaq$_{ka}$. qıyı tikmək. qıyılamaq.

qırağmaq: çəkilmək. bir yönə məyl edmək. qıyqışmaq. qıyışmaq. qayışmaq. qaymaq.

qırağu : çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. iti. ovçu.

qırax **: -** qıyı, yaptirmaq: qırlatmaq$_{ka.}$ - börküvü, donu **qırlat**.

qıraq : **1**. ayır. uzaq. üzük. **2**. kəmiş. atılmış. **3**. yımaq. yamaq. yumaq. qıyı. qıyı. qaş. - dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**.

qıraqu$_{ka}$: qırağı. qırov. donmuş şeh.

qıranq$_{ka}$: qınrağ. qırnaq. qız$_{ka}$. qız uşağı. qacaş$_{ka}$. cürə$_{6}$. inci$_{ka}$. günü$_{ka}$. yalnıq$_{ka}$. as$_{ka}$. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kəniz.

qırbas$_{ka}$: **1**. qırıq basıq kəsik. **2**. (**s** <> **ş**) **qırbaş**$_{ka}$. keçəl. - **qırbas ər**$_{ka}$: başında saç olmayan kişi.

qırcamaq$_{ka}$: **qırçamaq**$_{ka}$.

qırcan : qılnıc. qılınc$_{ka}$. nazlı.

qırcanmaq: qısruşmaq$_{ka}$. qısranmaq.

qırcatmaq$_{ka}$: **qırçatmaq**$_{ka}$.

qırçamaq$_{ka}$: **qırçamaq**$_{ka}$. nərsənin qırağına toxunub, silip, yarıb keçmək. dəğmək. dəğip siyirmək. yarmaq. - daş başımı **qırçadı**. - oxum amaca **qırçadı**.

qırçat : **qırçıt**. qırığı olan. **- qırçat qaş**: qaşında kəsik, qaşaq, iz olan.

qırçatmaq$_{ka}$: **qırçatmaq**$_{ka}$. sıyırtmaq. siyirmək. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək. - daş dəğib, qaşımı **qıcatdı**. - ox amacıq **qırçatdı**: dəğib keçdi.

qırçıl : qırqıl$_{ka}$.

qırda : bəlgə. əlamət. ula$_{ka}$.

qırğamaq: qınamaq. birinə qızıb qoğmaq. - məni nədən **qırğırsan**. - qırğamasın tanrım səni. - **qırğanmış**, **qarğanmışlar**: lə'nət olub qoğulmuşlar. - qırğamaz məni: qoğmaz məni.

qırxı : qayçı. çəfşəng$_{ka}$.

qırıç : kərçü. kərüç. dənə. tüfəktə atılan yuvarlaq dənələr. (> **qırıçqa**: dən).

qırıçqa : < **qırıç**. kərçü. kərüç. dən. dənə. tüfəktə atılan yuvarlaq dənələr

qırıq : **qıruq**$_{ka}$. **1**. saqat. - **qıruq ayaq**: topal. - **qıruq ər**: çolaq. əli qurumuş. - ağzı **qırıq** qab: **dülək$_{ka}$. dölük. 2**. qırıq qırıq, ağlı qaralı. alaca. rəhbə rəh. **3**. azma. azman. metis. - yaban ayqırıylə evcil qısraqtan olan at: **arqun**$_{ka}$. **4**. şütük. çütük. çotuq. - qırıq saqal: kösə saqal. **5**. üzük. ötük. cırıq.

qırıl : **qırqıl**. qırılmış. yoxsul. kasıb.

qırılmaq: qartalmaq$_{ka}$. yarılmaq. azmaq.

qırılmaq$_{ka}$: soyulmaq. qoparılmaq. sıyrılmaq. süpürülmək. kürənmək. yığılmaq. - qabığı **qırılmaq**: qoyulmaq. - **qırılmış** ər: malı alınmış, gedmiş, yosullanmış ər. yoxsullaşmaq. - qar **qıran**: kürəkçi. - qar **qırındı**.

qırılmış : qırtıl. qıytıl. parçalanmış.

qırım : **gərəm**. (< kərmək: qazmaq). toprağı qazaraq oyunmuş yerlik. yerdola$_6$. izbə. padval. zerzəmi.

qırınmaq$_{ka}$: soyarmaq. qazırmaq.

qırıntı : töküntü. avrıntı**.** qazıntı. soyuntu burta$_{ka}$. - qırntıları yapıştırmaq: **burtalamaq**$_{ka}$.

qırış büzüş: kav kuv.

qırış : **1**. bitiş. çıxış. son. **2**. burğuq$_{ka}$. burış$_{ka}$. büzüş.

qırışıq : qıvrış. büzşük. yoğuş. yoğunlamış. qalın. qalınuq$_{ka}$.

qırışmaq$_{ka}$: **qarışmaq**. **1**. təvşəlmək$_{ka}$. təvşülmək. dağılmaq. ufalanmaq. **2**. kəsmək. qazmaq. - ikisi birgə yer **qırışdılar**. **3**. qayıqmaq. **4**. qarışmaq. tutuşmaq. ərmişmək. **5**. sarınmaq$_{ka.}$ sarqınmaq$_{ka.}$ qurşanmaq. **6**. süçünmək$_{ka}$**.** şirnəşmək.

qırıt : yüzüt. üzüt. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

qırqaq$_{ka}$: **1**. qızma. hirslənmə. **2**. paltarın yanı, qırağı.

qırqamaq : qırmq. üz çevirmək.

qırqaşmaq$_{ka}$: birbirinin küsmək, üz çevirmək.

qırqatmaq: **1**. qırdırmq. üz çevirtmək. **2**. çuğullamaq. çuğulluq edmək.

qırqatmaq$_{ka}$: qoğulamaq. qızaraq üz çəvirtmək.

qırqı : qıftu$_{ka}$. qıpıt. sındı. sındu$_{ka}$. qəyçi. qayçı. bıçquç$_{ka}$.

qırqılamaq: qırpımaq. qırpıtlamaq. qıftulamaq$_{ka}$. qayçılamaq. sındılamaq$_{ka}$. biçqüləmək.

qırqıl$_{ka}$: **qırıl**. **1**. qırçıl. **2**. buğdamsı, əsmər, orta yaşlı. - **qırqıl ər**. **3**. qırılmış. yoxsul. kasıb.

qırqın : **girgin**. **gərgin**. **1**. qızaq. boğranın, dəvənin qızqın, qoşnu çağı. - boğra **qırqını** girdi: dəvə qıznağı çatdı. **2**. külfət. **3**. qıyım$_{ka}$. tezik. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. dehşət.

qırqışmaq$_{ka}$: qırqıçmaq.

qırq$_{ka}$: sayıda qırq.

qırqlum$_{ka}$: dolusu bir kilə ədip, orancıların kullandıqları bir ölçəğə verilən ad.

qırlamaq : əkin üçün yerdə çuxur, şırıq açmaq. qazmaq.

qırlanqıç: bənəkli, gözəl qoxulu kiçik qavun. yılxıç. xüçünək$_{ka}$.

qırlanmaq$_{ka}$: qırılmaq. qıraçlaşmaq. çatlamaq.

qırlatmaq$_{ka}$: qıyı, qırax yaptirmaq. - börküvü, donu **qırlat**.

qırma$_{ka}$: - **qırma topıq**. söbü (məxrut) biçiyi. qonus$_{6}$.

qırmaq$_{ka}$: **1**. qazmaq. bir şeyi kökündən çıxarmaq. - yer **qırıldı**: qazıldı. **2**. sıturmaq$_{ka.}$ sımaq. kəsmək. **3**. qartamaq$_{ka.}$ kərtmək. kəsmək. açmaq. qazmaq. **4**. cırmaq. sökmək. pozmaq. dağıtmaq. xərablamaq.

qırnaq$_{ka}$: **qınrağ**. **qıranq**. qız$_{ka}$. qız uşağı. qacaş$_{ka}$. cürə$_{6}$. inci$_{ka}$. günü$_{ka}$. yalnıq$_{ka}$. as$_{ka}$. əkət. qaravaş. kömək. külfət. kəniz.

qırov : çiğ. sarqım$_{ka}$**.** salqım.

qırpan : **kirvən**. qünçüq$_{ka}$. qoncuq. qonuc. qonça. yaxa. (**geriban**$_{fars}$).

qırpımaq: qayçılamaq. biçqüləmək. qırpıtlamaq. qıftulamaq$_{ka}$. sındılamaq. qırqılamaq.

qırpımaq: qıftulamaq$_{ka}$. qayçılamaq. qırqılamaq. qırpıtlamaq. sındılamaq$_{ka}$. biçqüləmək.

qırpıtlamaq: qırpımaq. qayçılamaq. qıftulamaq$_{ka}$. qırqılamaq. sındılamaq$_{ka}$. biçqüləmək.

qırsalmaq: qırtılmaq: qartalmaq$_{ka}$.

qırtıl : qıytıl. qartal$_{ka}$. doğral. qırılmış. parçalanmış. - qırtıl ət: qıyma ət. parçalanmış ət: qartal ət.

qırtılmaq: qırsalmaq. qartalmaq$_{ka}$.

qırtış$_{ka}$: **1**. rəhruf. üz rəngi. kişinin üz gözü. - **qırtışlı**$_{ka}$: **üzlü**. **2**. üz. görünüş. - **yer qırtışı**$_{ka}$: yer üzü. **3**. abıhava. durum. - **görklü** qırtışlı kişi. **4**. əxlaq. **5**. biçim.

qırtışlamaq: qazımaq.

qırtışlanmaq$_{ka}$: gözəlləşmək. gözəlliği artmaq. - gündən günə qırtışlanır qızlar.

qırtışlıq$_{ka}$: üzlü.

qırt$_{ka}$: **1**. nərsədə boy qısalığı. qalta. güdə. - **qırt** ot. qısa ot. - **qırt** saç: saçı qıssa. - **qırtər**: keçəl. **2**. qırıq, paxıl, çinis. xəsis. - qırt ər. **3**. mütlək. - **qırt** olanmaz: mütl**ək** olanmaz. **4**. tərs. bədaxlaq. - **qırt kişi**$_{ka}$: tərs, bədaxlaq ər. **5**. qırılmaq səsi. - barmaqları **qart qurt** eddi: **qarıt qurut** eddi. **6**. qırıq. güdə. - **qırt** ot: güdə ot. - **qırt** saç: güdə saç. **7**. pəxil. qısqaş. çinis. - **qırt** ər.

qırtlamaq$_{ka}$: **1**. kötü xuylu saymaq. **2**. yarayı iyi edmək (- qartamaq. qartanmaq).

qırtmırlnmaq: çinislənmək. üzülmək. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.

qırturmaq$_{ka}$: qazıtmaq. sıyırtmaq.

qırtüc$_{ka}$: **kırtüc$_{ka}$. kirtüc. 1**. cicikli. qısqanc. - **kirtüc kişi**$_{ka}$. **2**. bədəxlaq.

qıruq$_{ka}$. : bax > **qırıq**.

qısa : qısqa$_{ka}$.

qısaq : qısqa. engil. müxəffəf. - bu sözün qısağı, **engili**. - səkiz" səggizin **qısağıdı**, **engilidi**.

qısal : xülasə. - **qısal** sav: qıssa xəbər.

qısalıq : qıssaqıl. qıssa. çökötlük$_{ka.}$ çökötqül. cüküt. güdə. qalta boylu. cücəlik.

qısan : qısın. çimri. xəsis.

qısdırmaq: boğmaq. buqurmaq$_{ka}$. bükürmək. bükmək. indirmək. alçaltmaq.

qısıq$_{ka}$: **1**. kiçik$_{ka}$. əsgik. az. ucuz. dəğərsiz. həqir. - qısıq sözdən, **əsgik** üzdən qoyunqıl: uzaq ol. **2**. qamaş$_{6}$. sıxıt$_{6}$. qısıt. həpis. - beş **qısıq** çəkdi. **3**. küsük. örtü. pərdə.

qısıqlamaq$_{ka}$: **1**. qasıqlamaq. avurduna vurmaq. **2**. itələmək. itmək.

qısılmaq$_{ka}$: **qısqılmaq**. **sıxılmaq**. (bir durumda) qalmaq, bacamamaq.

qısın : qısan. çimri. xəsis.

qısınmaq$_{ka}$: **1**. qısmaq. cimrilik edmək. **2**. sidiyi tutulmaq. boğulmaq.

qısır$_{ka}$: **qısır**. **qısraq**. doğurmayan. sonsuz. yozaq. əqim.

qısırqanmaq$_{ka}$: qısqanmaq$_{ka}$. qısmırlanmaq. qıtmırqanmaq. çəkinmək. - o tavarına, canına **qısırqandı**: malına canına qıymadı.

qısıtmaq : (**d < y**) **qıdıtmək**. **qısıtmaq**. (**d < y**) **qıydır**maq. **qıyıqla**maq. **qıyılat**maq. qəddəmək. yığmaq. nərsənin qırağın qəddəyib tiqtirmək. - paltar, börk **qıdıtmaq**.

qısqac : maşa. tutcaq. götürgə. qısqıç. əmbir.

qısqa$_{ka}$: qısaq. qısa. engil. müxəffəf. - bu sözün **qısqası**, **engili**. - səkiz" səggizin **qısqasıdı**, **engilidi**.

qısqanc : cicikli. kirtüc. kırtüc$_{ka}$. təbiz$_{ka}$. təbqiz. cicik. həsəd.

qısqanış: təbzəş. təpzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

qısqanmaq$_{ka}$: qısmırlanmaq. qısırqanmaq. qıtmırqanmaq.

qısqaş : pəxil. qırt$_{ka}$. çinis. - **qırt** ər.

qısquc : kəsküк. həlqə. tuğ. tuğla. köpəyin boynuna keçirilən təsmə.

qısqutlanmaq: qızqutlanmaq$_{ka.}$ suçlanmaq. özün günahlı saymaq. utanmaq. çəkinmək.

qıslınmaq$_{ka}$: qısılmaq. araya sığışmaq.

qısmaq$_{ka}$: **1**. qısınmaq$_{ka}$. qıstırmaq. cimrilik etmək. **2**. sidiği tutulmaq. **3**. qısaltmaq. daha qısa yapmaq. qısaraq çalmaq. qıstırmaq. **4**. ***ad***. qımsaq. qımsaq. qımqıs. üzənginin iki yanında olan qayış bağıc. ilməkli ip. rikkab. - **qısmaq qısramaq**: üzəngi ipin qısaltmaq. **5**. sırtmaq$_{6}$. duzağ. tutsaq. kəmənd. **6**. sıxmaq. iki nəsnə arasında sıxmaq. əzmək. incitmək - qapı əlimi **qısdı**. - əlim qapıya **qısıldı**: qapıda qaldı.

qısmırlanmaq:qısqanmaq$_{ka}$. qısırqanmaq. qıtmırqanmaq.

qısranmaq: qısruşmaq$_{ka}$. qırcanmaq.

qısrıq : **qısraq**. **israq**. **qısqın**. özündə olan. özünə çəkilən.

qısruşmaq$_{ka}$: qırcanmaq. qısranmaq.

qıssa : tüpi. turpilmiş. kəsik. biçik. güdə.

qıssaltmaq: qıstırmaq$_{ka.}$ azatmaq

qıstaşmaq: - soyuqdan **qıstaşmaq**: titrəmək.

qıstırmaq$_{ka}$: qısturmaq. **1**. işkəncə ilə cəzalandırmaq. **2**. qıssaltmasın azalmasın istəmək. - onun dirikin **qıstıdılar**: onun gəlirin, maaşın azatdılar.

qısurmaq: qısaltmaq.

qışıqmaq: qış olmaq.

qışlaq$_{ka}$: qışlanacaq yer.

qışlaqlanmaq$_{ka}$: qışlaq edinmək. qışlamaq.

qışlamaq$_{ka}$: qışı sürmək.

qışlıq$_{ka}$: qış üçün anuq, hazırlanmış nə. - **qışlıq ev**. kərəkü$_{ka}$.

qışmaq$_{ka}$: **qıyqış**maq. **qıyşıq**maq. **qıyış**maq. **qay**ış**maq**. **qay**maq. **1**. qaymaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq. **2**. bir yönə çəkilmək. qırağmaq. məyl edmək.

qıtıq : **qıdıq**$_{ka}$. qıyı. yan. kənar.

qıtıqlamaq$_{ka}$: **qıdıqlamaq**$_{ka}$. qıyı tikmək. qıyılamaq. qırağın tikmək.

qıtıqlanmaq: **qıdıqlanmaq**$_{ka}$. qıyılanmaq. qənarlanmaq.

qıtıtmaq : **qıdıtmaq**$_{ka}$. (**d** < **y**) **qıydır**maq. **qıyıqla**maq. **qıyılat**maq. (**d** < **y**) **qısıtmaq**. qəddəmək. yığmaq. nərsənin qırağın qəddəyib tiqtirmək. - paltar, börk **qıdıtmaq**.

qıtqıç : **qatqıç$_{ka}$**. çayan (əğərəb) kimi sancan böcək.

qıtlıq : kəslik. yoxluq.

qıtmırqanmaq: qısqanmaq$_{ka}$. qısmırlanmaq. qısırqanmaq.

qıval$_{ka}$: **qılav**. çəkmə. düzgün·. - **qıval burun**. çəkmə burun.

qıvçaqlanmaq$_{ka}$: qıpçaq qılığına girmək. qıfçaqlanmaq.

qıvılcımı: qoğun$_{ka}$.

qıvılcımlı: qoğunluq$_{ka}$.

qıvırcıq : boğurda$_{ka}$. bükət. bükük, boğuq nərsə.

qıvırmaq: eşmək. bükmək. əğirmək. tavratmaq$_{ka}$.

qıv$_{ka}$: **quv**. devlət. qut. bəxt.

qıvraq : <> **tabraq** <> **tavraq$_{ka}$**. iti. bol.

qıvraqlanmaq: tıqramaq$_{ka}$. tıqraqmaq$_{ka}$. tıqdamaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. cürətlənmək.

qıvrıq : boğurda$_{ka}$. boğrad. bükət. bükük, boğuq nərsə.

qıvrılmaq: ulınmaq$_{ka.}$ ulunmaq. usanmaq. bıqmaq. doymaq.

qıya : **qiyə$_{ka.}$ kiyə**. **1**. kiçildici, əzizləmə, oxşama əki. ək. - **ər kiyə $_{ka}$**: **ərəki**: alçaq kişi. - **ərqıya**: kişicik. - **qızqya**: qızcıq. qız cığaz. :- **oğulqıya**: əziz oğlum. -**qızqıya**: sevimli qızım. **2**. qərə. qaraltı. şəbəh.

- **qıya görməz**: yan baxmaq. göz atmaq. diqqət edmək. qayğurmaq. arxaya baxmaq.

- qaçış bolsa, qıya görməz: el ara çalış, çözüş, ixtilaf düşsə, el birbirinə yanda baxmaz belə.

- qıya görmək. **qaya görmək$_{ka}$**. uzaqtan görmək.

qıyaq$_{ka}$: qanaq. qayaq. qonaq. qaymaq. ət suyu yağı. tərəyağı.

qıyı : **1**. qıraq. qaş. kənar. qıtıq. qıdıq$_{ka}$. yan. - dəniz **qaşı**. - dağ **qaşı**. - qaya **qaşı**. **2**. sın$_{ka.}$ qırağ. - **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**. **3**. yımaq. yamaq. yumaq. qıraq. **4**. yoğaç. çayın iki yanından biri. - **yoğacda** oturdum. - **yoğac** keçdim: çayın o linə keçdim.

- **qıyı tikmək**: qıtıqlamaq$_{ka.}$ qıdıqlamaq$_{ka}$. qıyılamaq. qırağın tikmək.

- qırax yaptirmaq: qırlatmaq$_{ka.}$

- börküvü, donu **qırlat**.

qıyıq$_{ka}$: **1**. tərs. əğri. xilaf. çapraşıq. - bəydə **irik** yox: bəyin sözün ikilik olmaz. **2**. sözündə durmayan. bədqovl. - **qıyıq** kişi. **3**. yaqaq$_{ka}$. qayaq. cəviz. girdəkan. **4**. cayma. caymaq. əğrilik. əğri olan. sözdə durmama. sözdə durmayan.

qıyılamaq: qıtıqlamaq$_{ka.}$ qıdıqlamaq$_{ka}$. qıyı tikmək. qırağın tikmək.

qıyılmaq$_{ka}$: **1**. sözündən dönmək. **2**. qıyalmaq. cəzalanmaq. **3**. əğilmək. yanlanmaq. - gün **qıyıldı**: endi. - öy **qıyıldı**: çağ söğuşdu. **4**. enmək. keçmək. ağacın əğriləməsi.

qıyım qıyım$_{ka}$: uyuşuqluq. nə çalışmaq nə işi büsbütün buraxmaq. qaflət. alavaylıq.

qıyım$_{ka}$: qırqın. qorxu. tezik. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. dehşət. - qorxun **qıyım** boldu.

qıyışmaq: **1**. qıyqışmaq. qışmaq$_{ka.}$ qaymaq. qıyşıqmaq. qayışmaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq. **2**. kəsişmək.

qıyışmaq$_{ka}$: əğrişmək.

qıy$_{ka}$: çağırma sözcüyü. "**ya**, **hey**, **ey**" kimi çağırma, səsləmə sözcüyü. - **qıy** bəri gəl: olan bura gəl.

qıyqı : qızqı. cəza. mücazat.

qıyqışmaq: **qıyşıqmaq**. qışmaq$_{ka.}$ qaymaq. qıyışmaq. qayışmaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

qıylaş : qıqırış$_{ka.}$ hay küyəş. hay küy. haykırış.

qıyma : qırtıl. qartal$_{ka}$. doğral. parçalanmış. - **qıyma ət**: qırtıl ət. parçalanmış ət: qartal ət.

qıymac$_{ka}$: çiğillərin geydiği, tiftiqtən yapılan, ağ başlıq.

qıyma$_{ka}$: qıyılmış. sərçə dili kimi əğri kəsilən ərişdə, ət.

qıymaq$_{ka}$: (**qısmaq** <> **sıqmaq**). **1**. qıtmaq. **2**. dönmək. qayıtmaq. - ər sözün **qıydı**. - qısa belə qıyma belə, sıxma belə. **3**. sözdən dönmək. qıymaq. əğrisinə doğramaq. əğib kəsmək. yanaki kəsmək. - **qamışları** qıy. **4**. qızmaq. cəzalamaq.

qıymaz : **1**. eləməz. sözündə durmaz. - **qıymazın** biri qıymaz. **2**. zalim. qısaq.

qıyşıqmaq: **qıyqışmaq**. qışmaq$_{ka.}$ qaymaq. qıyışmaq. qayışmaq. azmaq. bir ortamdan, yoldan əğilib, yana düşmək. münhərif olmaq.

qıytıl : qırtıl. qırılmış. parçalanmış.

qıyturmaq: əğrisinə kəstirmək.

qıyut : **qızqut$_{ka}$. 1**. cəza. mücazat. **2**. işkəncə.

qız : **1**. (**z** <> **s** <> **t**) **qıs**. **qıt**. qısıq olan. **- qız kişi$_{ka}$**: qıtmır, qısmır, paxıl kişi. - **qız** kişi savı yorıq bulmaz: paxılın adı sanı keçməz. **2**. bahalı nəsnə. nadir. qızıl. qiyməti. - qızlar **əksüdi**: qiymətlər endi. - **qız** kişi. - **qız** topraq. - **qız** kitab. - **qız** dəğər. **3**. **qız oğlan**. qız. qız cocuq. ərkə oğlanın qarşıtı. - **qız edinmək**: qızlanmaq$_{ka}$. - **qız qardəş** edinmək: sinğillənmək$_{ka}$. - **yetgin qız**. - **ötlük** inci yerdə qalmax. **4**. qız. qız oğlan: qapaqlıq. qapıqlıq$_{ka}$. bikr. **5**. qız. kilfət. **- qız qırqın$_{ka}$**: cariyə.

qızamaq : **1**. qızlıq pozmaq. **2**. qızlamuq$_{ka}$.

qızan : qağan. qaqan. hirslənən. qurulqan$_{ka}$. qurulan.

qızarmaq$_{ka}$: qızıl ərmək. alarmaq$_{ka}$. qamaşmaq (qöz). al olmaq. ala olmaq. alacalaşmaq.

qızartılmaq: söqülmək$_{ka}$. kabab olmaq. pişmək.

qızdıran : can sıxan. bıqdıran. qaqıtqan$_{ka}$.

qızdırmaq: **qıqdırmaq**. **qaqıtmaq$_{ka}$**. **1**. qavçımaq: qafçıtmaq$_{ka}$. canını sıxtırmaq. **2**. qaldırmaq. (**q** <> **y**) qoğutmaq. qoqutmaq. quyutmaq$_{ka}$. qaçıtmaq. ürkütmək. quşqutmaq. **3**. tavratmaq$_{ka}$. təprətmək$_{ka}$. tələbələmək. tələsdirmək.

qızıq : qıdıq. qıyıq. qıraq (< **qır**. **qıy**). çetik. çətik. çatıq. - **arıq qızığı**: arx, çay qırağı, qıyısı. - **ayaq qızığı**: bardaq, idiş, kasa, qab qırağı, ağzı. - **yar qıyıqı**: uçurum ağzı.

qızıqsıtmaq: dəmlətmək. issitmək. oynatmaq.

qızılcıq :kürən deyilən dağ yemişi. yumuşqa. yafışqu$_{ka}$.

qızıl$_{ka}$: qırmızı. **- qızıla-sarı**: ətrək$_{ka}$. rəngi qızıla çalan sarı adam. **- qızıl ərmək**$_{ka}$: qızarmaq.

qızılmaq$_{ka}$: **1**. qıyılmaq. peşmanlamaq. nədamət edmək. **2**. **qızqılmaq**. qıyılmaq. qıyqılmaq. cəzalanmaq. - ər yazıqdan **qızqıldı**: kişi günahının cəzasın çəkdi.

qızışdırtmaq: qaqıtmaq$_{ka}$. hirsləndirmək.

qızışmaq: qurşanmaq. güsərmək$_{ka.}$

qızqal : qədirşünas.

qızqamaq:qırqamaq: **qarqamaq**$_{ka}$.

qızqamaq$_{ka}$: qaqımaq. alqamaq. qarqamaq.

qızqı : qıyqı. cəza. mücazat.

qızqıl$_{ka}$: qıyqıl. qırqıl. quyuq kül boya. - **qızqıl at**$_{ka.}$

qızqın : örtər. yanar. issi. isti. şiddətli. qınğır$_{ka}$.

qızqırqın$_{ka}$: qızlar.

qızqul at$_{ka}$: boz ilə qır arasında olan at.

qızqurmaq$_{ka}$: **qıyurmaq**. **1**. işkəncəyə qoymaq. cəzasını çə**k**tirmək. cəzalandırmaq. mücazat edmək. **2**. danlamaq.

qızquş$_{ka}$: qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş. tavus.

qızqut$_{ka}$: **qıyut**. **1**. cəza. mücazat. **2**. işkəncə.

qızqutlanmaq$_{ka}$: suçlanmaq. qısqutlanmaq. özün günahlı saymaq. utanmaq. çəkinmək.

qızlaq$_{ka}$: **qızqıl**. **qızlıq**. **qızıl**. **1**. qırmızı. **- qöti qızlaq**$_{ka}$: qızıl, qırmızı quyruq. **- götü qızlaq**: qızıl quyruq. **2**. qızlığa götürülmüş. doxdər xandə:

qızlamuq$_{ka}$: qızamıq. səpgil. cuş.

qızlanmaq$_{ka}$: **1**. nərsəni artıq, çox görmək. bahalı bulmaq. bahasınmaq. - qızlanılan nədən (maldan) uzaq durulur. - kitab, qəzetə **qızlanısa**, satılmaz. - bunun dəğərin, qiymətin bilmədən nəyə **qızlanırsan**. **2**. qız edinmək. qız uşağ yiyəsi olmaq. qızlığa götürmək.

qızlar : qızqırqın$_{ka.}$

qızlaşıq : qızlaşlıq. qədirşünaslıq.

qızlaşmaq$_{ka}$: qız üsdə məşləşmək.

qızlatmaq: artığına dəğər vermək. qədirləmək. yaxcı qiymət vermək. - **qızlatgilən** ürəkdəki sevgivi. - özgürlüyün **qızlatmayan**, qısılı qalar.

qızlıq pozmaq: qızamaq$_{ka}$.

qızlıq : **qızlaq**$_{ka}$. **qızqıl**. **qızıl**. qırmızı. **- qöti qızlaq**$_{ka}$: qızıl, qırmızı quyruq.

qızma : qaqıma. qaqıq$_{ka}$.

qızmaq : **1**. taqınmaq$_{ka.}$ taxınmaq. hirslənmək. tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. savaşmaq. qayqırmaq. hirslənmək. **2**. qamaşmaq$_{ka}$. qayğı göstərmək. **3**. qıymaq. cəzalamaq. **4**. öğüt tutmamaq. boşlaqlanmaq$_{ka}$. bulqanmaq$_{ka}$. **5**. arılmaq$_{ka.}$ (birinə) darılmaq. qaqımaq. **qaqumaq**$_{ka}$.

qızumaq$_{ka}$: bahalanmaq. fiyatlanmaq.

qi

qib : **kib**$_{ka.}$ kimi. təkin.

qibə$_{ka}$: **kibə**$_{ka}$. bütə. az zaman. qısa zaman. **- qibə bolmaq**$_{ka}$: az zaman keçmək.

qibər : **kibər**. kibrəli. kövsə. kövəs. kövəz$_{ka}$. qattaq. qurumlu.

qibi : kibi. qipi$_{ka}$.

qibirli : **kibirli**. qalınqu. özün şişirdən, hopurdan. yuxarı tutan. xud pəsənd.

qibrəli : **kibrəli**. kibər. kövsə. kövəs. kövəz$_{ka}$. qattaq. qurumlu.

qic : **gic**. şaşqın. əndik$_{ka}$. endik. qanmaz. anlamaz. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər.

qiçik$_{ka}$: **kiçik**. qısıq. az. əsgik. ucuz. dəğərsiz. həqir. - kiçik sözü əzgərmə:

qiçiq : kiçik$_{ka}$. kiçiklik.

qiçiqləmək$_{ka}$: **kiçikləmək$_{ka.}$** kiçik saymaq.

qiçinmək$_{ka}$. : **kiçinmək$_{ka.}$** təhqir olmaq.

qiçüq$_{ka}$: küçuk. kiçik.

qid : **kid$_{ka.}$** arxa. son. sonra.

qidər : qeytər**.** uzaqlat. qov. - biliqsizlik **qidər**.

qidin : **kidin**. geyin. sonra. - kidin təlim ökündü: geyin (sonra) telim ökündü: sonra çoxlu peşman oldu.

qidiz : **giyiz. giziz. giviz. güvüz.** geyim.

qifir : **kifir**. qatut$_{ka}$. qarışıq. alağ.

qifirlik : **kifirlik**. baynaq$_{ka}$. pislik. batıqlıq.

qikrüldü: **gikrüldü$_{ka.}$** girgildi. aparıldı.

qiqirmək: **gigirmək**. girdirmək. aparmq. - mal evə **gigrildi**.

qiqiş : **gigiş** girgiş. əməkdaş. həmkar.

qiqmək$_{ka}$: biləmək. bir şeyi, bir nərsiyə üzərinə sürtmək.

qilaflamaq: xəlfələmək. qoruğlamaq. quruğlamaq.

qilit : **kilit**. **kilid**. **1**. kirit$_{ka}$. qirgit. girgit. qıfıl. - **kiritli** qap: **kirgitli** qapı. **2**. it. itək. ölçünü qurub, qırıb, dəğişmə üçün qoyulan düğmə kimi nəyisə.

qilitləmək: **kilitləmək**. kiritləmək$_{ka}$.

qimi : **kimi$_{ka}$**. **1**. gibi. kib$_{ka.}$ təkin. qüni. güni. quni. qını. qılı. **2**. gəmi. **3**. qını. qılı. quni. qüni. güni. - nə **qını** bir adamdı.

qimsən : **kimsən$_{ka}$**. altın oğuntusu, qırıntsı. (başlıq, qavuq, paltar süsləmək üçün kullanılan).

qimsəsiz: **kimsəsiz** yalınqus$_{ka}$. yalnğus$_{ka}$. yalnız.

qimünçə: **qümiçə$_{ka}$**. sivri sinək.

qin : **kin**. 1. öcüt$_{ka.}$ öc. intiqam. - **kin irtəmək**: intiqam almaq. - öcüm kinim irtəlim: intiqam almaq. - **kin bağlamaq**: kəktəşmək$_{ka}$. kəkləşmək. hınçlaşmaq. ciciklənmək. 2. - nən. - lən. - əli**qin**: barma**ğınan**. - ay dolun olsa, əli**qin** imlənməz: ön dörd gecəlik ay barmağınan göstərilməz.

qinic : **kinic**. düdsük. qınıc. qınac. kinli.

qinli : **kinli**. **qınlı**. gəklik$_{ka}$ hıncli. düdsük. kinic. qınıc. qınac. yağıtqan$_{ka}$. düşmanlıq edən. - bu kişi, nə **yağıtqan**.

qip : **kip$_{ka}$**. **keyp**. 1. qalıb. - kərpiç **kipi**. 2. kimi. bənzər. - **kip** özüdü: lap, qalıb özüdü. nə kib mal istirsiz: nə kimi. 3. oğür.

qipgirdə : **gipgirdə**. təstəgirmə.

qipi : kibi.

qipləmək : bər̲kitmək. vurqulamaq. qavalamaq. tə'kitləmək.

qir : 1. **gir**. ilmək. ilişik. - **ilməkli**: girli. 2. **kir**. çirk. çik. tunqra$_{ka.}$ tonqıra. bulaşıq. qacac$_{ka}$ (**q** <> **c**) qaqac. qaqac$_{ka}$. pas. bulaşıq. yuğnaq. qalınğuq$_{ka}$. qaqac$_{ka}$. bulaşıq. çirkin. tunqra$_{ka.}$ pislik. çaplaq. çaqlap. çalaq. çapaq. çanaq

qirdağ : **girdağ**. **girdab**. tolas. dolas. suyun burub içəri çəkən, dolunlayan fırlaq durumu.

qirdə : **girdə**. buruq. dəğrə. çörək$_{ka}$. qurvı$_{ka}$. yuvarlaq.

qirdəkan: **girdəkan**. yaqaq$_{ka}$. qayaq. qıyıq. cəviz.

qirdələmək: **girdələmək**. çoqmalamaq**$_{ka}$**. tuqmaqlamaq. tuqarmaq. yuvsamaq$_{ka.}$ yuvarlamaq yazmaq, istəmək.

qirdəş : **girdəş$_{ka}$**. bir avluda, bir çəpərdə, evdə yaşayan, duran qonşular.

qirdirmək: girtürmək$_{ka}$.

qirə : - **saç girəsi**: telmaşa. teli, tükü yığan, bəstəliyən ayqıt.

qirərsəkmək: qirimsinmək$_{ka}$.

qirgit : **girgit**. kilit. kirit$_{ka}$. qıfıl. - **kiritli** qap: **kirgitli** qapı.

qirgüci$_{ka}$: qirici. qirən.

qirici : **girici**. girən. qirgüci$_{ka}$.

qirikmək: **kirikmək**. kirlənmək.

qiriq$_{ka}$. : **girik**. **gərik**. geniş.

qiriqmək$_{ka}$: **kirikmək$_{ka}$**. kirlənmək. - don **kirikdi**: kirləndi.

qiriqsəmək$_{ka}$: girmək.

qirinmək: 1. **girinmək$_{ka}$**. qirər qôstərmək. girmək: **qirinmək$_{ka}$**. 2. **kirinmək$_{ka}$**. kirlənmək. suya geyib yuğunmaq.

qirinti çıxıntı: **girinti çıxıntı**. qazı̲ çin qat. - qirintili çıxıntılı qazığ izləri: **qazı$_{ka}$**.

qiriş : **giriş**. **kiriş**$_{ka}$. **1**. **girə**. **kira**. kirayə. özəl mülküdən gələn qazanc. - **girişə vermək**: kirariyə vermək. - **girişə almaq**: kirariyə götürmək. **2**. giriş. gəlmək. virud. **3**. turcaq. dirsək. salma. başlanqıc. (# **qırış**: bitiş). **4**. **kiriş**. kaman. - yağı qarşu **kiriş** qurdum. . **kiriş**. yay kirişi. yay. kaman. **5**. **giriş**. bir adamın axarlarından olan gəliri. - **kirişi yayı açmaq**, **çəkmək**: yazışmaq$_{ka}$. çözüşmək. yayışmaq.

qirişgək : **girişgək$_{ka}$**. girən. girişən.

qirit$_{ka}$. : **girgit**. kilit. qıfıl. - - **kiritli** qap: **kirgitli** qapı.

qiritləmək$_{ka}$: qilitləmək.

qirkü$_{ka}$: **girqü**$_{ka}$ girmə zamanı. gırəcək.

qirqin : **kirkin$_{ka}$**. **girgin**. **qırqın**. gərgin. qızaq, boğranın. dəvənin qızqın, qoşnu çağı.

qirlənmək: girlənmək. tovlanmaq. tavlanmaq. kələk gəlmək.

qirlənmək: **girlənmək**$_{ka}$ girigmək. yumulmaq.

qirmək : çatışmaq$_{6}$. əkləmək.

qirmişçə$_{ka}$: girmiş qibi.

qirpüqlənmək$_{ka}$: **kirpüqlənmək$_{ka}$.** qõzdə kötü qıl bitmək.

qirşən$_{ka}$: **kirşən**$_{ka}$. üstübəç. üzə sürülən düzgün. duvax.

qirşənlənmək$_{ka}$: üzə düzgün sürünmək.

qirşitmək: **girşitmək** türçıtmaq$_{ka}$. durcıtmaq. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

qirşitmək: **girşitmək**. türçitmək$_{ka}$**.** törçütmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

qirtinmək : **kirtinmək**. **girtkünmək**. inanmaq. - o tanrıya **kirtindi**.

qirtqinsəmək: təsdiq edmək. güvənmək. pənah aparmaq. - o tanrıya **girtginsədi**.

qirtqün : **kirtgün.** pənah. güvah. - kirtgünüm aldı məndən. - təkcə kirgünüm sənidin oğlum. - **kirtgünün** qırılsın: pənahsız qalasın.

qirtqünmək: **girtgünmək. girtinmək**. pənah aparmaq. inanmaq. gerçinmək. güvənmək. sığınmaq. - tanrım sənə **girtünürəm**. - kirtgünüm aldı məndən. - **kirtün** ana **kirtün**. - **kirtün** odur, ana **kirtün**.

qirtüc$_{ka}$: **kirtüc. kırtüc$_{ka}$. 1**. cicikli. qısqanc. - **kirtüc kişi**$_{ka}$. **2**. bədəxlaq.

qirtük : **kirtük**. **1**. sənəd. tapı. qüvah. şahid. **2**. etiraf. iqrar.

qirtü$_{ka}$. : **kirtü**$_{ka}$. **1**. and. inaq. yəmin. **2**. qərçəklik. doğruluq. həqiqət. mühəqqəq. **2**. həq. - o **kirtü** yerdədir: o həqqə qovuşub.

qirtüləmək : **kirtüləmək.** təsdiqləmək. şəhadət vermək.

qirtün : - kirtün ana, irqalmadan inam sanda.

qirtürmək$_{ka}$: qirdirmək.

qirvən : **kirvən kirvən**. qırpan. qünçüq$_{ka}$. qoncuq. qonuc. qonça. yaxa.

qis : **kis$_{ka}$** 1. qarı. 2. samur. 3. **- kiş qorman**$_{ka}$. **qorman**$_{ka}$. sadaq. qədələç. yaylıq. oxluq. yasıq$_{ka}$. ox yay qabı. - ox **kişdə** cığıl tığıl qıldı.

qisə : **kisə**. yançuq$_{ka.}$ yançıq. torba. - kiçik kisə, torba: yançıq. yançuq$_{ka}$

qişəmək$_{ka}$: **kişəmək**$_{ka.}$ köstəkləmək. bağlamaq.

qişən : **kişən**. tuşaqu$_{ka}$. tuşaq$_{ka}$. göstək. köstək. düşəqü. döşəqu. bukağı. buxov. - ər atdan **kişən** saşdı: açdı.

qişi : **kişi**. yalnıq$_{ka.}$ yalqın. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni adəm. - **kişi barça**. el qamu: el hamı: el hamısı. hamı millət

qişidə : kişidə$_{ka}$. kişi ilə.

qişi$_{ka}$: kisi. adam. insan. kimsə. xalq. qarı. qadın·i.

qişirgək ər$_{ka}$: qısraq ər. evində birini görüncə canı sıqılan. evi kəndinə dar gələn kişi.

qişnəmək : **kişnəmək**. oqramaq$_{ka}$**.**

qitərmək$_{ka}$: qidərmək. götürmək. qutarmaq. qaldırmaq. yox edmək. nabud edmək. məhv edmək. - daşı yol üsdən **götür**. -

qitmək : **gitmək**. gedmək$_{ka.}$ yox olmaq. edmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan qalxmaq.

qivə : **givə**. **qidiz$_{ka}$. gidiz. giyiz. kiziz. giviz. güvüz.**

qiviz : **güvüz. qidiz$_{ka}$. giyiz. giziz. giviz**$_{ka}$. **gediz**. **qidiz**. **geyiv**. geyim. döşək. qalı. salacaq. kilim, yayqı kimi şeylər.

qiyə : **kiyə**. **qıya**. kiçildici ək. - **ər kiyə$_{ka}$**: **ərəki**. alçaq kişi.

qiyiz : **qidiz$_{ka}$. giziz. giviz. güvüz.** geyim.

qizik : **gizik**. basur. batur. sinə. sirr. gizli şey. saqız. saqqız. sağız. - saqqızın oğurladı.

qizir : **gizir.** maavin. çoban. köy böyükünün yamağı, köməyi, maavini.

qiziz$_{ka}$. : **gidiz**. **giyiz**. **gidiz**. **giviz**. **güvüz**. hər bir taxılıb, geyidirilən nərsə. keçə. çadır örtüsü. givə.

qiz$_{ka}$: **giz**$_{ka.}$ gizləməyə, qorumaya, qoymağa yarar qab. 1. qutu. qutucuq. qutcuq. kiçik qab. qutusu. - gizdəki giz yıpar. 2. taxt. kürsü. peşxan. 3. sandıq. qap. heybə. torba.

qizləmək: **gizləmək**. örtmək. saxlamaq. yaşmaq$_{ka}$abımaq$_{ka}$**.** abıtmaq. abıdmaq$_{ka}$.

qizlən : sağlaş. qaçın.

qizlənçü : **gizlənçü**. gizli. - **gizlənçü** gəlində: gəlin hər nəyin iyisin ərinə gizlədib saxlar.

qizlənmək: **gizlənmək**. **1**. pusuqmaq$_{ka.}$ büküşmək. pusuya girmək. ubanmaq$_{ka}$. abanmaq. **2**. saxlar görünmək. kəndi kəndinə saqlamaq. **3**. ubanmaq$_{ka}$. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə yubanma.

qizləşişmək: **gizləşişmək**. yaşruşmaq$_{ka}$.

qizləşmək : birbirindən gizləmək. : yaşruşmaq$_{ka.}$ sırdaşmaq.

qizlətən : gizlətən. yapqar. yapan. sınqar. sindirən.

qizlətmək: **gizlətmək**. yapurtmaq$_{ka.}$ yapmaq. saxlatmaq. yatturmaq$_{ka}$. baturmaq$_{ka}$. gizli saxlamaq. basırmaq.

qizləyən: gizlətən. yaşurqan$_{ka}$**.** yapurqan$_{ka.}$ yaşurqan. saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).

qizli$_{ka}$: **gizli**. **1**. gizlənçü$_{ka}$. yaşut. yaşru$_{ka}$. yaş$_{ka}$. yapraq. gizik. sini. örtüş. qapalı. - **gizli** işlər: örtüş işlər. - **gizli** sözlər: örtüş sözlər. - **qizli düşman**: qır yaqı$_{ka}$. - **yaşut - bəkütt$_{ka}$**. - **gizli** söz fısıldaşmaq: sufsamaq. sufşamaq. şuvşatmaq: şuv şaşmaq$_{ka}$. **2**. **oğrı$_{ka}$**. oğru. oğrun.

qizri$_{ka}$: kəşür. gəzər. sarıq turma, tırp.

qizsəmək: **gizsəmək**. yaşsamaq$_{ka}$.

qob : bax > **qop**.

qobud : **gobud**. qaba. iyrik. irik.

qoburmaq : **qaburmaq**. qabdan qaba boşaltmaq. qab dəğişmək.

qobut : **gobut**. yaxımsız. kupal. sasrıq. sassıq$_{6}$. sarsıq$_{ka}$.

qobzalmaq$_{ka}$: **qubzaşmaq$_{ka}$**. **qupsalmaq**. qopuz çalmaq. qopuz çalınmaq.

qoca : yetsik. yaşlı. düşgün.

qocaqarı: qurtqa$_{ka}$.

qocamış: (. <> **ı**) qoca**ı**mış. **qarızan$_{ka}$**. çox qocamış kişi.

qocatmaq: **qarıtmaq$_{ka}$**.

qocış : **qucış**. qocaqlaşma.

qoçaq : alpaqut$_{ka}$. alqabut. alp. alpər. ərən. yiğit. bağdur.

qoçınqar$_{ka}$: qoç. - iki **qoçınqar** başı, bir aşıcda (qazanda) pişməz.

qoç$_{ka}$: (< **qovuç**). qovan. baş əğmiyən. igid. qoçınqar.

qoçmaq$_{ka}$: qucaqlamaq.

qoçturmaq$_{ka}$: çoqturmaq$_{ka}$. quşqutmaq. saldırtmaq. cumdurmaq. üzərinə indirtmək. qucaqlatmaq. quçturmaq·. - quşu qaza **çoqturdu**.

qodqu$_{ka}$: **qozqu$_{ka}$**. qarasinək. sinək.

qodmaq: (**y** <> **z** <> **d**. **t**) **qodmaq**. bax > **qoymaq**.

qof : kovuq. kovı$_{ka}$. çürümüş. içi boş olan hər şey.

qohum : qanşaq. qayaş. qayqaş. tanış. tanış. qonum. özün$_{ka}$. uquş. oğuş. oymaq. əqrəba. **- qohum tanış**: yaq yağuq. **- qohum qonşu**: qonum$_{ka}$. yar yoldaş. yaxınlar tanışlar.

qohumlu: uquşlu. oğuşlu. tayfalı. elli.

qoq : **qoğ**$_{ka}$ koğ. çör çöp. pislik.

qoqaralamaq: **qoğaralamaq**. qoğlamaq. uşaqlamaq$_{ka.}$

qoqxu : **qoğu** oxları pardaxlamaq üçün qoğu ağacından yapılan ayqıt·.

qoqış$_{ka}$: **qoquş**$_{ka}$**.** səpili, səpisiz (tabaqlanmış. tabaqlanmamiş) dəri. qayış.

qoqıtmaq$_{ka}$: qoxutmaq. iyin çıxarmaq.

qoqqa : **qoğqa**. ürkəş. ürkəç. fitnə. - **qoğqa qopmaq**. ürkəşmək. fitnə çıxmaq.

qoqlamaq: **qoğlamaq**. uşaqlamaq$_{ka}$. uşalamaq. qoğaralamaq.

qoqmaq: **qoğmaq**. **qağratmaq**$_{ka}$. davul çalaraq zərərlı heyvanları quşları qaçırtmaq.

qoqratmaq$_{ka}$: **quqrutmaq**. **1**. **qaqratmaq**. yaş, suyuq nərsəni qurutmaq. əksiltmək, azaltmaq. kəmətmək. - gün suyumuzu **qoqratdı**. - bu il suları **qaqratıb**, yerində daş qalıb. **2**. **qoğalamaq**. davul çalaraq zərərlı heyvanları quşları qaçırtmaq.

qoqşaq : **qoğşaq**$_{ka}$. **1**. gəvşək. çürük. dərdə dəyməz. **2**. çatı. - **tarmaqların** qoğşağı.

qoqşamaq$_{ka}$: **qoğşamaq**$_{ka.}$ oğşalamaq. yumşatmaq. gəvşətmək. qoğuş ağacı dalı iiə cilâlamaq. pərdahlamaq· - qovşamaq.

qoqşaşmaq$_{ka}$: **qoğşaşmaq**$_{ka.}$ oğşaşmaq. yumşalmaq. gəvşəlmək. gəvşəşmək. qoxşaşmaq. açılışmaq.

qoqşatmaq$_{ka}$: **qoşatmaq**. **kovşatmaq**. **qoxşatmaq**. quvvətini gəvşətmək. bərk şeylərin boşalıb, yumşanıb, açılması.

qoqu : **qoğu**. uşaq$_{ka}$**.** qoğu. dediqodu.

qoqucu : **qoğucu**. **qovcu**. çamquq$_{ka}$. casut. çəkçi$_{6}$.

qoqulamaq : **qoğulamaq**. **qırqatmaq**$_{ka}$: qızaraq üz çəvirtmək.

qoqulamaq: **qoğulamaq**. çuğullamaq. yonqamaq$_{ka}$. yonqatmaq$_{ka}$. yanqamaq. yanıtmaq. şikâyət edmək.

qoqurmaç$_{ka}$: **qavurmaç**. **qovurmaç**. qavrulmuş buğda. -.

qoquş$_{ka}$: **qoğuş**. **qovuş**. **1**. kovuş. oluq. su oluğu. dəğirmən oluğu. **2**. **qoqış**. (qoğan qoruyan). dəri. qayış. gön. - **qoğuş** yağlamaq. **3**. ox yapmaq ötrü kəsilən ağac. **4**. dəri. arınmış gön. **5**. qatlış$_{ka}$. qovşağ.

qoquşlamaq$_{ka}$: **qoğuşlamaq**. fışqırmaq.

qoquşmaq: **qoğuşmaq**. **1**. uçruşmaq. ucruşmaq. içrişmək. quculaşmaq. **2**. **qoxuşmaq** xoş qoxu vermək. yıpmaq. yıparmaq.

qoqut : **qoğut**. yonqaq$_{ka}$. yonqat. yanqa. yanıt. çuğulluq. şikâyət.

qoqutmaq: **1**. (**q** <> **y**) **quyutmaq$_{ka}$. qoğutmaq**. qaldırmaq. qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. **2**. **qoğutmaq**. (**q** <> **y**) quyutmaq$_{ka}$. qoqutmaq. qaldırmaq. qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. **3**. **qoxutmaq**. qoxutaraq yelləmək. buğlatmaq. burutmaq$_{ka}$. **4**. (iy) **qoxutmaq**. burutmaq$_{ka}$. bürütmək. bürkütmək. buğu yüksətmək. buğlandırmaq.

qoquv : ürküş. tazış. teziş. qovala qaşdı.

qoqzanmaq : **qoğzanmaq**. turqamaq. qalxmaq. canlanmaq. dirilmək. bərpa olmaq.

qol : tarmaq. şəbəkə.

qolaç$_{ka}$: qulaç.

qolan$_{ka}$: **kolan.** bağırdaq. yaban əşəki.

qolay : onqay$_{ka}$. onğay$_{ka}$. onğ. hasat.

qolay : yavaş. asda. asat. rahat. onğay. onğ$_{ka}$. gənqəs$_{ka}$. sığ. az. xəfif. - **qolayı. bir qolayıma**: yavaşca. asdaca. azcana. öldürə.

qolayıma: bax > **qolay.**

qolçaq : quyurçuq$_{ka}$. əldə yasanmış, adama oxşatılmış oyunçaq. höyük. oyuq$_{ka}$ hüyük. ürkü. mətərsək.

qoldaçı$_{ka}$: diləngi. - **qoldaçıya** min yağaq$_{ka}$, barça belə ayruq dayaq$_{ka}$: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısınında üstündə) çəlik.

qoldaş$_{ka}$: **1**. arxadaş. yaran. yar. dosd. adaş$_{ka}$. yaxın. - **qattalar** qoldaşı: böyüklərlə iş birliyi aparan. **2**. bir qolda sırada olan. sırdaş (sıradaş).

qoldaşlanmaq$_{ka}$: arxadaş olmaq. arxadaş saymaq.

qoldav : basut$_{ka}$. acıyan. yardam. kömək. himayət.

qoler : ataçı. atçı.

qol$_{ka}$: **1**. tarım$_{ka}$. tar. **dərim**. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. **2**. tarmaq$_{6}$. darmaq. dal. şaxa. **3**. dağın döşü. təpəsdən aşağ enən, dərədən yüksək qalan bölümü. dağın ortasın, örüşü. **4**. qılıncda, bıçaqda olan yol biçimli oyma. **5**. kol. - kəkirə **kolu**: acı kişi. - **kol kos**. çalı çırpı. pölük. **6**. atac$_{ka}$. dərvaza.

qoltuq : qoy$_{ka}$.

qoltuqlamaq$_{ka}$: qoltuğuna almaq. qoltuğa vurmaq.

qoluq$_{ka}$: əlik. əllik. borc. iğrəti.

qoma : **koma**. kümə. yığım$_{ka}$. yığın. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. qalaqsı. qalaq. yığın.

qomba : **komba**. kumbarı. daşırqan. şişik.

qomın$_{ka}$: coşu. həyəcan. - belə **qımına** nə gərək.

qomınmaq$_{ka}$: coşmaq. həyəcalanmaq. - belə **qımınma**.

qomıtqan$_{ka}$: özlətən. coşturan.

qomıtqan$_{ka}$: özlətən. özlətgən. coşturan.

qomıtmaq$_{ka}$: **gomıtmaq**. 1. kömıtmaq. komalamaq. yığmaq. toplamaq. - öz süsünü **gomutqıl**. 2. qomutmaq. coşturmaq. həyəcanlatmaq. 3. coşdumaq. həyəcanlatmaq. 1. qaynatmaq. coşdurmaq. - özük məni gomtdu.

qom$_{ka}$: **kom**. 1. hər nəyin hündür, şişik, dik biçimi. 2. çul. dəvə havudu. 3. dalqa.

qomşuy$_{ka}$: qanla dolmuş kənə.

qomşuymaq: yığışmaq.

qomuq$_{ka}$: **qumuq**. **qoyuq**. **qonuq**. at gübrəsi, təzəyi.

qomuqlamaq$_{ka}$: 1. pisləmək. tərsləmək. 2. qomuq boyundan saymaq.

qomunmaq: qabınmaq15. qabarlanmaq. dalqalanmaq. həyəcanlanmaq. çapınmaq. çabalanmaq. qamcınmaq. bulqanmaq. qalqupmaq. qapıqmaq. qondalmaq. dalqanmaq.

qomuşmaq$_{ka}$: 1. qoyluşmaq. cumuşmaq. - olar işə **qomuşdular**. 2. qaynamaq. - çay, dəniz **qomuşur**.

qomutmaq$_{ka}$: coşturmaq. qumıtmaq. həyəcanlatmaq. qomıtmaq. coşturmaq.

qonaq$_{ka}$: 1 **qonuq**. . **qanaq**. **qayaq**. (**n** <> **y**) **qıyaq**. qaymaq (yeyiləcək). ət suyu. yağlı, qoyuq olan nərsə. tərəyağı. 2. qonuq. uma$_{ka}$. 3. qonum$_{ka}$. yurt. qoyulan yer. 4. darı. tarıq. - **qonaq** başı sezrəgi yeğ. 5. uma$_{ka}$. - qonuq yiyəsi olan: **qonaqlıq$_{ka}$**. - qonuq odası: **barışlıq$_{ka}$** ev. **gəlişlik barışlıq ev$_{ka}$**. - qonuq etmək: **qonuqlamaq$_{ka}$**. 2. **qoyuq**. **qumuq**. təzək. pox. 3. ruh. 1. qıltıq$_{ka}$. (başta bulunan) kəpək.

qonaqlıq: 1. qonuqluq$_{ka}$. saray. toy yeri, otağı. 2. aşat**.** yemək, çörək vermək işi. 3. sürcək$_{ka}$. sürcüq$_{ka}$. sürüc. əyləşmə. toplantı. düğün. güdən$_{ka}$. - tanışlar, qohumlar, yoldaşlar arasında, keşik, sırayla verilən qonaqlıq: **soğduş**. - yeməksiz içgili qonaqlıq. **kəstəm$_{ka}$**.

qonat$_{ka}$: 1. kümə. yığım. yığnaq. quruh. birbirlərinə yanaşan. toplanan insan küməsi. 2. gəlib bir yerə, bir şyə artırılçış olan. 2. muntaj.

qonatmaq$_{ka}$: qondurmaq. oturtmaq. - **qonum qonatmaq**: yat yarağın yığıb qoymaq. yurd salmaq.

qoncək : **qoncuq**. **küncək**. yaxa. nərsənin yanı, qırağı, ucu.

qoncəkləmək: küncəkləmək. qoncuqlamaq. yaxalamaq, yaxa tikmək. nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qoncuq : **1**. qoncək. küncək. yaxa. nərsənin yanı, qırağı, ucu. **2**. qünçüq$_{ka}$. qonuc. qonça. kirvən. qırpan. yaxa. **3**. yaxa.

qoncuqlamaq: küncəkləmək. qoncəkləmək. yaxalamaq, yaxa tikmək. nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qoncuy$_{ka}$: seçilmiş. qadınnan (təkincədən) bir dərəcə aşağı. buna "**qatın qoncuy**" da söylənir.

qonça : **1**. qunçə. bük$_{ka}$. - **qunçəsindən** açıldı: **bükündən** ol yazıldı. **2**. qünçüq$_{ka}$. qoncuq. qonuc. kirvən. qırpan. yaxa.

qondarmaq:qondqarmaq$_{ka}$. qöndqürmək$_{ka.}$ doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

qondqarmaq$_{ka}$: (**o** <> **ö**) **qöndqürmək$_{ka}$** qondarmaq. əkmək. dikəltmək. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

qondurmaq$_{ka}$: **1**. e'tiraf eddirmək: - oğrunu **qondurdu**. **2**. qonatmaq$_{ka}$. oturtmaq. nəyi nərsəyə qoymaq, yerləştirmək.

qonğraqu$_{ka}$: çınqıraq. qonraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

qonğur$_{ka}$: **1**. qəhvəyi rəng. **2**. boğuq səs.

qonğuz$_{ka}$: osurqan böcəği.

qonıtmaq: tikmək. - ər ağac **qonutdu**.

qon$_{ka}$: qoyun. qoy.

qonqarmaq: **1**. doğrutmaq. imləmək. dikəltmək. **2**. nişanlamaq. doğrusun göstərmək. - o yol **qonqardı**. **3**. e'traf almaq. işin doğruluğunu göstərmək. - bəy oğrunu **qonqardı**.

qonmaq$_{ka}$: **qoymaq**. **qoyunmaq**. **1**. ramlaşmaq. yola gəlmək. - tosun at **qondu**. **2**. e'tiraf edmək. - oğru **qondu3**. enmək. süzülüp enmək. qonmaq - çaqmaq. çoqmaq. çökmək. çuqmaq. **4**. düzəlmək. doğrulmaq. - ağac **qonmaq**: tikmək. **5**. yola gəlmək. yola çıxmaq. **6**. ram olmaq. - at **qondu**. **7**. e'tiraf edmək. - oğru **qondu**. **8**. köçmək. - el **qondu**: qoyundu. **9**. durmaq. oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu**. **10**. çökmək. çuqmaq. çoqmaq. enmək. quşun aşağı inməsi. süzülüp enmək**.**

qonraq : qonğraqu$_{ka}$. çınqıraq. tonquraq. çan. zəng. naqus.

qonraqu : **qonğraqu$_{ka}$** qulağın alt bölümündə olan dikə gəmik.

qonramaq: qonqurmaq. yoğunlamaq. - oğlan ululur, ünü qonulur.

qonşı$_{ka}$: (**nş** < met > **şn**) qoşnı. qomşu.

qonşu : - duvar bir qonşu: **tam yarşı.**

qonuc : qünçüq$_{ka}$. qoncuq. qonça. kirvən. qırpan. yaxa.

qonu$_{ka}$: hamar. düz. saf.

qonuq : bax > **qonaq**. alqın. yılqın. ılqın ilgin. yolçu. müsafir. - **öz qonuq**: ruh. - aldı özüm qonuğu: ruhumu aldı. - ram. (# ası).

qonuqlamaq: qonağlamaq.

qonuqlaşmaq: birbirinə qonaq olmaq.

qonuqlu$_{ka}$: qonaqlı. - **qonuqlu ev**: qonaqlı ev.

qonuqluq$_{ka}$: qonaqlıq. saray. toy yeri, otağı.

qonum$_{ka}$: **1**. yurt. qoyulan yer. qonaq. **2**. qohum. yar yoldaş. yaxınlar. tanışlar. - **qonum qonatmaq**: yat yarağın yığıb qoymaq. yurd salmaq. tanışların bir yerə yerləştirmək. **3**. qohum. özün$_{ka}$.

qonur : qonqur. yoğun. - **qonur** ün: yoğun səs. **- qonur al**: tıq$_{ka}$. al ilə doru arası at rəngi.

qonurmaq : düəltmək. ışıqlatmaq. sayağlamaq. - qılınc **qonurmaq**.

qonus$_{6}$: qırma topıq. söbü biçikli nərsə. məxrut. söbü$_{1}$. dibi dar ağzı gen biçim.

qonuşmaq: **qoyuşmaq$_{ka}$**. qoyquşmaq. qonquşmaq. boşanmaq. tökmək. - əl ələ su **qoyuşar**, əllə üz yuvuşar.

qonutmaq: qönitmək$_{ka}$. könütmək. qoyutmaq. qoymaq. doğrultmaq. dikəltmək.

qop : **qop**$_{ka}$ **qob**. **gop**. **kop**. **köp**. **1**. çox. bək. bütün. həp. obartma, bəkitmə ilgəci. kop böyüdü. - **kop** eyi. - **kop** az. **2**. gür. gur. sıx. buruşuq. pıtlaşıq. - **köp** saç. **3**. abad. qollu budaqlı. dolu. barlı. - **köp** ağaca quş qonur. **4**. sevinc. şadlıq. **- qop qılmaq**$_{ka:}$ sevinmək. fərəhlənmək. içi hopmaq. - məni görcək **kop qıldı**

qopmaq$_{ka}$: qopmaq. gəlmək. qalqmaq. başlamaq. çıxmaq. baş qaldırmaq. qalxmaq. - ay qopup **evlənib**, ağ bulut hörlənib. - yoqar **qopub** səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım. - istək qopdu: tələb başlandı. - quş **qopdu**: qalxdı, uçdu. - tüpi **qopdu**: tufan qalxdı.

qopruşmaq$_{ka}$: qaldırışmaq.

qopsalmaq$_{ka}$: qopuz çalınmaq. qobzalmaq. qupzalmaq.

qopsamaq$_{ka}$: **1**. yüksəltmək. - **yoqarı qopsamaq**: yuxarı qoğzamaq. **2**. çıxmaq istəmək.

qopuq : ısrıq$_{ka.}$ qovuq. ıraqlanmış. dışlanmış (dişlənmiş). rədd olunmuş. məlun.

qopurqan$_{ka}$: qoparan.

qopurmaq$_{ka}$: qabırmaq. qabdan qaba tökmək.

qopurmaq$_{ka}$: yerindən qaldırmaq. qurcalamaq. qurdalamaq.

qopurtmaq$_{ka}$: yerindən qaldırtmaq·.

qopus : **qupuz**. **qopuz**. **1**. qiyam. **2**. ürküntü. balqın. balın. bulğa. bəlva.

qopuşmaq$_{ka}$: qalxışmaq. qoğzanmaq.

qopuz$_{ka}$: <> **güpüz**. **qupuz**. **qopus**. döğülərək, güpsəyərək səslənən çalqı. - **qopuz qopsamaq**: qopuz çalmaq. - **qopuzlu kişi**$_{ka}$: qopuzu olan adam.

qõpüq : **köpük**$_{ka}$. köf.

qopzamaq$_{ka}$: **qupzamaq**. qopuz çalmaq. - **qopzatmaq**: qopuz çaldırmaq.

qopzamaq$_{ka:}$ **qupzamaq**. qopuz çalmaq.

qor : **kor**$_{ka}$. **1**. tüqül. tüqqül. tüqlü. - **tüklük** gözlü: kor kimsə. **2**. qaraqu$_{ka}$. **3**. - **kor bağırsaq**. bükün. apandiş. **4**. kor. ziyan. - **qor** tapmayasan bala. - **kor** gördü, kələki yığıdı. - axından **kor** görmüş ölkələr. **5**. yoğurt mayası.

qorday$_{ka}$: quğu quşu.

qorxutmaq: yandrumaq$_{ka}$. yandurmaq$_{ka}$.

qorıq$_{ka}$: **1**. qoru. kiçik orman. **2**. qurşanmış, qorunmuş hər nərsə.

qorın : diriğ. əfsus.

qorınmaq$_{ka}$: qorunmaq. sığılıq edmək. diriğ edmək. pintilik edmək$_1$.

qorışmaq$_{ka}$: qorumaqda yardım edmək. - qorıq **qorışma**: ordu qaravulladı.

qorqaq : **qorxaq**. **1**. çanaç$_{ka.}$ gəvşək. təmbəl. **2**. yumuşaq. sarıçqa$_{ka}$. sarıçaq

qorqlu$_{ka}$: qorqaq·.

qorqmaz: **qorxmaz**. manqus. manus. dikbaş.

qorqu : **qorxu**. tezik. ürkü. vəlvələ.

qorquşmaq : **qorxuşmaq**. birbirindən qorxmaq. - nədən **qorxuşusuz**.

qorquşmaq$_{ka}$: birbirindən qorqmaq.

qorqutma: **qorxutma**. yanıq$_{ka.}$ təhdit.

qorlamaq: **korlamaq**. ucuzlamaq. xor, alçaq görmək. alçatmaq. təhqir edmək.

qorlanmaq: **korlanmaq**. **1**. çərlənmək$_{\mathbf{ka}}$. pozulmaq. xərablanmaq. çorlanmq. ziyana düşmək. **2**. yanmaq. heyifsinmək. - ər davarına **qorlandı**. **3**. korlanmaq. ziyan görmək. **4**. acınmaq. tasa, acı duymaq. (# **cürlənmək**$_{\mathbf{ka}}$. dəğərlənmək. aşınmaq. faydalanmaq).

qorluq$_{ka}$: **korluq**. **1**. diydək$_{ka}$**.** tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). örtük. qapama. **2**. qurluq. meş. qımız qabı.

qors : **qurç**$_{ka}$. **qurs**. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsnə. - **qurç** təmir: çəlik. - **qurs ər**. **qors ərən**.

qortalmaq: **kortalmaq**. gəvşəmək. obramaq$_{ka}$. opramaq. əprimək. əsqimək. tazalığı, itiliyi gedmək.

qoruğlamaq: quruğlamaq. qilaflamaq. xəlfələmək.

qoruqçı$_{ka}$: qorucu. qaravul.

qoruqluq$_{ka}$: **qorquluq**. qoruma, qoyma qabı. sadaq. qədələç. yaylıq. yasıq$_{ka}$. ox yay qabı. - **kiş qoruqluq**. sadaq. oqluq. qədələç.

qorumaq: gözərmək. ayamaq$_{ka}$. güdmək. bərkləmək$_{ka}$. saxlamaq. hifz edmək. - tanrı səni **gözərsin**.

qorunan: qözətli$_{ka}$. gözətilən. sağlanan. əsirqənən.

qorunmaq$_{ka}$: **qorınmaq**. sıxılıq edmək. pintilik edmək$_1$.

qoruyucu: yatqaq. mühafizı.

qosan : **kosan**. burunqud. öndə gedən. yolağçı. öndər. bakan.

qosıqlamaq$_{ka}$: **qoslıqmaq**. fındıqlanmaq.

qosıqlıq$_{ka}$: **qosqılıq**. fındıqlıq.

qosuq$_{ka}$: qosıq. qozuq. fındıq.

qoş$_{ka}$: **1**. qoşa. cüt. tay. əş. hərhanki bir şeyin əşi, cütü. - **qoş** pıçaq. **2**. yədək. - **qoş** at.

qoşlamaq: yədəkləmək. birgələmək.

qoşlunmaq : **qoşlanmaq**. qoşulmaq. iki şey birbirinə, bir araya yaxınlaşmaq, yığışmaq. uğur qılınmaq. birgəşmək. yapışmaq. yədəklənmək. - at **qoşlanmaq**: at yədəklənmək.

qoşmaq $_{ka}$: **1**. yügürmək$_{ka}$. yügrükcə qoşmaq, keçmək. səğirtmək. **2**. qoymaq. qatmaq. türku düzmək.

qoşnı$_{ka}$: (**şn** $_{<\text{met}>}$ **nş**) qonşı. qomşu. - böri **qoşnusun** yeməz: qurd qonşusun yeməz.

qoşnu : cütləşmə. - **qoşnu** çağı: sevişmə çağı.

qoşu : **1**. həmrah. **2**. muntaj.

qoşucu : yügrük$_{ka}$. geçici.

qoşuq$_{ka}$: **1**. yetim. bir şeyə artırılmış bölüm. mütəmməm. ilsaq. - bu bitiyin **yetimi**. - bu qazetənin **yetimi**. - xanla yetimləri buyurduar. **2**. yoldaş. həmkar. bir birinə qoşulan. **3**. şeir. qəsidə. - təgür ondan bir **qoşuq**: ondan bir şeir söylə. **4**. sirud. **5**. yədək. **6**. qoşqu. yoldaş. həmkar. bir birinə qoşulan.

qoşulamaq: yətəkləmək. yetəkləmək. yetmək. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar.

qoşulan : qoşulqan$_{ka}$. qatılan. yol gedən. yola gedən. qoyun börü qoşulmaz, yem olmasa yol olmaz.

qoşulqan$_{ka}$: qoşulan. qatılan.

qoşulmaq$_{ka}$: **1**. birləşmək. qatılmaq. - yava eyi **qoşulsa**, uğur qeyrət tökülər. **2**. tərtip edilmək. uğür qılınmaq. hazırlanmaq. - ev **qoşmaq**. - hizb **qoşmaq**. iş **qoşmaq**. - yır **qoşmaq**. **3**. yetmək. mülhəq olmaq.

qoşun : çərik. dərilmiş toplanmış yaraqlı kişilər. qoşulmuş, düzənmiş, hazır olan güc. suv. toyın$_{ka}$**.** ordu. ləşgər.

- döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. **batraq$_{ka}$. bayraq**. sancaq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac.

- qoşun çəkmək: süləmək.

- qoşun çəkmək: süləmək$_{ka.}$ düşmana qarşı əsqər göndərmək. savaş yapmaq.

qoşunmaq: sıralanmaq. hazır durmaq.

qotqı$_{ka}$: **1**. **qoyqu**. **qoyaq**. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi. **2**. **quddı**. **qoydı**. buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

qotqılıq$_{ka}$: **qoyqulıq**. **qoyaqlıq**. könül alçaqlığı. təvazü. - **qotqılıqın** tapınqıl, qoyqıl kövəz anqru: alçaq könüllüklə qulluq ed, dikbaşlığı qoy yana.

qotrulmaq$_{ka}$: qutrulmaq. qoyulmaq. boşalmaq. tökünmək. buraxılmaq. - başın tükdən qutruldu. - su küzədən **qutruldu**.

qotuq : qoyuq. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. mütəvazi.

qotur : **qutuz**. **quduz**. (< **qoyulmaq**. boşalmaq). **1**. tüklərin tökülmə kəsəli. qutuz dəri kəsəli. dəmro. təmrəkü$_{ka}$. **2**. boş. - **qotur** qab: qoturmuş qab. boş qab.

qoturmaq$_{ka}$: **qodurmaq.** qoymaq. buraxmaq. boşaltmaq. ağdarmaq. - eşdib ata ananın, savlarını **qodurma**.

qov ! : qaytar. it. köçür. saç.

qova$_{ka}$: **1**. türklərin kullandığı gəmlərdə, atların burnuna doğru tikilən qayış. **2**. **kova**. susıq$_{ka}$. qumğan$_{ka}$. gügüm. ibriq. aftafa.

qovala qaşdı: qaçut$_{ka}$. qavqa. savaş. çarpışma. qoquv. ürküş. tazış. teziş.

qovalamaq : **1**. izləmək. sürqüləmək$_{ka.}$ tə'qib edmək. **2**. sürmək. qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq sürgiləmək. sürgüləmək. sürgüləmək$_{ka}$. **3**. qavalamaq. (< qaqramaq$_{ka}$. < **qaq**). itələyib, dartıb açırmaq.

qovalamaq: edərmək$_{ka.}$ aramaq. təqib edmək.

qovcu : qoğucu. çamquq$_{ka}$. casut. çəkçi$_{6}$.

qovcuq : **kovcuq**. **kovucuq**. çatlaq. yırtıq.

qovı : **kovı**. qovuq$_{ka}$. kovuq. **1**. içi boş olan hər nə, şey. içi kof. çürümüş olan. - **kovı** ağac. **2**. uğursuz. əliboş. bədbəxd. - kovı ər quyuya girsə, yel alır: qarabaxdı quyudada tufan tutur. **3**. və'də. ayıq$_{ka}$.

qovmaq$_{ka}$: **1**. qaqmaq. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən. **2**. qoxmaq. qovalamaq. sürmək. **3**. qatlış$_{ka}$. qoğuş. **4**. qabcaq$_{ka}$. çatar. çatşaq. neçə yolun, qolun birbirinə qavuştuğu yer. **5**. qapçaq$_{ka}$. su qollarının birbirinə qavuştuğu yer.

qovşalmaq$_{ka}$: pərdaxlanmaq.

qovşaşmaq$_{ka}$: **1**. qoğuşlamaq. qoğaralamaq. yonub safatmaq. **2**. qoğşamaq. qoğuş ağacı dalı ilə cilalamaq.

qovşatmaq : 1. kovşatmaq. qavşatmaq: gəvşətmək. boşaltmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. ayırmaq. açmaq. 2. ka. ititmək. tizətmək. qoğu ağacıylə- oxun **qoğşatıp** çıxdı döğüşə. 3. ka. sürtüb parıldamaq, ışılatmaq. barraqlatmaq. 4. ka. saflatmaq.

qovucka : **qovuz**. **- qovuç qovuç**ka: qaç qaç. cin çarpmışa üzərlik, soyuq su çırpıp, cinləri qoğmaq üçün söylənən söz. - **yel qovuc** bitiyi: ovsun duası.

qovucuq: **kovucuq**. **kovcuq**. çatlaq. yırtıq.

qovuq ka : 1. qopuq. ısrıqka. ıraqlanmış. dışlanmış (dişlənmiş). rədd olunmuş. məlun. 2. kovuq. qovı. kovı. 3. içi boş olan hər nə, şey. - **kovı** ağac. 4. əliboş. bədbəxd.

- **qut qovuq**: mal dövlət.

qovurmaçka : qavurmaç. qoqurmaç. qavrulmuş nərsə.

qovurmaqka: qavrulmaq. qaqurmaq. qaqrulmaq. qavrulmaq.

qovuş : **kovuş**. **qoquş**ka. **qoğuş**. 1. oluq. su oluğu. dəğirmən oluğu. 2. ítiş ka. dəf'. müdafiə. 3. süngüş. toxu. toxnma. tə'nə.

qovuşmaqka: qoğmağa, üzməyə, tərd edməyə çalışmaq.

qoy : 1. toxda. döz. dayan. səbr. dirəng. - qoymadan: dayanmadan. - bir **qoy** görüm. - **qoya qoya** gəlmişik də: dözə dözə, toxduya toxduya. - işimiz **qoymadan** sıvay bir şey deyil. 2. icazə. ruxsət. qoy verin: icazə verin. 3. imkan. fürsət. - bir **qoy** tapıb işin qoydu yerinə. - pislik **qoy** gözləmir, yaxcılıq **qoysuz** olmur. - **qoy** tanrıdandı. - **qoy** vermədən vurdu. 4. əngəl. tıqış ka. tiyiş6. pərhiz. mane'. 5. qon ka. qoyun. 6. quy ka. quytu yer. dip. dərə.

qoya : sovğa. andıra. xumaru ka. irs. miras. geriyə buraxılan nərsə.

qoyaq : **qotqıka**. **qoyqu**. 1. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi. 2. davarlıq ka. tavrıq. durdaq. xəznə. ambar.

qoyaqka : darı. qonaq.

qoyaqlıq: **qotqılıq**ka. **qoyqulıq**. könül alçaqlığı. təvazü.

qoyanmaq : qoyunmaq. qozanmaq ka. bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib qozanmaq**.

qoydı : **qotdı. quddı**. buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

qoyika : 1. aşağ. alt. - o dağdan **qoyu** endi. - itim tutub **qoyu** çaldı: yerə vurdu. - başın alıb **qoyu** saldı: başın qırıb yerə saldı. - gözüm yaşı **qoyu** axdı: yerə axdı. - **qoyu** ıldı: aşağ geddi. - ər atdan **qoyu** uçdu: yerə yıxıldı. 2. quyi ka. quyu. çuxur. aşağı. alt. sufla (# yuxar. yuxarı. üst. ülya). 3. aşağı. aşağıya. arxası sıra. (qudı).

qoyka : 1. qoltuq. 2. dərə. 3. qoyun. 4. paltarın qoynu. qucağı. - qoyun qoy dərənín qoyaqı. dibi. düzlüğü.

qoyqaka : dəri. kürk.

qoyqalamaq$_{ka}$: **qoğqalamaq**. dərinin qıllarını təmizləmək, yolmaq.

qoyqaşmaq$_{ka}$: qucaqlaşmaq. qoynuna girmək. - **qoyqaşıb** yatar onun üzünə.

qoyqu : **qotqı**$_{ka}$. **qoyaq**. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi.

qoyqulıq: **qotqılıq**$_{ka}$. **qoyaqlıq**. könül alçaqlığı. təvazü.

qoyqun : qoyun. qoynuq. etin. edin. hazır. amadə.

qoyluşmaq$_{ka}$: qoyulaşmaq. tökülüşmək.

qoymaq : (**y <> z <> d. t**) **qozmaq**. **qodmaq**. **qonmaq**$_{ka}$. **1**. qondurmaq. qonatmaq$_{ka}$. oturtmaq. qoyutmaq. qonıtmaq$_{ka}$. könütmək. qonutmaq. doğrultmaq. **2**. buraxmaq. ötürmək. boşlamaq. vazlamaq. vaz vermək. - məni **qoy** gedim. - **qoy** yava işlərin azqınlara. - özündən yaxcılıq **qoyan**. - işivi **qozub** gedmə. - əldən qozmaq: əldə qoymaq: buraxmaq. (**quzidən**$_{fars}$: ötürmək). - **xumaru** qoymaq: andıra, savğaburaxmaq. - oğlum sənə **qozarmən**, ərdəm öğüt **xumaru**. - **öğüt qoymaq**: nəsihət vermək. **3**. hazırlamaq. - **qoyun** yeyin. - **qoyandan** sonra gəlin. - **qoyulmadan** işi başlama. - **qoyulmuş** nələr: hazırlanmış şeylər. **3**. toxdamaq. dözmək. dayanmaq. səbr edmək. dirəng. - bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**. - mən **qoyuram** o **qoymur**: mən dözürəm o dözmür - qoymadan pişmir qora. - **qoymaq** ilə pişər qora. **4**. buraxmaq. izin vermək. - **qoyun** gedim. - **qoymadı** axın çıxsın. **5**. səhv edmək. buraxmaq. əldən çıxmaq (vermək. əldən qoymaq).

- **qoydu** bulut yağmırın: tökdü. **6**. düzəlmək. doğrulmaq. yola gəlmək. e'tiraf edmək. - ağac **qonmaq**: tikmək. **7**. yola çıxmaq. **3**. ram olmaq. - at **qondu**. **8**. tökmək. - əlimə boya **qoydu**. - paltarıma su **qoyuldu**. - əlinə su **qoy**. tökülmək. - bu ırmaq hara **qoyur**. **9**. qoyuvermək. buraxmaq. tökmək. çalqamaq. **10**. buraqmaq. tərk edilmək. qoyuvermək. buraxmaq.

qoynuq : qoyun. qoyqun. etin. edin. hazır. amadə.

qoyruşmaq$_{ka}$: boşaltmaq.

qoyu$_{ka}$: qoyuq$_{ka}$. qoyu. qalın. sıx.

qoyuq$_{ka}$: bax > **güdük**$_{ka}$. **1**. **qonuq**. **qumuq**. təzək. pox. **2**. dəri. o qoyuq **qoyuqladı**: dərinin tükün almaq üçün. **3**. axarlarda qoyu. **4**. qotuq. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. mütəvazi.

qoyuqlamaq: qoğsalamaq. pöşləmək. - o qoyuq **qoyuqladı**: dərinin tükün almaq üçün.

qoyuqluq$_{ka}$: qoyuluq. quyuluq.

qoyulaşmaq: qoyluşmaq$_{ka.}$ tökülüşmək.

qoyulaşmış: batruş$_{ka}$. bətrüş. bartuş.

qoyulmaq: **1**. artılmaq$_{ka}$. bərpa edinmək. **2**. qotrulmaq$_{ka.}$ qutrulmaq. boşalmaq. tökünmək.

qoyun$_{ka}$: 1. hazır. - **qoyun** şeylər. 2. qoyqun. qoynuq. etin. edin. hazır. amadə. 3. pərhiz. qoymaq, keçmək işinə alınmaq. 4. qucaq. 5. qon$_{ka.}$ qoy.

- təvə, qoyun tüyündən yapılan qəyim: **qars**$_{ka}$.

- **başıl qoy**: təpəsində ağı olan qoyun.

- **tişi qoyun**. sağmal. sağılan heyvan. sağlıq$_{ka}$.

qoyunmaq$_{ka}$: **qonmaq**$_{ka.}$ 1. qoymaq. tökümək. - su **qoyunun**: su tökün. 2. pərhiz edmək. qoymaq. keçmək. boşunmaq. 3. köçmək. - el **qondu**: qoyundu. 4. durmaq. oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu**. 5. qoyanmaq. qozanmaq$_{ka.}$ bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib qozanmaq**.

qoyurmış$_{ka}$: boşalmış.

qoyurmuş: boşalmış. - **qoyurmuş** qab: qotur qab:. boş qab.

qoyuşmaq$_{ka:}$ **qonuşmaq**. 1. qoyquşmaq. qonquşmaq. boşanmaq. tökmək. - əl ələ su **qoyuşar**, əllə üz yuvuşar. 2. birbirinə güvənmək.

qoyutmaq: qoymaq. qönitmək$_{ka}$. könütmək. qonutmaq. doğrultmaq.

qoyvanmaq : duruqsamaq. vellənmək. yubanmaq. - işlərində **qoyvanma**.

qoza : bucur$_{6}$. - çam **qozası**: arça **bucru**:

qozanmaq$_{ka}$: qoyanmaq. qoyunmaq. bəzənmək. süslənmək. - **bəzənib qozanmaq**.

qõzətəcək: qözətqü$_{ka}$.

qozqıl : qoyqıl. - **qozqıl** məni gedəlim: qoy məni gedim.

qozmaq : (**y** <> **z** <> **d**. **t**) **qodmaq**. bax > **qoymaq**.

qöcən : **köçən**. 1. çəkün$_{ka}$. kiçik. xırda. bala. uşaq. 2. **çəkün**$_{ka}$. ada tavşanı yavrusu.

qöç : **köç**$_{ka}$. 1. ara. çağ. an. zaman. müddət. - bir **köç qoyqıl**: bir dayan. - bir köç qoyqıl: bir az **dözginən**. - uğur köçü: uğur çağı: bəxdin açığ arası. 2. saat. - bir **köç**: bir saat. - **köç** keçmiş gəlib çıxdı. - dan **köçü**: dan çağı. dan saatı. - günün igirmi dörd **köçü**: günün igirmi dörd saatı. - yorıq **köçü**: qəbul saatı. **- qəbul edmək**: yorıqlamaq.

qöçə : **köçə**. əyərlik. yəhə taxdası.

qöçəbə : dəvə köçəbəsi. təgirmək$_{ka.}$ uğurma.

qöçik : **köçik. köşik**$_{ka.}$ örtü. pərdə. kölgə.

qöçqürən: **köçqürən**. gəzürən. keçürən. keçqürqən. güzəşdə gedən. bağışlayan.

qöçmək : yollanmaq. - su köçtü: qoşun yola çıxdı.

qöçrüm$_{ka}$: 1. belinləmə. dalâş. ürküş. 2. mahacirət.

qöçtək : **köçtək**. **köştək**. **köstək**. **küstək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən.

qöçük : **köçük**$_{ka}$. **1**. sağrı. yan. yançaq. göt. tərk. **2**. bir heyvana binən iki adamdan arxadaki. **3**. başdan fırlanıb sallanan bürgək saç fırlaları, halqaları.

qöçüklük: **köçüklük**. **kölgəlik**. - **köçüklük** yer: kölgəli yer.

qöçüqləmək: **köçükləmək**$_{ka.}$ götündən, sağrından vurmaq.

qöçünmək: **köçünmək**. **köşünmək**$_{ka.}$ kölgələnmək. kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək, örtmək. - ər gündən **köçündü**: gündən kölgəyə keçdi.

qöçür !. : **köçür** !. qaytar !. qov. it.

qöçürən: **qöçürgən.** uzaqlaştıran:

qöçürgən$_{ka}$: **1**. köçürən. **2**. uzaqlaştıran.

qöçürmə : **köçürmə**. daşıma. intiqal. yer dəğişmə. depləsman.

qöçürmək: köçürmək$_{ka}$. yazmaq. istinsax edmək. nəql edmək.

qöçüt : **köçüt**$_{ka}$. **1**. at. ulağ. daşınma, köçmə, qötürmə aracı. - **köçüt** köçürmə: mənqul nəyin yerin dəğişmək. **2**. mənqul. - **köçüt** davar: mənqul mal. - **köçüt** köçürmə: mənqul nəyin yerin dəğişmək.

qödəç$_{ka}$: **gödəç.** közüc$_{ka}$. küzə. gözəç. bardaq. təsti. qözəç. qözüç.

qödəzmək: **gödəzmək**$_{ka}$. (**dz** $_{<\text{met}>}$ **zd**) **gözətmək**. güdmək. qöz atmaq$_{ka}$. qözətmək. bəkləmək. göz edilmək. müntəzir olmaq. - sən burda **gödəz**: gözət. gözlə.

qöfəz : **köfəz**. **köpəz**. qədir bilməz. dəğər verməz.

qöhər : **köhər** < **kəvəl**$_{ka}$. yumşaq, uyuq qılıqlı. - **kəvəl at**: yorqa at. minik verən at.

qöq : **göy**. **kök**$_{ka}$. **1**. göy. hava. - **göy** açıldı. - **göy** bürgürdü: göy tutuldu. - göy **busardı**: bozardı. - **göy çığrısı**: fələk. göy fələyi. - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - dəğirməndə doğmuş sıçan, **göy** kükrəyindən qorxmaz. **1**. göylük. bağbağat. bağlıq boştanlığın gənəl adı. bir yeri saran yaşıl bölgə. - kənd **göyü**: şəhəri saran göylük. **2**. kök. soy. əsl. - **kökün** kim: kimsən. **3**. bağ. ip. - ər sözü bir, yəhər **kökü** üç olu. - **kökən**: mal davar sağılırkən ayağına bağlanan ip. **4**. heyvanların qışda yaxınlaşması, aşışması. - qoç **kökü** çatdı. - atları **kökü**: atların cütləşməsi. **5**. gök rəngi. lâcivərd. - **gömgöy**: göpgöy. - göy çüvüt: qöy boya. - - göy gözlü: qöy qöz. çağır$_{ka}$. **6**. ölçü. vəzn. yir (şeir) ölçüsü vəzni. **7**. damar. yıldız$_{ka}$. rişə. **8**. qutsal. çin. tansuq. həqq. müqəddəs. - **göy** dəmir geri durmaz: düzlük sözü dryər, işin görər. **9**. səsi aşağladıb, yüksəltməklə, incəldib yoğunlatmaqla istənilən ölçüyə, tona, taraza salmaq. - **köklü** səs: becərilmiş səs. - **kök** bilməz, qulaz yırtar: ölçünü bilməyən. - **kök salmaq**: harmoniləşmək. **10**. hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. bəy (**bəq**). **11**. əzab. çətinlik. qınaq. qınaş. - **kök** gördü, kərəkü üzdü. **12**. ayna üzündə meydana gələn pas. nərsənin üzünə düşən çillik, çil, xal. **13**. qoşnu. sevişmə, cütləşmə çağı. - qoyun

kökü. **14**. səsin bəmi zili. - **köklü** səs: ölçülü səs. **15**. göylük. yaşıllıq. - **kənd göyü**: şəhər çevrəsində olan göylü. **16**. kəndir. ovsar. - ər sözü bir, yəhər kökü üç olur. **17**. qışın çağı heyvanların qızmış durumu. **18**. yoğun, dolu, bəm səs. **19**. pas. ləkə. - **gözünqə** göy düşdü: güzgüyə pas düşdü. - **qöylü üz**: xallı, səpgilli üz. **20**. kök. el içində yaranmış, el içinə düşmüş gülməcə. bu ilin göyü budu ki. - bir gün ------. **21**. göy sözündə sərbəstlik, boşluq, azatlıq, gəlişmə bitişmə, yüksəlmə, genişlik, gənclik vardır. - **göy ölkələr**: **22**. yaşıllığı çox olan, yaşıllıqı, göyərtiləri qoruyan ölkələr. **22**. gəlişmə yolunda olan ölkələr. - **göy ılxı**: kövşənə, otlağa buraxılmış heyvan. **23**. gülüş. gülməcə. **24**. əsl. soy. şüt$_{ka.}$

- qöq yılxı$_{ka}$: başıboş yayılan heyvan.

- qöq tubulqan$_{ka}$: bir quş adı.

- kök gördü **kəriki** üzdü: ağırlıq, çətinlik görüb, ev eşiyin üzüb (söküb) geddi.

- **kökdən aramaq**: tüpləmək$_{ka.}$ dipləmək. dibləmək. kökdən aramaq.

- **kökün araştırmaq**: tüpləşmək$_{ka.}$ dibləşmək. dipləşmək. dibin çıxarmaq. təhqiq edmək.

- **göy qurşağı**. tel gögən.

. bulut göyü **köşütti**$_{ka}$: **quşatdı**.

- **qöy daş** : çəş. yaş. yəş. yeş. firuzə.

- qöy don: - **göy don**: göyün örtüyü, göy örtüyü boyada olan nərsə.

- kökdən aramaq: tüpləmək$_{ka}$. dipləmək.

qöqdədmək$_{ka}$: **köqkətmək$_{ka}$**. yəhər taxdalarını tiktirmək. bağlatmaq.

qöqdəzmək$_{ka}$: **kökdəzmək$_{ka}$. kökdətmək**. **köklətmək**$_{ka}$. sıxb bağlamaq. - yalığın **köklət**: qayışı bərkid.

qöqəgün$_{ka}$: **qökəgün$_{ka}$ göyəgün**. göy milçək. - iki boğ ikəşür, ortada **göyəgün** yencilir.

qöqəkün$_{ka}$: **gögəgün**. göy sinək.

qöqəl : **kökəl**. köklə. kökün. kökən. harmoni. həmahəngi.

qöqən : **kökən**. **1**. kökün. kökəl. köklə. harmoni. həmahəngi. **2**. **gögən**. köstək. örkən. mal davar sağılırkən ayağına bağlanan ip. - tel **gögən**: göy qurşağı.

qöqərmək$_{ka}$: qöğərmək. göy rəngini almaq.

qöqəşmək : **kökəşmək**. kökləşmək$_{ka}$. qohumlaşmaq. - olar iki birlə **kökləşdi**.

qöqlə : **köklə**. kökəl. kökün. kökən. harmoni. həmahəngi.

qöqləmək : **kökləmək**. **kökdəmək**. **1**. təvçəmək$_{ka.}$ təpcəmək. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. köpüşmək$_{ka.}$ **2**. nərsəni bağlamaq. bağlayıb kipləmək. tikmək. - yəhəri **köklə**: çat. qur. bağla. **3**. ırlamaq. oxumaq. **4**. **göyləmək**. göy yemək. heyvanın yemləməsi, otlaması. - yılxı **köklədi**.

qöqlən : **köklən**. müğənni. xanəndə.

qöqlənmək$_{ka}$: **köklənmək**$_{ka}$. **1**. üzdə çillər çıxmaq. **2**. şarkı söyləmək. ırlamaq. oxumaq. səsi yüksəltə alçalta şarkı çağırmaq. **3**. sıxı bağlanmaq. bir yerə yerləşmək. - yəhər **kökləndi**. **4**. soylanmaq. yıldızlanmaq$_{ka}$. kök salmaq. - **köklənmiş** kişi: elli günlü kişi. **5**. zənginləşmək. bitişmək. - ölkənin **köklənməsi** işilə puldan asılıdır.

qöqləşmək$_{ka:}$ **kökləşmək**$_{ka}$. **köktəşmək**. **1**. ilişip soxulmaq. sıxılıb bağlanmaq. bağlaşmaq. cürləşmək. sözləşmək. - qız oğlan **kökləşib** geddilər. - bunan o **kökləşdilər**: cürləşdilər. **2**. tuplənmək$_{ka.}$ diblənmək. diplənmək. zənginləşmək. **3**. kökəşmək. qohumlaşmaq. - olar iki birlə kökləşdi.

qöqlətmək$_{ka:}$**kökdətmək**. **kökdəzmək$_{ka}$**. sıxb bağlamaq. - yalığın **köklət**: qayışı bərkid.

qöqs : **köks$_{ka}$**. **qöks**$_{ka.}$ göğüs. köğüz. könül. ürək. sinə. - sənin özgün düşəli, **köksüm** ara od tütür. (**özgü**: **özik**. eşq):

qöqsüz : **köksüz**. yandıq$_{ka}$. yanıq. soysuz. qarışığı, yandan olan.

qöqşin : **kökşin**. göyümtül. göğümsü.

qöqtəşmək: **köktəşmək**$_{ka}$:ilişip soxulmaq. yəhər bağlamaq. qohumlaşmaq. bağlanmaq.

qöqun$_{ka}$: **qoğun$_{ka}$**. qıvılcımi. oddan qoğulan, qopan çığın.

qöqümsü : **göğümsü**. kökşin. göyümtül.

qöqün : **kökün**. kökən. kökəl. köklə. harmoni. həmahəngi.

qöqürcgün$_{ka}$: **gögürcgün$_{ka}$**. **1**. göyərçin. **2**. qüyerdi.

qöqüslük : **qöğüslük** artıq$_{ka}$.

qöqüslük : **qöğüslük**. **artıq**$_{ka}$. peşgirə. qadın lifciyi.

qöqüt : **köküt**. **götgi$_{ka}$**. **kötük**. təpə. yığın. təpəciq.

qöqyuq : **gökyuq$_{ka}$** göylü. türkmən böyüklərinə verilən unqun·.

qöl : göl. havuz. birikmiş su.

qölçə : **gölçə**. gölüng$_{ka.}$

qölə : **kölə**. bulaq. bulun. qul. əsir. - alqa bulaq: bağışlanmış kölə.

qölərmək : **gölərmək$_{ka.}$** qöllənmək. gölərmək. toplanmaq. yığışmaq. - **gölərdi** sular.

qölgə : **kölgə**. köşigə$_{ka}$. köçik. köşik$_{ka.}$ örtü. pərdə.

qölgələnmək: **kölgələnmək**. **köçünmək**. **köşünmək**$_{ka.}$ kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək, örtmək. - ər gündən **köçündü**: gündən kölgəyə keçdi.

qölgəli : **kölgəli**. dalı qalmış.

qölgəlik : **kölgəlik**. köçüklük. - **köçüklük** yer: kölgəli yer.

qöliqə$_{ka}$: **köligə**$_{ka}$. kölik. qoyu kölgə.

qöliq$_{ka}$: kölik. kölgə.

qöliqliq$_{ka}$: kölgilik. kölgəlik.

qölimək : **gölimək**$_{ka.}$ **gölgimək.** quylamaq. qömmək.

qölişmək : **gölişmək**$_{ka.}$ qömüşmək. - dədəsin öldürdü də **gölüşdü** də.

qölitmək$_{ka}$: **gölitmək** (**ı** < > **m**) **gömitmək**. gömdürmək. quylamaq. - ölünü **qülütdülər**.

qölqə : **kölgə**. **köligə**$_{6}$. kölik$_{ka}$. uğur. devlət. bəxd. kömək. - bəy **uğrunda** işim yetildi: işim alındı.

qölqələnmək: **kölgələnmək**. kölgəyə çəkilmək. köşiklənmək. köşinmək$_{ka}$. köşünmək. kəndini gizləmək, örtmək.

qölqəlik : köliklik$_{ka}$. köşiklik$_{ka}$.

qöltinğ$_{ka}$: **gölcuq**. quşların indiği su birikintisl.

qölük$_{ka}$: arxa. kölük. yük yüklətilən hər hanki bir heyvan.

qölüklük$_{ka}$: qölüklü.

qölünğ : **gölünğ**$_{ka.}$ gölçə.

qöm : **göm**. - **göm göy**$_{ka}$: 1. mas mavi. 2. qır, kül topraq rəngi.

qömçü : **gömüç**. **gömçü**. gömü. gənc. təpən (dəfinə). qazan (> xəznə).

qömdürmək: **gömdürmək**. quylamaq. qömitmək. gömitmək. (**m** < > **ı**) gölitmək$_{ka}$.

qöməç : **köməç**$_{ka}$. külə gömülərək, cumularaq pişirilən çörək.

qömək : **kömək**. yardam. yoğuş. basut$_{ka.}$ acıyan. qoldav. himayət. kölgə. uğur. devlət. bəxd. çırağ. əlik. şagird. qılış. əməkdaş. həmkar. - bəy **uğrunda** işim yetildi: işim alındı. - tanrı **uğrunda** işlərim bitər. - sizin **uğruzdan** vara çatdıq.

qömək : **kömək**. yatut. yətut$_{ka}$. yetut. yədək. yar.

qömək : **kömək**. yetüt$_{ka}$. yardım. imdat.

qöməkləşmək: işləşmək$_{ka.}$ işbirliyi yapmq.

qömitmək : **gömitmək**. (**m** < > **ı**) **gölitmək**$_{ka}$**. gülitmək**. gömdürmək. quylamaq.

qömmə : **gömmə**: közdə pişirilən əkmək. közləmə. qözmən$_{ka}$.

qömü : **gömü**. gömülmüş. gömünti$_{ka}$. quylanmış.

qömüç : **gömüç**. **qömçü**. gömü. gənc. təpən (dəfinə). qazan (> xəznə). - o **gömüş** buldu. - tavqaç gömsi: aad ulusundan qalma xəznə.

qömüldürük : **gömüldürüq**. at göğüslüğü.

qömülən : **gömülən**. qöymən$_{ka.}$ quylanan.

qömündi nənğ: qömülmüş nə, nəsnə.

qömür : **kömür$_{ka}$. kömgür**. **- kömürlük$_{ka}$**: **kömrülük**:

qömüş : **gömüş**. gənc. xəznə. - tapaç gömüş: keçmiş gənc.

qömüşmək$_{ka}$: qömdəşmək.

qöndər : **göndər**. edqil. eyqil. yolla. - **eyqil** məni döğüşgə.

qöndərişmək: göndərişmək. birbirinə vermək. ötgürüşmək$_{ka}$. ötrüşmək$_{ka.}$

qöndərmək : **göndərmək**. ötütmək. ötürmək. ötgürmək$_{ka.}$ sürdürmək. çıxarmaq. uylatmaq. öyrətmək. tabe' edmək. savurmaq. yönətmək. yasmaq$_{ka.}$ itsəmək. etsəmək. edsəmək. bağışlamaq. - ora qoşun **yasın**.

qöndərmək: **göndərmək**. yıldamaq$_{ka.\ 6.}$ iltəmək. - onu evə **yılat**.

qöndqürmək$_{ka:}$ qondqarmaq$_{ka}$. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

qönək$_{ka}$: **könək$_{ka}$**. kövnək. kövəng. küzə. matara. ibriq. su tulumu (qırba).

qönəş : **könəş**. < **könüldəş**. sırdaş. yoldaş.

qönğərmək$_{ka}$: (**o** <> **ö**) **qonqarmaq**. bax > qondqarmaq$_{ka}$.

qönğlək$_{ka}$: qomlək.

qönğləklənmək: **könğləklənmək$_{ka.}$** qömləklənmək. qömlək qəymək ·.

qönğüldə : **könğüldə$_{ka.}$** könül arxadaşı.

qönğül$_{ka}$: **1**. könül. yürək. qəlb. **2**. anlayış.

qönğüllənmək$_{ka}$: **1**. könüllənmək. ürəkləmək. istəmək. arzu edmək. **2**. (cocuq) düşünmək. anlamaq.

qönğüllük$_{ka:}$ könüllü.

qönik : **könik**. könül. yaşut. şad. yarud. açıq. sevnik. həyəcanlı.

qöni$_{ka}$: <> **qoni**. **1**. düz. doğru. əmniyətli. **2**. dəri. arınmış gönə "**qoğuş**" deyilir.

qönitmək$_{ka}$: könütmək. qonutmaq. qoyutmaq. qoymaq. doğrultmaq. dikətmək. - o ağac **könütdü**.

qön$_{ka}$: **gön$_{ka.}$** at dərisi, qönü. ham dərl. qön·.

qönül **gönül**. **könül**. könik. yaşut. şad. yarud. açıq. sevnik. həyəcanlı. - gözdən ıraq, **gönüldən** uzaq. - **göyül** qaynar, için oynar.

qönüldəş : **könüldəş**. könəş. sırdaş. yoldaş.

qöpcəşmək : **kübüşmək$_{ka}$**. tikişmək.

qöpçüq$_{ka}$: **köpçük$_{ka}$**. qaş. yəhərin ön, arxa yapuqu.

qöpəkli : baraqlıq$_{ka}$. köpəkyi olan kişi:

qöpəz : **köpəz**. **köfəz**. dəğər verməz. qədir bilməz.

qöpiq : **köpik**. bastırma. iki qətləyib tikmək. bezin iki qatı arasına pambıq qoyaraq tikmə.

qöpitmək$_{ka}$: **köpitmək**$_{ka.}$ kübimək. tiktirmək. oyulqatmaq. küpətmək.

qöp$_{ka}$: <> **qop**$_{ka}$.

qöprü : **köprü**. atız. köprük$_{ka}$. geçit. geçiş. geçik$_{ka}$.

qöprük$_{ka}$: **köprük$_{ka}$**. köprü. atız. geçit. geçiş. geçik$_{ka}$.

qöpsün$_{ka}$: **köpsün**$_{ka}$. içinə yu qırxım qoyulmuş püştə, döşəkçə.

qöpüklətmək: **köpüklətmək**. əkşitmək. çuvşatmaq$_{ka}$. çuğşatmaq$_{ka}$. coğşatmaq$_{ka}$ coşdurmaq. turşatmaq. qaynatmaq.

qöpülmək : **köpülmək**. **kübülmək**$_{ka.}$ tikilmək. oyulqamaq.

qöpülmək$_{ka}$: tikilmək. kübülmək.

qöpümək : **köpümək**. kübimək$_{ka}$. sıx tikiş tikmək. oyulqamaq.

qöpürmək$_{ka}$: **köpürmək**. köpüklənmək. kəflənmək. - süt **köpürdü**. - ağzım **köpürüp**. - aşıc **köpürdü**.

qöpürtmək$_{ka:}$ **köpürtmək**. köpükləndirmək. kəfləndirmək.

qöpüş : köpüş. çöküş. şişik.

qöpüşmək$_{ka}$: **köpüşmək**$_{ka.}$ kökləmək. təpcəmək. tikmək.

qöpütmək : **köpütmək**. şişirmək. qumturmaq.

qör : **gör**. **1**. görk. gözəl. **2**. gör. qıl. - **qura gör**: qur qıl.

qördüqüng$_{ka:}$ gördüğün.

qördürmək: qözgərmək$_{ka.}$ görüştürmək.

qörə : görə. yaraş. təvafüq. tətabüq. - buyruqa görə, buyruq yaraşı qıldıq. - dediklərizə yaraş, görə - olana yaraş: imkana görə.

qörənək : **görənək**. öğrəyük$_{ka}$. rəsm. qayda. adət.

qörgedmək$_{ka}$: gözəlləşmək.

qörgütmək$_{ka}$: göstərmək.

qöriğ$_{ka}$: **göriğ**$_{ka.}$ iş görən. işçi. kilfət. cariyə·.

qörkük : **görkük**. gözəl.

qörkülü : **görkülü**. gözəl. - **görkülüyə** (gözələ) söz gəlir \\ dağ başına yel dəgir.

qörqə$_{ka}$: **körkə**$_{ka}$. (1 < **kövmək**: oymaq. 2 < **qorqa**: qab). ağactan **kövülmüş**, oyulmuş, dayaz, çuxurluğu az, enli qab. tabaq.

qörqətmək$_{ka}$: **görgərmək**. gözəlləşmək. - qız **görkərdi**.

qörq$_{ka}$: gözəlliq.

qörqlü : **- görklü** qırtışlı kişi.

qörqlü$_{ka}$: iyi. gözəl. göstərişli. dostça.

qörmək : **görmək**$_{ka}$. tükəmək. yetmək. kafi olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. - o onun **görməyin** kösədi: köysədi, istədi. **1**. uzaqtan baxmaq.

qörmiş$_{ka}$: görmüş.

qörpə$_{ka}$: **körpə**. **1**. xam. pişməmiş. çiğ. **1**. gec doğmuş, çıxmış çağa, bala, ot. - **körpə ot**: yəni bitmiş ot. - **korpə yemiş**. vaxti kəçtikdən sonra çıxan yemiş. - **körpə oğul**. yazın doğan cocuq.

qörpələmək$_{ka}$: **körpələmək**$_{ka}$. körpə ot yernək.

qörpələnmək$_{ka}$: yənidən çıxmaq. yənidən bitmək, cücərmək.

qörsəmək$_{ka}$: **görüksəmək**. görmək istəmək.

qörsətmək: **görsətmək**. baqurmaq$_{ka}$. baxtırmaq. - bir mən **baqur**: görsət.

qörüq$_{ka}$: **körük**$_{ka}$. quyumçu, dəmirci körüğü, tamı$_{6}$.

qörüqsəmək$_{ka}$: görsəmək. görmək, qavuşmaq istəmək.

qörülmək$_{ka}$: görülmək.

qörüncə : **göründcə**. tamaşa. numayiş. - göründcəyə kişi **avdı**. - göründcülər göründcəyə toplaşdılar.

qörünç$_{ka}$. : **gözünc**. **göründcü**. görüləcək şey. bir şey səyredən xalq. - **göründcülər** göründcəyə toplaşdılar.

qörünmək$_{ka}$: **1**. saqımaq$_{ka.}$ sağımaq. sezinmək. quşqanmaq. fikirləşmək. **2**. qavuşmaq.

qörünməmiş: əcib. azıq$_{ka.}$ azuq. ayuq. atuq. qərib. qeyri təbii. foquladə.

qörüş$_{ka}$: **1**. görüş. qarşı. - **görüş görüşə**: qarşı qarşıya. - görüşə nəçıxası, bilmirəm: qabağa, nə çıxdəğın bilmirəm. - **görüşə** gedmək. - **görüşə** girən içindən qalar, **görüş** görməyən özündən qalar. **2**. üz. zahir. - **görüşünə** ağlın gedməsin. - **görüş** bəzəyi, için təzəyi. **3**. mənzərə. - enli, açıq, boyalı **görüş**. - **görüş** çəkən: mənzərə çəkən nəqqaş. **4**. baxış. **5**. yağuqluq. qonum, qohuma yoluğmaq işi. seləyərham.

qörüşmə : **görüşmə**. gənqəş$_{ka.}$ işlərdə danışma. düşünmə. tədbir.

qörüşmək : **görüşmək**. danışmaq. gənqəmək$_{ka.}$ tədbir edmək.

qörüşmək$_{ka}$: baxmaq.

qörüştürmək: qözgərmək$_{ka.}$ gördürmək.

qös : **kös**. təbil. davul. tuğ. təbil. küvrük**.**

qösə : **qösə. kösək.** istək. arzı.

qösəkçi : **kösəkçi**. köysəkçi: istəkli, iştahlı.

qösəmək$_{ka}$: **kösəmək**. küysəmək. arzılamaq.

qösəşmək$_{ka}$: **kösəşmək**$_{ka}$. küysəşmək. istəmək. öğünmək.

qösgü : **gösgü**. **közgü**. **közəku**. **gözəkü**$_{ka}$. közlük. köz, od eşən, qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun olsa, əl yanmaz.

qösmək : **kösmək**. **gösgük**. çözmək. - ayağın **kös**: uzat.

qösnəmək : **kösnəmək**. ütlənmək$_{ka}$. üdlənmək$_{ka.}$ ərkək istəmək.

qösrük : buxov. kişan. bənd. - **kösrük tuşaq**$_{ka}$: atın ön ayaqlarına vurulan köstək.

qöstək : **köstək**. **küstək**. **köştək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən. kögən$_{ka}$. kösrük. tuşaq$_{ka}$.

qöstəkləmək. **köstəkləmək**. kişəmək$_{ka.}$ kösürmək$_{ka.}$ buxovlamaq. bağlamaq: qişəmək**.** kösürmək**.**

qöstəri : **göstəri**. səriş. numayiş. - **göstəri yapmaq**: sərmək. döşəmək. nümayiş vermək. - **sərilmiş** piyeslər: döşənmiş piyeslər.

qöstərmək: görqütmək$_{ka}$.

qösülmək : **kösülmək**. **çözülmək**. açılmaq. uzanmaq. - yoğurqandan artuq ayaq **kösülsə**, üşüyür.

qösülmək$_{ka}$: **kösülmək**$_{ka}$ **çözülmək**. (ayaq) uzamaq, uzatılmaq·.

qösürmək$_{ka}$: **kösürmək**$_{ka.}$ köstəkləmək. buxovlamaq.

qöşan : **köşan**. bax > **kövşan** (< **kovmaq**: qazmaq). əkinçi.

qöşə : **köşə**. bulunğ$_{ka.}$ bucaq. burcaq. zaviyə.

qöşə : **köşə**. qulaq. bucaq.

qöşigə : **köşigə**$_{ka}$. kölgə.

qöşik$_{ka}$: **köşik**$_{ka.}$ **köçik**. örtü. pərdə. kölgə.

qöşiklik$_{ka}$: **köşiklik**$_{ka}$ < **köçüklük**. kölgəlik. - **köçüklük** yer: kölgəli yer.

qöşimək : **köşimək**$_{ka.}$ **köçimək**$_{ka.}$ qapatmaq. örtmək. - dam günü **köçidi**.

qöşinmək$_{ka}$: kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək örtmək ·. - qöşünmək.

qöşk : **köşk**. (< **köçmək**). köşük. (> **kuşk**$_{\textbf{fars}}$). saray. böyük ev: qarşı$_{ka}$.

qöştək : **köştək**. **köstək**. **küstək**. **köçtək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən.

qöştürmək: küstürmək.

qöşüklənmək: **köçüklənmək**. **köşinmək**$_{ka}$. **kösünmək**. (1 < **köçünmək**: yer dəğişmək. 2 < **qoşunmaq**: artırılmaq. 3 < **kösünmək**: çəkinmək. küsünmək). çəkinmək. kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək. örtünmək.

qöşünmək : **köşünmək**$_{ka.}$ **köçünmək**. kölgələnmək. kölgəyə çəkilmək. kəndini gizləmək, örtmək. - ər gündən **köçündü**: gündən kölgəyə keçdi.

qöşütmək : **köşütmək**. 1. quşatmaq. qurşatmaq. örtmək. qapamaq. - bulut göyü **köşütti**$_{ka}$: **quşatdı**. 2. köşütmək. köçütmək. örtmək. yapamaq. - bulut göyü **köşüttü**.

qöt : göt. sağrı. köçük$_{ka}$. yan. yançaq. hər nərsənin dalısı, arxası. - **götüdən** en: damnan düş.

qöt : göt$_{ka}$. arxa.

qöti burt : **köti burt**$_{ka.}$ kabus. qara basan.

qötiç$_{ka}$: **götiç**$_{ka.}$ **götüş.** gənc uşağa söğülürkən söylənən söz.

qötki : **götgi**$_{ka}$. **kötük**. **köküt**. təpə. yığın. təpəciq.

qötləmək : **kötləmək**$_{ka.}$ **götləmək**$_{ka.}$ kötülük, yamanlıq, pis iş yapmaq.

qötlətmək$_{ka}$: **kötlətmək**$_{ka.}$ **götlətmək**$_{ka.}$ kötülüyə, yamanlığa, pis işə qoymaq. - dədəsi uşağın **götlətdi**.

qötlük$_{ka}$: söğüş. göt. qonas.

qötrüm$_{ka}$: (< **göt**: dik. şiş). dik yer. qaldırım. səggi. diqqan. supaça$_6$. kürsi.

qötrüşmək: qudruşmaq. qudurmaq. çıxmaq (# **kütrüşmək**: yenmək. yatınmaq).

qötrüşmək$_{ka:}$ qaldırıp götürmək.

qötü : **kötü**. 1. isiz$_{ka.}$ ısız. yaman. 2. yavuz$_{ka}$. yafuz$_{ka}$. yava. bəğənilməz. yaman. pisəlmiş. kötüləşmiş. artaq$_{ka}$

qötük : **kötük**. **götgi**$_{ka}$. 1. təpə. yığın. təpəciq. 2. kütük. kündə. tomrum$_{ka}$. tomruq. tumrum. 1. kötük. qatut$_{ka}$. bədəxlaq. qaba.

qötül : **götül**. pis. pozuq.

qötüləmək : **kötüləmək**. alçatmaq. yavratmaq$_{ka}$. yavalamaq. pisləmək.

qötüləşmək : **kötüləşmək**. sərtləşmək. pisləşmək. çalpaşmaq$_{ka}$ artamaq$_{ka}$. pozulmaq. xarablanmaq.

qötüləşmək : **kötüləşmək**. yavrımaq$_{ka.}$ yavalaşmaq. yoxsulluq, xəstəlıq üzündən arıqlamaq·.

qötülətmək : **kötülətmək**. yavrıtmaq$_{ka.}$ yavalatmaq. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

qötülük : **kötülük**. isizlik$_{ka.}$ ısızlıq. ıssızlıq. yamanlıq. həşərlik.

qötür : **götür**. daşıq. hambal.

qötürən : **götürən**. kötürkən$_{ka}$.

qötürgə : **qötürgə**. 1. bərnamə. - **qötürgəzi** iyi götürün. 2. daşıt. qötürgü$_{ka}$.

qötürgən$_{ka}$: götürən.

qötürgü$_{ka}$: **götürgə**. bir şey daşımağa, götürməyə, tutmağa yarar ayqıt. maşa. tutcaq. qısqac. daşıt.

qötür$_{ka}$: **götür**. yüklü. hamilə. - **götür** qadınlar: boylu qadınlar.

qötürmək : **götürmək**. yuturmaq$_{ka.}$ almaq. yükləmək.

qötürmək$_{ka}$: **götürmək**. **götürmək**. **1**. ilətmək$_{ka}$. aparmaq. ağtarmaq. kürəmək. aparmaq. alıb qaçmaq. intiqal edmək. - küçiti su götürdü: apardı, **ilətdi**: işlər əldən çıxdı. **2**. qidərmək. qitərmək$_{ka.}$ qutarmaq. qaldırmaq. yox edmək. yana, qırağa çəkmək. nabud edmək. məhv edmək. - oğlum öğüt alqıl, biliksilik **gitər**: götür, qutar. **3**. salmaq$_{ka}$. çıxarmaq. istixrac edmək. - altun, heft, mis **salmaq**. **4**. ağtarmaq. aparmaq. intiqal edmək. **5**. rəhmət oxuyursan. - onun ölüsün bilmirsən, nəyə götürüsən: tanımamış ölüyə nədən rəhmət oxuyursan.

qötürməksünmək: kötürsəmək**.**

qötürsəmək$_{ka}$: götürmək istəmək.

qötürtmək : **götürtmək**. **1**. yükləmək. boylatmaq. hamilə edmək. - ərə gedmədən qızlar üçün **götürülmək** yasaqlanmış. **2**. təcavüz edmək. - oğurlanmış, **götürülmüş** qızlar.

qötürülmək. götürür görünmək. acınmaq. dartınmaq. tartınmaq$_{ka}$**.**

qötürüm. : **götürüm**. oldrum$_{ka.}$ oturum. yığva. məclis.

qötüş **: götüş. götiç**$_{ka.}$ gənc uşağa söğülürkən söylənən söz.

qötvərən : **götvərən**. bic. satır$_{ka}$. həramzada. götvərən. dibiz.

qövdə : **gövdə**. ətyen**.** yin$_{ka}$. əyin. qab. tən. bədən. qüvrə$_{ka}$. qalıb. isqilet.

qövəng : **kövəng**. könək$_{ka}$. kövnək$_{ka}$. küzə.

qövəs : **kövəs**. kövsə. kövəz$_{ka}$. kibər. kibrəli. qattaq. qurumlu.

qövəz : **kövsə**. **kövəs**. kibər. qattaq. kibrəli. qurumlu.

qövəzlik: **kövəzlik$_{ka}$**. kibirlik. qabarlıq. qədir bilməmək. nasipasi. şımarıqlıq. qurumluq.

qövnək$_{ka}$: **kövnək$_{ka.}$** könək$_{ka}$. kövəng. küzə.

qövrəmək$_{ka}$: **kövrəmək**$_{ka}$ gəvşəmək. kəfrəmək. gəvrəmək. küfrəmək.

qövsə : **kövsə**. kövəs. kövəz$_{ka}$. kibər. kibrəli. qattaq. qurumlu.

qövşan : **kövşan**. **köşan**. (**kovmaq**: qazmaq). əkinçi. (köşəvərz. keşavərz$_{fars}$)

qövüc : **kövüj$_{ka}$**. küflək. çürük. içi kov, keçmiş nərsə. dadı pozulan, qaçan hər şey. - **küvij** turma: puka turp.

qövük : **gövük$_{ka}$**. **kövük**$_{ka.}$ saman.

qöy : bax > **göq**

qöydə : göydə$_{ka}$. kürə. altın, qümüş əritmək ocağı.

qöyləmək$_{ka}$: **kökləmək**$_{ka}$. heyvanın yemləməsi.

qöymək : **göymək$_{ka}$**. **köymək**. yanmaq. yaxmaq. - odun **göydü**.

qöymən$_{ka}$: gömülən. quylanan.

qöymüş : **köymüş**. köyük$_{ka.}$ yanmış. yanıq.

qöynək : **köynək** (< **quylaq**: quylanıb gömülən örtük).

qöynəmək: **göynəmək**. yalmaq$_{ka.}$ yanmaq. yalınmaq. alovlanmaq.

qöysək : **köysək**. istək. - **köysəkli**: istəkli. meyilli.

qöytürmək$_{ka}$: yaqmaq. yaqtırmaq.

qöyüq : **köyük**$_{ka.}$ köymüş. yanmış. yanıq.

qöyümtül : **göyümtül**. kökşin. göğümsü.

qöyürmək : **göyürmək**$_{ka}$. **gögürmək**. yanmaq. yaxınmaq. - **göyürdü** arut ot: yandı quru ot.

qöz : **göz**. **köz**$_{ka.}$ od. qor.

- **taşırqan gözlü**$_{ka}$: patlaq gözlü. qulma gözlü.

- qözü sulu. qôzü hər zaman axan kişi: **çəvşənğ.**

- **közdə** pişirilən əkmək: közləmə. gömmə: qözmən$_{ka}$.

- açlıqtan qöz qararmaq: **öşərmək**$_{ka}$.

- **qöz atmaq**$_{ka}$: qözətilmək. göz edilmək. müntəzir olmaq.

- **qözə gəlmək**: sağınmaq. görünmək.

- **qözü bağlılıq**: yalvı$_{ka.}$ yalıv. yalva. yada. büyü. cadu. sehir.

qözcük$_{ka}$: göz mıncığı. göz dəğməsindən sağınmaq üçün, tikilən nəzərlik.

qözçü : gəzmə. ayğaq$_{6}$. tutqaq$_{ka}$.

qözdə : **gözdə**. **1**. ilit. seçgin. **2**. ilit. numayəndə. depdat. **1**. qorunmuş. - **gözdə** nə: qorunmuş şey.

qözə : **gözə**. yam$_{ka.}$ çör çöp. pislik. çapaq.

qözəç$_{ka}$. : **qödəç**. **qözüç**. **küzə**. (< **kovsaq**: oyuq. boş) közüc$_{ka}$. küzə. gödəç.

qözəqü : **közəku**. **gözəkü**$_{ka}$. **gösgü**. **közgü**. közlük. köz, od eşən, qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun olsa, əl yanmaz.

qözəl : ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyi. yaxşıqlı. ısın. ısı. xoş. yapışan.

- **gözəl qadın**: özük$_{ka}$. (qadınlara verilən unqun, ləqəb).

- **altun özük**: **altun üzük**: altın kimi təmiz ruhlu qadın.

- **ərtini üzük**: bədəni inci kimi təmiz olan qadın.

qözəlim : duzağı. - **duzağı** gəl bura.

qözəlləşmək: **gözəlləşmək**. mənğizlənmək$_{ka.}$ mənizlənmək. bənizlənmək. bənzinə rəng gəlmək. üzlənib suratlanmaq.

qözəlləşmək: **qırtışlanmaq**$_{ka}$. **gözəl**liği artmaq. qırtışlanmaq$_{ka}$. bənizlənmək. mənğizlənmək$_{ka}$. suratlanmaq. sırlanmaq. bənzinə rəng ruf gəlmək. - gündən günə **qırtışlanır** qızlar.

qözəlləşmək: qörgedmək$_{ka}$.

qözəlləşmək: süçimək$_{ka}$. dadlanmaq.

qözəmək$_{ka}$: **gözəmək**. **1**. od ölçərmək. eşmək. qarıştırmaq. altüst edmək. - odu **gözə**, yanıq qalsın. **2**. dənələmək. - üzüm **gözəmək**. **3**. **közəmək**. odu çevirmək, qarıştırmaq. **4**. gözləmək. dənələmək. göz göz, dənə dənə edmək. - üzü **gözəmək**.

qözərmək : gözərmək. güdmək. qorumaq. hifz edmək. - tanrı səni gözərsin.

qözətçi : **gözətçi** qayqur. qayur. pərəstar.

qözətdəçi$_{ka}$: qözətic. qözəttəçi.

qözəti : gözəti. müntəzir.

qözətiklik$_{ka}$: qözətməyə həq qazanan.

qözətiqli$_{ka}$: qözətməyi düşünən.

qözətilən : qözətli$_{ka}$. sağlanan. əsirqənən. qorunan.

qözətilmək: **gözətilmək**. göz edilmək. qödəzmək. gözətmək. güdmək. qöz atmaq$_{ka}$. müntəzir olmaq.

qözətişmək$_{ka}$: qözətləşmək.

qözətqən$_{ka}$. : qözətən.

qözətqüçi$_{ka}$: qözətici.

qözətqü$_{ka}$: qözətəcək.

qözətli$_{ka}$. : gözətilən. sağlanan. əsirqənən. qorunan.

qözətmək: **gözətmək**. (**zd** $_{<\text{met}>}$ **dz**) **qödəzmək**$_{ka}$. güdmək.

qözətmək$_{ka}$: **gözətmək**. (**zd** $_{<\text{met}>}$ **dz**) **qödəzmək**$_{ka}$. güdmək. qöz atmaq$_{ka}$. qözətilmək. göz edilmək. müntəzir olmaq.

qözətmiş$_{ka}$: **1**. qorunmuş. - **gözətmiş** nə: qorunmuş şey. **2**. qözətilmiş.

qözəttəçi$_{ka}$: qözətic. qözətdəçi.

qözəzmək : **gözəzmək**$_{ka}$. güdmək.

qözgərmək$_{ka}$: gördürmək. görüştürmək.

qözgü : **közgü**. **gösgü**. **közəku**. **gözəkü**$_{ka}$. közlük. köz, od eşən, qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun olsa, əl yanmaz.

qözlə : 1. dayan. sağ sağ. - gözlə gözlə: **aç aç**. aç gəlmə: gözlə, gəlmə ha. - aç sevilsən, sevgidən qalma. 2. **qözlə** !: diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. sağ sağ !. dayan !. qay !. diqqət !. bax !.

qözləm : **gözləm**. güdəm. yaraş. muraat. muğayat. - **gözləm**, yaraş kişi.

qözləmə : **közləmə**. közdə pişirilən əkmək. gömmə: qözmən$_{ka}$.

qözləmək : **gözləmək$_{ka}$**. 1. gözəmək$_{ka}$. dənələmək. göz göz, dənə dənə edmək. - üzü **gözləmək**:**gözəmək**. 2. qözləmək. qütmək. durmaq. bəkləmək. 3. qözə vurmaq·.

qözləşmək$_{ka}$: gözətləmək.

qözlətmə : umdurmaq. ümid vermək.

qözləyu$_{ka}$: **gözləyu**. 1. umduru$_{ka}$. bəkləyu. gözü yolda. - qoydu məni **umduru**. 2. qöz kimi.

qözlü : qözü olan. qaraqlıq$_{ka}$.

qözlük : **közlük**. **közgü**. **gösgü**. **közəku**. **gözəkü**$_{ka}$. köz, od eşən, qarıştıran. maşa. - **közəku** uzun bolsa, əlik göyməz: maşan uzun olsa, əl yanmaz.

qözmən : **közmən$_{ka}$**. közdə pişirilən əkmək: közləmə. gömmə:

qöznü$_{ka}$: **göznü$_{ka}$**. güzgü. ayna.

qözüc : **közüc**$_{ka}$. küzə. gözəç. gödəç. **- közüçlük titiq**$_{ka}$: saxsı torpağı.

qözülduruq$_{ka}$: gözlük. at quyruğundan toxunur bir bez parçasıdır.

qözüngü$_{ka}$: **gözüngü**$_{ka}$. güzgü. ayna.

qözünmək$_{ka:}$ görülmək.

qu : - **qu**: - lan: - lən.

- **arıtqu**: arıtılan.
- **dərqu**: dərilən.
- saçratqu: tələ.
- **dərqu**: dərən.
- **bititqu**: bitirən. yazan. qələm
- saçratqu: tələ.
- qaqratqu: qoğucu.
- **qonqraqu**: zınqırov.
- tavratqu: tələsik. **tavratquçi**: tələsdirici.
- tavratqu: tovlu. buruşuq. dolanan.
- **təprətqu**: cevlanqah. təprəşik. cünbüş.

- **tavratqu**: qarışıq, tovlu, talaşlı.

- **yalqu**: səfeh. qanmaz. öksüz.

- **yabaqu**: bayağı.

- **yorıqu**: ged gəl, dolanma.

- **yıraqu**: oxucu. xanəndə.

- **yaşaqu**: yaşayan.

- **yamaqu**: yamaqlanmalı.

- **toxu**: şişgin.

- aynaqu: başa. özgə.

- **yolqu**: yağma.

- tayaqu: tikə daş.

- **yanqu**: nərsənin qablığı.

- **barqu**: çatılacaq, gediləcək.

- **turqu**: duracaq, qalacaq.

- **yalqa**: yalağ. yalama.

quba at$_{ka}$: qumral, al sarı boya. - **quba at**$_{ka.}$

qubsalmaq$_{ka}$: qopuz çalınmaq.

qubzaşmaq$_{ka}$: **qupsalmaq**. **qobzalmaq**. qopuz çalmaq. qopuz çalınmaq.

qucaqlamaq: qoçuşmaq$_{ka}$.

qucaqlaşma. qucuşma. qocu$_{ka}$.

qucaqlatmaq. qucturmaq$_{ka}$.

qucam$_{ka}$: qucaq. - bir **qucam** güı.

qucğun : **qucğun**. **qucğundı**$_{ka}$. soğan.

qucış : **qocış**. qocaqlaşma.

qucqundı$_{ka}$: **qucğundı**$_{ka}$. soğan. qucğun.

qucu$_{ka}$: qucaqlaşma. qoçuşma.

quculaşmaq: uçruşmaq. ucruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq.

quçuşmaq$_{ka}$: qucaqlaşmaq·.

quddı : **qotdı. qoydı**. buraxılmış. boşanmış, ötrülmüş. - **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

qudik : xudik. cicik.

qudqu$_{ka}$: sinək.

qudqulanmaq$_{ka}$: (**qudqu** + **lanmaq**: yoxsulmaq. boşalmaq). sinəklənmək. kəndindən sinək qoğmaq·.

qudrucaq$_{ka}$: **quyruqcaq**. büzdüm. quyruq qəmiği.

qudruq : bax > **quyruq**$_{ka}$.

quducaq$_{ka}$: quyruq qəmiğ.

quduq : bax > **quyu**

qudurqaq$_{ka}$: bax > **quyurqa.**

qudurqan : opuz$_{ka}$**.** obuz. ası. vəhşi.

qudurqun$_{ka}$: quşqun. yəhərin qusqunu.

qudurmaq: yozlaşmaq$_{ka.}$ yufqadmaq$_{ka}$. yuvqalanmaq.

qudurmaq$_{ka}$: **1**. dışarmaq. çıxmaq. qalxmaq. üstünə düşmək. çabalamaq. çalışmaq. **2**. yozlaşmaq. yufqadmaq$_{ka}$. yuvqalanmaq.

qudutrmaq : quşqutmaq. ürkütmək. sıçratmaq. sucıtmaq$_{ka}$. saçratmaq.

quf : **kuf**. yalqun$_{ka.}$

quğu : quğu quşu. qorday$_{ka.}$

quqrutmaq : **qoqratmaq**$_{ka}$.

ququ$_{ka}$: quğu quşu.

ququnluq$_{ka}$: **qoğunluq**$_{\mathbf{ka}}$. qıvılcımlı, alovlı.

ququrmaq$_{ka}$: qavurmaq. qaqurmaq. qoğurmaq. qovurmaq.

qul : əbd. yükün. mürid. tabe'. bulaq. bulun. kölə. əsir. odalıq. - alqa bulaq: bağışlanmış kölə. - tanrı **yükünləri**: qulları. - qul yağı, it böri.

qulabuz$_{ka}$: qılavuz.

qulaç$_{ka}$: qulaç.

qulaçlamaq$_{ka}$: qulaçlamaq. qolları açıb ölçmək. - bu uruqnu **qolaçla**: bu ipi ölç.

qulaq : **qulğaq**. **qulqaq**. **1**. bucaq. köşə. **2**. quş ovlanan yer. **3**. $_{6.}$ **güllə**. (> **qululə**$_{\mathbf{fars}}$). - qurşun **qulaq**. - çamır **qulaq**.

- **qulağ dalına vurmaq**: burbamaq$_{ka.}$ burcutmaq. döndərib çöndərmək.

- **qulaqlı**: bucaqlı.

- **qulaq don**$_{ka:}$ qolları (yenləri) qısa paltar. - qulaqa vurmaq: **qulaqlamaq**$_{ka}$.

qulaqlamaq$_{ka:}$ qulaqa taxmaq.

qulavuz$_{ka}$: qılavuz. qulabuğ.

quldur : qulluq gözləyən. istəkli olan. kimsəni zorlayıb istəyin yerləştirmək.

quldurmaq : qulluq istəmək. istəmək.

qulıq : **qulsıq**$_{ka}$. qul, kölə, nökər qılıqlı. köləyə bənzər.

qulqaq$_{ka}$: qulaq. qulaq. qulhaq.

qulqırmaq$_{ka}$: istəyə yazmaq.

qulqırmaq$_{ka}$: **qolqırmaq**$_{ka.}$ istəyəyazmaq.

qullanmaq : **kullanmaq**. suramaq$_{ka}$. sürəmək$_{ka.}$ işlənmək. istifadə edmək.

qullə : qurqa. qarqa. qarğı. qoruğ. zirvə.

qulluq edmək: xitmət edmək. tapmaq.

qulluq : **1**. əkət$_{ka.}$ tapı. xidmət. **1**. ağırlıq$_{ka}$. ağırlama. pəzirayi. - **qulluq** işləri qonaqçınındı. - ağır qulluq: möhtəşəm qulluq. **1**. tapı. tapuq. xidmət.

- bir **qulluq**, bir tapuğ. hər nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq.

- **qulluq sevən**: qulluqçu. tapuşqaq$_{ka}$.

- qulluq istəmək: quldurmaq. istəmək.

qulluqçu : **1**. buyruq. işçi. - **əl buyruğu**: əl altı işçi. **2**. tapuğçi. xidmətgüzar. pərəstişkar. **3**. tapuşqaq$_{ka}$. qulluq sevən.

qulluqçu : tapuqsaq**.** qulluq, xitmət etməyi sevən.

qulmaq$_{ka}$: **qulsamaq**$_{ka}$. istəmək. rica edmək. - **qulsıram**, ərkiz var.

qulnaç : qulunlu, boylu, ikən qısraq. (# qısır qısraq: doğamayan at).

qulnaçı$_{ka}$: qulu, balası olan, boylu qısraq.

qulnamaq$_{ka}$: qulunlamaq. qısraq qulundı: at yavru doğurdu.

qulsamaq$_{ka}$: istəmək. - **qulsıram**, ərkiz var.

qulsıq$_{ka}$: **qulıq**. qul, kölə, nökər qılıqlı, sifətli. köləyə bənzər. **- qulsıq ər**$_{ka}$.

qulturmaq$_{ka:}$ istətmək.

qulun$_{ka}$: tay.

qulunlamaq: **qulnamaq**$_{ka}$. qısraq yavru doğurmaq.

qulunmaq$_{ka}$: istəmək. rica edmək.

quluşmaq$_{ka}$: birbirindən istəmək. istəşmək.

quma urmaq$_{ka}$: birbirinə quvvətlə vurmaq.

qumaş : parça. turqu$_{ka}$**.**

qumbarı : **kumbarı**. komba. daşırqan. şişik.

qumğan$_{ka}$: kova. susıq$_{ka}$**.** gügüm. ibríq.

qumıtmaq : qomutmaq$_{kaş}$ coşturmaq.

qum$_{ka}$: (< **kom**: şişik). **1**. dalqa. su dalqası. **2**. qum dənəsi.

qumqan$_{ka}$: qumquma. tüng. su qabı.

qumquma : qumqan$_{ka.}$ tüng. su qabı.

qumlaq$_{ka}$: sarmaşıq ot. dənizdə qum, şəpə tufan qoparan ot.

qummaq$_{ka}$: dalqalanmaq. - su **qumdı**.

qumrat : **qurmat**. **gümrat**. qurlu toplu. güclü. - **qumrat** ürək: güclü. ürəkli.

qumturmaq : **1**. gölləndirmək. dalqurmaq. dalqalandırmaq. **2**. köpütmək. şişirmək. - yel əsir suyu **qumturur**.

qumuq$_{ka}$: **qomuq**. at kübrəsi.

qunçə : bük. qonça. - **bükdən** ol yazıldı: qunçədən o açıldı. - **qonçasından** açıldı: **bükündən** ol yazıldı.

qunçələnmək: büqsüqlənmək$_{ka}$. qızlarda məmə tomurmaq.

qundıqu$_{ka}$: dövən. xərmən dövən.

qunduz qayrı$_{ka}$: qunduz taşağından yapılan bir ilac.

qunduz$_{ka}$: su qöpəyi.

qunğ$_{ka:}$ qas. mahiçə. ədalə.

quni : qını. qılı. qüni. güni. kimi. - nə **qını** bir adamdı.

quni : **qüni**. güni. qını. qılı. kimi. - yağmur **quni** qan saçar: yağış kimi qan tökər.

qupal$_{6}$: **kupal**. yaxımsız. gobut. sasrıq. sassıq$_{6}$. sarsıq$_{ka}$.

qupzalmaq : qopsalmaq$_{ka}$. qopuz çalınmaq. qobzalmaq.

qupzamaq$_{ka:}$ **qopzamaq**. qopuz çalmaq.

qupzaşmaq$_{ka}$: qopuz çalmaq.

qur : **qur**$_{ka.}$ **1**. **qurr**. doğal səs. - **qur qur**, **qar qur edmək**$_{ka}$: quruldamaq. - qarnım **qarr qurr** edir. **2**. dərik. dərkə. dərəcə. rütbə. - uluğ **qur**: üstün dərcə. - alt **qur**: altın, aşağ dərcə. - mənim **qurum**: mənim dərcəm, çəkim. - orta **qur**. **1**. quşaq. qurşaq. kəmər. - **iç qur**: iç qurşağı. uçqur. paltomun **qurun** itirdim. **1**. quru. quruq. qura.

- qur qurmaq: qurşamaq. kəmərləmək.

qura : **1**. tərbiyət. ədəb. - dilab açıq, pişiyin **qurası** nərdə. **2**. - **qura çəkmək**: surplamaq. süriləmək$_{ka}$. surplamaq$_{ka}$.

quracaq : qurqu$_{ka}$. qurası$_{ka}$.

quraq : **quruq**. qarqaq$_{ka}$. kəkrək. suyu çəkilmiş. bitgisiz quru qırlar. çöl. qurqaq$_{ka}$. qurğaq**.** çoraq. şoraq. - qurğlıqdan arığlamaq: ölüm durumuna gəlmək. yutıqmaq: yutuqmaq$_{ka}$.

quraqlamaq: (**ı** <> **t**) qurqatmaq. qurqadmaq$_{ka}$. qıtlıq olmaq. qurumaq**.**

quram$_{ka}$: **1**. tərbiyətıi. müəddəb. - **quram** kişilər: ədəbli, düzənli adamlar. **2**. iyeğağşi. - **quram** kişilər olturdular: mərtəbə, aşama sırasına görə kişilər düzülüb oturdular.

qurarmaq$_{ka}$: qurtarmaq. qutqarmaq.

qurası$_{ka}$: quracaq.

quraş : məclis. iclas. - quraş **quruldu**.

qurcalamaq: qurdalamaq. qopurmaq$_{ka.}$ yerindən qaldırmaq.

qurcalamaq: qurdalamaq. sonğramaq$_{ka}$. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

qurç$_{ka}$: **qurs**. **qors**. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsnə. - **qurç** təmir: çəlik. - **qurs ər**. **qurç ərən**. - **qurç ərən**$_{ka:}$ dayanıqlı, yiğit ər.

qurdalamaq: qurcalamaq. sonğramaq$_{ka}$. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

qurdalamaq:qopurmaq$_{ka.}$ yerindən qaldırmaq. qurcalamaq.

qurdaşmaq$_{ka}$: sıralanmaq. məclis qurmaq.

qurəmək: **kurəmək**$_{ka.}$ qaçmaq. - qul **kürədi**.

qurəş : çalış$_{ka}$. çalmaş. çəlmə. gürəş. güləş. gücəş.

qurğuçu: totiəçi.

qurğuluq$_{ka}$: yeğnilik. yüngüllük. daşqınlıq. zəvzəklik.

qurı$_{ka}$: çevrə. ətraf. mihit.

qurıqu$_{ka}$: qurumaq üzərə olan nəsnə. quruyacaq zaman

qurın : kəmər. qurulan. mahasirə. kəmər. - **qurun** yazmaq: bir şeyin qoruğun açmaq.

qurınmaq$_{ka}$: qurunmaq. qurulanmaq.

qurışmaq$_{ka}$: quruşmaq. quruşmaq.

qurıtqan$_{ka}$: qurutan.

qurqaq$_{ka}$: quraq.

qurqalır$_{ka}$: quruyan. qurmaq üzərə bulunan.

qurqalmaq$_{ka}$: quraqlamaq. qıtlıq olmaq.

qurqamaq$_{ka}$: qurumaq.

qurqatmaq: quraqlamaq.

qurqi : **1**. qurluq. hazırlıq. **2**. totiə.

qurqıra : başı boş, hər gələ dolanan. aavara.

qurqırmaq$_{ka}$: qurumaq.

qurqırmaq$_{ka}$: zəvzəklik edmək. yeğnilik edmək.

qurquçı$_{ka}$: qurucu.

qurqu$_{ka}$: **quruğ**. beyni quru. axmaq. səfeh. yeğni kişi.

qurqulanmaq$_{ka}$: taşqınlıq, yeğnilik, yüngüllük edmək. səfehləmək.

qurquşum: yapışdırmağa, qovuşdurmağa yarar nərsə. löhüm. sığzıq$_{ka}$.

qurlamaq$_{ka}$: **gurlamaq**. **1**. nərsiyə quşaq, kəmər, bellik yapmaq, bağlamaq, tikmək. - palto, don, oyluq **qurlamaq**. **2**. qürlənmək$_{ka}$. kürlənmək$_{ka.}$

qurlanmaq$_{ka}$: **1**. qürsmək$_{ka}$. qursmaq. kürsəmək. gürsəmək. şişmək. təxmir olmaq. **2**. bərkimək. uyuşmaq. tutmaq. - yoğurt **qurlandı**. **3**. turşamaq. acımaq. tutmaq. qatılaşmaq. qoyulaşmaq. mayalanmaq. əkşimək. - qımız **qurlandı**. - qatıq qurlandı. **3**. qurmaq. tikilmək. qurşanmaq. - yapı **qurlanmaq**. işlərimiz **qurlandı**. - yay **qurlandı**. **4**. güclənmək. güc tapmaq. bərkimək. - qurlanmış dəmirə, qurç dəmir (polad) deyilir. **5**. gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. şişmək. təxmir olmaq. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək.

qurlaşmaq: döğrə qurub oturmaq. - quraş **qurlaşdılar**: yığva **qurdular**.

qurluq$_{ka}$: **1**. qorluq. meş. qımız qabı. **1**. quruqluq. cehiz. ləvazim.

qurmaq : **1**. əğlətmək. əğirmək. yığmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. **2**. kərmək. toplamaq. **3**. himayə edmək.

qurman$_{ka}$: **kiş qurman**$_{ka.}$ **1**. qədələç. sadaq. yaylıq. yasıq$_{ka}$. ox yay qabı. **2**. qurşan. belivi bağla. **3**. yükün. tapın. amadə baş.

qurmat : **qumrat**. **gümrat**. qurlu toplu. güclü. - **qurmat** ürək: güclü. ürəkli. - **qurmat** dayan el dayağı.

qurmış$_{ka}$: qurulu.

qurralmaq: boynamaq$_{ka}$. qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

qurramaq: gəritmək. qarıldatmaq. boş boş danışmaq. şişirmək. - çoxda **gurrama**: gəritmə.

qurs : **qurç**$_{ka}$. **qors**. **1**. qatı, içi dolu, som, cıdamlı, dayanıqlı nəsnə. - **qurç** təmir: çəlik. - **qurs ər**. **qurs ərən**. **1**. gürs. şişik. qabır. maya.

qursaq : polad. bolad. bulad. dolmuş. bərkimiş.

qursamaq: qarçamaq$_{ka}$. qarslamaq. qatılaşmaq.

qursatmaq: **qurmaq**. türçitmək$_{ka}$**.** törçütmək. durçutmaq. durcıtmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. işə salmaq. bərpa edmək.

qursatmaq: türçıtmaq$_{ka}$. . bərpa edmək.

qursmaq : qürsmək$_{ka}$. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq.

qurşaq$_{ka}$: quşaq. belbağ. bağ. urama. kəmər. **- göy qurşağı**: tel gögən.

qurşamaq$_{ka}$: yörgəmək. yörəmək. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. quşanmaq. quşağı bağlamaq.

qurşanmaq$_{ka}$: **1**. girişmək. sarınmaq$_{ka}$. sarqınmaq$_{ka}$. **2**. qızışmaq. güsərmək$_{ka}$.

qurşat ! : büküt **!** mahasirələ **!**.

qurşatmaq$_{ka}$: qoşitmək$_{ka}$. quşatmaq. örtmək. qapamaq. quşaq quşatmaq. - bulut göyü **quşatdı**.

qurt : **qurt$_{ka}$ 1**. solucan soyundan olan heyvanlar. **1**. yırtıcı heyvanlardan olan qurt, böri.

qurtaq : qutat. qutaq. qaraçuxa. xoşbəx.

qurtanmaq: **qurtlanmaq**. (**qurt + lan + maq)**

qurtanmaq$_{ka}$: (**t <> l**) **qurtlanmaq**. (**qurt** + **lan**: bir nədən, şeydən olmaq). **1**. bittən qaşınmaq. **2**. qoyunlarda bit aramaq.

qurtqa$_{ka}$: **1**. əlsiz. bacarıqsız. bacarmaz. bacarıqsız. **2**. qocaqarı. - **qurtqa** büzik bilməs, yerim dar dər

qurtlamaq$_{ka}$: qurt çıxarmaq.

qurtulmaq: qutalmaq. qutulmaq.

qurtulmaq: yarıqsamaq. nəcat tapmaq.

qurtulmaq$_{ka}$: **1**. doğurmaq. **2**. qut bulmaq. qutulmaq.

qurtuluş: yarıq. nəcat.

qurturmaq$_{ka}$: qurdurmaq. toplatmaq.

quruh : **1**. yarıq. yartım$_{ka}$. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq. **2**. qonat$_{ka}$.

quruqjın$_{ka}$: qurşun. quşun.

quruq$_{ka}$: **1**. (# **dolu**). quru. boş. ıssısız. lüt. - **quruq ulma**: boş küzəc. - on qab **quruq**, iki qab doludu. **- quruq ev$_{ka}$**: 1. içində kimsə bulunmayan ev. 2. boş, yaraqsız, qoşsuz, moblımansız, vəsayilsiz ev (# doluq ev: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev). **2**. qarqaq$_{ka}$. suyu çəkilmiş. bitgisiz quru qırlar. çöl. **3**. qurlara, dərcələrə uyar, ta'be' üzüm, devlət. **4**. başı boş. səfeh.

quruqlamaq$_{ka}$: **1**. qoruğlamaq. qilaflamaq. xəlfələmək. **2**. qurutmaq.

quruqlanmaq$_{ka}$: quru bulmaq.

quruqluq: qurluq. cehiz. ləvazim.

quruqsaq$_{ka}$: **qurqursaq**$_{ka}$. **1**. iç alat. mə'də. **2**. quşlarda daşlıq.

quruqsımaq$_{ka}$: qurumaya üz tutmaq.

qurulan : qurulqan$_{ka}$. qızan. qağan. hirslənən.

quruldamaq: **guruldamaq**. anraşmaq. anqraşmaq. kükrəşmək.

qurulqan$_{ka:}$ qurulan. qızan. qağan. hirslənən.

qurulmaq$_{ka}$: **qurqulmaq**. **1**. dirçəlmək. hazırlanmaq. - qurulun gedək. **2**. burulmaq. buruq buruq, büzük büzük olmaq. qat qat olmaq.

qurumaq:

qurumaq$_{ka}$: **1**. arıqlamaq. duruqlamaq$_{ka}$. zayıflamaq. **2**. qadıtmaq. qadırmaq$_{ka.}$ - donluqda **qadırmayasan**. **3**. qaqraşmaq$_{ka}$. azalmaq. suyun çəkilməsi. **4**. qatılmaq**.** qat olmaq. - dilim ağzımda **qatdı**: qurudu. **5**. topramaq$_{ka}$.

qurum$_{ka}$: **qurun**$_{ka}$. **qurqum**. **1**. tüsdünün, sisin, dumanın nərsədə buraxan isi, nişanı. **2**. türkün. türkən. təşgilat. **3**. bitöv, bir tikə daş. tikmədaş. bitikdaş. bitikqaya. təxtəsəng. **4**. lovhə. - **qurumlu dağ**: daşlı qəyəli dağ. **5**. qaya. **6**. mal davarın, hər nəsənin toplusu, bollusu.

qurumlu: **qurqumlu**. **qurunluq$_{ka}$**. **1**. kövsə. kövəs. kövəz$_{ka}$. küfəz$_{ka}$. kibər. qattaq. kibrəli. **2**. düdlü qaralı. **3**. hisli tüslü. - **qurumlunun** üzü qara.

qurumluq$_{ka}$: daşlı. çaxıllı.

qurunçı$_{ka:}$ düdlə qurumla bulanmış, qaralmış nə.

qurun$_{ka}$: **qurum**. tüsdünün, sisin, dumanın nərsədə buraxan isi, nişanı.

qururlanmaq: boynamaq$_{ka}$. qurralmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq. dikbaşlanmaq.

qururmaq$_{ka}$: qurumaya üz tutmaq.

quruşmaq$_{ka}$: gənəlliklə, yan yönlü qurumaq. qurutmaq işləmək.

qurut$_{ka}$: kəş. çökələk. qurut. quru yoğurt.

qurutmaq: (**r** <> **z**). **quzutmaq**$_{ka}$. (< **qurmaq**: düzəltmək. hazırlamaq). **1**. qurmaq, təhrik işini görmək. bir şeyə doğru qızdırmaq, quşqurtmaq. qızdırmaq. qozutmaq. qalxızmaq. - **boğaz quzutmaq**: yeməğə iştahını sağatmaq, qətitmək. - o onun bağazını **quzutdu**: iştahlandırdı. **2**. qatırmaq$_{6}$. qatıtmaq$_{6}$. qatılatmaq. dondurmaq. şişirmək.

qurutsamaq$_{ka}$: qurut istəmək.

qurvı$_{ka}$: girdə. yuvarlaq. dayrə. - qurvı **çuvac**$_{ka}$: yuvarlaq çadır.

qusıq$_{ka}$: qusu. qusma. qeytərmək. qeytəri. qəy. istifraq. - o **qusıq** tutdu.

qusıncıq$_{ka:}$ qusunc. iğrənc.

qusqaç$_{ka}$: sərçə. səçə$_{ka}$. çıçalaq. quşqaç. çümçük. kiçik, qara çalan bir heyvancıq.

qusma : ötük$_{ka}$ yanıq$_{ka.}$ qəyy. bulantı.

qusmaq : **1**. ögümək$_{ka}$. **2**. yandrumaq$_{ka}$. yandurmaq$_{ka}$.

qussə : qəm kədər. sağuş. sağınc. kədər. bükünc$_{ka}$. **- qussəli**: puşaq$_{ka}$. buşaq. buşqan. içi sıxıntılı. tutuq. kədərli.

qusunc : qusıncıq$_{ka.}$ iğrənc.

quş : **turıqa**$_{ka}$: turqa quşu. bir çeşit sərçə. - quş yuvası: **uya**$_{ka}$.

- quşun qanat çalması, uçması: dalbınmaq. çırpınmaq. talbınmaq. talpınmaq$_{ka}$. talpırmaq. talpışmaq.

- quş yavrusu: bala$_{ka}$.

- **ürünğ quş**: ağdoğan. - **qaraquş**: qartal.

- **yunquş$_{ka}$**: tavuz.

- **ilquş$_{ka}$**: kərkəs.

- **dəvəquş**. - **qızquş**: qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş. tavus.

- quş qaqası: **tomşuq**$_{ka}$. **tumşuq**.

- qöq tupulqan: **qöq tubulqan**$_{ka}$.

quşaq : qurşaq$_{ka}$. belbağ. bağ. urama. kəmər. - **iç qur**: iç qurşağı. uçqur. - **quşaq** quşanma.

quşatmaq: qöşitmək$_{ka}$. qurşatmaq. örtmək. qapamaq. - bulut göyü quşatdı.

quşatmaq: mandurmaq$_{ka}$. bandırmaq. batırmaq.

quşıq : **kuşık$_{ka}$**. (1 < **küsmək**: qırmaq. küsük. qısıq. 2 < **qoşmaq**. qoşuq: artırılmış, qurulmuş yer). **1**. örtük. pərdə. **1**. yapış. yapıncıq. bəkitiş.

quşıl$_{ka}$: atmaca.

quşqaç : sərçə. səçə$_{ka}$. çıçalaq. quşqaç. çümçük.

quşqanmaq : saqımaq$_{ka.}$ sağımaq. görünmək. sezinmək. fikirləşmək.

quşqu : səziq. səzik$_{ka}$. sızıq. seziş. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn.

quşqulu: quşlu. öşərgən$_{ka}$. uşqun. nigəran.

quşqun$_{ka}$: **1**. **uşqun**. əkşi bir çeşit dağ otu. **2**. heyvanların yediği təzə qamış. **3**. **ışqun$_{ka.}$ uşqun$_{ka}$.** qudurqun$_{ka.}$ yəhərin qusqunu.

quşqurmaq : uçqurmaq. uçutmaq.

quşqutmaq : sıçratmaq. sucıtmaq$_{ka}$. saçratmaq. qudurtmaq. uşqurtmaq$_{ka.}$ yügürtmək. - iti üstümə uşqurtdu: quşqurtdu ürkütmək. ürkütmək. qaldırmaq. (**q** <> **y**) qoğutmaq. qoqutmaq. quyutmaq$_{ka}$. qaçıtmaq. qızdırmaq.

quşlaq$_{ka}$: quşların çox olduğu yerdir. quş avlanan yer. quş avlağı.

quşlaqlanmaq$_{ka}$: quş avlağı yapmaq.

quşlamaq$_{2}$: (quş qoymaq$_{2}$). (**t** <> **q**)$_{2}$ **1**. tuşlamaq. nişanlamaq. umaclamaq. **2**. quş avlamaq. quşlatmaq. quş tutmaq. quş avlamaq.

quşlu : quşqulu. öşərgən$_{ka}$. uşqun. nigəran.

quşluq$_{ka}$: quşluq vaxtl. qonulacaq çağ. tüş ödi$_{ka}$.

quşuq : balqın. balın. ürkük.

quşun$_{ka}$: **quruqjın**. qurşun.

qut : uğur. bəxd. dövlət. devlət. qıv$_{ka.}$ quv. taleh. şans. səadət. qurtuluş.

- **qut** daşı: bəxd daşı.
- **qut** ulduzu: bəxd ulduzu.
- **qut** yazı: bəd yazısı. pitik.
- qut bəlgüsü.
- sürdü mənim **qutumnu**: apardı mənim xoşbəxlığımı, taleimi.
- uçan qutdan, gələn suçdan (qorxma).
- **qut** bəlgüsü bilik**.**
- **qut** !: boş ver. qutar.
- **qınqır** sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver.
- **ərdəmsizdən** qut çərtilir: bacaqsızdan bəxt üz döndərir.
- odum sönmüş **qutum** uçmuş.
- **qut qovuq**: mal dövlət.
- qut qovuq versə izim (iyim. iyəm. tanrım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.
- qutum geddi, yavım qaldı.
- qutum uçdu.
- qutun varsa bularsın, varın varsa enərsin.
- qutlu qutsuz dənşdi: təngəşdi. xoşbəx bədbəx bərabərləşdi.
- qut bir quşdu, bir kəz qonar çiğninə.
- qut qapıdan girir, qurd qapıdan qaçır.
- qutsuz kişi, mutsuz kişi.

- qurdu görmək uğurdu, qurdun üzü qutdur.

- odsuz ol qutsuz olma. odsuz gəlin, qutsuz gəlin.

- paradan qutluq uman, qutsuz qalar.

- qut birlikdədir.

- qut, qut gətirər.

- qutsuz batağ əlində, qılınc çubuğa dönər.

- qutlu qutluya, yolsuz yolluya ərir.

- bardı ərən qonuq bulub qutqa saqar, qaldı alığ, oyuq görüb, evni yıxar: geddi (o) kişilər ki, qonaq tapanda, uğura, xeyrə, bərəkətə düşünür, qaldı (o kişilər ki) qara quranı qonaq sanıb, evini yıxar.

- öz qutuvu arada, qutlu kimi təpsəmə: qınama. - onun **qutu** uçundu.

- ulunu uluğlayan qut bulur.

- onun qutu uçundu: üzündü. uzundu: söndü: yatdı.

- qutqa saq: quta saq: uğra, uğura, xeyrə yor, düşün, aç, say, qıl.

qutaq : 1. qutal. qutat. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. 2. yarıq. nəcat. - yarmaqı tapın, yarıq bulun: paravı işlәd, **qutaq**, nəcat tapmaq üçün.

qutal$_{ka}$: qutlu. qutaq. qutat. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. - **qutal** təkin: xoşbəx bəndə. - **qutalbilgi**: xoşbəxlik bilimi, yolu. - **qutalyol**: xoşbəxlik yolu. - **qutal** qadın. - **qutal** gəliş: qutlu gələcək. -

qutalmaq$_{ka}$: **qutulmaq** < **qut** + **almaq**. **qut bulmaq**. 1. bəxt bulmaq. qurtulmaq. (< qut + almaq). dincəlmək. xoşbəxd olmaq. - tanrı **qutalsın**. - kişi **qutaldı**: xoşbəd oldu. 2. bir yerdə, bir şeydən boşalmaq, buraxılmaq. nəcat tapmaq. - əmgəkdən qutalmaq.

qutanmaq$_{ka}$: 1. qutlu olmaq. ulu baylı olmaq. 2. güclənmək. 3. dəğərlənmək. işlənmək. faydalanmaq. istifadə edinmək.

qutarmaq: götürmək. qidərmək. qitərmək$_{ka.}$ qaldırmaq. yox edmək. nabud edmək. məhv edmək.

qutat : qutaq. qurtaq. qaraçuxa. xoşbəx. sərbəst. boş. boşut.

qutatmaq: xoşbət olmaq.

qutqarmaq$_{ka}$: qurtarmaq. qurarmaq. uğurlamaq. uğur vermək. tapmaq. dincəlmək. nəcat vermək. - o **qutardı**: rahatlaşdı.

qutqı : qotqı$_{ka}$. qutuq. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi.

qutqıl : alçaq könül. inər. inərbaş. mütəvaze. - **qutqılıqın**: qutqılıqla: alçaq könüllüklə. - **qutqılıqın** tapın qıl: üzü yola qulluq elə.

qutqıl : firutən. - qutqıl kişi.

qutqılıqın: xiluslanə. - qutqılıqın tapınqıl: xilusla qulluğunda dur

qutlu olmaq : qutanmaq$_{ka}$**.** ulu baylı olmaq.

qutlu : qutal. qutaq. qutat. qurtaq. qutluq$_{ka}$. qutuq. ışuq. ıyuq. açuq. mübarək. qaraçuxa. xoşbəx. - **qutluya** qoşa yağar.

qutluq$_{ka}$: qutlu. mubarək. **- qutluq təkin$_{ka}$**:. uğurlu kölə.

qutrulmaq: qotrulmaq$_{ka.}$ qoyulmaq. boşalmaq. tökünmək.

qutruş : **1**. xoşbəxlik. - bu **qutruşu** çox gördün. - **qutruş** olsun ellərim. **2**. pisliklərdən boşalış, qoyuluş, qurtuluş, ayrılış. **3**. azadlıq. istiqlal. - **qurtuluş** günü.

qutruşmaq: sevinclə oynamaq, uğraşmaq, vax keçirmək.

qutruşmaq$_{ka}$: **1**. oynamaq. **2**. səvinmək.

qutsağ : (**qut** + **sağ**, **san**). **1**. yümnülü. xoş yümn. açıq, yaxcı fala, fallı. **2**. xoşaxlaq. - **qutsağ** kişi. - **qutsağlığın** qoyqıl.

qutsal : tapın. müqəddəs. arın. pak. təmiz.

qutsuz$_{ka}$: **qutuqsuz**. bədbəx. işlərl tərs gedən adam. - **qutsuz** quyuya girsə qum yağar. - **qutsuz** quyuya girsə qum yağar, dəviyə minsə büvə çalar.

qutu : çönğək$_{ka.}$ çönək. çömçə. kasa. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. sandıq. cə'bə. yasıq$_{ka.}$ yeşik. cəbə. cilit.

qutuq :**qutqı**. **qotqı$_{ka}$. 1**. xoşbəxlik. keçmiş qutuq arıyan, gəlmiş bəlaya düşər. - ürək vardır **qutuqdan** qurtlanar: (zəfran eşşəyyin başın ağrıdan kimi). - **qutuq bulsun**: xoşbəxd olsun. - bilgi dilə, **qutuq** ara. **2**. alçaq könüllü. yumuşaq xuylu. mütəvazi. **3**. qutlu. ışuq. ıyuq. açuq. mübarək.

qutuqsuz: **qutsuz**. **1**. bədbəx. **2**. suç. bədbəxçilik. - suçdan qurtaran tanrı.

qutulmaq : **qutalmaq** < **qut** + **almaq**. **qut bulmaq**. **1**. qutalmaq. bəxt bulmaq. qurtulmaq. (< qut + almaq). dincəlmək. xoşbəxd olmaq. məsud olmaq. - tanrı **qutalsın**. - kişi qutaldı: xoşbəd oldu. **2**. bir yerdə, bir şeydən boşalmaq, buraxılmaq. nəcat tapmaq. - əmgəkdən qutalmaq.

quturma$_{ka}$: **qudurma**. (1 < **qay**tarma. 2 $_{< met >}$ **tuq**urma). **1**. yana çıxması, dışarması olan. əkli nərsə. - **quturma** börk: yanlı qıraqlı qalpaq. **2**. xas. vijə. - **quturma** sayı.

quturmaq$_{ka}$: **1**. qudurmaq. götürülmək. həddini aşmaq. daşmaq. azmaq. **2**. şişmək. qalxmaq. göyərmək. - tarıq **qudurdu**: əkin göyərdi. **3**. qoyurmaq. quyurmaq. quylamaq. saymamaq. - mənim sözüm **quturma**: quyurma: qırağa buraxma.

qutuz$_{ka}$: **quduz**. bax > **qotur**. **1**. qotur, dəri kəsəli. dəmro. təmrəkü$_{ka}$. **- qutuz ıt$_{ka}$**: quduz qöpək. qudurmuş qöpək. **2**. dul qadın. **3**. asav. vəhşi. - **quduz** qöpək: **qudurmuş** qöpək: **qutuz** ıt$_{ka}$. **4**. **kütəs$_{6}$**. ası, yava$_{6}$ sığır. **5**. yaban sığırı.

quv : **quv**$_{ka.}$ qıv$_{ka.}$ qut. bəxt. devlət. səadət.

quvurmaq$_{ka}$: qavurmaq. qaqurmaq. qoqurmaq. qovurmaq. ququrmaq.

quvvəli : güclü. ulut. olut.

quvvətsizləşmək: gəvşəlmək. yırışmaq$_{ka}$.

quy : **quy**$_{ka}$ qoy. quytu yer. dip. dərə.

quya görmək$_{ka}$: **qaya** görmək. **qıya** görmək. **qura** görmək. uzaqtan görmək.

quyəş$_{ka}$: günəş. günün qızmar təpişi, təpməsi, düşməsi. qoyu sıcaq, isdi.

quyi$_{ka}$: quyu. qoyı. çuxur. aşağı. alt. sufla (# yuxar. yuxarı. üst. ülya).

quylamaq: gömdürmək. qömitmək. gömitmək (**m** < > **l**) gölitmək$_{ka}$.

quylanan: qöymən$_{ka.}$ gömülən.

quyma$_{ka}$: **1**. əritib quyuqlamaq, tökmə yolu ilə düzəlmiş araclar. **2**. bir çeşit yağlı əkmək.

quyruq : **qudruq**$_{ka}$. **quzruq**$_{ka}$. **1**. qöt. qıç. - **quyruq** sapıtqan. - **quruğu** ötgən kişi: altı (götü) səslənən kişi. - **quyruq qəmiği**: qudrucaq$_{ka.}$ quyruqcaq. büzdüm. **2**. sapıl. həmrah. - qonaq sapılı. - ata **sapılı** ataş, ana sapılı anaç.

quyruqcaq: qudrucaq$_{ka.}$ büzdüm. quyruq qəmiği.

quytu : quytu yer quy$_{ka.}$ qoy. quytu yer. dip. dərə.

quyu : **quyuq**. **quduq**. **quyuq**$_{ka}$. çat$_{ka}$. - **quyu** qazınmaq. - daş quzuqda külrədi: daş quyuda gubbuldadı.

quyuq : bax > **quyu**. bərk. batruş$_{ka}$. bətrüş. qəliz. gərik. (bərk xəmir, şorba, aş, palçıq).

quyuq$_{ka}$: quyu.

quyulmaq$_{ka}$: axar nəsnə quyuqlanmaq. - yoğurt **quyuldu**: tutdu.

quyurçuq$_{ka}$: qolçaq. əldə yasanmış, adama oxşatılmış oyunçaq.

quyurqa: **qudurqaq**$_{ka}$. **qoğurqa**. **quyqura**. paltonun arxa ətəklərindən, iki quyruğundan biri.

quyutmaq$_{ka}$: (**y** <> **q**) **qoqutmaq**. **qoğutmaq**. **qaqutmaq**. qaldırmaq. qaçıtmaq. qızdırmaq. ürkütmək. quşqutmaq. - o atı **quyutdu**.

quz : **quz**$_{ka.}$ **quzey**. gün görməyən, kölgəli yer. - **quz** dağ: quzey dağ. - quzda qar əksiməz, qoyda yağ əksiməz.

quzey : **quz**$_{ka}$. gün görməyən, kölgəli yer.

quzruq$_{ka}$: bax > **quyruq**.

quzuq$_{ka}$: bax > **quyu**. - **quyuda** su var, it burnu dəğməz.

quzulamaq$_{ka}$: tüləmək$_{ka}$. töləmək. dölləmək.

quzulatmaq$_{ka}$: tülətmək$_{ka}$. doğurtmaq. dölətmək. yükün açdırmaq. boşaltmaq. ödətmək.

quzutmaq$_{ka}$: (**z** <> **r**). **qurutmaq**. (< **qurmaq**: düzəltmək. hazırlamaq). qurmaq, təhrik işini görmək. bir şeyə doğru qızdırmaq, quşqurtmaq. qızdırmaq. qozutmaq. qalxızmaq. - **boğaz quzutmaq**: yeməğə iştahını sağatmaq, qətitmək. - o onun bağazını **quzutdu**: iştahlandırdı: boğazın, ağzın dad gətitdi.

qü : **kü**$_{ka}$. küy. ün. şan.

qübar : **qüvər** (> **govhər**). (< **göv**. **güv**. **küb**.). **kübar**. **1**. kür. küv. gur. gür. güc. - **gür** olan, **güvər** olur: **güc** bulan, **kübir**, **kibir** olur. **güclü gürlü** olur. **2**. gur ər. qutat ər. qudrətli ər.

qübən$_{ka}$: **kübən**. heyvan üstünə salınan kəpək, örtük. çul, yəhər altına qoyulan örtük, keçə.

qübimək: **kübimək**$_{ka}$. köpümək. sıx tikişli tikmək. köpimək. tikirmək. oyulqamaq.

qübülmək$_{ka}$: **kübülmək**$_{ka.}$ **köpülmək**. tikilmək. oyulqamaq.

qübüşmək$_{ka}$: **kübüşmək**$_{ka}$. köpcəşmək. tikişmək.

qüc : **güc**. **1**. qadır. qatır. qadır$_{ka}$. çətin. sarp. sərt. zor. quvvət. **- qüc təkin**: quvvətli təkin. **2**. zulum.

qücəlmək : zülm olunmaq. - ər davarı **gücəldi**: malı zorla əlindən alındı.

qücəmçi : **gücəmçi**$_{ka}$. zalim. zulmedən kimsə.

qücəmək: **gücəmək**$_{ka}$. **1**. zülm edmək. gücləmək. atatmaq$_{ka.}$ zorlamaq. yağmalamaq. güclə. zorla almaq, əldən çıxarmaq. musadirə edmək. - uşağı becərmək üçün işlətib **atatmaq** gərək. **2**. yağmalamaq. - onun malın **gücüyüb** aldılar.

qücənmək$_{ka}$: **1**. ağırlaşmaq. artığına yüklənmiş olmaq. - gücəndi **biləyim**. **2**. gücü quvvəti qalmamaq.

qücərti : **gücərti**. **gücərti**. vitamin. bəsin

qücərtmək: **gücərtmək**. yaşartmaq$_{ka.}$ yəşərtmək. bitirmək.

qücəş : **gücəş**. çalış$_{ka}$. çalmaş. çəlmə. gürəş. qurəş. güləş.

qücəşmək$_{ka}$: yağmaşmaq. soyuşmaq.

qücətmək: **gücətmək**$_{ka}$. qücəmək$_{ka}$. gücləmək. zorlamaq.

qücətmək$_{ka}$: bax > **gücəmək**.

qücqi : gücgi. gücük. zülüm. zor.

qücləmək: **gücləmək**. gücəmək$_{ka}$. zülm edmək. gücətmək$_{ka}$. zorlamaq. yağmalamaq. güclə, zorla almaq, əldən çıxarmaq. musadirə edmək.

qüclənmək$_{ka}$: qutanmaq$_{ka.}$ quvvətlənmək.

qücləşmək: bəkişmək$_{ka}$. bəküşmək. düzəşmək. sağnışmaq. cürləşmək

qüclü : qalaç$_{ka}$. qalın. bəkləyin. bərk. biləkli. quvvəli. ulut. olut. quvvətl. - güclü kişi: **biləkli** kişi.

qüclük$_{ka}$: tirqəş. tirkəş. sarmaşlıq. güclü. quvvətli.

qüctürmək: **1**. çəkib, dartıb bərkitmək. **2**. zorlamaq.

qücük : **gücük**. zülüm. gücgi. zor.

qüdə : **güdə**$_{ka}$. çökötlük$_{ka}$. çökötqül. cüküt. qalta boylu. qalta. qıssa. qısalıq. cücəlik. çöküt. külə. tüpi. turpılmış. qırt$_{ka}$. kəsik. biçik.

qüdəkü$_{ka}$: qüvəy. kürəkən.

qüdəm : **güdəm** gözləm. yaraş. muraat. muğayat. - **güdəm**, yaraş kişi.

qüdən$_{ka}$: qonaqlıq. düğün. ziyafət.

qüdişmək: güdüşmək. bəkləşmək.

qüdmək : **güdmək$_{ka}$**. **1**. gözəzmək$_{ka}$. gözərmək. qorumaq. hifz edmək. - tanrı səni **gözərsin**. **2**. qödəzmək. gözətmək. qöz atmaq$_{ka}$. qözətilmək. göz edilmək. **3**. durmaq. bəkləmək. qözləmək. müntəzir olmaq. **4**. gözləmək. görmək.

qüdük : **güdük**$_{ka}$. **qoyuq. qayuq. 1. - iş güdük**$_{ka}$: iş qüc. alış veriş. - **işli güdüklü**: işli qüclü. qüfəç. **2.** məşquliyyət.

qüdüşmək$_{ka}$: **güdüşmək**$_{ka}$. bəkləşmək. qüdüşmək.

qüfə$_{ka}$: **küfə**. **kürün**. **kürin**. tər tərəvəz daşınmaqa yarar zəmbil, qaşo, çetən$_{6}$.

qüfrəmək: **küfrəmək**. kövrəmək$_{ka}$. gəvşəmək. kəfrəmək. gəvrəmək.

qüq : **gük**. (< **gülük**). gülməcə. cok. lətifə. - bu ilin **kükü**. **- qüq yatmaq**: **kük yatmaq**. basarmaq. basırmaq.

qüqrəmək: **kükrəmək**. gürşünmək. qüsərmək$_{ka}$.

qüqrəşmək : kükrəşmək. anraşmaq. anqraşmaq. guruldamaq.

qüqrəşmək: **1**. sıxtaşmaq. ağlaşmaq. ıqlaşmaq. yıqlaşmaq. **2**. bağrışmaq. carlaşmaq**.**

qüqrəşmək: **kükrəşmək**. bünrəşmək. münrəşmək.

qüqrəşmək$_{ka}$: **kükrəmək**. qürləmək. kişnəmək. kqkrəşmək.

qüqü$_{ka}$: **kükü**. **küküy**. xala. - **küküm** gəldi: xalam gəldi.

qüqüm : **gügüm**. kova. susıq$_{ka}$**.** qumğan$_{ka}$. ibriq.

qül : **kül**. - kül urküncə, köz ürk: kül püfləmə, köz püflə: kül püflərsən gözün dolar, köz püflərsən işin onar.

qülbaş : **külbaş**. qarışıq. çalqaş. çalbaş. yurbaş$_{ka}$

qüldrəmək: **güldrəmək**$_{ka}$ qüldür qüldür edmək. qülrəmək.

qülə : **külə**. çöküt. güdə.

qülək : gülək. güllə. topaç.

qüləkçə : **güləkçə**. gülləcik. topacıq. kiçik güllə. saçma.

qüləş : **güləş**. çalmaş. çalış$_{ka}$. çəlmə. gürəş. qurəş. gücəş.

qülgən$_{ka}$: güləgən.

qülitmək: **gülitmək**. quylamaq. (# **gülləmək**: açmaq.).

qülqit$_{6}$. : **gülqit**$_{6}$. gülüt$_{ka}$. gülünc. gülməli. gülqit$_{6}$. oyunçaq. rişqan.

qülqü : **gülgü**$_{ka}$. **1**. gülməli. **2**. ürək səhdəsi. . qəlb səktəsi. **2**. qulüş. qülmə. **3**. rişqənd.

qüllə : **güllə** < gülək. topaç. (> **qululəars**)

qülməcə: **gülməcə**. gük$_{ka}$. gülük. gük. cok. lətifə.

qülməli : **gülməli**. gülgü$_{ka}$. qülüt$_{ka}$. qülünc. gülqit$_{6}$. oyunçaq. rişqan.

qülrəmək: **külrəmək**$_{ka}$. gubbuldamaq. qürləmək. qüldür qüldür edmək. - daş quzuqda külrədi: daş quyuda gubbuldadı.

qülsirgən$_{ka}$: qülsirən$_{ka.}$ gülümsəyən.

qülsirmək$_{ka:}$ gülümsəmək. gülümsər görunmək.

qültələmək: **kültələmək**. kültürmək$_{ka.}$ kütləmək. buxovlamaq. bağlamaq. - ayağı **kültürülmüş**.

qültürmək: **kültürmək**$_{ka.}$ kültələmək. kütləmək. buxovlamaq. bağlamaq. - ayağı **kültürülmüş**.

qülük$_{ka}$: **gülük**. **üylük**. **küylü**. **1**. gük. cox. ünlü. şanlı. **- gülük bilgə**$_{ka}$: ünlü kişi. ünlü şanlı bilik, alim. **2**. gülməcə. lətifə. - bu ilin **kökü**.

qülümsəmək: hırıldamaq. yırışmaq$_{ka}$. - ər yırışdı.

qülümsinmək$_{ka}$: **gülümsəmək**. gülər görünmək.

qülünc : **gülünc**. qülüt$_{ka}$. qülünc. gülməli. gülqit$_{6}$. oyunçaq. rişqan.

qülüt : **gülüt**$_{ka}$. qülünc. gülməli. gülqit$_{6}$. rişqan.

qüman : **güman.** oyuq$_{ka}$. oyquq. xiyal. sana. səriş. sanış. səzik$_{ka}$. sızıq. seziş. sezmə. çək. çəkə. zənn. - **güman edmək**: umnalmaq. düşünmək.

qümana : **- gümana düşmə** !: sağınma !. inama !. düşünmə !.

qümə : **kümə**. koma. qonat$_{ka}$. nərsənin yığını. yığım$_{ka}$. yığın. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə.

qümiçə$_{ka}$: sivrisinək. qimünçə$_{ka}$.

qümrat : **gümrat**. **qumrat**. **qurmat**. **gümrat**. qurlu toplu. güclü. - **qumrat** ürək: güclü. ürəkli.

qümürgən$_{ka}$: qüvürgən. däğ soğanı.

qümüş$_{ka}$: **gümüs**. ağça. - gümüşə gün düşsə, qızılda olmasa, qızıl yerin verər. qızıl kimi baş olmasada, qızılın ayağı olar. - gümüş günə ursa, altın azaqın gəlir.

qün : **gün** $_{ka}$. günəş. gündüz. **- gün toqsuq**$_{ka}$: doğu. - qün batsıq: **batı**.

qüncək : **küncək**. **qoncuq**. qoncək. yaxa. nərsənin yanı, qırağı, ucu.

qüncəkləmək: **küncəkləmək**. **qoncuqlamaq**. **qoncəkləmək**. yaxalamaq, yaxa tikmək. nərsiyə yan, qırağ, ucluq tikmək.

qüncüklənmək: **küncüklənmək. qoncuqlanmaq.** yaxa tikilmək.

qünçək : bax > **qoncuq**.

qünçüqlənmək: yaqa yapılmaq.

qündə : **kündə**. kütük. kötük. tomrum$_{ka}$. tomruq. tumrum. (> **qonə$_{fars}$**).

qündüz : **gündüz**. gün ışığı, yarığı.

qünə : **günə**. **güni**. kimi. - nə güni işlərə qaldım. - bir günə düşdüm sormamalı. - yağmur **güni** qan saçar.

qünəş : quyəş. günün qızmar təpişi, təpməsi, düşməsi.

qüni : **güni**. **günə**. **1**. quni. güni. qını. qılı. kimi. - nə güni işlərə qaldım. - bir günə düşdüm sormamalı. - yağmur **güni** qan saçar. **2**. quma. - nə **qını** bir adamdı.

qünqürenmək: **güngürenmək$_{ka}$**. harınlaşaraq kəndi kəndinə söylənmək, deyinmək.

qünlük : **günlük$_{ka}$**. gündəlik. günbay$_{6}$ qılınan iş. - **günlük azıq**: günlük yem$_{ka}$.

qüp : **küp**. çəpəng$_{ka}$. çomaq. - böyükcə küp: **kəndük$_{ka}$**.

qüpə : **küpə$_{ka}$**. **1**. sırqa. güşvara. **2**. çulqa. örtük. - küpə yarıq: dəmir çulqa. zireh.

qüprük : **küprük**. **küvrük**. təbil.

qüpüz : **güpüz** <> qopuz.

qüpzəmək: **güpzəmək** - qopuz **güpsəmək**: çalmaq.

qür : **kür$_{ka}$**. **gür**. yiğit. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsur.

qürə : **kürə**. **göydə$_{ka}$**. **köydə**. altın, qümüş əritmək ocağı.

qürək : - **kürək gəmiki**: çiğin gəmiği. yağır. yarın$_{ka}$.

qürəkçi : **kürəkçi**. qar qıran. qar kürüyən.

qürəkən: **kürəkən**. qüyək$_{ka}$. - **küyək** dayaq verdi.

qürəmək: aparmaq. götürmək. alıb qaçmaq. - dosda güvəndim, var yoxumu **kürüyüb** geddi.

qürəmək: **kürəmək$_{ka}$** qaçmaq.

qürəş : **gürəş**. çalmaş. çalış$_{ka}$. çəlmə. gürəş. qurəş. güləş. gücəş.

qürəşmək: **kürəşmək$_{ka}$**. **1**. qürüməkdə yardım. **2**. qürəşmək. görüşmək.

qürətmək: **kürətmək$_{ka}$**. ürkütmək. qorxudub qaçıtmaq.

qürgəşdirmək: **gürgəşdirmək**. qayqırışmaq: burşuşmaq. burcuşmaq. qarşı qarşıya duruşmaq. dəf' rədd edmək.

qüriləmək$_{ka}$: kabab qızartmaq. qürpləmək.

qürin$_{ka}$: **kürin**. **kürün**. küfə. tər tərəvəz daşınmaqa yarar zəmbil, qaşo, çetən$_{6}$.

qürqüm : **kürküm**. zəfran. - **kürküm** ona dürtülür.

qürlənmək$_{ka}$: **kürlənmək**$_{ka.}$ qürləmək. - göy **gürləndi**.

qürmət : **gürmət**$_{ka}$ bək quvvətli.

qürs : **gürs**. qurs. qapır. qabır$_{ka}$. şişik. maya.

qürs : **gürs**. qurs. şişik. qabır. maya.

qürsəmək: gursmaq. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək.

qürsi : **kürsi**. səggi. qaldırım. qötrüm$_{ka}$**.** dik yer. diqqan. supaça$_{6}$.

qürsmək$_{ka}$: **gursmaq**. **gürsəmək**. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək. dolmaq. - igit qana **kürsədi**.

qürsü : **kürsü**. peşxan. - malları **kürsüyə** yığıb sayın.

qürşək : **kürşək. kərşəkü$_{ka}$**. kürək yağırı, yarası. - **kürşəkli at**: kərşəkü at$_{ka}$.

qürşünmək : **gürşünmək**. kükrəmək. qüsərmək$_{ka.}$

qürt : **kürt**$_{ka}$. **1**. qayın ağacı. bundan yay, qamçı, dəğnək kimi şeylər yapılır. **1**. **- kürt kürt**: "gütür gütür" " xırt xırt" səs çıxararaq yemək. xırp xırp, xarp xarp yemək səsi. - **kürt kürt** xiyar yedi.

qürtüləmək: **kürtüləmək**$_{ka.}$ təsdiqləmək.

qürültü : gürültü. çoqı$_{ka.}$ çaqı. çuqı. bağırtı. savaş.

qürün$_{ka}$: **kürün**. **kürin**. **1**. küfə. tər tərəvəz daşınmaqa yarar zəmbil, qaşo, çetən$_{6}$. **2**. bolluq. genlik.

qüsərmək$_{ka}$: kükrəmək. gürşünmək.

qüsərmək$_{ka}$: **küsərmək**$_{ka.}$ **1**. gürşünmək. kükrəmək. **2**. qurşanmaq. qızışmaq.

qüsmək$_{ka}$: küsmək. qırmaq.

qüstək : **köstək**. **küstək**. **köştək**. bukağı. buxov. tuşaq. tuşaqu. döşəqu. gişən.

qüstürmək: köştürmək. bağlayıb ayırmaq.

qüsük : **küsük**. qısıq. örtü. pərdə.

qüsürqə : **küsürqə**$_{ka.}$ tarla sıçanı soyundan bir heyvan.

qüsüşmək: **küsüşmək**. qırqaşmaq$_{ka}$. birbirinin, üz çevirmək.

qüşatalıq: **güşatalıq**. əl$_{ka}$. fürsət. boşluq. açıqlıq.

qüşən : küşən. coşqun. qaynar. - **küşən** dəniz, qalın qalıq: coşan dərya, bulqan hava.

qüşərmək: **küçərmək**. dolmaq. taşasıya dolmaq. - göl **köşərdi**.

qüt : **küt$_{ka}$**. çoğ$_{ka}$. axmaq. səfeh. çinis.

qütatmaq$_{ka}$: qutlu olmaq. bəxt. devlət sahlbi olmaq·. - qutalmaq. qut almaq.

qütəs$_{6}$: **kütəs$_{6}$**. ası, yava$_{6}$ sığır.

qütləmək: **kütləmək**. kültürmək$_{ka.}$ kültələmək. buxovlamaq. bağlamaq. - ayağı **kültürülmüş**.

qütləşmək: kütləşmək. qajışmaq.

qütlük : **kütlük**. uzaqlıq$_{ka}$. yubanma. gecikmə.

qütmək$_{ka}$: güdmək.

qütrüşmək: kütrüşmək. yenmək. yatınmaq. (# **qötrüşmək**: qudruşmaq. qudurmaq. çıxmaq).

qütük : **kütük**. kötük. kündə. tomrum$_{ka}$. tomruq.

qüvə : **güvə**. güyə$_{ka}$. cüvə. bit.

qüvən : zamin. basut. - basut ara: zamin gətir. .

qüvənc : **güvənc**. ümüd kanı. umurday.

qüvənmək: **güvənmək**. **1**. pənah aparmaq: girtgünmək. girtinmək. inanmaq. gerçinmək. - tanrım sənə **girtünürəm**. **2**. öğünmək. fəxr edmək. - nəmənəvə belə günisən. - o mənlə **güvəndi**. **3**. işənmək$_{ka.}$ içənmək. inanmaq.

qüvər : bax > **kübar**.

qüvəz$_{a}$: **gövəz$_{ka}$**. **küvəz$_{ka}$**. **qüfəz**. kibri. qurur. (< **köp**. **kop**) şişmək. övnüm. qurur. maqrur. qururlu. - ərdəm dilə , öğrənübən olma küvəz. - öğrən onun biligin, gündə anqa baru, qutqılıqın tapınqıl, qoyqıl küvəzin naru: onun biliyin öğrən, gün yanına ged, xilusla qulluğunda dur, burax kibri qururu bir yana.

qüvlük : **qüvlük$_{ka}$**. çamur, palçıq güllə.

qüvrə : **qövdə$_{ka}$**. qalıb. isqilet.

qüvrük : **küvrük. küprük**. təbil.

qüvrüq$_{ka}$: **küvrük**. **küfrük**. kös. tuğ. davul. nağara.

qüvşək : **küvşək$_{ka}$**. gəvşək. yumuşaq. sölpük. - **gəvşək küvşək ət**: gəvşək. sölpüq ət. **- küvşək etmək$_{ka}$**: iyi xəmirdan yapılan əkəmək.

qüvürgən$_{ka}$: dağ soğanı. qəvürgən. qümürgən.

qüy : küy. kü$_{ka}$. ün. şan.

qüydə : **güydə**. **küydə**. qızıl gümüş əritməyə kiçik kürə.

qüyə : **güyə$_{ka}$**. (**y** <> **v**) güvə. cüvə. bit.

qüyək$_{ka}$: kürəkən. - **küyək** dayaq verdi.

qüyələmək$_{ka}$: **qüvələmək.** (güvələkləmək: < güvə + lək. güvəlaq: ayrılmış, boşanmış güvə). qüvə silkmək. qüvədən qurtarmaq. qorumaq, arıtlamaq.

qüylü : **küylü**. **külük**$_{ka}$. ünlü. şanlı. - külük bilgə: ünlü şanlı bilik, alim.

qüysəmək : küysəmək. kösəmək. arzılamaq.

qüz : **güz**$_{ka}$. qüz çağı. sonbahar.

qüzə : **küzə**. **1**. könək$_{ka}$. kövnək$_{ka}$. kövəng. **2**. közüc$_{ka}$. gözəç. gödəç. **3**. sinək. singəgək$_{ka}$

qüzəmək$_{ka}$: qüzləmək.

qüzər : **güzər**. ərtik$_{ka.}$ ərincəli, ged gəlli yer. işlək yol.

qüzərmək$_{ka}$: qüzləşmək.

qüzəşt : - **güzəşdə gedən**. gəzürən. kəçürən. keçqürqən. köçqürən. bağışlayan.

qüzgü : güzgü. göznü$_{ka}$. ayna.

qüzkərmək$_{ka}$: qüzləşmək. qüzə doğru gedmək·.

qüzükmək: güzükmək güz, payız olmaq.

laçın$_{ka}$: şahin. iğit. batur.

lap : arıq$_{ka}$. teyxa. büsbütün. tamam. tamamən.

laq : **lağ**. (< **ağ**. **ağdırmaq**). nərsənin olduğundan dəğişib, başqalamaq, oynatmaq. lağa qoymaq. . məsqərə edmək. - **işlərimizi** lağ edmə.

laqun : **lağun**$_{ka}$. ləgən. kovaq. tavaq$_{6}$.

lav$_{ka}$: avus. möhür mumu.

lay lay : balu balu$_{ka.}$ bala bala.

lənətləşmək: qarqaşmaq$_{ka}$.

ləngik : amqa$_{ka}$. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. liman.

ləpə : lopa. - **ləpə ləpə**: lopa lopa.

ləqən : **lağun$_{ka}$.** ləgən. kovaq. tavaq$_{6}$.

lığa : qa. - qamış**qa**: qamış**lığa**.

lifcik : - qadın göğüslüğü: **baqırdaq**$_{ka}$. məmə qabı.

liman : amqa$_{ka}$. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. ləngik.

ling : yeng$_{ka.}$ qolun ətəyi, dəsdəsi.

liş$_{ka}$: salya. ağız suyu. bəlqəm. lüab. - **liş axmaq**: salya, balqam atmaq.

liyu$_{ka}$: quruyunca balçıq durumuna gələn incə qumlu çamur.

lopa : ləpə. - **lopa lopa**: ləpə ləpə.

luqmə : damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

luqmə : damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

m

m : <> **nğ. -** sü**nğ**ük: sü**m**ük.

ma : **ma**$_{ka}$ **mə**. əmirlərin sonuna gələn nəfi əki.

mah$_{ka}$: **ma**. **məh**. bir şey verildiği zaman söylənən "**iştə**. **al**" anlamına söz.

mamız : momuz (> məhmiz).

mamo$_{ka}$: yengə. qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın.

man : **1**. acıqlıq$_{ka}$. ağrı. dərd. kəsəl. **2**. dolmuş. batmış.

mancuq : bancuq. (< **bağlamaq**). bağlı. xurcun. buxca.

mançuq$_{ka}$: mindirilmiş, taxılmış nərsələr. (yəhərə taxılan heybə, torba kimi şeylər). - **mançuqlanmaq**$_{ka}$.

mandırı$_{ka}$: **bandırı**. gəlin, qüveyin başına saçı, töhvə saçılan yer, törən. bandeytaxt$_2$ töreni.

mandu$_{ka}$: bir çeşit sirkə.

mandurmaq$_{ka}$: bandırmaq. batırmaq. quşatmaq.

manğa$_{ka}$: bana.

manğılamaq$_{ka}$: bəyin yemək. sayqı simgəsi olaraq böyüklər üçün kəsilən davarın beynin sunmaq.

manğqu$_{ka}$: bax > **manqu**.

manğramaq$_{ka}$: munğramaq. banğıramaq. bağırmaq.

manğraşmaq$_{ka}$: munğraşmaq. banğıraşmaq. bağrışmaq.

manğratmaq$_{ka}$: banğıratmaq. bğırtmaq$_{ka}$. munğratmaq.

manılmaq$_{ka}$: **banılmaq**. **manqılmaq** (< **bağnılmaq**). batılmaq. buqlanmaq. bulanmaq. - sirkəyə **manılmış** üzüm.

manmaq$_{ka}$: **banmaq**. batırmaq. quşanmaq. - günaha **mandıq**. - bunu boyuya **ban**. - sənin əlin bu işə **banmadan** tutuldun. - əlin el qanına **manmasın**. - çörəyi sikiyə **man** ye. - sağın **manarma** başın kötü duyquya. - ər tolum **mandı**: ər yaraqlandı.

manqırmaq$_{ka:}$ bandırayazmaq.

manqu : baqi. qalan. - **manqu** acun: axirət.

manqu : **manğqu**$_{ka}$ banqu. əbədi. sonsuz. dayimi.

manqus : **manus**. 1. dikbaş. qorxmaz. 2. utanmaz.

manraşmaq : banraşmaq. bünrəşmək. münrəşmək. kükrəşmək.

mantar$_{ka}$: sarmaşıq. ağaclara sarılan bitgi.

mantarlanmaq$_{ka}$: sarmaşıqlanmaq. sarmaşığa tutulmaq.

manus : **manqus**. 1. dikbaş. qorxmaz. 2. utanmaz.

maraq : ətrək. ataq. öznə. çəki. ələqə.

maraqlanmaq: qayqurmaq. istəmək. - barsın nəru **qayqurur**: gedsin hara istəyir.

mas mavi : göm göy$_{ka}$.

mat$_{ka}$: tam. bəs. öylə. ancılayın. - **andaq mat**. o öylə.

mavin : turab. yardımcı. yarav (> **yavər**). uytun.

maya : **mayac**. **mayac**. **amaş**. **amac**. hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

mayac : **maya**. **mayac**. **amaş**. **amac**. hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görən avqarı, əsbabı.

mayaq$_{ka}$: **qamay**. heyvan kübrəsi. - dəvə **mayaq**. - qoy **mayaq**. - dəvə böyük ərsə, mayaqı böyüməz: dəvə böyüyür, poxu yox.

mayaşmaq$_{ka:}$ (**yam** $_{<\ met\ >}$ **may**). **yamaşmaq**$_{ka}$. yayılıb yatıb qalmaq. təmbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq. (buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək.

mayıl$_{ka}$: **mağıl**. 1. olqun, sulanmış nərsə. 2. işində, duyqusunda, durumunda artığına irəliləmiş, ölçüsün aşmış kişi. qudurmuş. əzilən kişi. - çox **mağıl** adamdı. - **mağıl** ba, gör görməmişdin. 3. **yamıl**. əzilib, büzülmüş, keçmiş nərsə, yemiş.

mayılmaq$_{ka}$: **yamılmaq**. qəvşəmək.

mayışmaq$_{ka:\ <\ met\ >}$ **yamışmaq**. yamaşmaq. təmbəlliktən yerə yapışıp qalmaq.

mayquq$_{ka}$: $_{<\ met\ >}$ **yamquq**. paytaq. qıçları dolaşıq, əğri.

məclis qurmaq: qurdaşmaq$_{ka}$. sıralanmaq.

məh$_{ka}$: **ma**. **mah**$_{ka}$. bir şey verildiği zaman söylənən "**iştə**. **al**" anlamına söz.

məjək$_{ka}$: pislik. - it **məjəki**. it plsliği.

mə$_{ka}$ **!** : haydi. yallah.

mə$_{ka}$: oğlaq, quzu səsi.

məmə : - qızlarda **məmə** tomurmaq: büqsüqlənmək$_{ka}$. qunçələnmək. - qızda məmə tomurmaq: **büksüklənmək**$_{ka}$. - məmə qabı: qadın göğüslüğü: baqırdaq$_{ka}$. lifcik.

məməlik: əmzik.

mən : dən. dənə. - **mənə**: dənə. - bir **mənə**: bir dənə.

mən : **mən**$_{ka}$ bən.

məndəşmək: **bəndəşmək**. bənd salmaq.

mənə : dənə. - **mən**: dən.

mənfəət : tapın. qazanc.

mənğdəşmək$_{ka}$: bəntləşmək. bənd salmaq. bət salmaq. qıl yoluşmaq.

mənğiz$_{ka}$: məniz. bəniz. üz.

mənğizlənmək$_{ka}$: mənizlənmək. bənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üzlənib suratlanmaq.

mənğ$_{ka}$: **1**. bənğ. mən. bən. xal. **2**. dənə. yem. quş yemi.

mənğlənmək$_{ka}$: mənləmək. dənləmək. dənə toplamaq.

mənğlətmək$_{ka}$: **mənlətmək.** dənlətmək. yemlətmək.

mənğli$_{ka}$: mənli. bənli.

mənğqü ajun$_{ka}$: bənğu acun. sonsuz dünya.

mənğzəmək$_{ka:}$ mənzəmək. bənzəmək.

mən<u>i</u>$_{ka}$: (**i** <> **ə**) **mən<u>ə</u>**. - o **məni** yetdi: o **mənə** yetişdi.

mənimsəmək: öğrənmək$_{ka}$. yığmaq.

məniz : mənğiz$_{ka.}$ bəniz. üz.

mənizləmək: **bənizləmək**. bəzəmək.

mənizlənmək: mənğizlənmək$_{ka.}$ bənizlənmək. gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üzlənib suratlanmaq.

mənləmək: dənləmək. mənğlənmək$_{ka}$. dənə toplamaq.

mənlətmək: mənğlətmək$_{ka}$. dənlətmək. yemlətmək.

mənli : bənli. mənğli$_{ka}$.

mənzəmək: mənğzəmək$_{ka}$. bənzəmək.

mərəz$_{ka}$: **mərəs**. **1**. **mərzə**. **ərsəm**. tutaq. qazan. müzd. **2**. gecənin tutqunluğu, qaranlığı.

mərzə : **ərsəm**. tutaq. qazan. müzd

mınğ mınğ edən: munqan$_{ka}$. gəvəzə. boş boğaz.

mınqırdamaq: pıqqırdamaq. pıq pıq, mın mın edmək. qaynamaq səsi.

minəşmək : birlikdə minmək.

miŋğ$_{ka}$: **min**. **1**. min. bin. - tümən miŋğ yarmaq: bir milyon para. **2**. beyin. məğz. - onun **minisin** saçıttı: onun **minin**, beynin dağıtdı.

minişmək: münğəşmək$_{ka}$. birlikdə binişmək.

minmək : artılmaq. - **mindilər** (artıldılar) at üzə.

miz$_{ka}$: biz.

moc : örgüc.

moclanmaq : örgüclənmək.

möjlənmək : dalqalanmaq. örküçlənmək. şəpələnmək. dalqanmaq. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükləri biz biz durdu.

momuz : > **məhmiz**. mamız**.**

monçuq$_{ka}$: boncuq.

monçuqlanmaq$_{ka}$: boncuqlanmaq·.

müfsid : ağan. fasid. büzəhkar.

mühafiz : qoruyucu. yatqaq$_{ka}$.

mun : dərd bəla. - **qara mun** gəlməyincə, qara yalqaya qaçma.

muncuq: **buncuq**. yumuc. yumquc. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə.

munda$_{ka}$: bunda. burada. bu arada. bu yerdə. - **mundaq böylə**: buraca belə. - o **mundaq**: o burdadır. -

mundın$_{ka}$: buradan.

mündürmək$_{ka}$: bindirmək.

munduz$_{ka}$: **1**. alıq. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. axmaq. **- munduz yorıqa** at: yorqa yerişdən başqa yeriş bilməyən at. çapmaq dəngi olmayan at. **- munduz axın**$_{ka}$: ansızın axan sel. - **axın munduzı**: dəli səl. - **munduz axınc**$_{ka}$: birdən axan sel. **2**. başqa istəklərə baxmayıb, bir istəyi güdən adam. pan. fan. fanatik.

münəlmək$_{ka}$: ucları, artıqları kəsilmək.

münəmək$_{ka}$: əğríliğini düzəltmək üçün bir şeyinuclarını kəsmək.

munğadmaq$_{ka}$: bunaltmaq.

munğar$_{ka}$: buna. bunda.

münğəşmək$_{ka}$: birlikdə binişmək.

munğ$_{ka}$: bun. sıxıntı. iztirab. mehnət.

munğluq$_{ka}$: bunlu. sıxıntılı.

munğqarmaq$_{ka}$: bunaltmaq. sıxıntiya soxmaq.

munğramaq: manğramaq$_{ka}$. bangıramaq. bağırmaq.

munğraşmaq: manğraşmaq$_{ka}$. bangıraşmaq. bağrışmaq.

munğratmaq: manğratmaq$_{ka}$. bangıratmaq. bağırtmaq$_{ka}$.

münğrətmək$_{ka}$: manğratmaq. böğürtmək. bünqüldətmək.

munğuqmaq$_{ka}$: bunlanmaq. sıxınmaq.

munğuzgək$_{ka}$: **buynuzqaq**. buynuzlanma, sümüklənmə. çalışma üzündən əldə çıxan qatılıq, pinə.

münğüz$_{ka}$: boynuz.

münğüzlənmək$_{ka}$: buynuzlanmaq. buynuzu çıxmaq.

munı : **munu**$_{ka.}$ **bunu**. iştə. bu. anlamına söz. "**qanu**"ya cəvap olur. bu.

mün$_{ka}$: çorba. şorba

mun$_{ka}$: qada. bəla. qəza. - qara **mun**: qara bəla.

münləmək$_{ka}$: şorba (çorba) içmək. şorbalamaq.

munmaq$_{ka}$: saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfeləmək.

münmək$_{ka}$: binmək.

munqan$_{ka}$: **munğan**$_{ka}$. mınğ mınğ edən. çox danışan. gəvəzə. boş boğaz.

munqlı$_{6}$: **manqlı**. **manqlı**. **manlı**. **bünqli** (< **büklün** < **bük**). sıxıntılı. dərdli.

münqrəmək$_{ka}$: böğürmək. manğramaq.

münqrəşmək$_{ka}$: bönğrüşmək. böğrüşmək. qürültü edmək. manğraşmaq.

münqüz baqa$_{ka}$: qaplumbağa. tosbağa.

münrəşmək : bünrəşmək. kükrəşmək.

münşi : alımqa$_{ka}$. katib. ılımqa.

munu$_{ka}$: **munı. bunu**. iştə. bu. anlamına söz. "**qanu**"ya cəvap olur. bu.

münülmək$_{ka}$: binilmək.

müq$_{ka}$: (bükük) bük. riku. **- mük tur**: riku ed. əğil. riku ed.

murç$_{ka}$: burç. bibər.

muş$_{ka}$: buş. büşük. pişik. kədi. - pişik yağa dəğişmir, deyir, elin malı yaraşmaz.

muyan$_{ka:}$ səvap. xeyir. - **muyanlı** işdə gecişmə. - **muyan** işlər.

muyanlıq$_{ka}$: uğurluq. xeyirxahlıq. ehsan. yollarda yolçu ların su içmələri üçün yapılan xeyrat.

muyavmaq$_{ka}$: miyavlamaq.

muyıncılıq$_{ka}$: **boyunçuluq**. araçılıq. ortaçılıq. barşatçılıq. - sən **boyunçılıq** qıl.

n

n : **qanda**$_{ka}$ <> **y**$_{ka.}$ **qayda**$_{ka}$.

n : **y**. **qon** <> **qoy**.

naq : **nak**. timsah.

namıja$_{ka}$: qadının qız qardəşinin qocası. bacanaq.

nan$_{ka}$: **nən**. **nəng**. şey. **1**. yeyiləbilən, doyuyucu şey, zad. toxuc$_{ka}$. çörək. (> **nan**$_{fars}$). **2**. mal davar. mülk. hər çeşit şey.

naru$_{ka}$: anru. nə yana. nərəyə. nərə. anqaru. yanqaru. yana. qırağa. - qotqılıqın tapınqıl, qoyqıl kövəz **anqru**: alçaq könüllüklə qulluq ed, dikbaşlığı qoy **yana**.

necə : **1**. nasıl. nətək$_{ka}$. **2**. nə qədər. kaç.

ney : arqacaq$_{ka}$. axıtmac. qamış.

nə elük$_{ka}$?: bax > **nə**.

nə üçün ?: bax > **nə**.

nə : <> **nü$_{ka}$**. **nəkü$_{ka}$**. **1**. < met > **ən$_{ka}$**. yox. dəğil. - **nə nə**: ən ən: yox yox. **2**. **nəngğ$_{ka}$**. mal. davar.

- nə təhər: nətək. - könlün nə tək.

- **nü tərsən**: nə deyirsən. niçin ?. nədən ?. nəyiçün ?. nəçün ?. nə üçün ?. nəyə ?. niyə ?. nə ələk ?. nə elük$_{ka}$?. nələk ?. nəlük ?. nəlik$_{ka}$?. qançuq$_{ka}$?. nasıl ?. nəcür.

- bardun **nəlük** aymadın: geddin nədən demədin.

- nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım.

- **nəlük** sorma ?.

- **nəlük** yedin nəlük dedin ?.

- biliq əri yağısın **nəlük** sevər.

- nə nə: nə**mə**nə. (nə + **mə** + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o **nə,** nədi: o nəmənədi.

- nə qədər. nicə. necə. neçə$_{ka}$. kaç. **nə gərək**: (. <> **g**) nərək$_{ka}$. - **nə** uzun **nə** qısa: orta: **tapı$_{ka}$**. - nə vaxıt. vaxdaki. nə zaman: **qaçan$_{ka}$**.

- **nə** ?. nasıl ?.

- **nə$_{ka}$** ?: **ma**. şaşalama, təccüb sözü.

- nəçüq$_{ka}$: nədən.

- nədən: nəçüq$_{ka}$.

- **nə** bu nə: ap bu ap ol.

- **nəkü$_{ka}$**: "**nə**" anlamına ilgic (ədat).

- **nə xəbər**: iş nədədir.

- **nəçün$_{ka}$**. nələk$_{ka}$. nəlük$_{ka}$. nəyə. niyə. neqə$_{6}$. nimə üçün$_{6}$. - **nəçüq** bardın: nəyə geddin.

- **nəlik** gərişdin: nəyə ki savaşdın.

- görüb nəçük qaçmadın: gödün nəyə qaçmadın.

- öndün **nələk** yalvarmadın: öncədən nəyiçün istəmədin.

nəçün ? : bax > **nə**.

nədən ? : bax > **nə**.

nək ilan$_{ka}$: əjdərha.

nək ili$_{ka}$: timsah yılı.

nəkü$_{ka}$: "**nə**" anlamına ilgic (ədat).

nəqş : onquş$_{ka}$. yonquş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.

nələk ? : bax > **nə**.

nəlük ? : bax > **nə**.

nəm : çiy$_{ka}$. şeh. yaşlıq.

nəmə$_{ka}$: "**bilməm**" anlamına bir söz. "**nə**" anlamında bəkitmə ılgəci: nə qədər.

nəmənə : - nə nə: nə**mə**nə. (nə + **mə** + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o **nə,** nədi: o nəmənədi.

nənğ$_{ka}$: nə. nəsnə. şey. mal·$_{ka}$. bax > **nan$_{ka}$**

nən$_{ka}$: (bax > **nan$_{ka)}$ nənğ$_{ka}$**. şey. - **nəni**: şeyi. zadı.

nərə : qanı$_{ka}$.

nərədə : qanda. xanda$_{ka}$. qayda. qayuda.

nərək$_{ka}$: nə gərək. nəyə. neyiçün.

nərəyə ?: qançuq$_{ka}$. qança$_{ka}$.

nəru$_{ka}$: anru. ayru. yana. sonra. dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur.

nəsim : əsin$_{ka.}$ əsinti. yelik. yılıq. rüzqâr.

nətək : - onun yorıq **nətək** kişi belə: onun davranışı necədir elinən.

nətək$_{ka}$: necə. nasıl. qanday$_{6}$. qalay$_{6}$. nə təhər. - könlün nə tək. - **nətəksən$_{ka}$**: qandaysın: necəsən. nətəhərsən.

nəyə ? : bax > **nə**.

nəyiçün ?: bax > **nə**.

nğ : <> **m**. - sü**nğ**ük: sü**m**ük.

niçin ? : bax > **nə**.

nin : yin. en. yuva. - arslan **yini**.

nişanlamaq : oxlamaq. ox atmaq.

niyarançılıq : sağış.

niyə ? : bax > **nə**.

nom$_{ka}$: **1**. millət. **1**. şəriat. **1**. yasa.

noxdalamaq:gəmləmək. - qığırıb, atı **gəmşədim**, qalxan süngü cumşadım.

nü$_{ka}$: nəkü. "**nə**" anlamına, "**və**" yerinə ilgəc.

O

obartan : qabartan. şişirən.

obraq$_{ka}$: opraq. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə.

obramaq : opramaq$_{ka}$. yıpramaq. oğramaq.

obramaq$_{ka}$: **opramaq**. əprimək. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik **opraşur**.

obratmaq$_{ka}$: opratmaq. yıpratmaq.

obruq : oprı$_{ka}$. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.

obu$_{ka}$: **1**. üstübəç. **2**. duvaq. ürünq örünq. duvara çıpınan kirəç, ahah suyuğu.

obuz$_{ka}$: **opuz**. **1**. şişik, çətin, qaba, qatı olan yer. **2**. qudurqrn. ası. vəhşi.

obuzluq : opuzluq$_{ka.}$ sarp.

obuzluq$_{ka}$: **opuzluq**. yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp. çətin. - **obuz iş**: çətin olay. - **obuzluq yer**: **oy obuzluq yer**: eniş yoqquş sarp, sərt, ənqəbəli atar tutar yer.

ocaq : < **odcaq**. od yeri.

ocaqlanmaq: evlənib ev qurmaq.

ocaqlı : oçaqlıq$_{ka}$. soylu.

ocaqlıq : ocaqlı. **- oçaqlıq titiq**$_{ka}$: ocaq yapılacaq çamur. bənzəri olan hər nəsnə. oçaqlıq yer: ocaq düzəltməyə dəyer topraq.

od :**ot**.

ox > oq

oq : **ox**. 1. pay. səhm. - bir **ox** sənin, bir **oxda** mənim. - sənə neçə **ox** dəğdi ?: düşüdü ?. 2. qismət. mirasta düşən pay. 3. (çəkilən) qur'a. 4. vurqulama sözü. ha !. gərək !. - ged **oq**: barqıl **oq$_{ka}$**: ged ha !. - ora gedmə **oq**: ora gedmə daha. 5. elə. lap. yaxınlığı, indiki çağı vurqulayıb göstərən ilgəc (ədat). - **baya oq** gəldim: bayax, bir az olar gəldim. - **indi oq** gəldim: elə hənuz gəldim. 6. dirək. situn. - ev **oxu**: çatı, çadır, dam oxu. 7. ox. dirək. sırıq. sutun. ustun. üstə saxlayan (> **situn$_{fars}$**). **- ox atmaq**: oxlamaq: **oqtamaq**$_{ka}$. - ox təmrəni. ox başağı: **başaq**$_{ka}$. - **oxluq kirpi**$_{ka:}$ oxlu qirpi. böyük qirpi. - ox yay qabı: sadaq: kiş qurman$_{ka}$. qurman$_{ka}$. qədələç. yaylıq. yasıq$_{ka}$. 8. hissə. ülük. ölük. pay. nəsib. - mənə bir ox dəğdi. - **oxlara** bölünün. - bölünün oxlara **oxlara**, qalın ağlaya ağlaya. 1. sibək$_{ka}$. sübək$_{ka}$. 9. ulun. pay.

- **qapa** yüklü ox: yekə yələkli ox.

- **oqda yazturmaq**$_{ka}$: oq atmaqda yanıltmaq.

- oq- ilan$_{ka}$: ox kimi atılan, kəndini adam üzərinə atan yılan.

oqa$_{ka}$: əlik. kəfil. kəfâlət. zamin. - mən ona **oqa**. **- oqa almaq**$_{ka}$: kəfil olmaq.

oqalamaq: **oğalamaq**. övmək$_{ka}$. uvmaq. ovmaq. ovalamaq. ufalamaq.

oqçı : oxçu$_{ka}$.

oqılmaq$_{ka}$: **oxılmaq.** oxunmaq. oxınmaq.

oqımaq$_{ka}$: **oxımaq**. **uqımaq**$_{ka}$. 1. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**. 2. **uqarmaq**. açıqlamaq. soymaq. ifşa edmək. - gizlin işlər oldu **uqar**. 3. oxumaq. çağırmaq.

oqınmaq$_{ka:}$ oxunmaq. çağrınmaq.

oqışmaq$_{ka:}$ oxuşmaq. çağrışmaq.

oqıtmaq : **oxutmaq**.

oqıtsamaq: oxutmaq. 1. oxutmaq istəmək. 2. çağırtmaq istəmək. də'vətlətmək.

oqqarmaq$_{ka}$: **oğqarmaq**$_{ka}$. düşünüb anlamaq.

oqqun : **oğqun**. aşqın$_{ka.}$ ağqın. engin. - **aşqın topraq**$_{ka}$: axıp enən, oğqun topraq

oqlağ : **oğlağ**. oğulluğa götürülmüş. pesər xandə

oqla$_{ka}$: **oğla**$_{ka}$. gənc. yiğit.

oqlaq : **oğlaq**$_{ka}$. (gənc, yeni uşaq. heyvan balasına verilən adlardan). özəlliklə keçi balası. çəpiş.

- **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz, gənc oğlan ağısız olur.

- **uluq ay**$_{ka}$: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay**$_{ka}$: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların böyüduğü çağ. - **oğlaq dərisi**: əldiri$_{ka}$.

- oğlaqların, quzuların səslərlni bildlrən bir söz: **mə**$_{ka}$.

oqlaqu : **oğlağu**$_{ka}$. ərköyül. bolluq içində böyüyən·. **- oğlaqu qatun**$_{ka}$: asalətli. asîl qadın.

oqlamaq. **oxlamaq**. oxtamaq$_{ka}$. oq atmaq:

oqlan$_{ka}$: oğul. cocuq. - **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz, gənc oğlan ağısız olur.

oqlansıq$_{ka}$: **oğlansıq**$_{ka}$. cocux kimi. cocux qıllı, xuylu.

oqlaş : **oxlaş**. oxtaş. qurəkeşliki. laterya.

oqlatmaq$_{ka}$. **oxlatmaq**$_{ka}$. uzatmaq. dirətmək.

oqlıtmaq$_{ka}$: **uğlutmaq**$_{ka}$. **oğlutmaq**$_{ka}$. ürətmək. çoğaltmaq.

oqluq : **oxluq**. kiş$_{ka}$. sadaq. oxqabı.

oqmaq : **oğmaq**. ükimək$_{ka}$. dartmaq.

oqra : **oğra**. uğra. uğur. oğralı. oğran. **1**. mərbut. - bu mənə **oğra**. - bu kimə **oğra**. **2**. vəsilə. yol. - dağ oğralı: dağ yolu ilə. - yaxcılıq **oğrağın** olsun, bolluq **uğrağın**.

oqraq : **oğraq**. **uğraq**. **1**. çatılacaq yer. məqsəd. **2**. çatmaq istəyi. istək. əzm. qəsd. **3**. uğraq. gediş. - işlərin **uğraqı**: gedişi. **4**. uğraq. qəsd. məqsəd. - yandı ərin **oğrağı**: olsun ki qəsdindən döndü. **3**. obraq$_{ka}$. opraq. əprik. ovraq. əzik üzük, əsgimiş nə. **5**. çox, tutçi, həmişə gedilən yer. patuq. - **uğraq uğraqanları**: bir yerin çox gedib gələnləri.

oqraqan$_{ka}$: **oğraqan**$_{ka.}$ uğrayan.

oqralmaq$_{ka}$: uğranılmaq.

oqramaq : **oxramaq**. kişnəmək. homurdanmaq:

oqramaq: **oğramaq**. yıpramaq. obramaq. opramaq$_{ka}$.

oqramaq$_{ka}$: bax > **uğramaq**$_{ka}$

oqramaq$_{ka}$: kişnəmək.

oqraş : bax > **uğrəş**.

oqraşınmaq : **oğraşınmaq**. istixdam olmaq.

oqraşmaq: çalışmaq. can atmaq.

oqraşmaq$_{ka}$: bax > **uğraşmaq**$_{ka}$

oqrəş : **oğrəş**. işlərə uğrayan, burnun soxan. fizul.

oqrı : **oğrı**$_{ka}$. uğuru, uyqunluğu qapan, qarşılayan. firsəttələb. hırsız.

oqrılamaq$_{ka}$: **oğrılamaq**$_{ka}$. çalmaq. hırsızlıq edmək.

oqrılıq$_{ka}$: **oğrılıq**$_{ka}$. hırsızlıq.

oqru : **oğru**. **1**. sərkər$_{ka}$. sərkar. yol kəsən. haydut. qarqman. **2**. saqızan. saqız. saqqız.

- oğru hırsız qibi: **oğrulayu**$_{ka.}$

oqruq$_{ka}$: **oğruq. uğruq**. **ovruq**. (< **uğrumaq**). **1**. nərsənin oğulan, açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri. boğum. buruq. - qəmiklərin **oğruqu**. - dağ oğruqu: dağ beli, ətəyi. **2**. axıq, əğrik yer. - dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı. **3**. ətək. bitiş. - çaylar dağın başından, **oğruqundan** axar. **4**. kəmənd. qarmalayıb yığan kaman. - dağı **oğruqun** əğməz, dənizi qayığın bükməz: kamanla dağ tutulmaz, qayıqla təniz bükülməz (bağlanmaz). **5**. oyruq. oğruq. oprı$_{ka}$. obruq. çuxur. dərə.

oqrulayu$_{ka}$: **oğrulayu**. oğru, hırsız qibi.

oqrulmaq$_{ka}$: **oğrulmaq**. **1**. **oğruşmaq**$_{ka.}$ gəmik yarılıp ayrılmaq. **2**. çaldırmaq. qapturmaq$_{ka}$. əldən vermək.

oqrun : **oğrun**. ağrun. xumar. - ağrun baxış.

oqsamaq: **oxsamaq**. **uqsamaq$_{ka}$**. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin püfün **oxsamalıyıq**. - **uqsamadan** açılmaz. - bir işi, sözü **oxsamaq**: bilsəmək. bilmək istəmək.

oqsar : **öqsər. uqsar. övsər. avsar.** (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər$_{fars}$**).

oqsınmaq$_{ka}$: **oxsınmaq**$_{ka}$. **öksünmək**$_{ka}$. peşman olmaq. - o qılmış işinə oxsündi.

oqşaq$_{ka}$: **oxşaq**$_{ka}$. bənzəyən. bənzər.

oqşaqu$_{ka}$: **oxşağu**$_{ka}$. **1**. oyuncaq. **2**. nazlı. **3**. qadınlara deyilir.

oqşalamaq: **oğşalamaq** qoğşamaq$_{ka.}$ yumşatmaq. gəvşətmək.

oqşamaq : **oxşamaq**. **1**. qsəmək. öğmək. - o məni **oxşadı**: öğsədi. **2**. üsnəmək$_{ka.}$ üznəmək. bənzəmək.

oqşancıq$_{ka}$: **oxşancıq**$_{ka}$. oxşanmaya dəyər.

oqşatmaq: **oxşatmaq**. bənzətmək. üsnətmək$_{ka.}$ üznətmək.

oqtamaq$_{ka}$: **oxtamaq** (**t** <> **l**) **oxlamaq**. ox atmaq. nişanlamaq.

oqtam$_{ka}$: **oxtam**. ox atımlıq. oxluq. - bir **oxtam** yer: bir ox atımlıq yer.

oqtaş : **oxtaş**. oxlaş. qurəkeşliki. laterya.

oqtaşmaq$_{ka}$: **oxtaşmaq**$_{ka}$ ox atışmaq. qura üçün oq atıcmaq.

oqtatmaq$_{ka}$: **oxtatmaq**$_{ka.}$ ox attırmaq. oxlatmaq. nişanlatmaq.

oqturmaq$_{ka}$: **uqturmaq**. **oxturmaq**. **oxutturmaq**. anlatmaq.

oqu ! : **1**. **oxu** !. bəllə !. bildir !. çıxart !. aç !. - **oxu** bunu bilsin ellərim, **oxu** görənlərin, duyanların, **oxu** gələnlərin gedənlərin. **2**. oxu. çağır.

oquc : **oğuc**. **oğuş**. çəngək. qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$.

oquc$_{ka}$: **otğuc$_{ka.}$ 1**. oduc. yalım. alov. **2**. azacıq od.

oqulcıq : **oğulcıq**. **oğulcıq**. olıc$_{ka.}$ əziz bala. ərkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.

oqulcuq$_{ka}$: **uğulcuq**. yatın$_4$. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı. uşaqlıq$_2$. analıq$_7$. tuxumluq. ana rahmi.

oqul$_{ka}$: **uğul**. **oğul.** cocuq. uşaq. gənc. - ata **oğlu** ataç doğar.

oqulluq : **oğulluq**. yufqa$_{ka.}$ oğulluğa alınmış. tutunçu oğul$_{ka}$. evlatlığa alınmış cocuq.

oqulmaq$_{ka}$: **oxulmaq**. **oxunmaq**. **uqulmaq**. **1**. üzə, yuxarı çıxmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşılmaq. şinilmək. - sözün içi oxundu. **2**. **oğulmaq**. uşalmaq$_{ka.}$ üşəlmək. ufalanmaq. ovşamaq. əzilmək. soxulmaq$_{ka}$. - duz **soxuldu**. **3**. dirək uzatmaq. uzatılmış olan düz dirək.

oqumaq$_{ka}$: **oxumaq$_{ka}$**. **1**. sayramaq. söyləmək. **2**. **uqmaq$_{ka}$**. anlamaq. - hammı öz işin **oxusa**, çətinlik qalxar. **3**. **oxumaq**. **uqumaq**. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. sindirmək. sinitmək. **4**. irdəmək. mahnı, nərsə havalandırmaq, səsləndirmək. **5**. çağırmaq. - kim məni **oxudu**: çağırdı.

oqunmaq$_{ka}$: **oxunmaq**. **uqunmaq**. **1**. üzə, yuxarı çıxmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşılmaq. sinilmək. **2**. qılınmaq. ötrülmək$_{ka.}$ ödrülmək$_{ka.}$ - yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı.

oqur : **oğur$_{ka}$**. bax > **uğur**. **1**. qabaq. uğraş. uğra. uğur. **2**. vax. - nə **oğurda** gəldin: havax gəldin.

oqurlamaq$_{ka}$: bax > **uğurlamaq$_{ka}$**.

oqurlamaq$_{ka}$: **oğurlamaq$_{ka}$**. bax > **uqurlamaq$_{ka.}$** qaraqlamaq$_{ka}$ (: yol kəsip mal almaq).

oqurlanmaq$_{ka}$: **oğurlanmaq$_{ka}$**. bax > **uqurlanmaq$_{ka}$**

oqurluq bolmaq$_{ka}$: bax > **uğurlu bolmaq**

oqurmaq: **oğurmaq$_{ka}$** gəmik yarıp ayırmaq.

oquş : **uğuş**. **oğuş**. **oxuş**. **1**. oymaq. qohum. - **uğuşlar** yığıldılar. - **oğuş qonum** oxuşdu: yığışdı. **2**. soy. tayfa. el. - hançı **oğuşdandı**: hançı soydandı. **3**. itilik. zirəklik. bilginlik. - **oğuşlu** kişi. **4**. çağrı. çağrış. bildiri. də'vət. **5**. xırım xırda. öğulmuş. - **oğuş** ətmək. **6**. ehzar. **7**. öküm. yumuq. - bir **öküm** yarmaq.

oquşlanmaq$_{ka}$: **oğuşlanmaq uquşlanmaq$_{ka}$**. **uğuşlanmaq$_{ka}$**. tayfa tırıq yiyəsi olmaq. ellənmək.

oquşlu$_{ka}$: tayfa tırıxlı. elli. ailəli, qohumlu.

oquşmaq: 1. oxuşmaq. çağrışmaq. - iki qonşu ara - sıra birbirin **oxuşurlar**. - ərən alpı **oxuşdular**. 2. **oxuşmaq**. **uquşmaq**$_{ka.}$ anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldırıya keçdilər. - **oxuyub**, **oxuşmadan** iş bitməz. 2. ehzar edmək. - əsgərliyə **oxuşdular**.

oqutan$_{ka}$: **oxutan**. **oxutqan**. 1. oxutqan. oxumağa marax doğuran. - **oxutan** bitik. - **oxutan** mahnı: canlandıran, qızışdıran oxumaq. 1. qızdıran. cinlətən. tərs işləyən, adamın səsin çıxaran nərsə. - **oxutan** adam: hirs verən kişi. - **oxudan** uşaq: inad edib tərs iş görən uşaq.

oqut$_{ka}$: oğut. 1. uğut. uyut. həya. 1. **oxut**. **ovut**. qonaqlığa çağrış. çağrı. dəvət.

oqutqan$_{ka}$: bax > **oxutan**.

oqutmaq: **oxıtmaq**$_{ka}$.

oquz : **oğuz**. (< met >) **uzuq.** (**z <> y <> d <> ğ**) **uyut**. **udut**. **uğut**. oyaq. bilgin. - **uzuq** ər: huşlu kişi. - **uzuq** könüllü ər: açıq könüllü kişi.

oquzlamaq: **oğuzlamaq**$_{ka.}$ oğuz saymaq. oğuzlardan saymaq. oğuzlara bağlamaq.

oquzlanmaq: **oğuzlanmaq**$_{ka.}$ oğuzlaşmaq. oğuz qılığını almaq. oğuz qılığına girmək. kəndini oquzlardan saymaq.

olan : 1. imkan. - **olana** yaraş: imkana görə. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır. 2. qadir. qayır. bacaran.

olar : ilər. hadis. hadisə. başa gələn.

õlçülmək: çıqlanmaq$_{ka}$. uzunluğu õlçürmək:

oldanğ$_{ka}$: **uldanğ**. ayaqqabın altı, tabanı.

oldrum$_{ka}$: oturum. götürüm. yığva. məclis. yatalaq.

olıc$_{ka}$: oğulcıq. əziz bala. ərkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.

ol$_{ka}$: o. - dır. - dir. - dur. - dür.

olqun : türk$_{ka}$. olquş. kamil. tam.

olqunmaq: yetişmək. qürsəmək$_{ka}$. qursmaq. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq.

olquş : türk$_{ka}$. olqun. kamil. tam.

olquşmaq: yavulmaq$_{ka.}$ yapulmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.

olqutmaq$_{ka}$: 1. olutmaq. ölütmək. təxmir edmək. 1. oturtmaq.

olmaq : **bolmaq**. ərmək$_{ka}$. barmaq. keçmək. sürmək. - çox **oldu**.

- indi görən nə ərdi.

- o andağ **ərdi**: o öcür oldu.

- nə **ərdi** sənə: nə oldu sənə.

- gəliksək **ərdi**: gəlməli oldu.

- barquluq **ərdi**: varmalı oldu.

- duruqluq **ərdi**: durmalı **oldu**.

- qızıl **ərdi**: qızardı.

- qanda **ərdin**. hardaydın.

- yürür **ərdim**: yeriyərdim.

- sağ **ol**: sağ bol. orda **oldun**: orda boldun.

- **olmaz**: bolmaz. - **olur**: bolur.

olmas : qeyri mümkün. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır.

olmay$_6$: **olmaz**. 1. olmaz. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 2. ərməz. qeyri mümkün.

olmaz : **olmay$_6$**. 1. olmaz. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 2. ərməz. qeyri mümkün.

olmuş : bolmış$_{ka.}$ hazır. - bolmuş aş. olmuş (pişmiş) yemək ·.

olsunki : ərki$_{ka.}$ bəlkə. şayəd. - **ərki** gəldim.

oltamaq : öltəmək. otlamaq$_{ka}$. yaşlamaq$_{ka.}$

olturmaq$_{ka}$: oldurmaq. oturmaq.

oluk : bax > **oluq**.

oluq$_{ka}$: **oyuq**. < **olu**. **yolü** (< **yolunmuş**. ayrılmış). 1. kiçik qayıq. 2. yalaq. 3. arx. qənov. **kovuş**. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu: **qoquş$_{ka}$**. 4. bölük. dəğər. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə. 5. bölünmüş. paylanmış. - bilik, kişi ara, ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş.

olurki : bəlkə. ərinç$_{ka}$. əriş. ehtimal.

oluş : 1. bolqu$_{ka}$. 2. uluş. buluş$_{ka}$. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. 3. uluş$_{ka.}$ şəhir.

olut : **ulut**. 1. çağ. şişman. 2. güclü. quvvəli.

omzuq$_{ka}$: umzuq. yumzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

ona : anqa**.** anqar$_{ka}$.

onamaq : inanmaq. razı olmaq. - **ona** !: rəzı ol. qəbul elə. - **onarmadılar**: qəbul edmədilər. - bu işləri sən **onadınmı**.

onar : onqar. yonan. dələn. qazar.

onarmaq: yonqamaq. türütmək$_{ka}$. törütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

onaşmaq: anaşmaq. anlaşmaq. ondaşmaq. andaşmaq. sözləşmək. qərar vermək. qəbul edmək. yola gəlmək.

ondan : **andın$_{ka}$**. **andan**: ondan sonra.

onıqlanmaq$_{ka}$: **onğıqlanmaq$_{ka}$**. bəzənmək. ənniklənmək.

onqar : onar. yonan. dələn. qazan.

onqay$_{ka}$: **onğay**$_{ka}$. onğ. qolay. hasat.

onq$_{ka}$: **onğ**$_{ka}$. **on**. **1**. qolay. onqay$_{ka.}$ onğay$_{ka}$. hasat. - **on iş**: rahat iş. **2**. sağ. solun qarşıt. - onğ əlik. sağ əl. **1**. qabax. ön. - o məndən **önqdən** geddi.

onqmaq$_{ka}$: **onğmaq**$_{ka}$. **onğuqmaq**. **1**. ağarmaq. solmaq. rəngi atmaq. xəstəlik. bənzərlərindən dolayı buruşmaq. tazəliğini, parlaqlığını itirmək. - barçın boduğu **onqdı**: parçanın boyası atdi. - barçının boyusu onqdı. **2**. yonmaq. dəlmək. qazmaq.

onqul : **onul**. saman. sağman.

onqulmaq$_{ka}$: **onğulmaq**$_{ka.}$ iyiləşmək. düzəlmək. iyi olmaq.

onqun : öngün. unqun.

onqur : arxa. - **onqura** yat: dal üsdə yat.

onquş$_{ka}$: yonquş. nəqş. yazı. oyma. tıraşkarlıq. kəndəkarlıq. - ağac **onquş**. - daş **onquş**.

onul : onqul. saman. sağman.

onun : anınq$_{ka}$.

onunc$_{ka}$: **onuncu**. sayıda onuncu.

op : **op**$_{ka}$. mama. xərmən dövmək üçün, qoşulan öküzlərin ortasında bulunan öküz.

- op op$_{ka}$: hop hop. eşəğin ayağı qaydığında. söylənən söz·.

oplamaq: **öpləmək**. uçurmaq. qapmaq. mənimsəmək.

opmaq$_{ka}$: öpmək. hopmaq. höpürdətərək içmək. içərmək. içmək.

opraq$_{ka}$: (**p <> b <> v**) obraq$_{ka}$. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə. yıpranmış. yıpramış. əsgimiş. - **opraq** don, kişi, qılıq, ürün.

opramaq$_{ka}$: **obramaq**$_{ka}$. əprimək. yıpramaq. obramaq. oğramaq. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik **opraşur**.

opraşmaq$_{ka}$: yıpraşmaq. yıpranmaya başlamaq. - gen don opramaz, gəngəşli bilik **artamaz**.

opratmaq: obratmaq$_{ka}$. yıpratmaq.

opratmaq$_{ka}$: **obratmaq**. yıpratmaq.

oprı$_{ka}$: obruq. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.

opruşmaq$_{ka}$: **1**. yemək. **2**. hopruşmaq. içişmək.

opum : **öpüm**. **hopum**. **höpüm**. yudum. bir kərəlik yeyim, içim. - bir **opum** mun: bir udum sup.

opuz$_{ka}$: **obuz**. **1**. şişik, çətin, qaba, qatı olan nə. **2**. qudurqrn. ası. vəhşi.

opuzluq : **obuzluq**$_{ka}$. yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp. çətin. - **obuz iş**: çətin olay. - **obuzluq yer**: **oy obuzluq yer**: eniş yoqquş sarp, sərt, ənqəbəli atar tutar yer.

opuzluq$_{ka}$: obuzluq. sarp.

or- at$_{ka}$: donu al - doru olan at.

orada : onda. ondan sonra. anda$_{ka}$.

oraq : orqaq$_{ka}$. baştar$_{ka}$.

orda : anda$_{ka.}$ - **anda** kim var: orda kim var.

ordu$_{ka}$: **1**. yurd. təşgilatın, devlətin özəyi yerləşn yer, şəhər. - **ordu kənd**: baş kənd. xaqanın oturduğu şəhir. qoşunun olan yeri. - **ordu başı**: ordu quraqı: **toy**$_{ka}$: döşəyci. yayqıc. yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi. - **ordu başı**: xan tapucu, qulluqçusu. **2**. yuva. sıçan, köstəbək kimi, yeraltı yaşayan heyvanların yuvası. **3**. toyın$_{ka}$. qoşun. ləşgər. əsgər dizisi: çərik$_{ka}$. **4**. yuva. sıçan kimi yer altında yerləşən heyvanların yuvası.

ordulanmaq$_{ka}$: (**d** <> **z**) **orzulanmaq**$_{ka}$. **1**. yurt tutmaq. yerləşmək. oturmaq. - **ordulanıb** yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçi bəsləyən. **2**. mərkəzlənmək. aralaşmaq. **3**. ordu qurmaq. orduya yerləşmək. düşərgəyə köçmək.

orılaşmaq$_{ka}$: orlaşmaq. urılamaq. urılaşmaq. urlamaq. yurlamaq. bağrışmaq. çağrışmaq.

orqaq$_{ka}$: **orğaq**. **oraq**. kəsən, biçən ayqıt.

orlanmaq: horlanmaq. hörlənmək. örlənmək. bəlirmək. çıxmaq. yüksəlmək.

orlaşmaq$_{ka}$: orılaşmaq. urılaşmaq. urlaşmaq. yurlaşmaq. bağrışmaq. çağrışmaq.

ormaq$_{ka}$: (. <> **v**) **vurmaq**. kəsmək. biçmək. vurmaq. urmaq.

ornaq : (**r** > **v** > **ovlaq**). hər nəyin yerləşdiyi, yığıldığı yer. yurd. batan$_{8}$. vətən. məqərr.

ornaq : (**y** <> **r**) **oylaq**.

ornamaq: (**y** <> **r**) **oylamaq**.

ornamaq$_{ka}$: yerləşmək. yer tutmaq. yer edinmək. qəybolmaq. - **qünəş ornadı**: batmaq.

ornatmaq$_{ka}$: yerləşdirmək. yerinə qoymaq.

orpamaq$_{ka}$: örpəşmək. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağılmaq.

orta$_{6}$: nə uzun nə qısa. tapı$_{ka}$. - bu **otrada**.

ortaq$_{6}$: yardaş. dosd. sağdıc.

ortaqu : orduqah. ordu, qoşun qoraqı. ordu qərargahı. orduqah. toy$_{ka.}$

ortalamaq : **ortulamaq**$_{ka.}$ ortasına varmaq. - ər yaşın **ortuladı**: orta yaşa çatdı.

ortu$_{ka}$: **orta**. otra. otru. utru. - **ortu** ər. orta yaşlı adam. - **gün ortu**: gün orta. öğlə vaxtı. - **ev ortusu**: evin ortası.

ortulamaq$_{ka}$: **ortalamaq**. ortasına varmaq. - ər yaşın **ortuladı**: orta yaşa çatdı.

oru : **oru**$_{ka}$ (**r** <> **y**) oyu. oyuq. çuxur. oyuq.

oruc : **baçaq**$_{ka}$. bağac. baçqa. pəhriz.

orulmaq$_{ka}$: <> **urulmaq** <> **vurulmaq**. biçilmək. tarılmaq. dərilmək.

orunbasar: ötgi$_{ka}$. maavin.

oruncaq: (< **or**: yer). yerinə qoyulacaq, qaytarılacaq nərsə. əmanət. borc.

orunc$_{ka}$: **urunc**. **1**. ışıq. hər tutuq, bağlı nərsəni açan. açaq. - qaranqu işi **orunc** açar. **2**. rüşvət. kəvik. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

orun$_{ka}$: yer. - **orunla**: yerinə qoy. - təprəmdə hər nə yerindən **orunlandı**: yer bə yer oldu. - çəkib ornumdan qopardı.

orun$_{ka}$: yer. məkan.

orzulanmaq$_{ka}$: (**z** <> **d**) **ordulanmaq**$_{ka}$. (< **or**: yer). yerləşmək. oturmaq. - **orzulanıb** yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb, keçi bəsləyən.

osduran: osurqan$_{ka}$.

osduruq: osruq$_{ka.}$ osuruq.

osıt : ötüt. sibqət.

osıtan : ötən. sibqət alan.

osmaq : **ozmaq**. **otmaq**. **1**. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. **2**. ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**.

osrımaq: ostırmaq.

osruq$_{ka}$: osuruq. osduruq.

osruşmaq$_{ka}$: osuruşmaq. osduruşmaq.

osturmaq: ozdurmaq. osmaq. ozmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

osuq : **otuq**. (< **osmaq**. **otmaq**: bitişmək. gəlişmək). **1**. inkişaf. təkamül. gediş. - işlərin osuğu. - bu iş osuğu böylədir. **2**. bir nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə ilə. ıstihalə. **3**. oyuq. huşlu. açıq könül.

osurqan$_{ka}$: osduran.

osurmaq : yorutmaq.

osuruq : osruq$_{ka.}$ osduruq.

ot : **ot**$_{ka}$. **od**. 1. dərman. əlac. əm. im. 2. ağı. zəhir. - ölüm **odun** içmədən: ölüm şərbətin. 3. od. - odun **oda** düşdü: yandı. alışdı. 4. ot. heyvan yemlərinin hamısı. - çivgin ot. səmirtən, **cirgəli** yem, ot. 5. topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğaq. mərhəm. dərman. 6. ört$_{ka}$. yanqın. yanan nəsnə.

- **qara ot**$_{ka}$: baldıran otu. ağılı bitgi:

- **asurtqu ot**: asqırtan ot.

- **ot qaraq**$_{ka}$: gözün görən yeri.

otaçı$_{ka}$: atasağun$_{ka}$. həkim. doqtor. əlac yapan.

otalıq : əbd. qul.

otalıq qız: odalıq qız: kəniz. ev işçisi. yençə qız$_{ka}$. yincgə qız$_{ka}$.

otamaq$_{ka}$: 1. **odamaq**. yandırmaq. yaxmaq. - odun **otamaq**. 2. isıtmaq. - aşıc **odamaq**: qablamanı qızdırmaq. 3. imləmək. əmləmək. əlac yapmaq. - əmci ona ot **otadı**: həkim ona im, dərman verdi. 3. otlamaq. yandırmaq. - odun **otamaq**.

otcaq : **odcaq.** ocaq. od yeri.

otqarmaq$_{ka}$: otlamaq.

otquc : **odquc**. **odğuc**. alov. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bila sönməz.

otquc$_{ka}$: odun alovu.

otlaq : mərtə'. yazaq$_{ka}$.

otlamaq$_{ka}$: 1. oltamaq. öltəmək. yaşlamaq$_{ka}$. 2. otlamaq.

otlanmaq$_{ka}$: od kəsilmək. od kimi olmaq. öfkələnmək.

otluq$_{ka}$: 1. mərtə'. - otluq dağ: otlu dağ. 2. yemlik. axır. 3. dənə. 4. həbb. 5. oyluq. uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri.

otmaq : **ozmaq**. **otmaq**. 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 2. ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**.

otra$_{ka}$: (**rt** $<$met$>$ **tr**) **orta**. **ortu**. **otru**. **utru**. **orta**. çərçevrəsi olan nərsə. - bu **otrada**.

otru : **ötru**. 1. tərəf. yan. - buradan ora **otru**. 2. qarşı. ön. - o mənə **otru** gəldi. - **otru otruya**: qarşı qarşıya. - evin otrusunda. 3. ötəri. üçün. - sənin **ötrü**. 4. ara. orta. - evin **otrusu**. - yer **otru**: yer şarının ortası. 5. mərkəz. dayancaq. baş yer. başkənd. astana. paytəxd. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi. 6. ox. əksan. - təyər **otru**: çarx **otru**: çarxın mili. - 7. ö

otruq$_{ka}$: ada. cəzirə.

otuc : odğuc**.** yalım. alov.

otuq : **osuq**$_{ka.}$ (< **osmaq**. **otmaq**: bitişmək. gəlişmək). **1**. inkişaf. təkamül. gediş. - işlərin osuğu. - bu iş osuğu böylədir. **2**. bir nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə ilə. ıstihalə. **3**. oyuq. huşlu. açıq könül.

otunçu : **odunçu.** yartı.

otunmaq: **odunmaq**. odlanmaq. (# **uyınmaq**. sönmək). - uyunub **odlanmaq**: sönüb yanmaq.

oturaq : ordu$_{ka}$.

oturmaq: durmaq. qoyunmaq. qonmaq$_{ka.}$ toxdamaq. - ağrım **qondu**.

oturmaq: olturmaq$_{ka}$. oldurmaq.

oturtmaq: olqutmaq$_{ka}$.

oturum : oldrum$_{ka.}$ götürüm. yığva. məclis.

otuz : otdan, bitgidən çəkilən cirgə, çaxır.

ovalamaq: övmək$_{ka}$. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ufalamaq.

ovçu : çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. iti. qırağu. ataçı. ataçı. şikarçı. ağçı. avçı.

ovək : oxxək. ərik şərbəti.

ovmaq : övmək$_{ka}$. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

ovraq : obraq$_{ka}$. opraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə. (**orqaq**: doğrayan, kəsən arac).

ovruq : bax > **uqruq**$_{ka}$. **oqruq**.

ovruq$_{ka}$: **oğraq**. **oğruq**. qəmiğin **ək** yerlərl. bəl qəmiğinln boyunla birləştiği yer. dağın yamacı. bittiği yer. boğun. məfsəl.

ovsar : çatqan$_{ka}$. çətgən. gam. dizgin.

ovsun : pitik**.**

ovsunlu : böyü tutması. tutuq$_{ka}$.

ovşamaq: uşalmaq$_{ka.}$ üşəlmək. ufalanmaq. oğulmaq.

ovuc : ayut. avuc. avut. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.

ovunmaq$_{ka}$: uvunmaq. oğuşmaq.

ovut : **oxut**. qonaqlığa çağrış.

oy : **oy**$_{ka}$ **1**. oyuq. çuxur. - **oy obuzluq** y:er: eniş yoqquş, sarp, sərt, ənqəbəli yer. **2**. yaqız at. **3**. dərə. **- oy obuz**: kala kotur, təpik, basıq, bərk yer.

oyaqlıq : uzuqluq$_{ka.}$ usuqluq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

oyalamaq: **uyalamaq**. **oğratmaq**$_{ka}$. **oğraştırmaq**. **uğraştırmaq**. məşqul edmək.

oyandırmaq : uyqurmaq (**y** <> **z**) uzqurmaq$_{ka}$. oyqarmaq$_{ka.}$ oyarmaq. oyqurmaq. - məni **uyqur**: **uzqur**. oyad.

oyarmaq$_{ka}$: oyqarmaq$_{ka.}$ oyandırmaq. oyqurmaq.

oyazmaq$_{ka}$: **uyazmaq**. utanmaq. - ağız yeyir, göz oyazır: utanır.

oyqan : oynaqu. oyun yeri.

oyqarmaq: **uyqarmaq** (**y** <> **z**) **ozqarmaq**. **uzqarmaq**. **1**. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. **2**. oyandırmaq. oyarmaq. oqurmaq.

oyqırmış$_{ka}$: oyanmış.

oyqun : uyqun. imkan. fırsat. uğur.

oyqurqan$_{ka}$: oyandıran.

oyqurquçı$_{ka}$: oyandıran.

oyqurmaq$_{ka}$: **1**. sıxmaq. sıxışdırmaq. cəzalamaq. tənbih edmək. **2**. oyqarmaq$_{ka.}$ oyandırmaq. oyarmaq.

oyla : **ozla**. **1**. yadbud. **2**. xatirə.

oylaq : (**y** <> **r**) **ornaq**.

oylamaq: **ozlamaq$_{ka}$**. düşünmək. düşünmək. ozlamaq$_{ka.}$ anmaq. anmaq. xatırlamaq. yadlamaq. - tanrını oyla başlamadan bir iş. - oyla tanrını. - ozla məni. - uzaq düşən yarım, **oylamazmı** heç. - **oyla** məni qarlı gədiklərdən aşanda.

õylə : **- õylə öylə**: ayluq ayluq$_{ka}$.

oyluq : - oyluq gəmiklərinin başı: **başqaq.**

oyluq : otluq$_{ka.}$ uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri.

oymaq$_{ka}$: **1**. uymaq. üyə. üzv. mürid. **2**. oğuş$_{ka}$. bir oğdan, tuxumdan, boydan soydan olan. əqrəba. **3**. oymaq. yerləştirmək. sıxıştırmaq. **4**. açmaq. kəsmək. yencmək. - qoğunu **oy**: qaçla. - ot alağı oy, qoyuna ver. **5**. onquş$_{ka}$. yonquş. nəqş. yazı. kəndəkarlıq. **6**. çizmə yapılacaq keçə.

oymaqlanmaq: uymaqlanmaq. üyələnmək. qollanmaq. gəlişib çoxalmaq.

oymaşmaq : oyuşmaq$_{ka.}$ basmaşmaq.

oynaq$_{ka}$: əsnək. yelpək. pozlu. ifadəli. - **oynaq** adam. **oynaq** əş: yelpək qadın.

oynaqu$_{ka}$: oynamağa özəl olan. oyuna bağlı nə. oyqan. - **oynaqu yer$_{ka}$**: oynanacaq yer.

oynama : oyun. büdik. büzik$_{ka}$. təpsi. rəqs.

oynamaq: **1**. dəmlənmək. isinmək. qızıqsınmaq. - içim ona **oynamır**. - uşaqlar birbirinə **oynadılar**. - içim içgiylə **oynayır**. - göyül qaynar, için oynar. **2**. büzüşmək$_{ka.}$ burcuşmaq. **1**. qutruşmaq$_{ka.}$

oynaş$_{ka}$: qəhbə. sortuq, alçaq. sorulmağa qonulan. - **sortuq** əşlər.

oynatmaq : **1**. büzütmək$_{ka.}$ büdütmək$_{ka}$. burcutmaq. **2**. dəmlətmək. issitmək. qızıqsıtmaq.

oyruq : oğruq. oprı$_{ka}$. obruq. çuxur. dərə.

oyturmaq$_{ka}$: oydurmaq. bastırmaq. sıxıştırmaq.

oyu : (**y** <> **r**) **oru**$_{ka.}$ oyuq. çuxur. oyuq.

oyuq : oyu (**y** <> **r**) oru$_{ka.}$ çuxur.

oyuq$_{ka}$: **oluq**$_{ka}$. **1**. bəlgə. **2**. oyquq. güman. xiyal. şəbəh. qaraltı. - oyuq gördüm: qaraltı gördüm. **3**. (bostanda) höyük. hüyük. ürkü. qolçaq. mətərsək. - alın arslan tutar, gücün oyuq tutmaz. **4**. oyanıq. - oyuq könüllü ər. anlayışlı kişi. **5**. tağ. - **oyuqlu** ev: tağlı ev. **6**. osuq. huşlu. açıq könül. **7**. kiçik qayıq. **8**. yalaq. **9**. arx. qənov. **kovuş**. - su oluğu. - su dəğirmən oluğu: **qoquş**$_{ka}$.

oyulmaq$_{ka}$: **1**. çuxurlaşmaq. dəlinmək. **2**. sıxıştırılmaq. sıxılmaq.

oyun : oyquq. büdik. büzik$_{ka}$. büdik. oynama. təpsi. rəqs. **- oyun vermək**: qılınmaq. - qılınma daha bəsdi. - nə qılınırsan belə.

oyun : oynama. büdik. büzik$_{ka}$. təpsi. rəqs.

oyuncaq: oxşağu$_{ka}$. gülüt$_{ka}$. gülünc. gülməli. gülqit$_{6}$. rişqan.

oyunmaq$_{ka}$: **1**. özünü sıxmaq. zora salmaq. - nədən belə **oyunrsan**. **2**. uyanmaq.

oyuşmaq$_{ka}$: açmaq. (# **uyuşmaq**: yığmaq). oymaşmaq. basmaşmaq.

ozan : **uzan**. aparan. utran. qalib. - yarış **ozanları**: aparanları. utranları. qalibləri.

ozdurmaq: **osturmaq**. **osmaq**. **ozmaq**. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

ozıtqan$_{ka}$: iləri sürüp keçərək qazanan.

ozıtmaq$_{ka}$: iləri sürmək.

ozqan$_{ka}$: uzqan. iləliləyən. - **ozqan at**$_{ka}$

ozqarmaq: **uzqarmaq**. (**z** <> **y**) **oyqarmaq**. **uyqarmaq**. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən.

ozla : **oyla**. **1**. yadbud. **2**. xatirə.

ozlamaq$_{ka}$: (**z** <> **y**). bax > **oylamaq**. düşünmək. anmaq.

ozlamaq$_{ka}$: oylamaq. düşünmək. anmaq.

ozmaq$_{ka}$: **osmaq**. **osmaq**. **otmaq**. **osturmaq**. **ozdurmaq**. **1**. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. **2**. ötmək. ozmaq. uzmaq. uzmaq. utmaq. keçmək.

başqasından iləri keçmək. - onun atı **ozdi**. - yarış ozanları: aparanları. utranları. qalibləri. - onun atı **ozdi**. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən.

ozuq$_{ka}$: **uzuq**. utuq. ötük. iti olub qabaqlayan. - **ozuq at**$_{ka}$

Ö

öbürü : əkindi$_{ka}$. ikindi. ötəki.

öc : **öc**$_{ka}$ hınc. kin. öcüt$_{ka.}$ intiqam. - **öc irtəmək**: intiqam çəkmək, almaq. - **öcüm** kinim irtəlim: intiqamımı alalım. - bizə gələn **öc ötər**: bizə gələn kin açar.

öcəş : - **öcəş kəsilmək**: yağı, düşman kəsilmək. yağıqmaq$_{ka}$. düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

öcəş$_{ka}$: yarış. mərcləşmə. şərt bağlama.

öcəşmək$_{ka}$: yarış etmək:

öclü$_{ka}$: öcü, hıncı olan.

öcür : əylə. eylə. ayla. öylə. - **əylə** yap: əylə qılqıl.

öcüt$_{ka}$: öc. kin. intiqam.

öçükmək$_{ka:}$ üçükmək$_{ka.}$ səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.

öçürgən$_{ka}$: üçürgən$_{ka}$. söndürən.

öçürmək$_{ka}$: üçürmək$_{ka.}$ söndürmək.

öfqə$_{ka}$: öfgə. öpgə. - **öfgələnip** dərlənmək, qıvrılmaq: ısrınmaq$_{ka.}$ toplanmaq. çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq.

ök > öq

öq : **öq$_{ka}$ öğ**. **ög**. **ök**. **1**. öy. çağ. zaman. - şam **öyü**. - tan **öy**: səhər çağı. **1**. ağıl. - alsıqar **ökün**, onun sözünə: onun sözü dinləyib, ağlın itirər. **1**. ağıl. anlayış. - **öqsüz**: qanmaz. **1**. kəndi. özü. - **öq** mən: mən özüm. - **öq** sən: sən özün. **öq** o: o özü. elə o. - **öq** bundan bəri: elə bundan sonra. **1**. orta yaşlı bulup (olub) böyümüş heyvan. - **öq** at. dört yaşını keçmiş at.

öqdi : **öğdi$_{ka}$. övdi**. övmə. alqış. tərif. - bir **öqdi** de: bir tərif de.

öqdürmək: **öğtürmək$_{ka}$.**

öqə$_{ka}$: **ökə**. çox ağıllı, yaşlı kimsə. ulusun böyüğü. cənabali.

öqil : **ökil$_{ka.}$** çox. təlim$_{ka}$. telim. talay. dalay. talım. dalım. üstək. üstəlik. artıq. ziyadə. yumqı$_{ka}$. toplu. çoxluq. cəm. - mən **üstək** verdim.

öqimək$_{ka}$: öğürmək. qaytarmaq.

öqlə : **öğlə**. özlə. öylə$_{ka}$. öğlə. naharçağı.

öqlənmək$_{ka}$: **öklənmək$_{ka}$. öğlənmək**. **yoğlanmaq**. **1**. dinlənmək. yığılmaq. çəkilmək. - arıq ər **öğləndi**: yorqun kişi istirahat eddi. **2**. huşlanmaq. ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq. **3**. böyümək. gəlişmək. - uşağın **öqlənməsi** çox çəkər. - öqlənməmiş evlənən ev yıxar, öqlənibsə evlənir, ev yığar.

öqlət ! : - **öklət !**. çoxalt !. artır !. yığ !.

öqlimək$_{ka}$: **öklimək$_{ka}$**. artmaq. çoğalmaq. böyümək.

öqlitmək$_{ka:}$ öğlitmək$_{ka}$ çoğaltmaq.

öqlüdü : **öklüdü.** çoxaldı. arıqdı.

öqlünmək$_{ka}$: **öğlünmək$_{ka}$** yığılmaq.

öqlüş : **öklüş**$_{ka}$. **öküş**. yığın. topar. tudə. çoxluq. şuluxluq. izdiham. - qum **öküşü**. - adam **öküşü**. - kitab **öküşü**. - pul **öklüşü**.

öqlüşmək$_{ka}$: **öklüşmək**$_{ka}$. ukulmaq. ökülmək. (birbiri üzərinə) yığılmaq. toplanmaq. yığışmaq. - bir nə bir üzə öglüşdü: bir şey bir şeyin üstünə yığışdı. - qaxınc **öklüşüb** başıma mənim.

öqlütmək: **öklütmək**$_{ka}$ çoğaltmaq. arttırmaq.

öqmək : **öğmək**$_{ka.}$ tərifləmək.

öqmə$_{ka}$: **1**. yığılan hər şey. yığma. qalaq. - **ökmə** topraq: topraq qalaqı. **2**. ümdə. - **öqmə** alver.

öqmək$_{ka}$: **öğmək**$_{ka}$. **1**. ***ad***. **öqmə**. toplanmış olan hər nəsnə. **2**. **ükmək**. **ökmə**. yığmaq. - pul **ükmə**, ərdəm **ük**, öcük **ükmə**, yardam **ük**. **3**. öğmək. yaxcı demək. sevmək. bəyənmək. tərifləmək. səna edmək. - pisi **öğmə**, düzü **döğmə**. - pisi sevmə, düzü sövmə. **4**. yığmaq. biriktirmək. - dəğmə çiçək öqüldü, buquqlanıb büküldü: hər çeşit gül açdı, çıxdı, buqqulanıb, tomurcuqlanıb, qonçiyə oturdu.

öqməklənmək$_{ka}$: qüpələnmək. qüpə yiyəsi olmaq·.

öqrənci : **öğrənci**. buşqut$_{ka}$. şagird. çöməz. çıraq. avınçu. şagird

öqrənmək$_{ka}$: **1**. tə'lim görmək: yaranmaq. **2**. yığmaq. mənimsəmək.

öqrənmiş$_{ka}$: yığılmış. mənimsəlmiş.

öqrəşilmək: **öğrəşilmək** sınanmaq$_{ka}$. sınalmaq$_{ka.}$

öqrəşilmək: sınalmaq$_{ka.}$ sınanmaq.

öqrəşmə: **öğrəşmə**. avınc. alışma. avunma.

öqrətən : öğrətən. savac. məəllim.

öqrəti. : **öğrəti**. yaran. tə'lim.

öqrətmək$_{ka}$: **öğrətmək**. **1**. nərsəni birinə yığdırmaq, mənimsətmək. **2**. bildirmək. biltürmək$_{ka}$. **3**. tıqratmaq$_{ka}$. sıxıştırmaq. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq. möhkəmlətmək. **4**. bildirmək

öqrəyük: **öğrəyük**$_{ka}$. rəsm. qayda. görənək. adət. - **öğrətyük** mundax oq: işlər belədiki, qayda belədir ki.

öqsəmək$_{ka}$: **1**. öğmək. şişirmək. tərifləmək. **2**. yığmaq. **3**. öğmək. oxşamaq. - o məni **öğsədi**.

öqsər : **öksər**. **oqsar**. **uqsar**. **övsər**. **avsar**. (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**$_{fars}$).

öqsunmək$_{ka}$: **öksünmək**$_{ka}$. **oxsınmaq**$_{ka}$. peşman olmaq. - o qılmış işinə öksündi. - kidin təlim öküdü: geyin (sonra) telim öküdü: sonra çoxlu peşman oldu.

öqsüz$_{ka}$: **öksüz**. **1**. şaşqın. çaşqın. ağılsız. avara. **1**. yetim.

öqtürmək: **öğtürmək**. **öktürrmək**. **1**. öğdürmək. tərifin edmək. **2**. yığdırmaq. toplatmaq. yığdırmaq. - para **öktürrmək**: pul toplatmaq.

öqüd : - bilgə ərən savların, alqıl **öğüd**: bilən kişilərin sözlərindən öğüt al.

öqül : **öğül**. **ökül**. 1. çox. artıq. böyük. yekə. 1. sitayiş. - **ökül** o tanrıya ki böyükdü.

öqüldi : **öğüldi**$_{ka}$. **öğünlü**. bəğənilmiş. tə'rifli. - **öğündü** kişi.

öqülgən$_{ka}$: 1. artan. yığılan. çoxalan. 2. öngül. şişən. özsevər.

öqülləmək: **öğülləmək**$_{ka}$. 1. çoxaltmaq. artırmaq. şişirmək. yığmaq. - mal davarın **ökülləqıl**: çoxalt. - bilim **öqül**, dad qazan. 2. öğülləmək. sevilləmək. səvələmək. sayqılamaq. ağırlamaq.

öqülli : **öğülli**. **ökülli**. 1. çoxlu. artıq olan. böyük. yekə. 1. sevimli. sevilmiş. situdə.

öqülmək : **ökülmək**$_{ka.}$ 1. yığılmaq. toplanmaq. - hər yandan yardım **öküldü**. 2. **öğülmək**$_{ka}$. öğülmək. sevilmək. bəğnilmək. sayqılanmaq. - oğlan ərlər **öğüldü**: tərifladi.

öqülmüş$_{ka}$: bəğənilmiş. sevilmiş. sevimli. istəkli. - **öğülmüş** kim, **döğülmüş** kim.

öqümək$_{ka}$: ögümək$_{ka}$ ökümək$_{ka}$. **qusmaq**:

öqüm$_{ka}$: **öküm. öğüm**. **ögüm**$_{ka}$. 1. yığın. yığım. - bir **ögüm** topraq. bir yana toplanmış topraq. 2. oğuş. yumuq. - bir **öküm** yarmaq.

öqünc$_{ka}$: **öğünc**$_{ka}$. **ökünc**. **öğüş**. 1. peşmanlıq. həsrət. əfsus. - **ökünnc** qılmaq: peşmanlatmaq. özlətmək. - **ökünc** qılın etdiyin işdən arın. 2. öğünmə. sevinc. iftixar. - bu işə **öğünc** nə gərək. - belə öğüş kimsəyə buyrulmamış: qismət olmamış. - **öküngücü** ümində artatur: özsevər, özün şişirən, himin, dibin, şalvarına qoyur, artırır, sıçır.

öqüncü : **öqünqüçi**$_{ka}$. kəndini öğən.

öqün$_{ka}$: **ökün**. **ögün**. yığın. - **ögün** topraq. - **ökün** kitab.

öqünlü : **öğünlü**. **öğüldi**$_{ka}$. bəğənilmiş. tə'rifli. sayın. sayqı dəğər. möhtərəm. - **öğündü** kişi. . - **öğünlü** kişi. - **öğünlü** ağalar xanımlar. - **öğünlü** baxşı. - **öğünlü** aşıq.

öqünmə: **öğünmə**. öğünc. ökünc. sevinc. iftixar.

öqünmək$_{ka}$: **ögünmək**. **ökünmək**. . (< **öq**. **oq**. **uq**: düşüncə. fikir). (**öğünmək**. sevinmək # **döğünmək**: peşmançılıq). 1. (əldən gedən şeyə. peşmançılıq ilə) döğünmək. düşünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. peşman olmaq. - azraq ötənləri **ögüngil**. - gəlməmiş şeyə sevinmə, itən şeyə ögünmə. - əldəkinə sevinmir, əldən geddi döğünmür. - yazığına **ökündü**. - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdi. - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox **öğünməyin** sonu, **döğünməkdi**. 2. qüvənmək$_{ka}$. inanmaq. tərifləmək. - özüvü çoxda **öğünmə**. 3. kəndini öğmək. sevinmək. şişmək. qabarmaq.

öqür : **ögür**. 1. topluq. sürü. bölük. 2. tənq$_{ka.}$ dəng.

öqürmək: öyürmək. ayırmaq. seçmək.

öqüş : **öküş**. - bulqaq **öküş** oldu: ağır qırışıq düşdü. - **öküş** sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdi. - **öküş** qılınma: çəkivi, sınırıvı, həddivi aşma. **- öqüş yılxı**$_{ka}$: qalxmış, qızıq, haşarı heyvan. harın at.

öqüş$_{ka}$: **öküş. öğüş. öğünc**$_{ka}$**. ökünc. 1.** çox. - **öqüş** nənğ: öküş nə: öküş nəmənə: çox olan şey. - tirik əsən olsa, tanq **öküş** görür. **2.** sevgi. məhbub. - mənim **öğüşüm**. **3.** həmd. səna. şükür. niyayiş. - **ögüş** ulu tanrı. **4.** soy. kök. - **öğüşlü** ər: soylu köklü kişi. **5.** öğünmə. sevinc. iftixar. - bu işə **öğünc** nə gərək. - belə öğünc. - bulğay öküş boldu$_{ka}$: qarışıqlıq **çox** ldu.

öqüşləmək$_{ka}$: **öküşləmək**$_{ka.}$ artırmaq. çoxaltmaq. - ər davarın **öküşlədi**.

öqüşlənmək$_{ka}$: **ögüşlənmək. ögüşlənmək. öküşlənmək**$_{ka.}$ çox saymaq. çox sanmaq. sayqanmaq: sanqaşmaq.

öqüşmək: **üqüşmək**$_{ka}$**.**

öqüşmək$_{ka}$: öğüşmək. oxşaşmaq. birbirin öğmək, şişirmək. - ər arvad **öküşür**: birbirin öğür, təriflir.

öqüt : **öğüt. 1.** tutruq. tutsuq. tövsiyə. **2.** övüt. ötlük$_{ka}$. və'z. nəsihət. nəsihət. - **öqüt vermək**: öğütləmək. - **öqüt tutmamaq**: qızmaq.

öqütləmək$_{ka}$: **öğütləmək**. öqüt vermək.

öqütmək: **öğütmək** <> **ügütmək**$_{ka}$**.** üğitmək$_{ka}$. dartmaq. - buğdanı **üqitmək**.

öqütsəmək$_{ka}$: **öğütsəmək**. **üqitsəmək**$_{ka.}$ öğütməyi, dartmağı düşünmək. - o tarıq **öğütsiyir**: o darı, dən öğütməyi istir.

öqüttürmək: üqitmək$_{ka}$.

öl : **öl**$_{ka.}$ ıslaq. yaş. nəm.

ölandaq : başandaq. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. alsığ. fədayi.

ölçək :

ölçək : sağu$_{ka.}$ peymanə. - **ölçəklə ölçmək**: sağulamaq$_{ka}$ ölçəkləmək.

ölçəkləmək: sağulamaq$_{ka.}$ ölçəklə ölçmək. sağulamaq$_{ka}$

ölçəv : bart$_{ka}$. bardaq. ölçü qabı. kəvçi. kəviç.

ölçmək : qarışlamaq$_{ka}$. qarşamaq. - bu büzüyü ölç: bu bezi qarışla, qarşat.

ölçü : **1.** qərar. - ölçü çıxarmaq. **2.** yarşın. arşın (< **yarmaq**). **3.** dartış. tartış. iqdam. **4.** qarı$_{ka.}$ qarış.

ölçümləmək: turpınlamaq$_{ka}$. turbunlanmaq.

öldəci$_{ka}$: öləcək.

öldürən : ölütçi$_{ka.}$ qatil.

öldürmək: 1. pöşləmək. pöttəmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. - göyü **pöşlə**: ısır. 2. yox edmək. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. 1. ıslatmaq

öldürüşmə: ölüt$_{ka.}$ birbirini öldürmə.

ölkə : bölkə. bölgə. bülgə. ülkə. ülgə.

ölləmək : çiləmək$_{ka}$. çilətmək. çiylətmək$_{ka}$. çiğlətmək$_{ka}$. yaşartmaq. sulamaq. ıslatmaq. tərlətmək.

ölmək : 1. kəçmək. kəçinmək. yasanmaq$_{ka.}$ həlak olmaq. 2. açılmaq. köhnəlmək. - **ölü** parça. 3. çiğ nəyi qızışdırılıb yumşanmaq, çeğnənmək. - ət pişib **öldü**.

ölməz : turan. duran. diri. yaşayan. canlı. qalxan. armaz.

ölsəmək$_{ka}$: ölmək istəmək.

ölsər : ölsəri. ölümcül. ölmək üzrə olan. ölmək istəmək. - **ölsəri** vurdum: ölənəcən vurdum.

ölsəri : ölsər. ölümcül. ölmək üzrə olan.

ölşəmək$_{ka}$: ölə yazmaq. qözləri qararmaq. bayılayazmaq.

ölşətmək$_{ka}$: ölə yazdırmaq. ölə qoymaq. bayılayazdırmaq.

öltəmək : oltamaq. otlamaq$_{ka}$. yaşlamaq$_{ka.}$

ölturmaq$_{ka}$: ərpitmək. yıpratmaq. əpritmək.

ölü : ölük$_{ka}$. - ölü üçün yemək vermək: **yoqlamaq**$_{ka}$. - ölü qömüldüqtən sonra verilən yemək: **yoğ bəsən**.

ölük$_{ka}$: ölü.

ölüksəmək$_{ka}$: ölmək istəmək.

ölüq : ölük. ülük. pay. ox. nəsib. hissə.

ölüm : yas$_{ka}$. həlak. **- ölüm əri**: ölüt$_{ka.}$ fədayi. - **ölüm odun** içmədən: ölüm şərbətin.

ölümək$_{ka}$: ıslanmaq.

ölüşmək$_{ka}$: nəmlənmək. ıslanmaq. yaşlıq yayılmaq.

ölütçi$_{ka}$: öldürən. qatil.

ölüt$_{ka}$: 1. birbirini öldürmə. öldürüşmə. 2. **ölüt** ər$_{ka}$ **ölümcül** ər: quvvəttən düşmüş, yaşlı kimsə. 3. ölüm əri. ölənə qədər döğüşən savaşçı. fədayi.

ölütləmək$_{ka}$: ölənə dək çarpışmaq.

ölütmək$_{ka}$: ıslatmaq. - əllərim **ölündü**.

ömgən$_{ka}$: şahdamarın iki tərəfında bulunan damar.

ön : **önğ**$_{ka}$. **1**. boya. rəng. - yaşıl **ön**: yaşıl boya. - yaşıl **önlü** don: yaşıl boyalı don. **2**. qabq. - **öndüni** yalıq, geyin yalıq: ön qaş, arxa qaş.

öncə : önğdün$_{ka}$. öndün. aşnu$_{ka.}$ qabax. əvvəl. - mən ondan aşnu gəldim.

öncəki : önğdünqi$_{ka}$.

öncü : yəzək$_{ka.}$ gəzək. tilayəda.

öncül : yizək$_{ka}$**.** yəzək. əsgərin öndə gedən bölüğü.

öndün : önğdün$_{ka}$. öncə.

öndürmək$_{ka}$: bitirmək. yönətmək. yetiştirmək.

önəm : - önəmsiz adam: **basıqmaq**$_{ka}$.

önəmsəmək: əhəmmiyət vermək. edləmək$_{ka.}$ ədləmək$_{ka.}$ eyləmək. ülgü yapmaq. dəğər vermək. təsir edmək.

önəyük$_{ka}$: **önğəyük**$_{ka}$. özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

öngümək: rəh ruf tapmaq. qızarmaq. - üzüm **öngüdü**. - kəsəl **öngüdü**: düzəlmək.

önq : **önğ**$_{ka}$. **1**. boya. rəng. **- önği önğlənmək**$_{ka}$. rənglənmək. qızarmaq. xəstəliktan sonra rəh rufa gəlmək. **2**. ön. öncə. öndün.

önqdün$_{ka}$: **önğdün**$_{ka}$. öndün. öncə.

önqdünqi$_{ka}$: **önğdünqi**$_{ka}$. öncəki.

önqəyük$_{ka}$: **önğəyük**$_{ka}$. **önəyük**$_{ka}$. özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

önqi$_{ka}$: **önği**$_{ka}$. başqa.

önqiq$_{ka}$: **öngik**$_{ka}$. kakil taxınma.

önqiqlənmək$_{ka}$: **önğiqlənmək**$_{ka}$. saçaqlanmaq. taxma saç taxmaq.

önqin : **önğin**$_{ka}$. başqa. başqası.

önqlük$_{ka}$: **önğlük**$_{ka}$. boyalı. rəngli. - yaşıl **önlü** don: yaşıl boyalı don.

önqüq$_{ka}$: **önğüq**$_{ka}$. yastıqların uclarına yapılan ipək salxımlar, saçaqlar.

önqün : **öngün**. unqun. onqun.

önlük$_{ka}$: salvar. oyluq.

önmək$_{ka}$: **önə** doğrulmaq. **1**. törənmək. bitmək. yetişmək. gəlişmək. - güllər önüb yar baxcasında. **2**. gedmək. - o evə **öndü**: geddi.

öntər : **öndər**. burunqud. öndə gedən. kosan. yolağçı. bakan.

öntün : **öndün**. ön. öndə olan, gedən. - **ön** yürüt: öndin yerit. - **ön** gəl: öndin gəl.

öntürmək$_{ka}$: **öndürmək**$_{ka}$. **1**. (bitgi) bitirmək. yetiştirmək. yönəltmək. - ot alağı **öndürən**. **2**. yola salmaq. göndərmək. - kişiləri işə **öndürün**. - uşağı evə öndür.

öpgələmək$_{ka}$: öfgələnmək. öpgiləmək.

öpqə$_{ka}$: **öpkə**. **öfqə**. **1**. aqciğər. ciğər. **2**. qızqınlıq. hirz. - uçdu ərin **öpgəsi**.

öpqəm$_{ka}$: hirs. qızıq.

öpqiləmək$_{ka}$: öfgələnmək. öpgələmək. qızdığı üçün üz çevirmək.

öpləmək: **oplamaq**. uçurmaq. qapmaq. mənimsəmək.

öplətmək$_{ka}$: üplətmək$_{ka.}$ yağma edmək.

öpmək : hopmaq. opmaq. içərmək. içmək. höpürtmək. sormaq. içəri çəkmək.

öprəşmək: - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizin öprəşür.

öpri$_{ka}$: öprük. dəlik. baca. (# **obuz**: bərk. tutuq).

öprük : öpri$_{ka.}$ dəlik. baca.

öprülmək$_{ka}$: içilmək.

öprüşmək$_{ka}$: içişmək. höpürtəşmək. içrişmək.

öpsəmək$_{ka}$: öpmək istəmək.

öpüm : <> **opum**.

öpünmək$_{ka}$: içəri yazmaq.

öpürqan$_{ka}$: içirən. içirdən.

öpürmək$_{ka}$: içirmək.

öpürtmək$_{ka}$: içirtmək.

ör : **ör**$_{ka.}$ qaftanın qoltuq altları.

örçüq$_{ka}$: örküf. örqüc. örülmü saç.

ördürütmək: çərmətmək$_{ka}$. bir şey fltil kimi bükülmək.

örən$_{ka}$: hər şeyin kötüsü.

örimək$_{ka}$: **ürimək**. içtən çürümək.

örqən$_{ka}$: urqan.

örq$_{ka}$: **1**. yular. **2**. at tavlası.

örqləmək$_{ka}$: **örkləmək**. bağlamaq. yeşikləmək. ipləmək.

örqü : **örgü**. **örkü**. örgü. hörgüc. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın.

örqüc$_{ka}$: dalqa.

örqüc$_{ka}$: **örküc**. **1**. duvağ, hörük, ocağın yanları ki aşıc, qazan üstünə yerləşdirilir. sacayaqı. **1**. moc. **2**. ocaq asma payası. **1**. örçüq$_{ka}$. örküf. örülmü saç.

örqüclənmək: **örküclənmək$_{ka}$**. **1**. duvağ, ocağ qurmaq. **2**. dalqalanmaq. möjlənmək. şəpələnmək. **3**. hörülmək.

örqüçlənmək: **örküçlənmək**.

örqüf : **örküf**. örçüq$_{ka}$. örqüc. örülmü saç.

örqü$_{ka}$: örqüç. hörqüç.

örqütün : örtgün$_{ka}$. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.

örlənmək$_{ka}$: hörlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlirmək. çıxmaq. yüksəlmək.

örmə saç$_{ka}$: örmə saç.

örmək$_{ka}$: **urmaq**. **1**. toxumaq. - o sağdış ördi. **2**. bəlirmək. çıxmaq. qopmaq. yüksəlmək. örlənmək.

örnək : ülgü. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. tutqar.

örnəmək: örüngəmək. örüngərmək. ürnğərmək$_{ka.}$ ürüngərmək. ağarmaq.

örpəşmək : orpamaq$_{ka}$. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağıımaq.

ört : **ört$_{ka.}$** od. yanqın. yanan nəsnə.

örtenmək$_{ka}$: yanmaq. tutuşmaq. qızarmaq.

örtək : **örtü**. yörqək$_{ka.}$

örtələmək: **1**. pörtələmək. pöşləmək. qızdırmaq. **2**. odlamaq. yandırmaq. yaxıtmaq. - birbirini ürək evin **örtəşdilər**.

örtəlmək$_{ka}$: yaxılmaq.

örtəm : örtgün$_{ka}$. örqütün. biçin. dərim. ürtəm. ütrəm. xərmən.

örtəmək$_{ka}$: odlamaq. yandırmaq. yaxmaq. yaxdırmaq. - bük **örtədi**. - könlüm için **örtədi**: könlüm bağrı odlandı. - o odun **örtədi**. - yağı elin **örtəlim**.

örtən : <> **ötrən$_{ka}$**. don. paltar.

örtənmək: **1**. odlanmaq. yanmaq. qızarmaq. - bulut **örtəndi**. - **örtənmiş** bulut. - ürəyim od tutub **örtənür**. **2**. örtəymək. çırt çırt edib yanmaq.

örtər : yanar. issi. isti. qızqın. odlu. yandıran. - **örtər** kül: odlu kül. - **örtər** küldə komaş basdır. - **örtər** külün atdı gözə. - gülsə kişi, atma ona örtər külə: yanar kül.

örtəşmək$_{ka}$: **1**. yaxışmaq. alışmaq. - odun örtəşdi: alışdı. - bük **örtəşdi**: meşə alışıb yandı. - bodun, birbirinin evin **örtəşdi**. - könlüm için **örtəşür**: göylüm içindən yanır. - **örtənmiş** şeylər: yanmış nərsələr. - **örtəşən** bulutlar: qızaran bulutlar. **2**. odlaşmaq. saldırışmaq. tutuşmaq. savaşmaq. - ox taxalı **örtəşdi**: ox atıb savaşdılar. - ərlər **örtəşüb** durdular. **3**. gizlənmək. gizli işləmək.

örtətmək$_{ka}$: **1**. yaqtırmaq. yandırmaq. odlatmaq. - qalanı **örtətdi**. **2**. örtqün samanı ayrılmış harman. çəç·. - örtqün.

örtəymək: örtənmək. çırt çırt edib yanmaq.

örtgün$_{ka}$: **örqütün**. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən. ütmək işi.

- sabanda sandırış olsa, **örtgündə** irtəş olmaz: sabanda (əkində. əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz.

- sərçə işi ərməs, **örtgün** təpmək: sərçə işi değil, xərmən döğmək.

örtiğ$_{ka}$: ağ. ürüng. dırnaq üzərində bulunan ağlıq. - **tırnğaq örünği**: dırnaq bəyazlığı.

örtmək : **1**. tonatmaq$_{ka}$. tonutmaq. donatmaq. geydirmək. qapatmaq. qapamaq. bürümək. eşümək$_{ka}$. quşatmaq. qurşatmaq. **2**. qurmaq. yapmaq: yapmaq$_{ka}$. yapsamaq$_{ka}$. örtüşmək$_{ka}$. - bulut göyü quşatdı. **3**. qiziəmək. yaşurmaq$_{ka}$. buruşdurmaq. qarışdırmaq. - iş **örtüldü**. - durum **örtüldü**.

örtmək :tunturmaq$_{ka}$. dondrmaq. qapatmaq.

örtmən$_{ka}$: **1**. dam. çatı. **2**. məsahət. səth.

örtü : **1**. əkmə. əğrim. çatı. **2**. köçik. köşik$_{ka.}$ pərdə. kölgə. **3**. küsük. qısıq. pərdə. **4**. uru. (< vurmaq). çarpı (< çarpmaq). sarı (< sarmaq). salı (< salmaq). **5**. **yörtü** (< **yörə**: çevrə). örgü. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın. **6**. örtək. yörqək$_{ka.}$

örtük$_{ka}$: **1**. gərim. gərik. **2**. tərincək$_{ka.}$ çərşov. **3**. yabı$_{ka.}$ yapı. **4**. pərdə. tuğ. tor. tül. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. **5**. diydək$_{ka}$**.** tiklək. tıqlaq. tıylaq. korluq. qapama.

örtülmək$_{ka}$: **1**. örtülmək. qapalı qalmaq. qanşmaq. - iş mənim üzə örtüldü: mənə gizli qaldı. - göy **örtüldü**. **2**. yürqenmək$_{ka.}$ yörqəşmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

örtünmək: **1**. sarınmaq$_{ka.}$ sarqınmaq$_{ka.}$ **2**. yapınmaq$_{ka.}$ qapanmaq.

örtüş : gizli. qapalı. - **örtüş** işlər. - **örtüş** sözlər.

örtüşmək$_{ka}$: örtmək. bürgətmək. gizlətmək. nərsəni örtəyazmaq. - bu işi **örtüşün**: örtə yazın, örtün, çulqayın, gizləyin. - tanrı bilgisi bizə **örtüşdü**: gizlidi. - işlər bizdən **örtüşmüş**: işlər bizdən gili salanılmış. - bu mən üzə **örtüşmüş**: bu sirr, mənim üçün gizlidi.

örum : **hörüm**. urum. kəsim. dəsdə. - bir **örüm** ot: bi **örum** ot. bir oraqta biçilən ot

örü : dik. - **örü quyruq**: çiyan. çadan$_{ka}$. əğrəb.

örük : **1**. otraq. (otlaq). düşərgə. dincəlmə yeri. istirahəgah. - bir gün **örük olduq**: bir gün düşərgə qıldıq. - örük bulmaq: ordulanmaq. bir yerdə bir sürə qalmaq, durmaq. iqamət. iqamət edmək. - su on gün örük buldu: qoşun on gün **ordu** qurdu. **2**. **hörük.** hörülmüş olan hər nəsnə.

örüləmək$_{ka}$: boğazlamaq.

örülmək: hörülmək. urulmaq$_{ka}$.

örümcək$_{ka}$: hörümçək$_{ka}$.

örüngəmək: örnəmək. örüngərmək. ürnğərmək$_{ka.}$ ürüngərmək. ağarmaq.

örüngərmək: örnəmək. örüngəmək. ürnğərmək$_{ka.}$ ürüngərmək. ağarmaq.

örünğ : <> **ürünq.**

örüş : - dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı.

örüşmək$_{ka}$: **1**. örü dartmaq. hörmək. **2**. bəlirmək. yüksəlmək.

östiqmək$_{ka}$: öztiqmək. özləmək. istəmək.

ösürgən: ötürgən$_{ka.}$ ödürgən$_{ka.}$ hər şeyi səçən, üyürtləyən.

öt : **öt**$_{ka}$ **1**. **öd**. dəlik. çuxur. baca. **2**. acılıq. öt kisəsi. **3**. dəlik. **4**. öz. kəndi. **5**. öd. zaman. vaxt. vaxt. mövsim. hava. ötüb gedən. - **öt** keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. **6**. ud. sığır. ôqüz. **7**. **öd**$_{ka}$. öz. özi. dərə. geçit.

ötəc : **ötəc**. zəmanə bizə yağıqdı: zəmanə bizə düşman kəsildi.

ötəki : əkindi$_{ka}$. ikindi. öbürü.

ötəlmək$_{ka}$: **1**. olduğunda qalmayıb çabalamaq. çalışmaq. etgi görsətmək. **2**. yorulmaq. bir şeyin həddini, qərarını aşmaq. - o bu işdən **ötəldi**. **3**. ödənmək. verilmək.

ötəmək$_{ka}$: ödəmək. vermək. əda edmək. qılmaq. - sənin alımın mən ötədim. - yavuz ötüncün, iyi **ödər**. - namaz **ötmək**: qılmaq.

ötən : **1**. uzağı$_{ka}$. keçmiş. - **ötən** bilginlər: uzağı biliklər. **2**. osıtan. sibqət alan.

ötəşmək: **ödəşmək**. taqsamaq. qarşılamaq. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə.

ötətmək : **ödətmək**. yükün açdırmaq. tülətmək$_{ka}$. dölətmək.

ötətmək$_{ka}$: **ödətmək**$_{ka.}$ **1**. tülətmək$_{ka}$. quzulatmaq. doğurtmaq. **2**. yükün açdırmaq. boşaltmaq.

ötgir : süvir. sivir. süvri$_{ka}$. iti.

ötgisiz : pulsuz. müfdə.

ötgünmək$_{ka}$: təqlid edmək. - qarğa, qaza ötünsə, budu sınar.

ötikləmək : ötüqlamək$_{ka}$. oyuqlamaq.

ötiq$_{ka}$: **ödiq**$_{ka}$. üdiq. səvqi.

ötkük : bax > **ötük**$_{ka.}$

ötqən$_{ka}$: **1**. ötən. ötgəş. oxuyan. **2**. ütgən. ütən. boysanan. boy diyən.

ötqgərmək: **ütgərmək**. ürkütmək. qaçırtmaq.

ötqi : **ötgi**$_{ka}$. **1**. qarşılıq. əvaz. bədəl. - buda onun ötgisi. - ötgisiz: pulsuz. müfdə. **2**. orunbasar. maavin.

ötqün$_{ka}$: **ötgün**$_{ka.}$ qayışın, başqa nərsənin, toqqaya, həlqəyə keçirilən bölümü.

ötqünmək : **ötkünmək**$_{ka.}$ bax > **ötünmək**$_{ka.}$ nərsiyə qapınmaq. dalcan düşmək. təqlid edmək.

ötqür : **ötgür**$_{ka.}$ ötrüm$_{ka.}$ müshil. isala salan nə. açan.

ötqürmək : **ötgürmək**$_{ka.}$ > **ötürmək**.

ötqürüşmək$_{ka}$: **1**. ötrüşmək. bir şeyi bir şeyə keçirmək. **2**. səçişmək. ayrışmaq. ayırd edmək.

ötlək$_{ka}$: **ödlək**$_{ka.}$ zaman. fələk.

ötləşmək$_{ka}$: **1**. **ütləşmək**. **otlaşmaq**. birbirinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar **ötləşdilər**. **2**. örtülmək. basrılmaq. - yağış yağır, **ötləş** çıx eşiyə. **3**. qapsamaq. yağmamaq. - yağıdan **ötləşən** şeylər. **4**. dəlik deşik olmaq. **5**. savaşmaq. uğraşmaq. **6**. birbirinə keçmək. - ərlər birbirinə **ötləşib**, **otlaşdılar**. **7**. örtülmək. dağ, dərə bərə, türlü otdan çiçəklərdən ötləşdi. **8**. qəsb dmək. qənimətə almaq. yağmalamaq. - savaş qopdu, malqara **ötləşdilər**.

ötlü$_{ka}$: dəlik. dəlin. deşik. - **ötlük** inci yerdə qalmax.

ötlük$_{ka}$: **1**. dəlik. dəlinə, deşilə bilən nərsə. **2**. yetgin qız. - **ötlük** inci yerdə qalmax. **3**. öğüt. övüt. nəsihət.

ötmək$_{ka}$: <> **utmaq.** **1**. aparmaq. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**. **2**. ozmaq. osmaq. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**. **3**. əkmək. **4**. bir şeyə keçmək. dəlmək. boşalmaq. (qarın) sürmək. **5**. oxumaq. - yalınqus qaz **ötməz**. - bizə gələn **öc ötər**: bizə gələn. **6**. - **tapqın ötmək**: vird demək. ibadət edmək. **7**. ütmək$_{ka.}$ (qıl) yaxmaq.

ötnə : ötnü$_{ka}$. ödünc. ötünc. borc.

ötnəmək: istəmək. - **ötnə** görək: istə görək. - ötnəmədən yetmədi, əkinmədən biçmədi: istəyən yetər, əkən biçər.

ötnü$_{ka}$: ödünc. ötünc$_{ka}$. ötnə. borc. - bir **ötnü**: bir borc. - **ötnüm** nə olur. - ağır **ötnülü**. - sənə yarmaq **ötnü** verəcəm.

ötrən$_{ka}$: <> **örtən**. don. paltar.

ötru : **otru**$_{ka}$. tərəf. qarşı. ön. üçün. üzübə üz. ara. orta. - o mənə **otru** gəldi. - **otru utru**: bu yan o yan.

ötrük : ütük. kələkçi. aldağçı. - **ötrük ötün** oğrulayu üzə baxar: kələkçi gizli gizli üzə baxar.

ötrülmək$_{ka}$: **ödrülmək**$_{ka.}$ **1**. ayrılmaq. kəsilmək. biçilmək. səçilmək. **2**. oxunmaq. qılınmaq. - yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı.

ötrülmüş: qotdı. quddı. qoydı. buraxılmış. boşanmış,- **qotdı** nə. - **qotdı** yılxı: buraxılmış heyvan.

ötrüm$_{ka}$: **ödrüm**$_{ka.}$ **1**. hər şeyin səçilmişi. **2**. müshil. sürgün. isala salan nə. açan. - **ötrüm** qarın ötürdü: açan, müshil qanı açdı.

ötründi$_{ka}$: **ödründi**$_{ka.}$ səçilmiş.

ötrünmək$_{ka}$: əsinmək. əsmək. - yel ağaca **ötründü**: yel ağacı daradı, əsdirdi.

ötrüş$_{ka}$: **ödrüş**$_{ka.}$ səçim. ayrış. alternativ.

ötrüşmək$_{ka}$: **ödrüşmək. ötgürüşmək**$_{ka}$. **1**. səçişmək. ayrışmaq. ayırd edmək. **2**. göndərişmək. birbirinə vermək. **3**. birbin keçindirmək.

ötsəmək$_{ka}$: ötə keçmək, dəlip keçmək.

ötsürmək: ötsəmək$_{ka}$. ötə keçmək.

ötşürmək: mirur edmək

öttük : özötük. biyoqrafi. şəxsi yaşamda görgülər.

öttürmək$_{ka}$: **1**. ötürmək. xatırlatmaq. **2**. dəlmək.

ötüc$_{ka}$: ötüş. yelək. püfək. pülək. - otuq **ötüşlə** uçurməz: od püfləməklə sönməz.

ötük$_{ka}$: **ötüv**. **1**. **ötkük**. xahiş. dilək. ağı. dərd. içindən keçən özləm, istək. - **ötük ötünmək**: dərdi dil edmək. - ər arvad **ötük ötündülər**. **2**. hikâyə. nəğil. macəra. - bir **ötük** söylə baxalım. - buda bizim **ötügümüz**. - nə **ötüklər** keçirdi bəlalı başım. - **özötük**: **öttük**: biyoqrafi: şəxsi yaşamda görgülər. **3**. utuq. ozuq$_{ka}$. uzuq. iti olub qabaqlayan. **4**. qusma. **5**. ötüşən. keçinən. həyalı. **6**. sürük. sürgün. ötüt. isal. **7**. şikayət. ilənc. **8**. üzük. qırıq. cırıq. **9**. qusma.

ötüqçi$_{ka}$: ötüncü. nərsə diləyən. bir diləkdə tapınmaq. şəfi. şəfaətçi. - xan yanında **ötükçü** tutuldum. - mən sənə **ötükçü** ollam.

ötüqləmək$_{ka}$: oyuqlamaq. ötıkləmək.

ötüqlü : **ötüklü.** ilənçli. şikayətçi. **- ötüqlük kişi**$_{ka}$: xaqandan diləği olan kimsə.

ötüqünc$_{ka}$: **ötünc**$_{ka}$. nağıl. hikayə.

ötümək : ütümək. silmək. təgirləmək. safatmaq. bir şeyin üstündən keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək**. **1**. yolmaq. qırmaq. silib süpürmək.

ötün : utanmaz. **(# utun**: utanqaç)

ötünc$_{ka}$: **ödünc**. **ötüqünç**$_{ka}$. **1**. nağıl. hikayə. **2**. ötnü. borc. **3**. dəğərsiz. alçaq.

ötüncü : ötükçi$_{ka}$. şəfaətçi.

ötünmək$_{ka}$: **ötkünmək**$_{ka}$. **1**. ötünmək. içindən keçəndən qonuşmaq. deyinmək. - öz özüvə **ötünmə**. **2**. yansılamaq. təqlit edmək. **3**. dilək istəmək. diləkləmək. **4**. ötqünmək ötünmək hiqâyə söyləmək

ötürgən$_{ka}$: **ödürgən**$_{ka.}$ ösürgən. hər şeyi səçən, üyürtləyən.

ötürmək: **ötgürmək**$_{ka.}$ **ödürmək** **1**. ötütmək. sürdürmək. göndərmək. bir şeyi bir şeyin içindən ötəyə keçirtmək. çıxarmaq. uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. üdürmək. - bitik ötgürmək. **2**. isala salmaq. - ötrüm qarın **ötürdü**: açan, müshil qanı açdı. **3**. seçmək. səçip ayırmaq.

adırmaq. ayırmaq. üstün tutmaq. **4**. oxumaq. - nir mahnı **ötür**. **5**. ötmək. dəlik, deşik açmaq. dəlmək. **6**. öttürmək. xatırlatmaq. yada salmaq. - bunu ona **ötür**. - mənim yadımdan çıxdı, səndə mənə **ötürmədin**. **2**. dəlmək. deşmək. - damı **ötür**: duvarı dəl. **7**. öttürmək. piliyib çalmaq. - sıbuzğu **ötürmək**: qamış, ney çalmaq. **8**. çatdırıb öğrətmək, içərtmək. anlatmaq. xəbər vermək. - o mənə söz **ötürdü**.

ötürüş : boşuqu$_{ka}$. boşuq. boşatış. boşqu. buraxılış. açılış. salıvermə zamanı.

ötüş : **ötşü**. **ötşür**. mirur.

ötüşən : ötük. ötüv. keçinən. həyalı.

ötüş$_{ka}$: **1**. **utuş**. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq. **2**. ötüş ı: keç keçir. - **ötüş ötüş** oyunu.

ötüşmək : bax > **ötrüşmək$_{ka}$**.

ötüt : **1**. ötük. sürük. sürgün. isal. **2**. osıt. sibqət.

ötütmək: ötürmək. ötgürmək$_{ka}$. sürdürmək. göndərmək. çıxarmaq.

ötüv : **ötük**. **1**. ötüşən. keçinən. həyalı. **2**. utanc. həya. - çaqraq bilə **ötüv** olmaz: keçəldən utanmaq olmaz.

öv : **öv**$_{ka}$ ev. üv. üy$_{ka}$ ev. ef. ev. əv. üv.

övdi : **öqdi**. öğdi. övmə. alqış. tərif.

övey : bax > **ügey**.

övkələnmək$_{ka}$: yoğlanmaq. öğlənmək. huşlanmaq. ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq.

övmə : **öqdi**. alqış. tərif.

övmək$_{ka}$: uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

övsər : **avsar. öqsər. oqsar. uqsar.** (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər$_{fars}$**).

övüt$_{ka}$. : öğüt. öqüt. ötlük$_{ka}$. nəsihət.

öy : öğ. çağ. zaman. - şam **öyü**. - tan **öy**: səhər çağı.

öyəz$_{ka}$: öyəz. övəz. bir çeşit sivrisinək.

öylə : əylə. eylə. ayla$_{ka}$. öcür. - **əylə** yap: əylə qılqıl. - mən **öylə** düşündüm: mən ayla usdum.

öylək : fələk. - öylək günü tavratır: fələk (zəmanə) ruzgarı devirir.

öylə$_{ka}$: özlə. öğlə. öğlə vaxtı. naharçağı.

öyrətmək: uylatmaq. göndərmək. tabe' edmək.

öyrülmək: öqrülmək. ayrılmaq. seçilmək.

öyrün : öyran. pozuq. viran. tarıq. dağuq. yıxıq. saçıq. yazıq.

öyürmək: öqürmək. ayırmaq. seçmək.

öz : **öz**$_{ka.}$ **1**. iç. yaxın. tanış. əqrəba. iç. məğz. - **özlü** söz: anlamlı söz. - sözün özü: sözün içi. - öz qonuq: ruh. - aldı özüm qonuğu: ruhumu aldı. - **öz** kişi qohum. **2**. iç. içdən olan. xodi. iç. içdən olan. məhrəm. (xodi). - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuq düz olmaz. - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuq düz olmaz. **3**. esans. çöp. **4**. özlə öylə. öğlə. **4**. üz. yağ. - **özlü** mun: yağlı şorba. **5**. ürək. **6**. dərə. iki dağ arasında bulunan oyuq. - dağ **özü**. **7**. nəfs. can. ruh. könül. zat. - **öz qonuq**: can bədən. - **bodun özü**: xalqın ruhu. **8**. kəndi. - görkülük donuq **özüngə**: gözəl donlar özüvə. **9**. öd$_{ka}$. çağ. zaman. vaxıt. **10**. iç. qırın. - **özüm** ağrıdı. - onun özü boşudi: içi boşaldı. **11**. sağır. kar. - **öz** kişi: sağır adam. **12**. yaxın. iç. - **öz** kişi: yaxın. qohum. - bu bizim öz kişi: bu yaxın adamızdı.

- öz kefinə gəzən. ısraq. rind. comərt.

- **öz başına**: boşlağ.

özək$_{ka}$: **üzüək**. hər bir nərsənin kök damarı, şahdamarı.

özəkləmək$_{ka}$: nərsənin kök damarnı, şah damarını kəsmək. kökün vurmaq.

özəl : önğəyük$_{ka}$. önəyük$_{ka}$. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.

özgü : **özik**. eşq. - sənin **özgün** düşüb, köksüm ara od tütür.

özik : **özük.** öz. eşq. aşq. sevgi. ütik$_{ka.}$ üdiq$_{ka}$. ötik. coşması. səvda. həsrət. - göz görsə, **özik** gəlir. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək qoğrulur.

özlə : öğlə. öylə$_{ka}$. naharçağı.

özlək : zəmanə. - **özlək** onu qarıtdı: zəmanə onu qocaldı.

özləm : qayğu. həsrət. - qaldım **ərinc** qayğuqa: vəslət həsrətində qaldım.

özləmək: aşuqmaq$_{ka}$. bir şeyə yönəlmək. nərsəni sevmək. istəmək. arzulamaq. öztiqmək: östikmək$_{ka}$. tartınmaq. dartınmaq. öykünmək. fikrində olmaq. nərsiyə sarı çəkilmək. öztiqmək. östiqmək$_{ka.}$ istəmək.

özlətən : özlətgən. coşturan. qomıtqan$_{ka.}$ qomıtqan$_{ka}$. coşturan.

özlətgən: özlətən. coşturan. qomıtqan$_{ka.}$

özlü : ruhlu. canlı.

özlük$_{ka}$: **özül**. **1**. xisusi. vijə. **2**. üzlü. yağlı.

öznə : ətrək. ataq. çəki. maraq. ələqə.

öztiqmək: östiqmək$_{ka}$**.** özləmək. istəmək. östlkmək. özləmək. istək göstərmək.

özük$_{ka}$: **1**. qadınlara verilən unqun, ləqəb. - **altun özük**: altın kimi təmiz ruhlu qadın. - **ərtini özüq**. bədəni inci kimi təmiz olan qadın. **2**. **özik**. sevgi. eşq. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək qoğrulur: eşq odu tutuşub, içim canım qoğrulur. **3**. mətin. şərəfli. mütəvaze. **4**. tadu$_{ka.}$ təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.

- **özük** məni gücəyür: eşq məni zorlayır \\ tün gün durub ağlayu. - **özük** odu tutunub \\ öpgə ürək qağrulur: **eşqin** odu tütünüb, ürək göğüs qovrulur.

- sızqırqalur öziklər\\ issiz üzü burqurar.

- **özük** məni qamutdi: sevgi məni qaynatdı, dəlirtdi.

- özüq suv$_{ka}$: böyük dərələrdən ayrılan hər çay. qol.

özün$_{ka}$: qohum. qonum. - **özünlərin** yığıb geddi: öz adamların. - **özünğ** qanlı yumruqu, yadın yağlı tikəsin yeğ.

özüş$_{ka}$: **üzüş**. **uzuş**. yarış.

özüşmək$_{ka}$: **üzüşmək**. **uzuşmaq**. yarışmaq. - at **özüşmək**.

p

padar : **badar**$_{ka}$:$_{<\ met\ >}$ **təpər**. gurultuyu, tezliyi, tələsməyi bildirir. - badar badar: padar padar: patır patır: təpər təpər: təpə təpə: qaça qaça.

paxıl : **1**. qırıq. çinis. xəsis. qırt$_{ka}$. **2**. qız. qıs. qıt. qısıq olan. **-** paxıl kişi: **qız kişi**$_{ka}$. qıtmır. qısmır.

paxır : **baqır**$_{ka}$. mis. - var **paxır**, yox altun.

paxlacan : baqlacan. badımcan. patlıcan. bütükə$_{ka}$.

palan : yük döşəyi. səmər. bağırçaq$_{ka}$. barqıraç.

palaz : çapğut. çaput. döşək. şiltə.

palçıq : ($_{<\ met\ >}$) **çalpınq**$_{ka.}$ sıvıq çamur.

palçıq : çamur. titik$_{ka}$.

paltar : don. ötrən$_{ka}$. örtən.

palto : **partu**$_{ka}$. **bərtü**. barut. üstə qiyilən arxalıq.

pambıq$_{ka}$: pamıq.

pamıq : (**p** <> **q**) **qamığ. 1**. yumaq, yuvarlaq, şişik olan. **1**. bamıq.

para : bənək$_{ka}$. pul. yartmaq$_{ka.}$ yarmaq.

parça : **1**. parsa. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. kəsik. **2**. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. bölək. bölük. **1**. barçın$_{ka}$. qumaş. turqu$_{ka}$**.** geydirməyə, geyinməyə yarar nə, örtük.

parçalanmaq: boğnaqlanmaq$_{ka}$.

parçalanmış: qırtıl. qıytıl. qırılmış.

parıldatmaq : yolrıtmaq. yalrutmaq.

parlaq : yaldıruq. bəzəkli şığallı. pozlu süslü. ışıqlı. yaşın.

parlaq : yoldruq$_{ka.}$ yaldruq. süslü.

parlamaq: yaldıramaq. yoldramaq$_{ka}$. yoldıramaq.

parlatmaq: yalratmaq$_{ka}$. yolratmaq$_{ka.}$ yalabıtmaq. yolrıtmaq. yalratmaq. yolrıtmaq$_{ka}$. alovlandırmaq. yaşnatmaq$_{ka.}$

parmaq : - sərçə barmaq: **çıçalaq**$_{ka}$.

pars yılı : **bars yılı**$_{ka}$**.** türklər'in on ikili heyvan təqvimindəki ıılərdən biri.

pars : **bars**$_{ka}$**.** yırtıcı bir heyvan. türklər'in onikili ilərindan.

parsa : parça. tikə. tikim. tikü$_{ka}$. tikir. kəsik. kəsək. kəsik. kəs$_{ka}$. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$.

partu$_{ka}$: **bərtü**. palto. üstə qiyilən arxalıq.

pas : qaqac$_{ka}$. kir. bulaşıq. çirkin. pasqal. fışqı. tödriç$_{ka}$. tötrüç. aşqal. zibil.

pasaymaq : gəfrəmək$_{ka}$. gəvşəmək. gəvrəmək. kövrəmək. küfrəmək. zayıflamaq.

pasqal : pas. fışqı. tödriç$_{ka}$. tötrüç. aşqal. zibil.

paslanmaq : pusarmaq$_{ka.}$ puslanmaq. pus tutmaq. tozlanmaq. sislənmək.

paslanmaq : tutuqmaq$_{ka}$. dadıqmaq.

pat tüşmək$_{ka}$: ağır bir şey düşərqən səs çıxarmaq·.

pat : **pat**$_{ka}$ bax > **bət**. ağır nərsənin düşməsindən, bir şeyin pis yıxılmasından çıxan gurultu. - **pat** düşdü. - **pat tüşmək**$_{ka}$. ağır bir şey düşərkən səs çıxarmaq.

patlıcan : bütükə$_{ka}$.

patlıcan : bütükə$_{ka}$. badımcan.

patuq : oğraq. uğraq. çox, tutçi, həmişə gedilən yer. tolqa. dolqa. dərnək.

pay : bölük. oluk. dəğər. dək. dəng. səhm. oluş. uluş. buluş$_{ka}$. bölüş. əldə edilən. tapış. qazanc. kar. səhm. qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$. ulun. ox. ülük. ölük. ox. nəsib. hissə. **- paya pay**: qarış. qaraş.

payaq : ülət. pay.

payıq : tartın$_{ka}$. dartın. başqa bir yerdən gətirilən yeyəcək:.

payqa$_{3.\ 4.\ 6}$: yarış.

paylamaq : paytamaq. ülətmək$_{ka}$. vermək.

paylanmış. ülüklük$_{ka}$. üləştirilmiş. dağıtılmış.

paylaş : ülüş. ölüş. bölüş. təqsim.

paysa$_{6}$: bars$_{ka}$. qabartı. şiş.

paysalmaq$_6$: bars bolmaq$_{ka}$. qabarmaq.

paytamaq: paylamaq. ülətmək$_{ka}$. vermək.

peçatlamaq : tuqramaq. tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək.

peşman olmaq: qarğanmaq.

pey : (**baq**. **bəq**. **beq**) hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. kök. bəq. ul$_{ka.}$ ol. kök. bək. bek. bey. təməl. him.

pəxil : qırt$_{ka}$. qısqaş. çinis. - **qırt** ər.

pəkməs$_{ka}$: **bəkməz**. quyuq sıvıq. rubb. şirə. sirə.

pərçəm : **biçkəm$_{ka}$**. **1**. bayraq. batraq$_{ka}$. sancaq. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **bayraqlı**. sancaqlı: tuqlu$_{ka}$. **2**. kəsmə. **3**. bəçgəm$_{ka}$. əlamət. bəlgə. - **pərçəm çıxarmaq**. pürçəklənmək$_{ka}$. yələsi çıxmaq.

pərçəmləmək: **biçkəmləmək$_{ka}$**: **bəçkəmləmək$_{ka}$**: **bıçkəmləmək$_{ka}$**. biçəmləmək$_{ka.}$ nişalamaq.

pərdə : köçik. köşik$_{ka.}$ örtü. kölgə. qapaq$_{ka}$. qızlığ pərdəsi. bəkârət. tuğ. tor. tül. örtük. turqu$_{ka}$**.** torqu. tor. tutqu. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı.

pərdəçi : tayanğu**.** ulan.

pəs$_{fars}$: < **bas**. basa$_{ka.}$ bəs. sonra.

pəsti : yasul. yassı, yayvan, enqin yer.

pətə : pitik. kitab.

pıçaq : - kiçik bıçaq: **kəzil**. **kəzlik$_{ka}$**.

pıçıldamaq: **fısıldamaq**. sufsamaq$_{ka}$. sufşamaq. şuvşamaq. çıvıldamaq. cıvıldamaq.

pıçıldaşmaq: şuvşaşmaq$_{ka}$.

pıxtılaşmaq : bağırlaşmaq$_{ka}$. axar şey qoyulaşmaq, bərkimək.

pıqqırdamaq: mınqırdamaq. pıq pıq, mın mın edmək. qaynamaq səsi.

pıstıq : bax > **bəstik**.

pışıq$_{ka}$: pişmiş. - **pışıq kərpiç$_{ka}$**: pişmiş qərpiç. tuğla. kiremit.

pışıqlamaq$_{ka}$: pişirmək.

pışmaq$_{ka}$: pişmək. **1**. olmaq. **2**. qımız tulumıını olması üçün sallamaq.

pışrılmaq$_{ka}$: pişirilmək.

pışurmaq$_{ka}$: pişirmək.

pıtrıq : **1**. dıllaq. dillik$_6$. **2**. püsdə.

pıtrıq : **bitrik**$_{ka.}$ **1**. fıstıq. buturqaq. puturqaq. **2**. qadınların oğrət yerində bulunan dilcik. dıllaq.

pidə : yufqa kimi incə əkəmək. püşqəl$_{ka}$. büsqəç. çörək.

pillə : bağna.

pipik : yalığ$_{ka}$. xoruzun pipiyio.

pirlənmək$_{ka}$: tomurcuqlanmaq. filizlənmək$_{1}$.

pis : **bas**ılmış, doluqmuş, kirtilmiş, qaralmış, sıx nərsə. **1**. artaq. ağır. **2**. çöküntü. tort. tilif. **1**. götül. pozuq. ısız. kötü. şərr. yava. kifir. (# **ısı**: iyi. xoş). pisəlmiş. kötüləşmiş. artaq$_{ka}$ yarsıncıq$_{ka.}$ arsıncıq. murdar. iğrənç. **3**. kötü. xərab. - pis yaxcı. iyi kötü: edgü yavlaq$_{ka}$. eyi yava.

- **qəbeh**, **pis** görmək. talqımaq$_{ka.}$ ayıb saymaq.

pisləmək : boxlamaq$_{ka}$. təzəkləmək$_{ka}$. yavratmaq$_{ka}$. yavalamaq. alçatmaq. kötüləmək. yermək. bəğənməmək. xoşlamamaq.

pisləşmək : sərtləşmək. kötüləşmək. çalpaşmaq$_{ka.}$

pislik : **1**. kir. çaplaq. çaqlap. çalaq. çapaq. çanaq. **2**. qoğ$_{ka}$ koğ. çör çöp. yam$_{ka.}$ çapaq. gözə.

pistik$_{ka}$: bax > **bəstik**.

pişik : **1**. qaynatılmış. pişrilmiş. - **pişik** sucuq. **2**. muş. çətük$_{ka}$.

pişirmək: yapmaq. - çörək **pişirmək**: yapmaq

pişmək : qaturmaq$_{ka.}$ qatılaşmaq. bərkimək.

pişməmiş: körpə. xam. çiğ.

pişməmiş: süllük$_{ka.}$ çiğ.

pitik : pətə. kitab.

piy : iç yağı. yaqrı$_{ka}$. yağrı$_{ka}$. yağır. yağ.

pox : yen. yin$_{ka.}$ ən. qığ. yin$_{ka.}$ en. ən. qığ. xıx. qoyun pisliği, tərsi. **- pox püsür**: ərk$_{ka}$. ərik. - dəmir **ərki**: dəmir əriyi.

polad : bolad. bulad. dolmuş. bərkimiş. qursaq.

porsmuq$_{ka}$: **porsuq**. şişginlikdə örnəyə dönmüş bir heyvan.

porsuq : porsmuq$_{ka}$.

pov$_{ka}$: bayatsımaq, qoxuşmaq sonu əkmək üstündə bəlirən yaşıllıq.

pozan : pozucu. artan. xarabkar.

pozdurmaq : yoxdurmaq. yozturmaq$_{ka}$ (**z** <> **t**) yotturmaq$_{ka}$. yoddurmaq. sildirmək.

pozlu : əsnək. yelpək. oynaq$_{ka.}$ ifadəli.

pozmaq : 1. itirmək. sərf edmək. saçıtmaq$_{ka}$. yox edmək. əldən vermək. - puluvu **saçıtma**. - çağıvı dəğərıəyib **saçıtma**. 2. irpəmək$_{ka.}$ yırpamaq. yarpamaq. biçmək. qırmaq. 3. sökmək. dağıtmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. 4. yoğmaq$_{ka}$. silmək. məhv edmək.

pozmaq : ağrıtmaq. ağırlıq vermək: çərlətmək$_{ka}$.

pozucu : pozan. artan. xarabkar.

pozuq : artat$_{ka}$. xarab. çülük$_{ka}$. çürük. soluq. alıq. xərab. fasid. götül. pis. aqtuq. ağduq$_{ka}$. aduq. adquq bəlirsiz. dəğişik. qarışıq. öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuq. yıxıq. saçıq. yazıq.

- pozuq tozuq: çübür çəbür$_{ka}$. malın kötüsü, dəğərsizi. abur cubur.

pozulmaq$_{ka}$: artmaq$_{ka}$. artaşmaq. xarablanmaq. çülükmək$_{ka}$. çürümək. soluğmaq. yıxılmaq. artamaq$_{ka}$. kötüləşmək. xarablanmaq. . - gəngəşli bilik **artamaz**.

pozuşmaq: biçişmək. büzüşmək$_{ka}$.

pölük : (< **bölük**). kol kos. çalı çırpı.

pörtəmək: pörtüləmək. çuvlamaq$_{ka.}$ çovlamaq. çiğləmək. çiğ pişirmək.

pörtüləmək : çuvlamaq$_{ka.}$ çovlamaq. pörtəmək. çiğləmək. çiğ pişirmək.

pöşləmək: ısırmaq$_{ka.}$ pöttəmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pöttəmək: pöşləmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pöttəmək: pöşləmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü **pöşlə**: ısır:

pötürmək: bütürmək$_{ka}$. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq. alacağını tanıqlamaq. isbat edmək.

pöz : zar. car. çar. qandır$_{ka}$. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.

puç puç : pıç pıç. dadlı dadlı. - **puç puç** ötər samurqaq.

puçluq : boşluq. kəvgi. kəvəl. zayıflıq.

puçuq : bıçuq$_{ka}$. buçuq$_{ka}$. kəsik. parsa. parça.

pul : - pul **irkmək**: yığmaq.

pullu : naxışlı. güllü. tikələrlə, qazma oymalarla bəzək.

pulsuz : ötgisiz. müfdə.

pus : - **pus tutmaq**: pusarmaq$_{ka.}$ puslanmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək.

pus bolmaq$_{ka}$: puslanmaq. dumanlanmaq.

pus : paslı. pusuq. tutuq. tünd. qaramtıl. tirə. qaranquluq. qarqın. - **pus** bulmuş göylərə baxdı. - **puslu** hava. - gözlərim qərəlib **pus** buldu. - **pulanan** könülləri açan sevik (eşq).

pusarmaq$_{ka}$: puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək. - göy **pusardı**: göy tutuldu.

pus$_{ka}$: sis. duman.

puslanmaq : pus bolmaq$_{ka}$. dumanlanmaq.

puslanmaq: pusarmaq$_{ka.}$ pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək.

pusmaq$_{ka}$: anqdımaq$_{ka}$**.** anğdımaq$_{ka}$. kəminmək. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. buqmaq. bükmək. püsmək$_{ka.}$ pusu qurmaq. pısıb mısıb, gizli güdmək. pusuya girmək. - qapı arxa **pusmağın** nəyə gərəkdir.

pustu$_{ka}$: pusuq. kəmin. tələ.

pusu : püsüq. pusuq$_{ka}$.

pusuq$_{ka}$: pusu. pustu$_{ka}$. kəmin. tələ. - **pusuq pusmaq**: tələ qurmaq. - **pusuq pusmaq**: tələ qurmaq. - **pusuya girmək**: pusuqmaq$_{ka}$.

pusuqluq$_{ka}$: pusu quran. - pusuqluq yağı: pusu quran düşman·.

pusuqmaq$_{ka}$: büküşmək. gizlənmək. pusuya girmək.

pusuşmaq$_{ka}$: **püsüşmək**. (< **büküşmək**). birbirinə pusu, tələ qurmaq.

puşaq$_{ka}$: buşaq. buşqan. içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli.

puşmaq : sıxılmaq (can). usanmaq·. - buşmaq.

püf : ilmək. im. him. - **ilməyin** bilir, gizlədir.

püfləmək : (**p** <>.) üfləmək. püləmək.

püləmək: püfləmək (**p** <>.) üfləmək. ürmək. hürmək.

pülənmək: ürülmək$_{ka}$. hürülmək. hovlanmaq. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək

pürçək$_{ka}$: kakil. pərçəm. atın pərçəmi.

pürçəklənmək$_{ka}$: yələsi çıxmaq. pərçəm çıxarmaq.

pürkələnmək$_{ka}$: hoblanmaq. atılmaq.

pürqürmək: **pürkürmək**$_{ka.}$ **1**. bürümək. **2**. püsqürmək. fışqırmaq. atmaq. - qan **pürkürdü**.

püsgü : (**s** <> **k**) bükgü

püsmək$_{ka}$: pusmaq. bükmək. bukmaq. pusu qurmaq.

püsüq$_{ka}$: pusu. pusuq.

püşqəl$_{ka}$: büsqəç. çörək. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.

püştə : yığım$_{ka}$. yığın. kümə. koma. tuka. tüdə. yığılmış nə.

püşti : (**ş** <> **k**) bükti. balış.

püşük$_{ka}$: **büşük**.

püşük$_{ka}$: **büşük**. (< **bük**). bükük. **1**. pusu. püsü. gizlək. kəmin. **2**. can sıxıntısı. - sevinc **büşük**. - **büşük** büşmək: kədərlənmək. qussələnmək.

S

?saqır : - üz \ öz qül. sağır adam: **öz**$_{ka}$.

3samsaf : suvlanğ$_{ka}$. düz. düm düz. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

sa : **sa**$_{ka}$. **1**. sən. **2**. şərt bildirən ək.

sa : **sar**. **sər**. bir şeyə anıq ola, hazır, istəkli, ərik (meyilli). ağsar. - yeyim**sər**. - gedim**sər**. - sus**ar**. - oxş**ar**. - öp**sər**.

sa : **sə**. (< **say**. **sad**: sayılan. istək. arzu. iştah. - sadı şey: istənilən, sayılan şey). - dadıq**sar**: dadlı istəyən. - acıq**sar**. - am**sar**: amcıqçı. - sik**sər**: sikçi. - atsər. - uçsar. görümsər: görsər. - varsər: barıqsar. - alsar versər: alasar verəsər. alan verənlər. - acıqsar. - izsər: qoğalayan. izləyən. ursar: - savaşçıl. - qapsar: qapağan. - aşsar: ağsar: ılsar. - buxsar: imtina edən. rədd edən. - dadıqsar: şirinə ərik. - duruqsar. - yapsar qapsar. - qopsar. - yatsar. - yetsər. - yazsar: dağılan. - yaşsar: gilənən. - yağsar. - yıxsar: xərabkar. - evsər ivsər. - evsər. - bütsər: düzələn yara.

saba : (< **sava**. **sav**. savılmış, verilmiş, deyilmiş). (**v** <> **b**) **sabaq**. dərs.

sabaq : (**v** <> **b**) **sabaq**. sava. saba. (< **sav**. savılmış, verilmiş, deyilmiş). dərs.

saban$_{ka}$: **sapan**. **səpən**. **1**. cüt, cütçü, əkinçilik taxımı, ayqıtları. **2**. əkinçilik. **3**. daş atan.

sabanlamaq: ağdarmaq. axtarmaq$_{ka.}$ belləmək. - yeri **ağdarmaq**: toprağı sabalamaq.

sabanlamaq$_{ka}$: dabanlamaq$_{ka}$. təpmək. sapanla sürmək.

sabanlamaq$_{ka}$: sapanlamaq: şuxumlamaq.

sac : **sac**$_{ka}$. tava.

saç : - **sovlan** saç. sarqaq, salqaq, qıvrımsız saç.

saça : sərçə.

saçaq : **saçağ**. saçqi. israf. saçu$_{ka}$**.**

saçaqlamaq: saçmaq. israf edmək.

saçan : paylayan. **(# sıçan**: pox tökən).

saçıq : saçuq. saçılmış.

saçıl : **saşıl.** buraxılmış.

saçılmaq: saşılmaq$_{ka}$. açılmaq. saçılmaq$_{ka}$.

saçışmək$_{ka}$: **səçişmək$_{ka.}$** **1**. ötgürüşmək. ötrüşmək$_{ka.}$ ayrışmaq. ayırd edmək. **2**. bölüşmək. - bu yarmaxı **saçışın**: bölüşün. **3**. atışmaq. **4**. atışmaq.

saçıtmaq$_{ka}$. : **1**. saçtırmaq. səpmək. **2**. dağıtmaq. məhv edmək. dağıtmayı buyurmaq. - onun bəynin **saçıtdı**. **2**. sərf edmək. yox edmək. pozmaq. əldən vermək. itirmək. itirtmək. - puluvu **saçıtma**. - çağıvı dəğərıəyib **saçıtma**. - ölkəni **saçıtdılar** qoydular ora.

saçqaq : **saçaq**. velxəş. malını saçan. israf edən. müsrif.

saçqi : saçaq. israf.

saçqırmaq$_{ka}$: saçqurmaq. saçtırayazmaq.

saçqurmaq$_{ka}$: saçtırayazmaq. saçqırmaq.

saçlanmaq: suçlunmaq$_{ka}$. sivrilmək. sıyrılmaq. bir şey yerlndən çəkilip çıxarılmaq.

saçlanmaq$_{ka}$: saçlanmaq. dağılmaq.

saçlaşmaq$_{ka}$: birbirinin saçların tutmaq. dartmaq. yaxalamaq.

saçlıq$_{ka}$: saçlı.

saçlup : axarmış. axıtmış. - **saçlup** sular: axınmış sular.

saçma : qərjü$_{ka}$. güləkçə. gülləcik. topacıq. kiçik güllə. tüfəklə atılan yuvarlaq dənələr.

saçmaq : saçaqlamaq. israf edmək.

saçmalamaq: sanrımaq$_{ka}$. sandrımaq$_{ka}$. sanrışmaq$_{ka.}$ sandırışmaq. sanruşmaq. munmaq$_{ka}$. artıqlamaq. qatıqlamaq. çərənləmək. çetləmək. səfehləmək.

saçramaq$_{ka}$: sıçramaq.

saçratqu$_{ka}$: **saçrıtqu**. bir çeşit quş tuzağı.

saçratmaq$_{ka}$: daşlatmaq. istəməksizin sıçratmaq.

saçrışmaq: suçluşmaq$_{ka}$: bir şeyi dışarı çəkip çıxarmaq.

saçrıtqu$_{ka}$: saçratqu. bir çeşit quş tuzağı.

saçtaşmaq$_{ka}$: birbirinin saçlarını yaxalamaq.

saçturmaq$_{ka}$: saçtırmaq.

saçu$_{ka}$: saçağ.

saçuq : **saçıq**. - **saçuq nənğ$_{ka}$**: saçılmış nə.

saçulamaq$_{ka}$: saçaqlamaq. saçaq yapmaq.

sadaq : ox yay qabı. kiş qurman$_{ka}$. qurman$_{ka}$. yaylıq. qədələç. yasıq$_{ka}$.

sadalamaq : (**d** <> **y**) sayalamaq. sadamaq$_{ka}$. sayamaq. saymaq. - onları **sada**.

sadamaq $_{ka}$: (**d** <> **y**) saymaq. sadalamaq. sayamaq. saymaq. - onları **sada**. - **sada** mal: sayılı tavar.

sadı$_{ka}$: istənilmiş. - **sadı** nə: axtarılmış, istənilmiş şey.

sahmanlaşmaq: sağnışmaq. cürləşmək. bəkişmək$_{ka}$. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək.

sakin : ündış. səssiz.

saq : **saq$_{ka}$. sağ. 1**. yaz, sadə. - **sağ yağ**: xalis, yazın, sadə, qatqısız arın, təmiz yağ. - yeynin sağmı: vicudun sağmı.

2. əsən$_{ka}$. salim. - **sağ su**: gəv su. (kövrək, kövər > quvara). - sağ olmayan. xəsdə. iqləş. **3**. solun qarşıtı. - **sağ əl**: onğ. onğ əlik. **4**. ağıl. ağıllı. anlayış. anlayışlı. qanacaqlı. huşlu. qanacaqlı. zirək. zirəklik. - səndə **sağ** yox. - **sağ** olmayan başda, ağıl nə gəzir. - **saq ər**. **5**. sıcaq. səmimi. - **sağ könül**: arın duyqulu ürək, oyuq, fikir. **6**. yün atmaq, qabartmaq üçün kullanılan "sağ" deyilən çubuqlar. **7**. ehtiyat. həzər. sağın, diqqət anlamında. güdü, qaravulluq işində, mal heyvan sürməkdə, oyanıqlıq, sağın sözü. - **sağ sağ !. gözətlə ! sağın ! dayan !. gözlə !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. 8**. sağın. qorucu. qayış, kəmərin ucun aşınmaqdan, qırılıb cırılmaqdan qorumaq üçün aşınan toqqa. (altın, gümüş işlidə olur). **8**. pak. saf. - **sağ könül**: qəlbi pak.

- **saq !** saqa dur **!** düşün **!**. anla **!**. anqıl **!**. - qutqa saq: quta saq: uğra, uğura, xeyrə yor, düşün, aç, say, qıl.

- **saq sağ !**: **sağ sağ !**. sağ **!**. sağın **!**. diqqət **!.** ehtiyat **!**. həzər **!**. tək **!**. təkin **!**. çək **!.** çəkin **!**. gözlə **!**. dayan **!**.

saqa$_{ka}$: düz olmayıb, yanlı, əğri yer. dağ yamacı. ətək.

saqaq$_{ka}$: çənə.

saqalduruq$_{ka}$: börkün başda durması üçün çənə (saqqal). altından keçirilərək bağlanan qaytan.

saqalmaq: yenəlmək. yenətmək$_{ka}$. (**t** <> **l**) yeğnilmək. düzəlmək. - baş **sağaldı**: yenitdi:.

saqaltmaq: **sağaltmaq**. sağlam duruma qoymaq. bütürmək$_{ka}$. pötürmək. alacağını tanıqlamaq. isbat edmək.

saqanqu: **sağnaqu$_{ka}$**. saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.

saqat : qıruq.

saqdıç$_{ka}$: **sağdıc**. **saqduş**. **sağdış$_{ka}$**. **savdıç$_{ka}$. 1**. yardaş. ortaq$_{6}$. dosd. - **sağdıç qadın**· əkətlik qara baş$_{ka}$. qərd**ək** gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. **2**. səbət. - o **sağdış** ördi.

saqdırmaq : **sağturmaq$_{ka}$**.

saqdış$_{ka}$: bax > **saqdıç$_{ka}$**.

saqduş : bax > **saqdıç$_{ka}$**.

saqıq$_{ka}$: **sağıq$_{ka}$**. ılqın. yalqın. sərap.

saqımaq$_{ka}$: **sağımaq.** görünmək. sezinmək. quşqamaq. fikirləşmək. - o mənim gözümə **sağıdı**.

saqım$_{ka}$: **sağım**. sağış. - bir **sağım** süt: bir sağışta sağılan süt.

saqın : **sağın**. **1**. sağqın. silkinti$_6$. sarğıntı. sağrıntı. sarqın. damla. **2**. **saqın** !: **sağın** !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. diqqət !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

saqınc$_{ka}$: **sağınc. 1**. sağınacaq şey. **2**. sıxıntı. saxınma. qayğı. həsrət. **3**. sığıncaq. pənahqah.

saqın$_{ka}$: **sağın**$_{ka.}$ sağmal.

saqınlıq$_{ka}$: **sağınlıq**$_{ka.}$ sağmal yiyəsi. sağmalı olan.

saqınma: **sağınma**. çəkinmə.

- saqınma !: **sağınma** !. inama !. düşünmə !. gümana düşmə !.

- qardoni inci **sağınma**: buz dənəsin mıncıq sanma.

saqınma: **saxınma**. sıxıntı. sağınc. qayğı. həsrət.

saqınmaq$_{ka}$: **sağınmaq. 1**. (< **san**. **sanıqmaq**). sanmaq. sanamaq. düşünmək. zənnətmək. - o mənə iyi **sağındı**: mənə görə yaxcı düşündü. **2**. çəkinmək. pərhiz edmək. - o məndən **sağındı**. **3**. sözlə yardım edmək. **4**. sağar görünmək. **5**. döğünmək. ögünmək. düşünmək. fikirləşmək. **6**. gözə gəlmək, görünmək. xiyala düşmək. heyifsinmək. - əldən verdin **sağınma**, varmış tapdın svinmə.

saqır$_{ka}$: **sağır**. **çaxır**. **1**. tunğu$_{ka}$. tuğnu. tuğun. kar. **1**. sağır. gözə sərinmək, xayal kimi görünmək. **1**. (saqqız kimi) bulaşan, yapışan nərsə. **1**. söbü$_1$, qonus$_6$ biçimində çaxır, şərab qabı.

saqırqan$_{ka}$: **sığırqan**$_{ka}$. böyük sıçan. qəmə. gəmə.

saqırqu$_{ka}$: **sağqur**. kənə.

saqırlamaq : **sağırlamaq**. **sağrılamaq**. sağrıya vurmaq: köçükləmək$_{ka}$.

saqış : **sağuş**. **sağış**$_{ka}$. **1**. sağınc. qussə qəm kədər. - qaçdı **sağuş** sevnəlim. **2**. ılqım. sərab. - sağış sağıdı: səraba qapındı. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür. susamış. **3**. samac. sanam. **4**. xiyal. **5**. **sayış**$_{ka}$ sayma. sayış$_{ka}$ sayma. **6**. sağım. - bir **saqım** süt: bir sağışda sağılan süt. **7**. saymaq işi. - ulduzları **sağış** içrə doğdu günüm. **8**. sağış. nagirançılıq. **9**. sağman. sahman(> **saman**). bəkit. bəkiş. düzüş. həncar.

saqıt : **sağıt.** sağın (ağlın) itirmiş. səfeh.

- **sakit ər**: tinər. dinər. dincər. dinc, rahat kişi.

saqıt : **saıit**. tək. - **sakit** ol: tək dur: sus.

saqız : **saqqız**. **sağız**. (< **sax**). **1**. gizli şey. gizik. sirr. - **saqqızın** oğurladı. **2**. sağsız. səfeh. ayaz. aylaz. **3**. palçıq. çamur. yapışqan. **- saqız topraq**$_{ka}$: yapışqan topraq. **2**. saqızan. saqqız. oğru. **2**. yapışqan, yılım nərsə.

saqızan : saqız. saqqız. oğru.

saqızlı$_{ka}$: palçıqlı. çamurlu. yapışqan. bulaşıq. - **saqızlı** don.

saqqın : **sağqın**. sarqın. sağın. sarqıntı$_{ka}$. sarğıntı. sağrıntı. damla. çilə. silkinti$_{6}$.

saqqız : **saqız**. **sağız**. (< **sax**). **1**. gizli şey. gizik. sirr. - **saqqızın** oğurladı. **1**. saqızan. saqız. oğru.

saqqur : **sağqur**. **saqırqu**$_{ka}$. kənə.

saqlam : (dikişdə). yiki. ciqi$_{ka}$.

saqlam : **sağlam$_{ka}$.** bək$_{ka}$. bərk$_{ka}$. yarp$_{ka}$. - sağlam duruma qoymaq: pötürmək$_{ka}$. bütürmək. bitirmək.

saqlamaq: **saxlamaq**. **1**. basurmaq$_{ka}$. bastırmaq. durdurmaq. ispat etmək. bütürmək. pötürmək$_{ka}$. dikətmək. bərkitmək. **2**. bərkləmək$_{ka}$. qorumaq. **3**. bəkləmək: bərkləmək$_{ka}$. **4**. sinqdürmək. sinğdürmək$_{ka}$. sinğirmək. sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək.

saqlamlaşmaq: bəklənmək**.** bəküşmək. bəkişmək.

saqlamlaştırmaq: bəkitmək**.** bəkütmək. bərkitmək.

saqlanan: **sağlanan**. qözətli$_{ka}$. gözətilən. əsirqənən. qorunan.

saqlanmaq$_{ka}$: **saxlanmaq**. çəkinmək. tözmək. əsirgəmək. əzgərmək$_{ka}$. dayanmaq.

saqlaş : **sağlaş**. gizlən. qaçın.

saqlaşmaq$_{ka}$: saxlaçmaq. qizlənmək.

saqlayan: **saxlayan** basuran. basdıran. sır saxlayan. yapurqan$_{ka.}$ yaşurqan. qizləyən. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).

saqlı : **sağlı**. bəküt$_{ka}$.

saqlıq$_{ka}$: **sağlıq$_{ka}$**. **1**. dişi qoyun. sağmal. sağılan heyvan. **2**. **sanalı**. **sanaqlı$_{6}$**. sayılı olan hər şey. **3**. uyanıqlıq. **4**. əsən. sağ. sağlam. **5**. tatiı. iyi. təmiz. xalis. **6**. sıcaq.

saqlıqlanmaq$_{ka}$: sağmal yiyəsi olmaq.

saqmaq$_{ka}$: **sağmaq**. **1**. tökmək. damızdırmaq. - ölüm onu qonaqladı, ağız içrə ağu **sağdı**. **2**. saymaq. samaq. sanamaq. sanmaq. saymaq.

saqman : **sağman**. **1**. saman. onul. onqul. **1**. sağış. sağman(> **saman**). sahman. bəkit. bəkiş. düzüş. həncar.

saqnaqu : **saqnaqu**$_{ka}$. **sağanqu**. saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.

saqnışmaq : **sağnışmaq**. bəkişmək$_{ka}$. bəküşmək. gücləşmək. düzəşmək. cürləşmək

saqraq : **sağraq**$_{ka}$. sürəhi. içindən süzülən, sağılan qab.

saqraq$_{6}$: sikrik. səkrik. atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək yer.

saqrı : **sağrı**. **sağır**. **1**. köçük$_{ka}$. yan. yançaq. göt. **2**. cıdamlı, qalın, davamlı dəri. hər şeyin qoğuşu, dərisi, qabığı. - yer **saqrısı**: yer **sağırı**: yer yayqısı yer üzü. - **etüklük sağrı**: ayağqabı yapmaya ayrılan dəri. - kişi sağırı üz$_{ka}$: adamın ən etgilənən dərisi üzündədir.

saqrıntı : **sağrıntı**. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla. silkinti$_{6}$. **- su sağrındı**: su silkinti, çiləsi.

saqsılanmış: **saxsılanmış**. qurumuş. sağınqu.

saqturmaq$_{ka:}$ sağdırmaq.

saqu : **sağu**$_{ka.}$ **saku**. **səkü**$_{ka}$. **1**. ölçək. peymanə. **2**. tükan. **3**. səki.

saqulamaq : **sağulamaq**$_{ka}$ ölçəkləmək. ölçəklə ölçmək.

saqun : **sağun**. böyüklük onqunu, ləqəbi. duru, sağlam inli, iyi duyqulu kişi.

saqur : **sağur**. çağur. çaruq$_{ka}$. taxaq.

saqurmaq: **sağurmaq**. (yer dəğişmək. - içəri içmək: **sormaq**. - yaxud dışarı bıraxmaq: **süzdürmək**) **1**. sutmaq$_{ka}$. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sudımaq. suzımaq. sudmaq. sutmaq. suzmaq. sudramaq. su atmaq. tükürmək. tüpürmək. - qum su **sağurdu**. - ər su **sağurdu**. - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - **göyə** suzsa, üzə düşür. **2**. suyu içirmək. suyu çəktirmək. suyunu sızdıraraq qurutmaq.

saqurmaq$_{ka}$: **sağurmaq$_{ka}$**. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sudmaq. sutmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

saquş : **sağuş**. **sağış**. sağınc. qussə qəm kədər. - qaçdı **sağuş** sevnəlim.

saquşan: sovuşqan$_{ka.}$ sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq xəstəlığı.

saqyaq : **sağ yaq**: > **sarıyağ**. xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ.

sal : **sal$_{ka}$ 1**. im. işarə. - sala bəndəm: bir işariyə bəndəm. - səs sala gəlmədi səndən. **2**. sala. xəbər. çatı. - **salan** gəlsə, gələrəm mən. **3**. tar. tav. kələk. **1**. sır. şir. yapışqan özdək. qabları sıramaqda işlənən boya.

salaq : **salqa$_{ka}$**. **salqaş** (> **sərkəş$_{fars}$**). salqan. asav. ası. vəhşi. **- salqa at**: qəm almaz. başı sərt. çamış at.

salan : salcuq$_{ka.}$ saltuq. salsuq. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı$_{ka}$**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salcuq sü başı$_{ka}$: salçuq xanlanın atası.

salcuq$_{ka}$: **saltuq**. **salsuq**. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı$_{ka}$**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salçı$_{ka}$: aşçı. aşpaz. - **salçı** pıçaq: aşçı (aşpaz) pıçağı.

saldırmaq: **1**. çapturmaq$_{ka}$. üzərinə cummaq. **2**. təprətmək$_{ka}$. - ər yağıya **təprətdi**: cumdu.

salxım : büşinçək$_{ka}$. büküncək.

salı : **salı$_{ka}$**. (< salmaq). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). sarı (< sarmaq). **1**. örtü. **1**. işarə. - bir salı yetər bilənə, çomaq nədir kürkə geyənə. **2**. iz. nişan. - (tanrım) hər yer sandan salı. **3**. tə'sir. - söz var salı salmır, iş

var iz buraxmır. salı salmaz, izi qalmaz. **4**. rəmz. - **salı** bilməz baş verər. - **salı** bilməz işə qalır. **1**. mala. sıva salmaq ayqıtı.

salıq : çapat. cərmə. tutu.

salım$_{ka}$: savaş. sataş. qavqa. - **salımlı**: davaçıl.

salımlaşmaq$_{ka}$: çarpışmaq. saldırişmaq. yaxalaşmaq.

salın : **1**. sallaq. asılı. **2**. döşək. salıncaq.

salıncaq: salın. döşək.

salındı : bax > **salıntı**.

salınqu$_{ka}$: salqu. salan, sallayan, atan, ayqıt. süpəng. sapan. çanqıl taşı atılan sapan. süpəng kimi, nərsə atmağa yarar arac.

salınqulamaq$_{ka}$: **1**. yuxardan aşağı sarqmaq, sallamaq. **2**. daşlamaq. - iti **salınqula**: daşla.

salınmaq$_{ka}$: sarqmaq.

salıntı$_{ka}$: **1**. tullanmış. buraxılmış. atılan. çıxarılan. - **salındı** otunğ. sell**ərin gətirib qıy**ıya attığı odun. **2**. ötürülmüş. başına. - **salındı** sular. - sanıldı arvad: qəhbə. (> səlitə$_{fars}$). **3**. yan qırax qoyulmuş nərsə. - **salındı** işlər. - salındıyla uğraşma. **4**. sulıntı. ərkəkin arxaya doğru salıverdiği saç. **5**. sülinti$_{ka}$. baş arxası buraxılan saç. **6**. atılan. çıxarılan. qoğulan. buraxılan nərsə. ərkəyin arxaya doğru salıverdiği saç. - **salıntı** otunğ. sellərin gətirib qıyıya attığı çör çöp, ağac odun. **7**. sallanmış, asılmış nərsə. **8**. **sulındı**. ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel.

salış$_{ka}$: sallaq. ətək. yeng.

salışmaq: **1**. bir nəyi çəkib dartmaq, salmaq, yendirmək. **2**. sallaşmaq. silkişmək. birbirinə sallamaq. yaxalaşmaq. birbirini qürəştə sallamaq. - nə belə **salışursuz**. **3**. işarətləşmək.

salıverilmiş : başlağ$_{ka}$. başıboş. buraxılmış. boşaltılmış. daşlanmış. dışlanmış.

salıvermə : boşuqu$_{ka}$.

salqa$_{ka}$: **salaq**. **salqaş** (> **sərkəş$_{fars}$**). salqan. asav. ası. vəhşi. **- salqa at**: qəm almaz. başı sərt. çamış at.

salqı : **sanqı$_{ka}$**. qığ. pislik. fəzlə. - quş **salqı**.

salqım : **sarqım$_{ka}$**. (soğuq günlərdə qar kimi yağan) çiğ. qırov.

salqu : salınqu$_{ka.}$ süpəng kimi, nərsə atmağa yarar arac.

sallaq : salış$_{ka.}$ ətək. yeng.

sallaq$_{ka}$: 1. salış. ətək. yeng. 2. əğri. yapır$_{ka}$. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq qulaq. 3. sərgək$_{ka}$. sərik, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə.

- sallaqxana: əkdi$_{ka}$.

sallamaq$_{ka}$: sapımaq$_{ka}$. sapamaq. sapıtmaq$_{ka}$. təprətmək. ırqamaq$_{ka}$**.** yırqalamaq. yaymaq$_{ka.}$ çalqamaq. qımıldatmaq. məyl edmək.

sallanan nə : ayaq. asaq.

sallatmaq: ügritmək$_{ka}$. yügritmək. yırqatmaq.

sallayan: salcuq$_{ka.}$ saltuq. salsuq. salan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı**$_{ka}$: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

sallayan: sapıtqan$_{ka.}$

sallı : imli. işarəli.

salma : turcaq. dirsək. giriş. başlanqıc.

salmaq$_{ka}$: 1. atmaq. işarə edmək. göndərmək. - ona bir barmaq **salı** yetər. - sən mənə saldın? : sən mənilənidin. 2. götürmək. çıxarmaq. istixrac edmək. - o mənə altun **saldı**. 3. toplamaq. toplu duruma gətirmək. 4. bükürmək**.** düşürmək. endirmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan. 5. dalmaq. dallamaq. qalxmaq. yolmaq.

salsız : işarəsiz.

salsuq : salcuq$_{ka.}$ saltuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı**$_{ka}$: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

saltuq : salcuq$_{ka.}$ salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı**$_{ka}$: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salturmaq$_{ka}$: saldırtmaq. sallatmaq. attırmaq. sallamayı buyurmaq. çıxarıp atmaq. geyimin ətəklərin, sallaqların, salışların dəprətmək. birin çəkib yerə sərmək, yıxmaq. - yel sel ağacı **salturdi**.

salvar : önlük$_{ka.}$ oyluq.

sam : sələk. yumuş. ulaq. yola. saf.

samaq$_{ka}$: sağmaq. sanamaq. sanmaq. saymaq. - üzmək istəmək: çapsamaq$_{ka}$.

saman : (< **saq**). 1. sağman. onul. onqul. sağış. sahman. bəkit. bəkiş. düzüş. həncar. 2. gövük$_{ka}$.

samda$_{ka}$: ayağa qeyilən səndəl.

samduy$_{ka}$: ılıq yemək.

samlamaq$_{ka}$: sağaltmaq. əlac edmək.

samsıtmaq$_{ka}$: simsitmək. sinsitmək. sincitmək. incitmək.

samursaq: sarmusaq$_{ka}$. sarmısaq. sarımsaq.

samursaq$_{ka}$: **sarımsaq**. **sarmusaq**.

samurtuq$_{ka}$: (**sam**. **sum**. **som**). **sumartıq**. yumuq qarışıq. kələf. - **samurtuq ış**$_{ka}$: içindən çıxılamayan iş.

san : **san**$_{ka.}$ **1**. sayı. sayma. **2**. itibar. **3**. şumarə. nümrə.

sana : sanğa$_{ka.}$ sanış. güman.

sanaç$_{ka}$: sağnaç. tuluğ. dağarcıq. xurcun.

sanamaq: saqmaq$_{ka}$. saymaq. samaq. sanmaq.

sanazmaq : sezinmək. sanmaq. sana yazmaq. hiss edmək.

sancaq : batraq$_{ka}$. bayraq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **sancaqlı**: bayraqlı. tuqlu$_{ka}$.

sancılmaq$_{ka}$: **1**. sancıqmaq. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. - yağı **sancqıdı**. - qoşun **sancıldı**. **2**. saşılmaq. dürtülmək. soxulmaq. saplanmaq. taxılmaq. - bayraq, ələm **sancıldı**. - piçaq ağaca **sancıldı**. **3**. toxunmaq. toxdanmamaq. çalınmaq.

sançışmaq$_{ka}$: **1**. yaxalaşmaq. saplaşmaq. taxışmaq. birbirinə sancımaq. savaşmaq. **2**. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. taxılıb qalmaq.

sandıq : qabırcaq$_{ka}$. qabqırcaq. tabut. ükək$_{ka}$. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. dağarcıq. qap. cə'bə.

sandırış$_{ka}$: **sandruş**. **1**. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş. danışıq. qavqa. mücadilə. - sabanda sandırış olsa, örtgündə irtəş olmaz: sabanda (əkində. əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz. **2**. sanrış. həzyan.

sandırışmaq$_{ka}$: sanrışmaq$_{ka}$. sanruşmaq. saçmalamaq. qavqa edmək.

sandrımaq: sanrımaq$_{ka.}$ saçmalamaq.

sandrımaq$_{ka}$: sanrımaq. saçmalamaq.

sandrış$_{ka}$: sandrış. sandruş. çəkişmə.

sandruş: sandrış$_{ka}$. sandrış. çəkişmə.

sanduvac$_{ka}$: dadlı, şirin səsli. bülbül. - dadlı ötər **sanduvac**.

sanğa$_{ka}$: **sanqa**$_{ka}$ sana.

sanıqmaq: **sağınmaq.** sanmaq. sanamaq. düşünmək. zənnətmək.

sanış : sana. səriş. güman

sanqaq$_{ka}$: çanqaq. çanaq. seqinq. sehin. səhng.

sanqamaq: **sanğamaq**. sağımaq$_{ka}$. xiyallanmaq. yuxu görmək.

sanqan$_{ka}$: **sanğan**$_{ka}$. dadı buruq olan.

sanqarmaq$_{ka}$: sanmq. saymaq. (bir şeydən saymaq. bir şeyə ilgətmək, nisbət edmək).

sanqaşmaq : sayqanmaq. öküşlənmək**.** ögüşlənmək**.**

sanq$_{ka}$: **sanğ**$_{ka}$. quş pisliği.

sanqlamaq$_{ka:}$ **sanğlamaq**$_{ka}$. quş pisləmək.

sanqlatmaq : **sanğlatmaq**$_{ka}$. **1**. tanlamq. tanqlatmaq. sanğlatmaq. şaşırtmaq. utandırmaq. **2**. quş pislətmək.

sanlanmaq: çavlanmaq$_{ka}$. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq.

sanmaq : saqmaq$_{ka}$. saymaq. samaq. sanamaq. sezinmək. sanazmaq. sana yazmaq. hiss edmək.

sanrımaq$_{ka}$: **1**. sərimək. **2**. həzyan demək. **3**. sandrımaq$_{ka}$. saçmalamaq.

sanrış : sandırış. həzyan.

sanrışmaq$_{ka}$: sandırışmaq$_{ka}$. sanrışmaq$_{ka.}$ sanruşmaq. saçmalamaq. qavqa edmək.

sanruşmaq: sandırışmaq$_{ka}$. sanrışmaq. qavqa edmək.

sanruşmaq$_{ka}$: **1**. ağız ağıza verib danışmaq. gəpləşmək. **2**. bir qonu üzərində olmayıb, hər gələ danışmaq. səfehləmək. həzyan demək. **2**. saçmalamaq. sandırışmaq. sanrışmaq.

sansar : **sarsal**$_{ka}$. **sarsal**. samura bənzər bir heyvancıq·.

sap : **1**. sıra. növbət. - sənin **sapında** mən keçdim. **2**. qılınc, bıçaq sapı. **3**. qalın. cehiz. gəlin gedən qıza qoşulan var davar.

sap : **sap**$_{ka.}$ ($_{<\,met\,>}$) **baz**$_{ka}$. **1**. yabancı. yat. sapaq. **1**. boyun$_{ka}$. tutamaq. dəsdə.

sapaq : səpük. yenik$_{ka.}$ yeğni. yüngül. xəfif.

sapamaq : sapımaq$_{ka}$. sallamaq. tərpətmək.

sapamq : səpəmək. saypamaq$_{ka.}$ israf edmək.

sapan$_{ka}$: **saban**. **səpən**. **1**. cüt, cütçü taxımı, əkinçilik ayqıtları. xış. **2**. əkinçilik. **3**. daş atan.

- **sapanla sürmək**: sabanlamaq$_{ka.}$ dabanlamaq$_{ka}$. təpmək.

sapanlamaq: sabanlamaq$_{ka}$. şuxumlamaq.

sapat : rifu.

sapbal : balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl$_{ka}$. sap. bir tel sap. söküm.

sapdal : balsap. sapbal. dalsap. saplaq. bəsbəl$_{ka}$. sap. bir tel sap. söküm.

sapı : **1**. səpi. təpi. hərəkət. təkan. **2**. öhdə. məsuliyyət.

sapıq$_{ka}$: **səpik**. **1**. çadırın açılıb bağlanan ətək bölümü. **2**. çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sıbaq. çapıq. iti. qırağu. ovçu.

sapıl : quyruq. həmrah. - qonaq sapılı. - ata **sapılı** ataş, ana sapılı anaç.

sapılmaq$_{ka}$: saplanmaq. nərsənin yanına taxılmaq, qatılmaq, qoşulmaq.

sapımaq$_{ka}$: sapamaq. sallamaq. tərpətmək.

sapınmaq$_{ka}$: sap kimi görünmək. saplamaq.

sapıtan : **sapıtqan**. **quyruq** sapıtan.

sapıtqan$_{ka}$: sallayan.

sapıtmaq$_{ka}$: sallamaq. təprətmək.

saplaq : sapbal. balsap. sapdal. dalsap. bəsbəl$_{ka}$. sap. tel. söküm.

saplamaq : təğmək. taxmaq$_{ka}$**.** taxmaq. əti şişə saplamaq. düzmək.

saplanmaq : sapınmaq$_{ka}$. üzərinə almaq. öhdələnmək.

saplatmaq$_{ka}$: sap taqtırmaq.

saplıq$_{ka}$: qılınc. bıçaq kimi şeylərə sap olmaya yarayan nəsnə.

sapmaq$_{ka}$: **saplamaq**. **1**. ipliği iğnəyə keçirmək. sap taxmaq. - yiçi iğnə **sapdı**: dərzi sapladı. **2**. bir şeyi sarmaq. buru, yığıb bağlamaq. - quş qantın **sap**. **3**. cinsindən əksiq qalan bir şeyi başqasıylə tamamlamaq.

sapturmaq$_{ka}$: **1**. ördürmək. yamatmaq. rifulamaq. **2**. gəlin gedən qıza var cehiz, qalın qoşmaq.

sapuq : sapdan çıxmış. sapmış, tərpəşmiş. caymış taymış, çaşmış.

sar : (**a** <> **ə**) **sər**.

sar : **sər**. sarılı. çulqalı.

sarağan$_{ka}$: (< **sarmaq**: yığmaq). **saran**. xəsis. cimri. paxıllıq

saraqıc$_{ka}$: **sarqıc**. **sarcıq**. yaşmaq. başörtüsü. yaşmaq.

saraquclanmaq$_{ka}$: başörtüsü örtünmək.

saran : **1**. saranq. sarınq. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz. **2**. $_{ka.}$ (< **sarmaq**: yığmaq). **sarğan**. xəsis. cimri. paxıllıq. - nəyin tutar bəkləyu, özi yeməz, **saranlığ** ağlayu, altun yığar. malın saxlar, özü yeməz \\ çimrilikdən ağlaya ağlaya, qızıl toplar.

saranq : saran. sarınq. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

saranlamaq$_{ka}$: paxıllıq, çimrilik edmək.

saranlıq$_{ka}$: paxıllıq. cimrilik.

sararmaq : sarqarmaq$_{ka}$

saray : qonuqluq$_{ka}$. qonaqlıq. toy yeri, otağı.

sarcıq : saraqıc$_{ka}$. sarqıc. başörtüsü. yaşmaq.

sardırmaq : sarlatmaq$_{ka}$.

sardırmaq : sarmatmaq$_{ka}$. səritmək.

sardırmaq : yörqətmək$_{ka}$:

sardırmaq$_{ka}$: sarutmaq$_{ka}$. sarıtmaq. səritləmək. sarmaq. qablamaq. hörmək. buxcalatmaq. çoğlatmaq$_{ka}$. çulqamaq.

sarı : **- sarı yapmaq**. sarıqlamaq$_{ka}$. sarılamaq.

sarı : (< sarmaq). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). salı (< salmaq). örtü.

sarı turma: yer kökü.

sarıçaq : **sarçqa$_{ka}$**. **1**. çəkirqə. **2**. sarılıb sürüşgən. sölpük. **- sırıçqa ər$_{ka}$**: gəvşək. təmbəl adam. **3**. yumuşaq. qorxaq. **3**. çanaq. kəkəz.

sarıçqa$_{ka}$: **sarçaq**. **1**. **sırıçqa**. çəkirqə. **2**. sarılıb sürüşgən. sölpük. **- sırıçqa ər$_{ka}$**: gəvşək. təmbəl adam. **3**. yumuşaq. qorxaq. **3**. çanaq. kəkəz.

sarıq$_{ka}$: **1**. sarı. sarı rəng. **- sarıq kəzik$_{ka:}$** sarılıq xəstəlığı. **- sarıq ərük$_{ka:}$** qeysi. **- sarıq suv$_{ka}$**: qarında toplanan sarı su. **- sarıq turma$_{ka:}$** həvic. kəşür. gəzər. gizri. **2**. çərçov. boxca. **3**. suvluq$_{ka}$. suluq. dəsmal. hovlə. **4**. yeşim$_{ka}$. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq. **5**. sarqı. çəkə. damcı.

sarıqlamaq$_{ka}$: sarılamaq. sarı yapmaq.

sarıqlıq$_{ka}$: **1**. saılıq. sarıq surıq hərhanki bir sarı rəng. **2**. sarılıq xəstəlığı olan.

sarıqmaq : kehəlmək. - ayağım **sarıqdı**. - ayağın çox sıxma, **sarqırar**.

sarılamaq : sarıqlamaq$_{ka}$. sarı yapmaq.

sarılı : sar. sər. çulqalı.

sarılıq : **- sarılıq xəstəlığı**: **sarıq kəzik$_{ka}$**. - sarılıq xəstəliyi olan: **sarıqlıq$_{ka}$**.

sarılqan : sarılıb sürüşgən. sarıçqa$_{ka}$

sarılmaq : **1**. sərməlmək. burulmaq. burşulmaq. **2**. sərtəlmək. sərt söz söyləmək. sərmək. **sarmaq$_{ka}$**. qızmaq. çıqışmaq.

sarılmaq : sarmalmaq$_{ka}$. sarmaşmaq. dolanmaq.

sarılmaq : sarsılmaq. sərilmək$_{ka.}$ əsmək. səndələmək. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.

sarılmaq : yörgənmək$_{ka}$. yürgənmək. örtülmək.

sarılmaq : yörqəşmək$_{ka.}$ yürqəşmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

sarılmaq : yürqenmək$_{ka.}$ yörqəşmək. örtülmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

sarımaq$_{ka}$: **1**. sarmatmaq. sərmətmək. bir şeyi süzmək. ayırmaq. **2**. toxumaq. düzətmək. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.

sarım$_{ka}$: **sərim**. süzgəç. bir suyuqu süzümək üçün, qapın ağzına gərilən, çəkilən parça.

sarımsaq : sarmusaq$_{ka}$. sarmısaq. samursaq.

sarınğulamaq$_{ka}$: **sərınğulamaq**$_{ka.}$ sərilib sürülmək. qaymaq.

sarınq : saran. saranq. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

sarınmaq$_{ka}$: **sarqınmaq**$_{ka.}$ bir şeyi ôrtünmək. - bir işə **sarılmaq**: bir işə qurşanmaq, girişmək.

sarıt$_{ka}$: satır. tacir. təcimən. satıcı. bəzirqan.

sarıtmaq : sarutmaq$_{ka}$. sardırmaq. səritləmək. sarmaq. qablamaq. hörmək.

sarıyağ : < **sağyaq**: **sağ yaq**: > xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ.

sarqaç$_{ka}$: qaramuq.

sarqanıq$_{ka}$: sarqayıq. heyvanların "qırq bağır" içəyi.

sarqan$_{ka}$: **1**. tikan. şoraq yerdə bitən bitgiləri sarı olduğundan bu adı almış. - **sarğan yer**$_{ka}$: çoraq yer. tikanlıq. - **sarğan qamış**$_{ka}$: quruyub saralmış qamış. **2**. süzən. çəkən. damcılayan.

sarqarmaq$_{ka}$: sararmaq.

sarqayıq : sarqanıq$_{ka.}$ heyvanların "qırq bağır" içəyi.

sarqı : dartıq$_{ka}$. ip. bağ. hörkən.

sarqı : sarıq. çəkə. damcı.

sarqı : yörgəncü$_{ka.}$ dolaq.

sarqıc : saraqıc$_{ka}$. sarcıq. başörtüsü. yaşmaq.

sarqıq$_{ka}$: qatqat. heyvanların gəviş gətirən ayqıtı.

sarqım$_{ka}$: **salqım**. (soğuq günlərdə qar kimi yağan) çiğ. qırov.

sarqın : **1**. sağqın. sağın. sarqıntı$_{ka}$. sarğıntı. sağrıntı. damla. çilə. silkinti$_{6}$. **2**. saran. saranq. sarınq. sarnaq. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

sarqıntı$_{ka}$: **sarğıntı**. **sağrıntı**. **sarqın**. **sağqın**. **sağın**. damla. çilə. silkinti$_{6}$. - **sarğındı suv**$_{ka}$: silkinti su.

sarqışmaq$_{ka}$: damlamaq.

sarqıtmaq$_{ka}$: **1**. damlatmaq. **2**. sıxıb çəkətmək. - çiləkdən su **sarqıtan**.

sarqmaq : salınmaq$_{ka.}$

sarqmaq$_{ka}$: **1**. (axar nə sızıp) damlamaq. **2**. uyuşmaq.

sarqurmaq$_{ka}$: damıtmaq. tökmək.

sarlamaq$_{ka}$: sarmaq.

sarlanmaq$_{ka}$: sarınmaq. sarılmaq. bürmək. - **suvluq** salan. - ip **sarlansın** ağaca. - **sarlaqıl** ipi yeşiyə.

sarlaşmaq$_{ka}$: sarmaqlaşmaq.

sarlatmaq$_{ka}$: sardırmaq.

sarmaçuq$_{ka}$: kiçik kiçik kəsilmiş tikələr.

sarmaq : sarlamaq$_{ka}$.

sarmaq. : çuqmaq$_{ka.}$ sıxı bağlamaq.

sarmaq$_{ka}$: **1**. qızmaq. çıxışmaq. sərtəlmək. qatıb qarışdırıb, sərt söz söyləmək. **2**. bağlamaq. qablamaq. hörmək. - **sarmamış** sütdən qayaq: qaymaq bağlamadı. **3**. olqun duruma gəlmək. sarmalmaq. sarmaşmaq.

sarmaqlaşmaq: sarlaşmaq$_{ka}$.

sarmal$_{ka}$: burşuq. çətin. sarp.

sarmalmaq$_{ka}$: sarılmaq. sarmaşmaq. dolanmaq.

sarmalmaq$_{ka}$: süzülmək. sarmatmaq. sərmətmək.

sarmaş bolmaq$_{ka}$: nərsə birbirinə qarışmaq.

sarmaş : **1**. qarışıqlıq. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. qırqın. tezik. dehşət. **2**. bir şeyin bir şeyə sarılması. **3**. müzahim. **4**. çəngəl. cənqəl. çoğul. çuğul. şər kişi.

sarmaşıq : işi sarmaşmaq olan. sarmaş. müzahim.

sarmaşıq : mantar$_{ka.}$ ağaclara sarılan bitgi.

sarmaşıq : yörgənc$_{ka.}$ ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit bitgi.

sarmaşlıq : şuluğluq. qalabalıq. tirqəş. tirkəş.

sarmaşmaq : sarılmaq. sarmalmaq$_{ka}$. dolanmaq.

sarmaşmaq$_{ka}$: **sərməşmək**. **1**. sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər **sarmaşıb** geddi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. **2**. nərsəni sarıb, çevrələyəib, torla, kamanla tutmaq. avlamaq. torlamaq. - balıq **sarmaq**. **3**. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir şey çıxmaq.

sarmatmaq$_{ka}$: sardırmaq. səritmək.

sarmısaq : sarmusaq$_{ka}$. sarımsaq. samursaq.

sarmusaq$_{ka}$: sarmısaq. sarımsaq. samursaq.

sarnaq : saran. saranq. sarınq. sarqın. (< **sarınmaq**: **sarqınmaq**: qurşanmaq). hər şeydə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

sarnıç$_{ka}$: tulum. qab.

sarnıq : sərgək$_{ka}$. sərik, sallaq, əsnək, səndələyən kimsə, nərsə.

sarp : opuzluq$_{ka.}$ obuzluq. sarmal$_{ka.}$ burşuq. çətin. sərt. güc. zor. çətin. qadır.

sarpılmaq : sarpılıb böyümək. düzəlmək. yarpatmaq$_{ka}$. iyiləşmək. ayağa qalxmaq.

sarsaqlamaq: satulamaq$_{ka}$. faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik edmək.

sarsal$_{ka}$: **sansar**. **sarsal**. samura bənzər bir heyvancıq·.

sarsıq$_{ka}$: **sasrıq**. **sassıq**$_{6}$. qatı. sərt olan hər şey. yaxımsız. kupal. gobut. - **sarsıq** söz: qatı söz.

sarsılmaq : sərilmək$_{ka.}$ sarılmaq. əsmək. səndələmək. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.

sarsılmaz : kür. gür. yiğit. dəlir. bək yürəkli. qabadayı. cəsur.

sarsıtmaq$_{ka}$: < **səksütmək**. cana gətirmək. qabalıq görsətmək. sərt, qaba davranmaq. bezdirmək. bıkdırmaq.

sart surt qılmaq$_{ka}$: "zart zurt" "fart furt" kimi səs çıxarmaq.

sart surt : "**zart zurt**" "**fart furt**" doğal səs. boşalıb dəprəşmədən, laxlamaqdan, suyun dəbərcələnməsindən. . . . . çıxan səs. - boş boş danışmaq: zart zurt edmək.

sart surt$_{ka}$: "zart zurt". "fart furt" kimi səs bildirən söz·.

sartlamaq$_{ka}$: sart (təcimən. tacir) saymaq·.

sarumaq$_{ka}$: sarmaq·.

sarutmaq$_{ka}$. : **sarıtmaq**. sardırmaq. səritləmək. sarmaq. qablamaq. hörmək.

sasıq barıq$_{ka}$: qoqmuç. sası·.

sasıq : sasıqmış. barlanmış. barıq$_{ka}$.

sasıq$_{ka}$: qoqmuş·.

sasıq$_{ka}$: saxsı·.

sasımaq$_{ka}$: sasımaq. qoqmaq·.

sasrıq : sassıq$_{6}$. sarsıq$_{ka}$. yaxımsız. kupal. gobut.

sassıq$_{6}$: sasrıq. sarsıq$_{ka}$. yaxımsız. kupal. gobut.

saşıl : **saçıl.** buraxılmış.

saşılmaq$_{ka}$: saçılmaq. açılmaq. - **saşılqan** düğün: açılan düyün.

saşılmək$_{ka}$: saşlımaq. saşülmək. sesinmək. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşılmək$_{ka}$: sesinmək. saşlımaq. saşülmək. çözülmək. ayrılmaq.

saş$_{ka}$: ürkək. - **saş** at. - **saş** uşaq.

saşlımaq : saşılmək$_{ka}$. saşülmək. sesinmək. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşmaq : <> açmaq.

saşmaq$_{ka}$: çözmək.

saşturmaq : **1**. açtırmaq. - bu düyünü **saştur**. **2**. bir nəyi başqa biriynən paylaşmaq, tax vurmaq, bitirmək. - alımıvı verimiviynən **şaçıştır**.

saşturmaq$_{ka}$: sayışmaq. kəsişmək ·. - sayışturmaq.

saştürmaq$_{ka}$: çözdürmək.

saşuq$_{ka}$: saçuq. çözük. çözülmüş. - **saşuq$_{ka}$ at**: bağ, bədsiz, boş at.

saşurmaq$_{ka}$: saçırmaq. saçratmaq. arasını açmaq. ayırmaq. - inci ilə yaşı **saşur**: mirvarid ilə göy daşı ayır.

saşülmək : saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. sesinmək. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.

saşülmək : sesinmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. çözülmək. ayrılmaq.

sata$_{ka}$: mərcan.

sataq : casut. casus.

satan : satqan$_{ka.}$ çox satan.

sataş : salım$_{ka}$. savaş. qavqa.

satıcı : satquci$_{ka.}$ sattaci$_{ka}$.

satıcı : sattaçı$_{ka.}$

satıq : ticarət. mamilə.

satıq$_{ka}$: satış. satma.

satıqlamaq$_{ka}$: satışmaq.

satıqlaşmaq$_{ka}$: satışmaq. satıqlamaq$_{ka}$.

satıqsaq$_{ka}$: satmaq istəyən.

satıqsamaq$_{ka}$: satmaq istəmək.

satınmaq$_{ka}$: satışmaq.

satır$_{ka}$: "piç1. bic. götvərən. dibiz. həramzada" anlamına sövmə.

satışqan alışqan$_{ka}$: alıp satan. - **satışqan tavışqan$_{ka}$**: alan satan.

satışmaq : satıqlamaq$_{ka}$. satıqlaşmaq$_{ka}$

satışmaq : satınmaq$_{ka}$.

satışmaq$_{ka}$: çatışmaq.

satqa$_{ka}$: mübadilə.

satqamaq$_{ka}$: 1. çeğnəmək. 2. çatqamaq. bir yol bir yola çatılmaq. uğraşmaq. - başda iki yol belə **satqayar**. 3. ödəşmək. 4. qarşılaştırmaq.

satqan$_{ka}$: satan. çox satan.

satqas : çatqas. məqsəd.

satqaşmaq$_{ka}$: çatqaşmaq. sataşmaq$_{ka.}$ saldırışmaq. rastqəlmək. qavuşmaq. sataşmaq. saldırışmaq. sayışmaq. ödəşmək. - birbirizə **satqaşmayın**. - mən ona yolda **satqaşdım**. - alım verimlə satqaşmaq: birbirnə satmaq.

satquci$_{ka}$: satıcı. sattaci$_{ka}$.

satquluq$_{ka}$: satmaya haqqı olan.

satlanmaq$_{ka}$: atılmaq. qalxınmaq. cəsarət göstərmək. cürət edmək.

satlıq : sattıq.

satma$_{ka}$: çatma. çardaq.

satmaq istəyən: satıqsaq$_{ka.}$

satmaq$_{ka}$: 1. satmaq. 2. saymaq. - **satmadan** verən, sandığın almaz.

satsamaq$_{ka}$: satmaq istəmək.

sattaci$_{ka}$: satquci$_{ka.}$ satıcı.

sattaçı$_{ka}$: satıcı.

sattıq : satlıq.

sattırmaq: satturmaq$_{ka}$.

satturmaq$_{ka}$: sattırmaq.

satulamaq$_{ka}$: faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik edmək.

saturmaq$_{ka}$: saydırmaq.

sav : . (**y** <> **v**) **say**$_{ka.}$ geyilən zireh. - **say yarıq**. dəmir qöğüslük. - **sav söyləmək**: savlamaq$_{ka}$. məsəl çəkmək.

sava : saba. sabaq. (< **sav**. savılmış, verilmiş, deyilmiş). dərs. savra. dava. şifa. ilac.

savac : öğrətən. məəllim.

savaq : (< günün **sav**rulan, **soy**ulan yeri). soyuq. batı. (# **ısıq**: doğu. şırıq. şərq). - **ısıq savuq**: doğu batı.

savaş : 1. irişmə. çəkişmə. yartış. yırtış. yırtaş. yirtəş. irtiş. irtəş$_{ka}$. əriş. ırtaş. 2. qavqaş. salım$_{ka}$. sataş. qavqa. batruş$_{ka.}$ bətrüş. bartuş. çoqı$_{ka}$. 3. qovala qaşdı. qaçut$_{ka}$. qavqa. çarpışma. 4. ixtilaf. - kişi ara

çaqlama: el içidə savaş, ixtilaf salma.

- savaş atı: ulaqa$_{ka}$.

savaş : çoqı$_{ka.}$ çaqı. çuqı. gürültü. bağırtı.

savaşmaq : çarpışmaq. toqışmaq$_{ka}$. toquşmaq. toxuşmaq.

savaşmaq : gərişmək. mücadilə edmək

savaşmaq : təpişmək$_{ka.}$

savaşmaq : tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. qızmaq. çarpışmaq.

savçı$_{ka}$: **1**. elçi. **2**. peyqəmbər. **3**. çapar. **4**. söz daşıyan.

savdıc$_{ka}$: **sapdıc**. səbəd. sələ.

savdıç$_{ka}$: **sağdış**$_{ka}$. səbət. - o **sağdış** ördi.

savğaş : sandırış$_{ka}$. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. danışıq. qavqa. mücadilə.

savıl : savla. nəğil. hikayə.

savılmaq$_{ka}$: **savulmaq**. **1**. yaşmaq. yatmaq. enmək. keçmək. - gün **savuldu**. **2**. səvülmək. yönəlmək. əğilmək. meyillənmək. - könlüm sənə **səvülür**.

savın : şöhrət. - **ayqu** savın: iyi şöhrət.

savır : son. nərsənin bitişi. - yemiş **savırı**.

sav$_{ka}$: **1**. söz. xəbər. salıq. - **savda** mundax gəlir: böylə demişlər ki. - bilgə ərən **savların**, alqıl öğüd: bilən kişilərin sözlərindən öğüt al. - təqür mənim savımnı, bilgəliqə ay: mənim sözümü bilənlərə dəğir, de. - ıraq yer **savın**, arqış gətirir: uzaq yerin sözünü, xəbərini, karvandan soruş. **2**. məktup. risalə. **3**. atalar sözü. zərbiməsəl. **4**. qıssa nəğil. rivayət. **5**. şöhrət. san.

savqarquluq$_{ka}$: suqaruqluq. sulamaq haqqı olan·.

savla : savıl. nəğil. hikayə.

savlamaq$_{ka}$: **1**. söyləmək. - otdular **savladılar** söylədilər. - olar təlim **savladılar**. **2**. sav söyləmək. məsəl çəkmək.

savlaşmaq : birbirinə sav söyləmək. salıq vermək. hərhanki bir şey üzərinə qonuşmaq.

savlaşmaq: savılışmaq. nəğil demək. ordan burdan danışmaq.

savmaq$_{ka}$: səvritmək$_{ka}$. savrutmaq. talqamaq$_{ka}$. dalqamaq$_{ka}$. dalamaq. dala vurmaq. itmək. qaqmaq. dəf edmək. rədd edmək.

savra : sava. dava. şifa. ilac.

savramaq : səvrəmək$_{ka}$. seyrəmək. savrımaq.

savramaq$_{ka}$: seyrəmək. savrımaq. səvrəmək$_{ka}$. savulmaq. **1**. azalmaq. seyrəkləşmək. savsamaq. gəvşəmək. **2**. savmaq. sağalmaq. düzəlmək. şifa tapmaq. - sökəl iqdən **savradı**. **3**. qurtulmaq. bitmək.

savratmaq$_{ka}$: boşaltmaq. - on günə evlər **savrılmalıdır**.

savrımaq : savramaq. səvrəmək$_{ka}$. seyrəmək. azalmaq. seyrəkləşmək.

savrımaq : səvrəmək$_{ka}$. seyrəmək. savramaq.

savruq : **1**. dağqın. səpik. - **savruq** söğüt: **salxım** söğüd. **2**. yayma, yayım, dağıtım işi. pəxş. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

savruqar : savrulır. - yaşı onun **savruqar**.

savruqmaq$_{ka}$: çağrulmaq. savrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.

savruqmaq$_{ka}$: savrulmaq. çağrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.

savrulmaq :savruqmaq$_{ka}$. çağrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.

savrulmaq$_{ka}$: **1**. saçılmaq. axmaq. tökülmək. sıxılmaq. - yaş gözündən **savruldu**. - tün gün durub yığlayu, yaşım mənim **savrulur**. **2**. yellənmək. yelə verilmək. - darq **savruldu**.

savrulmaq$_{ka}$: coşub qalxmaq. - çaylar savruldu.

savruşmaq$_{ka}$: savurmaq.

savrutmaq : səvritmək$_{ka}$. savmaq.

savsaqlamaq: burbamaq$_{ka.}$ buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək. burcutmaq. döndərib çöndərmək.

savsaqlatmaq: savsaqlığa yönətmək. burbatmaq. yap yup qılmaq. yubılamaq. yuplamaq. yubatmaq.

savulmaq. : talqılmaq$_{ka.}$ dalqılmaq$_{ka}$. dalınmaq. dala vurulmaq. itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. rədd edilmək.

savulmaq$_{ka}$: bulunduğu haldan ayrılmaq. bir yana əğilmək. batmaq. gedmək.

savur : göndərən. yönətən. qılavuz. rəhbər.

savurmaq :

savurmaq$_{ka}$: (**v** <> **p**) **sapurmaq**. **1**. sıplamaq. artırmaq. qoymaq.

savurnmaq : əsmək$_{ka.}$ yellənmək. yelə vermək. ələklənmək. - xərmən **əsinmək**: savurmaq. **2**. göndərmək. yönətmək. - qoşun bölündü ona, biri bura, biri ora **savruldu**. - könlüm sana **savrulur.** **3**. tüpürmək$_{ka.}$ boşaltmaq. atmaq. .

savurtmaq$_{ka}$: savutmaq. yelləmək. yelə vermək. - yelli havada xərmən **savurtallar**.

say : **- iki**$_{ka}$**. - ikinç**$_{ka}$**. - üç**$_{ka}$**. - üçünç**$_{ka}$**. - tört**$_{ka}$**. - törtünç**$_{ka}$**. - yetti**$_{ka}$**. - səkiz**$_{ka}$**. - səkqiz**$_{ka}$**. - on**$_{ka}$**. - onunç**$_{ka}$**. - yiqirmə**$_{ka}$**. - yiqirminç**$_{ka}$**. - qırq**$_{ka}$**. - səksün**$_{ka}$: sək**i**z on. **toquz on**$_{ka}$: **toqsun**$_{ka}$: **doxsan.** - **toquz**$_{ka}$**.** - **yüz**$_{ka}$.

say : **say**$_{ka.}$ (**y** <> **v**) **sav**. **1**. geyilən zireh. - **say yarıq**. dəmir qöğüslük. **2**. istək. arzu. - sayın nə. - bu saydan keçmək olmaz.

saya : {(< **sala**. **sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq). salmaq. sarmaq}. aqır. ağır. ağrı. hörmət. - sizin **ağrız**: sayaz. - **ağrı** olmasaydı kişidə, daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görən ağırlar: **saya** görən **sayınlar**.

sayağlamaq: qonurmaq. düəltmək. ışıqlatmaq. - qılınc **qonurmaq**.

sayaq : məxsus. - özünə **sayaq**: özünə məxsus.

sayalamaq: (**d** <> **y**) sadalamaq. sayramaq. danışıb danışmaq. səfehləmək.

sayamaq : saymaq. sadamaq$_{ka}$. sadalamaq. - onları **sada**.

sayan : qayan. e'tina edən.

sayaş : sayraş. sirud.

sayavan: (< **sala**. **sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq). salmaq. sarmaq.

saydırmaq : saturmaq$_{ka}$**.**

saydırmaq: saturmaq$_{ka}$.

sayı : sayma. ad etibar. **san**$_{ka}$**.**

sayılı : **sanalı**. **sanaqlı**$_{6}$. **sağlıq**$_{ka}$. sayılı olan hər nərsə.

sayılqan etilqan: birçox işlərə girən çıxan·.

sayın : aqırlıq$_{ka}$. möhtərəm. - **sayın**, aqırlıq kişi: möhtərəm kişi.

sayınlamaq : saymaq. ullamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq.

sayış$_{ka}$: **1**. sağış$_{ka.}$ sayma. **1**. zəmanət. - mən ona **sayış** verdim.

sayqanmaq: sanqaşmaq. öküşlənmək**.** ögüşlənmək**.**

sayqı göstərmək: hesab aparmaq. turquqlanmaq.

sayqılama : saylama. ağırlıq.

sayqılı : ağır. hörmətli. möhtərəm.

saylama : sayqılama ağırlıq.

sayma : sağış$_{ka.}$ sayış$_{ka}$

saymaq : (**d** <> **y**) sadamaq - **sada** mal: sayılı tavar.

saymaq : **1**. qaymaq$_{ka}$. e'tina edmək. təvəccüh edmək. - gerü görüb **qaymadın**: geri baxıb saymadın. **2**. sayınlamaq. ullamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq. dəğər vermək. işləmək. edmək. edqərmək.

edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. **3**. sağmaq. samaq. sanamaq. sayamaq. sadamaq$_{ka}$. sadalamaq. - onları **sada**.

saypamaq$_{ka}$: sapamq. səpəmək. israf edmək.

saypatmaq$_{ka}$: israf ettirmək. sərf edmək.

sayram suv$_{ka}$: topuqtan yuxarı çıxmayan sığ, dayaz su.

sayramaq : çoxlu bollu söyləmək. oxumaq. şaqımaq. ötüşmək. saçmalamaq. həzyan edmək. - **yanşaq** dilim sayramaq: boş boş sözlər söyləmək. - oturub dedilər **sayraşdılar**. - quşlar **sayraşdı**: oxuşub ötüşdülər.

sayramlanmaq$_{ka}$: hər nəyin səyrəlib, seyrəkməsi, azalması, sığlaşması, çəkilməsi.

sayraş : sayaş. sirud. davamlı olub ağızda, yadda olan söyləv.

sayratmaq : sərmətmək$_{ka.}$ ayırd edmək. sıçratmaq. süzdürmək.

sayratmaq$_{ka}$: çox söylətmək.

saytuq : **tuqsay**. hesabın cəmi.

saziş : tinləş. tinəş.

seçgin : gözdə.

seçmək : ayırmaq. öqürmək. öyürmək.

sefinc$_{ka}$: məmnun olma. səvinc. sevinc.

sehin : səhəng. seqinq. sanqaq$_{ka.}$ çanqaq. çanaq.

seqinq : sehin. səhəng. sanqaq$_{ka.}$ çanqaq. çanaq.

sel : axınc$_{ka}$. axın. qəlnğiz$_{ka}$. gəlğiz. - axınlar axdı.

serdən$_{6}$: çoxdan. çoxraq, çox, artıq olmaqdan - kəmdən olması, **serdən** yeğdir.

sesinmək : **1**. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. saşülmək. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək. **2**. aşlımaq. saşülmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. çözülmək. ayrılmaq.

sevdiri : bəyəndiri. tə'rif.

sevgi : səvüklü**.** öküş. umac. istəkli. məhbub.

sevgil : sevilən. səvük$_{ka}$**.** səvük. sevik. əziz. tuzaq. tuzağı**.** tuzqıya**.** gözəl. məhbub.

sevgisiz: səvüqsüz$_{ka}$**.**

sevik : **səvük**. sevgili. məhbub. əziz. eşq. mə'şuq.

sevilmiş : situdə. öqülli. öğülli. ökülli.

sevimli : alqar. bəğənli. yaya. istəkli. meyilli.

sevimsizləşmək: yaramazlaşmaq: isizlənmək$_{ka}$.

sevinc : (# **bükünc**) .

sevinc : **1**. səfinç$_{ka.}$ aşıq. yaşıq. eşq. ışıq. - öküş **sevinc** bolsa, qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdi. **2**. qələyan. qanıq$_{ka}$. qanıt. **3**. öğünc. ökünc. öğünmə. iftixar. **4**. ərik. irik. rahat. **5**. yaşın. şadlıq.

sevingən : qatqurqan. qasqurqan. qaqqıldayan. çox öğünən. öğüngən. çox qüləyən. qaturqan.

sevinmək : yarutmaq. yaşutmaq. şad olmaq. keflənmək. kef eləmək.

sevişmə : sürüş. cütləşmə. cüfgiri.

sevmək$_{ka}$: **1**. nərsəni özləmək, istəmək. - **tayğan** yügürgəni, tülkü sevməz: iti qaçan tazını, tülkü sevməz. **2**. bəyəndirmək. tə'rifləmək. **3**. aşuqmaq$_{ka.}$ bir şeyə yönəlmək. nərsəni özləmək. istəmək. arzulamaq.

sevnik : yaşut. şad. yarud. açıq. könik. könül. həyəcanlı.

sevük$_{ka}$: **sevik**. məhbub. dilbər. əziz. - dedim ona sevük.

seyrək : (**y** <> **d** <> **z**) **səyrək**. **səzrək**. **sədrək**. **1**. incə. nazik. gəvşək. boş. şol. tozar. - **seyrək** bez: nazik parça. **1**. açıq. gen. - səyrək don.

seyrəmək : savramaq. savrımaq. səvrəmək$_{ka}$.

seyrəmək : səvrəmək$_{ka}$. savramaq. savrımaq.

seyrəşmək: sədrəşmək$_{ka}$. səyrəşmək$_{ka}$. sədrəşmək$_{ka}$. incəşmək. nazikmək. gəvşəmək. boşalmaq. şollaşmaq. tozarmaq. - parça **seyrəşdi**. - bodun **sezrəşdi**: xalq dağılışdı.

seyrətmək : **sədrətmək**. **səzrəşmək$_{ka}$**. **səyrəşmək$_{ka}$**. incəltmək.

sezinmək : saqımaq$_{ka.}$ sağımaq. görünmək. quşqanmaq. fikirləşmək. sanmaq. sanazmaq. sana yazmaq. hiss edmək. - bunu onun sözündə **sezindim**. - turqunu mançu **sezinmə**: sovqatı əl müzdü sanma.

seziş : **sızıq**. səzik$_{ka}$. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn. sezmə. sezik$_{ka}$. güman. həds.

sezmə : **sızıq**. səzik$_{ka}$. seziş. çək. çəkə. güman. zənn.

sezmək : sezikmək$_{ka}$. çəkəmək. güman, həds, zənn edmək.

səbəd : savdıc$_{ka}$. sələ.

səbət : sağdış$_{ka}$ savdıç$_{ka}$. - o **sağdış** ördi.

səçə$_{ka}$: sərçə. çıçalaq. quşqaç. çümçük.

səçilmiş : ötrüm$_{ka.}$ ödrüm$_{ka.}$ ötründi$_{ka}$: ödründi$_{ka.}$

səçim : ötrüş$_{ka.}$ ödrüş$_{ka.}$ ayrış.

səçip ayırmaq: uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. üzürmək. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.

səçişmək : **saçışmək$_{ka}$**. **1**. ötgürüşmək. ötrüşmək$_{ka.}$ ayrışmaq. ayırd edmək. **2**. atışmaq.

səçmə : daluq. taluq$_{ka.}$

səçmək : talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. ayıq seçikləmək.

sədrək ka : (**y** <> **d** <> **z**) **seyrək**. **səyrək**. **səzrək**. **1**. incə. - **sədrək böz**: seyrək bez. **2**. **səkrək.** seyrək ortük. - **səzrək qapı**: barmaqlıq. nərdə.

sədrək qapuqka: barmaqlı qapı.

sədrəməkka : incəlmək. seyrəmək. seyrəkləşmək. əpriyib, yuşanıb nazikləşmək. ərpimək, əprimək. - paltarlar **sədrədi**: ərpidi, əpridi.

sədrəşməkka: (**d** <> **y**) seyrəkləşmək. - el **sədrəldi**: yüngülləşdi, dağılışdı.

sədrətməkka : (**d** <> **y**) səyrətmək. seyrək duruma gətirmək.

səf : çərik. **- səf çəkilmək**: sıralanmaq. dizilmək. düzəlmək. çərgəşmək$_{ka}$.

səggi : qötrüm$_{ka}$**.** dik yer. qaldırım. diqqan. supaça$_{6}$. kürsi.

səhəng : seqinq. sehin. sanqaq$_{ka.}$ çanqaq. çanaq.

səq : **sək**. **səkə**. **1**. çatlaq. - **səkə** qab. **2**. budala. axmaq. səfeh.

səqə : **səkə. sək**. **1**. çatlaq. - **səkə** qab. **2**. budala. axmaq. səfeh.

səqi : **səki**. bax > **tək**$_{ka}$

səqirt : **səgirt**. qaçırt. - atı **səkirt**: qaçırt.

səqirtmək : **səğirtmək**. **səkirtmək**$_{ka}$**. səkrəmək**. **səkrimək**. qoşturmaq. qaçtırmaq. sıçratmaq. atlatmaq. qoğalamaq.

səqitməkka : **səkitmək**$_{ka}$. **səktirmək**. şaşırmaq. çaşdırmaq. caydırmaq. - o məni **səkitdi**.

səqnik : **səğnik**. bax > **amul**. yamul. yasul. yatul. sakin. rahat.

səqrək : **səkrək**. **səkrək**$_{ka}$**.** barmaqlıq. nərdə. seyrək ortük.

səqrəmək : **səkrəmək**$_{ka}$**. səkirtmək**. **səkrimək**. qaçmaq. sıçramaq. atılmaq. - yoqar qopub **səkrəlim**: yuxarı qalxıb atılalım.

səqrətmək: **səkrətmək$_{ka}$**. **1**. sıçratmaq. - atı arxdan səkrətib geddi. **2**. atlatmaq. atlamaq. qaçırmaq. salmaq. - yazını oxurkən, bir sözü **səkrətti**: qaçırdı. **1**. qaçıtmaq. atlamaq. salmaq. düşürmək. - on sözdən birin **səkrətdi**. - pitiyi oxuda, ama hər iki xətdən birin **səkrətdi**.

səqrik : **səkrik**. **sıqrıq**$_{ka}$**.** sikrik. saqraq$_{6}$. atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək səkrik yer. qırıq, atlaq yer. dağda atlamaqla geçilən yer. **- sıqra**$_{ka}$: iki dağ arasındaki geniş dərə.

səqrimək : **səkrimək**$_{ka}$. **səğirtmək**. **səkrəmək**. qaçmaq. sıçramaq. atılmaq. - suya **səkrimə**: atılma.

səqrişmək: **səkrişmək**. **səğrişmək**. **səkrişmək**$_{ka}$. qoşuşmaq. qaçışmaq. sıçraşmaq. atışmaq.

səqritmək$_{ka}$: **səkritmək**$_{ka}$. sıçratmaq. atlatmaq·.

səqsun$_{ka}$: **səksün**$_{ka}$. sayıda səksən. səkiz on. səggiz on.

səqtirmək$_{ka}$: **səktirmək**$_{ka}$. **səkitmək**$_{ka}$. səgitmək$_{ka}$. şaşırmaq.

səqü$_{ka}$: **səkü**$_{ka}$. **saku**. **1**. tükan. **2**. səki.

sələ : savdıc$_{ka}$. səbəd.

sələk : yumuş. ulaq. yola. sam. saf.

səmər qənd: < **səmiz kənd**$_{ka}$: böyük qala, şəhər.

səmər : yük döşəyi. palan. bağırçaq$_{ka}$. barqıraç.

səmirtən : çivgin. - **səmirtən** yemək: çivgin aş$_{ka}$.

səmirtmək: səmritmək$_{ka}$.

səmiz : **səmüz**$_{ka}$. **səmin**. **səmir**. böyük. şişik. çağ. - **səmiz kənd**: > səmər qənd.

səmizləşmək: səmrişmək$_{ka}$.

səmizlik$_{ka}$: səmirlik.

səm$_{ka}$: əlac. dərman. - **əm səm**. dava duva.

səmrimək$_{ka}$: səmirmək. yağlanmaq.

səmrişmək$_{ka}$: səmizləşmək. səmrəşmək.

səmritmək$_{ka}$: səmirtmək.

səmürqüq$_{ka}$: bülbülə bənzər bir qu.

səmüz$_{ka}$: səmiz. səmir.

sən : **sa**$_{ka}$. sin$_{ka}$. - **sənə** verdim: **saa** verdim.

səndələmək: sərilmək$_{ka.}$ sarılmaq. əsmək. sarsılmaq. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.

səndələyən: sərgək$_{ka}$. sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, kimsə, nərsə.

səngər$_{ka}$: bax > **sınır**. qala. basur. dayanmaq, durmaq yeri. istihkam.

sənqil : **sənğil**$_{ka}$. **1**. siyil. zigil. səpgil. ləkə. **2**. çiğit xəstəlığı.

sənləmək$_{ka}$: "**sən**" diyə aytamaq. "**siz**" in qarşıtı. (kiçik sayılmaq).

səpəmək: sapamq. saypamaq$_{ka.}$ israf edmək.

səpən : **saban**$_{ka}$. **sapan**. **1**. cüt, cütçü əkinçilik taxımı, ayqıtları. **2**. əkinçilik. **3**. daş atan.

səpi : sapı. təpi. hərəkət. təkan.

səpik : **sapıq**$_{ka}$. **1**. yayrıq. səprik. yayınq (**y** <> **t**) yatınq. **2**. çadırın açılıb bağlanan ətək bölümü. **3**. savruq. dağqın.

səpiləmək$_{1}$: ərikləmək$_{ka}$. yağlayıb, yuşaldıb, şumallamaq. - dəri ərikləmək: dəri. dəbbağlamaq.

səp$_{ka}$: gəlinin malı olan cehiz.

səprik : yayrıq. səpik. yayınq (**y** <> **t**) yatınq.

səptürmək$_{ka}$: qalınlamaq. cehizləmək.

səpük : sapaq. yenik$_{ka.}$ yeğni. üngül. xəfif. (> **səbok**$_{fars}$)

sər : (**ə** <> **a**) **sar**. sarılı. çulqalı.

sərçə : səçə$_{ka}$. çınçara. çınçarqa$_{ka}$. saça. çıçalaq. quşqaç. çümçük. - tüppəklə **çümçük** atıladıq. - sərçə barmaq. sırça barmaq: **çıçalaq**$_{ka}$.

sərgək$_{ka}$: sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə.

sərgəkləmək: sərik sərik, əsə əsə, sarıla sarıla, səndələyə səndələyə, yalpa yalpa, ləpələnə ləpələnə, düşəyaza yerimək. - əsrük **sərilə** gedi.

sərik : **1**. sərgək$_{ka}$. sallaq, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə. **2**. sırıf. sərin. çınqıraq$_{ka.}$ çınraq. çınqar. açıq. ulus.

sərilmək$_{ka}$: sarılmaq. sarsılmaq. əsmək. səndələmək. yalpıb, ləpələnib düşəyazmaq.

- əsrük **sərilə** gedi.

- **sərilib sürülmək**: sarınğulamaq$_{ka}$. sərınğulamaq$_{ka.}$ qaymaq.

sərim : **sarım**$_{ka}$. süzgəç. bir suyuqu süzümək üçün, qapın ağzına gərilən, çəkilən parça.

sərin : **1**. səbr. səbir. - **sərin !**: səbr elə. - **sərin qıl**: səbr elə. **2**. səbirli. dözün. dözümlü. utun. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi. **3**. sərik. sırıf. çınqıraq$_{ka.}$ çınraq. çınqar. açıq. ulus.

- gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu **sərin** qıl: gəlsə belə çətinlik, keçər deynə, dözüm qıl.

sərinğüləmək$_{ka}$: sərilib sürülmək. qaymaq.

sərinmək$_{ka}$: sabrətmək.

səriş : göstəri. numayiş.

səritləmək$_{ka}$: sarutmaq$_{ka}$. sarıtmaq. sardırmaq. qablamaq. hörmək.

səritmək : sarmatmaq$_{ka}$. sardırmaq.

sərkək$_{ka}$: **sərrək**. sərxoş. sallaq (keflilərə tay, sallana sallana yeriyən).

sərkəkləmək$_{ka}$: yalpalanmaq. yellənmək. iki yana sallanmaq.

sərqər$_{ka}$: sərkər$_{ka}$. sərkar. yol kəsən. haydut. qarqman. oğru.

sərmək$_{ka}$: **1**. sarılmaq. sərtəlmək. sərt söz söyləmək. **sarmaq**$_{ka}$. qızmaq. çıqışmaq. **2**. toxdaxlıq, dözüm göstərmək. səbr edmək. - o məni **səritdi**. **3**. döşəmək. yerə salmaq. - döşək **sərib** yatdıq: döşüyüb - pitikləri **sər**: döşə. **4**. göstəri yapmaq. nümayiş vermək. - **sərilmiş** piyeslər: döşənmiş piyeslər.

sərməlmək : sarılmaq. burulmaq. burşulmaq. - işlərimiz örtülüb **sərməldi**: qarışıb buruşdu.

sərməşmək: **sarmaşmaq**$_{ka}$: **1**. sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər **sarmaşıb** geddi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. **2**. nərsəni sarıb, çevrələyəib, torla, kamanla tutmaq. avlamaq. torlamaq. - balıq **sarmaq**. **3**. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir şey çıxmaq.

sərmətmək$_{ka}$: sayratmaq. ayırd edmək. sıçratmaq. süzdürmək. (bir şeyi sudan ayırıp çıxartmaq). arıtmaq. ayırmaq. nərsəni suyundan almaq.

sərrək : **sərkək**$_{ka}$: sərxoş. sallaq (keflilərə tay, sallana sallana yeriyən).

sərt : $_{<\ met\ >}$ **tərs**$_{ka.}$ qasınq$_{ka.}$ bərk. qat. qos. qas$_{ka}$. qaz. sarp. güc. zor. çətin. qadır. çaqruq$_{ka}$. qatı. bərk.

sərtəlmək : qatınmaq$_{ka}$. sərt söz söyləmək - sarılmaq. sərmək. **sarmaq**$_{ka}$. qızmaq. çıqışmaq.

sərtləşmək: **1**. çıqrışmaq. çuqrışmaq. bərkişmək. **1**. kötüləşmək. pisləşmək. çalpaşmaq$_{ka.}$

sərtləştirmək: sağrılamaq. sağırlamaq.

sərü$_{ka}$: taxca. üzərinə şey şüy sərilib, düzülüb qoyulan yercik.

səs gəlmək: yanğqulamaq$_{ka}$. səs vermək. yanqılamaq.

səs vermək: yanğqulamaq$_{ka}$. yanqılamaq. səs gəlmək.

səs : - **səs səsə vermək**: ündəşmək. qoşulub birgə oxumaq.

səsqış : **səsqıyış**. qıqırış$_{ka.}$ qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

səsqıyış : **səsqış**. qıqırış$_{ka.}$ qıylaş. hay küyəş. hay küy. haykırış.

səsləmək : ünləmək. səs vermək.

səsləndirmək$_{ka}$: irdəmək. oxumaq. havalandırmaq. çığıl çığıl ettirmək: çılratmaq$_{ka}$.

səsləyən : ünləyən. səs verən.

səssiz : ündış. ünsüz. sakin.

səvda : ütik$_{ka.}$ üdiq$_{ka}$. ötik. özik. aşq. səvqi coşması. həsrət.

səvinmək$_{ka}$: səvinmək. səvünmək. qutruşmaq$_{ka.}$

səviş səğiş: seviş səgiş.

səvqətmək. döndürmək. əğirmək. əkirmək. çevirmək. bir yeri quşatmaq. sarmaq.

səvqi : ötiq$_{ka.}$ ödiq$_{ka}$. üdiq.

səvrəmək$_{ka}$: seyrəmək. savramaq. savrımaq.

səvrəmək$_{ka}$: seyrəmək. savramaq. savrımaq.

səvritmək$_{ka}$: keçirmək. vazkeçmək. ərtürmək$_{ka}$. bağışlamaq. qəbullənmək.

səvritmək$_{ka}$: savrutmaq. savmaq. **1**. soymaq. boşaltmaq. bir nərsəni işi bitirmək, qutarmaq. tamamlamaq. - ər işin **savratdı**. **2**. işdən soğumaq, vaz keçmək. nərsəni başdan çıxarmaq. **3**. sevdirmək.

səvük : sevik. sevgili. seviiən. məhbub. əziz. eşq. mə'şuq. - aydım anğar **səvük**: dedim ey sevgili.

səvüklük$_{ka}$: sevgi.

səvüksüz$_{ka}$: sevgisiz.

səvülmək : savılmaq$_{ka}$. yönəlmək. əğilmək. meyillənmək. - könlüm sənə **səvülür**.

səvünmək$_{ka}$. sevinmək.

səyrək : (**y** <> **d** <> **z**) **seyrək**. **səzrək**. **sədrək**. bax > **seyrək**

səyrəmək : **1**. kəmlənmək. kəmgərmək. azalmaq. **2**. söyləmək. təlim. çox. **- yanşaq** səyrər: gəvəz çox söylər.

səyrəm$_{ka}$: dayaz. sığ$_1$. - **səyrəm** su.

səziq : **sezgig**. **səzik**$_{ka}$. **sızıq**. seziş. sezmə. çək. çəkə. quşqu. güman. zənn. - kimə **sezik** sezirsiz. - kimsəyə sezik qalmadı. - **seziksiz** yerdən gələn daş, yarar baş.

səziqmək$_{ka}$: sezmək.

səzrək : (**y** <> **d** <> **z**) **seyrək**. **səyrək**. **sədrək**

sıbaq : **sıbağ** bax > **sibək**$_{ka}$. çibək$_{ka}$. çıbaq$_{ka}$. çapaq. sapıq. çapıq. iti. qırağu. ovçu.

sıbızqu$_{ka}$. : sıbuzqu. tütək.

sıb$_{ka}$: **sıp**. iki yaşına qirmiş olan tay.

sıbuzğu$_{ka}$: **sıvızqı**. **sıvzaq**. sırıl sırıl, sıvıl sıvıl ötən tüb, ney. düdüq. tütək. - **sıbuzğu** ötürrmək: qamış, ney çalmaq.

sıbuzqu : sıbızqu$_{ka}$. tütək.

sıcaq : issi. isək. mehriban.

sıçan : pox tökən. (# **saçan**: paylayan). - **tarla sıçanı**:kələkü$_{ka}$. - **çöl sıçanı**. buzağu dili$_{ka}$.

sıçıtmaq$_{ka}$: sıçırtmaq. boşaltmaq. yox edmək. - biz onu **sıçıtdıq**.

sıçqaq$_{ka}$: sıçırqan. sıx sıx sıçan.

sıçqan$_{ka}$: sıçan.

sıçramaq : saçramaq$_{ka}$. suçqurmaq$_{ka}$. taprımaq. - at **suçqurdu**.

sıçraşmaq : qalışmaq$_{ka.}$ qalxışmaq. tapraşmaq. təprəşmək. çalqaşmaq.

sıçratmaq$_{ka}$: **sucıtmaq**$_{ka}$. **1**. saçratmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. qarturmaq$_{ka}$. daldırmaq. tıqdırmaq. quşqutmaq. qudurtmaq. ürkütmək. **2**. sərmətmək$_{ka.}$ sayratmaq. ayırd edmək. süzdürmək. **3**. atlatmaq. təprətmək. təbrətmək - suyu boğazıma **qarturdı**: qaçıtdı.

sıçrayan : qaltan. qalqıtan. qalxan. çaban.

sıçturmaq$_{ka}$: sıçtırmaq.

sıdı$_{ka}$: sınmış. sıqmış. dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş. - sıdı nə: **sadı** nə: dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş.

sıdıq$_{ka}$: (**t** <> **z**) **sizik**. **1**. sidik. südük. sızıq. sıyıq. cırıq. sırıq. yırıq. yarıq. **2**. paltonun, kotun qabaqdan açılan hər bir bölümü.

sıdırqaq$_{ka}$: bax > **sıyırqaq.**

sıdırqan$_{ka}$: sıyıran. sıqan. sıqyan. qıran. üzən.

sıdırmaq$_{ka}$: sıyırmaq. siyirmək.

sıdrılmaq$_{ka}$bax > **sıyrılmaq.** nərsəni incədən incəyə sezmək.

sıdrım$_{ka}$: **sıyrım**. **1**. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. **- sıdrım ışlıq ər**$_{ka}$: işində qayım olan. iş adamı. **2**. sırım. şallaq. təsmə.

sıq : **sığ**. **sıx**. **1**. həcm. tutu. tutar. **2**. az. **3**. adların sonuna gətirilən bənzətmə əki. **4**. səyrəm$_{ka.}$ dayaz$_2$. gənqəs$_{ka.}$ az. qolay. xəfif. - **səyrəm** su. **5**. sıxışıq. tıxma. birbirinə girmiş.

- bu qarı **oğlansıq**: bu ağ birçək, qodux qılıqlıdır.

- **sasığ barığ**: qoxumuş iylənmiş.

sıqamaq$_{ka}$: sığamaq. oxşamaq. nazlamaq.

sıqan : **sığan**. sığanmış, yumşanmış. yumşaq. silik. saf. tovsuz. **sıqan saç**$_{ka}$: sığanmış, yumşaq saç. silik, saf saç. qıvırcıq olmayan saç.

sıqar : **sığar**. **sığra**$_{ka}$. iki dağ arasındaki dərə.

sıqdatmaq$_{ka}$: **sığdatmaq**. **sıxdatmaq**$_{ka.}$ ağlatmaq.

sıqıb çəkətmək: **sıxıb çəkətmək**. sarqıtmaq$_{ka}$.

sıqılmaq$_{ka}$: **sıxılmaq**. **1**. qısqılmaq. qısılmaq$_{ka.}$ (bir durumda) qalmaq, bacamamaq. **2**. təvinmək$_{ka}$. təğinmək$_{ka}$. dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. **3**. yaçanmaq$_{ka}$. sıxılmaq. utanmaq. ucunmaq.

sıqıncaq: **sığıncaq**. yamlan$_{ka.}$ turuq$_{ka}$. pənahqah. pənahqah

sıqınmaq: **sığınmaq**. **1**. girtgünmək. girtinmək. pənah aparmaq. inanmaq. gerçinmək. güvənmək. - tanrım sənə **girtünürəm**. - kirtgünüm aldı məndən. **2**. **sıxınmaq**. munğuqmaq$_{ka}$. bunlanmaq.

sıqıntı : **sıxıntı.** munğ$_{ka}$. bun. tolaq. dolaq. tolqaq$_{ka}$. dərd. ağrı. saxınma. sağınc. qayğı. həsrət. zəhmət. kətən. qatan. qınaq. əzab. iztirab. mehnət. **- sıxıntiya soxmaq**: munğqarmaq$_{ka}$. bunaltmaq.

sıqıntılı : **sıxıntılı**. munğluq$_{ka}$. bunlu.

sıqır : **sığır**. (< **sıq**. **sığırmaq**: yığmaq). **1**. avları qoğub, avlaq yerinə sığdırb avlamaq. sürgün avı. **1**. sığır. sığrış. fışqa. **1**. öküz. öd. ud$_{ka}$. - **suv sıqır**$_{ka}$. - sıqır kimi heyvanların axırda yattığı yer: **udluq**$_{ka}$. - yaban sığırı: **sığun**$_{ka}$. - yaban sığırı: **qutuz**$_{ka}$. - yaban sığırı buynuzu: **qaltuq**$_{ka}$. - yaban sığırı yiyəsi: **qutuzluq**$_{ka}$.

sıqırcıq : sıqırçuq. sığırcıq quşu.

sıqırcuq : sıqırçıq. sığırcıq quşu.

sıqırqan$_{ka}$: **saqırqan**. **1**. böyük sıçan. qəmə. **2**. cəvəndə.

sıqırlamaq: sığırdan saymaq. sığıra alıq (nisbət) edmək.

sıqırlıq$_{ka}$: sığırlı. sığır yiyəsi.

sıqırmaq$_{ka}$: **1**. (**s** <> **t**) tığırmaq. şığırmaq. **1**. çığırmaq. **1**. ıslıq çalmaq. fışqa çalmaq. - sığtırmaq: tıqtırmaq. - bunu qaba sığdır.

sıqışdırmaq: **sıxışdırmaq**. sıxmaq. oyqurmaq$_{ka.}$ cəzalamaq. tənbih edmək.

sıqışıq : sıx. tıxma. birbirinə girmiş.

sıqış$_{ka}$: **sıxış**. itişmə. çarpışma.

sıqıştırılmaq: **sıxıştırılmaq**. oyulmaq$_{ka}$. incinmək.

sıqıştırmaq : tıqratmaq$_{ka}$. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq. öğrətmək. möhkəmlətmək.

sıqıt$_{ka}$: **sığıt**. **sığtı**. **sıxıt**. **1**. göz yaşın sıxıb çıxartma. ağlama. ağlayı. zırıltı. **2**. çox ağlayan. **3**. ağlama. ağlayı.

sıqlışmaq$_{ka}$: sığışmaq. sıxışmaq.

sıqmaq : **sığmaq**. **sıyumaq**. **1**. yerləşmək. qoyuşmaq. oturmaq. düşmək. - unu qaba **sığ**. - bu sözü onun ağzına **sığ**. - ağza **sığmayan** qarna **sığmaz**. - könülə sığan söz de, qarnıva sığan yuz ye. **2**. təsir edmək. toxunmaq. qoymaq. **3**. qapurmaq$_{ka.}$ - biləzik əlimi **qapurur**. **4**. sığmaq. oturmaq. yerləşmək. - söz odur candan qopa, **könlə** sığa.

sıqman$_{ka}$. : üzüm sıxma çağı.

sıqnaq : **sığnaq**. turaq$_{ka}$.

sıqra$_{ka}$: **sığar**. **səkrik**. iki dağ arasındaki geniş dərə.

sıqrıq$_{ka}$: **səkrik**. səkrik yer. qırıq yer. dağda atlamaqla geçilən yer.

sıqrış : **sığrış**. **1**. sıqır. sığır. fışqa. **2**. əməkdaşlıq.

sıqrışmaq: **sığrışmaq**$_{ka}$. sığtaşmaq. əməkdaşlıqla bir işi yerinə qoymaq.

sıqrışmaq$_{ka}$: sıxrışmaq. ıslıqlaşmaq.

sıqtamaq: **sığtamaq**. **1**. ağlamaq. yığlamaq. ıqlamaq. **2**. cırlamaq. carlamaq$_{ka}$. bağırmaq. çoqlamaq. yıqlamaq. sığtamaq.

sıqtaşmaq$_{ka}$: (**t <> ı**) yığlaşmaq. carlaşmaq$_{ka}$. ağlaşmaq. ıqlaşmaq. bağrışmaq. kükrəşmək.

sıqtatmaq: **sığtatmaq**. sıxıb suyun çıxartmaq. ağlatmaq. - sənin yoxluğun **sığtatdı** məni.

sıqtı : **sığtı**. **sığıt**. **sıxıt**. **1**. göz yaşın sıxıb çıxartma. ağlama. zırıltı. **2**. çox ağlayan.

sıqtırmaq$_{ka}$: **1**. **sıxdırmaq**. bir şeyi sıxıb suyun çıxartmaq. - üzüm **sıxtırmaq**. **2**. **sığdırmaq**.

sıqun : **1**. **sıqun otı**$_{ka}$: **adam kökü**. kökü adama bənzəyən bir ot. sevişmə gücün çoxaltır. **2**. yaban sığırı. dağ geçisi təkəsi·.

sıqurmaq$_{ka}$: sığdırmaq.

sıqzaq : **sığzaq**$_{ka}$. **1**. sırıq. sıdıq. cırıq. yarıq. dişlər ara açıqlıq. **2**. xilal. - diş **sığzağı**.

sıqzalmaq$_{ka}$: bir şeyi bir şeyə sığdırmaq. sıxıştırmaq.

sıqzamaq$_{ka}$: **1**. dişi xilal ilə qurcalamaq. **2**. başmaqda tikiş arasına parça qoyaraq sızqı yapmaq. iki şeyin arasına bir şey sıxıştırıp qoymaq.

sıqzıq : **sığzıq**$_{ka}$. **1**. iki şeyi arasında oturub, birləştirən nərsə. iki dikiş arasına sığdırılan gön, qaytan. **2**. yamalıq. yamaqlıq. **2**. qurquşum. löhüm. **2**. araçı. mıyançı.

sımaq$_{ka}$: sıturmaq$_{ka.}$ qırmaq. kəsmək. qırmaq. pozmaq. yenmək. qələbə edmək. - toxum büzüb, quyruqda pıçaq **sıma**.

sımsımraq$_{ka}$: bir çeşit yemək.

sın : **sın**$_{ka}$ **1**. boy. bos. - **sınlı**: boylu boslu. - **boylıq sınlıq** kişi: uzun boylu hekəlli kişi. (**sinn**. **sənəərəbcə**) **2**. qəbir. yerçü$_{ka}$. **1**. qırağ. qıyı. - **sınardan** yeri. - çay **sınında**. - çay **sını**.

sınalmaq$_{ka}$: sınanmaq. öğrəşilmək.

sınalmaq$_{ka:}$ sınanmaq$_{ka}$. öğrəşilmək.

sınama : tapzuğ$_{ka}$. təpzük. tapızqu. tapızquq. tapışmaq$_{6}$. tapmaca$_{2}$. bilməcə.

sınamaq$_{ka}$: sınalmaq$_{ka}$. öğrəşilmək. dənəmək.

sınamamaq : - **sınamasa**, ər sınar, sağınmasa utsuqar: düşünməsə, quşqarmasa, utuzar. (dənməsə aldanar, gözləyib diqqət edməsə utuzar).

sınanmaq$_{ka}$: sınalmaq$_{ka.}$ öğrəşilmək.

sınarlamaq: **sınğarlamaq**$_{ka.}$ təkləmək. bucaqlamaq.

sınasıq : sınqrasıq. sınrasıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınatmaq$_{ka}$: **1**. sınağa çəkmək. sınağa qonu edmək. - onu işə götürmədən, **sınatın**. **2**. kimsəni sınağa iyələndirmək, iş öğrətmək. sınaq, təcrübə tapmaq üçün, birinini sınanmış, təcrübəli birinə tapşırmaq. - o məni bu işdə **sınatdı**.

sındı : sındu$_{ka}$. qırqı. qıftu$_{ka}$. qıpıt. qəyçi. qayçı. bıçquç$_{ka}$.

sındılamaq$_{ka}$: qayçılamaq. biçqüləmək. qıftulamaq$_{ka}$. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtlamaq.

sındıran : çaldıran

sındırmaq : basturmaq$_{ka.}$ batsırmaq. bastırmaq. basturmaq$_{ka.}$ batsırmaq. qapatmaq. üstələmək. əğirmək. əğirmək. çevirmək. çöndərmək. aşırmaq. qapatmaq. üstələmək. utmaq$_{ka}$. yenmək. yenğmək. yendirmək. - andax əri kim **utar**: kim yenər, sındırar.

sındu$_{ka}$: **1**. sındı. qırqı. qıftu$_{ka}$. qıpıt. qəyçi. qayçı. bıçquç$_{ka}$. **2**. qayçı. qeyçi.

sını : **sınır. sığır. sini**. **1**. yer. yerləşən yer, orun. **2**. nifuzi. (# **çini**: xodi).

sınıq : zəyif.

sınıqmaq: zəyifləmək. basıqmaq$_{ka}$. basınmaq.

sınır : **sınqır**. **sığır**$_{ka.}$ **1**. hər nəyin çıxıntısı. dağ çıxıntısı, dağ burnu. duvar, səngər, qala başındaki haçaların (konqirələrin) dik ucları. zirvə. - dağ **sınqırına** yel dəğir. igid başa munq dəğir. - **sınırı qurulu**: sınırı qurlu: hirsi əlində olan. tez qızan. **2**. sını. sini. sığır. yer. yerləşən yer, orun. **3**. qırax. yan. **4**. zavar. yanlıq. nərsəni bərkitmək, ayırmaq, qorumaq üçün qoyulan, çəkilən sədd, bənd. - sınır sınsa bel qırılar.

sınırlamaq: **sığırlamaq**$_{ka.}$ **1**. qıraxlamaq. yanlamaq. parçanın qırağın tikmək, büküb tikmək. **2**. çəkləmək. həddi hudud qoymaq. - özüvü **sınırla**. - **sınırlı** ya. **3**. dabanlamaq. peyləmək. **4**. sığırlamaq$_{ka.}$ dabanlamaq. peyləmək.

sınırlanmaq : **sınqırlanmaq**$_{ka}$. **1**. damarlanmaq. sınır sınır olmaq. **2**. qızmaq. hirslənmək.

sınışmaq : **sinğişmək**$_{ka}$. sinmək. içinə keçmək. girmək. - sular qamuğ sınışdı.

sınqar : sindirən. yapqar. yapan. gizlətən.

sınqarlamaq$_{ka}$: **sığarlamaq**$_{ka}$. bax > **sınarlamaq.**

sınqarsuq$_{ka}$: **sığarsuq**$_{ka}$. iki kişi bir ata mindiğində ikincinin oturduğu yer. (bir birinə girmiş, sınmış).

sınqıc$_{ka}$: **cınqıç**. fındıq kimi kiçik, dadlı bir alma. fındıq kiçikliğində olan almacıq.

sınqıl : **cınqıl**. bala bacı.

sınqılamaq$_{ka}$: **sığılamaq**$_{ka}$. çınqılamq. çınlamaq. zınqıldamaq. zingildəmək. - qulağın **sığıladı**.

sınqır$_{ka}$: **sığır**$_{ka.}$ bax > **sınır**. **1**. çiydəm$_{ka.}$ yanlıq. zavar. **1**. sını. sini. sınır. yer. yerləşən yer, orun.

sınqırlanmaq$_{ka}$: bax > **sınırlanmaq**. **sığırlənmək**$_{ka}$. sinirlənmək. siniri çoğalmaq. sinir sarılmaq.

sınqırmaq : sınrmaq. içəmək. utmaq. - iki tikə **sınqırdı**.

sınqışmək : **sinğişmək**$_{ka}$. bax > **sınışmaq**.

sınqmək : **sınğmək**$_{ka}$. sinmək. hazmədilmək. işləmək. girmək. saqlanmaq. yiyəsinə sormadan bir yerə qirip sinmək.

sınqrasıq : sınrasıq. sınasıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınquq$_{ka}$: **sınğuq**$_{ka}$. **1**. sınqar bir nəyin yanı, qırağı. **2**. sınuq. sınıq. qırılmış.

sınqut : **sınğut**$_{ka}$. **sünğüt**. qarşılıqsız, əvəzsiz verilən sovqat, ərməğan.

sınqürmək: **sınğürmək**$_{ka}$. **sinğirmək**. **sinğdürmək**. yutmaq. həzmedmək.

sınlıq$_{ka}$: boylu poslu.

sınmaq$_{ka}$: basıqmaq$_{ka}$. basınmaq. alınmaq. içikmək$_{ka}$. təslim olmaq. qırılmaq. pozulmaq. incitmək. - ölkə **basıqdı**. - yağıya basıqma.

sınrasıq : sınqrasıq. sınasıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.

sınrmaq: sınqırmaq. içəmək. utmaq.

sınsın : sinsin. arquş. arsın. arınsın. . nuş. nuş olsun.

sınsız : **sinsiz**. **singisiz**. **1**. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. **2**. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin**.

sınuq$_{ka}$: qırılmı.

sıpa : **sıp**$_{ka}$. heyvan. iki yaşda tay. **- sıpaqur**: **sıp axur**$_{ka}$: heyvan axırı, torbası.

sır : **1**. sirr. yaş. ürəktəki gizli şey. iç söz$_{ka}$. **2**. şir. sudan qalın, yoğun, quyuq. yapışqan suyuq.

sıra : sap$_{ka.}$ növbət. səf. dizi: tizik$_{ka}$.

sıraq : **sırmaq**$_{ka}$. təyəltl. yəhər palanın altına sırılan, sərilən kilim.

sıralanmaq: sırlanmaq$_{ka.}$ cürgəşmək. cərgəşmək. qoşunmaq. hazır durmaq. qurdaşmaq$_{ka}$. məclis qurmaq. - ulduzları **cürgəşir**.

sıralmaq: birbiri yanında düzülmək. arqaşmaq. cərgəşmək.

sıramaq : **1**. sır sürmək. boyamaq. - ayaqçı ayaq **sırlar**. - arabanı ver **sıra**. **2**. aldatmaq. basmaq. - bunu ona **sıradıq**.

sırça : sırıçqa$_{ka}$. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə.

sırdaş : könəş. könüldəş. yoldaş. yaşru. həmraz.

sırdaşmaq: yaşruşmaq$_{ka.}$ gizləşmək.

sırıçqa$_{ka}$: sırça. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə.

sırıf : çınqıraq$_{ka.}$ çınraq. çınqar. sərik. sərin. açıq. ulus.

sırıq$_{ka}$: sırıq. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. çadır, üstlük dirəği. cırıq. yarıq. - **sıruqluq**$_{ka}$: sırıqlıq.

sırıqlıq : uzunluq. boyluq. - **sırıqlıq** ağac: uzun ağac. direklik ağac.

sırılmaq$_{ka}$: bulaşmaq. yapışmaq.

sırım : çaqıq$_{ka}$.

sırımaq$_{ka}$: **sığrımaq**. **1**. sıx tikmək. biri birinə sığırmaq, tikmək, bədləmək, tikmək. **2**. pisləmək. siymək.

sırışmaq: sığrışmaq. sıx tikmək. - yorqan **sırışmaq**.

sırıtmaq$_{ka}$: sıx tikmək. bir şeyi birşəyə qətləyib tikmək.

sırqa : küpə$_{ka}$. güşvara.

sırqaq : **sıyırqaq**$_{ka}$. **sıdırqaq**$_{ka}$. **sızırqaq**$_{ka}$. sızığı, cırıqı olan nərsə. sığır, qoyun kimi heyvanların dırnaqlarında olan çatal.

sırlamaq$_{ka}$: sırlamaq. sır vurmaq. sır sürmək. boyamaq.

sırlanmaq$_{ka}$: sıralanmaq. yönəlmək. hazırlanmaq.

sırlatmaq$_{ka}$: sırlatmaq. boyatmaq.

sırlıq$_{ka}$: sırlı. naxışlı. sırlıq ayaq. sırlı kasa.

sırmaq$_{ka}$: **sıraq**. təyəltl. yəhər palanın altına sırılan, sərilən kilim.

sırt : **sırt**$_{ka}$ **1**. qıl. qalın qıl. yal tükü. **2**. bayır. yoxuş. təpə.

sırta vurmaq: yaqrınlamaq. yarınlamaq yaqrıtmaq: **yaqrımaq**$_{ka}$.

sırtıq$_{ka}$: **1**. alıq. iddəali. - **sırtıq** kişi. **2**. nərsənin sırtında, izində, içində olan. nərsənin sırtı, içi. mahiyyət. - onun sözünün sırtığı bu. - sizin işlərin **sırtığı** bəllideyil. **3**. sürtük. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

sırtılmaq: **1**. artuqlanmaq$_{ka}$. aşırı gedmək. ıfrat edmək. **2**. isizlənmək$_{ka}$. ısızlanmaq$_{ka}$. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. şuluqluq edmək.

sırtlamaq$_{ka}$: yükləmək. artamaq. - yoxuşu tan ertən **sırtladıq**. - sırıtlamaq. bükmək. sarıtmaq. - ipəklə altun **sırıtlı** sap.

sırtlan : ar böri$_{ka}$. kaftar.

sırtmaq$_{6}$: duzağ. tutsaq. kəmənd. qısmaq$_{ka}$.

sıruq$_{ka}$: sırıq. çadır, üstlük direği. - **sıruqluq**$_{ka}$: sırıqlıq.

sısıq$_{ka}$: < met > **saxsı**.

sış : **sış**$_{ka}$ şiş. tutmaç şişi. şış.

sışılmaq$_{ka}$: (**s** <> **ş**). **şişilmək**.

sıtqalmaq$_{ka}$: sığanmaq. sığanılmaq. sivrilmək. qətlənmək. qırılmaq. yana keçmək. - ətək **sıtqalıb**, işə keçdilər.

sıtqamaq$_{ka}$: sığamaq. siyirmək. sivirmək. qətləmək. - ətəyivi biləyivi **sıtğa** batmasın: qətdə. - bilək **sıtğanıb** işə girişdilər. - sıtğab tutun biləyi, qurmat sizin ürəgiz.

sıtqanmaq$_{ka}$: sığanmaq. sıtğaşmaq$_{ka}$. - bilək **sıtğanıb** işə girişdilər.

sıtqaşmaq$_{ka}$: sığaşmaq. sıtğanmaq$_{ka}$. - bilək **sıtğaşıb** işə girişdilər.

sıtrışmaq$_{ka}$: **sıdrışmaq**. sıyırşmaq. siyrişmək. silişmək.

sıturmaq$_{ka}$: sımaq. kəsmək. qırmaq. - odun **sıturmaq**.

sıvanmaq: **1**. suvalmaq$_{ka}$. sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq. **2**. yuqulmaq$_{ka.}$ yoğunmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sürtülmək.

sıvaşmaq : suvaşmaq$_{ka.}$

sıvıqlaşmaq: cıvıqlaşmaq. suvışmaq$_{ka.}$

sıvızqı : **sıbuzğu$_{ka}$. sıvzaq**. sırıl sırıl, sıvıl sıvıl ötən tüb, ney. düdüq. tütək. - **sıbuzğu** ötürrmək: qamış, ney çalmaq.

sıvzaq : **sıbuzğu$_{ka}$. sıvızqı**. sırıl sırıl, sıvıl sıvıl ötən tüb, ney. düdüq. tütək. - **sıbuzğu** ötürrmək: qamış, ney çalmaq.

sıyıq : sızıq. sıdıq. cırıq. sırıq. yırıq. yarıq.

sıyırqaq$_{ka}$: **sıdırqaq**$_{ka}$. **sızırqaq**$_{ka}$. **sırqaq**. sızığı, cırıqı olan nərsə. sığır, qoyun kimi heyvanların dırnaqlarında olan çatal.

sıyırmaq : sıdırmaq$_{ka}$. siyirmək. çatlatmaq. yolmaq. bir şeydən hərhanki bir şeyi çıxarmaq. soymaq.

sıyırşmaq: sıtrışmaq$_{ka}$. siyrişmək. silişmək.

sıyırtmaq: **siyirmək**. qırcatmaq$_{ka}$. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək.

sıyrılmaq$_{ka}$: **sızrılmaq**. **sıdrılmaq**. **sıdrılmaq**$_{ka}$**. sızrılmaq**. **1**. sıyrılıp qaçmaq. qaymaq. **2**. sezrilmək. çarpmaq. dəğmək. görüşmək. - işlərin sonu **sıdrıldı**. - yol **sıdrıldı**. **3**. suçlunmaq$_{ka}$. saçlanmaq. sivrilmək. bir şey yerlndən çəkilip çıxarılmaq.

sıyrım : **sıdrım**$_{ka}$. **1**. sırım. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. **- sıdrım ışlıq ər**$_{ka}$: işində qayım olan. ış adamı. **2**. dəri. qabıq. üz.

sıyumaq$_{ka}$: bax > **sıqmaq**. sıqdırmaq. yenmək. pozmaq. yarmaq. - arpasız at aşumaz, arxasız alp çərik **sıyumaz**

sızdırmaq : **süzdürmək**. **sizitmək**$_{ka}$. (**z** <> **d**) **siditmək**. (**d** <> **y**) **siydirmək$_{6}$**. **1**. işətmək. axıtmaq. **2**. sızıtmaq$_{ka}$. sızqurmaq$_{ka}$. **3**. əritmək. **4**. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızıq : **sıyıq**. **sıdıq**. **səzik**$_{ka}$. **1**. seziş. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn. cırıq. sırıq. yırıq. yarıq. **2**. özəlliklə dişlərin aralığı. - bu sözü **sızıqdan** sızıtma. **3**. palto, əba kimi uzun geyimlərin sallaq ətəkləri. - **sızıq** yapıp əyləşdi: ətəyin yığıb oturdu.

sızırmaq : sıdırmaq$_{ka}$. sıyırmaq. siyirmək.

sızış$_{ka}$: **1**. ağrı. dərd. **2**. dişin soyuqdan ağrıması. **3**. ətin iğnə iğnə olması.

sızıtmaq$_{ka}$. : **1**. sızdırmaq. sızqurmaq$_{ka}$. əritmək. arıtlatmaq. **2**. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızqurmaq$_{ka}$: sızıtmaq$_{ka}$. sızdırmaq. əritmək. arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızlaq : **sızıldama**. soğuq su içməkdən, buz çiğnəməkdən dişlərin üşüyərək uyuşması, zırqırışı$_{6}$.

sızlamaq : ağrımaq.

sızlaşmaq. ağrışmaq. aqrışmaq$_{ka}$.

sızlatmaq : sızı duyurmaq. ağrıtmaq.

sızmaq : **1**. ərimək. - yağ **sızdı**. **2**. (qünəş) bəlirmək. çıxmaq. ucu görünmək. doğmaq. - gün **sızdı**. **3**. arıqlamaq. zayıflamaq. - sökəl **sızdı**.

sızrılmaq$_{ka}$: **sıdrılmaq**. **sıyrılmaq**. **1**. süzmək. züvmək. - balıq ələkdən, əlimdən **sızdı**. - ayağım **sızrıldı**. **2**. gözə çarpmaq, görünmək. - uzaqdan yol **sızrıldı**: göründü.

3sutun : ustun. üstə saxlayan (> **situn$_{fars}$**). sırıq. dirək. ox.

sibək$_{ka}$: **sübək**. **sıbağ**. ox. **1**. dəğirmən taşının üzərində döndüğü dəmir. **2**. cocuğun içinə işəməsi üçün beşiğə qoyulan qamış.

sibiz kişi$_{ka}$: alıq. dalqın adam.

sidik$_{ka}$: **1**. (**t** <> **z**) sizik. südük. sıdıq. **2**. xotun, paltonun önündə olan, sağ sol yanlaından hər bir.

siditmək$_{ka}$. : (**d** < - **z**) **sizitmək$_{ka}$**. **sızdırmaq**. **süzdürmək**. (**d** < - **y**) **siydirmək$_{6}$**. işətmək.

sidmək$_{ka}$: **sitmək**. sizmək. siymək. işəmək.

sidük$_{ka}$: sidik. südük.

sıxışmaq : tıqışmaq$_{ka}$.

sikitmək$_{ka}$: siqtirmək. düzdürmək.

siq : **sik**. - **ərsik**: ərtəkin. - **bəqsik**: bəytəkin. bəy kimi. - **oğlansıq**: uşaqlara tay. - at. dəvə, sığırın ərkəkik ayqıtı: **qamçı$_{ka}$**. qamıç. qamış.

siqdir !. : sikdir !. art süprül ! . çəkil !. !. rədd ol !. çəkil !.

siqdir : **sikdir$_{ka}$** qayqur. rəd ol.

siqil$_{ka}$: siyil.

siqqən: **sikgən$_{ka.}$** hər zaman sikən.

siqrik : **sikrik**. səkrik. saqraq$_{6}$. atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək yer.

siqtürmək$_{ka}$: siqtirmək.

siqut : **sikut**. susqu.

sil : **sil**$_{ka}$ **silik**. çimçavat. qolay bəğənmiyən. arıq tinli, məzaclı. - **sil** kişi. - **sil** at: az yem yiyən heyvan.

sildirmək : yozturmaq$_{ka}$ (**z** <> **t**) yotturmaq$_{ka}$. yoddurmaq. yoxdurmaq. pozdurmaq.

silik$_{ka}$: **1**. yumşaq. saf. sığan. tovsuz. **2**. təmiz. incə. yaqışıqlı. dadlı dilli. - **silik** ər.

silinmək : yuyunmaq. yodluşmaq$_{ka}$.

silişmək : sıyırşmaq. siyrişmək. sıtrışmaq$_{ka}$

silqəmək : **silkəmək**. titrətmək. yaymaq$_{ka.}$

silqər : **silkər** . təprəm. zəlzələ.

silqinmək **silkinmək**: . yalınmaq. soğunmaq$_{ka.}$ soğqunmaq. lütlənmək.

silqinmək$_{ka}$: **silkinmək**$_{ka}$. ürpərmək.

silqinti$_{6}$: **silkinti**$_{6}$. sarğıntı. sağrıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla.

silqnəmək$_{ka}$: ziğilə əm səm, dərman yapmaq, sağaltmaq.

silli : yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. şapalaq.

sillileşmək: yasqaşmaq$_{ka.}$ tasqatmaq$_{ka}$.

silmək : yoğmaq$_{ka}$. pozmaq. məhv edmək.

silmək$_{ka}$: **1**. ütümək. ötümək. təgirləmək. safatmaq. **1**. yamlamaq$_{ka.}$ süpürmək. yığmaq. **1**. yozmaq. - onun tozun **sil**: yoz. - bitiyi **sil**: yazını yoz, poz.

silsüpürləmək: qaşıtmaq$_{ka}$. qazıb, silib arıtlatmaq, təmizlətmək. sil süpür edmək.

simsitmək : samsıtmaq$_{ka.}$ incitmək.

simurğ : samurqaq$_{ka}$: bülbül.

sin : **sin**$_{ka}$ sən.

sın : yerçü$_{ka.}$ qəbir. məzar.

sincitmək : sinsitmək. samsıtmaq$_{ka}$. incitmək.

sinçü$_{ka}$: pidə. somunla yufqa arası bir çeşit əkəmək.

sindirən. : yapqar. yapan. gizlətən. sınqar.

sindirmək : **1**. siğdürmək. siğürmək: siğirmək$_{ka}$. əmdirmək. həzmeddirmək. **2**. sinitmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.

sindirmək : sinqdürmək. siğdürmək$_{ka}$. siğirmək. sinqürmək. həzmeddirmək. saxlamaq.

sinə : **1**. gizli yer. quylaq. - **1**. sirr. gizik.

sinək : **singəgək$_{ka}$**. (< **sın**. **sin**) içi ouyq olub nərsə qoymağa yarar qab. özəlliklə su küzəsi.

sinəklənmək: (**sinək** + **lənmək**: yoxsulmaq. boşalmaq). qudqulanmaq$_{ka}$: (**qudqu** + **lanmaq**: yoxsulmaq. boşalmaq). kəndindən sinək qoğmaq·.

singisiz : **sinsiz**. **sınsız**. **1**. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. **2**. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin**.

sini : **sını**. **singi**. **1**. hər nəyin siniləni, gəvrəyi, duzlusu, dadlısı, yeməlisi, gözəli, xoş tə'mi. - nə **sini** qızdır. - nə **sini** yeməklər düzüldü. - bir **sini** dəğər, min **sinssizə**. **2**. həyalı. utanqaç. **3**. sını. sınır. sığır. yer. yerləşən yer, orun. **4**. yapraq. gizik. gizli.

sinitmək : sindirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.

sinq : **sinğ$_{ka}$**. çınlama. vızlama səsi. **- sinq etmək**: **sinğ etmək$_{ka}$**. çınlamaq. vızlamaq·.

sinqdürmək : **sinğdürmək$_{ka}$**. siğirmək. sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.

sinqdürmək$_{ka}$: **sinğdürmək$_{ka}$** sinqdürmək. siğirmək. sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.

sinqək$_{ka}$: **sinğək$_{ka}$**. sinək. sivrisinək. - ivək **sinək**, sütə düşər.

sinqi : **sinği$_{ka.}$** içə sinən. həzm olunan.

sinqil : **singil$_{ka}$**. ərin kiçik bacısına, arvadı "**singil**" söylər. - **baldız**: arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ər arvadın böyük bacıları "**əkə**" çağrılır.

sinqirmək : **sindirmək$_{ka}$**. əmdirmək. içərtmək.

sinqirmək : **siğirmək**. sinqdürmək. siğdürmək$_{ka}$. sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.

sinqürmək: sinqdürmək. siğdürmək$_{ka}$. siğirmək. sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.

sinmək : **sinqmək**. **1**. oturmaq. keçmək. batmaq. - söz könülə **sindi**. - su yerə **sindi**. - aş **sindi**. - ördək qamışlığa **sindi**. **1**. savsız, xəbərsiz bir yerə girmək, dəğmək. - olara bir, sinim gəlim.

sinsimək : əmgəşmək. incimək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.

sinsin : sınsın. arquş. arsın. arınsın. . nuş. nuş olsun.

sinsitmək : sincitmək. samsıtmaq$_{ka}$. incitmək.

sinsiz : (**s** <>.) **siniz**. **sınsız**. **singisiz**. **1**. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. - **sinsiz** kopoyoğlu, sinsiz. - **siniz** sözü duymasan yey. **2**. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin**.

sipər : qalqan$_{ka}$. qalxan.

sıra : tərqü$_{ka}$. tərgi. dizi.

sirə : şirə. bəkməs$_{ka}$. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb.

siriş : **çiriş**. yalım$_{ka.}$ yapışqan. qatut$_{ka.}$ çəsb.

sirqə$_{ka}$: **sirkə**$_{ka}$ bit yumurtası. sirqə.

sirqələmək$_{ka}$: **sirkələmək**$_{ka}$ (bir şeyə) sirkə qatmaq. (başda) sirkə toplamaq.

sirqələnmək$_{ka}$: sirkələnmək. bit yumurtası (sirqə) ilə dolmaq.

sirr : basur. batur. gizk. sır. yaş. sinə.

sis : pus$_{ka.}$ duman.

sislənmək : pusarmaq$_{ka.}$ puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq.

siş : **siş**$_{ka.}$ şişmiş olan hər nəsnə. yumru.

sitmək$_{ka}$: **sidmək**$_{ka}$. (**t** <> **z**) sizmək. **1**. sızmaq. su atmaq. sızıtmaq. suzımaq. sudımaq. sutmaq$_{ka}$. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. - uşax yerinə **sitti**: işədi. **1**. sizmək. siymək. südmək. sidmək. işəmək. - **sittim**: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.

sittürmək$_{ka}$: < **süztürmək**. **sidtürmək**. siydirmək. siztirmək. işətmək. çiş tutmaq. - o uşağı **sittür**: çiş tut.

sivilcə$_{ka}$: qabarcıq. qabarqan$_{ka}$. qamcuq. qamcıq. qamçıqu$_{ka}$- qabarcıq. qabarqan$_{ka}$. ağızda, barmaqlarda. hiddətli ağrı, sıcaqlıq üzündən çıxan bir sivilcə: **qamçıq**u. - **at qamçısı**$_{ka}$: at siki.

sivir : **süvri**$_{ka}$. **süvir**. iti. ötgir.

sivrilmək : suçlunmaq$_{ka}$. saçlanmaq. sıyrılmaq. bir şey yerlndən çəkilip çıxarılmaq.

sivriltmək : subıtmaq$_{ka}$. söbütmək. suvarmaq. ititmək.

sivriltmək : **süvritmək**$_{ka}$. **süvirtmək** . sulatmaq. suvratmaq. ititmək.

sivrisinək : gimünçə$_{ka}$. gümiçə$_{ka}$.

siydirmək$_{6}$: (**y** <> **z**) **sizitmək**$_{ka}$. (**z** <> **d**) **siditmək**. **sızdırmaq**. **süzdürmək**. işətmək.

siyil : siqil$_{ka}$.

siyirmək : **sıyırtmaq**. qırcatmaq$_{ka}$. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək. sıyırmaq. sıdırmaq$_{ka}$. sızırmaq.

siymək : sitmək$_{ka.}$ sizmək. sidmək$_{ka.}$ işəmək.

sıyrılmaq : yulqunmaq$_{ka}$. yolunmaq.

sıyrılmaq: yolqunmaq$_{ka}$: uzanmaq.

siyrişmək : sıtrışmaq$_{ka}$. sıyırşmaq. silişmək.

siz : **siz**$_{ka}$. "**siz**" demək. sizlətmək$_{ka}$. böyük sayılan kişilərə "**sən**" yerinə aytanan sôz. - **sizləmək**: "siz" sözüylə çağırmaq. böyükləmək.

sizik : (**t** <> **z**) südük sidik. sıdıq.

sizitmək$_{ka}$. : (**z** < - **d**) **siditmək**$_{ka}$. **sızdırmaq**. **süzdürmək**. (**d** < - **y**) **siydirmək**$_{6}$. işətmək.

sizlətmək : "**siz**" diyə aytatmaq, çağırmaq. zorlayıb siz deditmək.

sizmək : südmək. sitmək$_{ka.}$ sidmək$_{ka.}$ siymək. işəmək. - **sittim**: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.

siztirmək : sittürmək$_{ka}$**.** sidtürmək. işətmək. siydirmək. -

sobımaq$_{ka}$: söbüləşmək. uzanmaq. incəlmək. - yondum yondum sobıdı.

soğ > soq

sox > soq

sok > soq

soqaq$_{ka}$: **sökək**$_{ka}$. türklərin farslara verən ad.

soqan : **soğan**. soğun. qucqundı$_{ka}$. qucğun. **- soğan yılan** : tulum kimi iri ilan.

soqar : **soğar**. **suqar**$_{ka}$**.** uzun. uzanan. - **suqarlaç börk**$_{ka}$: uzun börk.

soqat : **soğat**. tikə$_{ka.}$ bələk.

soqduş : **soğduş**. tanışlar, qohumlar, yoldaşlar arasında, keşik, sırayla verilən qonaqlıq.

soqımaq : soğumaq.

soqımaq$_{ka}$: barmağıylə qıdıqlamaq.

soq$_{ka}$: **sox**. - **soq ər** (1. aç gözlü. 2. alçaq.).

soqqu : həvəh.

soqqu$_{ka}$: **soxqu.** soqu$_{ka.}$ soxu. həvəng. dibək.

soqlanmaq$_{6}$: **soxlanmaq**$_{6}$. həvəslənmək. meyillənmək.

soqlımaq : **soqlıtmaq**. soxdurmaq. soxratmaq. soxlutmaq. sığrıtmaq.

soqluq : **soxluq**. qarınpalıq. oburluq. hərislik.

soqlunmaq : soqulmaq.

soqluşmaq: **soxluşmaq.** birbirinə soxulmaq. yerləşmək.

soqmaq$_{ka}$: **soxmaq**. 1. soğluşmaq. yerləşdirmək. əkləmək. girdirmək. ilişdirmək. basmaq. (# **sökmək**. pozmaq. dağıtmaq. dəlmək. - ortaqlığın **söküşdi**: ortaqlığın pozdu). 2. **soğmaq**. sormaq. içərmək. - quş dən **soğdu**: dənlədi. 3. əldə edmək. edinmək ·. - soqratmaq. soqurmaq. suqratmaq. 4. soxmaq. dəlmək. dövərək incəltmək. toplamaq.

soqraş : **soğraş**. **sorqaş**. axtarış. təfəhhüs.

soqraşmaq: sormaq. əmmək.

soqratmaq$_{ka}$: (**ğr <> rğ**) **sorğatmaq**$_{ka}$. **soğurmaq**. **soruqmaq**. sorağ tutmaq. **soğlımaq**. **soğlıtmaq**. aratmaq. soruşdurmaq. arayıb, hər şeyi yoxlamaq. axtarış aparmaq. soqlıtmaq. soqurmaq. suqratmaq. aratmaq. arataraq hər şeyi görmək.

soqroq : **soxruq$_{ka}$**. **sürgük**. dıllaq. qadının arvat yeri.

soqru$_{ka}$: **soxur**. soxulub. birdən. xafa xafdan. - evə **soğru** girdim: soxulub girdim.

soqruq$_{ka}$: **soxruq$_{ka}$**. sürgük. dıllaq. qadının arvat yeri.

soqtu : **soğtu**. **soqut**. **bastıq**. bağırsaq dolması. bağırsağa sucuq, qaraciğər, ət, ot qarıştırıb doldurub, pişirildikdən sonra yeyilən

soqturmaq: soğturmaq. bir nəsnəyi dövdürərək incəltırmək.

soqu$_{ka}$: **soqqu**. həvəh. dibək.

soquq : - soğuq davranmaq: surat asmaq. tumluqlanmaq$_{ka.}$ donuqlanmaq.

soquqlanmaq$_{ka}$: **soğuqlanmaq**. soquq bulmaq, soğuq saymaq. .

soquqluq$_{ka}$: soğuqluq üçün anıqlıq, hazırlanmış.

soqul : **soxul**. soxlu. qarınpa. həris.

soqulan : **soxulan**. geri dönən. - **qaqılan** soxulan: qoğulub geri dönən.

soqulqan$_{ka}$: çabuq soğulan. sızıp qirən.

soqulmaq$_{ka}$: **soxulmaq. soğulmaq**. **1**. bir şeyin içinə soqulmaq. girmək. keçmək. - su toprağa soxuldu: sızıp qəybolmaq. su çəkilmək. azalmaq. **2**. əzilmək. oğulmaq. - duz **soxuldu**. **1**. sovulmaq. soluqmaq.

soqulub : **soxulub**. soxur. soxru. birdən. xafa xafdan. - evə **soxulub** girdim: soğru girdim.

soqumaq : - işdən soğumaq: səvritmək$_{ka}$. vaz keçmək. səvritmək$_{ka}$.

soqumaq: **soğumaq**. tumlımaq$_{ka}$. donlamaq.

soqun$_{ka}$: soğan.

soqunmaq$_{ka}$: **soğunmaq$_{ka.}$ soğqunmaq**. soyunmaq. əmrülmək. dincəlmək. arınmaq. rahatlanmaq. yalınmaq. silkinmək. lütlənmək. üşümək. - ər **soğundu**: 1. ər üşüdü. 2. sidikdən, bənzərlərindən arınmaq, təmizlənmək.

soqur : **soxur**. **soqru$_{ka}$**. soxulub. birdən. xafa xafdan. - evə **soğru** girdim: soxulub girdim.

soqurmaq$_{ka}$: əldə edmək, edinmək.

soquş : **soxuş.** muntaj.

soquşmaq$_{ka}$: **1**. döverək incəltməkdə yardım. **2**. soğumağa üz tutmaq.

soqut$_{ka}$: **soqtu**. **1**. bumbar dolması. bumbar yeməyi. bağırsaq dolması **2**. süzmə$_{6}$. əkşi süttən yapılan pəynir.

soqutmaq: **soğutmaq**. söndürmək. yamurtmaq. amurtmaq$_{ka}$. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək.

soqutmaq: **soğutmaq**. üşütmək$_{ka.}$

soqüd : - yaban soğüdü: **geyik söğüt**$_{ka}$.

solaq : çolaq. unqamuq$_{ka.}$

solaq : solamuq$_{ka}$. çapaqay$_{6}$. yoxsul. kasıb.

solamuq$_{ka}$: solaq. çapaqay$_{6}$. yoxsul. kasıb.

solmaq : onqmaq. - barçının boyusu onqdı.

soluğmaq : çülükmək$_{ka}$. çürümək. pozulmaq.

soluq : **1**. çülük$_{ka}$. çürük. pozuq. **2**. nəfəs. tınıq. tın$_{ka}$.

soluqmaq: (< **luq**<met>**ğul**) soğulmaq. sovulmaq.

soluşmaq$_{ka}$: solmaq.

som : tonğ$_{ka}$. içi boş olmayan.

somluşmaq$_{ka}$: sümlüşmək$_{ka}$. tatlaşmq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

son : **sonğ**$_{ka}$. **1**. bir adamın çoluğu cocuğu. quşaq. **2**. **sonğuq**$_{ka.}$ hər şeyin, hər işin sonu. sonucu. artam. dalı. axır. qırış. bitiş. çıxış. **2**. uc. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. - **ucu** yox bir ağrıya düşdük. **3**. üyə. mürid. - sizin **sonlarız**: sizin mürüdləriz. **4**. kid$_{ka}$. arxa. sonra.

sonbeşik : - **aştal oğul**$_{ka}$: birinin ən son cocuğu.

sonğdamaq$_{ka}$: **sonğdamaq**$_{ka.}$ sonlamaq. arxasından qovalamaq.

sonğramaq$_{ka}$: **sonğramaq**$_{ka.}$ qurdalamaq. qurcalamaq. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.

sonqqur$_{ka}$: **sonğqur**$_{ka}$ **sonqur** (quş). yırtıcı quş.

sonquq$_{ka}$: **sonğuq**$_{ka.}$ son. bir şeyin sonu.

sonra : **1**. anru. nəru$_{ka}$. ayru. başağı. başqa. isrə$_{ka.}$ qeyr. yana. dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur. **2**. geyin. kidin. - sonra çoxlu peşman oldu: kidin (geyin) telim ökündü. **3**. basa$_{ka.}$ bas. bəs. **4**. kid$_{ka}$. arxa. son.

sonsuz : **1**. manqu. manğqu$_{ka}$ banqu. əbədi. dayimi. **2**. yozaq. əğim. qısır.

sor sor$_{ka}$: dodağın çıxardığı səs. **- sor sor öpmək**$_{ka}$: şarul şurul içmək.

soraq : **sorquq**. axtarış. arxayış. arayış. - **sorquq** qılmaq: axtarış yapmaq. axtarmaq.

soramaq: sormaq. arazamaq. tilətmək$_{ka}$. diləmək. istəmək.

soraş : arayış. dartıq$_{ka}$.

sordurmaq : əmdirmək, sorturmaq$_{ka}$.

sorışmaq$_{ka}$: üzü əkşimək. turşamaq. - üzün nədən belə **sorışıb**. - əli çatmadı, küsüb **sorışdı**.

sorıtmaq$_{ka}$: **somurtmaq**. buruşturmaq. - üzün **sorutdu**. **1**. əmdirmək. (**r** < - **d**) əmditmək. əmizdirmək. sorutmaq. - uşağa süt sorutmaq: **əmizdirmək**. **2**. buruşturmaq. somurtmaq. - üzün **sorutdu**.

sorqa : **sorqu**. **sorqal**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.

sorqal : **sorqa**. **sorqu**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.

sorqaş : soğraş. axtarış. təfəhhüs.

sorğatmaq: **sorğatmaq** (**rğ** <> **ğr**) **soğratmaq**$_{ka}$**.** aratmaq. sorağ tutmaq. soruşdurmaq.

sorqu : **sorqa**. **sorqal**. **1**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı. **2**. həcəmət.

sorquq : **soraq**. axtarış. arxayış. arayış. - **sorquq** qılmaq: axtarış yapmaq. axtarmaq.

sorma : soru. arama. qeyb olan şey. aranan şey: soruq$_{ka}$.

sormaq$_{ka}$: **1**. (sorqu) sormaq. aramaq. **2**. əmmək. sormaq. **3**. soramaq. tilətmək$_{ka}$. istəmək. diləmək. arazamaq. xəbər tutmaq. - **sordum** bir söz demədilər.

sorpulamaq$_{ka}$: çəkmək. - **sorpula**$_{ka}$: qura çəkmək.

sortaq : qaş qabaqlı.

sortuq$_{ka}$: alçaq. sorulmağa qonulan. oynaş. qəhbə. - **sortuq** əşlər.

sorturmaq$_{ka}$: **1**. sordurmaq (sorqu). **2**. əmdirmək.

soruq : sorma. soru. itəni arama. izləş$_{6}$. izləyiş. - **soruğ sormaq**: bilməli nəyi soruşmaq.

soruqçı$_{ka}$: sorucu. itən nəyi arayan.

soruqmaq: **soğratmaq**$_{ka}$: (**ğr** <> **rğ**) **sorğatmaq**. **soğurmaq**. sorağ tutmaq. **soğlımaq**. **soğlıtmaq**. aratmaq. soruşdurmaq. arayıb, hər şeyi yoxlamaq. aranıp sorularaq salıq almaq·.

soruşmaq$_{ka}$: içərmək. sormaq. (suyu. təri).

sotturmaq: süztürmək. süztürmək. tüpürmək.

sovğa : **sovğa**. qoya. andıra. xumaru$_{ka}$. tökürgə.

sovqat : **sovğat**. but$_{ka}$. ərməğan. töhvə. artut$_{ka}$. - qarşılıqsız, əvəzsiz verilən ərməğan: **sünğüt**. **sınğut**$_{ka}$.

sovqət : dartın. göndərilən pay, ərməğan.

sovlan : **1**. savılmış sovulmuş, soyulmuş nə. - **sovlan** ağac: qolsuz budaqsız, yapraqsız ağac. **2**. sarqaq, salqaq, qıvrımsız olan. - **sovlan saç**.

sovulmaq : soğulmaq. soluqmaq.

sovuşqan$_{ka}$: saquşan. sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq xəstəlığı.

soy : əsl. şüt$_{ka}$. kök. oquş. uğuş. tayfa. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

soymaq$_{ka}$: **1**. səvritmək$_{ka}$. boşaltmaq. **2**. dəri üzmək.

soysuqmaq$_{ka}$: soyuqmaq. soyquna uğramaq.

soysuz : yandıq$_{ka}$. yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan. qatıqlı. qatqılı.

soyuq : savaq. (< günün **sav**rulan, **soy**ulan yeri). batı. - **soyux dəğmə**: uçuq$_{ka}$. uçquq$_{ka.}$ ingi. tumağu.

soyuqmaq$_{ka}$: soyulmaq. soysuqa düşmək. - dağ yolunda, **soyqunçular soyuqdular** bizi.

soyulmaq$_{ka}$: **1**. soyuqunmaq$_{ka.}$ açılmaq. dağılmaq. **2**. soyuqmaq$_{ka.}$ soysuquna düşmək. - dağ yolunda, **soyqunçular soyuqdular** bizi.

soyunmaq: soğunmaq. yalınmaq$_{ka.}$ əmrülmək. dincəlmək. arınmaq. rahatlanmaq.

soyuşmaq$_{ka}$: soymaq. qücəşmək$_{ka.}$ yağmaşmaq.

söbi$_{ka}$: **subı**$_{ka}$. kəlləsi uzun, sivri, iti, dik nərs (yapıq yuvarlaq olmayan). - **söbi** dağ: savalan. - **söbi** baş.

söbımaq$_{ka}$: söbüləşmək. uzamaq. incəlmək.

söbü$_{1}$: qonus$_{6}$. dibi dar ağzı gen biçim.

söbüləşmək : sobımaq$_{ka.}$ uzamaq. incəlmək.

söbütmək: subıtmaq$_{ka}$. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.

söğüt : **söğüt$_{da}$ dal$_{6}$**. - **kağıl**. incə, yaş söğüt dalı. - qal savı qalmaz, **kağıl** bağı yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağ düğün açılmaq.

söqə : **sökə$_{ka.}$ çökə**. çökmək işi. **- sökə turmaq$_{ka}$**: diz üstü oturmaq. diz üstü çökmək.

- söqə turmaq$_{ka}$: sövə sövə durmaq.

söqəq$_{ka}$: **sökək$_{ka}$ soqaq$_{ka.}$** türklərin farslara verən adı.

söqəl$_{ka}$: sökəl. kəsəl. kəsil. xəstə. iğlik. iğçil$_{ka}$.

söqənək: **sökənək**. **söknəkü**$_{ka}$. **söknək**. ət ilə dırnaq arasında çıxan sivilcə, cuş.

söqər : **sögər**. **söğrə**. **1**. keçəl. başı saçsız adam. **2**. boynuzsuz heyvan - **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.

söqlünc$_{ka}$: **söklünc**. kabab.

söqlünmək$_{ka}$: **söklünmək**. kabab edilmək. kabab edmək. kəndi kəndinə ət kabab edmək.

söqmək$_{ka}$: **sökmək**. **1**. söğükmək. söğmək. sövmək. **2**. **çökmək**. yarmaq. yırtmaq. diz çöqmək. **3**. pozmaq. dağıtmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. - ortaqlığın **söküşdi**: ortaqlığın pozdu. (**sokmaq**: yerləşdirmək). - evləri **sökülən** yar.

söqmən : **sökmən**$_{ka}$. yiğitlərə verilən unqun. yağını sökən. yol açan. batur. qəhrəman.

söqmənlən: **sökmənlən**. baturlan. qəhrəmanlan.

söqmənlənmək$_{ka}$: baturlanmaq. qahramanlaşmaq. şişinmək.

söqnəkü: **söknəkü**$_{ka}$. **sökənək**. söknək. ət ilə dırnaq arasında çıxan sivilcə, cuş.

söqrə : **söğrə. söğər**. 1. keçəl. başı saçsız adam. 2. boynuzsuz heyvan - **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.

söqti$_{ka}$: **sökti$_{ka}$. söküt**. **kəpək**. **qəpik**. hər bir oğuq, qopuq, sökük nəsə.

söqtürmək: **söqtürmək**$_{ka}$. sövdürmək. yamanlatmaq.

söqüq$_{ka}$: **söğük**$_{ka.}$ küfür. sövmə.

söqülmək$_{ka}$: **sökülmək**$_{ka.}$ pozulmaq. 1. qızartılmaq. kabab

söqüm : **söküm**. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl$_{ka}$. sap. bir tel sap.

söqünmək$_{ka}$: (**s <> ç**) **çökünmək**. diz çökmək. əbd olmaq. ibadət etmək. - tanrıya **çökünün**.

söqüş$_{ka}$: 1. **söğüş**$_{ka}$. soxuş. sövmə. sövüşmə. 2. şişə soxmağa yarar oğlaq, quzu, yumşaq ət. şişlik.

söqüşmək : **söküşmək**. 1. söğüşmək. danışmaq. - olar ikki **söğüşdü**. 2. pozuşmaq. dağışmaq. cırışmaq. qırışmaq. xərablaşmaq. - parça **söküşdü**. - ölkə **söküşüb** geddi.

söqüşmək$_{ka}$: **söğüşmək**$_{ka.}$ sövüşmək. söqşəmək. yıxşamaq.

söqüt : **söküt**. **sökti$_{ka}$. kəpək**. **qəpik**. hər bir oğuq, qopuq, sökük nəsə.

sömürgən : sömgüürən. somuran.

sömürmək$_{ka}$: sömgürmək.

söndürən. üçürgən$_{ka}$. öçürgən$_{ka}$.

söndürgən: üçürgən**.**

söndürmək: üçürmək$_{ka.}$ öçürmək$_{ka}$. soğutmaq. amurtmaq$_{ka}$. yamurtmaq. yatıtmaq. uyutmaq$_{ka.}$ dindirmək. səğnitmək. uçruşmaq$_{ka.}$ yatırtırmaq.

sönmək : uzuqmaq (**z <> ç**) uçuqmaq$_{ka}$. sonuna varmaq. sönmək. öçmək. uçmaq.

sövləmək$_{ka}$: söyləmək.

sövlənmək$_{ka}$: deyinmək. pısıldamaq.

sövmə : küfür. yuduq. yudut$_{ka}$.

söykənmək : kəmilmək. qamılmaq$_{ka.}$ yana yatmaq.

söykənmiş: yolalı$_{ka.}$ dayanmış.

söyləgən : sayratmaq**.**

söyləmək: sayramaq. oxumaq. səyrəmək. təlim. çox. **- yanşaq** səyrər: gəvəz çox söylər.

söylənmək: ayılmaq$_{ka.}$ aylanmaq.

söylətmək: - yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmək**$_{ka}$. - yabancı dil **qonuşmaq**: **sümlüşməyə**$_{ka}$. **sümlüşmək**$_{ka}$.

söylətmək: sözlətmək$_{ka.}$ deditmək.

söyuq : - **söyuq dəğmə**. tumağu$_{ka}$. tumav$_{6}$. nəzlə. ingi. zükam.

söz : **1**. ayıq$_{ka}$. qovl. - ayıq ayıq qaymadı: söz (qovl) verib edmədi. **2**. əhd. peyman. - yandı ərinc **sözündən**: bəlkə döndü əhdindən. **3**. luğət. dil. kəlmə.

- **söz gəlmək** { 1. elçi gəlmək. 2. danlaq, artuq söz eşitmək}.

- o işi görmə, üzüvə **söz gəlir**. 3. sorağ tutulmaq. diqqət olmaq. 4. söz atılmaq. - görkülüyə (gözələ) **söz gəlir** \\ ağac başına yel dəgir. - **qınqır** sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü boş ver. - sözündə durmayan. bədqovl. - **qıyıq$_{ka}$** kişi.

sözcəğiz. sözqiyə$_{ka.}$

sözə : sözqəli$_{ka.}$

sözənğri$_{ka}$: saçma sapan söyləyən. əngə verən. danışqan. gəvəzə.

sözqəli$_{ka}$: sözə.

sözqiyə$_{ka}$: sözcəğiz.

sözləmək$_{ka}$: söyləmək. qonuşmaq.

sözlənmək$_{ka}$: söyləmək. söz açıqlamaq. - ged sözüvü ona **söylən**.

sözləşmə: and, bağlantı. bağaç. bağıc. bıçıq. bəçik. bıçğaş. və'də. əhd.

sözləşmə: ülgü. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. tutqar. əhd. pəyman.

sözləşmək$_{ka}$: bəqmək. ilqaşmaq. əhdləşmək. söyləşmək. qonuşmaq.

sözlətmək$_{ka}$: söylətmək. deditmək.

su : **1**. qoşun. - **suqa**: qoşuna. ləşgərə. - andaq **suqa** kim çatar. **2**. suf$_{ka.}$ suv.

- **su tirqəşi$_{ka}$**: **birgə**. **birkə**. dərə qolları suyunun toplandığı yer.

- su yığışmadan şişmək: **sışılmaq$_{ka.}$**

- suyun qollara ayrılması: **tarmaqlanmaq$_{ka}$**. **tarmutlanmaq$_{ka}$**. **- su atmaq**: sudramaq. sağurmaq$_{ka}$. sudmaq. sutmaq. suzatmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

- su bəyi: su bəkçi. tuyun$_{ka.}$ toyun$_{ka.}$

- su qabı: qumqan$_{ka.}$ tüng. qumquma.

- **su verilmək**. suvalmaq$_{ka}$. sıvanmaq. sulanmaq. su saçılmaq. - **su verən**: suvqarquçı$_{ka}$. sulayan. sulayıcı.

- **su vermək**: suvqarmaq$_{ka}$. sulamaq. suvrarmaq.

subay : **1**. əriğən$_{ka}$. ərgən. ərgin. ərkin, bağımsızlığın saxlayan. bekar$_{1}$. **2**. əringən$_{ka.}$ ərnək. arvadsız kişi.

subı$_{ka}$. : **söbi**. uzun. sivri nəsnə (yuvarlaq olmayan).

subıtmaq$_{ka}$: söbütmək. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.

sucıq$_{ka}$: şərab. - **sucıq** suvsadı: şərab sulandı.

sucınmaq$_{ka}$: **sucunmaq**$_{ka}$. dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək.

sucıtmaq$_{ka}$: **1**. dadlandırmaq. keçərli, yararlı duruma salmaq. nərsənin üzərində işləyib, çalışıb doğrutmaq, islah etmək. - o yeri **sucutdu**. **2**. sıçratmaq. saçratmaq. quşqutmaq. qudurmaq. ürkütmək.

sucuq : bollu törəli hasıllı nə. - **sucuq** yer: törəli yer. - **sucuq** adam: iş bilən, əli verimli kişi.

- **pişik sucuq**: qayatılmış çağır. şərab.

- sucuq qatsan acına, uzaq çəkməz, tez keçər.

sucunmaq$_{ka}$: **sucınmaq**$_{ka}$. dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək. - sirkə qalar **sucunar**. xəmir qalar acınar. - acıq şeyi **sucundur**.

sucutmaq$_{ka}$: **sucıtmaq**. sıçratmaq.

suç : **1**. çap. arnuç. arınçu$_{ka}$. ərinçü$_{ka}$. günah. cürüm. bir ölçüdən çarpma. **2**. qutuqsuz. bədbəxçilik. - **suçdan** qurtaran tanrı. **3**. saçuq. işlənən, qəbul olan normdan dış qalan. çapıq. küt. arıq. - qılıc suç qıldı: - yasa suçu: qanundan dış görünən iş. **4**. bir işdən görəvdə boyun burmaq, qaçırmaq. - ər **suç** qıldı. - arvad ərindən **suç** qıldı. **5**. dad. ləzzt.

- suç qılmaq$_{ka}$: sapmaq. kəsməmək. işi üzərinə almaqdan çəkinmək.

suçıq bükik: atılıb düşən. sıçrayıb burulan.

suçımaq$_{ka}$: sıçramaq. suçımaq burqumaq. saçramaq. quşqurmaq. qudurmaq. ürkünmək. - sacrıyıb bükrimək.

suçıtmək: iyiləştirmək. süçıtmək$_{ka}$. dadlandırmaqi.

suçqurmaq$_{ka}$: sıçraya yazmaq. - at **suçqurdu**.

suçlanmaq : qızqutlanmaq$_{ka.}$ qısqutlanmaq. özün günahlı saymaq. utanmaq. çəkinmək.

suçlaşmaq: yılışmaq$_{ka.}$ birbirin ittiham edmək, töhmətləmək.

suçluluq: çıpıçlaq$_{ka}$. çapaçlıq. çıpçalıq. çapçılıq. yazqılıq. günahkarlıq.

suçlunmaq$_{ka}$: saçlanmaq. sıyrılmaq. sivrilmək. bir şey yerlndən çəkilip çıxarılmaq.

suçluşmaq$_{ka}$: saçrışmaq. bir şeyi dışarı çəkip çıxarmaq.

suçmaq$_{ka}$: **1**. <> **saçmaq**. - ətir **suçdu**. **2**. açmaq. - çiçəklər **suçanda**. **3**. çıxmaq. gücərmək. - otlar **suçdu**. **4**. soymaq. - paltarların **suç**, yüngül otursun: çıxart rahat otursun. **5**. üzmək. - qoyunun dərisin **suçduq**. **5**. çıxarmaq. çəkmək. - qılıcın **suçub** vurdu. - ayağında tikan **suçan** sən özün. **5**. zivmək. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı şey suçan olur.

suçul : lüt. çılpaq.

suçulmaq$_{ka}$: **1**. (çiçək) açılmaq. çıxmaq. - çiçəklərim **suçdu** gəl, yar göğüsün açdı gəl. - suçdan suçun qıl: kötülükdən, pis işdən arın. - yağmur yağıb **saçıldı** \\ türlü çiçək **suçuldu**. **2**. (paltar) çıxarmaq, soyunmaq. - paltarın

suçun qolay gəlsin: soyun rahat ol. - qayğıdan suçun: qussəni buraq. - qoyun **suçmaq**: üzmək. soymaq. öldürmək.

suçun : **1**. dadlı. ləzztli. **2**. pərişan. - **suçun** saç.

suçunmək$_{ka}$: **1**. şirnəşmək. girişmək. - sözə **süçünsə** bulun barır: sözə şirnəşən, əsir düşür. **2**. ləzzət almaq. dadanmaq. - yedik suçunduq.

suçuşmaq: süçışmək$_{ka}$. süçüşmək. dadlanmaq.

suçuşmaq$_{ka}$: saçışmaq. sıçraşmaq. atışmaq. qalxışmaq. - atlar qamuğ **suçuşdu**.

sudımaq: suzımaq. sutmaq$_{ka}$. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.

sudturmaq$_{ka}$: sutturmaq. tükürtmək.

suf$_{ka}$: suv. su.

sufla : quyu. aşağ. aşağı. alt. (# yuxar. yuxarı. ülya).

sufşamaq$_{ka}$. **sufsamaq**. **şuvşamaq**. çıvıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq.

suq : - **suq yalnus ər$_{ka}$**: yapyalnız adam. - **suq yalnız**: təki tanqa: tək tənha. yapa yalnız.

suq ərınək$_{ka}$: işarət, şahadət barnnağı.

suqaq$_{ka}$: **1**. sığın. geyik. ağ geyik. **2**. ağ. su çalı, rəngi.

suqaqlıq$_{ka}$: geyikli. qəyiği çox olan.

suqar$_{ka}$: **soğar**. uzun. uzanan. - **suqarlaç börk$_{ka}$**: uzun börk.

suqarmaq: sağarmaq. sığarmaq. suyun almaq. - o qoyundan qurut **suğardı**.

suqdıç$_{ka}$: döğrə qonaqlığı. qışın dostlar arasında sıra ilə yapılan şölən, qanaqlıq.

suq$_{ka}$: **soq**. **sox**. ac göz. alçaq. - **suq** ər.

suqturmaq: **suğturmaq$_{ka}$**. tüpürmək. sutturmaq$_{ka}$. süztürmək.

suqur$_{ka}$: kələrə bənzər bir çeşit ada tavşanı.

sulamaq: **1**. ölləmək. çiləmək$_{ka}$. çilətmək. çılamaq. tərləmək çiylətmək$_{ka}$. çiləşmək$_{ka.}$ çiğlətmək$_{ka}$. yaşartmaq. ıslatmaq. tərlətmək. **2**. yanurmaq. ititmək.

sulamaq: suvarmaq$_{ka.}$ suvqarmaq$_{ka}$. su vermək. suvrarmaq.

sulanmaq: suvsımaq$_{ka}$. sulu olmaq. yaşlanmaq. suvalmaq$_{ka}$. sıvanmaq. su verilmək. su saçılmaq. yaşıqmaq$_{ka.}$ ıslanmaq. çilənmək$_{ka}$. çiminmək. yaşlanmaq. tərləmək.

sulaşmaq: suvqarışmaq$_{ka}$:

sulatmaq: süvritmək$_{ka}$. sivriltmək. suvratmaq. ititmək. suvrarmaq$_{ka}$. suvqarmaq.

sulayan : suvqardaçı$_{ka}$. suvqarıqlı$_{ka.}$ sulayıcı. sulayıcı. su verən.

sulayıcı : suvqarquçı$_{ka}$. sulayan. su verən.

sulıntı : **salındı**$_{ka}$. ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel.

sulu : suvış. boş. şol.

suluq$_{ka}$: suvluq. hovlə. dəsmal.

sum : **süm**. "tüm. tamamən. bütün" anlamında, obartma ilgəci. - **süm** sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı.

sumaq$_{ka}$: summaq. boyunsımaq. itaət edmək.

sumaq$_{ka.}$ summaq. boyunsımaq. itaət edmək.

sumartıq: **samurtuq**$_{ka}$: (**sam**. **sum**. **som**). yumuq qarışıq. kələf. - **samurtuq ış**$_{ka}$: içindən çıxılamayan iş.

sumlutmaq$_{ka}$: **sümlütmək.** yabancı dil ilə söylətmək.

sun : 1. xalis. - **sun** altun: xalis qızıl. qızıl şimşi. 2. - **sun kişi**: uyqun. xoşəxlaq.

- sun kişi : xalis kişi. yumuşaq xuylu. ürəği sələk adam·.

suna : sunq. taarif.

sundılaç: yunt quşu. çayır quşu.

sunı$_{ka}$: evin kirişləri.

sunu : 1. çörək otu. 2. ilgər. ilər. nümayiş.

sunuş : tarif.

sunuşmaq: tarif edişmək. - **sunuşmadan** buyurun: tarif ələməyin. -

sunzı$_{ka}$: birə soyundan bir heyvan.

suramaq$_{ka}$: **sürəmək**$_{ka.}$ kullanmaq. işlənmək. istifadə edmək.

suratlanmaq: bənizlənmək. mənğizlənmək$_{ka}$. gözəlləşmək. sırlanmaq. bənzinə rəng ruf gəlmək:.

surçıtmaq$_{ka}$: sürçtürmək. sürüştürmək.

surplamaq: süriləmək$_{ka.}$ qura çəkmək.

sus ! : tııt$_{ka}$!. tıq !.

susaq : susqaq$_{ka.}$ su götürmə qabı. malağa.

susamaq: suvsamaq$_{ka}$. usuqmaq$_{ka.}$ usmaq$_{ka.}$

susatan : usıtqan$_{ka.}$

susatqan: usıtqan**.**

susatmaq: usıtmaq$_{ka.}$ suvsatmaq$_{ka}$.

susdurmaq : qamturmaq . taldırmaq. daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmaq.

susıq$_{ka}$: kova. dolaç. dolça.

susqaq$_{ka}$: susaq. su götürmə qabı. malağa.

susqu : sikut.

susluq : ərin. tə'xir. - heç **ərin** bağışlanmadı.

susma : tınma$_{ka}$.

sust : çözük. ərinc.

susutan : usutan$_{ka}$. - **usutan** sıcaq. - şor çor yemək sustur.

sutmaq : sudmaq. sağurmaq$_{ka}$ sudramaq. su atmaq. suzmaq. tükürmək. tüpürmək.

sutmaq : sudmaq. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq$_{ka}$. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

sutmaq$_{ka}$: < **süzmək**. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq.

sutramaq: **sudramaq.** su atmaq. sağurmaq$_{ka}$. sudmaq. sutmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.

sutturmaq$_{ka}$: (**t** <> **z**) **süztürmək**. (< **süzmək**). suğturmaq. sudturmaq$_{ka.}$ tükürtmək. tüpürmək.

sutturmaq$_{ka}$: suğturmaq$_{ka}$. tüpürmək. süztürmək.

sutuq : **suduq**$_{ka}$. tükrük.

suv qatlışmaq$_{ka}$: su qollarının qovşağı.

suv : suf$_{ka.}$ su. **- suv sıqırı**$_{ka}$: **suv sığırı**$_{ka}$ manda. dombay.

suvalmaq$_{ka}$: sıvanmaq. sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq.

suvamaq: boyamaq. bulamaq. çapturmaq$_{ka}$. - çamırla **sıvat**.

suvarmaq: subıtmaq$_{ka}$. söbütmək. sivriltmək. ititmək.

suvarmaq$_{ka}$: sulamaq.

suvaşmaq$_{ka}$: sıvaşmaq.

suvıqlanmaq: sulu bulmaq.

suvınmaq$_{ka}$: yıxanmaq.

suvış : sulu. boş. şol.

suvışmaq : suyuqlaşmaq. şollaşmaq. boşalmaq. səqiqləşmək.

suvışmaq$_{ka}$: sıvıqlaşmaq. cıvıqlaşmaq.

suv$_{ka}$: su.

suvqardaçı$_{ka}$: sulayan. sulayıcı·.

suvqarıqlı$_{ka}$: sulayan.

suvqarıqsaq$_{ka}$: sulamaq diləğində, istəyində olmaq.

suvqarımsınmaq$_{ka}$: sular görünmək. suvarır qôrünmək.

suvqarışmaq$_{ka}$: sulaşmaq.

suvqarquçı$_{ka}$: sulayan. sulayıcı. su verən.

suvqarmaq : suvrarmaq$_{ka}$. sulatmaq.

suvqarmaq$_{ka}$: sulamaq. su vermək. suvrarmaq.

suvqartmaq: sulatmaq. sulatmaq üçün birini göndərmək.

suvqarunmaq$_{ka}$: sular görünmək.

suvlaq$_{ka}$: yalaq. heyvan sulanacaq yer

suvlamaq$_{ka}$: suvulmaq$_{ka}$. suvalmaq. sulanmaq. su içmək.

suvlanğ$_{ka}$: düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

suvlanmaq$_{ka:}$ sulanmaq. sulu olmaq.

suvlatmaq$_{ka}$: sulatmaq·.

suvlın : qırqavul. - yazdaki **suvlın** izləyib, evdəki toyuğu ıçqınma.

suvluq$_{ka}$: suluq. hovlə. dəsmal.

suvrarmaq$_{ka}$: suvqarmaq$_{ka}$. sulamaq. sulatmaq. su vermək.

suvratmaq$_{ka}$: süvritmək$_{ka}$. sivriltmək. sulamaq. ititmək. sulatmaq. - qələmi **suvrat**.

suvsamaq: - sucıq **suvsadı**: şərab sulandı.

suvsamaq$_{ka}$: **şuvşamaq**. çıvıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq. oxuyub üfləmək.

suvsamaq$_{ka}$: susamaq.

suvsatmaq$_{ka}$: susatmaq·.

suvsımaq$_{ka}$: sulanmaq. sulu olmaq.

suvsuş$_{ka}$: suyuq. açılmış, boşalmış, gücdən düşmüş nərsə. üzərinə su qatılmış ayran.

suvuq : **suğuq**. **suuq**. sırıq. sivri. uzun. - **suvuq** quyruq: uzun quyruq.

suvuq$_{ka}$: (**v <> y**) **suyuq**.

suvulmaq$_{ka}$: suvlamaq.

suyaqu$_{ka}$: xorozun ayağındaki mahmız.

suymaq : su atmaq. tüpürmək. - göyə **suysa** üzə düşür.

suyran$_{ka}$: **süyrən**. minarə. buna bənzər şeylər kimi uzun olan hər nəsnə.

suyuq : (**v <> y**) **suvuq**$_{ka}$.

suyuq : suvsuş$_{ka}$. açılmış, boşalmış, gücdən düşmüş nərsə. üzərinə su qatılmış ayran.

suyuq$_{ka}$: bozaq. ağız suyu. - **suyuq** ağızda yoğruşdu: ağzımın suyu qurudu, qaqurdu.

suyuqlamaq: **sütkərmək**$_{ka}$. süt kimi sulu, duru yapmaq.

suyuqlaşmaq: suvışmaq. rəqiqləşmək: şollaşmaq. boşalmaq.

suyuqlatmaq: durutmaq : sütkərmək$_{ka}$: yapmaq süt kimi sulu.

suyut : çüvüt$_{ka.}$ süyüt. boya. rəng.

suzımaq: sudımaq. sutmaq$_{ka}$. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.

suzmaq : sudmaq. sutmaq. sağurmaq$_{ka}$. sudramaq. su atmaq. tükürmək. tüpürmək. - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - **göyə** suzsa, üzə düşür.

suztürmək: sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq$_{ka}$. sudmaq. sutmaq. tükürmək. tüpürmək.

sü : **su**. əsqər$_{ka}$. {su itiliyində axan}.

süci : çaxır. şarap. bor$_{ka}$.

süçiq$_{ka}$: **sucuq**. **socuq**. **cocuq**. **1**. çaxır. şarap. bor$_{ka}$. içiləcək adalı nə. - **qızıl sucuq**: altu, qırmızı, duru çaxır. **2**. dadlı, şirin olan hər bir hə.

süçimək$_{ka}$: dadlanmaq. gözəlləşmək.

süçışmək$_{ka}$: süçüşmək. suçuşmaq**.** dadlanmaq.

süçıtmək$_{ka}$: suçıtmək**.** iyiləştirmək. dadlandırmaqi.

süçüq$_{ka}$: süçıq şarap.

süçünmək$_{ka}$: tadını bulmaq. ləzzət almaq. məhzuz olmaq. - süçinmək.

süçüşmək$_{ka}$: süçışmək$_{ka}$. sucuşmaq. suçuşmaq. dadlanmaq.

südmək : sitmək$_{ka.}$ sidmək$_{ka.}$ sizmək. siymək. işəmək. - **sittim**: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.

südük : (**t** <> **z**) sidik. sizik. sıdıq.

südük : < **süzdük**$_{ka}$. süzsük.

südüklük: qavuq$_{ka}$. məsanə.

sük : **1**. sok. kor. (# **sök**. sox: açıq. yarıq). **2**. **sürk**$_{ka}$. teyxa. lap. - ayağı **sük** buz tək.

süqən$_{ka}$: eşək yükünün bir tərəfında olan səpət. sələ kimi şeylər. səkləm.

süqlin$_{ka}$: süvün$_{ka}$. süqün. sülün. süvlin. süvlin. qırqavıl.

süqsüq$_{ka}$: "dağdağan" deyilən bir aqaç.

süqün : **süvün**$_{ka}$. sülün.

süləmək$_{ka}$: qoşun çəkmək. düşmana qarşı əsqər göndərmək. savaş yapmaq.

süllük$_{ka}$: çiğ. pişməmiş.

sülün : **süvün**$_{ka}$. süqün. süvlin. süqlin$_{ka}$.

süm : **sum**. "tüm. tamamən. bütün" anlamında, obartma ilgəci. - **süm** sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı.

sümək : yumaq. bəstik. pistik$_{ka}$. bistiq. pıstıq. püstə.

sümgürmək: fınqırmaq. yinğitmək$_{ka}$. yenğitmək$_{ka}$. yinğ atmaq.

sümlümək$_{ka}$: **sumlumaq$_{ka.}$** türkçe'dən başqa bir dillə qonuşmaq.

sümlüm$_{ka}$: **sümlüm$_{ka.}$** türkçə bilməyən kimsə. - **sümlüm tat**: heç türkçə bilməyən fars.

sümlüm$_{ka:}$ sümlüm$_{ka.}$ türkçə bilməyən kimsə. .

sümlüşmək: **sümlüşmək**. yabancı dil qonuşmaq.

sümlüşmək$_{ka}$: somluşmaq$_{ka}$. tatlaşmq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

sümlüşmək$_{ka}$: **sumluşmaq$_{ka.}$** tatlaşmq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.

sümsüçük$_{ka}$: tap dadlı. bək dadlı nəsnə.

sümük : **1**. sünğük. **2**. yenğ$_{ka}$. yinğ$_{ka}$. fırtıq.

sümüklənmək: süngüklənmək. böyümək.

sümüklü: fırtıqlı. yinğdəkü$_{ka}$. yieğd**ək**ü$_{ka}$. (cocuqlara bununla sövülür).

süngü: **sünğü$_{ka.}$** sünqü. mızraq. qarqı. neyzə.

süngüklənmək: sümüklənmək. böyümək. ağıllanmaq.

süngüş : qovuş. toxu. toxnma. tə'nə.

sünğük : sümük.

sünğük$_{ka}$: sümük. gəmik.

sünğüqlənmək$_{ka}$: sümüklənmək. gəmiklənmək. böyümək.

sünğüləmək$_{ka}$: sünqüləmək. sünqü ilə dürtmək.

sünğüşmək$_{ka}$: çarpışmaq. sünüşmək.

sünğüt : **sınğüt$_{ka}$**. qarşılıqsız yarmağan, töhvə. qarşılıqsız, əvəzsiz, verilən sovqat, ərməğan.

sünqüş$_{ka}$: **sünğüş$_{ka.}$** sünğüş. savaşta saldırma. sünqü durtmə.

sünmək : çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. saşülmək. uzanmaq. uzaymaq.

süprük$_{ka}$: **1**. süprünti$_{ka}$. süprüntü. zibil. **2**. bir adama qızıldığında söylənən söğmə.

süprül : sikdir. çəkil.

süprünti$_{ka}$: süprük. zibil.

süpürqü$_{ka}$: süpürqə.

süpürmək: yamlamaq$_{ka.}$ silmək. yığmaq.

sürcək$_{ka}$: **sürcüq**. **sürüc**. əyləşmə. qonaqlıq. gecə toplantısı.

sürcüq$_{ka}$: sürcək$_{ka}$. sürüc. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı.

sürçitmək$_{ka}$: sürçtürmək. surçıtmaq. sürçmək. sürüşmək. ayaq qaymaq.

sürçtürmək: surçıtmaq$_{ka.}$ sürüştürmək.

sürdürmək: **sürtmək**. **1**. yorıtmaq$_{ka}$. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. - ot onun qarnın **sürdü**. **2**. ötütmək. ötürmək. ötgürmək$_{ka.}$ göndərmək. çıxarmaq. **3**. yuqturmaq$_{ka}$. yoğturmaq$_{ka}$ bulaştırmaq.

sürəmək$_{ka}$: suramaq$_{ka}$. kullanmaq. işlənmək. istifadə edmək.

sürən : sürün. davamlı. davam edən.

süriləmək$_{ka}$: qura çəkmək. surplamaq.

sürqaç$_{ka}$: sürqüc. löq ağacı zamqı.

sürq$_{ka}$: soğuqtan donma. qatılaşma.

sürquç$_{ka}$: sürqac. löq ağacı zamqı.

sürqü : sürük$_{ka.}$ iziş. tə'qib.

sürqüci$_{ka}$: sürücü.

sürqük : soxruq$_{ka}$. sürülən yer. dıllaq. qadının arvat yeri.

sürqüləmək$_{ka}$: izləmək. tə'qib edmək. qovalamaq. sürmək.

sürqüləmək$_{ka}$: **sürmək**. **1**. qovalamaq. qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq. **2**. sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi**.

sürqülən: sürülgən$_{ka}$.

sürqün : sürgün. sürük. ötük. ötüt. isal.

sürqünmək: bax > **sürünmək**$_{ka.}$

sürmək : atılmaq. daşlanmaq. qalxmaq. hirslənmək. - nə uşağın üstünə **sürülürsən**.

sürmək$_{ka}$: **sürgüləmək**$_{ka.}$ **1**. qovalamaq. qovalayıb sürərək üzərinə saldırmaq. **2**. sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi**. **3**. sürmək. qovmaq. sürgün edmək. - **sürdü** mənim qutumnu: apardı mənim xoşbəxlığımı, taleimi. **4**. dəvam edmək. - sarılmaq. sarmaq. sərmək. **5**. işlətmək. icra edmək. - ərdəmini öğrənibən, işqə **sürə**.

sürsəmək$_{ka}$: sürmək istəmək.

sürşək : şüşə. şüyşə. sırça. sırıçqa$_{ka}$. sürüşgə.

sürtmək$_{ka}$: **sürdürmək**. **1**. sürmək. yorıtmaq$_{ka}$. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. - ot onun qarnın **sürdü**. **2**. toxunmaq. dəğmək. ləms edmək. yaxmaq$_{ka}$.

sürtük$_{ka}$: sırtıq. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə. əzik. sürülüb sərilmiş. - sürtük əşlər: sürüştürən.

sürtülmək$_{ka}$: **1**. (**s** <> **t**) dürtülmək. türtülmək. - kürküm ona **türtülür**. **2**. dövülmək. əzilmək. **3**. aşqınmaq$_{ka.}$ aşınmaq. aşılanmaq. qaşınmaq.

sürtünmək$_{ka}$: sürtülmək.

sürtürmək$_{ka}$: **1**. sürdürmək. sürütlətmək. qoğmaq. **2**. işləmək. - daş **sürmək**: daşı qazmaq.

sürtüşmək: **türtüşmək**$_{ka.}$ **dürtüşmək**$_{ka.}$ sürmək. - qoğuşa yağ **dürtüş**: dəriyə yağ sürt.

sürulmək: . (**s** <> **t**) türtülmək$_{ka}$.

sürü : **1**. sürüq$_{ka}$. **2**. ögür$_{ka.}$ topluq. bölük.

sürüc : **1**. sürcək$_{ka}$. sürcüq$_{ka}$. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı. **2**. sürgüci$_{ka}$.

sürük$_{ka}$: **1**. sürgün. ötük. ötüt. isal. **2**. sürü. **3**. sürgü. iziş. tə'qib.

sürülən : **sürülqən**$_{ka}$. hər zaman, hər yerdən sürülən.

sürülqən$_{ka}$: sürgülən.

sürülmək$_{ka}$: sürgülmək.

sürün : sürən. davamlı. davam edən.

süründi : sürünmüş.

sürünmək$_{ka}$: **sürgünmək**. **1**. sürtüşmək. qaşınmaq. - kişi öz yinin **süründü**. **2**. sərt, bərk nərsəni dövüb əzmək.

sürüş : cütləşmə. sevişmə.

sürüşdürmə: burbağ$_{ka}$. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. işi uzatma.

sürüşgə: sırça. sırıçqa$_{ka}$. sürşək. şüşə. şüyşə.

sürüşgən: sarıçqa$_{ka}$ sarılıb sürüşgən.

sürüşgən: yarsqaq$_{ka.}$ zivgək, yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

sürüş$_{ka}$: **sülüş**. **sütüş**. **sütüh**. **sütül**. **ütmə**. **fırıx1**. buğda başaqların sütülkən, çöplü qabıqlı otda ütüb, (qabığı ayırd edmək üçün) çırpıb döğüb yeyərlər.

sürüşmək: **1**. zivmək. suçmaq$_{ka}$. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı şey suçan olur. **2**. heyvanların cütləşməsi. - ayqır qısraq **sürüşdü**.

sürüştürmək: surçıtmaq$_{ka.}$ sürçtürmək.

süs : - **süslü ev**: bədizliq əv$_{ka}$. bəzəkli ev.

süsişmək$_{ka}$: süsüşmək.

süsqən : **süsəgən**$_{ka}$. çox süsən.

süsqirmək$_{ka}$: süsqürmək. süsmək istəmək. süsməğə saldırmaq.

süsləmək: əsriləmək$_{ka.}$ naxışlamaq.

süslənmək: 1. bəzənmək. bəzəlmək. - **bəzənib qozanmaq**$_{ka}$. 2. altın tikələrlə süslənmək. burtalanmaq$_{ka}$. 3. qozanmaq$_{ka.}$ qoyanmaq. bəzənmək. qoyunmaq. - **bəzənib qozanmaq**.

süslətmək: bəzətmək$_{ka}$.

süslü : yaltrıq$_{ka}$. yoldruq$_{ka.}$ parlaq. cilalı.

süsmək$_{ka}$: dürtmək. burnuzlamaq.

süstürmək: bornuzlamaq. - qoşlar qamu **süsüşdü**.

süsüşmək: dürtüşmək. burnuzlaşmaq. birbirinə soxuşmaq.

süşqürmək$_{ka}$: süsqirmək. süsmək istəmək. süsməğə saldırmaq.

süt : - **süt qərdəş**. əmikdəş. əmgəş. bir məmədən süt içən körpələr. **- sütsüz adam**: soysuz. mayası bozuq. çabaq ər$_{ka}$. **- süt nənə**: avurta$_{ka.}$ daya. **- süt ötrüm**$_{ka}$: ötürüm. sürüq otu. mərciməyə bənzər. isal verən bir ot.

sütdaş : həmsirişt. uya qab. taydaş. həmsirişt. həmzad.

sütgərmək$_{ka}$: sulanmaq. suyuqlamaq. süt kimi sulu, duru yapınmaq. - yoğurt **sütgərdi**.

süvri$_{ka}$. : **süvir**. **sivri**. iti. ötgir.

süvritmək$_{ka}$: sivriltmək. sulatmaq. suvratmaq. ititmək.

süvün$_{ka}$: süqün. sülün.

süyrən$_{ka}$: **suyran**. minarə. buna bənzər şeylər kimi uzun olan hər nəsnə.

süyüt : çüvüt$_{ka.}$ suyut. boya. rəng.

süzdürmək : **sizitmək**$_{ka}$. (**z** <> **d** <> **y**) **siditmək**$_{ka}$. **siydir**mək$_{6}$. **sızdır**maq. işətmək.

süzdürmək: sərmətmək$_{ka.}$ sayratmaq. ayırd edmək. sıçratmaq.

süzə : təsfiyə.

süzəklik: süzək. tuqaqliq$_{ka}$. süzqəçlik ağac.

süzən : sarqan$_{ka}$. çəkən. damcılayan.

süzgəç : sərim. sarım$_{ka}$.

süzgü : süzuq$_{ka}$. süzülmü.

süzgün : yaxışıqlı. xumar. - xumar qöz: **ulas**$_{ka}$ **qöz**$_{ka}$.

süzqəc : çovlı$_{ka.}$ çovıl.

süzqün$_{ka}$. : rəngi qara. tikənli bir dağ ağacı.

süzlünmək: **süzlüşmək**$_{ka}$. süzülmək.

süzlüş$_{ka}$: **süzlün**. təsfiyə. palayiş.

süzlüşmək$_{ka}$: **süzlünmək**$_{ka}$. süzülmək.

süzmə$_{ka}$: "**kəş**" deyilən yağsız quru pənir. ayran süzməsi·.

süzmək$_{ka}$: sutmaq$_{ka}$. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq.

süztürmək$_{ka}$: **süzdürmək**. **sittürmək**. **1**. işətmək. **2**. sotturmaq. tüpürmək. **1**. suğturmaq$_{ka}$. tüpürmək. sutturmaq$_{ka}$. **1**. sotturmaq. süztürmək. tüpürmək.

süzük$_{ka}$: **suzuq**. **süzülmüş**. **1**. ağız suyu. tüpürcək. tükrük. tüpük$_{6}$. - **süzüq** ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu. **2**. duru. açıq. aydın. saf. arın. təmiz. - **süzük su**: göm göy, dinik$_{6}$ (dinc), duru su. **3**. duru daşlarada süzük deyilir.

süzülmək: süzlüşmək$_{ka}$. süzlünmək$_{ka}$.

süzündi : **süzgündi**. arın, dingin, duru olan. - **süzündi** su.

süzünmək: **süzgünmək**. süzülür kimi görünmək. - **süzündi**: süzülmüş.

Ş

şabuq$_{ka}$: **çapuq**. tez. yeyin. - açıqlıq ər **şabuq** qarımaz: varlı kişi tez qocalmaz.

şad$_{ka}$: < **yaşut**. yarud. açıq. könik. könül. sevnik. həyəcanlı. **- şad olmaq** : < **yaşutmaq**. yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək.

şadlıq : yaşın. sevinc.

şadlıq :< **yaşutlıq**.

şaqılamaq : çağlamaq.

şaqımaq: sayramaq$_{ka}$. ötüşmək. saçmalamaq. həzəyan etmək.

şaqqalmaq: çatllamaq$_{ka}$.

şaqqıldamaq: çatıldamaq.

şalaşu : bir çeşit çin toxuması·.

şallaq : barqa.

şan : kü$_{ka}$. küy. ün.

şans : yarı. yarıq. qapı. bəxd. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın. - **şanslı**: tüşə. düşə. uğurlu.

şap şap : vurmada çıxan səs. yeməkdə, ağızdan çıxan şapırt.

şapalaq : yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. silli.

şar şar : **- çar çar**. yağmurun sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki bir axarın çıxardığı səs.

şarkıcı : yıraqu$_{ka.}$ çağrıcı. müğənni.

şaşı : qınqru$_{ka}$. yan. qınğır.

şaşılacaq: tanğsuq$_{ka}$. əcib. nəfis.

şaşırmaq: səkitmək$_{ka}$. səktirmək.

şaşırtmaq: anğıtmaq$_{ka}$. anqıtmaq. anğturmaq$_{ka}$. enğıtmaq$_{ka}$. anğıtmaq. dandırmaq. əngitmək. təəccübləndirmək. tanlamq. tanqlatmaq. sanğlatmaq. utandırmaq.

şaşqın : gic. əndik$_{ka}$. endik. qanmaz. anlamaz. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər. - **endik ər**: budala adam.

şaşmaq : çaşmaq. şaşıb disginmək. anğmaq$_{ka.}$ tanlaşmaq. tanqa şaşa qalmaq. tavralmaq$_{ka}$. enqmək$_{ka}$. tanğlaşmaq$_{ka}$. təəccüp edmək. - yalnuq anı **tanlaşır**.

şaşmaq$_{ka}$: çözmək.

şaştılrmaq$_{ka}$: çözdürmək.

şat : cürət. cəsarət.

şeh : çiy$_{ka}$. nəm. yaşlıq.

şey şüy : ağır ağruq$_{ka}$.

şəbəkə : tarmaq. qol.

şəbinğ : çəping. kiçik dəmir çomaq. dəmir baston. batım.

şəbüq : çapuq.

şəkirtük$_{ka}$: çəkirdək. püsdə. fıstıq.

şəl şül$_{ka}$: - **şəl şül$_{ka}$** əlli: **şil şül**. çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz. uquvsuz.

şəlqəm : çamqur$_{ka}$**.** çağmır.

şəp gəlmək$_{ka}$: çap gəklmək. çabuq gəlmək.

şəpələnmək: örküçlənmək. möjlənmək. dalqanmaq.

şət : **çit$_{ka.}$** (bax > **çət**). **çit$_{ka}$ şat**. ürək. cürət. cəsarət. - **şətim** çatmır. - onun nə **şəti** vardır. - **şətli** ürəkli kişi. - **şətim** sıydi.

şəti : - onun nə **şəti** var.

şın$_{ka}$: təxt. sədir.

şırıq : şərq. ısıq. doğu.

şırro : şıralğan. şırılğan. şırran.

şikarçı : ovçu. ataçı ataçı.

şil şül : - **şəl şül$_{ka}$** əlli: çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz. uquvsuz.

şiltə : çapğut. çaput. döşək. palaz.

şiltük$_{ka}$: **çiltük**. boynuzdan yapılan mirrəkkəb qabı.

şimdi : əmdi$_{ka.}$ imdi. indi.

şip$_{6}$: çatı. tarus$_{ka}$. səqf.

şirə : **1**. sirə. bəkməs$_{ka}$. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb. doşab. tuqşab. çaqır$_{ka}$. çaxır. **2**. züvgan buz. donmuş yer.

şirnəşmək : süçünmək$_{ka}$**.** şirnəşmək. girişmək.

şiş : bars$_{ka}$. qabartı. paysa$_{6}$.

şişək : baqlan$_{ka}$. ətli canlı. baruq. - **baqlan quzı$_{ka}$**: yeni, səmiz quzu.

şişən : ürülqən$_{ka.}$ urulqan. orulqan. qabaran.

şişik : qapır. qabır$_{ka}$. qurs. gürs. maya.

şişik : opuz$_{ka}$**.** obuz. çətin. qaba. qatı. qurs. gürs. qabır. maya. hündür. dik. qom$_{ka.}$ kom. gürs. qurs. qabır. maya. çöküş. köpüş. daşırqan. komba. kumbarı.

şişirən : qabartan. obartan.

şişirmək: köpütmək. qumturmaq. qatırmaq$_{6}$. dondurmaq. gurramaq. gəritmək. qarıldatmaq. boş boş danışmaq. qatıtmaq$_{6}$. qurutmaq. qatılatmaq. tupramaq$_{ka.}$ topramaq$_{ka}$. böyütmək. - uşaq nəyi **toprama**.

şişqin : yoğun. qalın.

şişman : çağ.

şişmək$_{ka}$: gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. təxmir olmaq. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək. qabarmaq. üzlənmək$_{ka}$.

şol : suvış. sulu. boş.

şoraq : **çoraq**. qıraç.

şorbalamaq : şorba (çorba) içmək. münləmək$_{ka.}$

şöpik$_{ka}$: çöpük. çör çöp.

şuxluq : yalıtqa$_{ka.}$ alay.

şumal : < **yuşan$_{ka}$**. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş.

şumal : suvlanğ$_{ka}$. düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

şutı$_{ka}$: qırxayaq. örümcək. çayan kimi bir böcək.

şuvşamaq$_{ka}$: **sufsamaq$_{ka}$**. **sufşamaq**. çıvıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq. pıçıldaşmaq. fısıldamaq. - onun qulağına bir söz **şuvşadım**.

şuvşatmaq: **şuv şaşmaq$_{ka}$**. gizli söz fısıldaşmaq. sufsamaq. sufşamaq. şuvşatmaq.

şüq$_{ka}$: **sük**. **cük**. sus. hiss. siss. susturma ilgəci. - **şük dur**: **çük** dur. **- şüq turmaq$_{ka}$**: süqut edmək.

şünük$_{ka}$: çünük. çınar ağacı. çarun.

şüşə : sürşək. şüyşə. sırça. sırıçqa$_{ka}$. sürüşgə.

şüşətmək: yapratmaq$_{ka}$. dikmək. dikətmək. - at qulağın **şüşətdi**: yapratdı.

şüt : **şüt$_{ka\ <\ met\ >}$ düş**. **1**. düşmək, salınmaq. **2**. soy. əsl.

şütmək : $_{<\ met\ >}$ **tüşmək**. enmək.

şütük : çütük. çotuq. qırıq. - şütük saqal: kosa saqal.

şüyşə : sürşək. şüşə. sırça. sırıçqa$_{ka}$. sürüşgə.

t

2tarif edişmək: sunuşmaq. - **sunuşmadan** buyurun: tarif ələməyin.

2tədbir edmək: danışmaq. gənqəmək$_{ka.}$ görüşmək.

2təfəhhüs : soğraş. sorqaş. axtarış.

tab : **tap**. təb. təp. yetər. bəs. yaxcı. lap yaxcı. uyğun. kafi. - mənə **tabdır** belə. - bir kasa mənə tadfır. - **tab** deyib, **tab** eşiddik. - **tab** yatıb durdum. - **tab** yeyin **tab** için, artuğun burxun. - **tap** datlı: bərk datlı nəsnə: **sümsüçiq**$_{ka.}$ - **tab** oldu: əcəb oldu.

taba : **taba**$_{ka.}$ **1**. yan. qayaq$_{6}$. tərəf. cihət. doğru. yana. - mənə **taba**: mənə tərəf. **2**. tərs. əleyh. zidd. rəğmən. qarşı. - devlət **taba**: devlətə qarşı. - ər arvad **taba**. - sənin **taba** qılacam. - mən **taba** işlər görülmüş. - **yağın taba**: yağıya doğru. **- çərik** taba yağışdı: qoşuna sarı yügürdü, cumdu.

tabax : bax > **tabaq**.

tabaq$_{ka}$: **tabağ**. **1**. körkə$_{ka}$. ağactan **kövülmüş**, oyulmuş, dayaz, çuxurluğuaz, enli qab. **2**. batğa$_{ka}$. tabğa. düz, saf taxda. **3**. yalpı$_{ka.}$

tabalamaq$_{ka}$: qınamaq. ayıblamaq. cəzalamaq.

taban$_{ka}$: **təbən**. daban.

tabanlamaq$_{ka}$: **dabanlamaq**$_{ka}$. **1**. sabanlamaq$_{ka.}$ təpmək. sapanla sürmək. **2**. təpmək.

tabaru : tərəf. bir nəyə doğru, qarşı. - bilgə ərik bulursan, baxqıl ona **tabaru**: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl. - bilgə əri tapdın sa, baxqıl onun **tabaru**.

tabğa : batğa$_{ka}$. tabağ. düz, saf taxda.

tabi : **tapı**. (**tap**. **tab**. **təp**). **1**. **taplağ**. **tapışlıq**$_{6}$. müvafiqət. rizayət. razılıq. qəbulluq. boynaşlıq. - sizin **tapız**: sizin rizayətiz. - mən **tapımı** verdim. - sizin **tapız** mənə gərəkdir. **2**. əvət. . sormaq, ıstəmək, vurqulamaq ilgəci.

tablaq$_{ka}$: **taplağ.** tapışlıq$_{6}$. rizayət. müvafiqət. - **tablağın** varmı.

tablaşmaq. : taplaşmaq. razılaşmaq. uzlaşmaq.

tabraq : <> **tanraq** <> **qıvraq**. ıti. bol.

tabran : **tavran**$_{ka}$. kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında olan ip. tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ.

tabu : tapu. büt. tapın. sənəm.

tabut : qabırcaq$_{ka}$. qabqırcaq. sandıq. ükək$_{ka}$.

tabuzmaq$_{ka}$: bax > **tapuzmaq**.

tabzaş : təbzəş. təpzəş. tapzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

tacik$_{ka}$: daşıq. dışıq. yad. fars.

tacıqlamaq : tatıqlamaq. tazıqlamaq. birini fars sanmaq.

tacıqlamaq$_{ka}$: farslamaq. farsa dəyər (nisbət) edmək.

tad:tat

taf : **taf**$_{ka.}$ **tav**. buruq. al. hilə. dək. - ovçu neçə tav (al) bilsə, azıq onca yol bilir.

tafarçı$_{ka}$: yük taşıyan.

tafraq$_{ka}$: bax > **tavraq**$_{ka}$.

taha : **daha**. **taqi**. genədə. bir azda. artıq. artığına. - **daha** bar: genədə, bir azda ged. - **daha** ver. - **daha** gəlmə. - dinlənmisən **daha** dinlən.

tahi : **dahi**. anru. nəru$_{ka}$. ayru. yana. sonra. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, snora qurtulur.

tax:taq

taq : **daq**$_{ka}$. **tağ**. **1**. hündür dağ. art. uca, arxalı, kürəkli yer. **2**. oyuq. - **oyuqlu** ev: tağlı ev. **3**. dağ biçimində quruluş olan dam, tavan. **4**. dəğil. təkül. **- taq ol**$_{ka}$: dəğil. daq. təkül. **5**. dağ. dağlamaq. **6**. yoq. dəğil.

- daq ol. daq. təkül.

- dağın, dənizin, ırmaqın burun kimi çıxan yeri: **baldır**$_{ka}$.

taqaq : **taxaq**. çaruq$_{ka}$. çağur. sağur.

taqal : **dağal**. qalın$_{ka}$. qalnı.

taqarcıq: **dağarcıq**. tağar$_{ka}$. dağarcıq. kəsürgə$_{ka}$. kəsrük. sanaç$_{ka.}$ sağnaç. tuluğ. tulum. çuval. xurcun. xalta. xaral. qap.

taqar$_{ka}$: **taqar. tağar**$_{ka}$**. tağar**$_{ka}$. **dağar. 1**. çuval. xurcun. dağarcıq. xaral. tağarcıq. tulum. **2**. çuval. xurcun. xaral. tağarcıq. tulum. qap$_{ka}$. **3**. mal. var. dövlət.

taqas : taxas. taxsa. əvəz. - bu **taxsa** onu taxsar: bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə.

taqay : **tağay**$_{ka}$. dağay. dayı.

taqaz : takız. takuz$_{ka}$. taqzıl. ləkə. yamaq.

taqca : **taxca**. sərü$_{ka}$. üzərinə şey şüy qoyulan yercik.

taqçı : ağsar. dağa çıxan. alpinist.

taqda : **taxda**. yartu$_{ka}$.

taqi : bax > **daha**

taqıdan : **dağıdan**. taran.

taqı$_{ka}$: **taki**$_{ka}$ daxı. dahı. dah. taqı.

taqıqmaq$_{ka}$: tağıqmaq. dağa çıxmaq. daqa qaçmaq.

taqılışmaq: dağılışmaq. yayılışmaq. yadlışmaq$_{ka}$. yayılışmaq.

taqılmaq: **tağılmaq**. **dağılmaq**. **tarılmaq**$_{ka}$ **1**. qol qol olub ayrılmaq. açılmaq. yox olmaq. - **tarılmasın** türkünüm: dağılmasın millətim. **2**. teşilmək$_{ka}$. yarılmaq.

taqılmaq$_{ka}$: **dağılmaq**. **1**. (bir nəsnə, ötəkisi içinə) tarılmaq, yayılmaq. asılmaq$_{ka.}$ aslınmaq. **2**. (saç) orpamaq$_{ka}$. örpəşmək. ürpəmək. ürpəşmək. **3**. tağşulamaq. dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək. - dartıldı

dartıldı ip təğşuldu. qırışmaq. qarışmaq. ufalanmaq. təvşəlmək$_{ka}$. təvşülmək. **4**. ılınmaq$_{ka}$. ilinmək. ilişmək. tutulmaq. uğramaq. **5**. (pıçaq kimi kəsgin şeylər) korlaşmaq. **7**. düzülmək. **7**. taqır taqır, tıqır tıqır səs çıxarmaq. **8**. burmaq$_{ka.}$ yayılmaq. çalınmaq. buğlamaq.

taqınmaq$_{ka}$: **taxınmaq**. **1**. qızmaq. hirslənmək. **2**. danmaq. rəd edmək. inkar edmək.

taqır : "**taq**" səsi. - **taqır taqır**: taq taq. - at ayağı **taqır taqır** etdi.

taqışmaq : **taxışmaq**. **1**. taxmaq. təvişmək$_{ka}$. tüvişmək. şişə ət düzmək. **2**. təvişmək$_{ka}$. tüvişmək. taxmaq. şişə ət düzmək.

taqıtılmaq : **taramaq$_{ka}$**: açmaq (# **dərmək**).

taqıtılmış: **dağıtılmış**. ülüklük**$_{ka}$**. üləştirilmiş. paylanmış.

taqıtım : **dağıtım**. yayma. yayım. pəxş. savruq. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

taqıtmaq: **dağıtmaq**. **təvşətmək$_{ka}$**. **tağıtmaq**. **1**. qarıştırmaq. birbirinə vurmaq. **2**. sökmək. pozmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. **3**. yaymaq. yasmaq$_{ka.}$ çözmək. açmaq. tarmaq$_{ka.}$ yaymaq. - ər suyun tardı. **4**. yıxmaq. xərablamaq. - o evim **yıxdı**. - işlərim **yıxıldı**: xərab oldu.

taqqaçı$_1$: börkçi$_{ka}$.

taqqın : **daqqın dağqın**. savruq. səpik.

taqlaşmaq: **taxlaşmaq**. borcu alacaqla ödəmək.

taqlatmaq: daqlatmaq. taqlamaq$_{ka}$.

taqlmaq : **dağlmaq**. toquşmaq. pəxş olmaq.

taqma : taxma ad. ayaq$_{ka}$**.** ləqəp. künyə. təxəllüs. - taxma ad, ləqəb vermək: **atamaq$_{ka}$**.

taqmaq : **taxmaq**. **təvmək$_{ka}$. təğmək**. **1**. urımaq$_{ka.}$ urmaq. **2**. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək, vurmaq. geydirmək. - əynivə **tax**: əynivə gey.

taqratmaq: **təğrətmək**. bax >**tavratmaq$_{ka}$**.

taqsamaq: ödəmək. qarşılamaq. - bu **taxsa** onu **taxsar**: bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə.

taqşulamaq : dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək. - dartıldı dartıldı ip **təğşuldu**.

taqşüt : təkşüt$_{ka}$. dəğişit. qarşılıq. əvəz. bədəl.

taqtu$_{ka}$: **taxtu$_{ka}$ taxut**. xam. əğrilməmiş nərsə.

taqturmaq$_{ka}$: taqtırmaq. düzdürmək.

taquq : **dağuq**. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. yıxıq. saçıq. yazıq.

taqun : tanuq$_{ka}$. şahit.

taqut : **taxut. taxtu$_{ka}$**. xam. əğrilməmiş nərsə.

taquy : **tayuq**. dolu, kamil kişi, nə.

taquylanmaq: **tayuqlanmaq$_{ka}$**. kibarlanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək. dayılanmaq. taxınıb keçinmək.

taquz$_{ka}$: **takuz$_{ka}$**. **takız**. **taqzıl**. **taqaz**. ləkə. yamaq. - taquzlu at: alnındaki axıtma olan, qaşqay, çavqar$_6$ at. - at **taquzi** ay olmaz.

taquzmıq$_{ka}$: taqzuq. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.

taqzıl : takız. takuz$_{ka}$. taqaz. ləkə. yamaq.

taqzuq : taquzmıq$_{ka}$. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.

tal : **dal**. **1**. (qapı dalı). tamba$_6$. təm$_{ka}$**.** tirqaz$_1$. tirqavıc$_6$. **- dal boylu**: dik uca boylu olan. **- tal boyluq**$_{ka:}$ boyu düzgüncə kişi. (ən çoq) incə uzun qızlar üçün kullanılır. **1**. arxa. göt. - **dalı**: götü. **tala vurmaq**: **dala vurmaq**. talqamaq$_{ka}$**.** dalqamaq$_{ka}$. dalamaq. itmək. qaqmaq. dəf edmək. savmaq. rədd edmək. - **dala salmaq**: qecirmək. yubatmaq. **- tala vurulmaq**: **dala vurulmaq**. talqılmaq$_{ka.}$ dalqılmaq$_{ka}$. dalınmaq. itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək.

talaq : **dalaq**. **taluq**. **daluq**. **1**. huşdan gedmə. **2**. qəşş. **3**. sulaq. **4**. ağzı sınıq qab.

talaqu$_{ka}$: **1**. iti, güclü ağı. **2**. iç ağrısı. qarın burma. **3**. dalaş savaş.

talamaq : **dalamaq**. **talqarmaq**. **1**. talqamaq$_{ka}$**.** dalqamaq$_{ka}$. dala vurmaq. itmək. qaqmaq. dəf edmək. savmaq. rədd edmək. **2**. toxunmaq. dəğmək. zərər vermək.

talan taraq$_6$: qarma$_{ka}$. yağma.

talarlamaq: taraslamaq$_{ka.}$ darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq, yırtmaq. - yağı cərgəsin **taraslayan**. - çağrı qazı **tarasladı**. - xəstəlik onu **tarasladı**: əldən saldı.

talas$_{ka}$: **dalas**. **tasal$_{ka}$**. **tələs**. **1**. dallanıb bəllənmiş aralıq. çitli yer. çevrəli, cızıqlı alay, meydan. **2**. yarış meydanına çəkilən dal, ip. cızılmış sınır. gərilmiş ip. **3**. talağu$_{ka}$. savaş. **4**. yonqa. yartu$_{ka}$. **5**. qöçrüm$_{ka}$. belinləmə. ürküş.

talaş : yonındı$_{ka.}$ yonuntu.

talay : **dalay**. təlim$_{ka}$. telim. talım. çox.

talbadal : **dalbadal**. qatar. bir biri dalınca.

talbınmaq$_{ka}$: **dalbınmaq**. çırpınmaq. talbınmaq. talpırmaq. talpışmaq. çırpınmaq. - quş **talpındı**.

talda : **dalda**. ıssız, ağlaq$_{ka}$. boş, xəlvət, çoraq.

taldırmaq : **daldırmaq**. **1**. qarturmaq$_{ka}$. tıqdırmaq. sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdı**: qaçıtdı. **2**. qamturmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. (# **ayıtmaq**). - issi bizi **daldırdı**. - onu vurub **daldırdı**.

talı : **dalı**. artam. son. axır. - **dalıcan düşmək**. uylaşmaq. uymaq. - **dalıya atmaq**: burbamaq$_{ka.}$ burcutmaq. döndərib çöndərmək. - **dalı qalmış**: kölgəli

talıq$_{ka}$: tat. ləzzət.

talıqmaq: **dalıqmaq**. talqımaq$_{ka.}$ (< **dal**). qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq.

talım : **dalım**. **təlim**$_{ka}$. **telim**. talay. dalay. çox.

talınmaq: çoxalmaq. - **talındı** biligim.

talış$_{ka}$: dalış. talpış. dalpış. dalqış.

talqa$_{ka}$: **dalqa**. 1. qom$_{ka}$**.** kom. 1. qora. qoruq1. - talqa **alardı**: qora qızardı.

talqaq$_{ka}$: **dalqaq**. tipi. tufan. qasırqa. boran. kişini dalqalayıb, atıb tutub öldürən yel. - dağ üzrə **dalqaq** oldu: dağda tufan qopdu.

talqalanmaq$_{ka}$: **dalqalanmaq.** 1. taltumlaşmaq. tələtümləşmək. çoqralmaq$_{ka.}$ covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. şuluğlaşmaq. 2. qoruqlanmaq. salxım bağlamaq. 3. möjlənmək. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükləri biz biz durdu. 4. qummaq$_{ka}$**.** - su **qumdı**.

talqamaq$_{ka}$: 1. dalamaq. dala vurmaq. itmək. qaqmaq. dəf edmək. savmaq. rədd edmək. - **buluyub dalamaq**: incitmək. qarışdırmaq. - atavı **buluyub dalqama**: incidmə. 2. sıqmaq. can sıqmaq. 3. zərər vermək.

talqan$_{ka}$: qəşş. tutarıq. sər'- talqan iğ$_{ka}$. qəşş kəsəl:

talqanmaq: örküçlənmək. möjlənmək. şəpələnmək.

talqar : zərər. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verər.

talqarmaq: dalamaq. dəğmək. toxunmaq. zərər vermək.

talqaş : dalquş. ürküncka. ürküntü. qalqal. qaçqıç.

talqavunmaq: dalqavuqluq edmək. yaramsınmaq$_{ka}$. yaltaqlanmaq.

talqıc : dalqıc. çökəs. qəvvas.

talqıq$_{ka}$: **dalıq**. 1. neçə şeyin dalışı, çatışı. dağların çatıçtığı yer. 2. dala qoyma, buraxma, yubatma, süründürmə. tə'xir.

talqılmaq$_{ka}$: **dalqılmaq**$_{ka}$. 1. dalınmaq. dala vurulmaq. itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək. 1. açılmaq. - yükü **talqıl**.

talqımaq$_{ka}$: 1. dalqımaq. dəlmək. boşaltmaq. 2. çoxalmaq. aşıb daşmaq. - **talınmış** biligin sənin. 3. qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq.

talqır$_{ka}$: dalqır. devrim. inqilab.

talqırmaq$_{ka}$: **dalqırmaq**. devritmək. çevirtmək. üsyan edmək. qarıştırmaq. inqilab edmək.

talqış : 1. dalqış. talpış. dalpış. dalış. talış. 2. yumarlanmış burulmuş nə.

talqışmaq$_{ka}$: dürməkləmək. bükmək. yüyələmək. lüləmək.

talqıtmaq$_{ka}$: **dalqıtmaq**. **tılqatmaq**. **1**. dalatmaq. dalı atmaq. işi qeciktirmək. - mənim işimi **talqıtma**. **2**. yükü çarpıtmaq. çarpıq yapmaq. yüklə ip arasına bir ağac parçası qoyaraq yükü düzəltmək üçün büq türmək.

talquç$_{ka}$: **talğuç**$_{ka.}$ iki nəyi bərkitmək üçün ortasına soxulan tikə. heyvan sırtına yüklətilən yükü sıxıtırmaq üçün kullanılan dal, aqaç.

talqu$_{ka}$: **dalqa**. daluq taxuq, əğrilmiş, büqülmüş, hörülmüş nəsnə. - **talqu** yışıq: hörülmüş ip.

talquq$_{ka}$: **dalqaq**. bir yerə dalınan soxulan nərsə. çivi. nərsənin sapın sıxıştırmaq üçün, çaqılan çivi.

talqurmaq$_{ka}$: **1**. bulanmaq. qarışmaq. **2**. qar tipisi qopmaq. tufan qopmaq. - dağın başı **talqırdı**.

tallamaq : **dallamaq**. **1**. daldamaq. qalturmaq$_{ka.}$ rədd edmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq. **2**. dalmaq. salmaq. dalmaq. dallamaq. qalxmaq. yolmaq.

talmaq : **dalmaq**. **1**. dallamaq. salmaq. qalxmaq. yolmaq. **2**. qaruqmaq. girib qərq olmaq. - su boğazıma **qaruqdı**: qaçdı.

talpırmaq$_{ka}$: talbınmaq. talpınmaq. talpışmaq. qanat çırpmaq. dalbınmaq.

talpış : **dalpış**. **1** dalış. dalqış. **2**. həyəcan.

talpışmaq$_{ka}$: **dalpışmaq**. talbınmaq. talpınmaq. talpırmaq. dalqalanmaq. möjlənmək. - quşlar hamı **dalpışdı**: qanat çırpışıb uçdular. - bayraq qamuğ **talpışdı**: baraqlar qaldırıldı.

talsap : **dalsap**. sapbal. balsap. sapdal. saplaq. bəsbəl$_{ka}$. sap. bir tel sap. söküm.

taltamaq: **daldamaq** dallamaq. qalturmaq$_{ka.}$ rədd edmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq.

taluq$_{ka}$: **daluq**. **dalaq**. **1**. huşdan gedmə. **2**. qəşş. **1**. daluq. səçmə.

talulamaq: **talulamaq**. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. səçmək. ayıq seçikləmək. - malları **taluqlayın**. - iyi yavanı **daluqla** qıl.

tam : **dam**. **1**. andaq$_{ka.}$ bir nəsnənin üst yanı. yuxarı. (# **endək**: tavan. alt) **1**. örtmən$_{ka}$. çatı. **1**. türk$_{ka}$. olqun. olquş. kamil.

- tama tama$_{ka}$: damlaya damlaya.

- tam yarşı: duvar bir qonşu.

tamac : **damac**. aqıtaç. arqaçıq$_{ka}$. tamıtac. qətrəkeş.

tamağ : **damağ**. qanrağ$_{ka}$. ağzın çatısı.

tamaq$_{ka}$: **damaq**. **tamqa**$_{ka}$. **1**. möhür. nişan. bəndər. iskilə. liman. ləngik. **2**. (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan$_{6}$) su qolu. **3**. **tamqaq**$_{ka}$. boğaz.

tamaqlıq: **tamqalıq**. **damaxlıq**. boğazlıq, azıqlıq düzüb qoymaq üçün çarşav, örtü. süfrə.

tamar : tamır. tamur$_{ka}$. sınır. yıldız$_{ka}$**.** kök. - **dipli yıldızlı**: köklü, damarlı görkəmli. ağsoy. ağsöyək.

tamba$_6$: təm$_{ka}$**.** tirqaz1. tirqavıc$_6$. dal (qapı dalı).

tamcı : **damcı**. tamıntı. damıntı. qətrə. sarqı. sarıq. çəkə. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

tamcılayan : **damcılayan**. süzən. sarqan$_{ka}$. çəkən.

tamcırmaq$_{ka}$: damlamaq. sərpilmək. səpələmək. çiləmək. tamçurmaq.

tamdu$_{ka}$: güclü od. tuturuq. tamduq. tamud.

tamduq : güclü od. tuturuq. tamdu. tamud.

tamıq : damıq. tatıq. dadıq. (# **toquq**. toxuq: doyuq).

tamın : **damın**. **1**. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtir. - **tamındı sıv$_{ka}$**: su damlası. **2**. damcı. çəkə.

tamınqa : təqtir yeri.

tamınmaq$_{ka}$: damınmaq. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtirləmək. təqtir edmək. - yağ, çaxır **damınmaq**.

tamıntı : **damıntı**. damcı. qətrə.

tamışmaq$_{ka}$: damlaşmaq. .

tamıtac : aqıtaç. arqaçıq$_{ka}$. damac. qətrəkeş.

tamıtmaq$_{ka}$: **damıtmaq**. (**t** <> **z**). **damızmaq**. damlatmaq. sarqurmaq$_{ka}$. tökmək. damlatmaq.

tamqa$_{ka}$: **damaq**. **tamaq**. **1**. tuğraq. tuğra. möhür. nişan. **1**. bəndər. iskilə. liman. ləngik. **2**. (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan$_6$) su qolu. arx. çay. - **damqa** suyu daşra çıxıb dağı ötər, artıcları təkrə ötüb dizgin yatar.

tamqaq$_{ka}$: bax > **tamaq$_{ka}$**.

tamqaqlamaq$_{ka}$: bax > **tamaqlamaq$_{ka}$**.

tamqalamaq: tuqramaq. tuqzamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.

tamqalıq$_{ka}$: damqalı, möhürlü, çaplı, bağlı nərsə.

tamqurmaq$_{ka}$: tamqırmaq. damlayayazmaq.

tamla : **damla**. **1**. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. sağrıntı. silkinti$_6$. **- su damlası**: su silkinti, çiləsi. **2**. nuxdə. çəkik. çəggik. çıqıq.

tamlamaq: **damlamaq**. **1**. sarqmaq$_{ka}$. sarqışmaq$_{ka}$. **2**. qanamaq. yamurmaq. tamurmaq$_{ka}$.

tamturmaq$_{ka}$: damlattırmaq. damzıtmaq.

tamuclanmaq: tüvşəmək. tüqşəmək. düğmələnmək. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tamud : tamduq**.** tuturuq. tamdu. güclü od.

tamu$_{ka}$: **1**. cəhənnəm. - **tamu** qapısın açar tavar: para tamı qapısınada güc gələr. **2**. hələ. vurqu sözü.

tamulamaq$_{ka}$: duvar çəkib bağlamaq. sıxlamaq. sıxıştırmaq. bəkitmək. - suyu **tamla**.

tamurqan: yamurqan$_{ka}$. qanayan. damlayan.

tamurmaq$_{ka}$: damlamaq. yamurmaq. qanamaq.

tamuzmaq$_{ka}$: damlatmaq. damzırmaq.

tan : **dan**. **tanğ**$_{ka}$. **1**. ***ək***. nərsənin olduğu yeri, durumu göstərən ək. **2**. tan çağı, axşam çağı əsən sərin külək. **3**. inanılmaz, əcib. **4**. uğur. fürsət. **5**. sabah. aq. am əsən sərin əsinti·.

- **tan** gördüm.

- **çuxurdan**: uçurum. oyuq yer. batlaq.

- tan tan: danğ dunğ etmək. tanğ tunğ etmək$_{ka}$.

- **tanğ atmaq**$_{ka}$: tan yeri ağarmaq.

- tanğ dunğ etmək$_{ka:}$ tanğ tunğ etmək: "**dan dun**" diyə səs vermək.

tan : **tanğ**$_{ka}$. **1**. şaşacaq. şaşılacaq nəsnə. danılacaq şey. acayıb şey. **2**. tan. sabah vaxti. tanğ əsqi zamanlardan qalmış olan yapı. **3**. tan. uğur. fürsət. **4**. "dan" diyə səs vermə. **5**. ələk.

tançu$_{ka}$: **danuc**. damcı. toncu. donuc. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

tand:tant

tanğ: tanq

tanıq : tanuq$_{ka}$. taqun. şahit.

tanıqlamaq: isbat edmək. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq. bütürmək$_{ka}$. pötürmək.

tanıqlıq : şahitlik. tutaq. tanuqluq$_{ka}$. taqunluq.

tanınmış: mö'təməd. tuyun. toyun.

tanış : qayaş. qayqaş. qanşaq. qohum.

tanışıq : sandırış$_{ka}$. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş. qavqa. mücadilə.

tanışıqlı : **danışıqlı**. qənqəşli$_{ka.}$ tədbirli.

tanışıqsız: **danışıqsız**. gənqəşsiz$_{ka}$. tədbirsiz.

tanışma : - **işlərdə danışma**:gənqəş$_{ka.}$ işlərdə danışma. görüşmə. düşünmə. tədbir.

tanışmaq$_{ka}$: **danışmaq**. **1**. bilişmək$_{ka}$. aşnaşmaq. aşna olmaq. - nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım. - **qarşılıqlı danışmaq**: gənqəşmək$_{ka}$. tədbirləşmək. **2**. gənqəmək$_{ka.}$ görüşmək. tədbir edmək. **3**. tanumaq$_{ka}$. tanışmaq. tanuşmaq. işarət edmək. söyləmək. buyurmaq. **4**. birbirinə qarşı ödəvlərini, borclarını danmaq, inkar edmək.

tanqaq$_{ka}$: **tanğaq**$_{ka}$. tənğək$_{ka.}$ tənək. tənik. tinək. tinik. hava.

tanqal$_{ka}$: 1. saman kəsmiki. 2. danqal. danlaq. məzəmmət. səzəniş.

tanqılmaq$_{ka}$: **tanğılmaq**$_{ka}$. dənglənmək. dəhlənmək. iplə sarılmaq.

tanqınmaq$_{ka}$: **tanğınmaq**$_{ka}$. 1. bir sarqı ilə sarmaq. 2. bir işi başlı başına yapmaq.

tanqırqan$_{ka}$: tanrıya tapınan bilgin.

tanqıtmaq$_{ka}$: havaya doğru yüksəltmək.

tanqızmaq$_{ka}$: **tanğızmaq**$_{ka}$. şişmək.

tanq$_{ka}$: **tanğ**$_{ka}$. bax > **tan**.

tanqlamaq$_{ka}$: **tanğlamaq**$_{ka}$. danlağmaq. təccüp edmək.

tanqlaşmaq$_{ka}$ **tanğlaşmaq**$_{ka}$. şaşmaq. təəccüp edmək.

tanqlatmaq: **tanğlatmaq**$_{ka}$. tanlatmq. sanğlatmaq. şaşırtmaq. utandırmaq.

tanqmaq$_{ka}$: **tanğmaq**$_{ka}$. bir şey ilə sarmaq.

tanqrıqan: **tanrıqan**. tarıqan. tanrı kişisi. allah adamı.

tanqsuq$_{ka}$: **tanğsuq**$_{ka}$. şaşılacaq. əcib. nəfis.

tanqu : tanıtmalı nə. buyruq. fərman.

tanquq$_{ka}$: **tanğuq**$_{ka}$. 1. çevqən oyününda topu gərilən iptən keçirəbilənə verilən ipək qumaş. 2. savaşta mızraqların, bayraqların uclarına taxılan ipək qumaş. 3. xaqanlara verilən ərməğan.

tanquni : **danquni**. dandakin. irkənin. erkənin. səhər çağın. bamdadan.

tanlaq : danlaq. tanqal. məzəmmət. sərzəniş.

tanlamq$_{ka}$: **danlamaq**. **tanqlamaq$_{ka}$**. **tanqlatmaq**. 1. danlamaq. qızqurmaq$_{ka.}$ qıyurmaq. məzəmmət edmək. 2. sanğlatmaq. şaşırtmaq. utandırmaq.

tanlaşmaq : tanqa şaşa qalmaq. - yalnuq anı **tanlaşır**.

tanmaq$_{ka}$: **danmaq**. **taqınmaq**. üstərmək$_{ka}$. inkar edmək. - o hər nəyi üstərir. rəd edmək. inkar edmək.

tanrı : **izə**. **iyə**.

- qut qovuq versə **tanrım** quluna \\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.
- **tanrı** ya tapqın ötün.
- qayan qağan **tanrım**: rəhim qadir allah.

tanşıq : **danşıq**. aytıq$_{ka.}$ aytış. xutbə.

tantəkin : **tandakin**. **dandakin**. danquni. irkənin. erkənin. səhər çağın. bamdadan.

tantırmaq : **tandırmaq. dandırmaq** anğturmaq$_{ka}$. şaşırtmaq.

tanturmaq$_{ka}$: **dandırmaq.** inkar ettirmək.

tanuq$_{ka}$: **1**. tanıq. taqun. şahit. **2**. qədir şünaslıq.

tanuqluq$_{ka}$: şahitlik. tanıqlıq. tutaq.

tanulmaq$_{ka}$: **1**. tanışlıq vermək. açılamaq. işarət edilmək. - ona söz **tanuldu**. **2**. danılmaq. açılmaq. boşanmaq. - əmgəkdən **tanuldu**: zəhmətdən qurtuldu. dincəldi.

tanumaq$_{ka}$: **tanışmaq**. **tanuşmaq**. danışmaq. işarət edmək. söyləmək. buyurmaq.

tanutmaq$_{ka}$: tanıqlıq, biliş vermək. ismarlamaq. bəllətmək. tapşırmaq. - o mənə söz **tanıttı**.

tap : **- tap tap**$_{ka}$: çabuq çabuq.

tap : **tap**$_{ka.}$ **tab**. **1**. rizayət. - **tap bolmaq**$_{ka}$: əlvermək. yetmək. **2**. yaralama, dövmə izləri.

tapac : im. dərman.

tapaq : **1**. taplaq. işlək. işlətilən. istifadə olunan. **2**. mükafat. padaş. müzd. **3**. cavab. - od tutmadın, əl tutdun, buda sənin tapağın: kəfil oldun, al cavabın, qıl yarağın.

tapan : **1**. tavan. tapışan davışan. alan. - satışan tavışan: satan tavan. **2**. tapınan. tapındaçı$_{ka}$. tapınıqlı$_{ka}$. tapınquçı$_{ka}$.

tapar : **davar**. **1**. mal. sərvət. - davar kimin ökülsə\\ bəylik ona gərkərür \\ davarsızın qalıb bəy \\ ərənsizin əmgərür. - **taparlı**: **davarlı**: döclətli. - **taparnın** saçma: malıvı dağıtma. - artut alıb anınıqıl, eyi **tapar** oğurluq: yaxcı mallar əvəzinə. - olar taparın üləşdilər: bölüşdülər. - **tapar** yolun daşıtdım: pul qazanmaq yolun öğrətdim. - o **taparın** alsıqdı. **2**. cərmə. xirac. - kaç qata verdin **tavar**: neçə dəfə mal itirdin. **3**. nərsə. şey.

taparlıq : **davarlıq**. ambar.

taparsaq: **davarsaq**. malsevən. pulsevən. pulaki.

tapçan : **tapçanğ**. (1 < **tapğan**: çatmaq, ağtarmaq üçün nərdüvan. 2 < **təpsən**: üstü sinili, qablı arac). ərişiləməyən üzüm salqımlarını kəsmək üçün toplayının üzərlnə çıqtığı, sofra biçimində üç ayaqlı bir nəsnə.

tapçurmaq$_{ka}$: tapşırmaq. ulaştırmaq. təslim edmək.

tapğın$_{ka}$: **1**. pərəstiş. ibadət. - tanqıriqəru **tapğın** ötün: ibadət ed. **2**. dua. - **tapqın** ötmək: dua edmək.

tapı : bax > **tabi**. **1**. nə uzun nə qısa. orta. **2**. bir şeyə razı olma. **3**. tapuq. əkət$_{ka.}$ qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ**. hər nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq. **4**. kirtük. sənəd. **5**. **tapqın**. ibadət. vird. **- tapı ötmək**: tapqın, vird demək. ibadət edmək. - tanrıya tapqın ötün.

tapıq : **tabuq**. top.

tapılmaq: bulduqmaq$_{ka}$. bulunmaq.

tapımaq : tapınmaq. yenilmək. yençilmək. yensilmək. yensəlmək. ibadət edmək.

tapın : **1**. qazanc. mənfəət. istifadə. **2**. qutsal. müqəddəs. arın. pak. təmiz. **3**. büt. tabu. tapu. sənəm. **4**. qurman**.** yükün. amadə baş. **5**. tapu. tabu. büt. sənəm. **6**. yolqa. qazanc. mənfəət. istifadə.

tapınaqlı : işlətməli. istifadəli.

tapınan : tapan. tapındaçı$_{ka}$. tapınıqlı$_{ka}$. tapınquçı$_{ka}$.

tapınc : umac. amac. hədəf. - **tapıncım**, sənsən yalnız. - **tapıncsız** yaşam. - dəğər kimin tapıncağı bir **tapınc**: hər kəsin qulluğu bir umaca, hədəfə.

tapınçı : tapıdançı. yükünçü. yükündüçü. abid.

tapındaçı : tapan. tapınan.

tapınıqlı : tapan. tapınan.

tapınqan : tapınan.

tapınquçı: tapan. tapınan.

tapınmaq: 1. işlətmək. işə tutmaq. işə qoymaq. istifadə edmək. 2. tapımaq. yenilmək. yensilmək. yensəlmək. yenilmək. tapmaq. xitmət, ibadət edmək. ibadət edmək. yençilmək. ibadət edmək. qazanc əldə edmək. dəğərlənmək.

- yarmaqı **tapın**, yarıq bulun: paravı işləd, qutaq, nəcat tapmaq üçün.
- hər nəyi tapınıır, ta ki özün yuxarı çəksin.
- güclü yeməklər **tapının**.
- hər nə tapdı, **tapındı**.
- bu yeməkdə tur yemişlərdən tapındıq: istfadə eddik. - varlı çinis, varından **tapınanmaz**.
- bu yapıda, dəmirlə taxda, birgə tapınıbdır.
- qaşıq varsa, onu tapının, olmasa çömçədəndə tapınmaq olar.
- gizli qalmaq üçün, taxma addan tapın.
- burdan nə üçün tapınılır: işlətilir, istifadə olunur. - yaxcı işdə, pis yolları tapınmayın: işlətməyin, istifadə edməyin. - tapının: işlədin. istifadə edin. - av üçün tapınan araclar: işlənən

tapış : 1. pay. oluş. uluş. buluş$_{ka}$. bölüş. əldə edilən. qazanc. kar. 2. ka. **təpiş**. arçı. araç. vəkil. 3. vəkalət.

tapışan : davışan. tavan. alan. - satışan tavışan: satan tavan.

tapışlıq$_6$: taplağ. tablağ. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **taplağın** varmı.

tapışmaq$_6$:tapzuğ$_{ka}$. təpzük. tapızqu. tapızquq. tapmaca2. bilməcə. sınama.

tapızğu : **tapızğuq**. **tapzuğ$_{ka}$**. **təpzük**. bilməcə. tapışmaq$_6$. tapmaca2. sınama. çiyistan.

tapızquq: tapzuğ$_{ka}$. təpzük. tapızqu. tapışmaq$_6$. tapmaca2. bilməcə. sınama.

tapqın : **tapğın**. **tapı**. ibadət. vird. - **tapqın ötmək**: vird demək. ibadət edmək. - tanrıya tapqın ötün.

tapla : qəbul.

taplaq : **taplağ. tabi. tapı.** 1. işlək. işlətilən. istifadə olunan. 2. qəbul yeri. 3. tapışlıq$_6$. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **tablağın** varmı.

taplamaq$_{ka}$: qəbul edmək. razı olmaq. - söğqatlar **taplandı**.

taplan : 1. **taplan !** razı ol !. 2. razı. - çox **taplan** kişi.

taplaş : muvafiq. razı. (# **təpləş**: muxalif. zidd).

taplaşmaq: tablaşmaq. . razılaşmaq. uzlaşmaq.

taplaşmaq: tablaşmaq. razılaşmaq. uzlaşmaq.

taplatmaq : razı edmək. - onu bu işə **taplatdım**.

tapluq : **dalbuq**. nərsənin dallanıb yarlışı. yer yarıqları.

tapmaca: tapuzquq. müəmma.

tapmaq : (**# təpmək**: qoğmaq. inad edmək). 1. səcdə edmək. tə'zim edmək. 2. qulluq, xitmət edmək. 3. bulmaq. 4. sezmək. - qul tanrıya **tapdı**. - böyüklərə **tapın**. - **tapım** yoxdur **tapmağa**.

tapraşmaq: təprəşmək. sıçraşmaq. çalqaşmaq.

taprat$_{ka}$: çabaş. çıbış. çalqaş. qaynar. - **taprat** yer.

taprımaq : sıçramaq.

tapşırmaq$_{ka}$: **tapşurmaq**. **tapçurmaq$_{ka}$**. ulaştırmaq. təpcərmək. yapışdırmaq. təslim edmək.

tapşurmaq : <> **tapşırmaq**.

taptadmaq:döğdürmək. basdırmaq$_6$. - qılınc, pıçaq **taptadmaq**.

taptalamaq : ızərgəmək. azargəmək$_{ka}$. əzərgəmək$_{ka}$. ızləmək. axtarmaq.

tapu : tabu. tapın. büt. sənəm.

tapuğ : <> **təpuğ**.

tapuğçi : 1. qulluqçu. xidmətgüzar. - sizin **tapuqçuz**. 1. pərəstişkar. - **tapuqçuları** bilən yığışdılar. - **tapuqçuların** qatına çağırdı: qulluğuna, hizuruna.

tapuğsaq : ibadətçi. mö'min.

tapuq : **tapuğ. tapma. tapı.** 1. qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ**. hər nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq. 2. dərgah. - xan **tapuqu**. - tanrı **tapuğu**. 3. qılış. ibadət. pərəstiş. - **tanrı tapuğu**: tanrıya ibadət. - **tapuğ** daş yarar, daş baş yarar.

tapuqçı : 1. qulluqçu. xitmətçi. 2. mö'min.

tapuqçı$_{ka}$: xitmətçi.

tapuqlu : qulluq yiyəsi.

tapuqsaq : qulluqçu. qulluq, xitmət etməyi sevən.

tapulmaq : bulunmaq.

tapurmaq: taputmaq. səbt etmək.

tapuşqaq$_{ka}$: qulluqçu. qulluq sevən.

taputmaq: tapurmaq**.** səbt etmək.

tapuzquq: tapmaca. müəmma.

tapuzmaq : tabuzmaq. tapsınmaq. bilməcə söyləmək, sormaq. bulmasını istəmək. saylazmaq. - **tapuzğuq tapuzmaq**: bilməcə sormaq: tabızmaq.

tapzaş : təbzəş. təpzəş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

tapzuğ$_{ka}$: **təpzük**. tapızqu. tapızquq. tapışmaq$_{6}$. tapmaca2. bilməcə. sınama. - **təpzüq tapızmaq**: tapmaca sormaq.

tar : **tar**$_{ka}$ **dar**. **1**. dar. **2**. (su üzərinə salınan) sal. kələk. **3**. tort. torta. yağ tortusu. **4**. tarım$_{ka}$. dərim. qol. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. **1**. tav. sal. kələk. **5**. **tər**$_{ka}$. edər. dəğər. müzd. - **tarçı**: **tərçi**: işçi.

- dar dəliği genişlətmək: üştürmək$_{ka}$. dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq.

taralmaq$_{ka}$: taranmaq.

taramaq$_{ka}$: (# **dərmək**). daramaq. dağıtılmaq. yığıq olan nərsəni açmaq, ayırmaq. - bəy süsün **taradı**: dağıtdı. - saçıvı **dara**: pıtlaşıq, yığıq olan saçı açıb tökmək. - elim **tarma**: dağıtma. - pulun **tarma**: dığıtma. - var yoxumu **tarıp** geddi.

taran : **1**. dağıdan. **2**. velxış. müsrif.

taranmaq : **taralmaq**$_{ka}$. arınıb təmizlənmək.

taraslamaq$_{ka:}$ talarlamaq. darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq, yırtmaq. - yağı cərgəsin **taraslayan**. - çağrı qazı **tarasladı**. - xəstəlik onu **tarasladı**: əldən saldı.

tarxan$_{ka}$: **tərxan**. tərgən$_{ka}$. bəy. qılavuz. iş başında olan. işbaş. rəhbər.

tarı : darı. bir çeşit qaba darı. - qonaq: qoyaq$_{ka}$.

tarıq : pozuq. öyrün. öyran. viran. dağuq. yıxıq. saçıq. yazıq. **- baldır tarıq**$_{ka}$: ilkbahar başında əkilən əkin.

tarıqçı$_{ka}$: tarıdaçı. əkinçi. cütçi.

tarıq$_{ka}$: **darı**. **1**. hər çeşit dənə. tuxum. əkin. bitgi. arpa. buğda. aşlıq. **- tarıq biti**$_{ka}$: taxıl güvəsi, biti. - **tüpünlük tarıq**: kəsmikli buğda. - **tarıq** əkitmək: əkdirmək. - **tarıq içləndi**: iç tuttu. başaqlandı. tuxumlandı. **2**. əkin. əkinəcaq.

tarıqlaq$_{ka}$: tarla. əkərqə. tuxum əkiləcək yer.

tarıqlanmaq$_{ka}$: əkin yiyəsi olmaq.

tarıqlıq$_{ka}$: darılıq. darı ambar.

tarıqlıq$_{ka}$: əkin ambarı.

tarıqmaq$_{ka}$: **darıxmaq.** daralmaq. sıxılmaq. sıxlaşmaq. - düşman gəlsə yer **darıxar**.

tarılmaq$_{ka}$: əkilmək.

tarılmaq$_{ka}$: **darılmaq**. **1**. (bir nəsnə. ötəkisi içinə) dağılmaq. yayılmaq. **2**. qol qol olub ayrılmaq. dağılmaq. açılmaq. yox olmaq. - **tarılmasın** türkünüm: dağılmasın millətim. **3**. ayrılmaq. - **tarılmış** nə. **4**. arılmaq$_{ka}$. qızmaq. **5**. dərilmək. biçilmək. vurulmaq. <> urulmaq <> orulmaq$_{ka}$. **6**. (birinə). qızmaq. qaqımaq: **qaqumaq**$_{ka}$.

tarımaq$_{ka}$: (əkin) əkmək. - tarığı **tarıyan**, **dərən** kim.

tarım$_{ka}$: **1**. dərim. tar. qol. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. - çay tarımı: çay qolları. - yol **tarımı**. - **tarımlı** yollar. - **tarım** ilişgi: hər tərəfli, çox qollu bağlantı, irtibat. **2**. seçgin. seçilmiş. təkinlərə (şazdalara) özəl bir ad. - **altun tarım**: xatun. şahın xanımı. **3**. dağıtım. yayım.

tarımlamaq$_{ka}$: ırmağı bir adadan öbür adaya atlamaq.

tarımsınmaq$_{ka}$: əkin işləriylə uğraşıb hazırlanmaq.

tarınmaq$_{ka}$: əkinmək. əkin əkmək. - qışda **tarıq tarınmaz**: qışda darı əkilməz. - tarın **tarınmaq**: əkin əkinmək.

tarıtıqlı$_{ka}$: cüttçülüq edmək üzərə olan.

tarıtıqlıq$_{ka}$: cüttçlliq yapmaq işləyən.

tarıtıqsaq$_{ka}$: cüttçiliğə düşqün olan.

tarıtqa : **tatırqa**$_{ka}$. **tarıtağ**. **1**. tirşə. **2**. səpilənmiş ağ dəri.

tarıtqan$_{ka}$: əkincilik edən.

tarıtqu$_{ka}$: (əkin) əkəcək.

tarıtmaq$_{ka}$: (**r** <> **z**) tazıtmaq dəritmək. təzitmək$_{ka}$. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək. **1**. əkmək. əkinçilik edmək. əktirmək. - darı **tarıtmaq**.

tarqa$_{ka}$: **talqa**$_{ka}$. qoruq$_1$. qora. üzüm.

tarqaq$_{ka}$: taraq.

tarqıl$_{ka}$: **tərgil**. dərkli. dərik dərik. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan - **t**arqıl **yılxı**. alaca heyvan.

tarla : - **tarla sıçanı**:kələkü$_{ka}$.

tarmaq$_{ka}$: **daramaq**. **1**. nərsənin bütünlüyün, oluşun açıb ayırmaq. yaymaq. parçalamaq. dağıtmaq. - **darıldı** ölkə: tarılmış, parçalanmış topraq. - **talanmış** ölkə: yağmaya uğramış ölkə. **2**. $_{ka}$. taramaq ayqıtı. yırtıcı

heyvanların pənçəsi. 3. **darmaq**. qol. şaxa. 4. dağıtmaq. yaymaq. - ər suyun **tardı**. 5. qol. şəbəkə. - **tarmaqların** qoğşağı. 6. - **tarıb** qutar: dağıdıb qurtar.

tarmaqlanmaq$_{ka}$: **tarmutlanmaq**. 1. # **dərməklənmək**. qol qol, ayrı olan şeylərin dərilməsi, yığılması. - boy **tarmaqlandı**: hər yandan gəlib yığışdılar. 2. dırnaq, pəncə yiyəsi olmaq (quş). - quş balası **tarmaqlandı**. 3. qol qol olmaq (su). - su **tarmaqlandı**: qollara açıldı.

tarmamaq$_{ka}$: tirmalamaq.

tarmaşmaq$_{ka}$: tırmaşmaq. tirmalaşmaq. qaşnışmaq.

tarmat : 1. inşiab. 1. tarım. qol. şaqra. şaxa.

tarmatlanmaq$_{ka}$: **tarmutlanmaq**$_{ka}$. **tarmaqlanmaq**. 1. qollara ayrılmaq. şaxalanmaq. şaqralanmaq. inşiab edilmək. - **tarmatlanmış** ırmaq. 1. didilmək. dırnaqlanmaq. cırmaqlamaq. - tikən əllərimi **tarmıqladı**. - kim üzüvü **tarmulayıb**.

tarmatmaq$_{ka}$: tırmalatmaq. tarmutmaq$_{ka}$. 1. dırnaqlanmaq. cırmaqlamaq. didmək. - tikən əllərimi tarmatdı. - kim üzüvü tarmatıb. 2. qollara ayrılmaq.

tarmut$_{ka}$: dərik tarıq (**dərik**: eniş. **tarıq**: yoqquş). eniş yoqquş dərə təpə. - dağ tarmıt keçdim: dərə təpə aşdım.

tarmutlanmaq$_{ka}$: bax > **tarmatlanmaq**

tartar$_{ka}$: qumruya bənzər bir quş.

tartıqçı$_{ka}$: çağrışçı. də'vətçi. - bəy **dartığcısı**.

tartıq$_{ka}$: **dartıq**. 1. çəkləməyə, bağlama yarar ip. bağ. hörkən. sarğı. 2. arayış. soraş. 3. məsləhət. 4. çağrış. ehzar. - bəy **dartığı**. 5. bilək. balaq. bələk. ərməğan.

tartılmaq$_{ka}$: dartılmaq. gərilmək, çəkilmək.

tartına : göyül istəyinə görə davranmaq. selfservis.

tartın$_{ka}$: **dartın**. 1. dartınan, sunulan, göndərilən pay, ərməğan. sovqət. 2. payıq. dartın. başqa bir yerdən gətirilən yeyəcək.

tartınmaq$_{ka}$: **dartınmaq**. 1. ərsünmək. arzulamaq. köysünmək. irməkmək. düşünmək. kim nəyi dartunur (nəyə dartunur) götürsün. 2. sunmaq. ərgizmək. ərməğan edmək. - sizə nə **dartınım**. 3. daşınmaq. daşımaq. götürmək. 4. acınmaq. götürülmək. götürür görünmək. 5. təzginmək$_{ka}$. tərkinmək. çalxanmaq. 6. əsirqenmək$_{ka}$əsirqemək$_{ka}$. acınmaq. yazıqlamaq. heyifsinmək. təssüf yemək. 7. özləmək. nərsiyə sarı çəkilmək. öykünmək. fikrində olmaq. - ata bala, birbirini **dartındı**. - qız oğlana **dartındı**. - sizin ürəyiz nəyə **dartınır**.

tartış : 1. buruşuq, çətin nərsə. neçə şeyin, tikənin birbirinə girməsi durumu. məsələ. 2. yapışıq. - **tartış** şeylər. 3. cəzb. çəkiiş. birbirinə qoşas. 4. **dartışlı**. cəzəbə. cəzəbəli. - **dartış** qız: duzlu qız. - **dartış** görüş: xoş mənzərə. 4. dərtiş. dəriş. açış. açılış. yarış. - sərgi **dartışı**. - işlərin **dartışı**. 5. dartış. ölçü. iqdam.

tartışlı : dartışlı. tartış. cəzəbə. cəzəbəli. - dartış qız: duzlu qız. - dartış görüş: xoş mənzərə.

tartışmaq$_{ka}$: **dartışmaq. dirtişmək**. 1. gərmək. açmaq. - ip **dartışmaq**: ip əğirmək. 2. gərməşmək. gərişmək$_{ka}$. girişmək. çəkişmək. birbirini çəkmək, cəzbedmək. nərsiyə qurşanmaq. 3. ağramın çəkmək. 4. çabalamq. qoğrulmaq. yanmaq. - çöldə qurd ulır, evdə itin bağrı **dartışır**$_{ka}$. 5. çəkiş bəkişə düşmək. tutub ötürmək. dartıb itmək (itələmək). - üz üzə gəldilər, tutuşub, yaxa saqqal **dartışdılar**. 6. didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağrı **tartışur**. 7. asınmaq$_{ka.}$ əsinmək. asılaşmaq**.** çəkişmək. gərişmək.

tartmaq : 1. üğitmək$_{ka}$. öğütmək. - buğdanı tartmaq: ökitmək. 2. kərmək. gətirmək. almaq. çəkmək. uzatmaq. vermək. sunmaq. - ayaqqabıvı **dartma**. 3. cəzbətmək. 1. satmaq. - dartın **dartdı**: malı satdı, satışa qoydu. 1. çıxarmaq. - yatuqun **dart**: ayaqqabın çıxart.

tartu : **dartu**. **tatru**$_{ka}$. hər şeyin tərsi. başayaq. təsgəri.

tarul : darıl. 1. gədik. 2. tünel.

tarumaq: **darumaq.** daralmaq. - ev **tarudi**. - **buşub tarumaq**$_{ka}$: buqub, bıkıb darıxmaq: təngə gəlmək. bıqmaq.

tarunmaq$_{ka}$: **darunmaq**$_{ka}$darıxmaq. darqınmaq. canı sıxılmaq. usanmaq. sıxılmaq. yorulmaq. - işdən **tarunma**. - uzaqlığın **tarunmasın** götürən yetdi. - **tarunmuş** kişi: bıqmış, yorqun adam.

tarus$_{ka}$: çatı. şip$_{6}$. səqf.

taruslamaq$_{ka}$: çatı, dam yapmaq.

tarutmaq$_{ka}$: (< **tartmaq**: çəkmək). daraytmaq$_{6}$. daratmaq. darlaştırmaq. - evi **daraldan** qonaq olsun, qonağı **daraldan** dilin olmasın.

tas : **tas**$_{ka.}$ **təs.** hər nəsnənin kötüsü, bayağısı.

tasağ : tasqa. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.

tasalanmaq : təvinmək$_{ka}$. təğinmək$_{ka}$. dəğinmək. utanmaq. sıxılmaq.

tasal$_{ka}$: bax > **talas**$_{ka}$.

tasqa : tasağ. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.

tasqamaq$_{ka}$: (<> **tagsamaq**: taq. vurmaq). **toqatlamaq**. silləmək. silliləmək. şapalaqlamaq.

tasqaşmaq$_{ka}$: toqatlaşmaq. yasqaşmaq (<> **yaqsa**şmaq). şapalaqlaşmaq. çırpışmaq.

tasqatmaq$_{ka}$: toqatlatmaq. döğmək. yasqaşmaq$_{ka.}$ silliləşmək.

taş : **taş**$_{ka}$ **1**. dış. taşra. qurbət. geniş açıqlıq. yazı. yabancı yer. **2**. taş. qaya. **3**. **dəş**. ortaq, iştiraq, yaxınlıq göstərən ək. **4**. dış. uzaq. uzana açıq yer. çöl.

taşaq$_{ka}$: **taşqaq**. ərkəklik ayqıtı.

taşıq : (**a** <> **e** <> **ə**<> **ı**) **dəşik**. **deşik**. **dışıq**. **1**. **daşıq**. götür. hambal. **2**. cırıq. yırtıq. **3**. mənqul.

taşıqmaq$_{ka}$: **dışıqmaq**. dışarı, eşiyə çıxmaq. - evdən **daşdıq**: çıxdıq. - işdən **daşqındıq**: eşiyə salındıq.

taşılmaq: **daşılmaq**. dış düşmək. qərib düşmək. yadanmaq.

taşıma : **daşıma**. köçürmə. intiqal.

taşınan : taşıtqan$_{ka}$. taşıtan.

taşırqan : **taşqıran**. pıtqan. pıtran. bıtaq. bıtqan. patlaq, pıtlaq. domba. qalxan. qolma (> loqma). - **taşırqan gözlü**$_{ka}$: patlaq gözlü. qulma gözlü.

taşırqan: şişik. komba. kumbarı.

taşıt : **daşıt**. **1**. ilət. nəqliyyə. **2**. götürkə. götürgü$_{ka}$.

taşıtan : taşıtqan$_{ka}$. taşınan.

taşıtqan$_{ka}$: taşıtan. taşınan.

taşıtmaq$_{ka}$: **1**. aşılamaq. öğrətmək. - tapar yolun daşıtdım: pul qazanmaq yolun öğrətdim. **2**. daşmaq. yer dəğişmək.

taşqa : daşqıt.

taşqın : **daşqın**. qanıtqan. əsrik. özündən çıxan. - **taşqın** kimsə: **bürqə kişi**$_{ka}$. - **daşqın** kimsə: bürgə kişika. bir yerdə durmayan. zəvzək, yüngül adam.

taşqınlıq: qurquluq$_{ka}$. yeğnilik. yüngüllük. zəvzəkliq.

taşqırmaq: **daşqırmaq**. tuşqırmaq$_{ka}$. yetdirmək. çatdırmaq.

taşqıtmaq$_{ka}$: **dışqıtmaq**. çıxartmaq. ixrac edmək.

taşqu : **daşqu**. taşınabilən nə. mənqul mal.

taşlamaq$_{ka}$: daşlamaq. qurbətə gedmək. dışara çıxmaq.

taşlanmaq: **daşlanmaq**. **1**. üznəmək$_{ka}$. üzə qalxmaq. - atıya üznəmə. **2**. irmək$_{ka}$. irkmək. ürkmək. disginmək.

taşlanmış: **daşlanmış**. dışlanmış. başlağ$_{ka}$. başıboş. **buraxılmış**. salıverilmiş. boşaltılmış.

taşlatmaq$_{ka}$: **daşlatmaq**. **1**. saçratmaq$_{ka}$. istəməksizin sıçratmaq. **2**. dışraya yollamaq.

taşlı : çaqıllı: qorumluq$_{ka}$.

taşlıq : quruqsaq$_{ka}$. qurqursaq$_{ka}$.

taşmaq : **1**. iltəmək$_{ka}$. aparmaq. **2**. qarmaq$_{ka}$. **3**. qurqulanmaq$_{ka}$. taşqınlıq, yeğnilik etmək.

taşra$_{ka}$: dışarı.

taşuq$_{ka}$: **daşqu**. taşınabilən nə. mənqul mal.

taşumaq$_{ka}$: taşımaq. çıxarıp atmaq. qovmaq.

taşutmaq$_{ka}$: daşıtmaq.

tat tavqaç$_{ka:}$ fars türk.

tat : **tad**. dad. məzə. ləzzət. - ilkin ye, **dadın** de.

tat : **tat**$_{ka.}$ **1**. tut. qılınc. bənzəri şeylərin üzərinə çökən pas. **2**. yabancı, müslüman olmayan fars.

tata$_{ka}$: **tada**$_{ka}$ **tata**. on adımlıq olan yer parçası.

tatıq$_{ka}$: **dadıq**$_{ka}$. dadlı. ləzzətli. - **tatıq talıq**$_{ka}$.

tatıqlamaq: tacıqlamaq. tazıqlamaq. birini fars sanmaq.

tatıqlanmaq$_{ka}$: dadlanmaq.

tatıqlıq$_{ka}$: dadlı.

tatıqmaq$_{ka}$: **tadıqmaq**. **dadıqmaq**. **1**. paslanmaq. tutuqmaq. **2**. tat, dad, ləzzət almaq

tatıqmaq$_{ka}$: tatlaşmaq. farslaşmaq.

tatıqsamaq$_{ka}$: canı dadlı istəmək.

tatılmaq$_{ka}$: dadılmaq. dadına baxılmaq.

tatımaq$_{ka}$: **dadımaq**. **1**. tat, ləzzət almaq. - yedik işdik **dadıdıq**. - yemədən **dadın** aldıq. **2**. adlanmaq. dadı çıxmaq. ləzzət vermək. - aş ağıxda **dadır**: ləzzət verir. - kişi əti, diriklə **dadır**: adam əti diri olurkən dadlıdır.

tatın$_{ka}$: (1 < **dadın**. **dartın**. 2 < **1**. **tanıt**. tanınmış, bəllənmiş) **1**. dartılmalı, satılmalı mal. olduğun görsətməli nə. dağar. - **dartın dartan** utanmaz: varın verən utanmaz. **2**. **tanıt**. tanınmış. bollu. çoxul. - **tatınlıq**: bolluq. şirinlik. - **tatındı** süt ürünü: sütün bol hasılı. - **tatınlıq** işləri: nərsəni bollatmaq işləri. **- tatındı süt**$_{ka}$: bol süt.

tatır$_{ka}$: qatır, qıraç, iti, bərk, qaba olan nərsə. - **tatırlıq yer**$_{ka}$: **tatrıq** yer: bozqır.

tatırqa$_{ka}$: **tarıtqa**. **tarıtağ**. tirşə1. səpilənmiş ağ dəri.

tatıtmaq : dadılmaq. tadına təsir edmək. tat vermək.

tatqanmaq$_{ka}$: dadlı bulmaq. tat almaq.

tatlamaq$_{ka}$: fars, farsçı saymaq.

tatlandırmaq: suçıtmək**.** süçıtmək$_{ka}$. iyiləştirmək.

tatlanmaq: **tadlanmaq**. **dadlanmaq**. sucınmaq$_{ka}$. sucunmaq. gözəlləşmək. dadını tapmaq. ləzzətlənmək. hər bir şəyin dadı, məzəsi, tamı ətqilənib dəğişirsə böylə dəyilir. dadlı olmaq. məzələnmək. süçışmək$_{ka}$. süçimək$_{ka}$. süçüşmək. suçuşmaq.

tatlaşmaq$_{ka}$: tatıqmaq$_{ka}$. farslaşmaq. farsca qonuşmaq. sümlüşmək$_{ka}$. somluşmaq$_{ka}$. yad dildə danışmaq.

tatlı : **dadlı**. 1. suçun. ləzztli. 2. duzun. yumşaq. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.

tatlıq$_{ka}$: dadlı.

tatmaq : **tadmaq** (< **dartmaq**). çəkmək.

tatru$_{ka}$: **dartu**. hər şeyin tərsi. başayaq. təsgəri.

tatrulmaq$_{ka}$: **tatrulmaq**. **dartulmaq**. çevrilmək. tərs olmaq. kötü olmaq. kötüləşmək.

tatruşmaq$_{ka}$: dartuşmaq. birbirinə tattırmaq.

tatsız : **tadsız**. yılınçqa$_{ka}$. tuzu, yağı olmayan yemək.

tatu$_{ka}$: **tadu**$_{ka}$. özük. təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.

tatun$_{ka}$: **tadun**$_{ka}$. 1. bir yaşındaki bizov. 2. tosunğ. iki yaşında olan sığır.

taturqan$_{ka}$: daddıran.

taturmaq$_{ka}$. : **tattırmaq**. **daddırmaq**. **dadlanmaq**. dadlı edmək. tam. məzə vermək. - duz aşı **daddırur**.

tav : **tar**. 1. sal. kələk. 2. tov. tavut. torta. 3. yaraq$_{ka}$. firsət. imkan.

tava : **dava**. 1. sava. savra. şifa. ilac. ot. - **uyuq ot**: yuxu davası. 2. $_{ka}$ sac. 3. ılqın ağacı meyvəsi. 1. yün süməği.

tavar : davar. mülk. mal. - tamu qapısın açar **tavar**: para tamı qapısınada güc gələr.

tavarlıq$_{ka}$: 1. mal qoyulan yer. tavrıq. durdaq. qoyaq. xəznə. ambar. 2. mallı. mal yiyəsi.

tavarsaq$_{ka}$: mal səvər.

tavılquc$_{ka}$: **tapılqu**$_{ka}$. (> **tabarxun**). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlir.

tavılqu$_{ka}$: **tapılquc**$_{ka}$. (> **tabarxun**). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlir.

tavırmaq: tuvırmaq$_{ka}$. qaldırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

tavış$_{ka}$: bax > **tavuş**. duyqu. qımıldanma.

tavışqan$_{ka}$: tavşan.

tavışqanlaşmaq$_{ka}$: öndül olaraq tavşan qoyup yarış (mərc) edmək ·.

tavqac : **-** tapaç gömüş: keçmiş gənc.

tavqıl : tavluk$_{ka}$. toğlayan. toğlaçı. alcı. aldatıcı. aldamçı. hiləkar.

tavla : tövlə. axır. aran$_{ka}$.

tavlanmaq: tovlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək.

tavluk$_{ka}$: **tavqıl**. toğlayan. toğlaçı. alcı. aldatıcı. aldamçı. hiləkar.

tavluklamək$_{ka}$: kələk gəlmək.

tavmaq$_{ka}$: təsarrüf edmək.

tavraq$_{ka}$: <> **tabraq**. <> **qıvraq**. çabuq. çalışqan. iti. bol. əcələ. tez. - bilgə kişi **tavraq** uqar: qıvraq, tez qanar. - **tavraqın** gəl: yeyin, tez gəl. - tavraqın işçi: çabıq işçi, ırqat. - tavraq tapan tavarın, çapar qılın tayaqın, çapqılqınən qayağın.

tavramaq$_{ka}$: davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. tuvramaq.

tavrandırmaq: tavratmaq$_{ka}$. tullanmaq. tələsmək. əcələ edmək. əcələ ettirmək.

tavran$_{ka}$: **tabran**. kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında olan ip. tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ.

tavranmaq: - soğuq davranmaq: surat asmaq. tumluqlanmaq$_{ka}$. donuqlanmaq.

tavranmaq$_{ka}$: davranmaq. qızqın, hızlı çabamaq.

tavraş : **davraş**. qılıq. tülük$_{ka}$. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi.

tavrat : itit. tələs. qaçıt. tez ol.

tavratan: 1. iti, yorqa gedən. 2. tələsdirən.

tavratası$_{ka}$: davrandıracaq. - **tavratası** yer. davrandıracaq yer.

tavratıqlı$_{ka}$: əcələ ettirən. işə başlatmaq üzərə olan.

tavratıqlıq : davrandırma. əcələ ettirən.

tavratıqsaq: əcələ ettirmək. davrandırmaq istəyən.

tavratıqsı : davrandırına. əcələçi.

tavratışmaq$_{ka}$: ivəmək. yürgüüşmək.

tavrat$_{ka}$: bax > **tabraq**.

tavratqan$_{ka}$: əcələ ettirən. davrandıran.

tavratquçı$_{ka}$: əcələ ettirən. davrandıran.

tavratqu$_{ka}$: davranılacaq. - **tavratqu uğur**: davranılacaq zaman.

tavratma$_{ka}$: davratma. davrandırma.

tavratmaq$_{ka}$: **taqratmaq**. **təğrətmək**. neçə şeyi birbirinə **dəğdirmək**. **tapdalanıb** birbirnə keçmək. 1. tullanmaq. tələsmək. əcələ edmək. əcələ ettirmək. davrandırmaq. - ər **tavraddı**: tələsdi. 2. şaşıb disginmək. çaşmaq. 3. ip eşmək, bükmək, əğirmək, qıvırmaq. - **tavratmış** yıp: qıvratılmış ip. 3. çevirmək. fırlatmaq. devirmək. - öylək günü tavratır: fələk (zəmanə) ruzgarı devirir.

tavratmaq$_{ka}$: təprətmək$_{ka}$. qızdırmaq. təlbələmək. tələsdirmək.

tavrattacı : tavlanan. tovlanan. tələsən. əcələ edən. davrandıran.

tavrıq : davarlıq$_{ka}$. durdaq. qoyaq. xəznə. ambar.

tavşamaq : təvşəmək. buruşdurmaq. ilişdirmək.

tavul : bax > **tövül**$_{ka}$. tuğ. avda doğan quşu için çalınan davul.

tavus : tovuz. tovuz quş. qızquş$_{ka}$. qanatların açanda dəğişik boyalı, yələkli bir quş.

tavuş$_{ka}$: **tavış**. **tapuş**. **çavış**. **1**. duyuş. duyqu. **2**. sezgi. hiss. ehsas. **3**. qımıltı. hərəkət. **4**. səs.

tavuşlamaq: təpişləmək. qımıldanma. sezinmək. duyu, hərəkət bəlirtmək.

tavut : torta. tov. tav. tar.

tavuz : yunquş$_{ka}$.

tay : qoşa. qoş$_{ka}$. əş. cüt.

- **tayın** (dayçanın) at olmağı: atatmaq$_{ka}$. atlaşmaq.

- **tay atattı**.

- **tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir.

taya : **daya**. avurta$_{ka.}$ süt nənə.

tayaq : **dayaq**. tikyə. dayanqaç. yasta. uyluq. hər nəyin dayancaq yeri. yolağu$_{ka}$. yoluğu. yoluq. dəstək.

tayaqlanmaq: dayaq, baston, dəstəklənmək.

tayaqu$_{ka}$: taş. təzək parçası.

tayamaq$_{ka}$: **dayamaq**. qoymaq. dayaq tikmək. yastamaq. bir yastıq yasta belimə, qoluma.

tayan : **dayan**. **1**. dayan. turun$_{ka}$. durun. dirən. muqavimət. **2**. e'timad. **3**. **tayan** !: dayan !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. diqqət !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. alaqıl$_{ka}$!. ala$_{ka}$!: tələsmə !. yügürmə !. **4**. tirəng. qoy. döz. toxda. dirəng. səbr.

tayancaq: **dayancaq** otru. baş yer. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi.

tayancaq: turuqlaq$_{ka}$. duraq. durqa. durqaq.

tayanğu : pərdəci. xanla elin elçisi.

tayanış : **dayanış**. gəriş$_{ka}$. muqavimət.

tayanmaq: **dayanmaq**. əsirgəmək. əzgərmək$_{ka}$. dözmək. saxlanmaq.

tayanmaq: **dayanmaq**. **tiyinmək**. **1**. tüşlənmək$_{ka}$. bir gediş, yol arasında duraqlamaq, təvəqqüf edmək. **2**. titinmək$_{ka}$. dirənmək. dik baxmaq. **3**. dayanmaq. yolamaq$_{ka}$. dirənmək. - duvara yola.

tayanmış: yolalı$_{ka.}$ söykənmiş.

tayatmaq: **dayatmaq**. utrunmaq$_{ka.}$ otrunmaq. qarşı qoymaq istəmək. yönəlmək.

tayaz$_{2}$: **dayaz**. səyrəm$_{ka.}$ sığ$_{1}$. - **səyrəm** su: dayaz su.

taydaş : həmzad. uya qab.

taydırmaq : (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq**$_{ka}$**. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

tayıq : **tayığ**$_{ka.}$ cayıq. cayan. caysıq. qayqın. zivən. zivgən. - **tayıq** yer: qayan yer.

tayılanmaq : **dayılanmaq**. tayuqlanmaq$_{ka}$. taquylanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.

tayışmaq: qaymaşmaq.

tayıtmaq$_{ka}$: (**t** < > **q** <> **c**) **qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək. - ol onu suda **tayıtdı**.

tayqan$_{ka}$: **1**. turqan. durğan. müqavim. çalışqan. **2**. tazı. av köpəyi. **3**. - **taylanğ ər**$_{ka}$: taylanğ. tərlan. tayxan. incə, kibar, gözəl, boylu boslu. rəngi parlaq.

taymaq$_{ka}$: qaymaq. caymaq.

tayturmaq$_{ka}$: (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq**$_{ka}$**. qayıtmaq**. **cayıtmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. tayıtmaq. qayqıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək.

tayuq ər$_{ka}$: **taquy**. taylanğ. tərlan. tayxan. incə, kibar, görkəmli, xoş səlqə kişi.

tayuq : **taquy**. dolu, kamil kişi, nə.

tayuqlanmaq$_{ka}$: **taquylanmaq**. dayılanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.

taz : **taz**$_{ka.}$ **1**. kəl. daz. boynuzsuz. - taz qoy: kəl qoyun. boynuzsuz qoyun. **2**. bitgisiz, çoraq. - taz yer: bitgisi az olan çoraq yer. kəl topraq.

tazalamaq: dazalamaq. yanatmaq. yanıtmaq$_{ka}$. yenitmək. təmizləmək. seyrətmək. açıqlamaq.

tazarmaq$_{ka}$: kəlləşmək. tazqarmaq. tazqırmaq.

tazatmaq: **dazatmaq**. (**a** <> **ü**) tüzürmək. düzürmək. düzərmək.

tazıqlamaq: tatıqlamaq. tacıqlamaq. birini fars sanmaq.

tazış : teziş. qoquv. ürküş. qovala qaşdı.

tazıtmaq: (**z** <> **r**) tarıtmaq. dəritmək. təzitmək$_{ka}$. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək.

taz$_{ka}$: **daz**. çaqraq. çaqqar. alıq$_{ka.}$ aluq. yaluq. keçəl. **- taz at**$_{ka}$: alacalı at.

tazqarmaq: tazarmaq$_{ka}$. kəlləşmək. tazqırmaq.

tazqarmaq$_{ka}$: kəlləşmək. dazlaşmaq. tazarmaq. tazqırmaq.

tazqırmaq$_{ka}$: dazlaşmaq. kəlləşmək. tazarmaq$_{ka}$. tazqarmaq.

tazlamaq$_{ka}$: birinə kəl demək. birini kəl saymaq.

tazlanmaq: dazlanmaq (**ü** <> **a**) tüzlünmək.

tediqodu: **dediqodu**. uşaq$_{ka}$**.** qoğu.

teditmək: **deditmək**. sözlətmək$_{ka.}$ söylətmək.

tel : tü$_{ka.}$ bir tel sap. söküm. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. sap. bəsbəl$_{ka}$. - **tel gögən**: göy qurşağı. - bir **tü** saç: bir tel tük.

telim : **təlim**$_{ka}$. **talım**. talay. dalay. çox.

telmaşa : teli, tükü yığan, bəstəliyən ayqıt. saç girəsi.

temək$_{ka}$: söyləmək. timək.

teş : deş. xış.

teşik : (**a** <> **e** <> **ə** <> **ı**) **daşıq**. **dəşik**. **dışıq**. **1**. cırıq. yırtıq. ötlük$_{ka}$. dəlik. dəlin. alış$_{ka}$. ağız. su, göl, bulaq ağzı. suyun axıb tökülən yeri. - **deşik**, suda bəlgürür. **2**. ac göz. qarnı doyar, gözü deşik, ac qalan. qarınpa. **3**. obur. qarnı dolu, qözü ac kişi.

teşilmək$_{ka}$: yarılmaq. dağilmək.

teşləmək: **deşləmək**. **deşnəmək**. deşlik, iti duruma gətirmək. - dəğirman, oraq **deşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.

teşmək : - **deşib aramaq**: üşəmək$_{ka}$. eşmək.

teşnə : **deşnə** (< **deşmək**: dəlmək. kəsmək. deşnəmək: deşlik, iti duruma gətirmək.). dəlib, kəsməyə yarar iti arac, biçək.

teşnəmək : **deşnəmək**. **deşləmək**. deşlik, iti duruma gətirmək. - dəğirman, oraq **deşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.

teşüqləmək$_{ka}$: obur, ac gözlü saymaq.

tetiq$_{ka}$: ağılll. təytik.

tetirmək: tetürmək deditmək.

tetürmək: dedirmək. tetirmək.

tetürmək$_{ka}$: söylətmək. dedirtmək.

tevirmək: tavratmaq$_{ka}$. çevirmək. fırlatmaq.

tevlətlətmək: devlətlətmək. zənginlətmək. bayutmaq$_{ka}$. (**y** < > **d** < > **z**) bədütmək$_{ka}$. bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq. - tanrı məni **bayutdu**.

tevrim : **devrim**. talqır$_{ka.}$ dalqır. inqilab.

teydim : ***ək***. - **daydım**. ordeydim: ordaydım: orda ərdim

teyxa : bütün. tinik$_{6}$. tüm$_{ka}$. düm. tum. arıq$_{ka}$. büsbütün. tamam. tamamən. lap.

teyinmək: **deyinmək**. **güngürenmək**$_{ka.}$ harınlaşaraq kəndi kəndinə söylənmək, nəyisə demək istəmək. - nə **deyinisən**.

teyinmək: **deyinmək**. ötünmək. ötkünmək$_{ka}$. - öz özüvə **ötünmə**.

teymın$_{ka}$: **dəğmin**. **dəmin**. tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq olmayan durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin** gəldim: taza gəldim.

tez : tələsik. əcələ. çapuq. şabuq$_{ka}$. yeyin. - **tezdən**: tez ol. tələs.

tezək : tezgək. tizgək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tezgək : tezək. tizgək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tezgərmək: tezinmək. tizgirmək. tizmək. ürkmək$_{ka}$. qaçınmaq.

tezgin : tirkən. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tezik $_{ka}$: (< **tez**: iti. durmayan. # **tor**. **dur**: yava. yavaş.). **1**. təzgək. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. qırqın. dehşət. qorxu. ürkü. vəlvələ. **2**. işdən, sözdən, qərardan qaçan.

tezinmək: tezgərmək. tizgirmək. tizmək. ürkmək$_{ka}$. qaçınmaq.

teziş : tazış. qoquv. ürküş. qovala qaşdı.

tezitmək: təzitmək$_{ka}$. tazıtmaq. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək.

təb : bax > **tab**.

təbbağlamaq: **dəbbağlamaq**. yumşatmaq$_{ka.}$ işlək duruma salmaq. işə hazırlamaq. səpilətmək.

təbbağlıq edmək: **dəbbağlıq edmək**. arıqlamaq.

təbəs : **təvsi**$_{ka}$. **təpsi**. süfrə.

təbiz$_{ka}$: **təbqiz**. **1**. çoraq yer. çorqaq. (**ç** <> **ş**) şoraq. **2**. qısqanc. cicik. həsəd. - **təbiz** kişi. - **təbizlik**$_{ka}$: təbqizlik. ciciklik. çəkəməməzliq. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verər.

təbqiz : **təbiz**$_{ka}$. qısqanc. cicik. həsəd.

təbləşmək$_{ka}$: **təpləşmək**$_{ka.}$ qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

təbləşmək$_{ka}$: **təpləşmək**$_{ka.}$ qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

təbrətmək: **təprətmək**. **1**. təpilmək. cummaq. həmlə edmək. - o yağıya **təprətti**. **2**. sıçratmaq. atlatmaq.

təbzəş : təpzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

təbzəşmək: təpzəşmək. tapzaşmaq. tabzaşmaq. cicikləmək. qısqanmaq. həsədləmək.

təcəl : **dəcəl**. **bəcəl**$_{ka}$. kişidə, heyvanlarda ən üclüsü, qıvraqı.

təçi$_{ka}$: **dəçi**$_{ka}$. ləçi. - **gəldəçi**: gəlləçi. gələcək. gələn. - **öldəçi**: öləcək. ölən. - **qaldaçı**: qalacaq. qalan.

təd : **dəd**. dərd. kək$_{ka}$. qaq.

tədbirli : gənqəşli$_{ka.}$ danışıqlı.

tədə$_{ka}$: **dədə$_{ka}$.** baba.

təf : **dəf**. tümrüq$_{ka}$. dümrük. qaval. çıldırma$_{6}$.

təfcitmək$_{ka}$: **təvçimək**. **təpcətmək**. sıxca, kip tikdirmə.

təfə : **dəfə**. qata$_{ka.}$ kərə. kəz.

təğ:təq

təhər : tülük. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy.

təhlənmək: **dəhlənmək**. dənglənmək. tanğılmaq$_{ka}$. iplə sarılmaq.

tək tük edmək: bunlanmaq$_{ka.}$ türbünləmək. nərsəni araştırmaq.

təq : **təq$_{ka}$ tək**. **dək**. **təki**. **səki**. **təkinə**. **1**. elə belə. yalın. yalnızca. sadəcə. bir şey gözləmədən. təvəqqüsüz. - **səki** gəlsin. - demişdin yemirəm **təki**. - **təki** sən gəl, görəyik. - **təki tək**: yapa yalnız. **2**. dinc. sakit. xəlvət. - tək dam. - tək dur: dincəl. sakit dur. toxda. sus. **3**. təkin. tutasız. yalnız. yoldaşsız. **4**. sakit. - **tək** dur: sus. sakit ol. **5**. dəng. bölük. oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim. hissə. - **tək tük**. **çək çük**. xırda mırda. dəğərsız nərsə.

- təq !: **.** təkin !. diqqət !**.** ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !**.** çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

təqan : **təkan**. sapı. səpi. təpi. hərəkət.

təqaza edmək: istəlmək$_{ka.}$ bir şeyi aranmaq, axtarmaq.

təqdək : **təkdək.** tildək$_{ka}$. bahana. səbəb.

təqdək$_{ka}$: səbəb. tıldaq.

təqdi$_{ka}$: **təkdi**. təki$_{ka.}$ ziyarətçi.

təqə$_{ka}$: **təkə$_{ka}$**. boynuzundan yay yapılan, ərkək geyik. - **təkə saqal**: keçi saqqal. - dağ geçisi təkəsi: **sıqun**$_{ka}$.

təqəmək: **təkəmək**. dəğmək. toxunmaq. ərmək. ərişmək. varmaq. yaqalamaq. düşmək. hicum edmək.

təqər : **dəğər**. **1**. ərziş. əsirgə. əzgər$_{ka}$. qiymət. **2**. tər. tar$_{ka}$. edər. müzd. **3**. bölük. oluk. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə.

- **dəğər vermək** saymaq. işləmək. edmək. edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. eyləmək ədləmək$_{ka.}$ edləmək$_{ka.}$ ülgü yapmaq. təsir edmək.

təqərg : **təgərg$_{fars}$.** (: dolu). < **təqrək. təğrək**$_{ka}$ hərhanki bir şeyin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi.

təqərləmək: **dəğərləmək**. **1**. qiymət vermək. əsirgəmək. əzgərmək$_{ka}$. qədir vermək. cürlənmək$_{ka}$. aşınmaq. faydalanmaq. qorumaq. ərziş vermək. qızlatmaq. qədir vermək. **2**. **təkərləmək**. qatnatmaq$_{ka}$. təkrar etmək.

təqərlənmək: **dəğərlənmək**. qutanmaq$_{ka}$. işlənmək. faydalanmaq. istifadə edinmək. istifadə edmək. yolqamaq. yolqanmaq. yolmaqnərsəni işə tutmaq.

təqərsiz : **dəğərsiz**. ötünc$_{ka}$. arso$_{ka}$. ərso$_{ka}$. düşük. basıncaq. basın. alçaq. ucuz. kiçik$_{ka}$. qısıq. əsgik. az. həqir. - **basınçaq** ər: zayıf görülən. önəm verilməyən adam. - alçaq dəğərsiz kimsələr: **çöp çəp kişilər**$_{ka}$.

təqi : **təki**$_{ka.}$ təkdi. qonaqçı.

təqil : dəğil. taq ol$_{ka}$. daq. təkül.

təqilmək: **təkilmək**. 1. təklənmək. qoşu aradan çıxmaq. - onu gözü **təkildi**: bir gözü kor oldu. 2. şaşılanmaq. 3. tək gözlü olmaq.

təqin : **təkin**$_{ka}$. **dəğin**. 1. təkit. kölə. qul. - **gümüştəkin**: gümüşsi gövdəli kəniz. - **alptəkin**: igidqul. - **qutlu təkin**: uğurluqul. 2. kimiş. san. - çığrıtəkin: qırıtəkin. - **qoçtəkin**: qoşsan güclü. - **qümüştəkin**: rəngi qümüş kimi saf kölə. - **alptəkin**: yiğit kölə. - **qutluqtəkin**: uğurlu kölə. 3. **tikin**. kimi. 4. icazə. - **təkin** istə: icazə al. - **təkinsiz**: icazəsiz. 5. **təkin** ! tək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !. 6. xitmətquzar. - sizin **təkiniz**. 7. kimi. gibi. kib$_{ka.}$ 9. tək. tutasız. yalnız. yoldaşsız. 8. tək. taysız. 2. az tapılan. nadir.

təqinə : **təkinə**. bax > **təq**

təqinğ$_{ka}$: təkin. samur.

təqinmək: **təkinmək**$_{ka}$ 1. təvinmək$_{ka}$. dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq. 2. xəbərdarlıq edmək. xəbər vermək. - **təkinmədən** girdilər. - təkinmədən gələn qonağ umduğun, bulduğun yeyər. - xan tapına təkindilər: xan qulluğuna keçməyə izin istədilər.

təqir : **təqir**$_{ka.}$ dəğir. dəğər. dəyər. qiymət. ərziş. yaraşır. bəğənilir. layiqdir. şayisdədir. - **təğirin** bükür: düşür.

təqirən : **dəgirən**. əriştirən. bitirən. çatdıran.

təqirləmək : **təgirləmək**. ütümək. ötümək. silmək. safatmaq.

təqirman: (< **təqrək. təğrək**$_{ka}$ (hərhanki bir şeyin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi). təqirən, fırlanan daş.

təqirmə : **təqirmə**. **dəğirmi**. girdə. yuvlaq. - **təgirmə** nə: yuvlaq şey. çörək. dəğirmən taşı.

təqirmək : yaxlaştırmaq. - **dil təqirmək**: dil uzunluq edmək.

təqirmək: **təgirmək**$_{ka.}$ uğurma. dəvə köçəbəsi.

təqirmən : dəğirmən. dəğirmən taşı.

təqiş : **təkiş**$_{ka}$ **dəğiş**. 1. təh. dib. son. bitiş. 2. oğur. uğur. qarlıq. qarşılıq. əvəz. 3. dəğişmə. 4. hər şeyin sonu. bitimi.

təqişən : - bir işin gedişin **dəğişən**: çalan. çantur. qaytaran. çevirən.

təqişik : **dəğişik**. qarışıq. aqtuq. ağduq$_{ka}$. aduq. adquq. pozuq. bəlirsiz.

təqişit : **dəğişit.** təkşüt$_{ka}$. taqşüt. əvəz. qarşılıq. bədəl.

təqişmək$_{ka}$: **təğişmək**. **dəğişmək**. **1**. dəğmək. çatmaq. yetmək. (bir yerə) dəğmək. dürüm - əlim tarsa **dəğişdi**. - piik yağa dəğişməz, ayır, kişi malı yaraşmaz. **2**. yarqamaq. mühakimə olmaq. **3**. artamaq$_{ka}$. artaşmaq. **4**. adnalmaq. aynalmaq. dönəşmək. **5**. atnatmaq$_{ka}$. ednətmək$_{ka}$. bulunduğu haldən başqa bir duruma girmək. **6**. müraciət edmək. - ulu yarqıya **təqişdilər**: ali məhkəməyə müraciət etdilər. **7**. aynamaq$_{ka}$. çönmək.

təqiştirmək: **dəğiştirmək**. çöndərmək. aynatmaq.

təqit : **təqit$_{ka}$** **"təkin"** kəliməsinin çoğul şəkli. təkinlər$_{ka}$.

təqq$_{ka}$: **təkü$_{ka}$**. qədər. dək.

təqləmək: **təqləmək**. sınarlamaq$_{ka}$. bucaqlamaq.

təqlik : **təklik**. birlik. müfrəd.

təqmək : **1**. çatmaq. yetişmək. yetmək. - evə **dəy**: evə çat. - böylə çalışmadan sonra nəyə **dəydin**: nəyə çatdın. - **dəyilməz** yol: çatılmaz yol. - **dəyəndə** olur, **dəymiyəndə**: çatanda olur, çatmayanda. - ivək evə **təqməz**. toxunmaq. - ağac başına yel dəğir \\ gözəllərə söz gəlir. **2**. toxunmaq. sürtmək. ləms edmək. yaxmaq$_{ka}$. **3**. talqarmaq. dalamaq. zərər vermək. **4**. siyrilmək. sıdrılmaq$_{ka}$. sızrılmaq. sıyrılmaq. çarpmaq. görüşmək. **5**. silmək. toxuşub, silip keçmək. qırçamaq$_{ka}$. **6**. **təvmək$_{ka}$. taxmaq**. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək.

təqmə$_{ka}$: **dəğmə**. hər. hər bir. türlü türlü. - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuq düz olmaz. - dəğmə **türlü** çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı.

təqnək : bərgə$_{ka}$. döğməyə, sürməyə yarar arac. döğmə. qamçı. qamıç. bərgə$_{ka}$.

təqnə$_{ka}$: **təknə**. tağar. tağara$_{6}$.

təqrə : **təğrə**. **dəğrə**. **1**. təkrə. devrə. çevrə. dayrə. yerə. yörə. yürə$_{ka}$. yağırlıq. yağru$_{ka}$. ətraf. muhit. nərsənin dəğən yeri. - gözgü **təkrəsi**. quyu **təkrəsi**. - üzük **təkrə**. - onun **təğrəsi** qapsanmış. - quyu **təğrə**: quyunun çevrə bəri. **2**. buruq. girdə. - **təqrə alıb əqrəlim**: döğrəyə alıb əğirəlim. çevrələyib, çulqayım.

təqrək : **təğrək$_{ka}$**. **1**. hərhanki bir şeyin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi. (> **təgərg$_{fars}$**) **2**. məhəllə.

təqrətmək : **təğrətmək**. **taqratmaq**. bax > **tavratmaq$_{ka}$**.

təqsim : saçış. səçiş. - **təqsim edmək**: bölüş. saçışmək$_{ka}$. səçişmək$_{ka}$

təqşinmək$_{ka}$: **dəğşinmək**. **təvşünmək**. çalışmaq. çırpınmaq.

təqşüt$_{ka}$: **təkşüt$_{ka}$**. taqşüt. dəğişit. qarşılıq. əvəz. bədəl.

təqül$_{ka}$: **təgül**$_{ka}$. **təkül**. **dəğil**. deyil. taq ol$_{ka}$. dəğil. daq. dağ ol. belə dəğir.

təqür : **təgür**. **təkür**. çatdırılmalı nə, söz. peyğan. peyk.

təqürgən: **təkürgən**$_{ka}$. dəgirən. əriştirən. bitirən. çatdıran.

təqür$_{ka}$: söylə. de. ayqıl. aytqıl. ayt. - **təgür** ondan bir qoşuq: ondan bir şeir söylə.

təqürmək$_{ka}$: **təkürmək**$_{ka}$. əriştirmək. toxundurmaq. dəğirmək.

təqüz : **tüküz**$_{ka}$**. tüküz**$_{ka.}$ atın alnındaki axıtma. - - **tilqüz** at. alnında ağı olan at.

tələş : (< **talqaş**). **dalquş**. ürkünc$_{ka.}$ ürküntü. qalqal. qaçqıç.

tələtümləşmək: dalqalanmaq. çoqralmaq$_{ka.}$ covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. şuluğlaşmaq.

təlbələmək$_{ka}$: tavratmaq$_{ka}$. təprətmək$_{ka}$. qızdırmaq. tələsdirmək.

tələ : (< **dal**). daldan ipdən çevrələnmiş yer. alsıq. arsıq. aldaq. tovlaq. düşək. duzağ. yalan. ucluq. üçlük. kələk.

tələb : alğu.

tələn : **dələn**. **1**. onqar. onar. yonan. qazar. **2**. şığırıb, fışqırıb tüpən, təpən. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.

tələs : bax > **talas**$_{ka.}$ əvək. ivək. evək. əcələ.

tələsdirmək : tavratmaq$_{ka}$. təprətmək$_{ka}$. qızdırmaq. təlbələmək.

tələsik : əvəkli. tez. əcələ. tizgək. tizək. tezgək. tezək. ürkək. qaçqan. - **tələs**: tezdən: tez ol.

tələsmə !: alaqıl$_{ka}$!. ala$_{ka}$!: dayan !. yügürmə !.

tələsmək: tavratmaq$_{ka}$. tullanmaq. əcələ edmək. əcələ ettirmək. davrandırmaq. zıp zıp qoşmaq, qaçmaq. çabuq gedmək, gedmək. zap zap barmaq$_{ka}$.

təlgic : dəlməkdəlgic ilə dəlmək: üşüşmək.

təli : **dəli**. axmağ.

təlik : **dalıq**. **dəlik**. deşik. dəlin. öpri$_{ka.}$ öprük. baca. ötlü$_{ka}$. alış$_{ka}$. yurt$_{ka}$. ağız. su, göl, bulaq ağzı. suyun axıb tökülən yeri. çuxur. öd. öt$_{ka}$. - **təlik** açan ayqıt: **dəlgic**$_{ka}$. - dəlik deşik olmaq: **ötləşmək**$_{ka}$.

təlikanlı : çava$_{ka}$.

təlikli : dəlinmiş. ötlük$_{ka}$.

təlim : **təlim**$_{ka.}$ **talım**. telim. talay. dalay. çox. bək çox. bol. fazla. daima. həp. bək. **- yanşaq** səyrər: gəvəz çox söylər. - olar təlim **savladılar**.

təlin : **dəlin**. ötlü$_{ka}$. dəlik. deşik.

təlinmək$_{ka}$: dəlinmək.

təlir : dəlir. kür. gür. yiğit. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı.

təlişmək$_{ka}$: **1**. dəlməşmək. bir yeri dəlmək. **2**. dalaşmaq.

təlqenmək$_{ka}$: qızmaq. içlənmək.

təlmək : **dəlmək**. **1**. onğmək$_{ka}$. yonmaq. qazmaq. **2**. yirmək. irmək$_{ka.}$ yarmaq. - ər dam **irdi**. **3**. ötürmək.

təlmirmək$_{ka}$: təlpirmək. sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlpirmək : təlmirmək$_{ka}$. sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlsəşmək: tələsmək. təzişmək$_{ka}$. tazışmaq. durmamaq.

təltirmək. **dəldirmək**. üştürmək$_{ka}$. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliği genişlətmək.

təltürmək$_{ka}$: dəldirmək.

tələü$_{ka}$: **dəli**. tələvə$_{ka}$.

tələvə$_{ka}$: dəli. tələü. çılqın.

təmbəllik edmək: üşənmək. ərinmək$_{ka}$. çəkinmək. - ər işə **ərindi**.

təməl : ul$_{ka.}$ ol. kök. bək. bek. bey. pey. him.

təməllüq: - **təməllüq edmək**: yufqalanmaq$_{ka}$. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

təmən : aşağ. asra$_{ka.}$ alt. dib. ətək. (> **damən$_{fars}$**)

təmənçi$_{6}$: tərəfçi. havadar.

təmən$_{ka}$: **tümən**. **1**. **təmən yinğnə$_{ka}$**. böyük iğnə. çuvaldız. **2**. tərəf. - sən mənə **təmən**, mən sənə **təmən**.

təmin : **dəmin**. (< **teymın**$_{ka}$. **dəğmin**). tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq olmayan durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin** gəldim: taza gəldim.

təmir : - **göy dəmir** geri durmaz: göy dəmir boş durmaz. - dəmir **arqı**. dəmir poxu$_{1}$.

təmirçi$_{ka}$: dəmirci.

təm$_{ka}$: **dəm**. tirqaz1. tirqavıc$_{6}$. tamba$_{6}$. dal (qapı dalı). - qapı **təmlətmək$_{ka}$**: qapı tamballatmaq. qapının dalısın salmaq.

təmləmək$_{ka}$: tırqazlamaq.

təmlənmək : **dəmlənmək**. (< **dəng**) **1**. təngimək$_{ka}$. dəngimək. dəngə, tam ölçüyə gəlmək. **2**. oynamaq. isinmək. qızıqsınmaq.

təmlətmək: issitmək. oynatmaq. qızıqsıtmaq.

təmrəkü$_{ka}$: dəmro. qotur, qutuz kəsəli.

təmrən : başaq$_{ka}$. başqaq. başlıq. - **təmrənli**: başaqlıq$_{ka}$.

təmro : **dəmro**. **dəmro**. təmrəkü$_{ka}$**.** qotur, qutuz, dəri kəsəli.

təmtür : **təndir**. (< **təmtürmək$_{ka}$**. **tamturmaq**). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuq. - **təndir** odu sönməsin.

təmtürmək$_{ka}$: tamturmaq. yandırmaq. odlamaq. yaxdırmaq.

təmür qazuq$_{ka}$: təmür qazınğuq. dəmir qazıq. qutb ulduzu.

təmürgən$_{ka}$: oq təmıräni.

təmür$_{ka}$: dəmir.

təmürlüq$_{ka}$: dəmir əritllən, süzülən yer.

tən : **dən**. 1. mən. - dənə: mənə. 2. dənə. kərçü. qırıç. kərüç. 3. qab. gövdə. bədən.

təncimək$_{ka}$: ısırmaq. kötüləşmək. yoxsullaşmaq

təndir : **təmtür**. (< **təmtürmək**$_{ka}$. **tamturmaq**). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuq.

tənə : **dənə - dənə toplamaq**. mənğlənmək$_{ka}$. mənləmək. dənləmək.

tənə vurmaq: böğürləmək.

tənə : **tənə**$_{ka}$ **dənə**. 1. dən. burcuq. kərçü. qırıç. kərüç. . uruq$_{ka}$. tuxum. evin$_{ka}$. ivən. - **dənə** tutmaq: **uruqlanmaq**$_{ka}$. - dənə dənə axmaq: **burçaqlanmaq**$_{ka}$. 2. otluq$_{ka}$. 3. bənək$_{ka}$.

tənək : tənğək$_{ka}$. tanğaq$_{ka}$. tənik. tinək. tinik. hava.

tənələmək : gözləmək. gözəmək$_{ka}$. göz göz, dənə dənə edmək. - üzü **dənələmək**: **gözəmək**.

tənələmək: **dənələmək**. 1. qözəmək. - üzüm **gözəmək**. 2. uruqlamaq$_{ka}$.

təngə : dəngə. insaf.

təngir : münsif.

təngizmək: bax > **tənqimək**.

tənglənmək: **dənglənmək**. dəhlənmək. tanğılmaq$_{ka}$. iplə sarılmaq.

tənğək$_{ka}$: **tanğaq**$_{ka}$. (< **tin**. **tın**) tənək. tənik. tinik. hava.

tənik : 1. billur. açıq, duru, saydamlı nərsə. (< met > **təkin**). . insaf. törü. düz. ədl. həqq. 2. tinək. tənğək$_{ka}$. tanğaq$_{ka}$. tənək. tinək. tinik. hava. 3. yapraq. yapruq. yapruş saf. düz.

tən$_{ka}$: **tən**$_{ka}$. gövdə.

tənq : **tənq**$_{ka}$ dəng. öqür.

tənq : **tənq**$_{ka}$. **dənq**. dək. bölük. oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim. hissə. 1. çıxar. qabilliyət. zərfiyyət. 2. varkən. - gücü **dəni** döğüşdü. 3. tay. - **tənq tüş**: tay tuş. 4. yarı. əş.

- **dəngəsin pozmaq**: **qayıtmaq** (**t** < > **q** <> **c**) **tayıtmaq**$_{ka}$**. cayıtmaq**. **tayturmaq**. **taydırmaq**. **qaydırmaq**. **caydırmaq**. qayqıtmaq. qərq edmək. yerindən edmək.

tənq : **tənq**$_{ka}$. imkan. fırsat. sıra.

tənqək$_{ka}$: hava.

tənqərmək$_{ka}$: dəngləmək. dənqləştirmək.

tənqəşmək$_{ka}$: dənqləşmək.

tənqil$_{ka}$: ön ayaqları çizgili.

tənqimək: **təngimək$_{ka}$. dəngimək**. **1**. daralmaq. - qızlıq eli **təngidib**: bahalıq eli ağurub. **2**. dəngə, tam ölçüyə gəlmək. dəmlənmək. şişmək. - quş **təngidi**: quş göyə qalxdı. - ox **dəngidi**: ox milləndi. - o öpgəsindən **təngəldi**: o hirsində şişdi. **2**. bağlanmaq. - o başını **dəngidi**: sarıdı.

tənqləmək$_{ka}$: **dənqləmək**. iki şeyi birbirinə taxlamaq, ölçüşdürmək. - yaveylə yaxşı **dəklənməz**.

tənqlənmək$_{ka}$: **1**. ölçülmək. tarazlanmaq. düşünmək. göy götürləmək. **2**. düşünmək. çara düşünmək·.

tənqlənmək$_{ka}$:.

tənqmək$_{ka}$: havalanmaq. havaya yükşəlmək.

tənqri$_{ka}$: **1**. tanrı. **2**. göy. **3**. böyük bir dağ. böyük bir ağac kimi qözə ulu görünən hər şey.

tənqriqən$_{ka}$: tanrıya tapınan bilgin. bilgin kimsə.

tənqriqəri$_{ka}$: **tənğriqərü**. tanrıya doğru. tanrıya yônələrək.

tənqriqərü$_{ka}$: **tənğriqəri**. tanrıya doğru. tanrıya yönələrək.

tənqtürmək: **təngtürmək$_{ka}$**. yüksəltmək. - quşun göyə **dənktürür**.

tənləmək: **dənləmək**. mənləmək. mənğlənmək$_{ka}$. dənə toplamaq.

tənlətmək: **dənlətmək**. mənğlətmək$_{ka}$. mənlətmək. yemlətmək.

tənrimək$_{ka}$: təngimək. başı dönmək.

təp : bax > **tab**.

təpcəmək : **1**. köpüşmək$_{ka.}$ kökləmək. tikmək. **2**. təvçəmək$_{ka.}$ ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.

təpcərmək: tapşırmaq$_{ka.}$ yapışdırmaq.

təpcətmək: **təfcitmək$_{ka}$. təvçimək**. sıxca, kip tikdirmə.

təpə : **1**. bağqu$_{ka}$. baqu$_{ka}$. yüksəklik. **2**. tobix. tənbih. **3**. üyüq$_{ka}$. yığın.

- təpəsinə vurmaq: tüpüləmək$_{ka}$. təpələmək.

təpələmək: tüpüləmək$_{ka}$. təpəsinə vurmaq.

təpəmək: tobixləmək.

təpən : şığırıb, fışqırıb tüpən, dələn. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.

təpi : səpi. sapı. hərəkət. təkan.

təpik$_{ka}$: təpiş. təpmə. - **təpik təpmək**: təpikləmək.

təpilmək: təbrətmək. təprətmək. həmlə edmək.

təpinci : təpinqüci. təpindəçi. abid.

təpin$_{ka}$: sitayiş. niyayiş. - yalnız ona **təpin**: təkcə ona sitayiş elə.

təpinmək: - **təpin** yalnız ona təpin: təkcə ona sitayiş elə.

təpinmək$_{ka}$: təpmək.

təpiş : **tapış**. **1**. vəkil. arçı. araç. **2**. təpmə. atyaqla vurma.

təpişmək$_{ka}$: savaşmaq.

təpləş : muxalif. zidd. (# **taplaş**: muvafiq. razı.)

təpləşmək$_{ka}$: **təbləşmək**$_{ka}$. muxalifət edmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq.

təpmək : **1**. qoğmaq. inad edmək. **2**. döğmək. təpikləmək. dabanlamaq$_{ka}$. sabanlamaq$_{ka}$. vurmaq. - o nökərin **təpdi**. - sərçə işi ərməs, örtgün **təpmək**: sərçə işi değil, xərmən döğmək. **3**. sabanlamaq$_{ka.}$ dabanlamaq$_{ka}$. sapanla sürmək.

təprenmək$_{ka}$: təprenmək. qaynanmaq. qımıldanmaq.

təprəm : silkər. zəlzələ.

təprəmək$_{ka}$: qaynamaq. qımıldamaq.

təpreş : **1**. təprətík$_{ka}$. coşqun. qaynar. **2**. həvəs. kapris.

təpreşmək$_{ka}$: **1**. tapraşmaq. sıçraşmaq. çalqaşmaq. **2**. oynaşmaq. təpreşmək. qaynaşmaq. qımıldaşmaq.

təprətəsi : təprətiləcək. təprətəsi yer. təprətiləcək yer.

təprətík$_{ka}$: təpreş. coşqun. qaynar.

təprətíklik$_{ka}$: coşqun. qaynar.

təprətiqsi$_{ka}$: təprətili. təpretməkdə tələsən.

təprətişmək$_{ka}$:coşuşmaq.

təprətqən$_{ka}$: çox təprətən.

təprətqüçi$_{ka}$: təprətən.

təprətqü$_{ka}$: təprətiləcək.

təprətmək: sapıtmaq$_{ka}$. sallamaq.

təprətmək: təbrətmək. **1**. təpilmək. həmlə edmək. **2**. sıçratmaq. atlatmaq.

təprətmə$_{ka}$: təprəndirmə.

təprətmək$_{ka}$: **1**. təprəndirmək. qımıldatmaq. **2**. saldırmaq. - ər yağıya **təprətdi**: cumdu. **3**. sıçratmaq. qoğzamaq. qaldırmaq. - mal davarın **təprət** ged. - götüvü bir **təprət**. - **təprətiqsi**$_{ka}$: təpreşik. təpreşməyə canı olan. tələsik.

təprətmək$_{ka}$: tavratmaq$_{ka}$. qızdırmaq. tələbələmək. tələsdirmək.

təprətmiş$_{ka}$: təprətilmiş.

təprəttəci$_{ka}$: təprətən.

təpsək : **təpşər. 1**. həvəskar. **2**. kaprisli. bülhəvəs.

təpsəmək$_{ka}$: **təpsənmək**. qısqanmaq. ciciklənmək. qınamaq. həsəd edmək. çəkəməmək. - yoldaşıvı **təpsəmə**. - qutluluğun **təpsəmək**. - öz qutuvu arada, qutlu kimi təpsəmə: qınama.

təpsətmək$_{ka}$: **təpzətmək**. **1**. nərsəyə ciciklənmək. **2**. sıxıb sıxışdırmaq. tikmək.

təpsi : **1**. büdik. büzik$_{ka}$. büdik. oyun. oynama. oynama. oyun. büdik. büzik$_{ka}$. rəqs. **2**. **təvsi$_{ka}$**. **təbəs**. süfrə.

təpşər : **təpsək**. **1**. həvəskar. **2**. kaprisli. bülhəvəs.

təpşətmək: təpib, qoğub yormaq. - tərimi **təpşətdin**: tərləddin. tərimi çıxardın.

təpuğ : <> **tapuğ** qulluq. xidmət.

təpzəmək$_{ka}$: **təpsəmək**. ciciklənmək. həsəd edmək. çəkəməmək. -.

təpzəş : təbzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.

təpzətmək$_{ka}$: **təpzətmək**. **təpsəmək**. **təpxətmək$_{ka}$.** ciciklənmək. çəkəməmək.

təpzük : **tapzuq.** tapızqu. tapızquq. tapışmaq. tapmaca2. bilməcə. sınama. - **təpzüq tapızmaq**: tapmaca sormaq.

tər : (< **dərmək**: almaq. vermək). **1**. edər. dəğər. müzd. ücrət. çalışana verilən para. - **tarçı**: **tərçi**: işçi. **2**. dəridən çıxan su damcıları. - **tər atmaq$_{ka}$**: bədən təri dışarı atrnaq. - **tər bulmaq$_{ka}$**: tərləmək. utanmaq. mahcup olmaq. - **tər** dənəsi: burçaq$_{ka}$. **2**. **dər**. **tərk$_{ka}$**. **dərk**. (< **dərmək**). tez. çabuq. tərgin. **3**. iş. - **tərçi**: işçi. - **tərgə**: işçi qatı. işçilər.

tər : **tər$_{ka}$** uçat. ücrət. müzd.

tərçi$_{ka}$: (< **dərən**). uçatçı. ücrətlə çalışan. ırqat. muzdur.

tərə : **dərə**. **1**. quy$_{ka.}$ qoy. quytu yer. dip. **2**. arqu$_{ka}$. aruq. **3**. oprı$_{ka}$. obruq. oyruq. oğruq. çuxur. **4**. oy. **5**. özük$_{ka}$. üzük.

tərən : **dərən**. tərqüşi$_{ka.}$ tərqüçi**.** toplayan.

tərəyağı : qaymaq. qanaq. qayaq. qonaq. qıyaq$_{ka}$.

təri : **dəri**. **1**. hər şeyin dərisi. sıyrım. qabıq. üz. - yer saqrısı: yerüzü: **sağrı$_{ka}$**. **sağır**. **- təri ötmək$_{ka}$**: tər dərldən keçmək. - tər atmaq. təritmək.

tərik > təriq

təriq : **tərik**. **dərik**. **tirik.** 1. yığmaq. - onun pul **dəriğini** gör: onun pul yığmağına bax. 2. **tərk**$_{ka}$. tərgin. tez. çabuq. şaşqın. dərrov.

təriq : **təriq**$_{ka}$ **dərik**. **tarıq**. (tirik. dirik. diri: dirək. iti. uca). 1. yeyin. tez. - **təriq** qıl. - **təriq** düşən, **təriq** qalxar. - tərik gəl. - tərik duyma sandığın. 1. tiriq. dərmə. dərlş. dərnək. dərqə.

təriqmək: **tərikmək**. **dərikmək**. tirikmək. yığmaq. - yarmaq **dəikmək**.

təriqsək$_{ka}$: dərməyi. toplamayı diləyən.

təriq-tarıq : **tərik-tarıq**. (**dərik**: eniş. **tarıq**: yoqquş). eniş yoqquş dərə təpə. tarmut$_{ka}$. - **dərik-tarıqlı** yerlər.

təriq-təriq: **tərik-tərik**. **dərik-dərik**. **tərqil tarqıl**$_{ka}$. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan.

tərilən : **dərilən**. tərgilən. tərilgən$_{ka}$. toplanan.

tərilgən$_{ka}$: dərilən. dirilən. dərgilgən. dirgilgən. toplanan. yığılan.

tərilmək$_{ka}$: 1. tarılmaq. biçilmək. vurulmaq. <> urulmaq <> orulmaq$_{ka}$. 2. dərilmək. toplanmaq. - elim günüm **dərildi**.

tərim : **dərim**. örtgün$_{ka}$. örqütün. biçin. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.

tərimsinmək$_{ka}$: dərər kimi görünmək.

tərin : batıq$_{ka}$.

tərincək$_{ka}$: çərşov. örtük.

təringək$_{ka}$: 1. su sızıntısı. 2. su birikintísi. 3. qaynaq.

təring$_{ka}$: dərin. ənqin. engin. geniş.

təringüq$_{ka}$: qaynaq.

tərinmək$_{ka}$: dərmək.

təriş : **dəriş**. dərtiş. tartış. açış. açılış. yarış. - sərgi **dəriş**: dartışı. - işlərin **dəriş**: dartışı.

tərişmək$_{ka}$: dərmək. toplamaq.

təritmək$_{ka}$: (< **dəri**. 1. < tər atmaq. 1. < dəri ötmək). tərləmək.

tərkin : **türkün**. **törkün**. **tərnik**. **tərnək**$_{ka}$. 1. tirkin. millət. - yazılmasın **tərkinim**: - tarılmasın türkünüm: dağılmasın millətim. - 2. yığnaq. gəngəş. 3. dərnək.

tərkinmək: (**r** <> **z**) **təzginmək**$_{ka}$. 1. tartınmaq. dartınmaq. çalxanmaq. 2. fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqrı **təzginir**: fələk çarxı fırlanır. - çığrı **təzgir**: çevir. 3. döğr vurmaq. təvaf edmək. - bu yeri **tərkinib** gəldik. - kə'bəni **tərkinin**. 4. atınmaq$_{ka}$. - siqarı **atın**: **tərkin**.

tərkişmək: ivsəmək. evsəmək. əvsəmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək).

tərq : **tərk**$_{ka}$. **dərk**. **tər**. **dər**. (< **dərmək**). tərik. tərgin. dərgin. yeyin. tez. çabuq. şaşqın. dərrov. ıti. **- tərq gəlmək**$_{ka}$: təz gəlmək. **- tərq qılmaq**$_{ka}$: çabuq olmaq·. - **tər** gəlib, **tər** geddi. - **tər** qıl, **tər** gəl. - **tər** ed, **tər** qıl.

tərqan : **tarxan**$_{ka}$. bəy. həzrətləri. - tərxan qadın qatında: böyük xanım (xanım **həzrətləri**) qulluğunda.

tərqəq : **tərgək**$_{ka.}$ **dərgəh**. **1**. (< **dərmək**: sərmək). süfrə. **2**. (< **dərmək**: yığmaq). buxca. - **tərgək** bağın çək: bərkit.

tərqəlir$_{ka}$: dərmək. toplamaq üzərə olan.

tərqən : **tərgən**$_{ka}$. **1**. tərxan. tarxan. qılavuz. iş başında olan. işbaş. rəhbər. **2**. vali. **3**. dərgin. yeyin. ıti. - **dərgin** gəl: tez gəl.

tərqəşmək: **tirqəşmək$_{ka}$. tərgişmək**. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya gələrək dərləşmək.

tərqi : **tərgi**. tərqü$_{ka}$. sıra. dizi.

tərqi : **tərgi**$_{ka.}$ tərgü. süfrə. - tərgi **uruldu**.

tərqil : **tarqıl**$_{ka}$. dərkli. dərik dərik. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan - t**a**rqıl **yılxı**. alaca heyvan.

tərqilən : terilgən$_{ka}$. dərilən. toplanan.

tərqin : **dərgin**. (dərilmiş. < **dərmək**). sıx. türkün. durqun. bərk. tərk$_{ka}$. dərgin. yeyin. iti. - **tərgin** sular.

tərqin$_{ka}$: **tərgin**. **1**. dərilmiş yığılı, toplu, toplanmış olan hər şey. - **tərkin** su: sıx, gur, qaynar su. - **tərgin su**: dərilmiş, yığılmış qoşun. **2**. tərk. tez. çabuq.

tərqişmək: **tirqəşmək$_{ka}$. tərgəşmək**. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya gələrək dərləşmək.

tərqləmək$_{ka}$: ivmək. əcələ edmək.

tərqüçi : tərqüşi$_{ka.}$ dərən. toplayan.

tərqü$_{ka}$: **tərgi**. **1**. süfrə üzərində cərgələnmiş yemək. **2**. sıra. dizi.

tərqüşi$_{ka}$: dərən. toplayan.

tərlan : taylanğ. tayxan. tayqan$_{ka}$ incə, kibar, gözəl, boylu boslu.

tərləmək$_{ka}$: (**təritmək**$_{ka}$. (< **dəri**. **1**. < tər atmaq. **2**. < təri ötmək). **çiğlətmək**$_{ka}$. **çiylətmək**$_{ka}$. **çiləmək**$_{ka}$. **çilətmək**$_{ka}$. (< **çiy**. **çiğ**: şeh). yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. **1**. çılamaq. sulamaq. **2**. tərin, suyun silib tumarlamaq. yumşatmaq. **3**. çilənmək$_{ka}$. çiminmək. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. **4**. irlənmək. ırlanmaq. ır bulmq$_{ka}$. utanmaq. - bu işlərdən. **5**. **tər atmaq**$_{ka}$. tər dəridən keçmək. tər atmaq$_{ka}$. təritmək. təri ötmək$_{ka}$. bədən təri dışarı atrnaq. **6**. vermək. ödəmək. . qaşağılamaq. kəbrələmək. silmək.

tərlik$_{ka}$: təri çəkmək üçün yəhərln, palanın altına qoyulan keçə.

tərman : **dərman**. **1**. əmlik. **1**. topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğaq. ot. mərhəm.

tərmək : **dərmək**. **tiqirmək**. dərmək. yığmaq. toplamaq. - **tərinqıl**: yığqınan. (# **taramaq**$_{ka}$: açmaq) - para **dərən**: pul yığan.

tərnək$_{ka}$: **dərnək**. **1**. tolqa. dolqa. patuq. **2**. tirkin. tərkin. tərnik. yığnaq. gəngəş. əncümən.

tərnik : tərnək$_{ka}$. dərnək. tirkin. tərkin. yığnaq. gəngəş.

tərpətmək: sapımaq$_{ka}$. sapamaq. sallamaq.

tərrik : **dərrik**. tirrək. dərgür. dərik. tırıqu$_{ka}$. seyrək olan. sıx olmayan. - **tırıqu** yer.

tərsə : təsgəri. tatru$_{ka}$. dartu.

tərsən : **tərsin**. 1. ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (**ılxı**: **yılxı**: **heyvan**). 2. dikqafa. inad. 3. xuysuz. bədəxlaq.

tərsin : **tərsən**. 1. ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (**ılxı**: **yılxı**: **heyvan**). 2. dikqafa. inad. 3. xuysuz. bədəxlaq. 3. mədəniyyətdən uzaq, geriyə, dala qalmış kimsə, ölkə. - elin **tərsin** qatı: geri qalmış, becərilməmiş təbəqəsi. - tərsin **ölkələr**.

tərsinmək$_{ka}$: **tərslənmək**. 1. qızmaq. savaşmaq. - nəyə uşağa **tərsinirsin**. 2. yavamaq. azmaq. bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

tərs$_{ka}$: < met > **sərt**. 1. qüc, qıyın, çətin olan hər nəsnə. - tərs iş. tərs adam. - **tərs** görəv. 2. qırt$_{ka}$. axlaqsız. 3. utanmaz. inad. arğuq$_{ka}$. 4. taba$_{ka}$. aykırı. zidd. rəğmən. qarşı. - **tərs tərs** vurmaq: hər tərəfdən yandan vurmaq.

- tərs tərs urmaq$_{ka}$: hər yanından, hər yanına vurmaq·.

tərslənmək: tərsinmək$_{ka.}$ qızmaq. savaşmaq.

tərtiş : **dərtiş**. tartış. dəriş. açış. açılış. yarış. - sərgi **dətişi**: dartışı. - işlərin **dətişi**: dartışı.

tərvaza : **dərvaza**. qapqa. böyük qapı. qala, şəhər qapısı.

tərviş$_{fars}$: dəvriş. (<**təvişmək**: çevrişmək. **təvirmək**: **devrişmək**. çevirmək). çönmüş. devrilmiş. alıq. vurqun.

təs : **təs$_{ka.}$ tas$_{ka.}$** 1. obanma, mubaliğə ilgəci. - **təs təgirmə**: gip girdə. 2 tərs. pis. kötü. verimsiz. - **təs** kişi. **təs** at. - **təs** ölkə. - **təs** topraq. 3. hər nəsnənin kötüsü, bayağısı.

təsgəri : tərsə. tatru$_{ka}$. dartu.

təsir edmək: ədləmək$_{ka.}$ edləmək$_{ka.}$ eyləmək. ülgü yapmaq. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək.

təstəgirmə$_{ka}$: gipgirdə.

təv : **təf$_{ka}$. təv$_{ka}$** kələk. al. aldatma. hilə. - avçı neçə **təv** bilsə, ayı anca yol bilir.

təvçəmək$_{ka}$: təpcəmək. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.

təvçimək: **təfcitmək$_{ka}$. təpcətmək**. 1. sıxca, kip tikdirmə. 2. oyulqamaq. seyrəkcə tikmək.

təvə : **dəvə**. dəvə. dəvəy. təvəy. təvi. tivi. - dəvə dabanının ucları: **qaraquş$_{ka}$**. - dəvə tüyünün uzun olanları. - cuqdu. yoqdu. yoqru. yuqdu. yoqruy$_{ka}$. - təvə, qoyun tüyündən yapılan qəyim: **qars$_{ka}$**.

təvgən$_{ka}$: həmişə. hər vax, hər zaman.

təvi : tivi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.

təvinmək$_{ka}$: **təğinmək$_{ka}$. dəğinmək**. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq.

təviş : zəhmət. əziyət.

təvişmək$_{ka}$: **tüvişmək**. taxışmaq. taxmaq. şişə ət düzmək.

təvmək$_{ka}$: **təğmək**. **taxmaq**. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək.

təvrişmək: **devrişmək**. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq. vuruşmaq.

təvsi$_{ka}$: **təpsi**. **təbəs**. süfrə.

təvşəlmək$_{ka}$: **təvşülmək**. **təğşülmək**. **dəğşülmək**. **1**. **dağılmaq**. ufalanmaq. qırışmaq. **2**. qarışmaq. buruşmaq. dolaşmaq. - işlərim yaman **təvşəyib**$_{ka}$. - ip kələfi **təvşədi**$_{ka}$.

təvşəmək$_{ka}$: **1**. dağşamaq. dağılmaq. qarışmaq. dolaşmaq. **2**. tövşəmək. için için ötmək. çarçamaq. yorulmaq. ləhləmək. **3**. tavşamaq. buruşdurmaq. ilişdirmək.

təvşətmək$_{ka}$: **1**. qarıştırmaq. dağıtmaq. birbirinə vurmaq. dolaştırmaq (ip). bir işi təngitmək. **2**. çərçətmək. tökdürmək. - tər **təvşətmək**: tər tökdürmək.

təvşinmək$_{ka}$: **təvşünmək**. **dəğşinmək**. çalışmaq. çırpınmaq. - siz bu işdə təlim **təvşinirsiz**: yaman çalışırsız.

təvşülmək : təvşəlmək$_{ka}$. dağılmaq. ufalanmaq. qırışmaq. qarışmaq.

təvşünmək$_{ka}$: **təvşinmək**. **dəğşinmək**. çalışmaq. çırpınmaq.

təvürgən$_{ka}$: çevirən. - **əvşürqən təvürgən**: **əvürgən təvürgən** evirip çevirən. qüc işləri başaran.

təvürmək$_{ka}$: çevirmək. - **evürdi təvürdi**: evirip çəvirdi. alt üst etti. təsərrüf etdi.

təynək : bax > **təqnək**.

təytiq$_{ka}$: ağıllı. z**əki**· - tətiq.

təzək$_{ka}$: təzək. at kübrəsi.

təzəkləmək$_{ka}$: pisləmək.

təzginmək$_{ka}$: (**z** <> **r**) **1**. tərkinmək. tartınmaq. dartınmaq. çalxanmaq. **2**. fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqrı **təzginir**: fələk çarxı fırlanır. - çığrı **təzgir**: çevir. **3**. döğr vurmaq. təvaf edmək. - bu yeri **təzkinib** gəldik. - kə'bəni **təzkinin**.

təziq$_{ka}$. : tazıq. təzki. xalq arasında ürqüntü. paniq. -

təzinmək$_{ka}$: tazınmaq. durmamaq. tələsmək. qaçınmaq. qaçar görünmək.

təzişmək$_{ka}$: **tazışmaq**. tələşmək. tələsmək. durmamaq. (# **evlişmək**: əhliləşmək).

təzitmək$_{ka}$: tezitmək. tazıtmaq. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək.

təzqək : **təzkək**$_{ka}$. tazıq. təziq. işdən qaçan. çəkingən.

təzqi : **təzki**$_{ka}$. - **təzqi bolmaq**$_{ka}$: tazıqmaq. ürküntüyə düşmək.

təzqinc : **təzkinç**$_{ka}$. yörgənc. dağ dönəməci. dağ büklümü - **təzkinc yol**$_{ka}$. bülüntülü, qıvrımlı yol.

təzqinmək: **təzkinmək**$_{ka}$. dönmək. təvaf edmək. çevrilmək.

təzmək$_{ka}$: qaçmaq. tezikmək.

tıdın$_{ka}$: vaxt bildirən bir kəlimə.

tıdınmaq$_{ka}$: **tıxınmaq**. qaçınmaq. əsirqenmək. yasaq edilmək. - tıqılmaq.

tıdlınmaq$_{ka}$: **tıxlınmaq**. qaçınmaq. tıyınmaq. söz söylərqən duraqlamaq.

tıdmaq : tıymaq$_{ka}$. tıtmaq. mən' edmək.

tıdmaq$_{ka}$. : **tıqmaq**$_{ka.}$ tıtmaq. tıymaq. geri qoymaq. mən edmək.

tııt ! : **tııt**$_{ka}$! **tıq** !. sus !.

tıq : **tıq**$_{ka}$. **1**. al ilə doru arası at rəngi. qonur al. **1**. **tıq** !: tııt$_{ka}$!. sus !.

tıqac : **tıxac**. tuğuc. mane'.

tıqamaq : tıxamaq. tumaq$_{ka}$**.** qapatmaq.

tıqanmaq: **tıxanmaq**. tonmaq$_{ka.}$ donmaq. tünmək. tunmaq$_{ka}$. tutulmaq. qapanmaq.

tıqanmaq: **tıxanmaq**. tünmək. tunmaq$_{ka}$. donmaq. qapanmaq.

tıqdamaq : tıqramaq. yapramaq. yavramaq$_{ka}$. dikrək, sərt, qatı olmaq. bərkimək

tıqdamaq$_{ka}$: tıqramaq. yavramaq. diğrək, sərt, qatı olmaq.

tıqdırmaq: qarturmaq$_{ka}$. daldırmaq. sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdı**: qaçıtdı.

tıqı : **tıkı**$_{ka.}$ gecələrin, boluqda, xəlvətdə eşitilən səs. - bir **tıkı** gəldi qulağıma.

tıqıq : tıxıq. qadağa.

tıqıqmaq$_{ka}$: bir şeydən alıqoymaq. əngəl olmaq.

tıqılamaq$_{ka}$: "**tıq**" diyə səs vermək. tíkləmək. tikmək.

tıqılmaq$_{ka}$: **tıqınmaq**. **1**. qaçınmaq. çəkinmək. **2**. alıqoyunmaq. **3**. əngəl olmaq.

tıqım : **tıxım**. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

tıqındı$_{ka}$: **1**. nəriq əsirqənən. **2**. yasaq ədilən nərsə.

tıqınmaq$_{ka}$: **tıxınmaq**. təpərək tıxmaq. doldurmaq. artıq yemək.

tıqır : **tıkır**$_{ka.}$ **taqır taqır**. at nalının çıxardığı səsi bildirən bir söz.

tıqırlatmaq: **dığırlatmaq**. yuvturmaq$_{ka}$. yuvarlatmaq. - o topı **yuvarladı**.

tıqırmaq: **tığırmaq** (**t** <>**s**) **sığ**ırmaq$_{ka}$. - **sığ**tırmaq: **tıq**tırmaq.

tıqış$_{ka}$: **tiyiş**$_{6}$. əngəl. pərhiz. mane'.

tıqışmaq$_{ka}$: **1**. əngəl olmaq. alıqoymaq. **1**. sıxışmaq.

tıqıtmaq$_{ka}$: tıqtırmaq. tıxdırmaq. sığıtmaq. sığıştırmaq. aşatmaq. nərsəni bir yerə qattı təpib yerləşdirmək, doldurmaq.

tıqqılıtı : tıqrıltı**.**

tıqlaq : diydək$_{ka}$**.** tiklək. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). korluq. örtük. qapama.

tıqma : **tıxma**. sıxışıq. sıx. birbirinə girmiş. - **tıxma** üzürn: darışıq, sıx dənəli salxım.

tıqmaq$_{ka}$: **tikmək**. **tıxmaq**. **tığmaq**. **1**. əğmək. dəğmək. bir yerə dəğərək kəsginliği gedmək. korləşmək. **2**. sıxıb, sıxışdıraraq bdoldurmaq. **3**. əğmək. - bulun (əsir) bulub başın **tığdı**. **4**. utmaq. dürmək yapmaq. qalbuzlamaq.

tıqraq$_{ka}$: **tığraq**. **1**. **tırqaq**. **tirgək**. iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit. bahadür. pəhləvan. **2**. elçi. çapar. posçı. xəbərci.

tıqraqlanmaq: **tıxraqlanmaq**. yiğitlik göstərmək. yiğitlənmək.

tıqraqmaq$_{ka}$: **tıqramaq**$_{ka.}$ **tıqdamaq**. qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq.

tıqramaq: tıqdamaq. yapramaq. yavramaq$_{ka}$. dikrək, sərt, qatı olmaq. bərkimək

tıqramaq$_{ka}$: **tıqraqmaq$_{ka}$**. **tıqdamaq**. **1**. qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. **2**. tıqqıldamaq. - ayağı **tıqradı**.

tıqraşmaq$_{ka}$: qürbüzləşmək. bahadırlaşmaq.

tıqratmaq$_{ka}$: **tığratmaq**$_{ka}$. **tiqrətmək**$_{ka}$**.** **1**. sıxıştırmaq. tıxıb doldurmaq. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq. öğrətmək. pişirmək. möhkəmlətmək. - ər oğlun işə **tığratdı**. **2**. fışqıtmaq. kişnəkmək. - o atın **tıqratdı**.

tıqrıltı : tıqqılıtı.

tıqtırmaq: bastırmaq. tıqturmaq$_{ka}$. sıxtırmaq. tıqıtmaq$_{ka}$.

tıqturmaq$_{ka}$: tıqtırmaq. bastırmaq.

tılaq$_{ka}$: dıllaq. qadının qadınlıq ayqıtı. arvat yeri.

tıllaq : **dıllaq**. tılaq$_{ka.}$ qadının qadınlıq ayqıtı. arvat yeri.

tın >tin

tır : **dır** (< **turur**. **durur**). - di. vardı. - bu daş **durur**: bu daşdı. - o quş durur: o quşdur.

tırıqlıq : turuqluq$_{ka}$. turquluq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

tırığaq$_{ka}$: dırnaq.

tırınq : tənin. bir şeyin tirlənib boşalmasından çıxan titrək səs. - qulağım **dırınqıldır**: tınqıldır. - zəng **tırınqılddı**.

tırmalmaq$_{ka}$: tırmalamaq. cırmaqlamaq. - onun üzü **tırmalandı**.

tırmanmaq: yarmanmaq$_{ka.}$ - duvara yarman: tırman.

tırmaşmaq$_{ka}$: qaşınmaq. tarmaşmaq.

tırnaq : <> **tarmaq** <> **yarmaq**.

tırt : **tırt**$_{ka}$ (**t** <> **ç** <> **c**) **yırt**. **çırt**. - **tırt tırt** yırtıldı: cırt çırt, cart çırt, diyə cırıldı.

tış : **tış**$_{ka.}$ **1**. alın axıntısı ki, qöz önünə varıp, qulaqlarına çıqmaya. **2**. diş.

- dışdon: eşikdon. üzdon # içdon. atdon.

- tış düşmək: dış düşmək. taşılmaq. daşılmaq. qərib düşmək. yadanmaq.

- **tışı tışıqmaq**: dışarı çıxmaq·.

tışarmaq: **dışarmaq**. qudurmaq$_{ka}$. çıxmaq. qalxmaq.

tışıq : (**a** <> **e** <> **ə**<> **ı**) **dəşik**. **deşik**. **dəşik**. cırıq. yırtıq.

tışında : **dışında**. başqa. edin$_{ka.}$ atın. adın. atruq. ayruq.

tışlanmış: dışlanmış. daşlanmış. başlağ$_{ka}$. başıboş. buraxılmış. salıverilmiş. boşaltılmış.

tıtmaq$_{ka}$: **1**. **tıdmaq**. **tıymaq**. **tutmaq**. geri qoymaq. qadalamaq. qadağalamaq. mən' edmək. **1**. **titmək**. **didmək**. yolub parçalanmaq.

tıylaq : diydək$_{ka}$**.** tiklək. tıqlaq. (< **tıq**. **tiq**). korluq. örtük. qapama.

tıymaq$_{ka}$: (**y** <> **q**) **tıqmaq**. **1**. qırıb, əzib kortlamaq. - daş ox başağın **tıydı**. **2**. tıdmaq. tıtmaq. mən' edmək.

tızıq$_{ka}$: < met > **tıqız**. **tikiz** (< **tik**. **tuq**: qapalı). tikiş. tiyiş$_{6}$. mən'. mümaniət. pərhiz.

tib : **dib**. ətək. aşağ. asra$_{ka.}$ alt. təmən (> **damən**$_{fars}$)

tibək : **dibək**. soqu$_{ka.}$ soqqu. həvəh.

tibiz : **dibiz**. bic. satır$_{ka}$. həramzada. götvərən.

tibləmək$_{ka}$: **dibləmək**. bütünləmək (**tib** < met > **bit**) tübünləmək. dibin aramaq. araştırmaq. nərsəni, dibin çıxartmaq. töprətmək$_{ka}$. topratmaq. dipləmək. kökdən aramaq.

tiblənmək : **diblənmək**. tuplənmək$_{ka.}$ diplənmək. kökləşmək. zənginləşmək.

tibləşmək: **dibləşmək**. tüpləşmək$_{ka.}$ dipləşmək. dibin çıxarmaq. kökün araştırmaq. təhqiq edmək.

tiblətmək: **diblətmək**. tüplətmək$_{ka.}$ aratmaq. diplətmək. dibin çıxattırmaq. kökün araştıtmaq. təhqiq etdirmək.

tidək : **didək**. (< **tıq**. **tiq**). **bax** > **tiydək**$_{ka}$. **tidək**$_{ka}$: gəlin qidərqən yat kimsələrə görünməmək üçün örtülən örtü.

tidik : **didik**. titrü$_{ka}$. dik. kəsgin. acıq. **- titrü baxış**$_{ka}$: dik baxış. kəsgin qözlə baxış.

tidim$_{ka}$: **tikim**. gəlinə, qərdək gecəsi qeydirilən tac.

tikmək : **dikmək**. tovurmaq$_{ka}$. durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

tiq : **tik**. **dik**. **1**. tinğ$_{ka}$**.** düz. diş. qayım. **- tinğ turmaq**$_{ka}$: dik durmaq. - **tin dur**: diş dur. **- tiq turmaq**$_{ka}$: diq durmaq. **2**. hündür. şişik. qom$_{ka.}$ kom. **3**. titrü$_{ka}$. didik. kəsgin. acıq. - **dik baxmaq**: titinmək$_{ka}$. dayanmaq. dirənmək.

tiqbaş : **tikbaş. dikbaş**. arquq. ınad kişi. manqus. manus. qorxmaz.

tiqbaşlanmaq: **tikbaşlanmaq. dikbaşlanmaq** boynamaq$_{ka}$. qurralmaq. qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq.

tiqdirmə: **tikdirmə.** sıxca, kip tikdirmə. təfcitmək$_{ka}$. təvçimək. təpcətmək.

tiqdirmək: **tikdirmək**. oyulqatmaq. - kübimək. kübitmək. qöpitmək$_{ka}$. - **seyrək tikdirmək**: qadıtmaq**.** qadumaq.

tiqə : **tikə$_{ka.}$ 1**. tikim. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəs$_{ka}$. kəsik. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa. **2**. rüşvə. soğat. bələk. **3**. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

tiqələtmək: **tikələtmək$_{ka}$** tikü̈ləmək$_{ka}$. tikə vermək. rüşvət vermək.

tiqəlmək: **tikəlmək. dikəlmək.** dikəlmək. iqrənmək. yiqrənmək. qalxınmaq. ünkünmək.

tiqəltmək: **tikəltmək.** dikəltmək. qonutmaq. doğrutmaq. qonqarmaq. imləmək. nişanlamaq. qondqarmaq. əkmək. - o yol **qonqardı**.

tiqəmək: **tikəmək**$_{ka}$ tikməkə gücü yetmək.

tiqən : tikkən$_{ka}$. - gəvən tikəni: **yandaq**$_{ka}$.

tiqətmək: **tikətmək. dikətmək**. dikmək. şüşətmək. yapratmaq$_{ka}$. basurmaq$_{ka.}$ bastırmaq. durdurmaq. saxlamaq. bərkitmək. - at qulağın **tikətdi**: yapratdı.

tiqi : **tiki**. toxu. saxt.

tiqilmək : **tikilmək.** urunmaq$_{ka.}$ qalxmaq.

tiqim : **tikim$_{ka.}$** tikə. tikku. tikü$_{ka}$. tikir. kəsək. kəs$_{ka}$. kəsik. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa. - bir **tikim** dürmək.

tiqir : **tikir**. tikim. tikə. tikü$_{ka}$. kəsək. kəs$_{ka}$. kəsik. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa.

tiqirmək: **tərmək**. **dərmək**. yığmaq. - para **dərən**: **tiqən**: **tigirən**: pul yığan.

tiqiş : **tikiş**. **tiyiş$_{6}$**. **tızıq$_{ka}$**: $_{<\ met\ >}$ **tıqız**. **tikiz.** (< **tik**. **tuq**: qapalı). mən'. mümaniət. pərhiz.

tiqişmək: **tikişmək.** kübüşmək$_{ka}$. köpcəşmək. qadışlamaq$_{ka}$.

tiqiz : **tikiz. tıqız**. **tiyiş$_{6}$. tikiş**. $_{<\ met\ >}$ **tızıq$_{ka}$** (< **tik**. **tuq**: qapalı). mən'. mümaniət. pərhiz.

tiqqan : **diqqan**. qötrüm$_{ka}$**.** dik yer. qaldırım. səggi. supaça$_{6}$. kürsi.

tiqqən : **tikkən**$_{ka}$ tikən. - tikən.

tiqqü : **tikkü**$_{ka.}$ tlkim. tikü. parça. luqma.

tiqlək : **tiklək**. diydək$_{ka}$**.** tıqlaq. tıylaq. korluq. örtük. qapama.

tíqləmək: tíkləmək. tikmək. tıqılamaq$_{ka.}$

tiqlinmək : **tiklinmək**$_{ka}$ (ağac bənzəri) tikilmək.

tiqlişmək$_{ka}$: (ağac bənzəri) tikilrnək.

tiqmədaş: **tikmədaş**. bitikdaş. qurum. təxtəsəng.

tiqmək : **tikmək**. qaldırmaq. tuvırmaq$_{ka}$**.** tavırmaq. **- qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

tiqmə$_{ka}$: tikilmiş nə.

tiqmək$_{ka}$: **tikmək**$_{ka.}$ **tıqmaq**. **dikmək**. **1**. dikətmək. yapratmaq$_{ka}$**.** şüşətmək. köpüşmək$_{ka.}$ kökləmək. təpcəmək. - at qulağın **tikdi**: yapratdı. **2**. qondqarmaq$_{ka}$. qöndqürmək$_{ka.}$ qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək. **3**. burmaq. bəlləmək. - bir dürmək tikiş, ürəyini tutsun. **4**. bir nəyi dəlmək. dürtmək. soxmaq. **5**. (ağac) bir şeyi dikəy duruma gətirmək. tikiş tikmək. **6**. əğmək. - ilan atı **tikdi**: çaldı. - acı söz **tikməsin** sanı. **7**. tikləmək. tıqılamaq$_{ka.}$

tiqrəlmək$_{ka}$: **tikrəlmək**. **tıqratmaq**$_{ka}$**.** dikəlmək. qalxmaq. danqamaq. qəlişmək. böyüyüp sərpilmək. yetişmək.

tiqrəmək$_{ka}$: **tikrəmək**$_{ka.}$ **dikrəmək**. **tiqrəşmək**$_{ka}$**. dikrəşmək. 1**. dikəlmək. qalxmaq. danqamaq. qəlişmək. böyüyüp sərpilmək. yetişmək. - oğlan **tikrəşdi**. **2**. dirçəlmək. cücərib, böyümək, qalxmaq. **3**. dikətmək. qalxıtmaq. danqatmaq. qəliştirmək. böyüyüp sərpitmək. yetiştirmək.

tiqsindirmək: **tiksindirmək. 1**. yarsıtmaq$_{ka.}$ arsıtmaq. yormaq. irgəndirmək. **2**. yorlamaq. yarsğumaq. yarsıtmaq$_{ka}$.

tiqü : **tikü**$_{ka.}$ tikim. tikkü. tikim. tikə. tikir. kəsək. kəs$_{ka}$. kəsik. çart$_{ka}$. bölək. bölük. buçuq$_{ka}$. bıçuq$_{ka}$. parça. parsa.

tiqüc : **tiküc**$_{ka}$. nərsənin üzündə xal, naxış qoyma ayqıtı, iğnəsi, qələmi. əkmək çilərin əkmək üzərinə naxış yapmaq üçün qullandıqları nəsnə. quş yələyi.

tiqüləmək: **tiküləmək**$_{ka}$**. 1**. tikələtmək$_{ka}$ tikə vermək. rüşvət vermək. **2**. tikə tikə vermək. **3**. rüşvət vermək.

tiqyə : **tikyə.** tayaq.

til : **til**$_{ka}$. **dil**. **1**. luğət. kəlmə. söz. **1**. xəbərçi. (xəbər tutmaq üçün) düşmandan tutulan kimsə, əsir. **1**. söz. luğət. **- til təkürmək**$_{ka}$: dil uzatmaq. söz dökundurmaq. dillə (sözlə) incitmək. **2**. durumunu öğrenmək üçün düşmandan yaxalanan tutsaq. çaşıt. casus. **- til tutmaq**$_{ka}$: düşmanın durumunu öğrenmək üzərə bir adam yaxalamaq.

- **dil tutmaq**: düşman içindən nərsələr öğrənmək üçün tutulan əsir.

- **dilə tutmaq**: yağlı sözlərlə aldatmaq, yola gətirmək.

- dil dəğirmək: dillə, sözlə toxunmaq. - dilə düşmək: tiliqmək.

- yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmaq**$_{ka}$.

- **dil uzunluq edmək**: dil təqirmək.

- yabancı **dil** qonuşmaq: **sümlüşməyə**$_{ka}$. **sümlüşmək**$_{ka}$.

tilab : **dilab** <> **dolap.** yüdrük$_{ka.}$ yüklüq. yük qoyulan yer. işqaf.

tildək$_{ka}$: **1**. tilgə. dilək. **2**. bahana. səbəb. təkdək. **3**. töhmət. böhtan. - **dildək** vurmaq: **dildək** qılmaq: töhmət vurmaq.

tiləçün : **diləçün**. dilsün. tilzün$_{ka}$. yumuşaq xuylu.

tilək : **dilək**. **dilgə**. niyət. ötük$_{ka}$. xahiş. murad. - **yağudu** diləyim.

tiləklənmək: **diləklənmək**. bir şey dilək edinilmək. ədlənmək$_{ka.}$ edlənmək$_{ka.}$ eylənmək. bir şey bir dilək üçün kullanılmaq.

tiləmək : **diləmək**. **dilgəmək**. tilətmək$_{ka}$. tiləşmək$_{ka}$. dilək sunmaq, söyləmək. ötünmək. ötqünmək. istəmək. sormaq. soramaq. arazamaq. bəkləmək. aramaq.

tiləmsinmək$_{ka}$: diləşmək. istəşmək.

tilənçi : **dilənçi. 1**. umduc. umdac. umduçı$_{ka}$. umac. uman. yolçu$_{2}$. qaraçı$_{ka}$. **2**. qoldaçı$_{ka}$. **qoldaçıya** min yağaq$_{ka}$, barça belə ayruq dayaq$_{ka}$: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısınında üstündə) çəlik.

tilənmək$_{ka}$: **dilənmək.** aranmaq.

tiləsin : diləsin. dilgəsin. istəsin. inşallah.

tiləşmək$_{ka}$: dilləşmək.

tilətmək$_{ka}$: istəmək. diləmək. sormaq. soramaq. arazamaq.

tili$_{ka}$: oq təmrəni üzərinə sarılan sırım.

tiliqmək$_{ka}$: **dilikmək**. dillənmək. **1**. qonuşmaq. **2**. xəbər tutmaq. **3**. dilə düşmək. **4**. dilə düşmək. - ər **isiz** diləkdi: kişi pisliyə ad çıxardı.

tilim : **dilim**. tilkə. kəsim. bıçım$_{ka}$. uzunlamasına kəsilən hər şey. - tilim yapar görünmək: **tilimsinmək**$_{ka}$.

tilimsinmək$_{ka}$: dilim yapar görünmək.

tilinmək$_{ka}$: **dilinmək**. **1**. uzunlamasına dilinmək. yolunmaq. **2**. çatlamaq. - dəri, duvar **dilindi**.

tilir : **dilir**. dəlir. kür. gür. yiğit. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsur.

tilqə : . **dilgə.** bax > **tilək.**

tilqə$_{ka}$: **dilkə**. **tilgə**. (< **dil**). **1**. dilim. uzunlamasına, şırıx kəsilən hər şey. - bir **dilkə** yer. **1**. tilək**.** dilək.

tilqəmək: **dilgəmək**. dilləmək. dilimləmək.

tilqi$_{ka}$: tilqü. tülkü. - **tülkülük etmək**: yaltaqlanmaq: tilqülənmək$_{ka}$.

tilqin : **tilinq**. tilim. dilim.

tilqinmək: **tilginmək**. dillənmək. dilimlənmək.

tilqü$_{ka}$: **tilkü**. tilq. tülkü.

tilqülənmək$_{ka}$: tülkülük edmək. yaltaqlanmaq.

tillik$_{ka}$: dilli.

tillşmək$_{ka}$: dilgişmək. dilimləmək. - yarındaq **dilişmək**: qayış kəsmək.

tilmək$_{ka}$: **dilmək**. uzunluğuna yarmaq, kəsmək, yolmaq.

tilsün : **dilsün**. diləçün. tilzün$_{ka}$. yumuşaq xuylu.

tiltürmək$_{ka}$: dildirmək. dildürmək. - yarındaq **dildirmək**.

tilzün$_{ka}$: dilsün. diləçün. yumuşaq xuylu.

tim : **tim**$_{ka}$. **1**. şərab dolu tulum. **2**. şərab satan. timci$_{ka.}$

timci$_{ka}$: tim$_{ka.}$ şərab satan. məyxanaçı.

timdik : **dimdik**. alıq$_{ka.}$

timək : temək$_{ka.}$ söyləmək.

tin : **tin**$_{ka}$ **tınıq**$_{ka.}$ **1**. **tın**. haylaz. təmbəlləşmiş. arınlaşmış. **2**. dinmiş. işslz. boş. sakit. - **tin** uşaq. - **tin** kişi. **3**. **tın yılxı**: başı boş heyvan. **1**. **tınıq**. ruh. nəfəs. soluq. can. - **tını** kəsildi: candan düşdü. canı üzüldü. **2**. tın. nəfəs alma. soluq alma. **3**. yular. yuqan (> **loqam**). - **tin** tizqin: yular dizgin.
- uluğ **tınığ**: ağır nəfəs.
- **tınığ** borusu. - **tının** uçsun: nəfəsin kəsilsin.
- onu vurdu **tinin** uçurdu: vurub nəfəsin kəsdi.

tincəl : **dincəl**. dinmə. düş. ıstirahat

tincəlmək : dincəlmək. əmrülmək. arınmaq. soyunmaq. soğunmaq. rahatlanmaq.

tincəmək$_{ka}$: **tınçamaq**$_{ka.}$ pozulmaq. çürümək. tancamaq. tancqamaq. tancımaq. tıncımaq. tuncımaq.

tincər : dincər. tinər. dinər. dinc, sakit, rahat kişi.

tincimək : **tıncımaq.** əsgiyib əpriyib qoxumaq.

tinclik : **dinclik** durqunluq. turuqluq$_{ka.}$

tinclik : **dinclik**. ayış. əriş. ərinc ərinj. asayiş.

tinculamaq$_{ka}$: **tınculamaq**$_{ka}$. çiğnəmək. - çörəyivi **tancula** ye.

tinçikmək: **tınçımaq**$_{ka}$. pozulmaq. çürümək. qoxuşmaq. tınçqamaq. tıncamaq. tıncımaq.

tinçiqmək: **tınçqamaq**$_{ka}$. pozulmaq. çürümək. tınçamaq. tınçımaq. tınçımaq.

tindirmək$_{ka}$: **dindirmək**. amurtmaq$_{ka.}$ yamırtmaq. yatıştırmaq. yatıtmaq. soğutmaq. səğnitmək. söndürmək. toxdadmaq. çatdırmaq. rahatlamaq. dinləndirmək.

tinək : tənğək$_{ka.}$ tanğaq$_{ka}$. tənək. tənik. tinik. hava.

tinər : **dinər**. dincər. dinc, sakit, rahat kişi.

tinəş : tinləş. saziş.

tinik : **1**. tinək. tənğək$_{ka.}$ tanğaq$_{ka}$. tənək. tənik. hava. **2**. teyxa. bütün. tüm$_{ka}$. düm. tum.

tiniq$_{ka}$: **tınıq**$_{ka}$ bax > **tin**.

tinilmək : **tınılmaq**$_{ka.}$ dinlənilmək. rahat edilmək.

tiniş : aruqa. arquqaq. aruqqa. düşərgə. hotel. dincəliş yeri.

tinq : **tinq**$_{ka}$ **tinğ**$_{ka.}$ dik. düz. diş. **- tinğ turmaq**$_{ka}$: dik durmaq. - **tin dur**: diş dur.

tinqılamaq: **tınğılamaq** tinğiləmək$_{ka}$**.** ağır bir şey yerə düşərək səs vermək.

tinqiləmək$_{ka}$: **tinğiləmək**$_{ka}$. ağır bir şey yerə düşərək, səs vermək · - tınğılamaq.

tinqlaşmaq$_{ka}$: **tinğlaşmaq**$_{ka}$. dinləməkdə.

tinqlatmaq$_{ka}$: **tinğlatmaq**$_{ka}$. dinlətmək.

tinqləmək$_{ka}$: **tinğləmək**$_{ka}$. dinləmək. tınğlamaq.

tinqləmək$_{ka}$: **tınğlamaq**$_{ka.}$ dinləmək. tlnğləmək.

tinləmək: içərləmək. **1**. qulaq asıb uqımaq. eşitmək. **2**. tinə, tünə, içəriyə, dama qoymaq. zindana salmaq.

tinlən : **tınlan**. içə, içəriyə bağlı nərsə. tünək. (> **zindan**$_{fars}$). - **tinləmək**: içərləmək.

tinləş : tinəş. saziş.

tinmə : **dinmə**. **tınma**$_{ka}$. **1**. susuq. susma. sakitlik. **2**. düş. dincəl. ıstirahat. **2**. $_{ka.}$ **tinmə** !: {**1**. dinmə ! danışma !. sus ! **2**. susma !. danış !}.

tinmək$_{ka}$: **dinmək. tınmaq**. **1**. dinmək. dinlənmək. dincəlmək. yüngülləşmək. gəvşəlmək. boşalmaq. yatmaq. durmaq. - yağmır **tindi**: yavaşladı. - arıq **tindi**: kəkə (xəsdə) dinləndi. **2**. solumaq. nəfəs almaq. - ər uluğ **tindi**: kişi için çəkdi, ağır nəfəs çəkdi. **3**. sonu gəlmək. ölmək. **4**. amrulmaq$_{ka}$. yamrulmaq. yatışmaq. çəkilmək. **5**. soluq almaq. - o uluğ **tındı**: ağır nəfəs aldı.

tip : **dip**. quy$_{ka.}$ qoy. quytu yer. dərə.

tipləmək: **dipləmək**. çinqarmaq$_{ka.}$ bütəmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq edmək.

tipləmək: **dipləmək**. tüpləmək$_{ka.}$ dibləmək. kökdən aramaq. kökdən aramaq.

tiplənmək: **diplənmək**. tüplənmək$_{ka.}$ diblənmək. kökləşmək. zənginləşmək.

tipləşmək: **dipləşmək**. tüpləşmək$_{ka.}$ dibləşmək. dibin çıxarmaq. kökün araştırmaq. təhqiq edmək.

tiplətmək: **diplətmək**. tüplətmək$_{ka.}$ aratmaq. diblətmək. dibin çıxattırmaq. kökün araştıtmaq. təhqiq etdirmək.

tirçəliş : **dirçəliş**. dirçəliş. gəlişmə. yapraq. cücərmə. inkişaf.

tirçəlmək: **dirçəlmək**. tikrəmək. dikrəmək. cücərib, böyümək, qalxmaq. qurulmaq$_{ka}$. hazırlanmaq.

tirenmək$_{ka}$: **direnmək**. **1**. dayanmaq. yolamaq$_{ka}$. sökənmək. - duvara **tirəndi**. - duvara yola. **2**. çəkinmək. imtina edmək. - iş çalışdan **tirənmə**. **3**. titinmək$_{ka}$. dayanmaq. dik baxmaq.

tirək : **tirgə**. **dirgə**. **tirkək**. tiraqü$_{ka}$. ox. sırıq. qələmə. situn. sutun. ustun. üstə saxlayan (> **situn**$_{fars}$). kəndisinə bir şey dayanılan, kəndisiylə bir şey durdurulan hər nəsnə. dirəcən.

tiraqü$_{ka}$: bax > **tirək**.

tirəmək$_{ka}$: dirəkləmək. dayaq, dirək tikmək. - qapını **dirəmək**.

tirən : dirən. turun$_{ka}$. durun. dayan. muqavimət.

tirənən : **1**. turuqsaq$_{ka}$. durqun. dursi. isrararlı olan. **2**. qaçan. çəkinən. imtina edən.

tirənq : **dirəng**. qoy. döz. toxda. dayan. səbr.

tirənqıl : dirənqıl. - ança anqar **dirənqıl**: o ilə öylə qılınqıl: uğraş, davran, rəfdar ed.

tirənmək: **dirənmək**.

tiraşmək$_{ka}$: **1**. diraşmək. çəkinmək. dirəmək. **2**. şıxıntıdan yürüməz olmaq (heyvan). çəkişmək. süünmək.

tirətmək: **dirətmək**. uzatmaq. oxlatmaq$_{ka}$.

tiri : diri. turan. duran. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan. armaz.

tirik$_{ka}$: **dirik**. **1**. insan. adam. - **tirik** əsən bolsun: kişi sağ olsun. - **tirik** əsən olsa, tanq öküş görür. **2**. yaşam. - alp çərikdə, bilgə **dirikdə**. **3**. diri qalmaqa yarar yeməklər. **4**. **dərik**. yığmaq. - onun pul **diriğini** gör: onun pul yığmağına bax. **5**. dərmə. dəriş. dərnək. dərqə. təriq. **6**. diri. canlı. tiriqlə: dirikən. yaşamdaykən.

tiriklik : **diriklik**. turquluq. turuqluq$_{ka}$ durmayı diləyən.

tirikmək : **dərikmək**. yığmaq. - yarmaq **tirikmək**.

tirilqən : yaşayan.

tirilmək : dirilmək. yaşamaq. turqamaq. qalxmaq. qoğzanmaq. canlanmaq. bərpa olmaq.

tiriŋğ : **diriŋğ**. qulağın tınlamasına bənzər səsi bildirən söz. qulağın dingildəməsi. **- tiriŋğ etmək**: **tiriŋğ əttürmək**: tın edmək.

tirkən : tirkin. tezgin. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tirkəş : dirkəş. yığılma. iclas. cələsə.

tirkin : **1**. tərnək$_{ka}$. dərnək. tərkin. tərnik. yığnaq. gəngəş. **2**. tirkən. tezgin. yelkən. iti, bacarıqlı olan.

tirqavıc$_6$: təm$_{ka}$. tirqaz$_1$. tamba$_6$. dal (qapı dalı).

tirqaz$_1$: tirqavıc$_6$. təm$_{ka}$. tamba$_6$. dal (qapı dalı).

tirqə : bax > **tirək**.

tirqək : tığraq. iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit. bahadür.

tirqəş : **tirkəş$_{ka}$**. yığlışma. qalabalıq. şuluğluq. sarmaş. qüclük. - **suv tirqəşi**: su birgəsi. dərə qollarının suyunun toplandığı yer.

tirqəşmək$_{ka}$: bax > **irqişmək$_{ka}$**. **arqaşmaq**. **irkişmək$_{ka}$**. **irkəşmək**. **irtişmək**. **ərtişmək**. **yertişmək**. **yartışmaq**. **tərgəşmək**. **tərgişmək**. **1**. qatarlanmaq. yığışmaq. düzülmək. - dəvə **tirfəşdi**. - qalın ərən **tirgəşdi**. - yağış qarla **tirfəşür**. **2**. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya gələrək dərləşmək.

tirqi$_{ka}$: **tirgü$_{ka}$**. sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilən yeri. - dilin tirkigə **təkir**. - dilin **tirkigə** təkir: dadlı dil yeməyə çatdırır.

tirqü$_{ka}$: sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilən yeri. - dilin **tirkigə** təkir.

tirqürmək$_{ka}$: diritmək. qoğzamaq. - tanrı onu **tirgirsin**.

tirsə : **dirsə**. ərsə$_{ka}$. - necə iti **dirsə**: necə iti **ərsə**.

tirsək : **dirsək**. turcaq. giriş. salma. başlanqıc.

tirsətmək: **dirsətmək**. durçutmaq. türçitmək$_{ka}$. törçütmək. durcıtmaq. durcutmaq. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

tirsqək$_{ka}$: **1**. qöz qapağında çıxan sivilcə, it dirsəyi. arpacıq. **2**. dirsək.

tirtişmək: **dirtişmək**: **tartışmaq**. didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağrı **tartışur**.

tirük : **tirik**. diri qalmaqa yarar yeməklər.

tisginmək: irmək$_{ka}$. irkmək. ürkmək. daşlanmaq.

tiş : **tiş$_{ka}$ diş**. **deş**. **1**. sapan dəmiri. **2**. tinğ$_{ka}$. dik. düz. **- tinğ turmaq$_{ka}$**: dik durmaq. - **tin dur**: diş dur.

tişək$_{ka}$: şişək. iki yaşını bitirib, üçünə basmış olan qoyun.

tişəlmək$_{ka}$: bilənmək. dişlənmək.

tişətmək$_{ka}$: **dişətmək**. dişlətmək. diş açmaq. dişin itimək, ititmək. - ərənlər **tişətib** axına keçdilər. - ol oraq **dişətdi**. - **dişənmiş** yencək.

tişi : **tişi$_{ka}$ dişi**. hər nəyin dişisi. - **dişi** (dəvə): inən. enən.

tişi : **tişi$_{ka}$**. **dişi**. hər heyvanın dişisi. - çıxmaq. taşıqmaq. **- tışı taqaqu$_{ka}$** : tavuq.

tişləmək$_{ka}$: dişləmək. dişlə ısırmaq.

tişlənmək: dişlənmək. dişənmək. tişəlmək$_{ka}$. bilənmək.

tişləşmək: ısrışmaq$_{ka.}$ bir bir dişləyib, qapmaq. qapışmaq.

tişlətmək$_{ka}$: dişlətmək.

tişlik : **dişlik**. azıqlıq$_{ka}$. azuqə.

titik$_{ka}$: **didik**. **1**. dərd. acı. acıma. yara. ağrı. - baş **didik diddi**: yara yaman acıdı. **2**. dərd. yara. **3**. palçıq. çamur.

titilmək$_{ka}$: didilmək.

titinmək$_{ka}$: dayanmaq. dirənmək. dik baxmaq.

títinü baxmaq$_{ka}$: dik, kəsgin baxmaq.

titir$_{ka}$: dişi dəvə.

titişmək$_{ka}$: **didişmək**$_{.}$ ditmək. yırtışmaq. hallaclamaq. yırtıb ayırmaq. - söğüşüb vuruşub, ortada don didişir.

titiz$_{ka}$: kəkə. kəkrə. gəs. mor.

titizlik$_{ka}$: kəkəlik. kəkrəlik. gəslik.

titmək$_{ka}$: **didmək**. **tıtmaq**$_{ka}$. **1**. ditmək. yolmaq. yolub parçalanmaq. **2**. dirənmək. qarşı qoymaq. diq baxmaq. - baş **didik diddi**: yara yaman acıdı. **1**. (yara) acımaq.

titrəmək: **1**. bəzmək$_{ka}$. bezmək. - soyuqdan **titrəmək**: qıstaşmaq. **2**. yığrılmaq$_{ka}$. yıxsılmaq. kötüləşmək. büzülmək.

titrəmə$_{ka}$: beziq$_{ka}$. bezgək. - **titrətici isitmə**: bəzik.

titrəşmək: titrəşmək. bəzişmək$_{ka}$. bezişmək.

titrətmək: yaymaq$_{ka.}$ silkəmək.

titrü$_{ka}$: didik. dik. kəsgin. acıq. iti. - **titrü** baxış. **- titrü baxış**$_{ka}$: dik baxış. kəsgin qözlə baxış.

tivi : təvi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.

tiydək$_{ka}$: **diydək**$_{ka}$**.** tiklək. tıqlaq. tıylaq. (< **tıq**. **tiq**). korluq. örtük. qapama. gəlini başqaları gözündən qorumaq üçün başına salınan tıxac, başlıq.

tiyiş$_{6}$: **tızıq**$_{ka}$: < met > **tıqız**. **tikiz. tikiş**. (< **tik**. **tuq**: qapalı). **1**. tıqış$_{ka}$. əngəl. **2**. pərhiz. **3**. mane'. mən'. mümaniət.

tíz : **tíz**$_{ka}$ **1**. diz. **1**. yüksək yer. hər nəyin, yerin yüksək yeri, yoxuş təpəsi. uca. dik. hündür. iti. yoq$_{ka}$.

- **tiz** yer: uca yer. - **tarıq art tiz**. qaşqar'a yaxın bir yayla.

- **diz çökmək**. çökünmək. sökünmək$_{ka.}$ əbd olmaq. ibadət edmək.

- tanrıya **çökünün**.

tizək : tizgək. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tizgək : tizək. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan.

tizgin : **dizgin**. çatqan$_{ka}$. çətgən. ovsar. gam.

tizgirmək: tizmək. tezinmək. tezgərmək. ürkmək$_{ka}$. qaçınmaq.

tizi : **dizi**. tərqü$_{ka}$. tərgi. sıra.

tizik : **dizik**. **düzük**. sıra. səf. dizi. - bir **tizik** dirək. - bir **tizik** mıncıq.

tizildürüq$_{ka}$: düzüldürük. bəzək üçün düzülən, taxılan taxılar.

tizilmək : dizilmək. tizlinmək$_{ka.}$ düzülmək.

tizim : dizim. dizmə. düzüm. dizi. rişdə. - bir dizim **yincu**: düzüm inci.

tizinmək : dizinmək.

tizişmək$_{ka}$: düzüşmək. düzləşmək.

tizləmək : dizlə əzmək, çeynəmək.

tizlinmək$_{ka}$: düzülmək. dizilmək.

tizmə : uçqur. bağ. bənd.

tizmək : 1. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq. ürkmək$_{ka}$. - nədən **tizdi** belə. - onu **tizitmə**. - işdən **tizinənlər**. 2. dizmək. düzmək.

tod:tot

toğ:toq

toh : **toh**$_{ka}$ toy quşu. - tod. toy.

tox: toq

toq : **toq**$_{ka.}$ **tox**. doymuş. ac olmayan. **- toq toq edmək**$_{ka}$: **tax tux** edmək.

toqa : **toqa**$_{ka}$ **toqu**$_{ka}$. 1. kəmər toqası. 2. xəstəlik. iç ağırlığı. 3. bağan. halqa. boyunluq. boyun bağ

toqacaq : **toğacaq**. **toğacaq**. hamilə. yenikü$_{ka}$. - **doğacaq qısraq**: qulnaçı qısraq$_{ka}$.

toqaqlıq$_{ka}$: **tökəklik**. süzqəç yapılacaq ağac. süzəklik.

toqar : **toqqura**. **toqra**. **doğurqa**. **toğurqa$_{ka}$**. qamış. düdük. yüyə. lülə. çömrək$_{6}$.

toqda : toxda. döz. qoy. dayan. səbr. dirəng. - toxda ı: səbr ed ı.

toqdadmaq: **toxdadmaq**. **toqdadmaq**. amurtmaq$_{ka.}$ yamırtmaq. yatıştırmaq. dindirmək. çatdırmaq.

toqdam : **toxdam**. hükm. qərar.

toqdamaq : durmaq. qoyunmaq. qonmaq$_{ka.}$ oturmaq. - ağrım **qondu**.

toqdatmaq: **toxdatmaq**. toqturmaq$_{ka}$. düzəltmək.

toqımaq$_{ka}$: **1**. toxumaq. toxunmaq. dövmək. vurmaq. çarpmaq. - qapını **toqıyan** kimidi. **2**. tapdamaq. dövülərək sərtləştirmək. - qılınc **toqımaq**. - parça **toqımaq**. **3**. götürmək, batırmaq. qırq edmək. - onu su **toqıdı**: onu su qərq etdi. **4**. ***ad***. **toqqamıq**. toxmaq. çamaşır toxmağı.

toqınmaq$_{ka}$: **toxınmaq**$_{ka}$. dövülmək. çarpmaq. dövülərək sərtləştirmək.

toqış$_{ka}$: toxuş. savaş. cənq.

toqışmaq$_{ka}$: **toquşmaq**. **toxuşmaq**. çarpışmaq. savaşmaq. toquşmaq$_{ka}$. döğüşmək. vuruşmaq. çarpışmaq.

toqıtmaq$_{ka}$: **1**. toxutmaq. vurdurmaq. döğütmək. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq. - ol onun boynun **toquttu**: vurdurdu. **2**. toxdatatmaq. neçə şeyi birbirinə çaldırıb, toxdadıb, dərib tikmək, birgətmək. - ol bez **toqutdu**: o paraça toxutdu. **3**. döğdürmək. basdırmaq$_{6}$. taptadmaq. - qılınc, pıçaq **toqdurmaq**. **4**. çalmaq. döğüb səsləndirmək. - qapı **toqıtmaq**.

toqqura : **toqra**. **toqar**. **doğurqa**. **toğurqa**$_{ka}$. qamış. düdük. yüyə. lülə. çömrək$_{6}$.

toqquşqan: **tokuşqan**$_{ka}$. **toxuşqan**. **döğüşqən**. hər zaman çarpışan. qavqacı.

toqlaçı : **toğlaçı**. **toğlaçı**. tavluk$_{ka}$. tavqıl. toğlayan. alcı. aldatıcı. aldamçı. hiləkar.

toqlamaq: **toğlamaq**. tovlamaq. armaq$_{ka}$. aldatmaq.

toqlanmaq: **toğlanmaq**. nərsiyə qapılmaq.

toqlanmaq: **toğlanmaq**. tovlanmaq. tavlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək.

toqlayan: **toğlayan**. **toğlayan**. tovlayan. təvlük$_{ka}$. toğlaçı. alcı. aldatıcı.

toqlı$_{ka}$: toqlu. altı aylıq quzu.

toqlu : toqlı$_{ka}$. altı aylıq quzu.

toqma : **toğma**. doğma. doğulan çevrə, dədəlik evi. ölkə.

toqmaq$_{ka}$: **doğmaq.** çıxmaq. sızmaq. yarımaq. açmaq. doğmaq. meydana çıxmaq. bəlirmək. yüksəlmək. havalanmaq. qöğə ağmaq. - gün **yarıdı**. - gün sızdı. - dəmir toqmaq: **basu**$_{ka.}$

toqradaçı$_{ka}$: doğrayan. doğrayıc. toğraquçı.

toqraqan$_{ka}$: **toğraqan**$_{ka.}$

toqraqı$_{ka}$: doğrama.

toqraqlı$_{ka}$: doğramayı düşünən.

toqraqlıq: **doğraqlıq**. **doğraqsıq**$_{ka}$. - doğramaq istəyən: **toqraqsaq**$_{ka}$. - doğrar görünmək: **toqranmaq**$_{ka}$. - doğrayan: **toqramaqlı**$_{ka}$. - doğrayan. doğrayıc. toğradacı$_{ka}$. **toqraquçı**$_{ka}$.

toqraqlıq$_{ka}$: doğraqsıq. doğramaq işi olan·

toqraqsaq$_{ka}$: doqramaq istəyən.

toqraqsıq : **doğraqsıq**. **toqraqlıq**$_{ka.}$: doğramaq işi olan·

toqraquçı$_{ka}$: doğrayan. doğrayıc. toğradaçı.

toqraqu$_{ka}$: doğranacaq.

toqral : **toğral. toğral**. qartal$_{ka}$. doğrayan.

toqralmaq$_{ka}$: **doğranmaq**. parçalanmaq. yarılmaq.

toqratmaq$_{ka}$: doğratmaq.

toqrıl$_{ka}$: **toğrıl.** (1 < **toq**. **tuq**: dolu. bağlı. 2 < **doğramaq**. doğrayan). **1**. ət, otla doldurulan bağırsaq. bumbar dolması. **1**. yırtıcı quş. bin qaz öldürür. bir dənəsini yer.

toqru : **toğru$_{ka}$. doğru 1**. gərü$_{ka.}$ gəri. qaru. **2**. bayıq$_{ka}$. açıq. - **bayıq** söz: doğru söz. **3**. qaru$_{ka.}$ qarşı. **4**. bütün$_{ka}$. düz. dürüst. səhih.

- **doğrusu**: arıq$_{ka}$.

- **doğrudan doğru**: arıq$_{ka}$.

toqrulamaq: **doğrulamaq** çinqarmaq$_{ka.}$ bütəmək. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. təhqiq edmək.

toqrultmaq$_{ka}$: **toğrultmaq**. **doğrultmaq**. dikətmək. qönitmək$_{ka}$. könütmək. qonutmaq. qoyutmaq. qoymaq. qondqarmaq$_{ka}$. qöndqürmək$_{ka.}$ qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

toqruluq: **toğruluq**. **doğruluq**. kirtü$_{ka}$. qərçəklik. h**ək**iqət.

toqrumaq$_{ka}$: **toğrumaq doğrumaq**. **1**. doğurmaq. çınıqmaq$_{ka.}$ gərçəkmək. təhəqqüq tapmaq. **2**. doğrulmaq. yönəlmək.

toqruşmaq$_{ka}$: **doğruşmaq**. yola duruşmaq, yürüşmək.

toqrutmaq: **doğrutmaq**. tovurmaq$_{ka}$. durvurmaq. durqurmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

toqrutmaq$_{ka}$: **doğrutmaq**. çınlatmaq. gərçəkləştirmək. təsdiq ettirmək. bütürmək. bitirmək. düzəltmək.

toqsuq : **toğsuq**$_{ka}$. **gün toqsuq**$_{ka}$: doğu. şərq.

toqsun$_{ka}$: sayıda doqsan. toquz on.

toqşan : **doğşan**. - doğşan balası: çavun.

toqturmaq$_{ka}$: **doğdurmaq**. **1**. doğurtmaq. doğurtturmaq. **1**. toxdatmaq. düzəltmək.

toqu : **toqu$_{ka.}$ toxu**. **toğu**. **1**. **doğu**. ısıq. şırıq. şərq. **2**. tiki. saxt. **3**. toxnma. qovuş. süngüş. tə'nə. **4**. toqa. toqqa. kəmər toqası. **5**. gün toğsuq$_{ka}$.

toquc$_{ka}$: toxuc. çörək. xurək.

toqulamaq: bədləmək. girləmək.

toqulmaq$_{ka}$: dövülmək. toxunmaq. dövülmək.

toqum : **toqum**$_{ka}$ **toxum**. 1. döşək. 2. boğazlanacaq, boğazlanan, kəsiləcək heyvan. kəsilməyə becərilən hayvan.

toqumaq$_{ka}$: toxumaq. düzətmək. sarımaq. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.

toqundurmaq: **toxundurmaq**. yaqturmaq$_{ka}$. yandırmaq.

toqunmaq$_{ka}$: **toxunmaq**. 1. yaxlaşmaq. yaxılmaq$_{ka}$. 2. dəğmək. ləms edmək. sürtmək. yaxmaq$_{ka}$. 3. toxlu, becərilmiş heyvanı kəsmək, boğazlanmaq.

toqurqa$_{ka}$: tütək. düdük. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi.

toqurmaq$_{ka}$: **toğurmaq**. doğurmaq. doğrurmaq. çınıqmaq$_{ka.}$ gərçəkmək. yenimək$_{ka}$. təhəqqüq tapmaq.

toqurtmaq: **toğurtmaq**. **toğurtmaq**. toğturmaq. toqurtturmaq$_{ka}$. yenitmək$_{ka}$.

toqurtmaq$_{ka}$: **toğurtmaq. doğurtmaq**. tülətmək$_{ka}$. dölətmək. quzulatmaq. yükün açdırmaq. boşaltmaq. ödətmək. yenitmək$_{ka}$. yanıtmaq$_{ka}$. - mama arvadı **yenitir**.

toqurtturmaq$_{ka}$: doğurtmaq.

toquş : **toxuş**. 1. savaş. 2. doxuş. dağış. pəxş.

toquşan: toxuşan. yoluxan. müsri.

toquşqan$_{ka}$: **toxuşqan**. **toqquşqan**. **döğüşqən**. hər zaman çarpışan. qavqacı.

toquşmaq$_{ka}$: **doğuşmaq. toxuşmaq.** (**toq** <> **töq**) töqüşmək. 1. (< **doğ**maq. **döğ**mək). dağılmaq. yayılmaq. bulaşmaq. pəxş olmaq. 2. (< **tuq**. **toq**. **tox**). qurşanmaq. geyinmək. taxınmaq. - qamuğ dolum **toxuşdu**: tamam yaraqa qurşandı. 3. taxmaq. - kabab toxuşmaq. 4. sirayət edmək. - uyuz **toxuşdu**. 5. **toqışmaq**. **döğüşmək**. vuruşmaq. çarpışmaq. 5. silip keçmək. dəğmək. silmək. qırçamaq$_{ka}$. 6. yuquşmaq$_{ka}$. yoğuşmaq$_{ka.}$ bulaşmaq. yayılmaq.

toqutmaq: **toxutmaq**. toqıtmaq$_{ka}$. vurdurmaq. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq.

toquz : sayıda doquz. - **toquz on**: sayıda doqsan. toqsun.

toquzdurmaq: **doğuzdurmaq.** yenitmək**.**

tolab : **dolab**. (< tovlamaq: əğirmək.

tolaç : dolça. susıq$_{ka}$. kova.

tolaq : **dolaq**. yörgəncü$_{ka.}$ sarqı.

tolaq$_{ka}$: **dolaq**. 1. tolqaq$_{ka}$. dərd. ağrı. sıxıntı. 2. dolu. dolqun. dinc. könlü sakin kişi. ağır. - ac ivək, tox **dolaq**.

tolama : bez, qabar, turuq$_{ka}$, kimi olannərsə.

tolamaq : **dolamaq**. yörgəmək. yörəmək. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq.

tolandırmaq: **dolandırmaq**. gəzitmək$_{ka}$. gəzdirmək.

tolanmaq: **dolanmaq**.

tolanmaq: **dolaşmaq**. **1**. gəzişmək$_{ka}$. gəzinmək. **2**. tolqanmaq$_{ka}$. bulanmaq. qusmağı gəlmək. **3**. sarmaşmaq. sarmalmaq$_{ka}$. sarılmaq.

tolap : **dolap** <> **dilab**. yüdrük$_{ka.}$ yüklüq. yük qoyulan yer. işqaf.

tolarsuq$_{ka}$: tolqaruc. tulqaruc. ayaq izi.

tolas : **dolas**. **girdağ**. **girdab**. **1**. suyun burub içəri çəkən, dolunlayan fırlaq durumu. **1**. - **dolas üz**: doluq, tutuq tutqun, asıq üz.

tolaşıq$_{ka}$: **dolaşıq** qarma qarışıq. qazanğqu.

tolaşmaq: **dolanmaq**. **1**. gəzişmək$_{ka}$. gəzinmək. **2**. boymaşmaq$_{ka}$. qarışmaq. açılmamaq. (ip kimi şeylər, işlər). **1**. tuşalmaq. tuşanmaq$_{ka}$. qõstəklənmək.

tolaşmaq: **dolaşmaq** yörqəşmək$_{ka.}$ yürqəşmək. yürqenmək$_{ka.}$ yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. qarışmaq. qarışmaq.

tolbağ : **dolbağ**. dolbuğaq. topulqaq. bulqab. bulutqa. ot. mərhəm. dərman.

tolbuğaq: **dolbuğaq**. dolbağ. topulqaq. bulqab. bulutqa. ot. mərhəm. dərman.

tolça : **dolça**. dolaç. susıq$_{ka}$. kova.

toldurmaq: - başa baş doldurmaq: tuşqurmaq$_{ka.}$

tolı : dolu.

tolqa : **dolqa**. patuq. dərnək.

tolqaq$_{ka}$: (**dolmaq**: yüklənmək. **dolamaq**: burmaq). **1**. sırqa. qulaq küpəsi. **2**. dolaq. dərd. ağrı. sıxıntı. **3**. qulunç. iç ağrısı.

tolqamaq : dolamaq. tuğlamaq. taxınmaq. ağrı tutmaq. içi bulanmaq. burmaq. burulmaq. - qarnı **tolqadı**. - qız inci **tolğadı**.

tolqanmaq: **tolqanmaq**. **çulqanmaq**. **1**. dolanmaq. - **ulunub toğranmaq**: burulub bükülmək, qıvrılmaq. **2**. kəndinə dolamaq. içi bulanıp qusma gəlmək.

tolqaruc: **tolarsuq$_{ka}$. tulqaruc.** ayaq izi.

tolqaşmaq$_{ka}$: dolaşmaq. büküşmək. burquşmaq. əğirşmək. - yun **dolaşmaq**. - qarnım **dolqaşır**.

tolqun : **dolqun**. taquzmıq$_{ka}$. taqzuq. toqsıq. bodur.

tolmalanmaq: **dolmalanmaq**. turuqmaq$_{ka}$. duruqmaq. durmaq. toplanmaq.

tolmaşmaq: **dolmaşmaq**. uyuşmaq$_{ka.}$ (maya) tutmaq. yoğruşmaq. bitmək.

tolmuş : dolmuş. man. batmış.

tolu : **tolu**$_{ka.}$ barqaq. barlı. yüklü. dolu. boş olmayan.

toluq : **doluq**. mücəhhəz. - **doluq ev**: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev (# **quruq ev**: **1**. içində kimsə bulunmayan ev. **2**. boş, yaraqsız, qoşsuz, moblımansız, vəsayilsiz ev (# doluq ev: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev).

tolum$_{ka}$: **dolun**. **dolqum**. qural. yaraq. silah. təchizat. - **dolum** anıt, qutun bul, dolum unut, bulun bul.

tolumlanmaq$_{ka}$: yaraqlanmaq. silahlanmaq.

tolumluq$_{ka}$: yaraqlı. qurallı. silahlı. - **silahlı**: tolumluq$_{ka}$.

tolun : **dolun**. **tulun**$_{ka.}$ **dulun**. **1**. girgah. **2**. gəm qayışlarının, keçirilən həlqəsi . **3**. ayın on dördü. dolun ay. **4**. yaraq. qural. silah.

tolunlamaq$_{ka}$: **tulunlamaq**$_{ka}$. boyunla üzün ortalığından vurmaq. şapalaqlamaq.

tom : **don**. ton. don. buz. soyuq. - **tomlıq**: soğuqluq.

tombullaşmaq: ətiqmək$_{ka.}$ etiqmək. edikmək. yetişmək. böyümək. gəlişmək. böyüşmək. edikmək$_{ka}$.

tomluqlamaq: soğuqlamaq. soyuq davranmaq. - niyə belə **tomuqlanırsan**.

tomruq : tomrum$_{ka}$. tumrum. kütük. kötük. kündə. - **tomruq tomruq** yapmaq, kəsmək: tomurmaq$_{ka.}$ yamurmaq. yumarmaq. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək.

tomrum$_{ka}$: (**tomrum yıqaç**)$_{ka}$**.** tomruq. tumrum. (< **tom**. **tum**). ağac **tomruğu**: kütük. kötük. kündə. üzərində gön kimi şeylər kəsilir.

tomruşmaq$_{ka}$: tomruqlanmq.

tomşuq$_{ka}$: **tumşuq**. quş qaqası.

tomur : buquq$_{ka}$. boğuq. bükük.

tomurcuqlanmaq: pirlənmək$_{ka}$. filizlənmək$_{1}$.

tomurmaq$_{ka}$: tomruq tomruq yapmaq, kəsmək. yamurmaq. yumarmaq. büksünmək$_{ka}$ - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək.

ton : **don**

ton : **don**. **1**. bağ. pərhiz. mane'. **1**. üşük. qırıcı, dondurucu. soğuq. - **üşük qan**: donuq, ləxtələnmiş qan. **2**. paltar. ötrən$_{ka}$. örtən. **4**. üm$_{ka.}$ yum. şalvar.

- **qulaq don**$_{ka}$: qolları (yenləri) qısa paltar.

tonatmaq$_{ka}$: tonutmaq. donatmaq. geydirmək. qapatmaq. örtmək.

toncu : **donuc**. damcı. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

tondrmaq: **dondrmaq**. tunturmaq$_{ka}$. qapatmaq. örtmək.

tondurmaq: **dondurmaq**. qatırmaq$_{6}$. şişirmək. qatıtmaq$_{6}$. qurutmaq. qatılatmaq.

tonıqmaq$_{ka}$ **tonığmaq**$_{ka.}$ donatmaq. paltar geyindirmək.

tonq tunğ etmək$_{ka}$: **tonğ tunğ etmək**$_{k}$. **danq dunq**. **daranq durunq**. qatı bir şey sərt bir şey üzərinə düşərək səs vermək.

tonqa : **tonğa**$_{ka.}$ bəbür. babır. bəbr. qaplan cinsindən bir heyvan. kişi adı·.

tonqalaq: qardu$_{ka}$. qarud. qara qışda su üzərində oluşan fındıq böyüklüyündə buz parçaları.

tonqalamaq$_{ka}$: **tonğalamaq**$_{ka}$. yiğitlənmək. quvvətlənmək.

tonqalamaq$_{ka}$: **tunqalamaq**$_{ka.}$ babırlanmaq. bəbirlənmək.

tonqıra : tunqra$_{ka.}$ kir. bulaşıq.

tonq$_{ka}$: **tonğ**$_{ka}$. **don**. **1**. donmuş. **2**. **dolu**. **dolunq**. içi boş olmayan. som.

tonqmaq$_{ka}$: **tonğmaq**$_{ka}$. (soğuqtan) donmaq.

tonqra$_{ka}$: **tonqar**. **tonra**. **tonar**. **donar**. çirk. bulaşıq.

tonqulmaq: **tonğulmaq**$_{ka.}$ donulmaq. olduğundan dönmək, qaytınmaq. ümütsizləmk.

tonquraq: qonğraqu$_{ka}$. çınqıraq. qonraq. çan. zəng. naqus.

tonquz$_{ka}$**tonğuz**$_{ka}$. domuz. - **tonğuz mərdəki**: domuz yavrusu.

tonlamaq: donlamaq. tumlımaq$_{ka}$ soğumaq.

tonluq$_{ka}$: donluq. paltarlıq.

tonmaq$_{ka}$: **donmaq**. tünmək. tunmaq$_{ka}$. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tonulmaq: **donulmaq**. **tonğulmaq**$_{ka.}$ olduğundan dönmək, qaytınmaq. ümütsizləmk.

tonuşmaq: **donuşmaq.** bir gedişin dayanıb, soğuyub, tərsləşməsi. - ilişgilər **donuşmuş**. hər gəlişim **dönüşmüş**.

tonutmaq: qapatmaq. tonatmaq$_{ka}$. donatmaq. geydirmək. örtmək.

top : **top**$_{ka}$. topıq. girdə yuvarlaq olan.

topaç : gülək. güllə.

topal : çolaq. axsaq buxsaq$_{ka}$. qıruq ayaq$_{ka}$.

topdan : toplu olaraq. yumqınka. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə. umumi.

topdolu : çinğ tolu$_{ka}$.

topıq$_{ka}$: topuq. topaç. top. **- topıq sünğüq**$_{ka}$: paça. topuq qəmiğindən yapılan yemək.

toplamaq : yumurlamaq$_{ka}$: yumru yapmaq.

toplamaq$_{ka}$: yığmaq. ərtmək. yartmaq. yertmək. irkmək. irtmək. evdimək$_{ka.}$ kərmək. qurmaq$_{ka.}$

toplamq: yüqmək$_{ka.}$ yükmək$_{ka.}$

toplanan: yumıtqan$_{ka.}$ dərilən. terilgən$_{ka}$.

toplanmaq: **1**. ısrınmaq$_{ka.}$ öpgələnip dərlənmək. çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq. **2**. avlaşmaq. evləşmək. yığılmaq. çoxalmaq. çoxlanmaq. ökülmək$_{ka.}$ - hər yandan yardım **öküldü**. **3**. turuqmaq$_{ka}$. duruqmaq. durmaq. dolmalanmaq. yumutmaq$_{ka}$. türümək$_{ka}$. turmaq. yumıtmaq. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. yığılmaq$_{ka.}$ çəkinmək. qaçınmaq. yumurlanmaq$_{ka}$. üşmək$_{ka}$. üşüşmək

toplantı : sürcək$_{ka}$. sürcüq$_{ka}$. sürüc. əyləşmə. qonaqlıq.

toplaşmaq : ağlışmaq$_{ka}$. ağışmaq. yığışmaq. avalamaq$_{ka.}$ avmaq. avlamaq. avdarmaq$_{ka.}$ yığmaq. üşüşmək.

toplatmaq: qurturmaq$_{ka}$. qurdurmaq.

toplayan: öqsər. oqsar. uqsar. övsər. avsar. (< **oq. uq. ov. av**). yığan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər$_{fars}$**). tərqüşi$_{ka.}$ tərqüçi**.** dərən.

toplayan: yığdaçı$_{ka}$. yığan.

toplu : **toplu$_{ka}$**. toplanmış olan hər şey. tərgin$_{ka}$. buquq$_{ka}$. boğuq. bükük. dərgin. çox. yumqı$_{ka}$. yumqı$_{ka}$. çox.

topluq : çoxluq. əğrim. imrəm. ögür$_{ka.}$ sürü. bölük. tüdə. düdə. cəm. cəmiyyət.

toplum : el. boyun$_{ka.}$ boğun. millət.

toplur : toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. yumqın$_{ka}$.

topraq$_{ka}$: **topraq$_{ka}$**. - qır, kül topraq rəngi: **göm göy$_{ka}$**

topramaq$_{ka}$: tupramaq$_{ka.}$ böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi **toprama**.

topramaq$_{ka}$: qurumaq.

topraşmaq$_{ka:}$ topraq qopmaq. quruyup tozlaşmıq. toz olayazmaq. - yer qurup **topraşdı**.

topratmaq$_{ka}$: **töprətmək**. **tüprətmək**. **1**. **toprağın** çıxartmaq. yeri qurutasıya d**ək** otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. **2**. nərsəni **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir şeyi yerindən qurutmaq, yox edmək. topratmaq.

topulqaq$_{ka}$: **1**. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğaq. ot. mərhəm. dərman. **2**. qulunç.

topur : tupur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.

topurqan$_{ka}$: topraqlı. topraq qoğzayan, tozan dərsə. - **topurqan yer**: ayaq basıldığında tozıyan yumuşaq topraq.

topuz$_{ka}$: şişik. qalxız.

tor : **tor$_{ka}$**. **dur**. **1**. yava. yavaş. (# < **tez**: iti. durmayan). **2**. turqu$_{ka}$**.** torqu. tutqu. tül. (< **tuğ**). örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. pərdə. **3**. tuzaq. ağ.

toranıq : <> **tünərik**. qarnquluq yer.

toratan : **torlatan**. ayran, yumurta, quyq nələri çalıb, tüellətən, torlatan yuşatmaq aracı.

torba : qasıq. türgək$_{ka.}$ buxca. - kiçik torba, kisə: yançıq. yançuq$_{ka.}$

torba : yançuq$_{ka.}$ yançıq. kisə.

torıq : **toruq**. **torqu**. - **torıq at**: doru rəngli at.

torqal : **torlaq**$_{ka}$. incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin arığı.

torqu : **turqu**. 1. - incə **torqu**: incə **turqu**: zərif, yumşaq yufaq pərdə, parça. 2. **toruq**. - **torıq at**: doru rəngli at.

torlaq$_{ka}$: **torqal**. incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin arığı.

torlatan : **toratan.** ayran, yumurta, quyq nələri çalıb, tüellətən, torlatan yuşatmaq aracı.

torta : tavut. tov. tav. tar. çöp$_{ka}$. şarabın tortusu. hər şeyin çöküntüsü.

toru : torıq$_{ka}$.

toruq$_{ka}$: **torıq**. **dorıq**. doru rəng. - tüm **toruq** at.

torum$_{ka}$: **törum**. buta. butalaq$_{6}$. dəvə balası, yavrusu. - tişi torum. dişi törum: urqaçı butalaq.

tosan$_{ka}$: **tosun**$_{ka}$. **həşəri**. - **tosun** tay. - həşəri həyvan. harın at: **öqüş yılxı**$_{ka}$.

tosbağa : münqüz baqa$_{ka}$. qaplumbağa.

tosd : **dosd**. **dosd**. sağdıc. ortaq$_{6}$. yardaş.

toslaşmaq: **doslaşmaq**. tutuşmaq$_{ka.}$

tosun$_{ka}$: **tosan**. **həşəri**. - **tosun** tay. - həşəri həyvan. harın at: **öqüş yılxı**$_{ka}$.

toşab : **doşab** < **tuqşab**. şirə. çaxır. bərkimiş, tutmuş hər bir sıvıq.

toşqurmaq$_{ka}$: **toqşurmaq**. **tuqşurmaq**. (< **toq**. **tuq**). toxlatmaq. qapağına dək, başına dək doldurmaq. - qabların hamısın **toşqurun**: toqşurun. - evi tavar bilən **tuşqurdu**.

totqurçı : **todqurçı**. doyuran.

totqurdaçı : **todqurdaçı**. doyuran. doyurucu.

totqurqan **todqurqan**. doyuran.

totqurmaq: **todqurmaq**$_{ka}$. doyurmaq. bıqtırmaq. tuqurmaq.

totqurmış : **todqurmış**$_{ka}$. doyurulmuş.

totqurtmaq: **todqurtmaq**$_{ka}$. doyurtmaq.

totquruqlı: **todquruqlı**$_{ka}$. doyuran.

totqurumsınmaq: **todqurumsınmaq**$_{ka}$. doyurur görünmək. todqurunmaq.

totqurunmaq$_{ka}$: **todqurunmaq**$_{ka}$. doyrulmaq.

totquruşmaq: **todquruşmaq**$_{ka}$. doyruşmaq.

totmaq : **todmaq**$_{ka}$. doymaq. toymaq.

totmaq$_{ka}$. : **todmaq**$_{ka}$. (**y** <> **z** <> **d**) **tozmaq**$_{ka}$. **todmaq**. **doymaq**.

totunmaq: **todunmaq**$_{ka}$. doyar kimi görünmək.

toturqan : **todurqan**$_{ka}$. doyuran.

toturmaq: **todurmaq**$_{ka}$. doyurmaq.

tov : tav. tavut. torta. tar.

tovlaq : duzaq. alsıq. arsıq. aldaq. yalan. tələ.

tovlamaq: toğlamaq. armaq$_{ka}$. aldatmaq.

tovlanmaq: tavlanmaq. toğlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək.

tovlayan: **toqlayan. toğlayan**. **toğlayan**. təvlük$_{ka}$. toğlaçı. alcı. aldatıcı.

tovsuz : yumşaq. silik. sığan. saf.

tovurmaq$_{ka}$: durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın **tovurdu**: dikətdi.

tovuz$_{ka}$: **1**. tavus. tovuz quş. **2**. böyük. iri.

toy : **toy**$_{ka}$. **doy**. **tox**. (**toq**. **tuq**). **1**. ordu, qoşun qoraqı. ordu qərargahı. orduqah. orduqah. ortaqu.

- **toydan** onu köçürgən.

- xan **toy**. - **ordu başı**: ordu quraqı: döşəyci. yayqıc. yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

2. toyun. toyın. malla. din ulusu.

3. **tod**. **toh**. toy quşu. bod$_{ka}$ toh$_{ka}$.

4. ilac yapılan bir ot.

5. ət palçığı. çanaq yapılan çamur. - toy **aşıc**: topraq təncərə.

- toy yeri, **otağı**: qonuqluq$_{ka}$. qonaqlıq. saray.

toyın$_{ka}$: **1**. qoşun. ordu. ləşgər. **1**. toyun. toy. malla. din ulusu.

toyqurmaq: (**y** <> **z**) <> **tozqırmaq**$_{ka}$.

toymaq : **todmaq**. **toymaq**$_{ka}$. **doymaq**. (**y** <> **z** <> **d**) **tozmaq**$_{ka}$. **todmaq**. **1**. bükmək$_{ka}$. bökmək$_{ka}$. qanmaq. - doyar kimi qörünmək: **todunmaq**$_{ka}$. - doyuran: **todquruqlı**$_{ka}$. **todqurdaçı**$_{ka}$. **todqurçı**$_{ka}$. - doyurmayan aş: **qəvqin aş**$_{ka}$. - doyurucu: **çivqin**$_{ka}$. - doyurulmuş: **todqurmış**$_{ka}$. - doyumsunmaq: todqurumsınmaq: **todqurunmaq**$_{ka}$. **1**. ulınmaq$_{ka}$. ulunmaq. usanmaq. bıqmaq. qıvrılmaq.

toyun$_{ka}$: **tuyun**$_{ka}$. **1**. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. **2**. kətlərdə su bəkçi, su bəyi.

toyur !. : **doyur** !. büküt !.

toyuran : **doyuran** totqurçı. todqurqan. todurqan$_{ka}$. totquruqlı: todquruqlı$_{ka}$.

toyurmaq: **doyurmaq**. todqurmaq$_{ka}$. bıqtırmaq. tuqurmaq. todurmaq$_{ka}$. bıqtırmaq. böqütmək$_{ka}$. qandurmaq$_{ka}$. - **tozqurmadı** itimni: doyurmadı itimi.

toyurtmaq : **doyurtmaq**. totqurtmaq. todqurtmaq$_{ka}$.

toz : **toz**$_{ka}$. yaylara sarıtan sırım.

toz : (**z** <> **r**) **1**. tör. **2**. toy. bir quş adı.

tozacmaq : toz yüksəlmək. tozmaq. tozarmaq$_{ka}$.

tozarmaq$_{ka}$: tozacmaq. toz yüksəlmək. tozmaq$_{ka}$.

tozıtqan$_{ka}$: tozutan. tozqıtan. toz qoparan.

tozıtmaq$_{ka}$: tozutmaq. tozqıtmaq.

tozqırmaq$_{ka}$: **dozqırmaq**. **1**. tozarmaq. toz qalxar kimi olmaq. **2**. (**z** <> **y**) doyqurmaq. doyurmaq. bıqdırmaq. bezdirmək. - məni yaşamdan **doyqurdu**.

tozlanmaq : pusarmaq$_{ka.}$ puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. sislənmək.

tozmaq$_{ka}$: **1**. (**y** <> **z** <> **d**) **toymaq**$_{ka}$. **todmaq**. **doymaq**. **2**. tozarmaq. toz qoparmaq.

tozutan : tozıtqan$_{ka}$.

tozutmaq : tozıtmaq.

tödriç$_{ka}$: **tötrüç**. pasqal. pas. aşqal. zibil. fışqı**.**

tökəklik : **<> tuqaqlıq**$_{ka.}$ süzqəç yapılacaq ağac.

töq toq : **tök tox**. dəğmə töküş. savaş. - bu **tök tox** nədir: bu qalmaqal nədir.

töq : **tök**$_{ka}$. **1**. saçı çalınmış, tökülmüş baş. saçsız. kəl. keçəl. **2**. boynuzsuz heyvan. - **tok yılxı**: boynuzsuz heyvan.

töqdürmək : **tökdürmək**. təvşətmək$_{ka}$. çərçətmək. - tər **tökdürmək**: tər təvşətmək.

töqi : **töki**$_{ka}$. darının qabuğu çıxarıldıqtan sonra qalan öz.

töqilmək$_{ka}$: **döğülmək**$_{ka.}$ dövülmək.

töqluk$_{ka}$: **tökluk**. başın saçsız, heyvanın boynuzsuz qalması. keçəl.

töqlünmək$_{ka}$: tökülmək.

töqmə : **tökmə**. **1**. quyma$_{ka.}$ **2**. dəğnək. qamçı. qamıç. bərgə$_{ka}$.

töqmək$_{ka}$: **1**. **döğmək**. **dövmək**. çırpıçtırmaq. çıbırtmaq$_{ka}$. dövmək. incəltmək. - döğə döğə durmaq. qaqa durmaq$_{ka}$. **2**. buraxmaq. töləmək$_{ka}$. heyvanın tük tökməsi.

töqrə : **töğrə**. döğrə. yörə. çevrə. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

töqrəmək. : **döqrəmək**. **döğrəmək**. yörgəmək. yörəmək. dolamaq. çevrəmək. qurşamaq.

töqtürmək$_{ka}$: döğtürmək.

töqüqlüq$_{ka}$. : töküklük. tökülmüş.

töqül : **tökül**. aqıntı$_{ka}$. axıntı. axaj. axarlı. cari. - **axıntı** sular

töqülmək: **tökülmək**. qoymaq. - bu ırmaq hara **tökülür**: qoyur.

töqülmək: **tökülmək**. yox olmaq. məhv olmaq. - yava eyi qoşulsa, uğur qeyrət **tökülər**.

töqülüşmək : **tökülüşmək**. qoyluşmaq$_{ka.}$ qoyulaşmaq.

töqün$_{ka}$: düğün. tükün. dağ. dağlama. nişan.

töqünmək: **döğünmək.** 1. (peşmançılıq # **öğünmək**: sevinmək). ögünmək. düşünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox **öğünməyin** sonu, **döğünməkdi**. 2. boşalmaq. qotrulmaq$_{ka.}$ qutrulmaq. qoyulmaq.

töqüntü : **töküntü$_{ka}$**. qavıq$_{ka}$. avrıntı. qırıntı. hər bir şeyin xırım xırdası. çart çurt$_{ka}$.

töqürgə : **tökürgə**. xumaru$_{ka}$. andıra, savğa. qoya. - buda onun **tökürrgəsidi**.

töqürgələnmək: **tökürgələnmək**. xumarulanmaq$_{ka}$. mirasçılanmaq. miras aparmaq.

töqüş : ixtlaf. uyuşmazlıq. qaçış$_{ka}$.

töqüşqən$_{ka}$: **döğüşqən**. **tokuşqan**$_{ka}$. **toxuşqan**. **toqquşqan**. hər zaman çarpışan. qavqacı.

töqüşmək: (**töq** <> **toq**) 1. **döğüşmək**. toxuşmaq. döğüşmək. toxışmaq. vuruşmaq. çarpışmaq. - qış yay bilə **toxuşdi**. 2. döğüşmək. - tarıq **döğüşmək**: xərmən sürmək.

töqüşmək$_{ka}$: döğüşmək. töğşəmək. tüğşəmək.

töl : **töl**$_{ka}$ **döl**. 1. doğum, doğma çağı. yavrulama zamanı. 2. yavru. uşaq.

tölə : **dölə**. <> **tula** (**dölləmək**: törəmək. döl buraxmaq). tuxum. bala. uşaq. özəlliklə it çüçüyü.

töləkləşmək: **döləkləşmək**. yavaşlanmaq$_{ka.}$ yavşalmaq. yumuşanmq.

töləmək$_{ka}$. : **tölgəmək**. döləmək. dölləmək. quzulamaq.

töləmək$_{ka}$: (ö < > ü) **tüləmək**$_{ka}$. 1. dölləmək. döl buraxmaq. quzulamaq. balalamaq. 2. buraxmaq. tökmək.

töləv$_{6}$: **döləv$_{6}$**. vergi. birt$_{ka}$. verd. maliyat.

tölləmək$_{ka}$: **dölləmək**. törəmək. tüləmək$_{ka}$. töləmək. quzulamaq. döl buraxmaq.

tön ! : dön !. ıra !. yıra !. uzaq ol. uzaqlaş.

töndərib çöndərmək: burbamaq$_{ka.}$ burcutmaq.

töndürmək: **döndürmək** yandrumaq$_{ka}$. yandurmaq$_{ka}$.

tönəmək: **dönəmək**. çönmək. fırlanmaq. təzginmək**$_{ka.}$** tərkinmək.

tönqdərmək$_{ka}$: **döndərmək**. altını üstünə gətirmək.

tönqülmək$_{ka}$: ümidini kəsmək. vaz keçmək.

tönqüşmək$_{ka}$: **1**. dönə dönə baxmaq. **2**. üz çevirmək. çəkinmək. . **3**. iğrənərək baxmaq. qızmaq.

tönmək$_{ka}$: **dönmək**. təzkinmək$_{ka}$. təvaf edmək. çevrilmək. dönmək. tönqmək. töqnmək. döğrülüb qayıtmaq. - evə **dön**.

tör : **tör**$_{ka}$. **1**. törə. evin, odanın ən lyi. ən önəmli yeri, sədri. . **2**. toz.

törçütmək : **türçitmək$_{ka}$.** durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

törə : **törə**$_{ka}$. **1**. məclis. - **tuğ törə**: qanun məclisi. - **törə yoqlandı**: yoğlandı, edindi, qurundu. **2**. evin önəmli yeri. sədiri.

törəmək: dölləmək: döl buraxmaq.

törətmək$_{ka}$: türütmək$_{ka}$. törütmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq.

törkün : türkün. tərkin. tərnik. tərnək$_{ka}$ tirkin. millət

törpik$_{ka}$: bax > **törpü**.

törpikü$_{ka}$. : bax > **törpü**.

törpü : **törpü**. **törpik**$_{ka}$. yonac. yontac. kəsər. oraq. çapqı. rəndə.

törpümək$_{ka}$: yontmaq. törpüləmək. qoğralamaq. kərkiləmək. **- törpülmək**$_{ka}$: yontulmaq. törpülənmək. **- törpülettirmək**: törpitmək$_{ka}$. yondurmaq. - buynuz **törpütmək**. **- törpülettirmək**: törpitmək$_{ka}$. **- törpitmək**$_{ka}$: törpülettirmək.

tört$_{ka}$. : sayıda döıt.

törtqül : dört qöşəli. mürəbbə.

törtünc$_{ka}$: sayıda dördüncü.

törü : düz. tənik. insaf. həqq. - güc eldən girsə, **törü** tünlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz bacadan (pəncərədən) qaçar.

törük : **turuq**$_{ka}$. alıq. aciz. zayıf. - **arıq turuq**: gəvşək.

törü$_{ka}$: düzən. nizam. görənək. adət. adab. - el qaldı, **törü** qalmaz: topraq gedər, xuy gedməz.

törümək$_{ka}$: yaratılmaq·.

törünmək: yazıb yaratmaq. tədvin edmək.

törüt : tolid. - iran **törütü**.

törütmək$_{ka}$: türütmək$_{ka}$. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq. ıslah edilmək.

töş : <> **tuş**. **töş**$_{ka}$ **döş**. göğüsün başı.

töşenmək$_{ka}$: döşənmək.

töşək : **döşək** . **1**. yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. **2**. mə'dən.

töşək : **düşgək**. **düşlik**. **1**. düşgək. döşək. açıq. açılmış. sərik. çapğut. çaput. palaz. salın. salıncaq. şiltə. yasım. yatım. bekik. beşik. - **tülük yasım**: tüklü, pürüzlü, döşək. - **döşəkli** döşək. **döşənək** döşək: **döşənmiş** döşək. **1**. salınıb, sərilib, yatırılıb, üstündə oturulan, qonulan, yatan nərsə. - **döşək** yaturmağı buyurdular: döşək salmağı.

töşəklik$_{ka}$: döşəklik. döşəkli. döşək yiyəsi. döşəyə özgü. - töşəklik barçın. döş**ək** bənzəri şeyləri yapmaq üzərə hazırlanıp ayrılmış olan.

töşəqu : **döşəqu**. **tüşəqü**. **düşəqü**. **tuşaqu$_{ka}$**. **tuşaq$_{ka}$**. gişən. . köstək. bukağı. buxov.

töşəmək$_{ka}$: döşəmək. **1**. yerə salmaq, sərmək. - döşək **döşüyüb** yatdıq. - pitikləri döşə. **2**. göstəriş yapmaq. nümayiş vermək. - **döşənmiş** piyeslər.

töşətmək$_{ka}$: döşətmək.

töşəyci : döşəyci. yayqıc. toy$_{ka}$. ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

töşləmək$_{ka}$: döşə, göğüsə vurmaq.

töşlətmək$_{ka}$: döşünə vurdurmaq.

töşük : büsat. - **döşük** qurub çal çağır baş aldı.

tötrüç : tödriç$_{ka}$. pasqal. pas. aşqal. zibil. fışqı.

tövdürmək: toqıtmaq$_{ka}$. toxutmaq. vurdurmaq. çalıtmaq. çapıtmaq.

tövən : **dövən**. xərmən dövən. qundığu$_{ka}$.

tövlə : tavla. axır. aran$_{ka}$**. -** axırı: **aranlıq**$_{ka.}$ - at tavlası. örg$_{ka.}$

tövmək : **döğmək**. **toqmək**. vurmaq. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq$_{ka}$. dövülərək sərtləştirmək götürmək, batırmaq.

tövşəmək: təvşəmək$_{ka}$. için için ötmək. çarçamaq. yorulmaq. ləhləmək.

tövül$_{ka}$: **dövül**. davul. tuğ. təbil.

tövülmək : **dövülmək**. ursuqmaq$_{ka}$. vurulmaq. yenilmək1. yemək.

töz : **döz**. qoy. toxda. dayan. dirəng. səbr

tözmək : **dözmək** əsirgəmək. əzgərmək$_{ka}$. dayanmaq. saxlanmaq. toxdaxlıq göstərmək. səbr edmək. sərmək$_{ka.}$ sərinmək.

tözümlü : dözümlü. dözün. utun. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi.

tözün : **dözün**. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. yavaş. yumşaq. yaxı yuxı ər. sözə baxım kişi. qotuq. qoyuq. mütəvazi.

tublu$_{ka}$: tuplu. qəbir. məzar.

tubulqan$_{ka}$: yarıp yırtan. dələn. - **göy tubulqan**: bir quş adı.

tuç$_{ka}$: tunç.

tufan : qay$_{ka}$. qasırqu$_{ka}$. qasırqa. qasqur. tüpçil. tüpür. tozlu yel. ağır külək, yel.

tuq : <> **tüq**. **tuq**$_{ka}$. **tuğ**. **1**. (növbətdə çalınan) davul. təbil. - **tuğ** vuruldu. **2**. bayraq. sancaq. **3**. hərhanki bir nəsnənin tıxacı, qapağı. bənd. səd. bağac. su bəndi. büvət. kərməç. - **tuğa düşmək**: girə düşmək. - suya **tuğ** qur, **tuğ** vur: bəd vur. **4**. tor. tül. pərdə. örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. **5**. yığı. mane'. - **tuğ** törətmək. - **tuğçu**: mane' törədən. **6**. qanun. müsəvvibə. - **tuğ törə**: qanun məclisi. **7**. tuğla. kəskük. qısquc. həlqə. köpəyin boynuna keçirilən təsmə. **8**. saf. hamar.

tuqa : **tuka**. tüdə. yığım$_{ka}$. yığın. kümə. koma. püştə. yığılmış nə.

tuqadaş : tuqdaş. bitikdaş.

tuqaqlıq$_{ka}$: <> **tökəklik**. süzqəç yapılacaq ağac.

tuqarmaq: tuqmaqlamaq: çoqmalamaq$_{ka}$. girdələmək.

tuqdaş : tuqadaş. bitikdaş.

tuqla : **tuğla**. tuğ. kəskük. qısquc. həlqə. köpəyin boynuna keçirilən təsmə.

tuqlamaq$_{ka}$: **tuğlamaq**$_{ka}$. düğünləmək. bağlamaq. qapatmaq. çulqamaq. çuqlamaq$_{ka}$. bağlamaq. - suyu **tuğla**: suyu bədlə. - yaravı yağlayan, **tuğlayan** olsun.

tuqlatmaq: çuqlatmaq$_{ka}$. çulqamaq. buxcalamaq. sarrıtmaq.

tuqluq$_{ka}$: bayraqlı. sancaqlı.

tuqmaqlamaq: tuqarmaq. çoqmalamaq$_{ka}$. girdələmək.

tuqnu : **tuğnu**. tunğu$_{ka}$. tuğun. sağır. kar.

tuqra : tuqraq$_{ka}$.

tuqraq$_{ka}$: **tuğraq**. **tuğra**. **1**. damqa. möhür. **1**. yarlıq. buyruq. fərman. **1**. tuqzaq. əmanət.

tuqralıq : : **tuğru**$_{ka}$. qılınc, bıçaq, xəncər kimi şeylərin saplarının içlərlnə keçirilib, bərkidən incə dəmir. parazvana$_1$.

tuqramaq : **1**. tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq. **2**. bağlamaq. qapatmaq. - bu yarağı **tuqla**: bu cırığı qapat.

tuqru$_{ka}$: **tuğru**$_{ka}$. **tuqralıq**. qılınc, bıçaq, xəncər kimi şeylərin saplarının içlərlnə keçirilib, bərkidən incə dəmir. parazvana$_1$.

tuqsaq$_{ka}$: **tuğsaq**. dul qadın. dul.

tuqsay : **tuqsay**. 1. tuq. hesabın bitişi. hesabın cəmi. küll hesab. - **tuqsayı** mən verəcəm. 2. qiyamət. hesab günü. - **tuqsaya** qalmasın qanım.

tuqşab : doşab. şirə. çaxır.

tuquc : **tuğuc**. tıxac. mane'.

tuqumlu: **tuxumlu**. uruqlu$_{ka.}$ bollu. bərəkətli.

tuqun : **tuğun**. tunğu$_{ka}$. tuğnu. sağır. kar.

tuqun : **tüqün**. düyün. tüyün. düğün. çimri. çinis. -

tuqunmaq : turulmaq$_{ka}$. durulmaq. yorulmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək.

tuqurmaq: todqurmaq$_{ka}$. doyurmaq. bıqtırmaq.

tuqzaq : **tuzaq**. (< **tuq**: düğün). tuğra. əmanət.

tuqzamaq: tuqramaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.

tul : (**l** <> **r**) < **tur**. dur. turq$_{ka}$. durq. boy. ucalıq. uzunluq. boyut.

tul : **tul**$_{ka}$ dul. tuğsaq. quduz$_{ka}$. - **dul tuğsaq**: dul qadın.

tula : <> **dölə** (**dölləmək**: döl buraxmaq). tuxum. bala. uşaq. özəlliklə it çüçüyü.

tulqaruc : **tolarsuq$_{ka}$. tolqaruc.** ayaq izi.

tulquq : tulum. örülmüş, hovlanmış, şişirilmiş tuluq.

tulquqlanmaq: tulum kimi şişmək.

tullanmaq : tavratmaq$_{ka}$. tələsmək. əcələ edmək. əcələ ettirmək. davrandırmaq.

tullanmış: 1. salıntı. atılmış. 2. mətrud.

tuluq : sanaç$_{ka.}$ sağnaç. dağarcıq. xurcun.

tulum : tağar$_{ka}$. tağarcıq. çuval. xurcun. xaral. qab$_{ka}$. sarnıç$_{ka.}$

tulun$_{ka}$: **dulun**. **dolun**. 1. girgah. 2. gəmin iki yanında bulunan parçalar. 3. qulaq altı. gəmdə qulaq altında bulunan halqa. qayış halqası. - **tulun tulunğlamaq**: duluna. qulaq altına vurmaq.

tulunlamaq$_{ka}$: **tolunlamaq$_{ka}$**. boyunla üzün ortalığından vur maq. şapalaqlamaq.

tumağu$_{ka}$: **tumav$_{6}$**. söyuq dəğmə. zükam. nəzlə. ingi. uçuq$_{ka}$. uçquq$_{ka.}$ ingi.

tumaq$_{ka}$: qapatmaq. tıxamaq.

tuman : - **duman tütmək**: tütünmək$_{ka.}$ tutunmaq.

tuman$_{ka}$: **duman**. his. iş$_{ka}$ (**ş** <> **s**) is. pus$_{ka.}$ sis.

tumanlanmaq: **dumanlanmaq**. pus bolmaq$_{ka}$. puslanmaq.

tumar : 1. açın. ehsan. ikram. 2. bitik. - tumar bürkmək: bitik **türüşmək**.

tumarlatmaq: tumutmaq. tumatmaq. yumutmaq$_{ka}$. yumıtmaq. toplanmaq.

tumatmaq: tumutmaq. tumarlatmaq. yumutmaq$_{ka}$. yumıtmaq. toplanmaq.

tumav$_{6}$: **tumağu$_{ka}$**. söyuq dəğmə. nəzlə. ingi. zükam.

tumər : turma$_{ka}$. tumra. turp.

tum$_{ka}$: **tum**. **düm**. "teyxa. bütün. tinik$_{6}$" anlamında, söz bərkidici ilgəc. - **tüm** qara. - **tüm** doru. **düm** ağ.

tumlıq$_{ka}$: **donluq**. soğuq. soyuq nərsə. - ölü üzi **tomluğ**: ölü üzü don (soyuq) olur.

tumlımaq$_{ka}$: donlamaq. soğumaq.

tumlıtmaq$_{ka}$: donlatmaq. soğutmaq.

tumluqlanmaq$_{ka}$: **1**. donuqlanmaq. soğuq bulmaq. **2**. soğuq davranmaq. surat asmaq.

tumlutmaq$_{ka:}$ soğutmaq.

tumra : turma$_{ka}$. tumər. turp.

tumrum : tomruq. tomrum$_{ka}$. kütük. kötük. kündə.

tumutmaq : tumatmaq. tumarlatmaq. yumutmaq$_{ka}$. yumıtmaq. toplanmaq.

tun : **tun$_{ka}$ 1**. dinc. dinlənmə. - könlüm **tun** boldu. **2**. **tüngə**. ilkin. qadının ilk cocuğu. qadının ilk qocası. dölənmə.

tuncuqmaq$_{ka}$: qayqılanıb, susub qalmaq. dinməmək. bağlanmaq. dursunmaq. - ayı qış yuxuna **tuncuqdu**.

tunç : tuç**.**

tunçımaq$_{ka}$: qoqmaq. pozulmaq. tıncımaq. tıncqamaq.

tunğra : - **tunğra tüşmək**: onqıra yatmaq$_{ka}$: unqıra yatmaq$_{ka}$ sırt üstü yatmaq.

tunğra tüşmək$_{ka}$: unğıra, onqıra yatmaq üz üstü düşmək. üzü yumulu yatmaq.

tunğu$_{ka}$: tuğnu. tuğun. sağır. kar.

tunqa$_{ka}$: **tonqa$_{ka}$**. babır. bəbr.

tunqalamaq$_{ka}$: **tonqalamaq$_{ka.}$** babırlanmaq. bəbirlənmək.

tunqra$_{ka}$: **tonqıra**. kir. bulaşıq.

tunmaq$_{ka}$: **donmaq**. **tünmək**. qapanmaq. tıxanmaq. tutulmaq. buğlanmaq. bağlanmaq. bulutlanmaq. - göy **tundi**. - qapı **tundi**. - art tundi: gədik qarla bağlandı.

tunmaq$_{ka}$: tonmaq$_{ka.}$ donmaq. tünmək. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tunturmaq$_{ka}$: dondrmaq. qapatmaq. örtmək.

tuplənmək$_{ka}$: diblənmək. diplənmək. özün tutmaq. kökləşmək. zənginləşmək. çoxarlmaq. - ağac **tüpləndi**. - o **tüpləndi**: o pullandı, varlandı.

tuplu : tublu$_{ka}$. qəbir. məzar.

tupramaq$_{ka}$: topramaq$_{ka}$. böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi **toprama**.

tupulqan$_{ka}$: təpip cuman. yarıp yırtan. dələn. - **tupulqan$_{ka}$**: bir quş adı.

tupur : topur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.

tur : **turq$_{ka}$**. **durq**. **dur**. **1**. boy. ucalıq. uzunluq. boyut. - yerin eni **turqu**. - bir mıx **turqu**: uzunluğu. - bir süngü **turqu**. - yerin eni **duru**. - **enli** durlu. - enindən kəs duruna qoy. **1**. hazır. **1**. tor. yava. yavaş. (# < **tez**: iti. durmayan).

tura : **tura$_{ka.}$** qalxan. sipər. düşmandan, nərsədən savınma ayqıtı.

turab : yardımcı. yarav. mavin. uytun.

turacaq : **duracaq**. turası$_{ka}$**.** - **turası yer**. duracaq yer.

turacaq : **turqu$_{ka}$**. **duracaq**. yam. - **duracaq** zaman: turqu oğur:

turaq : durqa. durqaq. turuqlaq$_{ka}$. dayancaq. sığnaq. pənahqah.

turaqlamaq: tüşlənmək$_{ka}$. bir gediş, yol arasında dayanmaq, təvəqqüf edmək.

turan : **duran**. **1**. diri. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan. armaz. **2**. turquçı$_{ka}$. durquçu. durucu. turdaçı.

turan : **duran**. duranq. bəfalı. - adaşlıq üzə durun: yoldaşlığa bəfalı.

turası$_{ka}$: **durası$_{ka}$. 1**. duracaq. - **turası yer**. duracaq yer. **2**. turquy$_{ka}$**.** durquy. durmalı. durmağa yarar, uyqun. - bu **turquy** yer əməs: bura durmalı, qalmalı yer dəğil.

turba : durba. türül. dürül. boru. yoğun lülə.

turbı$_{ka}$: **1**. yardımcı. yavər. uyuntu. **2**. tosun.

turbınlamaq$_{ka}$: **turpunlanmaq**. **1**. araştırmaq. **2**. qıyas edmək. **3**. ölçümləmək.

turbun$_{ka}$: **turbın**. **1**. araştırma. izləş. istəş. salıştırış. - onun evin **türbünlə**: axdar. **2**. ölçmə. qıyas etmə.

turcaq : başlanqıc. dirsək. giriş. salma. - iş **durcağı**. - pitik **durcağı**.

turcimək$_{ka}$: durcımaq. başlamaq. - işə **durcumaq**.

turcıtmaq: **durcıtmaq**. türçıtmaq$_{ka}$. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

turcutmaq: **durcutmaq**. türçıtmaq$_{ka}$. durcıtmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

turcutmaq$_{ka}$: **durcutmaq**. türçitmək$_{ka}$**.** törçütmək. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

turdacı$_{ka}$: turquçı$_{ka}$. durquçu. durucu. duran. turan.

turdaq : **durdaq**. davarlıq$_{ka}$. tavrıq. qoyaq. xəznə. ambar.

turdu : durdu. durub. qalmağ - **durduğu durmadığı** birdir: durub durmadığı birdir. qalıb qalmadığı birdir.

turdurmaq : durdurmaq. basurmaq$_{ka.}$ bastırmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək.

turıqsaq$_{ka}$: turquluq. durmayı sevən. durmaq diləğində olan.

turq : bax > **tur.**

turqaq : durqa. duraq. durqaq. turuqlaq$_{ka}$. dayancaq.

turqamaq: qalxmaq. qoğzanmaq. canlanmaq. dirilmək. bərpa olmaq.

turqan$_{ka}$: **1**. bacaran. başaran. **2**. iqdam edən. qalxan. - **durqan** uluğ işlərə. **3**. durğan. tayqan. müqavim. çalışqan.

turqınmaq: **turqunmaq**$_{ka}$.

turqu : **turqu**$_{ka}$ **durqu**. **1**. duracaq. - **turqu oğur**: duracaq zaman. **2**. torqu. tor. tutqu. pərdə. - incə **torqu**: incə **turqu**: zərif, yumşaq yufaq pərdə, parça. **3**. parça. qumaş. - bəyin **turqusu** təlim olsada, dənqləməz kəsməz: ağıllının parçası bol olsada, ölçmədən biçməz. **4**. yaşam. həyat. - əmgəksizin **durqu** yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya cəhənnəmdi. **5**. utanc. həya. **6**. durmağa, olmağa, qalmağa yarar. iqamətqah. - bu **durqu** yer əməs.

turquçı$_{ka}$: durquçu. durucu. duran. turan. turdaçı.

turquq$_{ka}$: utatnma. uyalış$_{6}$. həyâ. şərm. - **turquqsuz**: utanmaz. sırtıq. **- turquq bolmaq**$_{ka}$: utanır olmaq.

turquqlanmaq: **turqıqlanmaq**$_{ka}$. qaçınmaq. qocunmaq. üstələməkdən çəkinmək. hesab aparmaq. sayqı göstərmək. utanmaq. - o məndən **turquqlandı**.

turqulamaq$_{ka}$: **durqulamaq$_{ka}$**:ucalığın ölçmək.

turquluq : **turuqluq$_{ka}$**. **1**. diriklik. . durmayı diləyən. **2**. durqunluq. dinclik. **3**. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turqun$_{ka}$: **durqun**. **1**. utancaq. çəkincək. **2**. turuqsaq$_{ka}$. dursi. dirənən. isrararlı olan. **3**. durmuş. axarsız. **- turqun su**: birkə. turqun$_{ka}$. durqun. **4**. durqun. yaşam. keçinəcaq. **1**. **turqun !** : **durqun !**utan **!**. - **turqunmadan** söylədi. -

turqunluq : durqunluq. turuqluq$_{ka.}$ dinclik.

turqunluq : **durqunluq**. turuqluq$_{ka}$. turquluq. diriklik. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turqunmaq : **durqunmaq**. utanmaq. həya edmək. - oğlən **həya eylə** bir: **turqun** bir.

turqunmaq$_{ka}$: **turqınmaq**. **durqunmaq**. **1**. duruqmaq. utanmaq. sıxılmaq. çəkinmək. - gördüyün işlərdən **turqunmazmı** heç. - turqunmadan girdi. **turqunub** deyənmədi. **2**. arıqlamaq. zayıflamaq.

turqurmaq: **durqurmaq.** doğrutmaq. tovurmaq$_{ka.}$. durvurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

turqurmaq$_{ka}$: **1**. durdurmaq. qaldırmaq. tikmək. yapmaq. inşa edmək. bərpa edmək. **2**. zayıflatmaq. yordurmaq. durqunlaştırmaq. - ölkə iqtisadın **durqurdu**. **3**. işdən çıxarmaq, salmaq. incitmək. arqutmaq. - qayğı məni **durğurdu**. **4**. ala qoymaq. gecikdirmək. mə'təl edmək. - işlərimi **durqurdu**.

turquy$_{ka}$: **durquy**. durası. durmalı. durmağa yarar, uyqun. - bu **turquy** yer əməs: bura durmalı, qalmalı yer dəğil.

turma$_{ka}$: tumər. turp. tırp. - küvij turma: puka turp. - **sarı turma**: yer kökü.

turmaq$_{ka}$: **durmaq**. **1**. qalxmq. - bulut **durdu**. - səsi durdu: səs qalxdı. **2**. hazır olmaq. - **durun**: hazırlanın. - **duran** şeylər: hazır olan şeylər. **3**. arıqlamaq. **4**. gedmək. başlamaq. - hara durusan, otur görək. - durun **!**. - haydı dəlilər **durmuş** topraq qurağında- axa **dur**: ax. axqınan. - qaqa **dur**: çırp. çırpqınan. - baqa **dur**: bax. baxqınan. **5**. qoyunmaq. qonmaq$_{ka.}$ oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu**. **6**. güdmək. bəkləmək. qözləmək. **7**. iqdam edmək. qılmaq. - siz havax duracaqsız. - buyruq olsa durarıq. - **durqan** uluğ işlərə. **8**. turuqmaq$_{ka}$. duruqmaq. toplanmaq. dolmalanmaq. **9**. qırmaq. durdurmaq. **10**. döğrəmək. döğrələmək. - qayğı məni **turğurub**: qussə məni çulqayıb. **11**. olmaq. **12**. türümək$_{ka}$. toplanmaq. **13**. toplanmaq. türümək. **14**. durmaq. çıxmaq. yüksəlmək. ayaqta durmaq. qalxmaq. **15**. arıqlamaq. zayıflamaq. - yeməsən **durarsan**. - dura dura yox oldu: arıxlaya arıxlaya yox oldu.

- təq durmaq$_{ka}$: susmaq.

turmamaq : **durmamaq**. tələşmək. tələsmək. təzişmək$_{ka}$. tazışmaq.

turmayan : yayılqan$_{ka}$. yayılan. sübatsız. həvəsli.

turmşu : **durmşu**. turuqı$_{ka}$.

turna$_{ka}$: durna. turna quşu.

turp : turma$_{ka}$. tumra. tumər.

turpilmiş: qıssa. tüpi. kəsik. biçik. güdə.

turpınlamaq$_{ka}$: **turbunlanmaq**. **1**. araştırmaq. **2**. qıyas edmək. **3**. ölçümləmək.

turplamaq$_{ka}$: örnəkini yapmaq. ölçümləmək.

tursi : turuqsaq$_{ka}$. durqun. dirənən. isrararlı olan

tursu : **turus. durus. dursu.** tamaşa. numayiş.

turş : qımız$_{ka}$. əkşi. **- qımız almıla**$_{ka}$: turş alma.

turşatmaq : coğşatmaq$_{ka}$ çuğşatmaq**.** tuvşatmaq. çuvşatmaq$_{ka.}$ coşdurmaq. qaynatmaq. coşdurmaq**.** əkşitmək. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirkə qarnımı **tuvşatdı**.

turşsamaq: acıqsamaq$_{ka}$. canı turş, əkşi istəmək.

turşu turşu$_{ka:}$ **tuşu tuşu**. eşəki durdurmaq üçün söylənən söz. -

turşu : açar.

turu : **duru**. **duruş**. 1. dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi başlamaq birdir, durusu mindir. 1. süzük. saf. arın.

turucu : **durucu**. duran. turan. turquçı$_{ka}$. durquçu. turdaçı.

turuçı$_{ka}$: durucu. durmayı iş edinən.

turuqı$_{ka}$: durmşu.

turuq$_{ka}$: **duruq**. 1. **törüq**. alıq. aciz. zayıf. 2. sığıncaq. duraq$_{6}$. qalaq$_{6}$. pənahqah. 3. bez. qabar, dolama kimi nərsə. 4. yığılma yeri. 5. tırıq. arıq. incə.

turuqlaq$_{ka}$: 1. duraq. durqa. durqaq. dayancaq. 2. əkin. tarla. tarqlıq.

turuqlamaq$_{ka}$: **duruqlamaq**$_{ka.}$ 1. duruğuna, boyuna, uzunluğuna ölçmək. - yer **turqulamaq**. - yol amacıvı durqula, işə çıx. 1. **turuqlanmaq.** durqunlaşmaq. durqun, arqın düşmək. qurumaq. arıqlamaq. zayıflamaq. - kök kişi yeməsə **duruqlar**. - sıcaq hava **duruqlatır**. - az yeyir duruqlur, çox yeyir tırıqlır.

turuqlı$_{ka}$: durmayı düşünən, tasarlayan.

turuqluq$_{ka}$: turquluq. tırıqlıq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turuqmaq$_{ka}$: **duruqmaq**. durmaq. toplanmaq. dolmalanmaq.

turuqsaq$_{ka}$: durqun. dursi. dirənən. isrararlı olan. bir şeydə düşgün, müsirr olmaq. (bir şeyi, bir şeydə) durmaq, qalmaq, yaşamaq sevən. - yaşama pula, vara **duruqsaq**. - şəhvətə **duruqsaq**.

turuqsamaq: **duruqsamaq**. qoyvanmaq. vellənmək. yubanmaq. - işlərində **qoyvanma**.

turuqsamaq$_{ka}$: dursunmaq.

turulmaq$_{ka}$: durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək. - işləməkdən **turulduq**. - yeməkdən **turulduq**.

turum$_{ka}$: **durum**. 1. uzunluq. boy. bir kişi boyu olan uzunluq. - gölün bir ər **turumu** dərinliyindədi. 2. qırtış$_{ka}$. abıhava.

turumlamaq$_{ka}$: suyun dərinliğini boyu ilə ölçmək.

turumlu : **durumlu**. hallı. uğraqlı.

turumsınmaq$_{ka}$: qalxar görünmək.

turumsunmaq: **turumsunmaq**. edər görsətmək. - yuxar **durumsudu**. - yeyər **durumsunmaq**.

turumtay$_{ka}$: yırtıcı bir quş. ərkək ad·.

turun$_{ka}$: durun. dayan. dirən. muqavimət.

turunmaq$_{ka}$: **turunmaq**. 1. dayanmaq. durup dirənmək. - o mənim ütrü **durundu**. 2. arıqlaşmaq. duruqlamaq.

turur : **durur**. - dır. -di. vardı. - ədi. hazırdı. - bu daş **durur**: bu daşdı. - o quş durur: o quşdur. - əldə **durur**: əldə hazırdı. əldədi. - evdə **durur**: evdə hazıdı.

turus : **durus. tursu. dursu.** tamaşa. numayiş.

turuş : **duru**. **duruş**. **1**. dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi başlamaq birdir, durusu mindir. **2**. qarış. muqavimət. - **muqavimət edin**: qarış qoyun. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı sunqır **qarışmaz**: **qarışamaz**: qırqı sunqura duruş, muqavimət edəmməz.

turuşqan$_{ka}$: durquşqan. tuqruşqan. tutuşqan. tutuşan. dirəşən. qarşışan.

turuşmaq: **duruşmaq**. gərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru **qarışma**. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə **qaraşmaq** gərək. - yaşam içrə **qaraşmalı**, duruşmalı. - uyut (utanc. həya) geddi, kiçik ulu birlə (ilə) duruşdu.

turuşu : turuqı$_{ka}$.

turutmaq: **durutmaq**. **1**. düzəltmək. türütmək$_{ka}$. törütmək. törətmək. yaratmaq. onarmaq. yonqamaq. **2**. suyuqlatmaq. sütkərmək$_{ka}$: yapmaq süt kimi sulu.

turvurmaq : **durvurmaq**. tovurmaq$_{ka.}$ durqurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi.

tus tus$_{ka}$: tos tos. tap tap. keçə. paltar kimi hər yumuşaq şeyə vurmaqdan çıxan səs.

tusdax : **dusdax**. tinlan. tınlan. zindan. qamağ$_{6}$.

tuş qılmaq$_{ka}$: - **tuş qılmaq**$_{ka}$qavuşmaq. enmək. - **tüş qılmaq**: tüşlənmək.

tuş : **tuş**$_{ka}$ **1**. dənq. əş. **2**. oğür. **3**. bənzər. **4**. kəmər qayışları ucuna taxılan altın, qümüş toqqa. **5**. qarşı. bir şeyin qarışı, qabağı, muqabili. - evin **tuşu**. - mənə tuş: mənim qarşıtım. **6**. turuş. dur. - **tuş tuş**: turuş turuş. dur dur. **7**. üz. **8**. **döş**. sinənin yuxarı yanı.

tuşaq$_{ka}$: **tuşaqu**. **düşəqü**. döşəqu. köstək. bukağı. buxov. gişən. əl ayağa, boyuna vurulan buxov.

tuşaqu$_{ka}$: **tuşaq**$_{ka}$. **düşəqü**. **1**. köstək. bukağı. buxov. gişən. **2**. döşəqu. düşmə, tutma, oturma çağı. - at **tuşağu** boldu: atı bağlamaq çağıdı. (# at **boşuğu** buldu: atı buraxmaq çağıdı).

tuşalmaq$_{ka}$: tuşanmaq. köstəklənmək. dolaşmaq.

tuşanmaq : tuşalmaq$_{ka}$. dolaşmaq. qöstəklənmək.

tuşə$_{fars}$: : (azıq). < **tüvşə**: tüqşə. düğm. tamuc). - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tuşqılmaq$_{ka}$: tuşlanmaq. yığılmaq. - axtırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək yuğaq.

tuşqırmaq$_{ka}$: daşqırmaq. çatdırmaq. yetdirmək. - oğlu ataya **daşıran** tanrı.

tuşqurmaq$_{ka}$: **tuqşurmaq**. **toqşurmaq**. (< **toq**. **tuq**). **1**. toxlatmaq. qapağına dək, başına dək doldurmaq. - evi tavar bilən **tuşqurdu**. - qabların hamısın **toşqurun**: toqşurun. - para **tuşqırdı** ev aldı. - axtırur gözüm yolaq \\

tuşqılır ördək yoğaq. **2**. tuşurmaq$_{ka.}$ tüşürmək. qavuşturmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq. **3**. başa baş doldurmaq.

tuşqutlanmaq : **1**. usdalanmaq. buşqutlanmaq$_{ka}$. **2**. buşqutlanmaq. şayırd, çıraq, çöməz yiyəsi olmaq.

tuşlamaq$_{ka}$: < **tuqsılamaq**. **1**. tutsılamaq. bir birinə öxşar, tutar duruma qoymaq. yaxınlatıb, tarazsılamaq. yastamaq. yastalamaq. rastalamaq. yanbə yan, üzbə üz, qarşı qarşıya, izbə iz qoymaq. qavuşturmaq. - birin birinə **tuşlamaq**. - birdaha məni tuşlama: izləmə. **2**. tuşurmaq$_{ka.}$ tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək. raslatmaq. **3**. (**t** <> **q**)$_2$ quşlamaq$_2$ (quş qoymaq$_2$). nişanlamaq. umaclamaq. **4**. dikəltmək. qalxızmaq. - duman durub **tuşnadı**: duman qalxa durdu.

tuşlanmaq$_{ka}$: **1**. tuşqılmaq$_{ka.}$ yığılmaq. **2**. yönəlmək. yönləşmək$_{ka.}$ qarşılaşmaq.

tuşlaşmaq: qarşılaşmaq. qarışmaq. üzləşmək. raslaşmaq.

tuşlatmaq$_{ka}$: qarşısına qələcək surəttə durdurmaq.

tuşmaq : tuşlanmaq. tuşqunmaq. qavşanmaq. qavuşmaq. rastlamaq. yetişmək - o mənə **tuşdu**: görüdü. qarşandı.

tuşnamaq$_{ka}$: qarşılaşmaq. qalxmaq. hərəkətə keçmək. - duman durub **tuşnadı**: duman göyə qalxdı.

tuşurmaq$_{ka}$: tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq. - o məni sana **tuşurdu**.

tut : **tut**$_{ka}$ tat. qılınc. bənzəri şeylərin üzərinə çökən pas. -.

tuta : yoldaş. həmrah. - tutasız: tək. təkin. yalnız. yoldaşsız.

tutac : tutaş. tutuş$_{ka}$. uyuş. cürlaş. təvafüq.

tutacaq : alışqan. alışıq.

tutacaq : **tuturaq**. **tutandırıq$_6$**. çavar çuvar$_{ka}$: od alışdırmağa yarar nərsə. çağar. çaqar. alışıq.

tutaç : bax > **tutaşı**$_{ka}$.

tutağan : tutqan$_{ka}$.

tutaq : **1**. ərsəm. mərzə. qazan. müzd. **2**. şahitlik. tanıqliq. tanuqluq$_{ka}$. taqun.

tutamaq: boyun$_{ka}$. dəsdə. sap.

tutandırıq$_6$: **tutacaq**. **tuturaq**. çavar çuvar$_{ka}$: od alışdırmağa yarar nərsə. çağar. çaqar. alışıq.

tutar : sığ. həcm. tutu.

tutarıq : qəşş. sər'. talqan. - **tutarıq** kəsəl: talqan iğ$_{ka}$.

tutasız : tək. təkin. yalnız. yoldaşsız.

tutaş : tutac. tutuş$_{ka}$. uyuş. cürlaş. təvafüq.

tutaşa : bax > **tutaşı**$_{ka}$.

tutaşı$_{ka}$: **tutçı**. **tutşı**. **tutaç**. **tutaş**. **tutaşa**. **1**. yaxın. - **ötəşi** qardaşdan, **tutaşı** qonşu yey. **2**. qomşu. yapşıq. **3**. həmişə. hər vax. - tutaşı belə olmuşdu. - **tutaşı** işləri yoxlayın. **4**. birikin. birşin. ittihad. ittihadiyə. - on ölkə **tutaşı**. - başmaqçılar **tutşı**. **4**. əzəl. əzəli. **5**. həmişə. peyvəsdə. tutşi. tutçı. yaxın. qomşu.

tutcaq : maşa. götürgə. qısqac.

tutcu : qadın **boyun**, tutcu dərlgən: qadın xəyləyi, həmişə bir yerə yığılır.

tutçı$_{ka}$: **tutşı.** bax > **tutaşı.** tutşi. tutaşı. yaxın. qomşu.

tutqaq$_{ka}$: gecələrin gəziyə çıxan gözçü. gəzmə. ayğaq$_{6}$.

tutqar : **tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. 1**. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. **2**. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. **3**. təsmim.

tutqar. : ülgü. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. sözləşmə. əhd. pəyman.

tutqu : turqu$_{ka}$**.** torqu. tor. pərdə.

tutquc$_{ka}$: **tutğuc**$_{ka}$. (yeməkdə) giriş. suyuq(yemək). antirə.

tutquçı$_{ka}$: tutucu. tuttaçı.

tutquluq$_{ka}$: tutmaqlı. tutmaq istəği olan.

tutqun$_{ka}$: bulan. əsir. tutsaq. ilit. yaxalanan. zindani. - **tutqun** alıb qul satar.

tutqur : **tuturğu$_{ka}$**. **tutraq**. **tutqar**. **1**. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. **2**. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. **3**. təsmim. **4**. ülgü. tuturğu$_{ka}$. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.

tutlanmaq: dut vermək: üjümlənmək$_{ka}$.

tutmac$_{ka}$: < **tutma** + **ac$_{ka}$**. hərkəscə bilinən bir türk yeməy.

tutma$_{ka}$: qutu. cəbə.

tutmaq$_{ka}$: **dutmaq**. **1**. (maya) uyuşmaq$_{ka.}$ yoğruşmaq. dolmaşmaq. bitmək. **2**. basmaq$_{ka.}$ üzərinə çökmək. almaq. fəth edmək. **3**. bulnamaq. bulanmış, tapılmış edmək. qatmaq. mal edidmək. əsir edmək. **4**. qurlanmaq$_{ka}$. bərkimək. uyuşmaq. - yoğurt **qurlandı**. **5**. yaxalamaq. qapınmaq. **6**. bağlamaq. qapamaq. yummaq. - o **ağzxın** tuddu.

- **əl ilə tutmaq**. qarvamaq$_{ka.}$ qarmaqlamaq. çəngəmək.

tutmalı : gərək. vacib. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. tutqar.

tutraq : **tutqar. tuturğu$_{ka}$. tutqur. 1**. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. **2**. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. **3**. təsmim.

tutraq$_{ka}$: ülgü. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.

tutruq : 1. tutsuq. vəsiyyət. - iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur. 2. öğüt. tövsiyə. - məndən sənə **tutruq**.

tutsaq : **duzağ**. 1. bulan. tutqun. ilit. zindani. əsir. **- tutsaq etmək**: bulnamaq. 1. sırtmaq$_6$. kəmənd. qısmaq$_{ka}$. 2. tünək$_{ka}$. türmə. həpisxana. zindan.

tutsaqlanmaq: tutulmaq. qapanmaq. qapılmaq. yaxalanmaq.

tutsuq : 1. tutruq. vəsiyyət. 2. öğüt. tövsiyə. - məndən sənə **tutsuq**.

tutsuqmaq : tutulmaq. yaqalanmaq·.

tutşi : tutaşı. tutçı. yaxın. qomşu. - sənin yerin mənim yerimə **tutşi**. - **tutşi** ölkələr.

tutturmaq : tutturmaq. yaqalatmaq·.

tutu : 1. çapat. cərmə. salıq. 2. sığ. həcm. tutar. 3. tutuq$_{ka}$. rəhin.

tutucu : tuttacı. tutquçı$_{ka}$. tutuqsaq.

tutuçi : tutan.

tutuq$_{ka}$: **tutuğ**. (**y** <> **t**) **tuyuq**. 1. bağlı. qapalı. - **tuyuq** qapı: tutuq qapı. 2. əniş. eniş. enənmiş. iğdiş. əxdə. 3. qaruv$_6$. girov. rəhn. tutu. 4. **tutmaca**. ovsun. büyü tutması. düğün. cadu. qəşş. - onun **tutuğu** var: onun qəşşi, cini var. 5. pas. - **tutuqlu** qılınc, baş kəsməz. 6. əxdələnmiş nökər. 7. əxdə. iğdiş. xacə. sonsuz. (ərliyi) biçik, qırıq. 8. tutqun. üzük. qəmli. qussəli. - **tuyuq** kişi. - **tuyuq** gün: tutuq, bükük gün. 9. sisli. puslu. puşaq$_{ka}$. buşaq. buşqan. qapalı. canı sıxılmış. içi sıxıntılı. qussəli. kədərli. 10. cin. - **tutuqlu yer**$_{ka}$: cin çarpan yer. cinli yer. 11. mürdar. batıq. namübarək. 12. büzük. ısrım$_{ka}$. bədəxlaq. hirsli. 13. girov. - ər tutuğu **yoldu**: kişi girovu çıxartı. 14. ırqat. işçi. əkir. əcir.

tutuqlamaq$_{ka}$: enəmək. korlamaq. iğdişləmək. əxtələmək.

tutuqlanmaq$_{ka}$: əxdələnmək.

tutuqmaq$_{ka}$: dadıqmaq. paslanmaq. - **tutuqlu** qılınc, baş kəsməz.

tutuqsaq$_{ka}$: tutmaq istəyən.

tutulmaq: tonmaq$_{ka}$. donmaq. tünmək. tunmaq$_{ka}$. qapanmaq. tıxanmaq.

tutulmaq$_{ka}$: 1. bulanmaq. bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. əsir olmaq. 2. ılınmaq$_{ka}$. ilinmək. ilişmək. uğramaq. taxılmaq. 3. qapılmaq. qadıtmaq$_{ka}$. qatılmaq. tutulmaq. yaqalanma. - o tomluqqa **qadıtdı**: **qatıldı**: soyuq dəğdi. dondan öldü.

tutulmal : tutqulu.

tutunçu oğul$_{ka}$: evlâtlığa alınmış cocuq.

tutunmaq: 1. tutulmaq. edinmək. tutmaq. yalnız başına tutmaq. tutuşniaq. tütünmək. avınmaq$_{ka.}$ avunmaq. 2. alışmaq. adət edinmək.

tutunmaq: tütünmək$_{ka.}$ duman tütmək.

tuturaq : **tutacaq**. **tutandırıq$_{6}$**. çavar çuvar$_{ka}$: od alışdırmağa yarar nərsə. çağar. çaqar. alışıq.

tuturğu$_{ka}$: **tutqur**. **tutraq**. **tutqar**. 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 2. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 3. təsmim. 4. ülgü. tutqur. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.

tuturqan$_{ka}$: tuqurqan. düğü. birinc.

tuturmaq$_{ka}$: duydurmaq. qandırmaq. - sənə bir söz **dudurumki** kef elə.

tuturuq : güclü od. tamdu. tamduq$_{ka}$. tamud.

tutuşan alışan: qatılqan qarılqan$_{ka}$: qanı issi.

tutuş$_{ka}$: 1. çıxış. çəkiş. savaş. dartış. 2. tutaş. tutac. uyuş. cürlaş. təvafüq. - olan ikisi **tutşdurlar**. 3. yəlim. yapışqan. çəsb.

tutuşmaq$_{ka}$: 1. tütüşmək. birbirin yaxalayıb savaşmaq. 2. doslaşmaq.

tutuşmaq$_{ka}$: girişmək. qarışmaq. ərmişmək.

tutuz$_{ka}$: buyruq. tovsiyə.

tutuzmaq$_{ka}$: buyurmaq. tovsiyə edmək.

tuvırmaq$_{ka}$: tavırmaq. qaldırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.

tuvramaq$_{ka}$: tavramaq. davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. -

tuvşatmaq: çuvşatmaq$_{ka}$. coşdurmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır **tuvşatmaq**. - sirkə qarnımı **tuvşatdı**.

tuy : **tuy$_{ka}$** tuz$_{ka}$. toy. (bax > **bodun**). bodun. boyun. boy$_{ka}$. bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm.

tuyaq : tuynaq. at tırnağı. heyvan dırnaqı.

tuyaqlı : dırnaqlı.

tuyar : - duyar kimi olmaq: **tuysuqmaq**$_{ka}$.

tuyın : pinti. sıxıntılı.

tuymaq : **duymaq**. qanmaq.

tuysuq : **duysuq**. duyar duyan kimsə. ağıllı. hissili. qanar.

tuysuqmaq : duyub qanışmaq. düşünüşmək.

tuyturmaq : duyurmaq. anlatmaq. qandırmaq.

tuyuq$_{ka}$: (**y** <> **t**) bax > **tutuq**.

tuyun$_{ka}$: **toyun$_{ka}$**. 1. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. 2. kətlərdə su bəkçi, su bəyi.

tuz : **tuz$_{ka.}$ duz**. **1**. tuy$_{ka}$ toy. (bax > **bodun**). budun. boy$_{ka}$. bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm. **2**. uzlu, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. gözəllik. - duz yeri: duz kanı: **tuzluq$_{ka}$**.

tuzaq : **tuzağ$_{ka}$ duzağ**. (< **tuq**: düğün). **1**. tutsaq. sırtmaq$_{6.}$ kəmənd. qısmaq$_{ka}$. **2**. bir çeşit quş tuzağı. saçratqu. saçrıtqu$_{ka}$. **3**. səvqili. səvqi üçün söylənən söz. - duzlu. gözəl. - əmləqıl indi **duzaq**: çaraqıl indi gözəl. - duzağı: gözəlim. - **duzağın duzağına** düşmə **duzaq**: gözəlin tələsinə düşmə gözəl. **tuzaq qurmaq**: pusmaq. anqdımaq$_{ka}$**.** anğdımaq$_{ka}$. kəminmək. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. **4**. yapqaq$_{ka.}$

tuzaqı : tuzqıya. səvqil. tuzaq.

tuzamaq: tuzlamaq.

tuzğu : **tuzuq**. **duzluq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.

tuzqıya : tuzaqı. səvqili. gözəl.

tuzqu : **duzqu$_{ka}$.** ərməğan, hədiyə.

tuzqulamaq$_{ka}$: **duzqulanmaq.** ərməğan, hədiyə edmək.

tuzqun : ərməğan.

tuzqurmaq$_{ka:}$ duzqurmaq. ərməğan vermək.

tuzlamaq: tuzamaq.

tuzluq : **duzluq**. **tuzğu. tuzuq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.

tuzsuzlanmaq: **duzsuzlanmaq**. isizlənmək$_{ka.}$ ısızlanmaq$_{ka}$. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. sırtılmaq. şuluqluq edmək.

tuzuq : **tuzğu**. **duzluq**. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.

tuzun : duzun. yumşaq. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.

tuzunqul$_{ka}$: **tuzunluq**. **tuznuluq**. **tuzluluq**. yumuşaqlıq.

tuzunluq$_{ka}$: **duznuluq**. **duzunqul**. duzluluq. yumuşaqlıq.

tü : **tü$_{ka.}$ 1**. tük. qıl. saç. rəng. at tonu. **2**. tülük$_{ka}$. boya. rəng. - nə **tülük** atdı o. - tüdəş: həmrəh. **3**. tel. - bir **tü** saç: bir tel tük.

tüb : **tüb$_{ka.}$ tüp**. dip. asıl. kök. -

tübiln$_{ka}$: tübün. tüpün. nərsənin dibliyi, çör çöpü. buğda kəsmiyi.

tüblü$_{ka}$: tüplü. qəbir. - **tüplüyə** dol: gora bat.

tüblüq$_{ka}$: köklü. əsalətli.

tübün : tüpün. hər nərsənin təki. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi.

tübün$_{ka}$: tüpün. hər nərsənin təki. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi.

tübünləmək : (**bit** < met > **tib**) **bütünləmək** dibin aramaq. dibləmək. araştırmaq.

tüdə$_{ka}$: **düdə**. topluq. əğrim. imrəm. tuka. yığım$_{ka}$. yığın. kümə. koma. püştə. yığılmış nə. izdiham.

tüdəş$_{ka}$: **tüləş**. **türəş**. **1**. qıldaş. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş. **2**. **tülüş**. tükləri boyaş, bir rəngdən. **3**. həmrəh.

tüdüq : tütək. toqurqa$_{ka}$. boru. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziy.

tüfək$_{ka}$: bax > **tüvək**.

tüğün : **düğün**. qadaq. çətin. zor.

tüq : <> **tuq**. **dük**. **1**. yumruq. dük. - **dük urmaq**: yumruqlamaq. **2**. yığın. **1**. şu qədər. birkaç - **düq** miŋ: neçə min. - **bir tüq**: bir yığın. bir çox.

- **duq** min: neçə min.

- **tuq min** yarmaq: bir çoxlu para.

- tükün boyası: **tülük**: tükə ilişik (mərbut) nərsələr.

- bu at nə **tülük**: bu atın rəngi (tükünün rəngi) nə?.

- **tüdəş**: **tülüş**: tükləri boyaş, bir rəngdən.

- **tüq urmaq**: yumruğu ilə yavaşçavurmaq·i.

tüqan : **tükan** qapıt$_{ka.}$ kəpit. saku.

tüqə$_{ka}$: **tügə. düğə**. **1**. **tükə**. son. **2**. **tingə**. iki yaşına girmiş dana.

tüqəq : **tükək**$_{ka}$. **tüqrək**. (< **tüq**). düğün. halqa. yük yüklətilirkən yükü sıxıştırmaya yarayan, ipə taxılan halqa, ipin ucuna vurulan düğün.

tüqəl$_{ka}$. : **tükəl**. **tüqlə**. **1**. tamam. bütün. kamil. - **tükəl** kişi. - **tükəl** qadın. - **tükəl** bilgə. **2**. büsbütün. yerli dibli. - **tükəlin** al. - **tükəl** candan düşdü. - **tükəl** qapdı. **3**. sayacın, sayın topu. hesabın cəmi.

tüqəmək$_{ka}$: **tükəmək**. **tüggəmək**. **1**. bitmək. tükənmək. qurtulmaq. - işim **tükdi**: bitdi. **2**. # yetmək. görmək. kafi olmaq. kifayət edmək. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. - aş qamuğa tükədi. - bu yarmaq ikigünlük yeməyi **tükəməz**: qapsayamaz, yetməz.

tüqənmək: **tükənmək**. alqınmaq$_{ka.}$ bitmək. yox olmaq. məhvolmaq. tükəmək$_{ka}$. yetmək. kifâyət edmək.

tüqətmək$_{ka}$: tükətmək. bitirmək.

tüqətmək$_{ka}$: bitirmək.

tüqlə : bax > **tüqəl.**

tüqləmək$_{ka}$: dükləmək. yumruqlamaq.

tüqlü : **tüklü**. tülük$_{ka.}$ - **tülük** yatım: içi tük döşək, yayqı.

tüqlük$_{ka}$: **tüqqül**. **tüqül**. (< **tüq**: qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə.

tüqlünmək$_{ka}$: düğümlənmək. düğülmək.

tüqlüşmək$_{ka}$: **tüqqüşmək**$_{ka}$. birbiriylə düğümlənmək.

tüqmə$_{ka}$: **tükmə**$_{ka}$ düğmə. boqmaq$_{ka}$.

tüqmək$_{ka}$: düğmək. düğümləmək. bağlamaq.

tüqmələnmək: **düğmələnmək**. tüvşəmək. tüqşəmək. tamuclanmaq. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tüqmələnmək$_{ka}$: düğmələnmək. ilgələnmək.

tüqnəmək$_{ka}$: yara dağlamaq, düğümləmək.

tüqrük : **tükrük**. sutuq. suduq$_{ka}$.

tüqrüşmək: türüşmək$_{ka.}$ dürüşmək. dürməkləmək.

tüqsin$_{ka}$: **tüksin**$_{ka}$ **1**. dört qöşəli düğümlənən bir çeşit düğüm. **2**. xalqtan olup handan üç qat aşağı bulunan kişi.

tüqşəmək: tüvşəmək. düğmələnmək. tamuclanmaq. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.

tüqü tüqü: **tükü tükü**$_{ka}$. köpək küçüyü çağırmağa deyilən söz.

tüqü : düyü. qurunc$_{6}$. birinc.

tüqül : **tüqlü. tüqqül**. (< **tüq**: qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə.

tüqülqən$_{ka}$: **tüqqülən**. duğünlənən. çatılan.

tüqülmək: tüggülmək. düğümlənmək. tıxılmaq. girlənmək. - aş boğazda **tügüldi**.

tüqümləmək: **düğümləmək**. çiqlətmək. çıqrıtmaq$_{ka}$. çiqinlətmək. əzib, döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək.

tüqün$_{ka}$: **tükün**$_{ka.}$ **düğün**. **1**. tökün. dağlama. dağ döğün. **2**. il$_{ka.}$ **3**. tuqun. çimri. çinis. **4**. cadu. **5**. düğüm. dağlama. dağ döğün.

tüqünləmək : **düğünləmək**. tuğlamaq$_{ka.}$ bağlamaq. qapatmaq. çiqtərmək$_{ka}$. sıxışdırmaq:

tüqünmək$_{ka}$: düğümlənmək. turulmaq$_{ka}$. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. usanmaq. bıqmaq. bezmək.

tüqürmək$_{ka}$: **tükürmək**. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq$_{ka}$. sudmaq. sutmaq. suztürmək. tüpürmək. tüpürmək. sağurmaq$_{ka}$. sudmaq. sutmaq$_{ka}$. sudturmaq$_{ka.}$ sutturmaq. suzmaq. sudramaq. süzmək. tüpürmək. sağurmaq. sudımaq. suzımaq. - **tükürtmək**: sutturmaq. **sudturmaq**$_{ka}$.

tüqüşmək$_{ka}$: düğümlətmək.

tüqüz$_{ka}$: **tüküz**$_{ka.}$ **təküz**. atın alnındaki axıtma·. - - **tilqüz** at. alnında ağı olan at.

tül : tor. (< **tuğ**). pərdə örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı.

tüləkka : **1**. ağzı qırıq saxsı. təsti. **2**. tük dəğişmə töktükləri sırası. qoyun qırxımı. - **tülək yılxı**. tükün tökən heyvan.

tüləməkka : **tülgəmək**. tükünü tökmək. - at **tülədi**.

tüləş : **tüdəşka**. **türəş**. qıldaş. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

tülətməkka: **dölətmək**. **1**. quzulatmaq. doğurtmaq. **1**. yükün açdırmaq. ödətmək.

tülfir : **tülvirka**. qəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tülükka : **1**. tüklü. - tülük yatım: içi tük döşək, yayqı. **2**. tüka. boya. rəng. - nə **tülük** atdı o. **3**. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy. təhər. qılıq. davraş. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi. - nə **tülük** kişidi. **3**. tükün boyası. tükə ilişik (mərbut) nərsələr. - bu at nə **tülük**: bu atın rəngi (tükünün rəngi) nə?. **4**. məxməlli. məxməri. - **tülük yasım**: tüklü, pürüzlü, döşək.

- tülüq yadımka: tüklü yayqı, halı.

- tülüq ərüqka: aftalı.

- tülkü üzümü: şuqluka.

tülüş : türüş. türdəş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birbirinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins. - **tülüş** kişilər.

tülvirka : **tülfir**. qəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tüm : **tümka**. **düm**. **tum**. "teyxa. bütün. tinik6" anlamında, söz bərkidici ilgəc. - **tüm** qara. - **tüm** doru. **düm** ağ. - **tüm tüz**: düm düz. suvlanğka. düz. samqaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

tüməkka : bağlamaq. - **tü** ağzın. - qapını **tü**.

tümənka : hər nəyi çoxu. - **tümən** türlük sözlədi: bollu, qollu nərsədən qonuşdu. hər qıl sözlər, türlü tümən sözlədi. - **tümən tümən**. bək çox. - **tümən** minq: min kərə min. - tümən minğ yarmaq: bir milyon para.

tümiləməkka: **1**. tümilənmək. timbildəmək. səkərək qoşmaq. **2**. dobalaqlamaq.

tümrüqka : dümrük. qaval. çıldırma6. dəf.

tümsəka : (uca hündür yer). tumas. tomas. minbər.

tümüləmək : qatıb qarışdırmaq. şıllaqlamaq.

tün : **tünka**. gecə. - **tünlə** belə basdıq: hicuma keçdik.

tünək : **1**. daxili. şəxsi. xisusi. **2**. tinlan. tınlan. zindan. qamağ6. dusdax.

tünəkka : tutsaq. türmə. həpisxana. zindan.

tünəməkka: gecələmək.

tünər : **tünərikka**. **1**. qarnqulu yer. sin. qəbir. - **tünərikə** batmış: ölmüş. **2**. <> **toranıq**.

tünərikka : **tünər**. **1**. qarnqulu yer. qaranlıq. sin. qəbir. məzar. - **tünərikə** batmış: ölmüş. **2**. <> **toranıq**.

tünərməkka : qaranlamaq. qararmaq. gecəlmək.

tünətmək$_{ka}$: qecələtmək.

tünq : **tünğ**. qumqan$_{ka.}$ su qabı. qumquma.

tünqitmək: **tünğitmək**$_{ka}$. **tünğütmək**. **1**. dönqitmək. tənqitmək. döndərmək. munqitmək. **2**. əğmək. yuxarıya doğru yüksəltmək.

tünqlüq : **tünğlüq**$_{ka}$. pəncərə. ocaq. baca kimi evdəki dəliklər.

tünqşü : **tünğşü**$_{ka}$. tünğüş. tünüş (< **tün**). şəmdan.

tünqü : **tünğü**. tüngür$_{ka}$. dünür. düğün (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünqür : **tüngür$_{ka}$**. tüngü. dünür. düğün. (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünqürləmək$_{ka}$: **tünğürləmək**$_{ka}$. **dünürləmək**. birini kəndinə dünür, qohum saymaq. dünürlüğə alı edmək.

tünqürlənmək$_{ka}$: **tünğürlənmək**$_{ka}$. kəndini birinə dünür salmaq.

tünqüş : **tünğüş**. tünğşü$_{ka.}$ tünüş. (< **tün**). şəmdan.

tünqüşmək$_{ka}$: **tünğüşmək**$_{ka}$. baş əğmək. tünğütmək.

tünqütmək: **tünğütmək**. **tünğitmək**$_{ka}$**.** əğmək.

tünlə$_{ka}$: qecələyin.

tünmək : tonmaq$_{ka.}$ donmaq. tunmaq$_{ka}$. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tünmək : **tunmaq**$_{ka}$. **donmaq**. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq. - göy **tündi**: buğlandı. bulutlandı. - qapı **tündü**. - art **tündü**: gədik qapandı.

tünür : dünür. tüngür$_{ka}$. tüngü. düğün (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.

tünürlər : **dünürlər**. qayınboyun. yaxınlar. tayfauruq. tayfatırıq.

tünüş : tünğşü$_{ka.}$ tünğüş. (< **tün**). şəmdan.

tüp : **tüp**$_{ka}$ tüb. dib. əsl. kök. dip. təməl. hərhanki bir şeyin əsli. kökü. insanın aslı·.

tüpçil$_{ka}$: tufan. ağır külək, yel. tipisi çox olan yer.

tüpən : şığırıb, fışqırıb təpən, dələn. - göy **tüpən**: göy dələn. - **çərik** tüpən: səf qıran, sındıran. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.

tüpi$_{ka}$: (< **tüypi**. tüpürmək). **1**. tipi. külək. tufan. - qalın bulutu **tüpi** sürər: ağır yel ağır bulutu sürər. - tüpi odu **yalturdi**. **2**. türpilmiş. kəsik. biçik. qıssa. güdə. - boyu **tüpi** ər: külə ər. **3**. girdə mirdə. güdə. külə. - boyu **tüpi** kişi.

tüpirmək$_{ka}$: yel əsərək toprağı savurtmaq.

tüpkərmək$_{ka}$: dipləmək. kökdən incələmək. araştırmaq. izinə düşmək.

tüpləmək$_{ka}$: dipləmək. kökdən aramaq.

tüpləşmək$_{ka}$: dibləşmək. dipləşmək. dibin çıxarmaq. kökün araştırmaq. təhqiq edmək.

tüplətmək$_{ka}$: aratmaq. diblətmək. diplətmək. dibin çıxattırmaq. kökün araştıtmaq. təhqiq etdirmək.

tüpli$_{ka}$: əsalətl. - **tüplü yıldızlı**: asalətli. köklü.

tüplümək$_{ka:}$ dəlmək. tüblümək.

tüplünmək$_{ka:}$ dəlinmək. tübülmək. tüpülmək. - duvar **tüplündü**. - başım (bəxdim) çönüb **tüplünür**.

tüprətmək$_{ka}$: **topratmaq**. **toprağın**. **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir şeyi yerindən qurutmaq, yox edmək. topratmaq.

tüprətmək$_{ka}$: **topratmaq**$_{ka}$. **töprətmək**. 1. **toprağın** çıxartmaq. yeri qurutasıya dək otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. 2. nərsəni **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir şeyi yerindən qurutmaq, yox edmək. topratmaq.

tüpü$_{ka}$: **təpə**. 1. başının üst yanı. - dağ **tüpüsü**. 2. baş kasası.

tüpüləmək$_{ka}$: təpələmək. təpəsinə vurmaq.

tüpülmək$_{ka}$: dəlinmək. tübülmək. tüplümək.

tüpün : tübün. hər nərsənin təki. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi. - **tüpünlük tarıq**$_{ka}$: sap samanı çox olan buğda.

tüpür : tozlu yel. tufan.

tüpürcək: 1. süzük. suzuq. ağız suyu. 2. tufanlı çətin durum.

tüpürmək$_{ka}$: 1. boşaltmaq. savurmaq. atmaq. - tatıq gözrə tikan **tüprə**: tatı gözündən vur. 2. tükürmək. sutmaq$_{ka}$. süzmək. süztürmək. suzımaq. sağurmaq. sudımaq. sudmaq. sutmaq. sutturmaq$_{ka}$. suğturmaq$_{ka}$. sağurmaq$_{ka}$. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq$_{ka}$. suztürmək. tükürmək. sutturmaq$_{ka}$. sotturmaq. sutmaq. suzmaq. sudramaq. su atmaq. 3. tufan əsmək. yel əsmək. - tutuşmasa düzəlməz, tüpürməsə açılmaz.

tür : **tor**. **tur**: 1. ayrılmış tikələrin hər biri. tülük. türlük. qılıq. qıl. xuy. təhər. cür. çür. - nə tülük kişidi. - türpü: kəsən. ayıran. - çeşit. aryı olna nələr. - **türmə**: qıraqdan, başqalardan ayrılmış yer. - **türpi**: başqa, ayrı bir şeyin, başqası nəyə yapışması. 2. oyma. uyma. müqəllid. peyrov. 3. maavin. 4. dana. - turma: tırp. - **turqun**: çevrədən kəsilin, ayrılmış. birkə. - **durqun** su. - **durqun** el. - durqun: yığma. qıraq, ayrı olmayan nə. doğma. - **turqu**: ayrıq. pərdə. çəkinmə. həya. utanma. - turlaq: torlaq: cılız. ayrıq. arıq. - törpik: qırıb yolan. qoğra. qoğara. torağa.

türbünləmək: bunlanmaq$_{ka.}$ tək tük edmək. nərsəni araştırmaq.

türçıtmaq$_{ka}$: durcıtmaq. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək.

türəş : **tüdəş**$_{ka}$. **tüləş**. qıldaş. bir türdən, qıldan, qılıqdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

türgək$_{ka}$: torba. buxca.

türi$_{ka}$: **türü**. **1**. kəkrə. **2**. xuyu sərt olan.

türkək$_{ka}$: **türkək**$_{ka}$. türkəm. bürgək. buxca. - **türkək** yığmaq: buxca yığmaq, lülələmək.

türkəklənmək$_{ka}$: **türkəklənmək**$_{ka}$. **dürkəklənmək**$_{ka.}$ dürüləmək. dürməkləmək. buxcaya sarılmaq.

türq : **türk**$_{ka}$. olqun. olquş. kamil. tam. bir şeyin ən güclü, sağlam durumu, çağı.

- **türk** güyəş odı: gün ortası.
- **türk** üzüm odı: üzümün olqunluq çağı.
- **türk** qora odı: qora pişən.
- **türk** igit. gənclik çağının ortasında, tam yetgin, güclü olan çağı.
- **türksüz** tat olmaz, börksüz baş olmaz.
- **türk** süsi atlandı**.**

türqəm : **türkəm**. türkək$_{ka.}$ bürgək. buxca.

türqən : **türkən**. **türkün**. . **1**. birini çevrəyən el, qohum, tanış. **2**. qurum. təşgilat.

türqləmək: **türkləmək**$_{ka}$. türklərdən saymaq.

türqün : **türkün**. **türkən**. **1**. birini çevrəyən el, qohum, tanış. **2**. qurum. təşgilat. **3**. törkün. tərkin. tərnik. tərnək$_{ka}$ tirkin. millət

türqün : **türkün**$_{ka}$. **dərgün**. **1**. toplaşma, yığışma yeri. elin toplaşan yeri. **2**. dədəlik evi. - qız **türkünə** gəldi: qız dədəlik evinə gəldi.

türqünlənmək$_{ka}$: **türkünlənmək**$_{ka}$. kəndini bir yerdən saymaq. o yeri kəndinin sayıb oturmaq. malikiyyət duymaq. - qonağa üz versən, türkünər. - öz eviz kimi türkünün. türkünün. yad əsgər, toprağında türkünməsin.

türlük$_{ka}$: türlü. tülük. tür. cür. qılıq. qıl. xuy. təhər. - kaç **türlük**: neçə cürlük. - kaç **türlük** söz söylədilər: hər cürə söz dedilər. - dəğmə **türlü** çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı. - **dəğmə** türlük iğ iğlədi: hər cürə xəstəlik tutdtu.

türlünmək$_{ka}$: dürülmək. bükülmək. yığılmaq.

türman : (< **türk**: arın. xalis + **man**). çin. tey, lap arın, duru, xalis. düz. türkəsara. yaxcı. - **türkman** qızılı kültəsi: doğru, xalis qızıl parçası. - **türkman** qardaşım: qardaşlığında doğru olan. - **türkman** söz: doğru söz. - sözün **türkmanı** belədir ki. - **türkman** yol: doğru yol.

türmə :tünək$_{ka}$. tutsaq. həpisxana. zindan.

türmək$_{ka}$: **dürmək**. **1**. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. qalbuz$_{ka}$. **2**. dürmək. burmaq. - bitik **türmək**: kitab bağlamaq.

türməkləmək: **dürməkləmək**. 1. talqışmaq$_{ka.}$ bükmək. yüyələmək. lülələmək. 2. türüşmək$_{ka.}$ tüqrüşmək. dürüşmək.

türpilmiş : tüpı. kəsik. biçik. qıssa. güdə.

türtmək$_{ka}$: sürtmək. sıvamaq. çalmaq.

türtük : dürtük. türtüş. sürtük. sırtıq. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

türtülmək$_{ka}$: **dürtülmək**. (**t** <> **s**) sürtülmək. sürulmək. - kürküm ona **türtülür**.

türtünmək$_{ka}$: **dürtünmək**. sürünrnək. sürtünmək. - yarama yağ **dürtün**: sürt.

türtüş : türtük. dürtük. sürtük. sırtıq. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

türtüşmək$_{ka}$: **dürtüşmək**$_{ka.}$ sürtüşmək. sürmək. - qoğuşa yağ **dürtüş**: dəriyə yağ sürt.

türü$_{ka}$: kəkrə. gəs. buruşturan.

türül : dürül. turba. durba. boru. yoğun lülə.

türülmək$_{ka}$: dürülmək. burulmaq. curlanmaq. düzəlmək. - bitik **türüldü**.

türümək$_{ka}$: toplanmaq. turmaq.

türünmək$_{ka}$: dürünmək. törünmək. törəmək. dürmək. bağlamaq. yazmaq. - o kitab **türündü**: kitab bağladı, yazdı. tədvin edmək.

türüst : **dürüst**. < > **düzürt**. bütün$_{ka}$. doğru. düz. səhih.

türüş : tülüş. türdəş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birbirinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins.

türüşmək$_{ka}$: tüqrüşmək. dürüşmək. dürməkləmək. - bitik **türüşmək**: tumar bürkmək.

türütmək$_{ka}$. : **törütmək**. **törətmək**. **durutmaq**. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq.

tüs tüs urmaq$_{ka}$: tap tap vurmaq.

tüsü$_{ka}$: tüşü (1 < **tüşmək**: tuşlanmaq. uyğun, yarar gəlmək. 2 < **düzümək**: düz gəlmək, yanıt, qanıt vermək). 3 < **tutsu**. tutsumaq. tutmaq. duzu. 4 < **tuzu**. **duzuqmaq**: artut, ərməğan, vergi salmaq) asın. ilac. şifa. mənfəət. fayda.

tüsüqmək$_{ka}$: tusuqmaq. iyi gəlmək. yaraşmaq. faydası olmaq. - bu ot mənə **tosuqtu**.

tüsül : yararlı. asıq. faydalı.

tüsülmək$_{ka}$: **tusu bolmaq**$_{ka}$. yaramaq. fayda vermək. - yaramaq. fayda vermək.

tüş : **tüş**$_{ka}$ **düş**. (**düşmək**). 1. əğlək. duraq. 2. düşərgə. yolçuluqda qonulacaq, dinlənilәcək yer. 3. hotel. 4. - **düş çağı** { 1. günorta. 2. istirahat çağı. }. **- tüş ödi**$_{ka}$: qonulacaq zaman. quşluq vaxti. 5. düş. yuxu. - **düş azması**: yuxuda üz verən şeytanlıq. **tüş görmək**: tüşəmək$_{ka}$. 6. - **tüş qılmaq**$_{ka}$: enmək. toplanmaq. - tuş qılmaq. tilşlənmək. 7. **düş**. (dinlənmək üçün) düşmək, qonmaq işi. dincəlmə. ıstirahat. **- tüşlük ödi**$_{ka}$:

düşmə, qonma, oturma, istirahat çağı. **8**. < met > **şüt**. düşmək, salınmaq. **9**. in. il$_{ka}$. en. - atdan **il**.

- **düşü azmaq**: tüşəmək$_{ka.}$ düş görmək. cinub olmaq.

- tüş yorıqı: yuxu yorma.

tüşə : **düşə**. **1**. uğurlu. şanslı. **2**. düşək. düşərgə. hotel. müsafirxana.

tüşək : **1**. çırağ. şagird. işçi. **2**. düşək. düşərgə. tüşə. düşə. hotel. müsafirxana.

tüşəkləmək : çırağlığa tutmaq. işçiliyə götürmək. istixdam edmək. xitmətə almaq.

tüşəqü : **düşəqü**. **tuşaqu$_{ka}$**. **tuşaq$_{ka}$**. **döşəqu**. gişən. köstək. bukağı. buxov.

tüşəmək$_{ka}$: **1**. düş görmək. yuxu görmək. **2**. cinub olmaq. düşü azmaq.

tüşgün : **düşgün**. **1**. yetsik. yaşlı. qoca. **2**. barıqlı$_{ka}$. yerikli. melli. əğimli. vurqun. məczub.

tüşgünlük : **düşgünlük**. düşüklük. düşün. basın. zə'f.

tüşlənmək$_{ka}$: **1**. bir gediş, yol arasında dayanmaq, duraqlamaq təvəqqüf edmək. - alqın **tüşləndi**. **2**. enmək. toplanmaq. **3**. tuş qılmaq. tüş qılmaq.

tüşlük$_{ka}$: düşülücək, qonulacaq, oturulacaq, istirahat, dəmalış$_{6}$ yeri, çağı, durumu.

tüşman : yağı. yağıq$_{ka}$. yağı. yavuq yağıq: qatı düşman. - **düşmanlıq edən**: yaxıtqan. yağıtqan.

tüşman : yağı$_{ka}$.

tüşmə : **düşmə**. inmə. ilmə$_{ka}$. enmə. - atdan ilmə.

tüşmək : **1**. < met > **şütmək**. enmək. ənmək. inmək. - qar düşür: **inir. 1**. **düşmək**. ilmək$_{ka}$ enmək. inmək.

tüşrüm$_{ka}$: <> **türşüm**. tışrum. əğrilmiş ip yumağı.

tüşük$_{ka}$: **düşük**. **1**. alçaq. arso$_{ka}$. dəğərsiz şey. **2**. təmbəl. - **tüşük** kişi. **3**. işdən qüçtən qalan. haylaz. düşqün.

tüşüklük: **düşüklük**. düşgünlük. düşün. basın. zə'f.

tüşün : **düşün**. düşgünlük. düşüklük. basın. zə'f.

tüşünmə !: **düşünmə** !. sağınma !. inama !. gümana düşmə !.

tüşünmə: **düşünmə**. gənqəş$_{ka.}$ işlərdə danışma. görüşmə. tədbir.

tüşünmək$_{ka}$: **düşünmək**. anlamaq. anmaq. oylamaq. ozlamaq. xatırlamaq. yadlamaq. düşünüb umaq$_{ka.}$ anlamaq. oğqarmaq$_{ka}$. umnalmaq. güman edmək. ögünmək. döğünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək.

tüşürqü$_{ka}$: **tüşürgü$_{ka}$**. düşən, qoğuşan, tökülən, ayrılan yer. - dəğirman **tüşürgü**: dəğirman suyunun çaya savağı, tökülən ağzı.

tüşürmək$_{ka}$: **1**. tuşurmaq$_{ka.}$ qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq. **2**. bükürmək. endirmək. salmaq. endirmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan

tütək : **düdük**. **toqurqa**$_{ka}$. **doğurqa**. **toğurqa**$_{ka}$. 1. toqqura. toqra. toqar. qamış. yüyə. lülə. 2. sıbızqu$_{ka}$. sıbuzqu. bir çeşit çalqı, tütək.

tütətmək$_{ka}$: **tütitmək**$_{ka}$. tütütmək. düdlətmək. tüstüləmək. duman çıxarmaq. salmaq.

tütitmək$_{ka}$: **tütətmək**. tütütmək. düdlətmək. tüstüləmək. duman çıxarmaq. salmaq.

tütqürmək$_{ka}$: tütürmək. saldırtmaq. qışqırtmaq.

tütləşmək: bulanmaq. yoğrunmaq. qatlaşmaq.

tütsük$_{ka}$: **düdsük**. kinic. qınıc. qınac. kinli. - **dütsüq kişi**: kin çağlayan, saxlayan kişi.

tütük : **düdük**. tütək. toqurqa$_{ka}$. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi.

tütü$_{ka}$: türlü.

tütün$_{ka}$: duman.

tütünmək$_{ka}$: tutunmaq. duman tütmək.

tütürmək$_{ka}$: tütqürmək. saldırtmaq. qışqırtmaq.

tütüşmək : tutuşmaq$_{ka.}$ birbirin yaxalayıb savaşmaq

tütüşmək$_{ka}$: qavqa edmək. tutuşmaq. çəkişmək. avı yaqalamağa yardım. . - tutuşmaq.

tüvək$_{ka}$: **tüfək**. < **tüppək**$_{6}$. **toppaq**$_{6}$. **tüvgək**. tüpməyə, püfləməyə yarar qamış arac. ağacın içini oyub, yaxud yaş ağacın dallarının soyulmuş qabığın burub lülələyib, içinə saçma, güləkçə qoyub ov ayqıtı. patlanqıç. - **tüppəklə** çümçük atıladıq.

tüvişmək :təvişmək$_{ka}$. taxışmaq. taxmaq. şişə ət düzmək.

tüvişmək$_{ka}$: **təvişmək**. tüqişmək. taxışmaq. şişə ət düzmək.

tüvşə : tüqşə. düğm. tamuc. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. (> **tuşə**$_{fars}$: azıq).

tüvşəmək$_{ka}$: **tüqşəmək**. 1. düğmələnmək. tamuclanmaq. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. 2. dənər dənər tərləmək.

tüyün : **düyün**. tüqün. düğün. tuqun. çimri. çinis. -

tüz : **düz**. 1. törü. tənik. insaf. həqq. - güc eldən girsə, düz tünlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, **düz** bacadan (pəncərədən) qaçar. - **düzlüyə** biləkdə gərək, bilikdə gərək. 2. bütün$_{ka}$. doğru. dürüst. səhih. 3. əş. bir. bərabər. müsavi. - yat yağuq **düz** olmaz: yad yaxın bir değil. 4. asıl. kök. soy sop. el gün. - el tüz nətək: el oban necədir. 5. açıq yer. alanğ$_{ka}$. alan. anğıl. tüz$_{ka}$. hamar. - düz ova: alanğ yazı. 6. tüzər. düzər. yası$_{ka.}$ yassı. yasul. yapır$_{ka.}$ yapur. yapraq. yapruq. yapruş. qonu$_{ka.}$ yuşan$_{ka}$. şumal. saf. hamar. yumşaq. tənik. - **yüşən** daş: şumal daş. 7. uzlu, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. 8. bir. bərabər. - beş ərəngə düz ərməz: beş barmaq bir olmaz. - düz yer: bir yer. 9. suvlanğ$_{ka}$. düm düz. samsaf.

dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.

- **düz qaya**: üşəriq taş$_{ka.}$ yüşərik.

tüzəlmək: **düzəlmək** qalxmaq (# **üzəlmək**: üzülmək. ölmək). **1**. burulmaq. curlanmaq. türülmək$_{ka.}$ dürülmək. - bitik **türüldü**. **2**. düzəlmək. etilmək$_{ka.}$ edilmək. düzəlmək. onğulmaq$_{ka.}$ iyiləşmək. iyi olmaq. yapılmaq. yarpatmaq$_{ka}$. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək. hazırlanmaq. **3**. savmaq. savramaq$_{ka}$. sağalmaq. şifa tapmaq. **4**. yenəlmək. yenətmək$_{ka}$. yeğnilmək. sağalmaq. - baş **düzəldi**: yenitdi: sağaldı.

tüzəltmək : **düzəltmək**. toxdatmaq. toqturmaq$_{ka}$.

tüzəltmək: **düzəltmək**. **1**. bütürmək. bitirmək. doğrutmaq. **2**. durutmaq. türütmək$_{ka}$. törütmək. törətmək. yaratmaq. onarmaq. yonqamaq. **3**. qondqarmaq$_{ka}$. qöndqürmək$_{ka.}$ qondarmaq. doğrultmaq. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar ettirmək.

tüzər : **düzər**. düz. saf. hamar. düz. saf. hamar.

tüzərmək$_{ka}$: **düzərmək**. **düzəlmək**. tüzürmək. düzürmək. saflanmaq. hamarlanmaq. - yer **tüzərdi**.

tüzəşmək$_{ka}$: **düzəşmək**. **1**. bəkişmək$_{ka}$. bəküşmək. gücləşmək. sağnışmaq. cürləşmək. **2**. düzləmək. tüzüşmək.

tüzətmək$_{ka}$: toxumaq. sarımaq. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.

tüzləmək: safatmaq. yapurtmaq$_{ka}$. hamartmaq.

tüzləşmək$_{ka}$: **1**. tizişmək$_{ka.}$ düzüşmək. **2**. düzəlmək. rnüsaviləşmək. tüzlünmək. tüzülmək. **3**. yapruşmaq$_{ka}$. hamarlaşmaq.

tüzlük : **düzlük**. dostluq. arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. sədaqət.

tüzlünmək$_{ka}$: **1**. **düzlünmək** (**a** <> **ü**) dazlanmaq. **2**. tüzlinmək. tüzülmək.

tüzmək : **1**. düzəltmək. hamarlamaq. - işə başlamadan yeri **düzün**. - toprağı düzüb əkdilər. **2**. sıralamaq. sağmanlamaq. sahmanlamaq. - işlərimi **düzüb** yola çıxdım. - qocalıb daha öz işlərin **düzmmir**. - söz **düzən**: incə sözləri yığıb sıralayan. - **inci** düzən.

tüzüldürük: **düzüldürük**. tizildürüq$_{ka}$**.** bəzək üçün düzülən, taxılan taxılar.

tüzülmək: **1**. tüzlinmək. tüzlünmək. düzəlmək. tərtip, tənzim edilmək. **2**. birbiri yanında sıralmaq. arqaşmaq. cərgəşmək.

tüzürmək : **düzürmək**. **1**. tüzərmək$_{ka.}$ düzərmək. düzəlmək. saflanmaq. hamarlanmaq. - yer **tüzürdi**. **2**. düzərmək. (**ü** <> **a**) dazatmaq.

tüzüş : **düzüş**. bəkit. bəkiş. sağış. sağman (> **saman**). sahman. həncar.

tüzüşmək: tizişmək$_{ka.}$ düzləşmək.

tüzüşmək: tüzəşmək. düzləmək.

u

u : udu. ud. uyqu.

u : {<> **i**. - düzün <> dizin. }- tuzun$_{ka}$ <> tizin: elbaşı. kədxuda. - uzu <> izi: yana. tərəfə.

ubanmaq$_{ka}$: abanmaq. gizlənmək. - oğruya tay **ubanma**, görcək işdə yubanma.

uc : **1**. son. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. - **ucu** yox bir ağrıya düşdük. **2**. türklərin qaləm yaptıqları bir ağac. - **uc ağacı**: qələmlik, çəliklik, iğdəlik kimi nələr düzəldilən ağac. **3**. bir nəsnənin tükənməsi. bitməsi. ucu. qınar. kənar. - **uc el**: sınır. sınırdaki el. **4**. sırt. arqa. uca.

uca : **uca$_{ka}$**. **1**. ağız. hündür. asuq. ısuq. hündür. **2**. incə. ulac. alça. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən. **3**. arxa.

ucalıq : turq$_{ka}$**.** boy. boyut.

ucalmaq : yüksəmək$_{ka}$. uzanmaq.

uclanmaq : **1**. nərsənin ucu baş vermək, çıxmaq. **2**. uclara ayrılmaq. inşiab olmaq. - partiya **uclandı**. - ölkə birliyi **uclandı**.

ucluq : (< **uc**). **üçlük**. kələk. tələ. üç dalın başın, dəmirlə birbirinə qovuşduraraq qurulan tələ.

ucruşmaq : uçruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq. quculaşmaq.

ucuq : **uçuq**. son. bitiş. - iş **ucuğu**.

ucuqmaq : <> **uçuqmaq**.

ucunmaq: utanmaq. yaçanmaq$_{ka}$. sıxılmaq.

ucuz : **ucuz$_{ka}$**. hor. alçaq. dəğərsiz. ərsov. yüngül. kiçik$_{ka}$. qısıq. əsgik. az. həqir. - **ucuz** kişi.

ucuzlamaq : xor, alçaq görmək. korlamaq. alçatmaq. təhqir edmək. - bəy onu **ucuzladı**.

ucuzlanmaq: ucuz bulmaq. ucuz saymaq.

ucuzluq : dəğərsizlik. kiçiklik. alçaqlıq. həqarət.

uçaq : cənnət.

uçan : gəmi. iki yelkənli gəmi.

uçat : ücrət. tər$_{ka}$. müzd.

uçatçı : tərçi$_{ka.}$ muzdur.

uçqur : (şalvar) ilərsük$_{ka.}$ igərşük. bağ. bənd. tizmə$_{ka}$.

uçqurmaq : quşqurmaq. uçutmaq.

uçmaq : **uçqunmaq**. **öçmək**. **1**. gedmək. gedilmək. - ayrılmaq. qıraqlanmaq. düşmək. sönmək. yatmaq. - **uçdu** ərin öpgəsi. - tının uçsun: nəfəsin kəsilsin. - onu vurdu tinin **uçurdu**: vurub nəfəsin kəsdi. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bla sönməz. - od **uçdu**. - öpkəni **uçur**: hirsivi at. - tinin uçsun: 1. nəfəsin kəsilsin. 2. rəngin solusun. - göyə uç: havaya qalx. - quzu$_{ka}$ uçurdu: yerə saldı. - ər atdan yerə **uçdu**. - otuq, otğuc ilə **uçmaz**: od, odu söndürməz. **2**. uçmaq. cənnət.

uçruşmaq$_{ka}$: söndürmək. yatırtırmaq. - onun öpgəsin **uçruşmaq** gərək. - qızıb öpgəyib püsgürən, **uçruşur** bir gün.

uçruşmaq$_{ka}$: ucruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq. quculaşmaq.

uçuq$_{ka}$: **1**. **uçquq**$_{ka.}$ ingi. tumağu. soyux dəğmə. **2**. **ucuq**. son. bitiş. - iş **ucuğu**.

uçuqmaq: **ucuqmaq**. (**ç** <> **z**) **uzuqmaq$_{ka}$**. **1**. sonuna varmaq. sönmək. üzülmək. üzükmək. - odu uzut: uçut: üzüt: söndür. - çırax **uçdu**: yula uzdu: üzdü. söndü. keçdi. - onun qutu uçundu: üzündü. uzundu: söndü: yatdı. **2**. bitmək. - iş **uçuqdu**. **2**. çıxmaq. qırılmaq. sönmək.

uçun : **için**. səbəb bildirən bir ılgəc.

uçuran : uçurqan$_{ka}$.

uçurqan : uçuran.

uçurmaq$_{ka}$: **üçürmək**. **1**. düşürmək. yıxmaq. söndürmək. yatıtmaq. soluğunu kəsmək. - atda **uçurdu** onu. söndürmək. **2**. üsürmək. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.

uçursamaq$_{ka}$: **1**. uçurmaq istəmək. **2**. qaçırtmaq. - ağır uyni **uçursadım**.

uçurum : yar. yaran. yarqan. çuxurdan.

uçutmaq : uçqurmaq. quşqurmaq.

ud:uy

udlatmaq$_{ka}$: utlatmaq$_{ka}$: uydurmaq. arxasına düşürmək.

ufalamaq$_{ka}$: övmək$_{ka}$. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq.

ufalanmaq: uşalmaq$_{ka.}$ üşəlmək$_{ka.}$ oğulmaq. ovşamaq.

ufalanmaq: uvulmaq$_{ka.}$ əzilmək.

ufalatmaq: uvşatmaq$_{ka}$. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək. üşətmək$_{ka.}$ uşalmaq. uşatmaq. uvşatmaq.

ufut bolmaq$_{ka}$: uvutlanmaq. utanmaq.

uxaq$_{ka}$: ügək. üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.

ujeyrus : < **uqey**. **oqey**.

ujlanğ$_{ka}$: **uclanğ**. qaya kələri.

uq : **uq**$_{ka.}$ çadırın üst yanındaki köşələrdən hər biri.

uqançа$_{ka}$: oğanca. gücü yətincəyə qədər.

uqan$_{ka}$: hər şeyə qücü yetən. qadir. - **uqan tənğri**: gücü yetən tanrı.

uqar$_{ka}$: **uğar**. qarışığı olan nərsə. - **uğar at**: alnında ağ olan at.

uqarmaq : **oqımaq**$_{ka}$. **oxımaq**. **uqımaq**$_{ka}$. **1**. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**. **2**. açıqlamaq. soymaq. ifşa edmək. - gizlin işlər oldu **uqar**.

uqımaq$_{ka}$: **oxımaq**. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu**.

uqlatmaq: (**ulqat** $_{<\ met\ >}$ **uğlat**). **ulqatmaq**. **uqlatmaq**. (**d** <> **l**) **ulqalmaq**. **uqlalmaq**. çoxalmaq. böyümək. - oğlan **uğlatdı**: ulqaldı. böyüdü.

uqlıtmaq$_{ka}$: **oğlıtmaq**$_{ka}$. **oklıtmaq**$_{ka.}$ ürətmək. çoğaltmaq. yığmaq. toplamaq. - davar **oğlatan**.

uqmaq$_{ka}$: oxumaq. anlamaq. qanmaq. - hammı öz işin **uqsa**, çətinlik qalxar. - bilgə kişi tavraq **uqar**: qıvraq, tez qanar.

uqra : **uğra**. **1**. ged. var. - evə **uğra**. **2**. oğur. qabaq. uğraş. uğur.

uqraq : **oğraq**. **1**. oğraq. gediş. - işlərin **uğraqı**: gedişi. - bu **uğraqla** hara çatmaq istəyirsən. **2**. pırosə. **3**. çatılacaq yer. məqsəd. **4**. çatmaq istəyi. istək. əzm. qəsd. **5**. meyil. istək. hal. **6**. oğraq. qəsd. məqsəd. - yandı ərin **oğrağı**: olsun ki qəsdindən döndü.

uqraq : **oğraq**$_{ka}$. **oğruq**. **ovruq**. dağ yamacı. dərənin dönəməci.

uqraq : **uğraq**. **oğraq**. çox, tutçi, həmişə gedilən yer. patuq.

uqraq : **uğraq**$_{ka.}$ **oğraq**$_{ka.}$ **oğruq**. **ovruq**. dağ yamacı. dərənin dönəməci· -

uqraqlanmaq$_{ka}$: **oqrağlanmaq**. oğraq qılığına girmək.

uqraqlı$_{ka}$: **uğraqlı**. **1**. istəkli. uğramaq, çatmaq istəkli. **2**. meyilli. - siz bu ikisindən birinə, hançına **uğraqlısız**. - **uğraq** qalmadı daha. - mən sənə **uğraqlı**, sən mənə **uğraqlı**. **3**. hallı durumlu.

uqraqlıq$_{ka}$: **oqraqsıq**$_{ka}$. uğramaqlı olan.

uqraqsıq$_{ka}$: **oqraqlıq**$_{ka}$. uğraq dəğərli olan.

uqraquçı$_{ka}$: uğrayan. uğrayıcı.

uqralmaq: **oğralmaq**. yoluxmaq. keçmək. çatmaq. - bu yerlərə **uğralın**. - **uğraldığın** çağda çox keməyib.

uqramaq : yügrəmək. yügürmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm.

uqramaq$_{ka}$: **oğramaq**$_{ka}$. **1**. uğramaq. **2**. kişnəmək. xomurdanmaq.

uqramsınmaq: **uğramsınmaq**. meyilllənmək. nərsiyə çəkilmək, dartılmaq.

uqramsınmaq$_{ka}$: uğrarı yazmaq (görünmək).

uqranılmaq$_{ka}$: uğralmaq$_{ka.}$

uqraş : **uğraş**. **oğraş**. qabağa çıxan, gələn. - **oğraşın** iyi olsun.

uqraşmaq$_{ka}$: **oqraşmaq**$_{ka.}$ **oğraşmaq**$_{ka}$**.** 1. uğraşmaq. üzbəüz olmaq. - iki yağı **uğraşdı**. 2. **oxraşmaq**. **oxruşmaq**. çağrışmaq. - quşlar birbirlərin **oqruşdular**. - sevgililər birbirni **oqruşdular**. 3. **oxraşmaq**. **oxruşmaq**. çağrışmaq. - quşlar birbirlərin **oqruşdular**. - sevgililər birbirni **oqruşdular**.

uqratacı$_{ka}$: **oğratacı**$_{ka}$. uğrayan. uğrayıcı· oqrağı dilək, niyət.

uqratmaq: **oğratmaq**$_{ka}$. **oğraştırmaq**. **uğraştırmaq**. 1. göndərmək. - bunu ora **oğrat**. - **oğrattığız** şeylər dərdə dəymədi. - **uğratmaqla** bitmir işlər, yerində, gərək olur kişilər. 2. **oyalamaq**. **uyalamaq**. məşqul edmək.

uqrayan: **uğrayan**. oqraqan$_{ka}$ - yar diyarına **uğrayan** yollar.

uqrəş : **uğrəş**. **oqraş**. işlik. işə qoyulmuş. məşqul. məful.

uqru : - uğur bolsa, **uğru** doğar.

uqruq$_{ka}$: **oqruq**. **ovruq**. 1. nərsənin oğulan, açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri. boğum. buruq. - qəmiklərin **oğruqu**. - dağ oğruqu: dağ beli. 2. axıq, əğrik yer. - dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı. 3. ətək. bitiş. - çaylar dağın başından, **oğruqundan** axar. 4. kəmənt.

uqsamaq$_{ka}$: **oxsamaq**. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin püfün **oxsamalıyıq**. - **uqsamadan** açılmaz. - bir işi, sözü **oxsamaq**: bilsəmək. bilmək istəmək.

uqsar : **öqsər. oqsar. övsər. avsar.** (< **oq. uq. ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**$_{fars}$).

uqturmaq$_{ka}$: oqturmaq. oxturmaq. anlatmaq. - sözün nədi **oxtur** görüm. - öz söznü işarəylə **oxturdu**. -

uqu$_{ka}$: oku. oxu. anlayı.

uqulcuq$_{ka}$: **oğulcuq**. yatın$_4$. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı. uşaqlıq$_2$. analıq$_7$. tuxumluq. ana rahmi.

uqul$_{ka}$: **uğul**. **oğul**. cocuq. uşaq. gənc.

uqulmaq$_{ka}$: **oxulmaq**. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşılmaq. - sözün içi, çindən **oxulldu**.

uqumaq: oxumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. sindirmək. sinitmək.

uqur : **uğur**. **oqur**$_{ka}$. **oğur**. 1. çağ. - bu **uğur**, qurd uluğu: indi ulamağ çağıdı (qur kimi). 2. bərəkət. devlət. xeyir. **- uğur yol.** - **uğurlu kölə**: qutluq teqin$_{ka}$. 3. şans. bəxd. - yava eyi qoşulsa, **uğur** qeyrət tökülər. - uğur bolsa, oğru doğar. **- uqurluq ış**$_{ka:}$ **oğurluq ış**$_{ka}$. **uğurlu ış**$_{ka}$. {1. vaxtında, yerində yapılan. 2. qarşılıq, əvaz olan}. 4. hazır. - **uğur çağı**: hazırlıq zamanı. **- uğür qılınmaq**: tərtip edilmək. qoşulmaq$_{ka}$. hazırlanmaq. 5. imkan. fürsət. bir işdə imkan. fırsat. uyqun. oyqun. kölgə. kömək. devlət. bəxd. uğur. bərəkət. devlət. **- oqur bolmaq**$_{ka}$: yol uğurlu, xeyirli olmaq. - bəy **uğrunda** işim yetildi: işim alındı. - **oqur bulmaq**$_{ka}$: firsət, şans

tapmaq. - **uğur ərməs**: uyqun çağ deyil. - **uğur** bulsan oğurla. **5**. dəğiş. qarşılıq. əvəz. - buna uğur: buna əvəz. - bu ona uğur ola bilməz: bu ona dəğiş, əvəz ola bilməz. - uğurunda beş tümən ver: əvəzində. **6**. vaxt. zaman. - gün batan **uğur**. - **uğur ərməs**: vaxdı deyil. **7**. darı, buğda kimi tüm yemlik dənələrə verilən ad. - **uğurluq**: əkin ambarı. **uğurluq ər**: mal davarlı kişi. **8**. var dövlət. **9**. tan. tanğ$_{ka}$. fürsət. **10**. qabaq. uğraş. uğra. oğur.

uqurlamaq: **uğurlamaq**. **oğurlamaq**$_{ka}$. **1**. çağına, zamanına çatmaq. qarşı qarşıya durmaq. - uğurlanmış nənğ: çağı çatmış şey. **2**. nərsəni açıb bollatmaq. - gəlişmə yolların **uğurlamaq**: açıb saflamaq. **3**. bağışlamaq. ərməğan edmək. - **uğurlanmış** at. **4**. uğur xeyir diləmək. yarqamaq. arqamaq$_{ka}$. alqışlamaq. **5**. doğru çağında, vaxtında, uyqun durumda yapmaq. - işləri **uğurladıq**: gəriyi kimi yapmaq. - kim işini **uğurladı**, apardı: işini çağında (uyuqunda, menasib çağında) gördü qurtuldu. **6**. çalmaq. hırsızlıq edmək. çağın tapıb işin yapmaq. - **uğur** bulsan oğurla. - **uğur** bolsa, oğru doğar. **7**. gizlətmək. - başıvı **oğurla**.

uqurlanmaq: **uğurlanmaq**. **oğurlanmaq**. varlanmaq. bəyilmək. uğurlu olmaq. uyqunlanmaq. yağlı bərəkətli olmaq. - yol **uğurlandı**. - iş **uğurlandı**.

uqurlu : **uğurlu**. tüşə. düşə. şans.

uqurluq : **uğurluq**. **1**. çalısında. əvəzinə. - artut aldın, anunqıl\\ əyku tavar **uğurluq**: sovqat aldın isə, onun çalısında (əvəzinə) yaxı bir şey hazırla. **2**. ehsan. muyanlıq$_{ka.}$ xeyirxahlıq. **- uğurluq bolmaq**$_{ka}$: **oğurlu bolmaq**. sırasında, yerində olmaq. - **uqurluq iş**$_{ka}$: **uğurluq iş**$_{ka}$. **oğurlu iş**$_{ka}$. {1. vaxtında, yerində yapılan. 2. qarşılıq. əvəzlıq olan iş}.

uqurluq : **uğurluq**.

uqurma : **uğurma**. təgirmək$_{ka.}$ dəvə köçəbəsi.

uquş : **uğuş. oğuş**. **1**. qohum. - **uğuşlar** yığıldılar. **2**. soy. tayfa. el. - hançı **oğuşdandı**: hançı soydandı. **3**. ağıllı. fikili. bilik. zirək. **- öğuşlu** ər: bilgin, zirək kişi.

uquşlanmaq: **uğuşlanmaq$_{ka}$. oquşlanmaq**$_{ka}$. **uquşlanmaq**$_{ka}$. tayfa tırıq yiyəsi olmaq. ellənmək.

uquşlu$_{ka}$: **oğuşlu**. qohumlu. tayfalı. elli. - **uğuşlu kişi**: tayfa tırıqlı ər.

uquşluq$_{ka}$: anlayış. qanış. öğrəniş. biliş.

uquşmaq$_{ka}$: **oxuşmaq**. anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldırıya keçdilər. - **oxuyub**, **oxuşmadan** iş bitməz.

uqut$_{ka}$: **uğut**. **1**. yoğrulmuş, yoğunlanmış, qatlaşmış, qatışmış nərsə. xəmir. **2**. oğut. uyut. həya. **3**. içgi yapılan bir çeşit xəmir.

uquvsuz : bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz.

ul : **ul**$_{ka}$ ol. kök. dək. bek. bey. pey. təməl. him. - ev **ulı**. - dam **ulı**: duvar himi. - yaşam ulı. - **ulun** sökdü, evin yaxdı. - **ulun** bilsə, yolun bilər. -

ula : **ula**$_{ka}$. **1**. qırda. bəlgə. əlamət. **2**. iz. əlamət. - ula olsa yol azmaz, biliq olsa söz yazmaz. **3**. çat. ged. dəğ. - ora bir **ula** gəl. - **yağuq** ul**a**maq: sileyi rəhm edmək.

ulac : alça. incə. uca. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən.

ulaq : **ulaq**$_{ka}$ **1**. vəslət. - ayrı düşdüm **ulağından**. **2**. peyk. qasid. **3**. yama. paltar yaması. **3**. sələk. yumuş. yola. sam. saf.

ulaqa$_{ka}$: ulqa. savaş atı.

ulaqu : **ulağu**$_{ka}$. yamaqlıq. bir nəyə ulanan nəsnə.

ulan : **1**. rəbt. vəsl. vasitə. **2**. elçi. **3**. davər.

ulanmaq$_{ka}$: vasitə olmaq.

ular$_{ka}$: **yular**. kəklik. - **ularlıq**$_{ka}$: kəklikli yer.

ulas qöz$_{ka}$: süzqün, xumar, yaxışıqlı qöz.

ulaşmaq$_{ka}$: əkləşmək. ulaşmaq. buluşmaq. bitişmək.

ulaşmış :yürqəyək**.**

ulaştırmaq: tapçurmaq$_{ka.}$ tapşırmaq. təslim edmək.

ulat : bağla. yapla. vəsl elə. - ip **ulat**: ip at. ip **bağla**.

ulatmaq$_{ka}$: uzatmaq. çatdırmaq. - ipi **ulat** quyuya.

ulatu$_{ka}$: yanda, cibdə götürülən kiçik parça. dəsmal. - cib **ulatu**: cib dəsmalı. - əl **ulatu**: əl dəsmalı. - yan **ulatu**: yan dəsmalı.

uldanğ$_{ka}$: **oldanğ**. ayaqqabın altı, tabanı.

uldanğ$_{ka}$: **oldanğ**$_{ka}$. başmğın altı, dabanı.

ulıqu$_{ka}$: uluyacaq zaman.

ulımaq$_{ka}$: ulumaq.

ulınc$_{ka}$: qıvrımlı, əğri büğrü, büküntülü, dolaşıq nərsə. - **ulınç yol**$_{ka}$: qıvrımlı yol. büklü yol.

ulınmaq$_{ka}$: **ulunmaq**. usanmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq. - bu işdən **ulındım** artıq. - qarın sancısından **ulınub tolqandı**: burulub bükülmək, qıvrılmaq.

ulışmaq$_{ka}$: ulaşmaq.

ulıtqan$_{ka}$: ulutan.

ulıtqan$_{ka}$: çox ulutan.

ulıtmaq : ulutmaq.

ulqa : ulaqa$_{ka.}$ savaş atı.

ulqadmaq: ulqatmaq. böyümək. ululmaq.

ulqatmaq: (**uğlat** $_{<met>}$ **ulqat**). **uqlatmaq**. (**d** <> **l**) **ulqalmaq**. **uqlalmaq**. çoxalmaq. böyümək. - oğlan uğlatdı: ulqaldı. böyüdü.

ulqatmaq: böyütmək. - ölkənin sınırların **ulqatın**. - əkin evivi ulqat.

ulqatmaq$_{ka}$: böyümək. ulqadmaq.

ulqay : **ulğay**. bulğay. bədüq$_{ka}$. (**d** < > **y** < > **z**) bəyük. bayuq. böyük. (**d** < > **z**) bəzük.

ulqaytmaq: **ulğaytmaq**. bulğaytmaq. bədütmək$_{ka}$. (**y** < > **d** < > **z**) bəyütmək. bəzütmək. bayutmaq. böyütmək. böyütmək. - uşaq **ulqattı**: böyüdü.

ullama : uluğlama. ağırlama. böyükləmə.

ullamaq : saymaq. sayınlamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq.

ulma : **ulma**$_{ka}$ **1**. küzə. çanaq. çömlək. **2**. olma. təsti. çanaq çömlək.

ulu : **uluq**$_{ka}$. böyük. yücə. - bilikligin **uluğluqa** dəğdim. - ər **uluğ** tindi: kişi için çəkdi, ağır nəfəs çəkdi.

uluq$_{ka}$: **uluğ**. **1**. yuluq. yoluq. qacamış. əsqi. yıpraq. **2**. böyük. ulu. yücə. - arıq **uluq** köçməsin. **- uluq ay**$_{ka}$: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay**$_{ka}$: ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların böyüdüğü çağ. **3**. ağır. çətin. - **uluğ** tınığ: ağır nəfəs. - **uluğ** işlər. - **uluğ** yük: ağır məsuliyyət. **4**. yaş. **5**. atın omuzbaşı. **6**. ağır. - o uluğ **tındı**: ağır nəfəs aldı.

uluqlama : **uluğlama**. ullama. ağırlama. böyükləmə.

uluqlamaq$_{ka}$: **uluğlamaq**. yücəltmək. ucaltmaq. böyükləmək. ağırlamaq. sayğamaq. hörmət qoymaq. - tanrı səni **uluqlasın**. - bəy məni **uluqladı**. - **uluğnı uluğlayan** qut bulur.

uluqlaşmaq: **uluğlaşmaq**. ağırlaşmaq. çətinləşmək. - sökəl tınığı **uluğladı**: xəstənin nəfəsi ağırlaşdı, **artaqdı**:

uluqluq$_{ka}$: **uluğluq**$_{ka}$. böyükluq. ululuq. irilik. yaşça qocalıq.

uluqsamaq$_{ka:}$ **uluğsamaq**. bir şeyin böyüğünü istəmək. (# kiçiksəmək)

uluqu : **uluğu**. ulamağ çağı. - bu uğur, qurd **uluğu**: indi ulamağ çağıdı (qur kimi).

ululuq : **1**. böyüklüq. - **uluğluq tanqıriqa**: böyüklük onundu. **2**. əsgilik. köhnəlik. yaşlılıq.

ulun :

ulun : burul. buruq. - **ulun** iş: buruşuq iş. - **ulun** saç: fer saç. - **ulun** yol: buruqlu yol. - **ulun** boyun: dəvə boyun. **2**. ox. pay. qurə çəkməkdə atılan ox.

ulunmaq: burulmaq. burxulmaq.

ulunmaq$_{ka}$: **ulınmaq**. **1**. usanmaq. bıqmaq. **2**. burulmaq. qıvrılmaq. dolanmaq.

ulus : sərik. sırıf. sərin. çınqıraq$_{ka.}$ çınraq. çınqar. açıq.

uluş : **oluş**. **uluş**$_{ka.}$ **1**. buluş$_{ka}$. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. **2**. oluş. şəhir.

ulut : **olut**. **1**. çağ. şişman. **2**. güclü. quvvəli.

ulutan : ulıtqan$_{ka}$.

ulutmaq: burmaq. burqulamaq. - boynun **ulut**. - biləyim **ulundu**: burxuldu.

uluyacaq uğur: ulıqu$_{ka.}$

ulyan$_{ka}$: yeylən, qoxulu bir bitgi kökü.

um : **yum**. geyim. paltar. örtük. - yumləyu qaçdı: geyinib qaçdı. **- um bolmaq**$_{ka}$: qursaq pozulmaq. çox yeməkdən qursaq pozulmaq. bulanmaq·.

uma : **umay**. **umqay**. **1**. gözlər. müntəzir. - qoyma **uma**: qoyma gözlər. - qaldım **uma**: gözlər qaldım. **2**. ana. nənə. **3**. qonaq. - **uma** gəlsə, qut gəlir. - gəlsə qalı, yarlıq bulub, **yuncuq** uma, gəldür, anıq bulmuş aşıq, tutma uma: gəlsə əgər, sevgi, ehsan güdərək, umaraq, yoxsul qonaq, gətir, hazır olan aşı, umdurma onu, gözlətmə onu.

- uma gəlsə qut gəlir.

umac : **1**. amac. tapınc. hədəf. **2**. istəkli. sevgi.

umacı : umduçı$_{ka}$. dilənçi.

umaclamaq : nişanlamaq. quşlamaq$_2$ (quş qoymaq$_2$) (**t** <> **q**)$_2$ tuşlamaq.

umaq$_{ka}$: **1**. düşünmək. anlamaq. **2**. xahiş. rica.

umaq$_{ka}$: **1**. qudrəti olmaq. gücü yetmək. **2**. geciktirmək.

uman : umduc. umdac. dilənçi. yolçu$_2$.

umay : **uma**. gözlər. müntəzir. - qoyma **uma**: qoyma gözlər. - qaldım **uma**: gözlər qaldım. -

umay$_{ka}$: cüt.

umda : istəyən. mütəqazi.

umdac : umduc. uman. dilənçi. yolçu$_2$.

umduc : umdac. uman. dilənçi. yolçu$_2$.

umduçı$_{ka}$: umacı. dilənçi.

umdu$_{ka}$: istək. dilək. tamah. xahiş. təvəqqü.

umdurmaq: gözlətmə. ümid vermək.

umdurmaq$_{ka:}$ gözlətmək. bəklətmək.

umduru$_{ka}$: gözləyu. bəkləyu. gözü yolda. - qoydu məni **umduru**.

umınc : umunc. ümidvarlıq. təvəqqü.

umınc : umunc. ümidvarlıq. təvəqqü.

umqay : bax > **uma**.

umlamaq: **yumlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. - çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarışı edmək.

umma : umunc$_{ka.}$ umut etmə. ümid.

ummaq$_{ka}$: umunmaq$_{ka}$. umtunmaq. umtulmaq. umnalmaq$_{ka.}$ ümid edmək. düşünmək. güman edmək. - qoydu eli **umduru**. - qaldıq baxa **umduru**.

umna : güman.

umnalmaq$_{ka}$: ummaq. ümid edmək. düşünmək. güman edmək.

umtulmaq : umunmaq$_{ka}$. umtunmaq. ummaq.

umtunmaq: umunmaq$_{ka}$. umtulmaq. ummaq.

umulan : umunclu$_{ka}$. umutlu.

umunc : - **umunc tanrıya tut**: umudun ona bağla.

umunc tanrıya tut:: umudun ona bağla.

umunca : < **umunc ona**: umunc tanrıya. ümid onadı.

umunc$_{ka}$: umma. umut etmə. ümid.

umunclu$_{ka}$: umulan. umutlu.

umunmaq$_{ka}$: umtunmaq. umtulmaq. ummaq. - **umunmadın** sən mənə. - **umunqınan** tanrıya. - mən tanrıya **umundum**.

umurday: qəza xətanı qaytaran onqun, inanılan nə. ümüd kanı. güvənc.

umutlu : umunclu$_{ka}$. umulan.

umzuq : yumzuq. omzuq$_{ka.}$ nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

un : kimi. - süsi ot**un** oruldu: qoşunu ot **kimin** qırıldı. - ot**un** gəldi: od **kimi** gəldi.

unamaq$_{ka}$: razı olmaq. qəbul edmək.

unaşmaq$_{ka}$: onaşmaq$_{ka}$. uyuşmaq. qəbullanmaq.

unaşmaq$_{ka}$: onaşmaq$_{ka}$. uyuşmaq. qəbullənmək.

unatmaq$_{ka}$: razı edmək.

unıtqan$_{ka}$: unutan. unqutan.

unıtmaq$_{ka}$: unutmaq.

unqamuq$_{ka}$: solaq. çolaq.

unqıra : - **onqıra yatmaq** tunğra tüşmək$_{ka}$. üz üstü düşmək. üzü yumulu yatmaq.

unqıra$_{ka}$: - **onqıra yatmaq$_{ka}$** sırt üstü yatmaq. tunğra tüşmək.

unqun : onqun. öngün. ünvan.

unqutan: unıtqan$_{ka}$. unutan.

unqutmaq: unutmaq. unıtmaq$_{ka}$.

unutan : unıtqan$_{ka}$. unqutan.

unutan : yanğılqan$_{ka}$. yanılan.

unutmaq :unıtmaq$_{ka}$. unqutmaq.

unutmaq$_{ka}$: unıtmaq.

unutmış$_{ka}$: unutulmuş.

uraq : urqa$_{ka}$. ürkə. yekə.

uraqan$_{ka}$: uran. hürən. hürəgən.

uraqut$_{ka}$: qadın. avrat. arvad.

urama$_{6}$: quşaq. qurşaq. belbağ. bağ. kəmər.

uran : hürəgən. uraqan$_{ka}$: hürən.

urdı toqıdı$_{ka}$: vurdu. dövdü.

urdutal$_{ka}$: ardutal. ordutal. hamamotu.

urı qığı$_{ka}$: hay küy. qürültü. hayqırı. qıqı.

urı$_{ka}$: **1**. dərə. yol. - təriŋ urı: geniş dərə. **2**. səs. qürültü. **3**. oğul. - **urı oqlan**. ərkək cocuq.

urılamaq : şişirmək. goplamaq. - ər **urıladı**.

urımaq$_{ka}$: taxmaq. urmaq.

urışmaq$_{ka}$: vuruşmaq. uruşmaq.

urq : **urq$_{ka.}$** ip. urqan. uruq.

urqa : **urqa$_{ka}$. uraq. ürkə.** yoğun hündür, yekə nərsə, ağac.

urqaçı : dişi. - **urqaçı buta**, butalaq: tişi torum: dişi törum.

urqa$_{ka}$: böyük ağac·.

urqan : örqən$_{ka}$

urqan : urq$_{ka.}$ ip. uruq.

urqu$_{ka}$: kəndisiylə bir şeyə vurulacaq nəsnə, ayqıt.

urlamaq: hurralamaq. hurra çəkmək.

urmaq : urımaq$_{ka.}$ taxmaq.

urmaq$_{ka}$: **1**. ürimək. vurmaq. dövmək. qoymaq. yapmaq. taxmaq. **2**. otlamaq. - qoyun **urdi**: otladı. **3**. çıxmaq. - bulut **urdu**.

urra$_{ka}$: ərkəklərdə olan qasıq yarıqlığı. qavlıç·.

ursamaq$_{ka}$: vurmaq istəmək.

ursuqmaq$_{ka}$: **vurulmaq**. dövülmək. yenilmək1. yemək. - savaşa girən **ursuğar**: yiyər.

urt : **urt$_{ka}$** yurt. dəlik. - iğnə **yurdu**:. iğnə dəliyi.

uru : (< vurmaq). çarpı (< çarpmaq). sarı (< sarmaq). salı (< salmaq). örtü.

uru yazmaq$_{ka}$: vurayazmaq. dövəyazmaq·.

uruq turıq$_{ka}$: tayfa tırıq. qohum yaxın.

uruq : urq$_{ka.}$ ip. urqan.

uruq$_{ka}$: **1**. urqan. urq. uzanan nərsə. ip. **2**. dövmə. kötək. - **uruq urmaq$_{ka}$**: kötək vurmaq. **3**. dənə. tuxum. evin.

uruqlamaq$_{ka}$: (< **ur**. **uruq**) **1**. uruqun, çərdəğini (çəkirdəğini), tuxumun çıxarmaq, ayırmaq. dənələmək. - kəpəz **uruqlamaq**: pamığı qozasından ayırmaq. - ərik **uruqlamaq**. **2**. cücərtmək. gülləmək. tomurcuqlamaq. tuxuma oturtmaq.

uruqlanmaq$_{ka}$: tuxumlanmaq. döllənmək. dənə tutmaq. - əkin, tarıq, kəbəz (pambıq) **uruqlandı**. - əlçə **uruqlandı**. **-** kəpəz uruqlandı: pambıq qozalandı.

uruqlu$_{ka}$: (< **oq**. **uq**). **1**. tuxumlu. bollu. bərəkətli. **2**. soylu.

uruqluq$_{ka}$: tuxumluq. - **uruqluq** buğda. - **uruqluq yünğ$_{ka}$**: ip yapmaq üçün hazırlanmış yün. **- uruqluq altun$_{ka}$**: para *vurmaq* ötrü qızıl. **-** **uruqluq** yun: çalınmağa, əğirməyə anıt (hazır) yun.

urulamaq : **urılamaq$_{ka}$**. **1**. kəndini övmək. çox şişirmək. - kişi **urıladı**. - özün öğüb **uauladı**. **2**. urlamaq. yurlamaq. orılaşmaq. urılaşmaq. orlaşmaq. bağırmaq. səsini yüksəltmək.

urulqan : ürülqən$_{ka.}$ orulqan. şişən. qabaran.

urulmaq$_{ka}$: <> **orulmaq** <> **vurulmaq**. **1**. biçilmək. tarılmaq. dərilmək. **2**. dövülmək. **3**. qurulmaq.

urulmaq$_{ka}$: örülmək. hörülmək.

urumday$_{ka}$: bu daşla ağını etgisi gidərilər.

urunc : orunc$_{ka}$. ışıq. açaq. kəvik. rüşvət. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar.

urunmaq$_{ka}$: peşman olup vurunmaq, dövünmək, sarınmaq, örtünmək.

urunmaq$_{ka}$: tikilmək. qalxmaq.

uruş toquş$_{ka:}$ uğraşma. savaşma.

uruş$_{ka}$: urma. savaş. vuruş. vuruşma.

uruşmaq$_{ka}$: **urışmaq**$_{ka}$.

uruşmaq$_{ka}$: vuruşmaq.

urut : qurut. quru ot. (keçən yıldan qalma ot için).

us : **us**$_{ka}$ **1**. ayırd. təşxis. **2**. kərkəs quşu.

usal$_{ka}$: **uysal**. **1**. qafil. qəfil. iş bilməyən. **2**. uyaq. üzü yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. **3**. mədəni. ədəbli.

usanmaq : aymanmaq$_{ka.}$ utanmaq. çəkinmək. - o məndən bu işdə aymandı.

usanmaq: böqmək$_{ka}$.

usanmaq: turulmaq$_{ka}$. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. bıqmaq. bezmək.

usanmaq: ulınmaq$_{ka.}$ ulunmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq.

usanmaq: utanmaq. armaq.

usayuq : uyasuq. uysal. qafil.

usıtqan$_{ka}$: susatan.

usıtmaq$_{ka}$: susatmaq.

uslamaq$_{ka}$: anlamaq. xeyri şərdən ayırt edmək, təşxis vermək. - o nəyi **usladı**.

uslayu$_{ka}$: kərkəs quşu qibi.

uslu : uca. ulac. alça. yumuşaq xuylu. incə. yüküm. həlim. bilən.

usluq : uzuqluq$_{ka.}$ usuqluq. oyaqlıq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

usmaq$_{ka}$: **1**. susamaq. - yaman **usmusun**. **2**. sanmaq. - mən ayla **usdum**: mən öylə düşündüm:

usmaq$_{ka}$: susamaq.

usnatmaq$_{ka}$: bənzətmək. üsnəmək.

usta : qılavuz. yorçı**.** mahir. uz kiş. uz. əli uz əli işə yaraşıqlı. udumlu kişi.

ustalaşmaq: uzlanmaq**.**

ustun : sutun. üstə saxlayan (> **situn**$_{fars}$). dirək. ox. sırıq.

usuq uyuq: bilən bilməyən.

usuqluq : uzuqluq$_{ka.}$ oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

usuqmaq$_{ka}$: susamaq.

usuqmuş: susamış. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür.

usutan$_{ka}$: susutan. - **usutan** sıcaq. - şor çor yemək ustur. - **usutan** güyəş qapsadı.

usuz$_{ka}$: **uysuz**. yuxusuz. uykusuz. yuxlu.

uş : **uş**$_{ka}$ **1**. kimi. - axar gözüm **uş** dəniz. **2**. iştə. şimdi. elə. indi. - doğmuş günü **uş** batar. uş bura gəl. - uş gəldin. - uş geddi uş gəldi. - uş qonağ, uş qonğçı. - uş qadaan alım: ay sənin ağrın alım. - uş xuraman gəzən gözəl. - uş qıldığın doğru. - bala yoxumdu, uş verdiyim bu. **3**. heyvanı bir nəyə qurşatmaq. - hürrrr. . üş. . . üş. oxxəəəhhhhhhh. . . **4**. aqaç, dal. buynuz kimi şeylərin özü. - münğüz uşı. buynuz özü. **5**. iştə.

- uş uş: **uş uş**$_{ka}$ öqüzü suvarmaq üçün söylənən.

uşaq : yavru. töl$_{ka}$. döl. **- uşaq muşaq**: çar çarmq$_{ka.}$

uşaq$_{ka}$: **1**. kiçik. ufaq. - **uşaq** oğlan: kiçik cocuq. - **uşaq** otunq: oğraq odun. tıraşa. uşaq iş: xırda təfəq iş. - uşaq söz: yalın, köksüz, boş söz. - uşaq kişi: səfeh kişi. **2**. qoğu. dediqodu. - **uşaqçı**: qoğucu·. - **uşaq söz**. qoğu olaraq söylənən söz.

uşaqlamaq$_{ka}$: qoğlamaq. qoğaralamaq.

uşaqlıq$_{ka}$: **1**. işdə göstərilən cocuqluq. **2**. qoğuculuq. sər səffe sözlər söylənmək.

uşalamaq: uşatmaq. üşələmək. uvşatmaq$_{ka}$. ufalatmaq.

uşalmaq: üşəlmək$_{ka.}$ ufalanmaq. uvşalmaq.

uşalmaq$_{ka}$: ufalanmaq. oğulmaq. ovşamaq. üşəlmək.

uşatmaq: uşalamaq. üşələmək. uvşatmaq$_{ka}$. ufalatmaq.

uşatmaq: üşətmək$_{ka.}$ ufalatmaq. uvşatmaq.

uşatmaq$_{ka}$: uşalmaq. oğşatmaq. oğsalamaq. uvşatmaq$_{ka}$. üşəlmək. üşətmək. oğmaq. ufalatmaq. - çörək **uşat**.

uşqun : quşqulu. quşlu. öşərqən$_{ka}$. nigəran.

uşqun : **quşqun**$_{ka}$. əkşi bir çeşit dağ otu.

uşqun$_{ka}$: **ışqun**$_{ka.}$ **quşqun**$_{ka.}$

uşqurmək$_{ka}$: **1**. üşürmək. qışqırtmaq. ıslıq çalmaq. fışqalamaq. - ilan **üşgürdü**: fışqırdı. **2**. usqırmaq. xatırlamaq. - o unutmuş sözün **uşqurdu**: yadına saldı. - uşqur bir az keçən günləri. **3**. quşqurmaq. yügürmək. atılmaq. tizikmək. - iti üstümə **uşqurtdu**: quşqurtdu. **4**. nəfə salmaq. - us **üşgürsə** ölür: qara quş soluq salsa, kişni öldürür.

uşqurtmaq$_{ka:}$ **1**. xatırlatmaq. **2**. quşqurtmaq. yügürtmək. - iti üstümə **uşqurtdu**: quşqurtdu

uşun$_{ka}$: omuz başı. çiğin başı.

ut : **ud**. **uy**. **1**. həya. - çaxşaq üzrə ot bitməz, çağra ilə ut olmaz. (**ut**: üz. həya). **2**. sığır. öküz. **3**. **uy**. uyqu.

utamaq$_{ka}$: <> **ütəmək**. bax > **ütmək**.

utanan : utanqaç. uyatsılıq$_{ka}$. uysal. uyatsqıl$_{ka}$. uyaslıq. həyalı.

utananan: uyaz. həyalı.

utanc : ötüv. ötük. turqu. durqu. həya. .

utancaq : turqun$_{ka}$. durqun. çəkincək.

utandırmaq : tanlamq. tanqlatmaq. sanğlatmaq. şaşırtmaq.

utandırmaq : uvurqarmaq$_{ka}$:

utanqaç : uyatsılıq. uyatsqıl$_{ka}$. uysal. uyaslıq. utanan. həyalı. utun.

utanmaq: **1**. təvinmək$_{ka}$. təğinmək$_{ka}$. dəğinmək. tasalanmaq. sıxılmaq. **2**. qızqutlanmaq$_{ka.}$ qısqutlanmaq. suçlanmaq. özün günahlı saymaq. çəkinmək. **3**. uyazımaq$_{ka}$. usanmaq. armaq. irlənmək. ırlanmaq$_{ka}$. ərinmək. ır bulmq$_{ka}$. tərləmək. əymenmək**$_{ka}$**. çəkinmək. aymanmaq$_{ka.}$ xəcalət çəkmək. - o məndən bu işdə aymandı. - bu işlərdən **utanmazmı**, **ırlamazmı**. tərləməzmi. **4**. uyazmaq. oyazmaq. - ağız yeyir, göz utanır: uyazır.

utanmaq: uyalmaq$_{ka}$. çəkinmək.

utanmalı: ərinc$_{ka}$. arnıc. arsıq nə.

utanmaz: aykırı. tərs. inad. arğuq$_{ka}$. manqus$_{6}$. manus$_{6}$.

utatnma: turquq$_{ka}$. həyâ. şərm.

utımaq : **udımaq**. uyumaq.

utım$_{ka}$: **udım**. **uyım**. arxa sıra. ard. arxa. mütəaqib.

utlatmaq$_{ka}$: **udlatmaq$_{ka}$**. uydurmaq. arxasına düşürmək.

utluq$_{ka}$: **udluq$_{ka}$**. **uyluq**. sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.

utma : ötüş$_{ka}$. ütüş. utuş. ütmə. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

utmaq$_{ka}$: <> **ötmək**. **1**. aparmaq. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər**. **2**. ozmaq. osmaq. ötmək. uzmaq$_{ka}$. keçmək. başqasından iləri keçmək. - onun atı **ozdi**. **3**. sınqırmaq. sınrmaq. içəmək. **4**. oyunda yutmaq. oyunda ütmək. **5**. sındırmaq. yenmək. - andax əri kim **utar**: kim yenər, sındırar.

utran : ozan. uzan. aparan. qalib.

utraşmaq: **uzraşmaq**. **üzrəşmək**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**, gəngəşsiz bilik opraşur.

utru : **utru$_{ka}$ 1**. o yana. - **otru utru**: bu yan o yan. **2**. yuxarı. dik. dikə. - **utru** dur: qalx. dik dur. - **utru** durub, yağdı ona, kiş ox, çığılvar, dedim asığ əməs, sən daxı yalvar. **3**. ütrü. otra. otru. (< **üz**) üzrü. üzə. önə. qarşı. - ilan yarpuzdan qaçar, hara gedsən, yarpuz **ütrü** çıxar.

utrulanmaq$_{ka}$: **1**. üzə qalxmaq. udaqlanmaq. **2**. üz üzə gəlmək. **3**. üzüz üzə, ut uta gəlmək. qarşılanmaq.

utrunmaq$_{ka}$: otrunmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. yönəlmək.

utruşmaq$_{ka}$: < > **ütrüşmək**.

utsuqmaq$_{ka}$: utulmaq. utuzmaq. - sınamasa arsıqar, saqınmasa **utsıqar**: dənməsə aldanar, gözləyib diqqət edməsə utuzar. - sınamasa, ər sınar, sağınmasa **utsuqar**.

utturmaq: yalfatmaq. yalqatmaq$_{ka.}$ yalatmaq. yutturmaq.

utu : **udu**$_{ka}$. **utu**$_{ka}$ **uzu**$_{ka}$. **uyu**. **uyım**. (**uymaq**. **yumulmaq**). **1**. art. arxa. dal. - sən kimin **uyu** gedirsin: sən kimin dalısıcan gedirsən. - mənim **uyu** gələn yoxdu: dalmdan. - bu çay **uyu** gedin. **2**. mürid. şayırd. peyrov. - mən sizə **uyu**. **3**. üyə. üzv. - bu qujum **uyuları**: bu təşgilat üzüvlər. dalba dal. arxası sıra. mütəaqlp. arqasında. üzündən. dolayı. **4**. təpə. - qum **uyu**: qum təpə. **5**. uyqu. **6**. qum yığını.

utuq : **1**. yutuq. ütük. tamahkar. acgöz. **2**. ötük. ozuq$_{ka}$. uzuq. iti olub qabaqlayan. - ozuq

utuqluq$_{ka}$: **uduqluq**$_{ka}$. uyuqluq. qafillik.

utulamaq$_{ka}$: **uyulamaq**$_{ka}$. uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan) kötü yolu **uyulamaz**.

utulmaq: utsuqmaq$_{ka}$**.** utuzmaq. - sınamasa arsıqar, saqınmasa **utsıqar**: dənməsə aldanar, gözləyib diqqət edməsə utuzar.

utum : damcı. toncu. donuc. danuc. tançu$_{ka}$. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. dürmək. qalbuz$_{ka}$.

utum : **udum**. öpüm$_{ka}$. yeyim. içim. - bir **utum** çaxır: bir udum çaxır.

utun : **1**. utanqaç. həyalı. (# **ötün**: utanmaz). **1**. dözün. dözümlü. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi. - **utun** birlə vuruş, ötün birlə dirəşmə: həyalı kişiylə söz çıxsa, yol tapılar, həyasızla sözləşsən, qavqa yapılar.

utunc$_{ka}$: utanc. utanmalı. uyaladiqan$_{6}$. - **utunc** iş.

utun$_{ka}$: **1**. dəğərsiz. alçaq. **2**. güstax.

uturmaq$_{ka}$: **udurmaq**$_{ka}$. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.

utuş : **uduş**. ötüş$_{ka}$. ütüş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

utuşmaq$_{ka}$: mərcləşmək. bağlaşmaq. yarışmaq. qumar oynamaq. - onunla **utuşma**.

utuşmaq$_{ka}$: uduşmaq$_{ka}$. udışmaq. uyuşmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq.

utuşmaq$_{ka}$: **uduşmaq**$_{ka}$. udışmaq. uyuşmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq. pıxtalanmaq.

utuz$_{ka}$: **uduz**$_{ka}$. uyuş.

utuzlamaq$_{ka:}$ **uduzlamaq**$_{ka}$. uyuzuna dərman, əlac yapmaq.

utuzluq$_{ka}$: **uduzluq**$_{ka}$. uyuzlu

utuzmaq: utsuqmaq$_{ka}$**.** utulmaq. - sınamasa arsıqar, saqınmasa **utsıqar**: dənməsə aldanar, gözləyib diqqət edməsə utuzar.

uva : **uva**$_{ka.}$ **uva**$_{ka}$. **ava ava**. **həvə həvə**. **1**. çağıran, danışan kişiyə yanıt üçün "nə buyuruyorsun?" " eşidirəm" "bə'li" deməkdir. **2**. içinə şəkər ufalanan bir çeşit yemək -

uvmaq$_{ka}$: övmək$_{ka}$. ovmaq. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.

uvşalmaq: üşəlmək$_{ka.}$ ufalanmaq. uşalmaq.

uvşatmaq: üşətmək$_{ka.}$ ufalatmaq. uşatmaq.

uvşatmaq$_{ka}$: ufalatmaq. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək.

uvulmaq$_{ka}$: ufalanmaq. əzilmək·.

uvunmaq$_{ka}$: kəndi kəndinə ufalamaq.

uvurqarmaq$_{ka}$: utandırmaq.

uvuş$_{ka}$: ufalanmış nəsnə. **- uvuş etmək**$_{ka:}$ ufalanmış əkmək.

uvuşmaq$_{ka}$: ufalaşmaq.

uvutqarmaq$_{ka}$: utandırmaq. usandırmaq. - **uvutqarma** məni.

uvutlanmaq : ufut bolmaq$_{ka}$. utanmaq.

uvutlanmaq$_{ka}$: utandırılmaq. usandırılmaq. - **uvutlandırma** məni.

uy : **uy**$_{ka.}$ **uz**. **1**. uyun. uzun. davamı olan. - yollar **uyu**: yollar uzunu, davamı. - **uyu** yollar: izli yollar, uzun yollar. **1**. arxa. dal. dalı. dalba dal. - yığlab, **uyu** artadım: ağlayıb dalınca qaldım, aldırıldım. - nələr **uyu**: şeylər, mallar dalsıca. - mənə **uyu**: mənim dalımca. mənə yan, mənə tərəf. - çığrı **uyu** təzkinür. - **uyu** bardım öküş ivdim: dalıca geddim, çox tələsdim.

uya : **uya**$_{ka.}$ **1**. hısım. qardəş. **- uya qab**: həmzad. taydaş. **2**. quş yuvası. **3**. uyqa. uyaq. həya. şərm.

uyaq$_{ka}$: **1**. uya. uyqa. həya. şərm. **1**. uysal. usal$_{ka.}$

uyaladiqan$_{6}$: utunc$_{ka}$. utanc. utanmalı. - **utunc** iş.

uyalamaq$_{ka}$: yuva yapmaq.

uyalış$_{6}$: utatnma. turquq$_{ka}$. həyâ. şərm.

uyalmaq$_{ka}$: çəkinmək. utanmaq.

uyan : **1**. uyat. ısıq. isik. həyalı. **2**. uyqa. peyrov. müqəllid. **3**. **- uyan !**: uylan. tabe' ol.

uyanıqlıq: sağlı$_{ka}$.

uyaslıq : uyatsılıq$_{ka}$. uyatsqıl. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.

uyasuq : usayuq. uysal. qafil.

uyat : uyan. ısıq. isik. həyalı.

uyatmaq$_{ka}$: utanmaq. uyadmaq. - o məndən **uyatti**.

uyatsılıq$_{ka}$: **uyatsqıl**. uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.

uyatsqıl : uyatsılıq$_{ka}$. uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.

uyaz : utananan. həyalı.

uyazımaq$_{ka}$: utanmaq. xəcalət çəkmək. - ağız yeyir, göz **uyazır**.

uyazmaq: **oyazmaq**. utanmaq. - ağız yeyir, göz uyazır: utanır.

uydurmaq: utlatmaq$_{ka}$: udlatmaq$_{ka}$. arxasına düşürmək.

uyxu : - **yuxu** davası: uyuq ot.

uyıq ər : yuxlayan kişi·i.

uyıqlamaq: uyuqlamaq.

uyım : utım$_{ka.}$ udım. arxa sıra. ard. arxa. mütəaqib.

uyınmaq : sönmək. (# odunmaq: odlanmaq). - **uyunub** odlanmaq: sönüb yanmaq.

uyıtqan : çox yatan, uyan. həp uyan. uya yazan.

uyıtma : pənir.

uykusuz: usuz$_{ka}$. yuxusuz. yuxlu.

uyqa : **1**. uya. uyaq. həya. şərm. **2**. uyan. peyrov. müqəllid.

uyqarmaq : **oyqarmaq** (**y** <> **z**) **ozqarmaq**. **uzqarmaq**. **1**. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. **2**. **uyqurmaq**. oyardırmaq. - gün çıxana **uqurməni**: oyat məni.

uyqun : **1**. ərkün. yarkün. münasib. **2**. oyqun. imkan. fırsat. uğur.

uyqur tatı: türk gavırı. türklərlə yaşıyan fars.

uyqurmaq: (**y** <> **z**) **uzqurmaq**$_{ka}$. oyandırmaq. - məni **uzqur**: oyad.

uyqusuz: usuz$_{ka}$.

uylan : uyan. tabe' ol.

uylaş : təqlid.

uylaşmaq$_{ka}$: **1**. uymaq. dalıcan düşmək. **1**. birbiri ardınca yürümək.

uylatmaq: öyrətmək. göndərmək. tabe' edmək.

uyluq$_{ka}$: **1**. hünər. sənət. **2**. təqlid olunan kimsə. **3**. dayaq. hər nəyin dayancaq yeri. **4**. otluq$_{ka.}$ oyluq. qol qəmiğinin qalın yeri.

uyluq$_{ka}$: **udluq**$_{ka}$. **utluq**. sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.

uymaq$_{ka}$: **uyulamaq**$_{ka.}$ **1**. uylaşmaq. dalıcan düşmək. **2**. birinə bağlı olmaq. **3**. oymaq. üyə. üzv. mürid. **3**. umub dalıca düşmək. - mən sizi **uyuladım**: mən sizə uydum.

uymaqlanmaq: **oymaqlanmaq**: üyələnmək. qollanmaq. gəlişib çoxalmaq.

uysal : **usal**$_{ka.}$ **1**. qafil. qəfil. iş bilməyən. **2**. uyaq. üzü yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. **3**. mədəni. ədəbli. **4**. uyasuq. usayuq. qafil. **5**. utanqaç. uyatsılıq. uyatsqıl$_{ka}$. uyaslıq. utanan. həyalı.

uytun : turab. yardımcı. yarav (> **yavər**). mavin.

uyu$_{ka}$: **1**. arxa. dalı. - **uyu varmaq**: izləmək. dalsıcan gedmək. **2**. mürüd. müqtədi. müqəllid. peyrov. **3**. yum. yığın. təpə. - qum **uyu**. **3**. üzücə. dalıca. sarı. arxasıca. - ərən qamuğ, artadı nələr **uyu**: hammı mal dalıca geddi. **4**. ılış. iliş. həmrah. - bir özü iki ılışı, **uyuşü**, yoldaşı.

uyuq$_{ka}$: qafil. - **uyuqluq**$_{ka}$: qafillik.

- uyuq ot: yuxu davası. uyutan ot.

- uyuq usuq: bilən bilməyən.

uyuqluq$_{ka}$: kəmərli.

uyuqmaq$_{ka}$: ardına düşmək. qovalamaq.

uyulamaq$_{ka}$: **uyulamaq**$_{ka}$. **1**. uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan) kötü yolu **uyulamaz**. **2**. **uymaq**. umub dalıca düşmək. - mən sizi **uyuladım**: mən sizə uydum.

uyumaq : utımaq. udımaq.

uyumsuz: bacarıqsız. yöntəmsiz. uquvsuz.

uyur : uyuz$_{ka.}$ yuxulu.

uyuş : tutaş. tutac. tutuş$_{ka}$. cürlaş. təvafüq.

uyuş : utuz$_{ka.}$ uduz$_{ka}$.

uyuşmaq: utuşmaq$_{ka}$. uduşmaq$_{ka}$. udışmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq. pıxtalanmaq.

uyuşmaq: utuşmaq$_{ka}$. uduşmaq$_{ka}$. udışmaq. uyuşmaq. qatılaçmaq. pıxtalanmaq.

uyuşmaq$_{ka}$: **1**. yoğruşmaq. (maya) tutmaq. dolmaşmaq. bitmək. - yoğurt **uyuşdu**: yoğruşdu. **2**. sarqmaq$_{ka.}$ **3**. yuğlaşmaq. qatılaşmaq. pıxtılaşmaq. uduşmaq. **4**. qurlanmaq$_{ka}$. bərkimək. tutmaq. - yoğurt **qurlandı**. **5**. yığmaq. - unu qaba **uyuş**. (# **oyuşmaq**: açmaq)

uyuşmazlıq : ixtlaf. döğüş. qaçış$_{ka}$.

uyut$_{ka}$: uqut. oğut. uğut. utanma. həya.

uyutluq$_{ka}$: **uyqulut**. uvqutlu. utanan. utanqaç. məhcub.

uyutma$_{ka}$: pənir. yaş pəynir. təzə peynir. - o uyutma **uyutdu**: o pənir çaldı.

uyutmaq: yatqurmaq$_{ka.}$ yatırmaq.

uyutmaq$_{ka}$: - o uyutma$_{ka}$ **uyutdu**: o pənir çaldı. - **odu uyut**: odu keçit, söndür.

uyutmaq$_{ka}$: **1**. qatılaştırmaq. qatıtmaq. **2**. peynir yapmaq. yoğurmaq. **3**. söndürmək.

uyuz$_{ka}$: uyur. yuxulu.

uyuzlu : utuzluq$_{ka.}$ uduzluq$_{ka}$.

uz : **uz**$_{ka.}$ usda. çəpər. mahir. - **uz kişi**: əli uz, əli işə yaraşıqlı, udumlu kişi. - **uz** olsun düz olsun: bacarıqlı, doğru adam. - **uzlu**, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. - **uz** oğlan. - **uz dilli**. yorıq$_{ka.}$

uza : **uza**$_{ka}$ uzaq. uzanmış keçmiş zaman. ötük. ütük. - **uzağı** bilgə ancaq aymış: o ötük bilgin böylə demiş. - ərdi uza ərənlər: yetdi ötük ərmişlər.

uzağı$_{ka}$: keçmiş. ötən. - **uzağı** biliklər: ötən bilginlər.

uzaq : **uzaq**$_{ka}$ **1**. uzun. əsgi. - **uzaq** iş: uzayan bitməyən iş. - **uzaq barmaq**: uzaq gedmək. yubanmaq. **2**. bevax. gec. - **uzaq** qaldıq: gec qaldıq. - **uzaqdı**, dur ged: bevaxdı. - **uzaqmadan** gəldim. - uzaq gilıçmə: gec inkişaf. . **3**. nəhayət. uzağı: nəhayətdə. - **uzağı** nə olacaq: nəhayətdə nə olacaq. **4**. ıra. yıra. ıraq. **5**. ayır. qıraq.

uzaqlaşmaq: yırqamaq. yıramaq**.**

uzaqlaştırmaq: yıratmaq$_{ka}$. ıratmaq. ıraqlaşdırmaq.

uzaqlat : gidər.

uzaqlıq : uzunluq. ıraqlıq. yıraqlıq.

uzaqlıq$_{ka}$: yubanma. gecikmə. kütlük. işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. tə'xir.

uzamaq : sobımaq$_{ka.}$ söbüləşmək. incəlmək.

uzan : **ozan**. aparan. utran. qalib. - yarış **ozanları**: aparanları. utranları. qalibləri.

uzanan : gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. çəkilən.

uzanmaq: yolqunmaq$_{ka}$. sıyrılmaq.

uzanmaq$_{ka}$: **1**. aşınmaq. təmdid olmaq. **2**. əsinmək. əsmək$_{ka}$. çəkilmək. - ip **əsindi**. - yaşamız **əssin**: uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. **3**. uzaymaq. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. saşülmək. sünmək. **4**. yüksəmək$_{ka}$. ucalmaq.

uzatmaq$_{ka}$: **1**. uzutmaq. uzandırmaq. açmaq. - yeşiyi uzad. - oğrun duzaq **uzatdı**: gizlin tələ qurdu. **2**. yubatmaq. əsitmək$_{ka}$. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən. **3**. ulatmaq$_{ka.}$ çatdırmaq. **4 oxlatmaq$_{ka}$**. dirətmək. **5**. nərsəni aşınmaq. yubatmaq. geriyə salmaq. - işlər aşınır. - günü günə satıb **aşındı**.

uzaymaq: uzanmaq. çözülmək$_{ka.}$ ayrılmaq. sesinmək. saşlımaq. saşılmək$_{ka}$. saşülmək. sünmək.

uzıtmaq : (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) uyutmaq. udutmaq. uğutmaq. - uşağı **uzut**. - yoğurt **uyutmaq**: uğutmaq: çalmaq. düzəltmək. - **uzutma** (uyutma. udutma. uğutma) uzıtdı: pənir çalmaq. - od **uzutmaq**. uyutmaq. söndürmək.

uzqan$_{ka}$: uzqan. ilələliyən. - **ozqan at**$_{ka}$

uzqarmaq: **ozqarmaq** (**z** <> **y**) **oyqarmaq**. **uyqarmaq**. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən.

uzqurmaq$_{ka}$: (**z** <> **y**) **uyqurmaq**. oyandırmaq. - məni **uzqur**: oyad.

uzlanmaq$_{ka}$: ustalaşmaq.

uzlaşmaq : taplaşmaq. tablaşmaq. razılaşmaq. - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizin öprəşür.

uzluq$_{ka}$: sənət.

uzmaq$_{ka}$: **1**. udmaq. utmaq. ozmaq. başqasından ileri keçmək. - mən səni **uzaram**. - onun atı **uzdı**. **2**. utmaq. ozmaq. osmaq. ötmək. keçmək. - onun atı **ozdi**.

uzman : yapın. yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən.

uznamaq$_{ka}$: **üznəmək**. (< **uz**. **uznamaq**. uzaq gedmək. dik başlılıq edmək) (< **üz**. üzə durmaq. üz qırmaq) qarşı durmaq. söz dinləməmək. - oğul atıya **uznadı**.

uzraşmaq : **utraşmaq**. **üzrəşmək**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**, gəngəşsiz bilik opraşur.

uzuq : usuq. (< **us**: əğl). {(**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) **1**. **uyut**. **udut**. **uğut**. (< met >) **oğuz**} oyaq. bilgin. ozuq$_{ka}$. utuq. ötük. iti olub qabaqlayan. (# **uyuq**: qafil). - **uzuq** ər: huşlu kişi. - **uzuq** könüllü ər: açıq könüllü kişi. **2**. uyuq. uymuş. yatmış. - **uyuq** ər: yuxulu kişi. **3**. uzaq gedən. yarışlar aparan. - **uzuş** at.

uzuqluq$_{ka}$: usuqluq. oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

uzuqmaq: (**z** <> **ç**) **uçuqmaq**$_{ka}$. sonuna varmaq. sönmək. üzülmək. üzükmək. - odu uzut: uçut: üzüt: söndür. - çırax **uçdu**: uzdu. üzdü. söndü. keçdi.

uzun : **1**. sivri nəsnə (yuvarlaq olmayan). subı. söbi$_{ka}$. **2**. əsgi. uzaq. - uzaq ış. uzayan, bitməyən iş. - **uzun** qıssalınca, qıssanın canı üzülər. - **uzun börk**: **suqarlaç börk**$_{ka}$. - uzun çağ, ara, zaman: **birtəm**$_{ka}$. - uzun yol: **əşgin**$_{ka}$.

uzuna : yatı. yası. yazı. yatız. yatsı. - **yatı** yer.

uzunluq $_{ka}$: **1**. boy. turum$_{ka}$. durum. **2**. turum$_{ka}$. durum. boy. **3**. uzaqlıq. ıraqlıq. yıraqlıq.

uzuş$_{ka}$: **üzüş**. **özüş**. **1**. yarış. **2**. yanba yan gedmək. yoldaş. yardaş. həmrah. **3**. əsiş. çəkiş. rabit. rabitə.

uzuşmaq: **özüşmək**$_{ka}$. **üzüşmək**. **1**. yarışmaq. - at **uzuşmək**. **2**. yanba yan gedmək. yoldaşlıq, yardaşlıq edmək. həmrahlıq edmək. **3**. əsişmək. çəkişmək. genişlənib ilişgi, rabitə qurmaq.

uzut : sibqət.

uzutqan$_{ka}$: **1**. uzadan. uzaldan. - sözü **uzatqan** kişi: çox danışan. **2**. sibqət tutan.

uzutmaq$_{ka}$: uzatmaq.

ü

übqüq$_{ka}$: ibik quşu. übüp.

übüp : übqüq$_{ka}$. ibik quşu.

üç : - **üç küşəli**: üçgül$_{ka.}$ üçqən. müsəlləs.

üçqən : üçgül$_{ka.}$ üç küşəli. müsəlləs.

üçqil$_{ka}$: **üçgül$_{ka.}$ üçgül$_{ka.}$** üçqən. üç küşəli. müsəlləs.

üçqül$_{ka}$: **üçgül$_{ka.}$ üçgil$_{ka.}$** üçqən. üç küşəli. müsəlləs.

üçlənmək$_{ka}$: **1**. iki olub, birində artınmaq. üçlük qurmaq. **2**. qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı olmaq. - bizim gəlin **üçləndi**. - **üçlənmiyib** hələ.

üçlük : (< **üç**). **1**. ucluq. kələk. tələ. üç dalın başın, dəmirlə birbirinə qovuşduraraq qurulan tələ. **2**. qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı. - **üçlüyün** havax olub.

üçüqmək$_{ka}$: **üçükmək$_{ka.}$ öçükmək$_{ka.}$** səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.

üçünç$_{ka}$: sayıda üçüncü.

üçürgən$_{ka}$: öçürgən$_{ka}$. söndürən.

üçürmək$_{ka}$: öçürmək$_{ka}$. söndürmək.

üdiq : ötiq$_{ka.}$ ödiq$_{ka}$. səvqi.

üfləmək : (. <> **p**) püfləmək. püləmək.

üflənmək: ürülmək$_{ka}$. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. yellənmək. şişmək. şişirilmək

üfləyəcəğinə: ürküncə$_{ka}$. ürləyəcəğinə.

ühi : üki. quburğa$_{ka}$. bağırqa. boğurqa. bayquş. yapaqulaq$_{ka}$.

üki : ühi. quburğa$_{ka}$. bağırqa. boğurqa. bayquş. yapaqulaq$_{ka}$.

üqey : **ügey**. baldır$_{ka}$. - ögey qız: üvey qız. - üqey oğul: **üvey oğul**: baldır$_{ka}$ oğul.

üqək : **ügək.** uxaq$_{ka.}$ üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.

üqək$_{ka}$: **1**. tabut. sandıq. **2**. duvar. topar.

üqək$_{ka}$: **ükək$_{ka}$** (. <> **y**) **yükək**. **1**. tabut. qabırcaq$_{ka}$. qabqırcaq. sandıq. **2**. bürc. minarə.

üqəkləmək : **ükəkləmək$_{ka}$** (**y** <>.) **yükəkləmək$_{ka.}$** qalaqlamaq. qalaq, qutu, sandıq yapmaq. bürc yapmaq.

üqəqli : **ükəklik$_{ka}$**. yükəkli. (< **yük**). yüklənmiş nə. - **ükəkli tam$_{ka}$**: barılı, minarəli duvar.

üqəqlik : **ükəklik$_{ka}$**. **yükəklik**. (< **yük**). yük qoymaq, sandıqlıq üçün ayrılan ağac.

üqər : **ükər. ökər**. yığan.

üqəy : qanğsıq$_{ka}$.

üqi : **üki$_{ka}$** ühi. bayquş. yapaqulaq.

üqimək$_{ka}$: oğmaq. dartmaq.

üqit$_{ka}$: **üğit**. **uğıt**. **oğut**. - **üqitçi**$_{ka}$: un öğütən kimsə.

üqit$_{ka}$: **üğit**. **uğıt**. **oğut**. - **üqitçi**$_{ka}$: un öğütən kimsə.

üqitmək$_{ka}$: üğitmək. öğütmək. dartmaq. - buğdanı **üqitmək**.

üqitsəmək$_{ka}$: öğütməyi, dartmağı düşünmək. - o tarıq **öğütsiyir**: o darı, dən öğütməyi istir.

üqmək : **ükmək. ökmək**. yığmaq. - pul **ükmə**, ərdəm **ük**, öcük **ükmə**, yardam **ük**.

üqrişmək$_{ka}$: **ügritmək**$_{ka}$ (. <> **y**) yügrişmək. yırqaşmaq. sallaşmaq. - beşik **ügrəşmək**.

üqritmək$_{ka}$: **ügritmək**$_{ka}$ (. <> **y**) yügritmək. yırqatmaq. sallatmaq. - beşik **ügrətmək**.

üqrük : **ükrük**. yüqrük. yüğrük. yügürgən$_{ka}$. iti gedən nə. - **yügrük** gediş.

üqrüş$_{ka}$: **ügrüş**$_{ka}$ (. <> **y**) **yügrüş**. yırqaş. sallaş.

üqüşmək$_{ka}$: **ügüşmək**. öğütmək işi.

üqütmək$_{ka}$: **ügütmək** <> **öğütmək**. oğunmaq. - buğda **ügündü**: oğundu.

ülə : payla. - yarmaq **ülə**.

üləmək : ülətmək$_{ka}$**.** dağıtmaq. yaymaq. üləştirmək. paylamaq. paytamaq. vermək.

üləşmək : bölüşmək. - **üləşib** bitişdilər.

üləştirilmiş. ülüklük$_{ka}$. paylanmış. dağıtılmış.

ülət$_{ka}$: bəxşiş. payaq. ehsan.

ülətmək$_{ka}$: **üləmək.** paylamaq. dağıtmaq. - yarmaq **ülət** çıqaya: para çatdır yoxsula.

ülkə : ülgə. bölkə. bölgə. bülgə. ölkə.

ülqə : **ülkə**. bölkə. bölgə. bülgə. ölkə. ülkə.

ülqü : **ülgü 1**. tuturğu$_{ka}$. tutqur. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman. **2**. örnək

ülqü : **ülgü**. - **ülgü yapmaq**: ədləmək$_{ka.}$ edləmək$_{ka.}$ eyləmək. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. təsir edmək.

ülü : < **olu**. **yolü** (< **yolunmuş**. ayrılmış). bölük. pay.

ülüq : **ülük**. ölük. pay. ox. nəsib. hissə.

ülüqlüq : **ülüklük$_{ka}$.** üləştirilmiş. paylanmış. dağıtılmış.

ülüş : ölüş. bölüş. paylaş. təqsim.

ümgük$_{ka}$: imik. əmzik. cocuxların təpəsində bulunan yumuşaq yer.

ümid : umunc$_{ka.}$ umma. umut. **- ümid vermək**: umdurmaq. gözlətmə. **- ümid edmək**: umnalmaq$_{ka.}$ ummaq. düşünmək. güman edmək. **- ümidini kəsmək**: tönqülmək$_{ka}$. vaz keçmək.

ümidvarlıq. : umınc. umunc. təvəqqü.

üm$_{ka}$: yum. şalvar. don. (yuman, örtən nəsnə)

ümüd : - **ümüd kanı**: umurday. güvənc.

ümütsizləmk: tonğulmaq$_{ka.}$ donulmaq. olduğundan dönmək, qaytınmaq.

ün : səs. san. şan. kü$_{ka}$. küy. oxumaq. səs. tavış. - dadlı **ünün** quş ötər. - dadlı ün: xoş səs. - ünü batmış: səsi batmış. - ünün batsın.

ündəmək$_{ka}$: (**d** <> **l**) ünləmək. çağırmaq.

ündəşmək : qoşulub birgə oxumaq. səs səsə vermək.

ündəşmək$_{ka}$: çağırışmaq.

ündış : sakin. səssiz.

ündış : ünsüz. səssiz.

ünqünmək: **ünkünmək**. iğrənmək. yiqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq.

ünləmək: (**d** <> **l**) ündəmək$_{ka.}$ çağırmaq.

ünləmək: səsləmək. səs vermək. -

ünlənmək: çavlanmaq$_{ka}$. sanlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq.

ünsüz : ündış. səssiz.

üplənmək : **öplənmək.** yağmalanmaq.

üpləşmək : yağma edişmək. yağmalaşmaq. .

üplətmək$_{ka}$: öplətmək$_{ka}$. yağma edmək.

ürəmək : ütrəmək$_{ka.}$ üdrəmək$_{ka}$. çoğalmaq.

ürətmək: uğlutmaq$_{ka}$. oğlutmaq$_{ka}$. çoğaltmaq.

ürkünc$_{ka}$: ürküntü. talqaş. dalquş. qalqal. qaçqıç.

ürqə : **ürkə**. **ürkə**. **uraq.** urqa$_{ka}$. yoğun hündür, yekə nərsə, ağac.

ürqəç$_{ka}$: **ürkəç**. **ürqəş**. **1**. ürkəş. qoğqa. fitnə. (olan nəyi qoğlayıb, ıoğalayıb, oğb dağıtmaq). **1**. qaçqın. tərsin. tərsən. **1**. saş$_{ka.}$ - **saş** at. - **saş** uşaq. **1**. tizgək. tizək. tezgək. tələsik. tezək. qaçqan.

ürqəşmək : **ürqəşmək**. qoğqa qopmaq. fitnə çıxmaq.

ürqmək : ürkmək**$_{ka}$**. tizmək. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq.

ürqmək : **ürkmək**. irmək$_{ka.}$ irkmək. daşlanmaq. disginmək.

ürqmək : **ürqmək**.

ürqü : **ürkü**. **1**. höyük. oyuq$_{ka}$ hüyük. qolçaq. mətərsək. **2**. tezik. qorxu. vəlvələ.

ürqük : **ürqük**. balqın. quşuq.

ürqülmək$_{ka}$: ürkülmək. dalqaşıb, qorxub qaçrışmq.

ürqün : **ürkün**. ürküntü. qorxu. dehşət.

ürqünc : **ürkünc$_{ka.}$** ürküntü. ürküş. qıyım$_{ka}$. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezik. dehşət. talqaş. qalqal. qaçqıç.

ürqüncə: **ürküncə$_{ka}$**. ürləyəcəğinə. üfləyəcəğinə.

ürqüntü : **ürküntü$_{ka}$**. balqın. balın. qopuş. bulğa. bəlva. təzki. tazıq$_{ka}$. ürkünc$_{ka.}$ talqaş. dalquş. qalqal. qaçqıç. panik

ürqüntü :**ürküntü$_{ka}$**. ürküş. ürkünç. qıyım$_{ka}$. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezik. dehşət.

ürqüş : **ürküş**. ürküntü. ürkünç. qıyım$_{ka}$. bulğaş$_{ka}$. bulğaq. qöçrüm$_{ka}$. belinləmə. tələş. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezik. dehşət. qoquv. tazış. teziş. qovala qaşdı.

ürqüşmək: örküşmək.

ürqütmək: **ürkütmək**. **kürətmək$_{ka}$**. ötqgərmək. ütgərmək. qaçırtmaq. quşqutmaq. qudurtmaq. sıçratmaq. sucıtmaq$_{ka}$. saçratmaq. qaldırmaq. (**q** <> **y**) qoğutmaq. qoqutmaq. quyutmaq$_{ka}$. qaçıtmaq. qızdırmaq. quşqutmaq. qorxudub qaçıtmaq.

ürqütütmək: **ürkütütmək**. tazıtmaq. təzitmək$_{ka}$. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq.

ürləyəcəğinə: ürküncə$_{ka}$. üfləyəcəğinə.

ürmək : hürmək. havlamaq. hovlamaq. püləmək. püfləmək. üfləmək. - odu **ürlə**: odu **ür**: püflə. .

ürnğək$_{ka}$: **ürənğərk**. örnək. örüngk. örüngəri. qirəş. qirəç. gəc.

ürnğərmək$_{ka}$: ürüngərmək. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək. ağarmaq.

ürpək : tüklər biz biz, miz miz şişmiş, qarışıq, buruşqan durm (> pərişan$_{ars}$)

ürpəkmək: **1**. (tük) ürpərmək. ürpəşmək. orpalmaq. orpamaq$_{ka}$. örpəşmək. dağılmaq. - örpəlmək. **2**. birbirinə qarşı qabarmaq. orpalmaq. örpəşmək.

ürpəmək : bax > **ürpəkmək.** : - yeynim **ürpərdi**: 1. canım acışdı. 2. tüklərim biz durdi.

ürpəşmək$_{ka}$: ürpəmək. orpamaq$_{ka}$. örpəşmək. (saç) dağılmaq. yoluşmaq. qarışmaq.

ürtəm : ütrəm. örtgün$_{ka}$. örqütün. biçin. dərim. örtəm. xərmən.

ürülqən$_{ka}$: **urulqan**. **orulqan**. şişən. qabaran.

ürülmək$_{ka}$: hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək. - ər öpgəsindən **ürüldü**: yelləndi. az qala patladı. - tuluq **ürüldü**: yelləndi. şişdi. - odu **urlə**: pülə. püflə. - yalınquq ürülmüş tuluq ol, ağzı yazıb alqınur: insan tutluq kimidir, ağzı açılsa qapılır, alınır, boşalır.

ürülmüş: püflənib şişmək. şişmiş. - **ürülmüş** qab: dolub, tıxanıb, pülənmiş tuluq. - **ürülmüş** od: pülənib qızarmış od. - yalınquq, ürülmüş qab o, ağzı yazılıb alqınur$_{ka}$: insan püflənmiş qab kimidi, ağzı açılsa, tökülüb bitər.

ürüngərmək: ürnğərmək$_{ka.}$ örnəmək. örüngəmək. örüngərmək. ağarmaq.

ürünq : **örünğ**. ağ olan nəsnə. ağ. bəyaz. dırnaq üzərində bulunan ağlıq. - tırınqaq **ürünq**: dırnaq ağlığı. **- ürünğ qaraq**: qöz ağı. **- ürün quş**: **ürünğ quş.** ağdoğan.

ürüşmək$_{ka}$: hürüşmək. havlaşmaq. hovlaşmaq. püfləşmək. üfləşmək. - od yandırıb **ürüşdük**.

üsqü : üstkü. üstki. üstlük(< **üstlük**). üsdən geyilən paltar. rupuş.

üsnəmək$_{ka}$: üznəmək. bənzəmək. oxşamaq.

üsnətmək$_{ka}$ üznətmək. bənzətmək. oxşatmaq.

üst yuxar. yuxarı. ülya. (# quyu. aşağ. aşağı. alt. sufla)

üstək : üstəlik. artıq. çox. ziyadəlik. - mən **üstək** verdim.

üstələmək : **1**. qapatmaq. basturmaq$_{ka.}$ batsırmaq. bastırmaq. sındırmaq. **2**. (**ü** <> **i**) istələmək. üstün gəlmək. **3**. üstərmək$_{ka}$. üstün gəlmək. basturmaq$_{ka.}$ batsırmaq. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. qələbə çalmaq. - sular **üstəldi**.

üstəlik : üstək. artıq. çox. ziyadə. - mən **üstək** verdim.

üstəlmək$_{ka}$: artmaq. çoğalmaq. artırılmaq.

üstəmək: istəmək. üstün düşmək.

üstəm$_{ka}$: qaş. yəhərlərə, kəmərlərə, toqqalara işlənən altın, gümüş bəzək.

üstər : **üstəri**. danmaq, inkar işi.

üstəri : **üstər**. danmaq, inkar işi.

üstərmək$_{ka}$: **1**. üstələmək. üstün gəlmək. qələbə çalmaq. - yağı çərisin **üstərdik**. **2**. danmaq. inkar edmək. - o hər nəyi **üstərir**.

üstki : üsgü. üstlük (< üstlük). üsdən geyilən paltar. rupuş.

üstlük : (< üstlük). üsgü. üstki. üsdən geyilən paltar. rupuş.

üstükmək : üstünə düşmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstükmək: üstünə düşmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstün gəlmək: üstələmək. üstərmək$_{ka}$. qələbə çalmaq.

üstünə süşmək: üstükmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu işi **üstəmirsin**.

üstün$_{ka}$: - andan **üstün**. ondan üstün.

üsürmək : uçurmaq. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.

üsyan edmək: talqırmaq$_{ka.}$ dalqırmaq$_{ka.}$ qarıştırmaq.

üşələmək: uşalamaq. uşatmaq. uvşatmaq$_{ka}$. ufalatmaq.

üşəlmək$_{ka}$: **1**. aranmaq. **2**. ufalanmaq. uşalmaq. uvşalmaq. **1**. uşalmaq$_{ka.}$ ufalanmaq. oğulmaq. ovşamaq. **2**. eşilmək. əndər döndər edmək. axtarmaq.

üşəmək$_{ka}$: eşəmək. eşmək. axtarmaq. deşib aramaq.

üşən : bax > **yuşan**.

üşənq : yüşəng$_{ka}$**.** düz parlaq, şmal taş

üşənmək : **1**. ərinmək$_{ka}$. çəkinmək. təmbəllik edmək. - ər işə **ərindi**. **2**. saqlanmaq$_{ka}$. saxlanmaq. çəkinmək.

üşəriq taş$_{ka}$: düz qaya. yüşərik.

üşətmək$_{ka}$: **1**. ufalatmaq. uşatmaq. uvşatmaq. **2**. araştırmaq. əşltmək.

üşik$_{ka}$: **üşük**$_{ka.}$ soğuq. yemişləri qavuraraq böyüməkdən alıqoyan soğuq.

üşimək$_{ka}$: üşümək.

üşqürtmək: üşqürtürmək$_{ka}$. xatırlatmaq.

üşqürtürmək$_{ka}$: xatırlatmaq. üşqürtmək.

üşmək$_{ka}$: **1**. ütmək. ötşürmək. yontmaq. - o ox **üşdi**: o ox yondu, ititdi. **2**. öqşürmək. yoğqışmaq. yığışmaq. - öküş, təlim kişi **üşdi**: çoxlu kişi toplaşdı. - **üşüb** toplaşdılar: yığışıb toplaşdılar. **3**. üşüşmək. toplanmaq. **4**. dəlgic ilə dəlmək.

üştürmək$_{ka}$: dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliği genişlətmək.

üşüc : buz dolabı.

üşük : don. qırıcı, dondurucu. soğuq. - **üşük qan**: donuq, ləxtələnmiş qan.

üşümək$_{ka}$: üqşümək. üşimək. yığışmaq. - üşük qan: ləxtələnmiş qan.

üşüşmək: avalamaq$_{ka.}$ avmaq. avlamaq. avdarmaq$_{ka.}$ yığmaq. toplaşmaq.

üşüşmək: üşmək$_{ka}$. toplanmaq.

üşütmək$_{ka}$: soğutmaq.

ütəmək$_{ka}$: biçmək. kəsmək. - darı **ütəmək**.

ütən : **ütgən**. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.

ütərmək$_{ka}$: **üdərmək**$_{ka}$. uymaq. izincə gedmək.

ütgən : **ütən**. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.

ütik$_{ka}$: **üdiq**$_{ka}$. **ötik**. **özik**. aşq. səvqi coşması. səvda. həsrət.

ütimək$_{ka}$: (qıl) ütüləmək.

ütqərmək: ütgərmək. ötqgərmək. ürkütmək. qaçırtmaq.

ütlənmək$_{ka}$: **üdlənmək**$_{ka.}$ kösnəmək. ərkək istəmək.

ütləşmək$_{ka}$: **ötləşmək**. **otlaşmaq**. **üdləşmək**$_{ka.}$ birbiri ardınca yürüş mək. udlaşmaq. birbirinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar **ütləşdilər**.

ütmə : ötüş$_{ka}$. ütüş. utuş. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.

ütmək$_{ka}$: **ütəmək**. **utamaq**$_{ka}$. **1**. nərsəni kəsmib qırmaq. əkin ot biçmək. budamaq. artığı şeylərdən arıtlamaq, təmizləmək. tükü yandırıb dəridən atmaq. - darı **ütmək**: darı biçmək. - əkin **ütüldü**. - başım **üttü**. **2**. ötmək. (qıl) yaxmaq.

ütrək$_{ka}$: **üdrək**$_{ka}$. artan. az ikən artan şey.

ütrəm : ürtəm. örtgün$_{ka}$. örqütün. biçin. dərim. örtəm. xərmən.

ütrəmək$_{ka}$: **üdrəmək**$_{ka}$. ürəmək. çoğalmaq.

ütrəşmək$_{ka}$: **üdrəşmək**$_{ka}$. artmaq.

ütrətmək$_{ka}$: **üdrətmək**$_{ka}$. çoğaltmaq.

ütrü : üzə. qarşı. önə. -

ütrük$_{ka}$: hiləci. kələkbaz. yalançı. ütücü adam.

ütrülmək$_{ka}$: kəsilmək. qırqılmaq. qısaltılmaq.

ütrüşmək$_{ka}$: **utruşmaq.** **1**. kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. - kəsmə **ütrüşdi**: tel kəsildi. **2**. icəşmək. icrəşmək (**c** <> **t**) itrəşmək. **3**. gərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. **4**. kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. - kəsmə **ütrüşdi**: tel kəsildi. **5**. icəşmək. icrəşmək (**c** <> **t**) itrəşmək. **6**. qərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək.

ütük : **ütük**$_{ka}$. **üzük**. **1**. utuq. yutuq. tamahkar. acgöz. **2**. üzlü. həyasız. **3**. üzük. hica. hərf.

ütüləmək: ütimək$_{ka}$ (qıl)

ütülmək : **üzlünmək$_{ka}$. üzülmək$_{ka.}$** üzdən qırılmaq, kəsilmək. qopmaq. kəsilmək. qırılmaq. - urq **üzlündü**: ip **üzüldü**: qırıldı.

ütülmək$_{ka}$: **üzülmək**. **1**. üzdən qırılmaq, kəsilmək. **- ütülüb deşilmək**: ötləşmək$_{ka}$. **2**. yanmaq. (qıl) ütülənmək.

ütümək : ötümək. **1**. silmək. təgirləmək. safatmaq. bir şeyin üstündən keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək**. **1**. yolmaq. qırmaq. silib süpürmək. - var yoxumu **ütüb** aldı.

ütürmək: **üdürmək$_{ka}$. ödürmək**$_{ka}$. uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. **1**. kəsmək. ətəyindən başından qırmaq. saç ütmək. **1**. seçmək. üstün tutmaq. ağırmaq. ədirmək. ödürmək. udurmaq.

ütüş$_{ka}$: **1**. ötüş$_{ka}$. utuş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq. aparmaq. **2**. bir çeşit cocux oyunu. bu oyunda utmə. yutma·ı - ötüş.

üvey : bax > **ügey**.

üv$_{ka}$: üy$_{ka}$ ev. ef. ev. əv. öv.

üy : **üy**$_{ka}$ ev. ef. ev. əv. öv. üv.

üyə : uymaq. oymaq. üzv. mürid.

üyüq$_{ka}$: təpə. yığın.

üyürtləyən: ötürgən$_{ka.}$ ödürgən$_{ka.}$ ösürgən. hər şeyi səçən,

üz : **ut**. **öz$_{ka}$**. **1**. ut. utanc. həya. **2**. bəniz. mənğiz$_{ka}$. qörüş. zahir. **3**. mənğiz$_{ka.}$ məniz. bəniz. **4**. yağ. **5**. rəhruf. qırtış$_{ka}$. - **üzlü**: qırtışlı$_{ka}$. **6**. sıyrım. dəri. qabıq. **7**. yin$_{ka.}$ əyin. - **yin** başına bax sən: əyin başına bir bax. **8**. **yüz**$_{ka}$. çehrə. vichə. **9**. sağır. - **üz kişi**: sağır adam.

- üz üzə gəlmək: **utrulanmaq**$_{ka}$:

- üz verən: ağşuk. ağıb gələn, üz verən nərsə. arizə.

üzdürmək: yüztürmək$_{ka}$:

üzə : **üzə**$_{ka.}$ **1**. üstündə. üzərində. üzərə. üzərinə. görə. nisbət. mərbut. üstünə. - onun **üzə**: ona görə. ona nisbət. - üzərindəki. - bir bir üzə **alqaşuy**: birbirini afərinlir. - bir nə bir üzə öglüşdü: bir şey bir şeyin üstünə yığışdı. - iş mənim üzə örtüldü: mənə gizli qaldı. **2**. çox. üzə çıxmış.

- üzə çıxmaq: yüzqəşmək$_{ka}$.

üzək$_{ka}$: **özüək**. **özək**. **1**. uxaq$_{ka.}$ ügək. meyvələrin sıxılmış suyu. **1**. hər nərsənin kök damarı, şahdamarı.

üzəklik$_{ka}$: **uzaqlıq**. işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. susluq.

üzəlmək : **üzülmək**. **1**. usanmaq. yorulmaq. sıxılmaq. - canım üzəldi. **2**. öqüc, çətin işə düşmək. **3**. qırılmaq. can vermək. - iklik **üzəldi**: xəsdə can verməyə düşdü. keçindi. dözə, dayana bilmədi. **4**. üzülmək. ölmək (# **düzəlmək**: qalxmaq). - iqlik **üzəldi**: xəsdə can verdi.

üzətmək: üzrətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.

üzitmək$_{ka}$: üzmək. aparmq. daşıtmaq. - bəsdi qulağımı üsütmə: aparma. - sirkə dilimi **üzütdü**: apardı, yedi. - sirkə qüpü **üzütdü**: aşıttdı, yedi.

üzlənmək$_{ka}$: **1**. birindənbir şey istəmək. müraciət edmək. **2**. sayqı dəğər qazanmaq. iyiliyə adlanmaq. - el içrə **üzləndi**. **1**. (yeməkdə yağ üstə) çıxmaq. üz bağlamaq. - aş **üzləndi**. **2**. qabarmaq. şişmək. - qalıq **üzlənmiş**: hava dəmlənib bükmək.

üzləşmək: qarşılaşmaq. qarışmaq. raslaşmaq. tuşlaşmaq.

üzlü : 1. ütük. həyasız. 2. yağlı. özlük$_{ka.}$ özül.

üzlünmək$_{ka}$: bax > **üzülmək**.

üzlüşmək$_{ka}$: üzüşmək. qopmaq. ayrılmaq. alacaqlı borcludan ilişilgi kəsmək. üzmək (ip. bənzəri şeyləri) kəsilmək. - bəylə kişi **üzlüşdü**: ərkək dişi ayrışdı. - **üzlüşmü** topraq: üzülmüş, qopmuş topraq. - alımlıq, verimlidən **üzlüşdü**: alacaqlı, verəcəklidən ayrıldı.

üzmək : 1. vurmaq. çapmaq. - qoyun **üzmək**. 2. dağılmaq. yayılmaq. - irin **üzdi**: çirk dağıldı. 3. olduğu bayağı, adi bir durumu dəğişmək. - səsin çoxluğu qulağımı **üzdi**: kar elədi. - az danış başımı **üzmə**: başı aparma. - sikə küpdən **üzdi**: qaynayıb daşdı. 4. dərmək. - üzüm **üzmək**. 5. qırmaq. - ip **üzüldü**. 1. dağılmaq. sərilmək. - irin **üzdü**. - mikrob **üzdü**. 2. qırıb, kəsib soymaq. - **toxum üzmək**: becərilmiş davar kəsmək. 1. üzürmək. yağmalamaq. qarət edmək. - altun gümüş **üzürdüm**.

üznəmək$_{ka}$: **uznamaq**. (< **üz**. üzə durmaq. üz qırmaq) (< **uz**. **uznamaq**. uzaq gedmək. dik başlılıq edmək). 1. qarşı durmaq. söz dinləməmək. - oğul atıya **uznadı**. 1. üzə qalxmaq. daşlanmaq. - atıya **üznəmə**. 1. üsnəmək$_{ka.}$ bənzəmək. oxşamaq.

üznətmək: üsnətmək$_{ka.}$ bənzətmək. oxşatmaq.

üzrəşmək: **utraşmaq**. **uzraşmaq**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**, gəngəşsiz bilik opraşur.

üzrətmək: üzətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.

üzsəmək$_{ka}$: 1. qoparı yazmaq. qoparmaq. qırmaq. 1. çimsəmək. çapsamaq$_{ka}$.

üztürmək: **üzdürmək** yüklətmək. həvalə vermək. - ağrıq ağır işini, başqasına **üzürmə**: öz yükövü özgəsinə yükləmə.

üztürmək$_{ka}$: üzdürmək. qopartmaq.

üzük$_{ka}$: **özük**. **ütük**. **yüzüq**$_{ka}$. 1. üjük$_{ka}$. hərf. hica. - "bəy" sözü üç **üzüklü** böləkdi. 2. qıraq. ayır. uzaq. 3. ötük. qırıq. cırıq. 4. (hovuz kimi) oyularaq yapılan hər yer. dərə. çay yatağı. - **üzüksu**: ırmaq. - **əzik üzük**: əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş görkəm, biçim. 5. (hovuz kimi) oyularaq yapılan hər yer. dərə. çay yatağı. -- **özüksu**: **üzüksu**: ırmaq. **əzik üzük**: əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş görkəm, biçim. 6. əzik. obraq$_{ka}$. opraq. ovraq. oğraq. əsgimiş nə. 7. üjük$_{ka.}$ hica. 8. üzük. yaban, yava, kəndinə aykırı şeylən üzülmüş, ayrılmış nərsə. xalis. özük. teyxa. çin. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın. iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım. sona xanım.

üzükləmək: üjükləmək$_{ka}$. hüccüləmək.

üzüqlüq$_{ka}$: **üzüklük**$_{ka.}$ kəsilmə.

üzülən : üzülgən$_{ka.}$

üzülgən$_{ka}$: üzülən.

üzülmək$_{ka}$: **üzlünmək**$_{ka}$. **ütülmək**. **1**. üzdən qırılmaq, kəsilmək. qopmaq. kəsilmək. qırılmaq. - urq **üzləndü**: ip **üzüldü**: qırıldı. **2**. qırılmaq. açılmaq. yaralanmaq. parçalanmaq. - ətim **üzüldü. 2**. çinislənmək. qırtmır olmaq. - kişi qocaldıqcan **üzülür**.

üzüm$_{ka}$: - **üzüm** üzüşmək: qırmaq. - üzüm sıqma zamanı: **sıqman**$_{ka}$.

üzürmək: uturmaq$_{ka}$. udurmaq$_{ka}$. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.

üzüş : özüş$_{ka}$. yarış.

üzüşmək: qırmaq. - üzüm **üzüşmək**: qırmaq.

üzüşmək: **özüşmək**$_{ka}$. **uzuşmaq**. yarışmaq. - at **üzüşmək**.

üzüt : **yüzüt**. **1**. xeyirsiz. çimri. sövmə olaraq işlənir. **2**. zalim. rəhmsiz. **3**. qırıt. qırım. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am. **4**. xəsis.

üzütləmək: qıtmır saymaq.

üzütlük$_{ka}$: xəsislik. xissət.

V

var : **bar**$_{ka}$. **1**. olan. mocud. **2**. uğur. oğur. dövlət. - varmış: **barmu**$_{ka}$. - çox varan: **baraqan**$_{ka}$. - varan. gedən. gedicl: **barqan**$_{ka}$. **bardaçı**$_{ka}$. **baruçı. barquçı**$_{ka}$. - vardığı: **barduqı**$_{ka}$. - vardırmaq: **barturmaq**$_{ka}$. - varılacaq. gediləcək, barası yer: barqu yer: **barası. barqu**$_{ka}$. - varılan yer: **barışlıq**$_{ka}$. - varılmaq. : **barılmaq**$_{ka}$. - varışı:

barduqı$_{ka}$. - varmaq. barsamaq: **barıqsamaq**$_{ka}$. - varmaq istəmək - barıqsamaq: **barsamaq**$_{ka}$. - varmayı, gedməyi diləyən. varmaq, gedmək üzərə olan kimsə: **barıqlı**$_{ka}$. - ev **bar**: ev **var**: ev eşik. - **evin barqın** satığsadı: ev eşiyin satmaq istədi.

vardırmaq : **barturmaq**$_{ka.}$ çatdırmaq. - onu evə **bartur**. - kağızı **bartur**. - bunu atova **bartur**.

varış : barış. elik. qavuş. bir araya gəlib oturmaq. sülh.

varlaşmaq: zənginləşmək. tuplənmək$_{ka.}$ diblənmək. diplənmək. kökləşmək.

varlı : baruq. dövlətli. - **baruq** bəy. - baruq ölkə. **baruq** duyqular.

verd : birt$_{ka}$. virt. vergi. döləv$_{6}$. maliyat.

vergi : birt$_{ka}$. verd. döləv$_{6}$. maliyat.

vergü : (< **ver**mək. **ber**mək). - vergü varmaq: borcu olmaq. - sənin mənə bir nə **bergün** var: sənin mənə bir şey borcun bergün var.

verim : - alım **verimlə** satqaşmaq: birbirnə satmaq.

verişmək : birbirinə vermək. göndərişmək. ötgürüşmək$_{ka}$. ötrüşmək$_{ka.}$ edişmək$_{ka}$. qılışmaq. bağışlamaq. ikram edmək.

verqi : vert. bert$_{ka}$.

vermək : **1**. bermək$_{ka}$. barmaq$_{ka}$. - vermək istəmək. verə yazmaq. : **beriqsəmək**$_{ka}$. - vermək istəyən: **beriqli**$_{ka}$. - verəc**ək**: **berim. berqil**$_{ka}$. - verilmək. : **berilmək**$_{ka}$. - verimli: **berimliq**$_{ka}$. - verimsiz. ot bitməyən, çoraq yer: **çalanğ**$_{ka}$. - verişmək: **berişmək**$_{ka}$. - verim: **berim**$_{ka}$. **1**. ötəmək$_{ka}$. ödəmək. əda edmək. qılmaq. **1**. ülətmək$_{ka}$. paylamaq. paytamaq. **1**. yerinə qoymaq. yermək. - orunc alıb **yermədi**: əmanət alıb verdəi.

vert : **bert$_{ka}$**. verqi. kölənin hər il verdiyi vergi.

vəng : bənğ$_{ka.}$ vəngildəmə səsi.

vəya : azu$_{ka}$. yahut. ya. iki şeydən birini diləməyi anlatır. vəya:.

vurdurmaq : çapturmaq$_{ka}$. çapmaq. çapışdırmaq. boyun vurdurmaq, üzmək. toqıtmaq$_{ka}$. toxutmaq. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq. çapıtmaq.

vurqulamaq : tə'kitləmək. bərkitmək. qavalamaq. kipləmək.

vurqun : barıqlı$_{ka}$. yerikli. melli. əğimli. düşgün. məczub.

vurmaq : - vurayazmaq. dövəyazmaq. : **uru yazmaq**$_{ka}$.

- vurdu. dövdü: **urdı. toqıdı**$_{ka}$.

- vurmada çıxan səs. yeməktə ağızda çıxan şapırtı: **şap şap**$_{ka}$. - çox vurmaq. çox dövmək: **qammaq**$_{ka}$.

- vurmaq istəmək: **ursamaq**$_{ka}$.

- vurmaq. boyun vurdurmaq: **çapturmaq**$_{ka}$.

- vurmaq. hafifçə vurmaq: **qaqmaq**$_{ka}$. - vurmaq. yenmək: **çalmaq**$_{ka}$.

vurmaq : dövmək. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq. toqımaq$_{ka}$. dövülərək sərtləştirmək. götürmək, batırmaq.

vurulmaq: <> **urulmaq** <> **orulmaq**$_{ka}$. biçilmək. tarılmaq. dərilmək.

vurulmaq: **ursuqmaq**$_{ka}$. 1. yemək. dövülmək. yenilmək1. - savaşa girən **ursuğar**: yiyər. 2. dövülmək. qurulmaq.

urulmaq$_{ka}$.

vuruşmaq : 1. arpı. maq. harp etmək. - toxışmaq. toquşmaq$_{ka}$. 2. birbirinə qızışmaq. birbirinin başına vuruşmaq:

qaqışmaq$_{ka}$.

vuruşmaq : təvrişmək. devrişmək. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq.

vuruşmaq : uruşmaq. toquşmaq$_{ka}$. toqışmaq. döğüşmək. çarpışmaq.

y

y : **n**. **qoy** <> **qon**.

ya mü$_{ka}$: oldumu. {"bu sôzü qəbul ettin mi? söylədiğimi yapmaq üçün qafana qoydun mu?".

ya : **ya**$_{ka}$ **1**. "**va**" ılgəci kimi "**vay**" anlamına inkâr ılgəci. **2**. yay. kaman. - **ya bağrı**: yayın orta yeri.

- **ya qurmaq**: kaman çəkmək.

- quruqluq ya$_{ka}$: qurulu. qurulmuş yay.

yaba$_{ka}$: **yapa**. yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan.

yabaqu$_{ka}$: **yapaqu**. **yappaq**. **yapıq**. **1**. sap, parça yoluntusu, qırıx şırığı. qırxım. **2**. yapıqçış, keçələmiş, qarışmış nərsə. **- yabaqulanmaq**: yabbalanmaq. yapıqmaq.

yaban : geyik. qayıq. vəhşi. - **qayıq** heyvan: yaban heyvan.

yabancı : yat**.** baz$_{ka}$. sap. sapaq. adnaqu$_{ka}$. - yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmək**$_{ka}$. - yabancı dil **qonuşmaq**: **sümlüşməyə**$_{ka}$. **sümlüşmək**$_{ka}$. - yabancı kimi sağına. soluna baxan adam: **inğəs kişi**$_{ka}$. - **yabancı saymaq**: yatlamaq$_{ka}$.

yabancılaşmaq: yatıqmaq$_{ka.}$ yadlaşmaq. - yağuq kişi yatıqdı: yaxın adam yadlaşdı.

yabı: **yabı**$_{ka.}$ **yapı**. örtük. yəhərin üstünə, altına qoyulan keçə. yəhər yastığı.

yabın$_{ka}$: qırmızı. al.

yaçanmaq$_{ka}$: utanmaq. ucunmaq. sıxılmaq.

yad:yat

yadılmaq: yayılmaq. çözülmək. yazılmaq$_{ka.}$

yafa$_{ka}$: **yava**. **1**. qolqan tikəni. **2**. sıcaq. quytu yer. **2**. (< **av**) ayva. avaq. sığıncaq.

yafaş$_{ka}$. : **yavaş**$_{ka}$. qılıqlı. yumuşaq xuylu.

yafışqu$_{ka}$: **yumuşqa**. "**qızılcıq**", "**kürən**" deyilən dağ yemiş.

yafqu$_{ka}$: xalqtan olup xaqandan iki dərəcə aşağı bulunan kişiyə verilən unqun.

yafuz$_{ka}$: **yavuz**. hər şeyin kötüsü. yamanı, pisi. yava. bəğənilməz. kötü. yaman.

yağmalamaq: yağmalamaq. yolıtmaq$_{ka}$. yoluşturmaq. yolumaq.

yah : **yah**$_{ka.}$ **yeh**. **yeğ**. əvət. peki. bə'li. gözəl. yaxcı. **- yəh mü**$_{ka}$: "tamam mı" anlamına bir kəlimə· - yə mü?. - **yah**: olsun. gözəl. nə gözəl.

yahut : **azu**$_{ka}$. ya. vəya. iki şeydən birini diləməyi anlatır.

yax:yaq

yaxşı$_{ka}$: iyi. gözəl. hər şeyin gözəli.

yaq : **yağ**. **çir**$_{ka}$**. çır. öz**$_{ka}$**.** **1**. qab qaşıqa yapışan bulaşıq. yemək qalıtı. **2**. kifir batıq olan. **3**. üz. öz$_{ka.}$ **4**. yax yuğ qədəş: uzaq qohum1. **5**. **yağı**$_{ka}$. **yəği**$_{ka}$ şeytan. **6**. yağ. iç yaqı. **7**. çanaq, qap bulaşığı· - yaq yuq: kir bulaşıq.

- ayaq yuqi: yak yuq qab qacaq: bulaşıq batıq qab. **yax yux**: yox kimi, yufa, ova nərsə.

- **yoqqa** sandıq: heç saydıq. dəyər verməmək.

- yağsız, tatsız bulamac: **bulqama**$_{ka}$.

- yağ çıxarmaq. t**ək**tir edmək: **tamınmaq**$_{ka}$.

- yağ istəmək.

- yağsımaq: **yaqsamaq**$_{ka}$.

- yağ tadını almaq.

- yaqsamaq: **yaqsımaq**$_{ka}$.

- yağ tortusu: **tar**$_{ka}$. - iç yağı. yağlı: **yaqrı**$_{ka}$.

- **yaq öğri**$_{ka}$: yağ dənəsi. susam.

- yağ yağuq: qohum tanış. - **yaq yuq**$_{ka}$: **yak yok**$_{ka}$ (< **yoq**: yoğulmuş. **yax**: yaxılmış).

yaqa$_{ka}$: **yaxa**. paltar yaxası. qoncuq. qoncək. küncək. nərsənin yanı, qırağı, ucu.

yaqaq$_{ka}$: **yağaq**. **qayaq**. **qıyıq**. cəviz. girdəkan.

- qoldaçıya min **yağaq**$_{ka}$, barça belə ayruq dayaq$_{ka}$: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısınında üstündə) çəlik.

- **yağaq** ağacı.

- **yağaqlıq**: cəvizli.

- **ağı** yağaq: yağlı cəviz.

yaqaqlı$_{ka}$: cəvizli. qayaqlı. qıyıqlı. girdəkanlı.

yaqaqlıq$_{ka}$: cəvizliq. cəviz bitən yer.

yaqarmaq : (< **yax**). **yaqutmaq.** yaxutmaq. verinmək. təslim olmaq. - ona **yaxarma**.

yaqcılıq : **yaxcılıq**. ağışqa. iyitlik.

yaqday : **yağday**. yağru$_{ka}$. yağur. yoğur. yaxlıq. yağılıq. dövrə bər. çevrə. mihit. - buna yağru **yürimə**: onun döğrə bərinə dolanma.

yaqdırılmaq: yaqılmaq$_{ka}$. yaxıtmaq$_{ka}$. yaqturmaq$_{ka}$.

yaqı : **yağı$_{ka}$**

- **qır** yağı: iç düşman. yolsuz, iləksiz, bəlgəsiz, gizli olan düşman. - **yaxı yuğı ər**$_{ka}$: yaxlı, yağlı, yufa incə, alçaq könüllü, mütəaze' kişi.

- yağı kəsilmək. öcəş, düşman yağıqmaq$_{ka}$. düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

- **yağın** taba: yağıya doğru.

yaqı : **yağı**. **yaxı**. **1**. yağıq$_{ka}$. yağı. düşman. - **yavuq yağıq**: qatı düşman. **2**. yağıq. məlhəm. **3**. yaxarlı. alçaq könüllü. dikələ, öngərliyə qarşı. barşar. - **yaxı yuxı** ər: sözə baxım, mütəvazi. **4**. **yaq**$_{ka}$**.** şeytan.

yaqıq : **1**. **yağıq**. **yaqıq**$_{ka.}$ mərhəm. - ağrıma yağuq olacaq. yarama **yağuq** yax. **2**. **yaxıq.** pomad. **3**. yaxı. yaxıq. yaxın. məlhəm. mərhəm. **4**. yağı. düşman. - **yavuq yağıq**: qatı düşman.

yaqıqmaq: **yağıqmaq**$_{ka}$. yağı, öcəş kəsilmək. düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının. - iki ölkə birbirinə **yağıqdılar**. - ötəc bizə yağıqdı: zəmanə bizə düşman kəsildi.

yaqılamaq$_{ka}$: **yağılamaq**$_{ka}$. düşmanlıq edmək. düşmanla savaşmaq. çarpişmaq.

yaqılmaq$_{ka}$: **yağılanmaq. yaxılmaq**: **1**. ciciklənmək. qısqanmaq. **2**. düşmanlıq edmək. **3**. örtəlmək$_{ka}$. yanmaq. **4**. toxunulmaq. yaqlaşılmaq. **5**. yağdırılmaq.

yaqımsız : **yaxımsız**. **1**. kupal. gobut. sasrıq. sassıq$_{6}$. sarsıq$_{ka}$. **1**. pis. bəğənilməz. kifir.

yaqın$_{ka}$: **yağnı**. **yaknı**. yaxın. **1**. şeytan. **2**. düşman. **3**. yaxın. yaxıq. mərhəm. **- yaxın tanış**: qonum$_{ka}$. yar yoldaş. qohum qonşu. **yaxınlar**: qayınboyun. dünürlər. tayfauruq. tayfatırıq.

yaqınlaşmaq: **yaxınlaşmaq**. qavuşmaq$_{ka}$. yaqumaq. yaxlaşmaq. yaxuşmaq. - **yağudu** diləyim.

yaqınmaq$_{ka}$: **yaxınmaq**. **yaxınlaşmaq**. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

yaqır : **yağır**. **yağrı$_{ka}$**. **1**. sırt yarası. - **yağırlı** at: beli yaralı at. - **yağırı sağaltmaq**. iyi etmək: yaqırlamaq$_{ka}$. - **yağırı çoğalmaq**: yaqırlanmaq$_{ka}$. - **yağırdan qaşınmaq**: yaqırlanmaq$_{ka}$. - yağırlı. sırtı yaralı: yaqırlıq$_{ka}$. **2**. yağ. iç yağı. piy. **3**. yarın$_{ka}$. kürək, bel gəmiyi. çiğin gəmiğı.

yaqırlamaq$_{ka}$: yağırı sağaltmaq, iyi edmək.

yaqırlanmaq$_{ka}$: **yağırlanmaq**. **1**. kürəklənmək. bellənmək. kürəyi yağlanmaq. **2**. yağırı, kürəyi qaşınmaq. - heyvan **yağırar**, yerdə ağnıyar. **3**. heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. - dəvə **yağırlandı**. **4**. heyvanın kürək, beld yarasının düzəlməsi.

yaqırlatmaq$_{ka}$: **yağırlatmaq**. heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. - dəvə **yağırlandı**.

yaqırlıq : **yağırlıq**. **1**. yağırlı. sırtı yağlı, qalın. **2**. sırtı yaralı.

yaqısmaq : **yağısmaq**. **yaqsımaq. yağsımaq.** yağ dadmaq. yağ dadınmaq.

yaqış$_{ka}$: **yağış**. qurban. qurbanlıq.

yaqışmaq$_{ka}$: **1**. yaxlaşmaqyaxına gəlmək. - onun gəlməyi **yaxışdı**. **2**. yaxı (mərhəm) yaxmaq. **3**. toxunmaq. - elə iti danışır ki, dodaqları **yavışmır**: birbirinə dəğmir.

yaqıtqan$_{ka}$: **yağıtqan**$_{ka}$. **yaxıtqan**. **1**. düşmanlıq edən. kinli. - bu kişi, nə **yağıtqan**. **2**. yağdıran. **1**. yaxıtqan.

yaqıtlıq : - **yağıtlıq** olsa, yarıqlıq düşər.

yaqıtmaq$_{ka}$: **yağıtmaq. 1**. tökmək. - arpa saman **yağıtqıl**, olsun atı yaruqluq: arpa saman tökginən, atı tapsın güc quvət. **2**. düşmanlıq edmək. yağılamaq. yağuşmaq.

yaqız : yağız. qızıl ilə qara arası rəng:.

yaqqu$_{ka}$: **yağqu**$_{ka}$. yağu$_{ka}$. yağmur. yağmırlıq.

yaqlamaq : **yağlamaq**. yovsamaq. yavsamaq$_{ka}$. könül almaq istəmək.

yaqlanmaq : **yağlanmaq**. yağrılanmaq$_{ka}$. ətlənmək.

yaqlanmaq$_{ka}$: yağlanmaq. yaqrılanmaq$_{ka}$.

yaqlaşmaq : **yaxlaşmaq**. yaqumaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. - **yağudu** diləyim.

yaqlaştıran: **yağlaştıran**. yaqutqan$_{ka}$. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

yaqlatmaq$_{ka}$: yağlatmaq.

yaqlayan: **yağlayan**. yaqutqan$_{ka}$. yağlaştıran. igitqan. igidlik edən.

yaqlı : **yağlı**. **yaqlıq**$_{ka}$. özlük$_{ka}$. üzlü. özül. çivqin$_{ka}$ (# **qəvqin**). yağlı. doyurucu. bəsləyici.

yaqlıq$_{ka}$: yağlı.

yaqma : **yağma**$_{ka}$ qarma$_{ka}$. - **yağma edilmək**: üpləlmək$_{ka}$. üplətmək$_{ka}$. - yağma etmə. çalma: qapış$_{ka}$. - **yağma etmək**: yağmalamaq. zorlamaq. gücətmək$_{ka}$. gücləmək. güclə, zorla almaq. əldən çıxarmaq. tutmaq. özünə mal edmək. qapınmaq$_{ka}$. üpləmək$_{ka}$. qapmaq. yağmalamaq. qarmalamaq$_{ka}$. - **yağma ettirmək**: yolıtmaq. yoluşmaq. yolutmaq. yulutmaq$_{ka}$. qücətmək$_{ka}$. - **yağma edişmək**. yağmalaşmaq. üpləşmək$_{ka}$. - **yaqmalanmaq**$_{ka}$: yağma qılığına girmək. - yağmada yardım edmək: **qücəşmək**$_{ka}$. - **yağmalanmaq**: üplənmək$_{ka}$. - **yağmalaşmaq**. yolıtmaq. yoluşmaq. yolutmaq. yulıtmaq. yulumaq. yulutmaq: yuluşmaq$_{ka}$.

yağmalaşmaq: qarmalaşmaq. qarmaşmaq. birbirinə baxıb baxmadan biçip kəsip yığıb götürmək. **1**. yağmac. çalmaş. qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$.

yaqmac : yağma. çalmaş. qapış$_{ka}$. qabış$_{ka}$.

yaqmaq : **yaxmaq**. **yağmaq**. **1**. (qıl). ütmək$_{ka.}$ ötmək. örtəmək$_{ka}$. odlamaq. **2**. yaxınlaşmaq. - baruğ yaxdı: gediş, hərəkət çağı çatdı. **1**. yaqlaşmaq. toxunmaq. **2**. dəğmək. sürtmək. ləms edmək. - əl **yaxmaq**: əl sürtmək.

yaqmalamaq: **yağmalamaq**. qücəmək. üplətmək$_{ka.}$ öplətmək$_{ka}$. üzmək. üzürmək. qarət edmək. - altun gümüş **üzürdüm**. - onun malın **gücüyüb** aldılar.

yaqmalaşmaq: **yağmalaşmaq.** yoluşmaq$_{ka.}$ yolışmaq.

yaqmalatmaq: **yağmalatmaq**. yolutmaq$_{ka.}$

yaqmaşmaq: **yağmaşmaq.** qücəşmək$_{ka.}$ soyuşmaq.

yaqmır: **yağmır**. (yağmurluq). yalma$_{ka}$. kaftan. kəftə. - **irkin** yağmır: arasız yağış.

yaqmırlıq: yağmırlıq. yaqu$_{ka}$. yağqu$_{ka}$. yağmur.

yaqmur : **- yağmurluq**: kədüq$_{ka}$. yağqu. yağu$_{ka}$. - yağmurluq yapmaq üçün ayrılmış, hazırlanmış keçə: **geyüklük geyiz**$_{ka}$. - yağmurluq yiyəsi: **kədüklük**$_{ka}$. - yağmuru çox olan yer: **yağmurçıl**$_{ka}$. - yağmurun sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki bir axarın çıxardığı səs**. çar çar**: **şar şar**$_{ka}$.

yaqmur : **yağmur** yamqur$_{ka.}$

yaqnı : **yağın**. **yağnı**. **yaknı**. **1**. şeytan. **2**. düşman.

yaqrı : **yarqı$_{ka}$**. yağır. yağ. iç yağı. piy. - kəriş **yağrı**, oğula qalar: atın kürək yarası oğula andıra qalır.

yaqrıqan : yağıran. yağran. yağlatıb yumşatan.

yaqrılanmaq$_{ka}$: **yağrılanmaq$_{ka}$** yağlanmaq. ətlənmək.

yaqrımaq : **yağrımaq**$_{ka}$ yağır olmaq. yağrınlamaq. yarğnına, sırta vurmaq.

yaqrıtmaq$_{ka}$: **yağrıtmaq**. **yarqıtmaq**. heyvan yağırın, kürəyin yaralamaq, zədələmək. - ol dəvəni **yağrıttı**.

yaqru : **yağru$_{ka}$**. yağur. yoğur. yaxlıq. yağılıq. yağday. dövrə bər. çevrə. mihit. - buna yağru **yürimə**: onun döğrə bərinə dolanma.

yaqsımaq : **yağsımaq. yağısmaq**. yağ dadmaq. yağ dadınmaq. - yağru yağı, yağısmaz: piy yağı, yağ (kərə) dadı verməz.

yaqsınmaq$_{ka:}$ **yaxsınmaq**$_{ka}$. (**yak**. **yaq**: tən. bədən gövdə). paltarı əğininə (sırtına) almaq, çiğninə salmaq. bürünmək. çərşovlanmaq. - eşik soyuqdu, bir şal **yaxsın** çıx. - çoban kaftanın geyməz, **yaxsınar**.

yaqşı : **yaxşı**. **1**. mehriban. məhəbbətli. **1**. iyi. - **yaxşı** iş.

yaqşıca : **yaxşıca**. büsbütün. iyi. iyicə. **çinğ**$_{ka}$.

yaqşıqlı : **yaxşıqlı**. ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyi. gözəl.

yaqşılıq : **yaxşılıq**. iyilik.

yaqtı : yaxınlaşdı. - barquz **yaqtı**: gedməyiz yaxınlaşdı.

yaqturmaq: 1. toxundurmaq. yaxınlatmaq. - onu mənə **yaxutma**: yaxınlatma. 2. (od. yaxı) yaxtırmaq. 3. saxlatmaq. yatturmaq$_{ka}$. yittirmək$_{ka}$. qeyb ettirmək.

yaqu$_{ka}$: **yağqu$_{ka}$**. yağmur. yağmırlıq.

yaquq : **yağuq**. yaxın. qonum. qohum. tanış. - **yağuq ulamaq**: görüş, seləyərham edmək. - yaq yaquq: yap yaxın. . - **yağuq** ula**m**aq: sileyi rəhm edmək.

yaquqluq: yağuq ulamaq işi. qonum, qohuma yoluğmaq işi. görüş. seləyərham.

yaqumaq : **yağumaq**. yaxlaşmaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. - **yağudu** diləyim. - bəy gəlməyi yağudi: bəyin girişi yaxlaşdı.

yaqumaq$_{ka}$: **yakumaq**. yaquşmaq$_{ka}$. birbirinə yaxlaşmaq.

yaqurmaq : **yağurmaq**$_{ka.}$ 1. ah çəkmək. sıx sıx solumaq. yüksək bir solumaya tutulmaq. 1. yaxlaştırmaq.

yaquşmaq$_{ka}$: yakumaq. birbirinə yaxlaşmaq.

yaquşmaq$_{ka}$: yağılmaq. yağılıq edmək. yaqılamaq. yaxıtmaq. düşmanlıq edmək.

yaqut : **yağut**. edqü. comərt.

yaqutqan$_{ka}$: yağlaştıran. yağlayan. igitqan. igidlik edən.

yaqutluq: **yağut**. edqulük. comərtlik.

yaqutmaq : (< **yax**). **yaxarmaq**. yaxutmaq. yaxdurmaq. yaxlaşdırmaq. yaxılatmaq. yoxunlatmaq.

yal : **yal**$_{ka}$ yalıq. at yələsi. - **yal tükü**: sırt$_{ka.}$ qalın qıl.

yalabıtmaq: yalratmaq$_{ka}$. parlatmaq. yalrıtmaq.

yalaçı$_{ka}$: 1. qaraçı. iftiraçı. itham edən. şərr. - **yalaçı** bəylər. - **yalaçı** qadın. 2. **- yalaçı yoğa**$_{ka}$: incə, kəvrək əkmək.

yalafar$_{ka}$: insanlar arasında elçi. xaqanın, devlətin əlçisi. tanrı elçisinə yalavac deyilir.

yala$_{ka}$: 1. töhmət. ittham. iftira. köksüz. havayı. - **yala** sözlər. 2. incə. yala yuğa: yala yufa: nazik, incə, xasa çörək. 3. nazlı. - yala qıız. 4. dəğmə düşər kişi. - nə **yala** kişisən oğul. 5. zayıf. - **yala** yağı: zayıf düşman.

yalaq : yalağ. boş.

yalalmaq$_{ka}$: töhmətlənmək.

yalalmaq$_{ka}$: **yalanmaq$_{ka}$**. töhmətlənmək. itham edilmək.

yalamaq$_{ka}$: 1. töhmətləmək. yamamaq. - quru **yala yaladılar**. - oğruluq **yaladılar**. 2. yalqamaq$_{ka.}$ yalvarmaq.

yalaman: kərkük. gərilmiş. açıq.

yalan : ikit$_{ka}$(ikili, ki üzlü söyləyən). alsıq. arsıq. aldaq. tovlaq. duzaq. tələ. arğuc$_{ka}$. aldatan. - arğuc ajun. yalancı, aldatıcı dünya.

yalançı : ütrük$_{ka.}$ hiləci. kələkbaz. ütücü adam.

yalanmaq$_{ka}$: **yalalmaq**$_{ka.}$ **1**. töhmətlənmək. itham edilmək. **2**. yalqanmaq$_{ka:}$

yalaşmaq: yalqaşmaq$_{ka}$.

yalatmaq: yalfatmaq$_{ka}$. yalqatmaq. yalqatmaq$_{ka.}$ yutturmaq. utturmaq. yalfatmaq.

yalavac$_{ka}$: elçi. pəyqəmbər.

yalbı : **yalpı**. **1**. $_{ka.}$ yassı, enli, gen olan nərsə, tabax. məjmeyi. **2**. təxdə. - **yalpıdaş**: taxdadaş. təxdəsəng.

yaldıramaq : yoldıramaq. yoldramaq$_{ka}$. parlamaq.

yaldıruq: bəzəkli şığallı. pozlu süslü. parlaq. - **yaldıruq** əşlər.

yaldramaq: **yaldrımaq$_{ka}$**.

yaldruq : yoldruq$_{ka.}$ parlaq. süslü.

yalfatmaq: yalqatmaq$_{ka.}$ yalatmaq. utturmaq. yutturmaq.

yalxalanmaq: **yayqalmaq$_{ka}$. yayxalanmaq**. çalqanrnaq. hər şeyə qönlü məyil göstərmək həvəslənmək, hövüklənmək.

yalıq : **yalığ**. **1**. qayış. - **yalığı** köklət: qayışı bərkit. **2**. pipik. xoruzun tacı. ibik. pipiyi. **3**. **yıl**. at yələsi. yal. **3**. yəhər qaşı. - öndüni **yalıq**, geyin **yalıq**: ön qaş, arxa qaş. **4**. yanaq. hər nəyin üzü dikəsi, ucu.

yalıq yılıq: insan heyvan.

yalıqlanmaq: horoz ıbiqlənmək. at yələlənmək. yallanmaq.

yalım : **1**. təxdə. **2**. sarp, dik, yalçın. - **yalım qaya**: {1. sarp dağın ətəği. 2. təxdəsəng}. **3**. odğuc**.** oduc. alov.

yalıman : **yelimən**$_{ka.}$ dağınıq biçimdə yapılan çapul. yalıb yoluq dağıdıb. dağınıq şəkildə yapılan çapul.

yalım$_{ka}$: siriş. çiriş. yapışqan. çəsb. - **yarıq yalım**: balıq çirişi.

yalım$_{ka}$: yəlim. yapışqan. çəsb. tutuş$_{ka}$. tutqal. kəndisiylə tük.

yalın : **yalım.** alov. odğuc**.** oduc.

yalınçqa$_{ka}$: yılınçqa. yavan. dadı, duzu, yağı olmayan yemək. -

yalındaq$_{ka}$: çıplaq.

yalınq : **yalınğ**. çıplaq. qından çıxmış.

yalınquq : **yalınğuq$_{ka}$. yalqınquq**. **1**. yalqun. insan. **2**. adəm. həzrəti adəm. - **yalınquq** oğlı yoqazur, əyku adı qalır.

yalınqus$_{ka}$: **yalnğus**$_{ka}$. yalnız. kimsəsiz. - **yalınqus** qaz ötməz.

yalınmaq$_{ka}$: **1**. soğunmaq$_{ka.}$ soğqunmaq. soyunmaq. silkinmək. lütlənmək. **2**. yalmaq$_{ka.}$ yanmaq. göynəmək. alovlanmaq.

yalışmaq$_{ka}$: töhmətləmək. itham edmək.

yalıt$_{ka}$: təxdə. enli, hamar, bütün olan nərsə. - **yalıt qaya**: səxrə.

yalıtqa$_{ka}$: alay. şuxluq. **- yalıtqa qılmaq**$_{ka}$: alay edmək. lağa qoymaq.

yalıv : yalvı$_{ka.}$ yalva. yada. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.

yalqa : gədik. - qara mun gəlməyincə, qara yalqaya qaçma.

yalqaq : yoxacıq, dəriciq, qabıq. qandır$_{ka}$. zar. pöz. car. çar.

yalqamaq$_{ka}$: yalamaq. yalvamaq.

yalqandurmaq$_{ka}$: yalğandurmaq$_{ka.}$ yalanlamaq. təkzibləmək.

yalqan$_{ka}$: yalan.

yalqanmaq$_{ka:}$ yalanmaq.

yalqaşmaq$_{ka}$: yalaşmaq.

yalqatmaq : yalfatmaq$_{ka}$. yalatmaq.

yalqatmaq$_{ka:}$ yalatmaq. yutturmaq. utturmaq. yalfatmaq.

yalqıl$_{ka}$: yələsi ağ. ağ yələli.

yalqın : **yalnıq**$_{ka}$. **1**. kişi. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni adəm. - öt keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. **2**. sağıq$_{ka}$. ılqın. sərab.

yalqu$_{ka}$: axmaq. bəyinslz kişi.

yalqun$_{ka}$: **1**. yalınquq. yalınğuq$_{ka}$. yalqınquq. insan. **2**. yalnu. kuf.

yalma$_{ka}$: kaftan. kəftə. yağmır (yağmurluq).

yalmaq$_{ka}$: **1**. yanmaq. yalınmaq. alovlanmaq. **1**. yaranın göynəməsi. - yaram baş verib yalır. - baş yalır: yara göynür. - od yaldı. - gün üzü yaldı.

yalnıq$_{ka}$: yalqın. kişi. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu**: bəni adəm.

yalnız : tutasız. tək. təkin. yoldaşsız. yalınqus$_{ka}$. yalnğus$_{ka}$. kimsəsiz.

yalnqus$_{ka}$: yalın. tək. - **suq yalnız**: təki tanqa: tək tənha. yapa yalnız.

yalnuq : yanluq. nökər.

yalpalanmaq: yellənmək. sərkəkləmək$_{ka}$. iki yana sallanmaq.

yalpıdaş: taxdadaş. təxdəsəng.

yalratmaq: yolratmaq$_{ka.}$ yolrıtmaq. parlatmaq. yalrıtmaq.

yalratmaq: yolrıtmaq$_{ka}$. alovlandırmaq. parlatmaq. yalrıtmaq. yolratmaq.

yalratmaq$_{ka}$: parlatmaq. yalabıtmaq. yalrıtmaq.

yalrıtmaq : yalratmaq$_{ka}$. parlatmaq. yalabıtmaq. yalrutmaq. alovlandırmaq. ışıqlataq.

yalrıtmaq : yolratmaq$_{ka.}$ yolrıtmaq. parlatmaq. yalratmaq.

yalrıtmaq: yolrıtmaq$_{ka}$. alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yolratmaq.

yalrutmaq: **yalrıtmaq**. alovlandırmaq. ışıqlataq.

yalrutmaq: yolrıtmaq. parıldatmaq.

yaltaqlanmaq: əğrinmək$_{ka.}$ əğilib bükülmək. yaramsınmaq$_{ka}$. dalqavuqluq edmək. yaranmaq. yumşanmaq. yufqalanmaq$_{ka}$. incəlib büzülmək. əprikmək. yavuncımaq.

yaltaqlanmaq: yumşaqlanmaq$_{ka.}$

yaltıramaq$_{ka}$: az ışımaq. az parlamaq.

yalt$_{ka}$: yalçın. sərt.

yaltrıq$_{ka}$: parlaq. süslü. yoldruq. yuldruq. cilalı.

yalturmaq$_{ka}$: yandırmaq. odui yalovlandırmaq. - tüpi odu **yalturdi**.

yalu$_{ka}$: yaluq. yolaq. qayış. ip. örkə. örəkə.

yaluq : bax > **alıq$_{ka.}$ 1**. keçəl. daz. aluq. **2**. yalquq. yaluz. yoluq. soyuq. soyulmuş.

yalva : yalvı$_{ka.}$ yalıv. yada. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.

yalvac : yalvın$_{ka}$. yalvıçı$_{ka.}$ yadac. büyücü. sehirbaz.

yalvamaq$_{ka}$: yalqamaq$_{ka.}$ yalamaq.

yalvanmaq$_{ka}$: yalamaq. - ağzıvı **yalvan**: ağzıvı dilin ilə yala. - dodaqların **yalvanma**.

yalvar : iltimas.

yalvarım: **yalvaram**. iltimas dua.

yalvarmaq : **1**. sallanmaq. **2**. diləğinin yapılmasını istəmək.

yalvı : yelvi$_{ka}$. büyü. sehir.

yalvıçı$_{ka}$: yalvın$_{ka}$. yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz.

yalvı$_{ka}$: yalva. yalıv. büyü. yada. cadu. sehir.

yalvın$_{ka}$: yalvıçı$_{ka.}$ yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz. - **yalvın** onun gözləri.

yam : **yam$_{ka.}$ 1**. çör çöp. pislik. çapaq. gözə. **1**. yamaqlıq nərsə. bir yol arası qoub köçən yer. duracaq.

yama : yapru. rufu.

yamac : (< **yam**). dağ döşü ətəyi kimi yamıl, mayıl yer.

yamaqçı: pinəçi.

yamaq$_{ka}$: **1**. yımaq. yumaq. qıyı. qıraq. **1**. takız. takuz$_{ka}$. taqzıl. taqaz. ləkə. - **barçın** yamağı barçına. - hər dona **yamaq** olda, hər **yamağa** don olma. **3**. yama.

yamaqlıq$_{ka}$: ulağu$_{ka}$. yamalıq. sığzıq$_{ka}$. yamalı. yaması olan.

yamaqu$_{ka}$: yamanması gərəkli.

yamalmaq$_{ka}$: yamanmaq.

yaman$_{ka}$: yavuz$_{ka}$. yafuz$_{ka}$. yava. bəğənilməz. isiz$_{ka.}$ ısız. kötü. hər şeyin kötüsü. - **yaman iq**$_{ka}$: yaman xəstəlik. cüzam.

yamanlıq: isizlik$_{ka.}$ ısızlıq. ıssızlıq. kötülük. həşərlik.

yamanmaq$_{ka}$: yamalmaq$_{ka}$. yırtıq cırıqla uğraşmq.

yamaşmaq$_{ka:}$ (**yam** $_{<\text{met}>}$ **may**). **mayaşmaq**$_{ka}$. yayılıb yatıb qalmaq. təmbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq. (buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək.

yamaşmaq$_{ka}$: yamaqlamaq. yamamaq. - bu donu **yamaş**.

yamata$_{ka}$: yağlı tavuq, yağlı ət qızartılacağı zaman yağın dışarı sızmaması üçün içinə sarılan qadayıf xəmiru kimi incə bir xəmir.

yamata$_{ka}$: yamaqlıq, yapıştırmağa işlənən nərsə.

yamdu$_{ka}$: qasıq.

yamılmaq : **mayılmaq**$_{ka.}$ qəvşəmək.

yamırtmaq: amurtmaq$_{ka.}$ yatıştırmaq. dindirmək. toxdadmaq. çatdırmaq.

yamışmaq: $_{<\text{met}>}$ **mayışmaq**$_{ka.}$ yamaşmaq. təmbəlliktən yerə yapışıp qalmaq.

yamız$_{ka}$: (**yapış**. **yumuş**). qasığın iki yanı. qalçanın ıç yanları.

yamquq : $_{<\text{met}>}$ **mayquq**$_{ka.}$ paytaq. qıçları dolaşıq, əğri.

yamqur$_{ka}$: yağmur.

yamlamaq$_{ka}$: yaplamaq. yanlamaq. yeniləmək. silmək. süpürmək. yığmaq. təmizləmək. - gözün yaşın **yamladı**.

yamlan$_{ka}$: **1**. yumulub, sıöılan yer. sığıncaq. pənahqah. **2**. qəmə. bir çeşit sıçan,

yamlıq$_{ka}$: **1**. çör çöplü, aşqallı nərsə. içərisinə çör çöp qaçmış olan. **2**. küllük. zibillik.

yamraşmaq$_{ka}$: quzular anaları ilə qarışmaq.

yamrulmaq: amrulmaq$_{ka}$. yatışmaq. dinmək. çəkilmək.

yamrumaq: yumrumaq. yığmaq.

yamşamaq$_{ka}$: **yumşamaq**. yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin qazanmaq.

yamu$_{ka}$: **yanu yamu**$_{ka}$. 1. bəkitmə sözü, ilgəci. əlbəddə ki. hər necə olursa olsun. - **yamu yanu** yemlisən. verməlisən **yanu yamu**. 1. **yamu** ?: oldumu. - sən gedəsən, **yamu**: oldumu ?.

yamul : yasul. yatul. bax > **amul**. səğnik. sakin. rahat.

yamurqan$_{ka}$: damlayan. qanayan. tamurqan.

yamurmaq$_{ka}$: 1. yumarmaq. tomurmaq$_{ka.}$ tomruq tomruq yapmaq, kəsmək. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək. 2. damlamaq. qanamaq. tamurmaq. 3. tomruq yapmaq. kəsmək. tomurmaq. yamurmaq. 4. yəncimək. ısırmaq. kötüləşmək. tıncmək. yençmək. yönçımaq. 5. tamurmaq$_{ka}$. damlamaq. qanamaq.

yamurt : amurt. təsgin.

yamurtmaq: amurtmaq$_{ka}$. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq. söndürmək.

yan : **yan**$_{ka}$ 1. qaburqa. əyəkü. əyəği. hər heyvanın əyəğisi. əyə qəmiği. çadırın yanı. 2. kənar. qıtıq. qıdıq$_{ka}$. qıyı. **- yan baxmaq**: alartmaq$_{ka}$. bələrtmək (qöz). bərətmək. 3. qınqru$_{ka}$. şaşı. qınğır. 4. taba. qayaq$_{6}$. 5. yançaq. sağrı. köçük$_{ka}$. göt. 6. uca (göt) qəmiği. uca qəmiğinin başı.

yana$_{ka}$: 1. anormal. ənayi. yava. - qılnıb yana qudurma: özündən çıxıb yavalıqa qoyulma. **- yana yatmaq**: kəmilmək. qamılmaq$_{ka.}$ söykənmək. 2. anru. nəru$_{ka}$. ayru. sonra. dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bunda yana, sonra qurtulur. 3. qenə. yenə. təkrar. ikinci dəfə olaraq. geri dönmə bildirən ilgəc.

yanaq : **yonaq**$_{ka}$. **anq**$_{ka}$. 1. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə, çul çuval parçası. 2. anğ. an. üz. - qızıl **an**.

yanalduruq : **yanğalduruq**$_{ka}$. kəpənəgin arxasına, yaxasına tikilən parça. başlıq.

yanar : örtər. issi. isti. qızqın.

yanatmaq : 1. yanğramaq$_{ka}$. yanzatmaq. açığa vurmaq. aydınlamaq. ifşa edmək. 2. yenitmək. tazalamaq.

yançaq : yan. sağrı. köçük$_{ka}$. göt.

yançıq : **yançuq**$_{ka.}$ kiçik torba, kisə.

yançuq$_{ka}$: **yançıq**. torba. kisə.

yandaq$_{ka}$: tikən. gəvən tikəni.

yandıq$_{ka}$: yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.

yandru$_{ka}$: təkrar.

yandrumaq$_{ka}$: **yandurmaq**$_{ka}$. 1. döndürmək. 2. qusmaq. 3. qorxutmaq·. 4. yanmaq.

yanıq$_{ka}$: 1. qusma. qəyy. bulantı. - o **yanıq yandı**: o qaytardı. 2. qorxutma. təhdit. - bəy **yanığında** düşmə: bəy qorxusuna düşmə. 3. yandıq$_{ka}$. yanıq. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.

yanılan : **yanğılqan**$_{ka}$. 1. unutan. 2. səhv edən.

yanılmaq : **yanğılmaq**$_{ka}$. - yazmas, atım olmaz, **yanılmaz**, bilgə olmaz.

yanılmaz: yazmaz$_{ka.}$ yayınmaz. iştibah edməyən.

yanıltmaq: yazturmaq$_{ka}$. çözdürmək.

yanıt : yonqaq$_{ka}$. yonqat. yanqa. çuğulluq. qoğut. şikâyət.

yanıtmaq$_{ka}$: **yenitmək**$_{ka}$**.** **1**. yonqamaq$_{ka}$. yonqatmaq$_{ka}$. yanqamaq. çuğullamaq. qoğulamaq. **2**. şikâyət etmək. **3**. yenitmək. tazalamaq. **1**. doğurtrnaq. - mama arvadı **yenitir**. **1**. yenitmək. tazalamaq.

yanqa$_{ka}$: **yanğa**$_{ka}$. **1**. hərhanki bir nəyin, ırmağın yanı. keçəsi. **2**. yonqaq$_{ka}$. yonqat. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikâyət.

yanqaq$_{ka}$: **yanğaq**$_{ka}$. **1**. yanlı, civarlı, qıraqlı olan nə. dişlərin oturduğu gəmik. qapı söğəsi. hər şeyin yanı. **2**. yan. tərəf.

yanqalduruq$_{ka}$: **yanğalduruq**$_{ka}$. yanalduruq. kəpənəgin arxasına, yaxasına tikilən parça. başlıq.

yanqan$_{ka}$: **yanğan**$_{ka}$. **yanan**. **1**. alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa. **2**. fil. - **yanqan** carladı: cırıldadı.

yanqı$_{ka}$: **yanğı**$_{ka}$. yeni.

yanqıla : **yanğıla**$_{ka}$. yenədən. yənidən. genədə. təkrar. ikinci kərə.

yanqılamaq: yanğqulamaq$_{ka}$. səs vermək. səs gəlmək.

yanqılamaq$_{ka}$: **yanğılamaq**$_{ka}$. **1**. yanılamaq. yeniləmək. - başın yandıru **yanqıladı**: yarasın yenidən tazaladı. - o donun **yanqıladı**: yenilədi. **2**. yanıqlamaq. olan şəyi yenidən göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın.

yanqılqan$_{ka}$: **yanğılqan**$_{ka}$. yanılan. **1**. səhv edən. iştibah edən. **2**. unutan.

yanqılqan$_{ka}$: unutan. yanılan.

yanqılmaq$_{ka}$: **yanğılmaq**$_{ka}$. yanılmaq.

yanqın : ört$_{ka.}$ od. yanan nəsnə.

yanq$_{ka}$: **yan**. (< **yanqmaq**: əks olmaq). **1**. qalıb. - börk **yanqı**: börk qalıbı. **2**. yeng. ətək.

yanqluq$_{ka}$: **yanğluq**$_{ka}$. yanlışlıq.

yanqmaq: əks olmaq.

yanqraq$_{ka}$: **yanğraq**$_{ka}$. yanlı yörümlü, burşuq nə. qıvrımlı. büqüntülü. - **yanqıraq** yollar: birçik burşuq yollar.

yanqramaq$_{ka:}$ **yanğramaq**$_{ka}$. yanzatmaq. (saxlanması gərəkəni) açmaq, açığa vurmaq, söyləmək. aydınlamaq. ifşa edmək.

yanqşaq$_{ka}$: **yanğşaq**$_{ka}$. yanşaq. yandan yöndən qonuşan. özün burxıb, üz gözün tutan. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən, cirngildəyən. bir sözü təkərləyən.

yanqşatmaq$_{ka}$: **yanğşatmaq**$_{ka}$. yanşatmaq. gəvəzəlik edmək.

yanqu$_{ka}$: **yanğqu**$_{ka}$. **yanğqu**$_{\mathbf{ka}}$. yanıt. səsin geridən gəlməsi. yanqı.

yanqulamaq$_{ka}$: **yanğqulamaq**$_{ka}$. səs vermək. yanqılamaq. səs gəlmək.

yanqurmaq$_{ka}$: **yanğurmaq**$_{ka}$. yanına, sağına soluna baxmaq.

yanlıq : çiydəm$_{ka.}$ sınqır. zavar.

yanlıq$_{ka}$: **1**. çanta. yanında götürülən ambacıq, buxca. **2**. küləpüşti.

yanlışlıq: yanğluq$_{ka}$.

yanluq : yalnuq. nökər.

yanmaq : yandrumaq$_{ka}$. yandurmaq$_{ka}$.

yanmaq$_{\mathbf{ka}}$: **1**. dönmək. çönmək. qayıtmaq. - **yandı** ərinc sözündən: bəlkə döndü əhdindən. - nəyə yoldan yandın: qayıtdın. **2**. qorxutmaq. təhdit edmək. - bəy onu bi işdən **yandı**. **3**. örtənmək. örtəymək. çırt çırt edib yanmaq. **4**. qalxmaq. - o **yanıq yandı**: o qaytardı. **4**. qusmaq. - ər **yandı**. **1**. yalmaq$_{ka.}$ yalınmaq. göynəmək. alovlanmaq. **1**. **anqmaq.** şaşmaq. çaşmaq. təəccüblənmək. - o andı. - onu görüb, **yandıq** qaldıq. - bunların hamısın bilirdik, **yanmağa** gərək nədir. - işini görəndə var, yananda var.

yanşaq : **yanğşaq**$_{ka}$. **1**. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən, cırngildəyən. bir sözü təkərləyən. - **yanşaq** ağzına yağ sürdük. - **yanşaq** təlim səyrər: gəvəz çox söylər. **2**. səfeh. axmaq. - **yanşaq** dilim sayramaq: boş boş sözlər söyləmək.

yanşatmaq: yanğşatmaq$_{ka}$. gəvəzəlik edmək.

yanumaq$_{ka}$: açmaq. biləmək.

yanurmaq: sulamaq. ititmək. - pıçaqları, qəmələri, qılışları yanurdular, döğüşə girişdilər.

yanut$_{ka}$: **1**. cəvab. **2**. qarşılıq. əvaz. bədəl. qiymət.

yanutmaq$_{\mathbf{ka}}$: nərsəni yandan, yanından sürtüb ititmək, biləmək, açmaq, safatmaq. - pıçaq **yanuldu**. yıtıtmaq$_{ka}$. yititmək. ititmək. bilətmək.

yap : **yap**$_{ka.}$ **1**. yapıq, quruq qurulmuş, çevrələnmiş, girdə nərsə. açıq. doğru. çin. - yapraq: < **yap** + **raq**: nərsənin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgəsi): **2**. çin çin. lap doğru. **3**. meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. **4**. hilə. al. - **yap yup**: gizli püslü.

- yap yup qılmaq$_{ka}$: **1**. kələk qılmaq. al edmək. **2**. yubılamaq. yuplamaq. burbatmaq$_{ka}$. geciktirmək.

- yap yup$_{ka}$: **yapıq yupuq**. gizli mizli. hilə. al.

yap : yup$_{ka.}$ hilə. al.

yapa : **yaba**$_{\mathbf{ka}}$. yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan.

yapaqulaq$_{\mathbf{ka}}$: quburğa$_{ka}$. bağırqa. boğurqa. bayquş. üki. ühi.

yapan : yapqar. gizlətən. sınqar. sindirən.

yapanğ$_{ka}$: qumluq. bataq. yerimyi çətin olan yer.

yapçan$_{ka}$: yavçan$_{ka}$. yavşan.

yapçınmaq: yavçunmaq$_{ka.}$ yapçunmaq. yapıştırılmaq. yapşunmaq.

yapçırmaq: yavçurmaq$_{ka.}$ yapıştımaq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.

yapçunmaq$_{ka}$: <> **yapçınmaq**. yavçunmaq$_{ka.}$ yapçınmaq. yapıştırılmaq. yapşunmaq.

yapçurmaq: **1**. təpçürmək. yapşurmaq. yavçurmaq. yapıştırmaq. vəsl edmək. rəbt edmək. - oxa yun **yapçur**. **2**. yavçurmaq$_{ka.}$ yapıştımaq. yapçırmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.

yapı : **1**. yabı$_{ka.}$ örtük. **2**. qılma$_{ka.}$ yapma.

yapıqlı : yaprıq. yapıqlıq$_{ka.}$ qapalı. qapanmış.

yapıqlıq$_{ka}$: yapıqlı. yaprıq. qapalı. qapanmış.

yapılaq : (**ı** <> **t**) **yapıtaq**. **yabıtaq**$_{ka}$ (**yapı**: qurum. taxım + **laq**: sız). yapıtsız. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. - o atı **yapıtaq** mindi.

yapılmaq: etilmək$_{ka.}$ edilmək. düzəlmək. hazırlanmaq.

yapın : yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən. uzman. - qılını bilən qızıl geyər, yapının bilən yaşıl geyər: xoşa gəlmək istəyən qırmızı geyər, iş yapmaq istəyən yaşıl geyər. (qızıl iş can aparır, yaşıl iş aparır)

yapınmaq$_{ka}$: örtünmək. qapanmaq.

yapır$_{ka}$: **yapur**. **1**. yumşaq. düz. saf. hamar. **1**. əğri. sallaq. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq qulaq.

yapırmaq: **yapurmaq**. **1**. yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdı**. **1**. gizlətmək. örtmək. - o sözün **yapurdu**.

yapış : qılış. qılqu$_{ka.}$ qılqı. qılı. adət.

yapışan : ısın. ısı. xoş. gözəl.

yapışdırmaq: tapşırmaq$_{ka.}$ təpcərmək.

yapışıq : arqaş. davamlı.

yapışqan: qatut$_{ka.}$ çiriş. siriş. yalım$_{ka.}$ yəlim. çəsb. tutuş$_{ka}$.

yapışmaq: yılpışmaq$_{ka.}$ ılpışmaq. yaprulmaq$_{ka}$. yıpranmaq. bağlanmaq. ilgişmək. sırılmaq$_{ka}$. bulaşmaq. - nə mənə yılpışırsan.

yapıştımaq: yavçurmaq$_{ka.}$ yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.

yapıştırılmaq : yapçınmaq. yapşunmaq. yavçunmaq$_{ka.}$ yapçınmaq. yapçunmaq. yapşurmaq. yav çunmaq.

yapıtaq : **yabıtaq**$_{ka.}$ (**t** <> **ı**) **yapılaq**. (**yapı**: qurum. taxım + **laq**: sız). **yabıtaq**. **yapıtlaq**. **1**. yapıtsız. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. yəhərsiz - o atı **yapıtaq** mindi. **1**. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz. yəhərsiz. - o atı **yapıtaq** mindi.

yapqaq$_{ka}$: **yapğaq**$_{ka.}$ duzaq.

yapqar : **1**. yapan. gizlətən. sınqar. sindirən. **2**. yapın. iş bilən. işin püfün qılığın bilən.

yapqç : **yapquç**. heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.

yapquç$_{ka}$: **yapuç**. heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.

yapqut$_{ka}$: döşək. yün, qıl doldurulmuş mindər.

yaplamaq$_{ka}$: **yuplamaq**. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq. yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq.

yapma : qılma$_{ka.}$ yapı.

yapmaq$_{ka}$: **1**. yapurtmaq$_{ka.}$ gizlətmək. örtmək. qapamaq. qurmaq. yapmaq. **2**. pişirmək. - çörək **yapmaq**.

yapraq : < **yap** + **raq**: nərsənin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgəsi): **1**. çin çin. lap doğru. **2**. meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. **3**. dirçəliş. gəlişmə. cücərmə. inkişaf. gizli. sini. yapruq. yapruş saf. düz. tənik.

yapraq : yapurqaq$_{ka}$ (aqac. bitgi. varaq).

yapramaq : yavramaq$_{ka}$. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq. bərkimək

yapratmaq$_{ka}$: dikmək. dikətmək. şüşətmək. - at qulağın **yapratdı**.

yaprı$_{ka}$: düz. ənli (yer). sarqıq (qulaq).

yaprıq : yapıqlı. yapıqlıq$_{ka.}$ qapalı. qapanmış.

yapru : yama. rufu.

yapruq : yapraq. yapruş. saf. düz. tənik.

yaprulmaq$_{ka}$: yapışmaq. yıpranmaq. bağlanmaq.

yapruş : yapraq. yapruq. saf. düz. tənik.

yapruşmaq$_{ka:}$ düzləşmək. hamarlanmaq.

yapsamaq$_{ka}$: (örtmək. qapamaq. yapmaq) istəmək. - qarlap acun **yapsamaq.**

yapşırmaq: yavçurmaq$_{ka.}$ yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq.

yapşunmaq$_{ka}$: yavçunmaq$_{ka.}$ yapçınmaq. yapçunmaq. yapıştırılmaq. yapıştırılmaq. yapçınmaq. yapşurmaq.

yapşurmaq: yavçurmaq$_{ka.}$ yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşırmaq.

yaptac$_{ka}$: (< **yapturmaq** qapatmaq). yağmur. kəpənək. kəpə.

yaptırmaq: qılturmaq$_{ka}$.

yapulmaq : yavulmaq$_{ka.}$ olquşmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.

yapur : yapır$_{ka.}$ yumşaq. düz. saf. hamar.

yapurqaq$_{ka}$: yapraq (aqac. bitgi. varaq).

yapurqan$_{ka}$: yaşurqan. qizləyən. saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).

yapurmaq : **yapırmaq**. **1**. yapurtmaq. parlatmaq. **2**. süpürtmək. gizləmək. **3**. yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdı**. **1**. gizlətmək. örtmək. - o sözün **yapurdu**.

yapurtmaq$_{ka}$: **1**. yapmaq. gizlətmək. - sözüvü **yapurtma**. - bizi görüb **yapındı**. **2**. safatmaq. düzləmək. hamartmaq. - yeri **yapurt**. - paltar qırışların **yapurt**. **3**. yapışdırmaq. - bu tikələri **yapurt**.

yapuşqaq$_{ka}$: **1**. tikənli bir ot. pıtraq. **2**. hər söylənən işə qarışan kimsə. fizul. imalə.

yapuşqan$_{ka}$: **1**. yapışqan. yapışan. **2**. fizul. hər nəyə burnun soxan.

yapuşmaq$_{ka}$: yapışmaq.

yar : **yar**$_{ka.}$ **1**. bozaq. - onun **yarı** axdı. **2**. lüab. **3**. car. cay. yarıq. ara. çağ. zaman. **4**. yaran. yarqan. çuxurdan. **5**. yarı. kar. asi. asıq. fayda. - yarmaz: yaramaz: faydasız. **6**. yatut. yətut$_{ka}$. yetut. yədək. kömək. **7**. salya. **8**. yar. suların açtığı uçurum.

- **yar qaşı**: hoğuz, çay yanı.

- yar yoldaş : qonum$_{ka}$. qohum qonşu. yaxınlar tanışlar.

yara : **1**. açıl nərsə. çala. *tutuşdur*: (yaraq: bir "**yarıqdan**" çıxmağın aracı) - **çala**: cola. oyuq. *tutuşdur*: (çara. çaraq: bu çaladan" çıxmaq aracı). **1**. didik. dərd. titik. didik. acı. acıma. ağrı. **1**. qart$_{ka}$. baş$_{ka}$. **1**. yarar. şayistə. cayiz. münasib.

yaraq$_{ka}$: **1**. firsət. imkan. tav. **2**. yarıq. gədik.

yaraqlanmaq: tolumlanmaq$_{ka}$: silahlanmaq.

yaraqlı : **yaraqlıq**. **1**. **yar**. mümkün. - **yaraqlı** iş. - **yaraqsız**: imkansız. - **yaraqa** pulun al, damara bax qanın. **2**. zirehlı. cəbəli. cübbəli. **3**. hazır olan. anutqan$_{ka}$. anıtqan. - işə **anıtan** kişi. -

yaralamaq$_{ka}$: balıqlamaq. balq qılmaq. bərtmək$_{ka.}$ qırcatmaq$_{ka}$. siyirmək. sıyırtmaq. nərsəni dəlip keçmək.

yaralanmaq : bərtinmək$_{ka.}$ bərələnmək. zədələnmək.

yaralı : başlı$_{ka}$.

yaramaq$_{ka}$: **1**. uyqun gəlmək. yaraşmaq. uğramaq. - bu qılıq sizə **yaradı**. - **yol yarasın**: yolun açıq, iyi, yaxcı, rahat olsun. - ata donu oğula **yarasa**, atasın diləməz. **2**. mümkün olmaq. - hər nə yarar: hər şey mümkündür. **1**. qarşı qoymaq. uzaqlaşmaq. yıramaq. **1**. yarmaq.

yaramaz : yarmaz. faydasız.

yaramazlaşmaq: sevimsizləşmək. isizlənmək$_{ka}$.

yaramsınmaq$_{ka}$: yaltaqlanmaq. dalqavuqluq edmək.

yaran : **1**. öğrəti. tə'lim. **2**. yarqan. yar. çuxurdan.

yaranmaq : **1**. öğrənmək. tə'lim görmək. **2**. yaltaqlanmaq.

yaranmaq$_{ka}$: yaranmaq. yaltaqlanmaq. qoşaqta qoşturularaq alıştırılmaq.

yaraş : **1**. görə. təvafüq. tətabüq. - buyruq yaraşı qıldıq. - dediklərizə yaraş. - olana yaraş: imkana görə. **1**. güdəm. gözləm. muraat. muğayat. - **yaraşsız** kişi. **1**. təfahüm. **1**. yarış. islah. **1**. tətabüq. təfahüm.

yaraşçı : yarışçı. islahçı.

yaraşqılmaq: gözləmək. muraat edmək. - yoldaş belə **yaraşqıl**.

yaraşmaq$_{ka}$: **1**. uyuşmaq. anlaşmaq. tutuşmaq. barışmaq. təvafüq, tətabüq edmək. - qızla oğlan **yaraşdılar**. - iki devlət **yaraşdı**: barışdı. **2**. görüşmək. calaşmaq. - qızla oğlan **yaraşsın**, tanışsın. **3**. yollaşmaq. tutuşmaq. gözləmək. müraat edmək. - qoldaşınla **yaraşqıl**

yaratqan$_{ka}$: yaratan.

yaratmaq$_{ka}$: yarıtmaq. **1**. kəsip biçib oranlamaq. ölçüb, oranlayıb yapmaq. - don **yaratmaq**. curlamaq. düzəltmək. törətmək. törütmək$_{ka}$. türütmək. islah edmək. - mənim işimi **yaratdı**. **2**. neçə yarıq, ayrı şeyi birnirinə tikib, toxuyub bir başqa şey çıxarmaq. yoxdan çıxarmaq. kəndindən uydurmaq. yalan yonmaq. - özündə söz **yaratma**.

yarav : (> **yavər**). **1**. turab. yardımcı. mavin. uytun. **2**. basut$_{ka.}$ yardam. kömək. qoldav. himayət.

yarçı : yarşı. münsif. davər.

yardam : basut$_{ka.}$ acıyan. qoldav. kömək. himayət.

yardaş : sağdıc. ortaq$_{6}$. dost.

yardım : kömək. yoğuş. basut$_{ka}$. **- yardım edmək**: qayturmaq$_{ka}$.

yardım : yetüt$_{ka}$. kömək. imdat.

yardımcı: yarav (> **yavər**). turab. mavin. uytun. turbı$_{ka}$. yavər. uyuntu. tosun.

yardımlaşmaq: artışmaq. ərtişmək$_{ka}$. - o mənə **artışdı**.

yardımlaşmaq: yüvmək$_{ka.}$ yiktürmək. yüftürmək.

yarı : **yarıq**. qapı. bəxd. şans. yar. kar. ası. asıq. fayda. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın. - **yarışmaq**: yarı yarı bplüşmək. - bu davarı **yarışın**.

yarıq$_{ka}$: **çərik. çarıq**. **kərik**. **1**. rəhmət. - **yarıq** dilə ondan: rəhmət dilə ondan. **2**. mərhum. - **yarıq** qardaşım. **3**. yaraq. hər çeşit döğüş ayqıtına deyilir. - vücuda geyilən zireh, **say yarıq**. dəmir göğüslük: **say**$_{ka}$. **4**. qovşaq. iki budun ortası. **5**. balıq. - **yarıq yalım**: balıq çirişi. **6**. bıçqıl$_{ka}$**.** çat. çatlaq. bıçılqın. bıçılqan. gədik: yaraq$_{ka}$. **7**. car. cay. yar. ara. çağ. zaman. **8**. ışıq. - bardı gözüm **yarıqı** : gözümnən ışıq aldı \\ aldı özüm qonuqı: aldı mənim ruhumu. \\ qanda ərinc qanığı: harda dincliyimin kanı. **9**. imkan. - **yarıq** olsa iş olar. **1**. nəcat. qutaq. qurtuluş. - yarmaqı tapın, **yarıq** bulun: paravı işlәd, qutaq, nəcat tapmaq üçün. **10**. qənimət.

giro. 1. **yaruq**. yarı. qapı. bəxd. şans. - **yarın tikilsin**: qapın bağlansın. - doğdu **yaruq** ulduzu. 11. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sırıq. 12. yarpaq. 13. nərsənin ayırmaq, çevrəyə üçün, çəkilən cızıq. 14. yartım$_{ka}$. quruh. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq. 15. kaftan. coşun. zireh.

yarıqlanmaq$_{ka}$: **yaraqlanmaq.** zirehlanmaq.

yarıqlıq : - yağıtlıq olsa, yarıqlıq düşər.

yarıqsamaq : qurtulmaq. nəcat tapmaq. - yoluq verib **yarıqsayın**.

yarılamaq : yarımlamaq$_{ka}$.

yarılan : yirilqən$_{ka.}$ yirilən.

yarılmaq$_{ka}$: 1. yarsıqmaq$_{ka.}$ ayrısmaq. ayrı düşmək. yarılmaq. yirilmək. açılmaq. 2. sınmaq. basınmaq. - budax **yarıldı**. 3. yarımaq. yıramaq$_{ka}$. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. 4. bükülmək. çatlamaq. irpəlmək$_{ka.}$ biçilmək. teşilmək$_{ka}$. dağilmək.

yarım yamalaq: axsuq$_{ka}$. e'tibarsız.

yarımaq : açmaq. doğmaq. yarılmaq. yıramaq$_{ka}$. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. - gün **yarıdı**.

yarım$_{ka}$: 1. yarım. bir şeyin yarısı. hərhanki bir şeyin iqiyə ayrılmış olan parçalardan hər birisi. 2. hər şeyin bölüyü, tikəsi. - **yarım budaq**. bir tikə çubuq.

yarımlamaq$_{ka}$: yarılamaq.

yarımlamaq$_{ka}$: yarılamaq. yarya çatmaq. - yolu **yarımladıq**.

yarın : çiyin sümüyü. - **yarınlamaq**: çiynindən vurmaq.

yarındaq : - **yarındaq** dilişmək: qayış kəsmək.

yarın$_{ka}$: kürək, çiğin gəmiği·.

yarınmaq$_{ka}$: yarmaq. - budaq **yarınmaq**.

yarış etmək: öcəşmək$_{ka}$.

yarış : 1. dərtiş. tartış. dəriş. açış. açılış. - sərgi **yarışı**: dartışı. - işlərin **yarışı**: dartışı. - birinci **yarış**, ikinci **yarış**. 2. ərtiş$_{ka}$. yartış. musabiqə. 3. öçəş$_{ka.}$ mərcləşmə. şərt bağlama. 4. payqa$_{3}$. 5. səhm. 6. özüş$_{ka}$. üzüş. 1. qarış. çəkiş. çəkiliş. imtihan. : 1. öçəş$_{ka}$.

yarışçı : yaraşçı. islahçı.

yarışdırmaq: qarşılaşdırmaq. qarışdırmaq.

yarışıq : yarış bitik. razılıq, təvafüq, müvafiqət kağızı. müvafiqətnamə.

yarış$_{ka}$: 1. iki adam arasında mal üləşmə. 2. razılıq. təvafüq. müvafiqət.

yarışmaq : 1. boğruşmaq. 2. yontaşmaq. bölüşmək. qırışmaq. parçalaşmaq. 3. yarı yarı bplüşmək. - bu davarı **yarışın**. 4. at yarişi yapmaq. yarı yarıya üləşmək. 5. uzuşmaq. özüşmək$_{ka}$. üzüşmək. - at **yarışmaq**. 6. ərtişmək$_{ka}$. yartışmaq. musabiqə vermək. 7. eytişmək$_{ka.}$ barışmaq, curlaşmaq. 8. razılıaşmaq. təvafüq, müvafiqət edmək.

yarıt : aşın. sibqət.

yarıtmaq : aşmaq. aşınmaq. aşunmaq. aşqınmaq$_{ka}$. keçmək. yarıb keçmək. sibqət götürmək.

yarqamaq: 1. arqamaq$_{ka}$. alqışlamaq. uğurlamaq. uğur xeyir diləmək. 2. arturmaq$_{ka}$. qəbul edmək. - tanrı **artursun**. 3. bağışlamaq. rəhm eləmək. - tanrı yarqasın. 4. bazrəsi edmək. dürüşmək.

yarqan : yaran. yar. çuxurdan.

yarqıl : **yarlıq$_{ka}$**. 1. boşuq$_{ka}$. izin. icazə. 2. buyruq. tuğraq. tuğra. əmir. fərman. 3. yoxsul. kasıb. yazıq. - **yarlıq** ər: bağışlanmalı, yazıq kişi.

yarquc$_{ka}$: qılınc kimi yarılmış çubuq. sacda, təndirdə çörəyi çevirməyə işlənir.

yarqu$_{ka}$: yaruq$_{ka}$. yarpuq. yarpuq. ışıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın.

yarqün : **yarkün**. ərkün. uyğun. münasib.

yarlaqaqur: yarlığayası. yarlası. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlamaq$_{ka}$: tükürmək. yarsıtmaq. yarsudmaq.

yarlası : yarlığayası. yarlaqaqur. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlığayası : yarlaqaqur. yarlası. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur**: tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlıq$_{ka}$: **yarqıl**. 1. boşuq$_{ka}$. izin. icazə. 2. buyruq. tuğraq. tuğra. əmir. fərman. 3. yoxsul. kasıb. acınan.

yarmağan : ərməğan. sovqat. sovğat. but$_{ka}$. töhvə. artut$_{ka}$.

yarma$_{ka}$: 1. uzunlamasına yarılan hərhanki bir şey. 2. gözəl. incə. ürək qıran, aparan. nazik. - bir **yarma** qız. **yarma yuğa$_{ka}$**: incə, xasa çörək.

yarmaq : 1. yirmək. irmək$_{ka.}$ dəlmək. - ər dam **irdi**. 1. yormək$_{ka.}$ çözmək. ayırmaq. 1. yartmaq$_{ka.}$ para. 1. qırçamaq$_{ka.}$ dəğmək. dəğip siyirmək.

yarmaqan$_{ka}$: ərmağan$_{ka.}$ armaqan. amuç.

yarmaq$_{ka}$: 1. para. 2. bir şeyi kəsərək zorla açmaq. parçalamaq. yerə sınır çizmək.

yarmaqlanmaq$_{ka}$: para yiyəsi olmaq.

yarmanmaq$_{ka}$: tırmanmaq. - duvara **yarman**: tırman.

yarmaş$_{ka}$: 1. iri öğüdülmüş bulqur, nərsə. 2. yumşaq. axşın. - **yarmaş** un. incə, narın un.

yarmaz : yaramaz. faydasız.

yarpaq : 1. yarıq. 2. nərsənin ayırmaq üçün, çevrəyə çəkilən cızıq. 1. yazqaq. yasqaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yarpatmaq$_{ka}$: (< **yar**). 1. iyiləşmək. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək. - igik **yarpattı**: xəsdə düzəldi. - oğlan **yapattı**: böyüdü. 2. irpəmək$_{ka.}$ yırpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq. 1. iyiləşmək. ayağa qalqmaq. sərpilip böyümək. - yarpadmaq.

yarpız : bax > **yarpuz**.

yarp$_{ka}$: 1. səvincidən üzdə olan açıqlıq, ışıqlıq. yalabıqlıq. 2. sağlam. - **yarp** nə: sağlam şey.

yarpuq : yaruq$_{ka}$. yarqu$_{ka}$. yarpuq. ışıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın.

yarpuz$_{ka}$: 1. gözəl qoxulu bir ot. qır nanəsi. majoran. 1. yılan yiyən heyvan. firavun sıçanı. 1. boynaq. ilana ağı verən kələr.

yarsıq : hicrət. firaq.

yarsıqmaq$_{ka}$: **ayrısmaq**. 1. yarılmaq. ayrı düşmək. - yarımnan **yasıqalı**. - ər oğlundan yarsıqdı. 2. murdar bulmaq. iğrenmək.

yarsıncıq$_{ka}$: arsıncıq. murdar. pis. iğrənç.

yarsıtmaq$_{ka}$: arsıtmaq. tiksindirmək. yormaq. irgəndirmək.

yarsqaq$_{ka}$: zivgək, sürüşgən yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

yarsudmaq$_{ka}$: yarlamaq. yarsıtmaq. diksindiği şey üzündən tükürmək.

yarşı : 1. ləh. (# **qarşı**: əleyh. - sən mən **qarşısan**, **yarşısan**. - iyiyə **yarşı** dur, kötüyə **qarş**. 1. yarçı. münsif. davər.

yarşım$_{ka}$: yarışma. bir yarışlıq nərsə.

yarşın : **arşın** (< **yarmaq**). ölçü.

yart yurt tutmaq$_{ka}$: bart burt tutmaq. ansızın hər yandan yaxalanmaq.

yartı : odunçu.

yartım$_{ka}$: 1. ayrılmış. parçalanmış. bölünmüş. bölük. - **yartım** boyun (bodun): parçalanmış el, xalq. - **yartım** ölkə. - **yartım** yarmaq: səhimə bölünmüş para. - **yartım** ürək. bölük. 2. yarıq. quruh. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq.

yartış : **yırtış**. **yırtaş**. **yirtəş**. **irtiş**. **irtəş**$_{ka}$. **əriş**. **ırtaş**. irişmə. çəkişmə. savaş. yarış. ərtiş$_{ka}$. musabiqə.

yartışmaq: **yertişmək**. **irtişmək**. **irkişmək**$_{ka}$. **ərtişmək**. yığılmaq. toplanmaq. ərtişmək$_{ka}$. yarışmaq. musabiqə vermək.

yart$_{ka}$: bart. bardaq.

yartmaq$_{ka}$: 1. ərtmək. yertmək. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq. 1. yarmaq. para.

yartu$_{ka}$: **1**. taxda. **2**. təxdəsiyah. **2**. yonqa. talaş.

yarturmaq$_{ka}$: **1**. qırağa qoymaq. bağışlamaq. göz örtmək. səfnəzər edmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım. **2**. yardırmaq.

yaruq$_{ka}$: **yarıq**. **1**. şans. - doğdu **yaruq** ulduzu. **2**. ışıq. aydınlıq. parıltı. - **yapyaruq**. çox aydınlıq. - aldı gözüm **yaruğu**: göz ışığımı aldı. **3**. yarqu$_{ka}$. yarpuq. yarpuq. ışıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın. **4**. yarıq.

- yaruq yalım$_{ka:}$ balıq tutqalı. yaru yalım.

- yaruq yulduzı$_{ka}$: tan yıldızı.

yaruqluq$_{ka}$: **1**. güc quvət. - arpa saman yağıtqıl, olsun atı **yaruqluq**: arpa saman tökginən, atı tapsın güc quvət. **2**. nur. ışıq. aydınlıq. rahatlıq·.

yarumaq$_{ka}$: ışımaq. ışıqlanmaq.

- yarumaq yaşumaq$_{ka}$: keyiflənmək. səvinmək·.

yarupqan: açan. saçan. (# yapurqan$_{ka.}$ yaşurqan. qizləyən).

yarut : yaşut. şad. açıq. könik. könül. sevnik. həyəcanlı.

yarutqan$_{ka}$: **1**. yaran. aydınlatan. **2**. işləri açan.

yarutmaq$_{ka}$: **1**. yaşutmaq. şad olmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək. **2**. aydınlatmaq.

yas : **yas**$_{ka}$ **1**. itgi¸ zərər. ziyan. - onun mənə təlim **yas** dəğdi. - bu işdə yas yox. - **yasın** alda asın (karın) ver. **2**. ölüm. həlak. - onun oğlu **yas** oldu: öldü.

yasağax: < **yassı** ağac: enli taxsa. xəmir taxdası.

yasaq : yasqa. tasqa. tasağ. silli. şapalaq.

yasanmaq$_{ka:}$ ölmək. həlak olmaq. - onun oğlu yas oldu: öldü.

yası : yatı. yazı. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer.

yasıc$_{ka}$: yassı, uzun təmrən.

yası$_{ka}$: **1**. yassı. yasul. saf. düz. hamar. **2**. enli. ənli. gen. - **yası** ağac: enli taxsa.

yasıq$_{ka}$: **1**. yeşik. qutu. cəbə. cilit. - **yasıqlı** ya: kiş qurman$_{ka.}$ sadaq. yaylıq. ox yay qabı. qədələç. **1**. yayıq. yazıq. açıq. kinayəsiz. sərih. - **yasıq** söz. - **yasıq** məktub.

yasıqlı$_{ka}$: **yazıqlı**$_{ka}$. **yasıqlı**$_{ka}$. yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş. bağından çözülmüş. - **yasıqlı** döşək: sərilmiş döşək.

yasılamaq$_{ka}$: **1**. yassılamaq. yaymaq. açıq açığa vurmaq. açmaqıq. qenə yazmaq. kinayəsiz işləmək, söyləmək. **2**. yesilmək. ısılmaq$_{ka.}$ azalmaq. əksilmək. dağılmaq. tərq olunmaq. buraxılmaq.

yasım : yatım. beşik. bekik. döşək. - **tülük yasım**: tüklü, pürüzlü, məxməlli döşək.

yasqa : yasaq. şapalaq. tasqa. tasağ. silli.

yasqac$_{ka}$: yastıqaç. xəmir taxdası.

yasqaq : yazqaq. yarpaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yasqaşmaq: (<> **yaqsa**şmaq). **1**. tasqaşmaq$_{ka}$. toqatlaşmaq. şapalaqlaşmaq. çırpışmaq. **2**. toqatlaşmaq. bunda yardım. tasqamaq. tasqaşmaq. **3**. tasqatmaq$_{ka}$. silliləşmək.

yasmaq$_{ka}$: (**s** <> **z**) **yazmaq**. **yaymaq**. **1**. açmaq. buraxmaq. tərk edmək. - qoşun **yasdı**. **2**. dağıtıp yaymaq. çözmək. açmaq. **3**. göndərmək. - ora qoşun **yasın**. **4**. açmaq. - yasın **yas**: kamanı gər, aç. **5**. qurulu şeyi açıb yığmaq. - çadır **yasmaq**: çuvaç **yasmaq**: çadırı açmaq, pozmaq. - yası **yasılmış**, qara günə batmış. - xan süsün **yazsadı**: yaydı.

yassı : **1**. yası$_{ka}$. saf. yasul. düz. hamar. **2**. enli. ənli. gen.

yasta : **1**. kinayə. - **yasta** söz. **2**. dayaq.

yastaq : kinayə. - **yastaq** söz: kinayəli söz.

yastalmaq$_{ka}$: yastılanmaq. dayanmaq. amacın, hədəfin bir yanına ilmək, ilişmək.

yastamaq$_{ka}$: **1**. kinayə edmək. - o mənə söz **yastadı**: kinayə ilə söz anlatdı. **2**. dəğmək. toxunmaq. isabət edmək. rastlamaq. - ox amacqa **yastadı**. **3**. dayamaq. - bir yastıq **yasta** belimə, qoluma. **4**. yastıq dayamaq. yaslanmaq. söz toxundurmaq.

yastıq : yastuq$_{ka}$. yəhər, yəhərin ön, arxa yastıqları. köpçüq$_{ka}$.

yastuq$_{ka}$: yatsuq. yastıq. yatuq$_{ka}$. təmbəl.

yasul : **1**. yası$_{ka}$. yassı. saf. düz. hamar. **2**. enli. ənli. gen. **3**. yassı, yayvan, enqin yer. **4**. yamul. yatul. bax > **amul**. səğnik. sakin. rahat.

yasurmaq: **yaturmaq**. **yazurmaq**. - **döşək** yasurmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yasdı**: qoşun yayıldı.

yaş : **yaş$_{ka}$**. **yaşut**. **1**. yəş. yeş. çəş. göy daş. firuzə. **2**. gənc. təzə nəsnə. cəvan. tər. - **yaş** oğlan: gənc uşaq. - **yaş** ət: taza ət. - **yımırtqa yaş$_{ka}$**: təzə kələm. **3**. göy gövərənti. səbzə. yaşıllıq. - **yaş yuş**: göy gövərənti. - **yaş yuş** tükanı. - **yaş yedim**: göy yedim. **4**. yaş (qöz yaşı). **5**. yaş sinn. **6**. yaşut. gizli. - **yaşın çıxar**: sirrin aç, faş ed. - **yaşın qoy**: gizli saxla. **7**. sır. sirr. - inci ilə **yaşı** saşur: mirvarid ilə göy daşı ayır.

yaşağu$_{ka}$: yaşamalı. yaşamağa çıxarlı. - o ər uzun **yaşağu**.

yaşam : turqun$_{ka}$. durqun. keçinəcaq.

yaşanqurmaq$_{ka}$: **1**. (qöz) yaşarmaq. yaşlanmaq. - gözəl gözlər **yaşanqurmasın** deyə. **2**. gözün gün kimi güclü yaşına, ışığa düşməsindən, tuşlanmasından, yaşlanması.

yaşar : 1. gizli. - **yaşar** işləri bilən gəlsin. - **yaşar** kişi: sirli adam. 2. yaşıyar. yaşıyan. qalan. dirik, iti, hızlı baş kişi. yaşam, dirik, dəvam simgəsi. 2. **yaşar** !: gizlət !. - **yaşarma**: gizlətmə.

yaşarmaq$_{ka}$: yəşərmək.

yaşartmaq: 1. çiləmək$_{ka}$. çilətmək. çiylətmək$_{ka}$. çiğlətmək$_{ka}$. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək. 2. gücərtmək. bitirmək. - yağmır otu **yaşartdı**.

yaşartmaq$_{ka}$: **yəşərtmək**.

yaşavçı$_{6}$: yaşayan. duran.

yaşayan: canlı. turan. duran. diri. ölməz. qalxan. armaz.

yaşıq : aşıq. eşq. ışıq. sevinc.

yaşıqmaq$_{ka}$: yaşlanmaq. sulanmaq. - gündə gözüm **yaşıqdı**: sulanıb qamaşmaq.

yaşıl yuşul$_{ka}$: yaşıl mışı·

yaşın$_{ka}$: 1. sevinc. şadlıq. 2. parlaq. ışıqlı. - **yaşın** gözlər: parlayan gözlər. - **yaşın** parça: ışıqlı boyalı barçın. - gün **yaşını**: günün parraq ışığı. 3. şimşək. - **yaşın yaşnadı**: ıldırım şaxdı.

yaşınlı$_{ka}$: şimşəkli.

yaşqaq : örtülü, gizli olan. (# **yarpaq**. yazqaq. yasqaq. açıq nə, yer)

yaşlamaq$_{ka}$: 1. otlamaq. yaş ot yemək. - at **yaşlır**. 2. oltamaq. öltəmək. otlamaq$_{ka}$.

yaşlanmaq: sulanmaq. yaşıqmaq$_{ka.}$ çilənmək$_{ka}$. çiminmək. sulanmaq. ıslanmaq. tərləmək.

yaşlı : yetsik. qoca. düşgün.

yaşlıq$_{ka}$: 1. yaşlı. yaşı olan (qöz). 2. yaşlı. gənc olmayan·.

yaşmaq : 1. yatmaq. savılmaq$_{ka.}$ savulmaq. enmək. keçmək. 2. saraqıc$_{ka}$. sarqıc. sarcıq. başörtüsü. 3. gizlənmək. saxlanmaq. - məni görüb **yaşdı**.

yaşnamaq : çaxmaq. parlamaq. - **yaşın yaşnadı**: ıldırım şaxdı. şimşək çaxdı.

yaşnatmaq$_{ka}$: 1. yaşın. şimşək çaxıtmaq. 2. parlatmaq·.

yaşru$_{ka}$: 1. sırdaş. həmraz. 2. gizli.

yaşruşmaq$_{ka}$: gizləşmək. sırdaşmaq. - bu sözü **yaşuşun**: bu sözü giləməkdə sardaşlaşın.

yaşsamaq$_{ka}$: gizlənmək. gizlənmək istəmək. - o məndən **yaşsadı**.

yaştal$_{ka}$: > **yaştal**. ən yaş, yaşıl, gənc olan. - **aştal oğul**$_{ka}$: birinin ən son cocuğu. sonbeşik.

yaşuq : (yeşük. eşük). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi.

yaşuq : **aşuq**$_{ka}$. 1. başı yaşıran (örtən. qoruyan) yışıqlıq. örtük. başlıq. başuq. dəmir başlıq. tulqa.

yaşumaq$_{ka}$: keylflənmək. səvinmək.

yaşurqan$_{ka}$: **aşurqan**. qizləyən. örtgən. yapurqan$_{ka.}$ saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan).

yaşurmaq$_{ka}$: **aşurmaq**. örtmək. qizləmək.

yaşut : (< **yaş**). **1**. casut. casus. gizli iş görən, güdən. **2**. gizli. bəküt$_{ka}$. - **yaşut** iş. **3**. şad. yarud. açıq. könik. könül. sevnik. həyəcanlı.

yaşutlıq : > şadlıq.

yaşutmaq : şad olmaq. yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək.

yat : **yat**$_{ka}$ **1**. azuq. ağduq. adquq. ayuq. ayquq. başqa. **2**. büyü. cadu. büdik. büzik$_{ka}$. büdik. **3**. yad. azıq$_{ka.}$ azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. **4**. azıq$_{ka.}$ azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. - **yad dildə danışmaq**: somluşmaq$_{ka}$. sümlüşmək$_{ka}$. tatlaşmq. farslaşmaq. **5**. qamlıq. kahinlik. taşlarla yağmur. rüzqâr üçün yapılan qamlıq. yada taşı ilə yapılan bir türlü qamlıq. **6**. yabancı.

- yat baz$_{ka}$: yabancı·.

yata : **yada**. yalvı$_{ka.}$ yalıv. yalva. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.

- yada taşı ilə afsun yapmaq. yabancı saymaq: **yatlamaq**$_{ka}$.

- yada taşı ilə oxutmaq: **yatlatmaq**$_{ka}$. **- yada salmaq**. ötürmək$_{ka.}$ öttürmək. xatırlatmaq.

- bunu ona **ötür**.

- mənim yadımdan çıxdı, səndə mənə **ötürmədin**.

yatac : **yadac**. yalvın$_{ka}$. yalvıçı$_{ka.}$ yalvac. büyücü. sehirbaz.

yataq$_{ka}$: **yadaq**$_{ka}$ yaya. yayan. piyada. yazaq$_{ka.}$ yayaq. .

yataqlıq$_{ka}$: **yadaqlıq**$_{ka}$. **1**. yayalıq. yaya yürüyüş. **2**. yayılı. yayılmış.

yatanmaq: **yadanmaq** taşılmaq. daşılmaq. dış düşmək. qərib düşmək.

yatı : yası. yazı. yatız. uzuna. - **yatı** yer.

yatıq$_{ka}$: döşək. **1**. yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. **2**. mə'dən.

yatıqlı$_{ka}$: **yazıqlı**$_{ka}$. **yasıqlı**$_{ka}$. yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş. bağından çözülmüş. - **yatıqlı** döşək: sərilmiş döşək.

yatıqmaq$_{ka}$: yadlaşmaq. yabancılaşmaq. - yağuq kişi **yatıqdı**: yaxın adam yadlaşdı.

yatılmaq$_{ka}$: **yadılmaq**$_{ka}$. yayılmaq. dağılmaq. ayrılmaq.

yatım$_{ka}$: döşək. yaygı. sərgi. yasım. beşik. bekik.

yatınq : **yadınq**. (**t** <> **y**) **yayınq**. yayrıq. səprik. səpik. - **yatınq** su: səpilmiş, yayrıq su.

yatınq$_{ka}$: yerə yayılmış olan az şey.

yatınmaq : yayılmaq.

yatırqamaq: **yadırqamaq**. atuqlamaq$_{ka}$. aduqlamaq. adıqlamaq. tanmamaq. qərib görmək.

yatırmaq : **yazurmaq**. **yasurmaq**. **yazturmaq**. : yatqurmaq$_{ka.}$ uyutmaq. - **döşək** yaturmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yatdı**: qoşun yayıldı, dağıdı.

yatırtırmaq: uçruşmaq$_{ka.}$ söndürmək.

yatışmaq$_{ka}$: **1**. amrulmaq$_{ka}$. yamrulmaq. dinmək. çəkilmək. **2**. yayışmaq.

yatıştırmaq: amurtmaq$_{ka.}$ yamırtmaq. dindirmək. toxdadmaq. çatdırmaq.

yatıtmaq : **1**. amurtmaq$_{ka}$. yamurtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq. söndürmək. **2**. durdurub qoymaq. tutmaq. - qaçaq **yatındı**: tutuldu qaytarıldı.

yatız : **1**. enli, gen. açıq. - **yatız qayış**: enli qayış. **2**. yatsı. yatı. yası. yazı. uzuna. - **yatı** yer.

yatızlıq : yətüzlük. açıqlıq. genişlik.

yatqaq$_{ka}$: qoruyuc. mahafiz. - yatqaq **yatmaq**: keşik çəkmək.

yatqaş : **1**. yatdaş. bir yatanlar. ər arvad. **2**. yatmaq işi. - **yatqaş** oğru: yatmaq çağı.

yatqaşmaq$_{ka:}$ yatışmaq. birlikdə yatmaq.

yatqaşuq$_{ka}$: **1**. bir yerdə başqası ilə yatan. **2**. yatsı, yastı çağı. **- yatqaşuq oğrı**$_{ka}$: yatsı. yatma amanı, çağı.

yatqurmaq$_{ka:}$ yatırmaq. uyutmaq.

yatlamaq$_{ka}$: **yadlamaq**. **1**. xatırlamaq. oylamaq. ozlamaq. düşünmək. **2**. yada taşı ilə ovsun yapmaq. yabancı saymaq.

yatlaşmaq : yadlaşmaq. yatıqmaq$_{ka.}$ yabancılaşmaq. - yağuq kişi yatıqdı: yaxın adam yadlaşdı.

yatlatmaq$_{ka}$: cadu eddirmək.

yatlışmaq$_{ka}$: dağılışmaq. yayılışmaq.

yatmaq$_{ka}$: **yad**maq. (**t**. **d** < > **z**) **yazmaq**. (**z**. **t**. **d**. **z** < > **y**) **yay**maq. **1**. sərmək. - donu günə **yat**, **yaz**. , sər. - **yat bunu**: **yaz bunu**: **yay bunu**:sər bunu. - **yat** !: **yaz** !: **yay** !: sər. **2**. durub qalmaq. qıla qalmaq. - yatqaq **yatmaq**: keşik çəkmək. **3**. yaşmaq. savılmaq$_{ka.}$ savulmaq. enmək. keçmək. **4**. döşəmək. yaymaq. sərmək.

yatsamaq$_{ka}$: **yadsamaq**$_{ka}$. yaysamaq. dağıtmaq istəmək. yatmaq, uyumaq istəmək.

yatsı : yatız. yatı. yası. yazı. uzuna. - **yatı** yer.

yatsuq : yastuq. yatuq$_{ka}$. təmbəl.

yatturmaq: **yadturmaq**$_{ka}$**.** yatıtmaq. yatturmaq. **1**. yittürmək. gizlətmək. bir şeyi buxca, bənzəri içində saxlatmaq. **1**. yaydırmaq. yaturmaq.

yatturmaq$_{ka}$: yaydırmaq. yadturmaq.

yatuq$_{ka}$: **1**. atılan. unutulan hər şey. **2**. yastuq. yatsuq. təmbəl. - **yatuq** kişi. - **yatuq** uşaq. - **yatuq** beyin. **2**. ambar. yığın. **3**. qarışıq türlü olan. **4**. iki cins iplikdən (ərişi yündən. arqacı pambıqdan) toxunan bir

toxuma. **5**. iki tirəli kimsə. **6**. təmbəl. **4**. xaraba. **8**. münfəil. **9**. xunsa. **10**. **ətük. - yatuqun** dart: ayaqqabın çıxart.

yatul : yamul. yasul. bax > **amul**. səğnik. sakin. rahat.

yaturmaq$_{ka}$: yaydırmaq.

yatut : yətut. yetut. yədək. kömək. yar.

yava : **yava**$_{ka.}$ **1**. ısız. şərr. pis. yavuz$_{ka}$. yafuz$_{ka}$. bəğənilməz. kötü. yaman. kifir. (# **ısı**: iyi. xoş). **2**. yafa. sıcaq. quytu (yer). **3**. yafaş. yavaş. yumuşaq xuylu.

yavalamaq: yavratmaq$_{ka}$. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək.

yavalaşmaq: yavrımaq$_{ka.}$ kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəlıq üzündən arıqlamaq·.

yavalatmaq : yavrıtmaq$_{ka.}$ kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

yavalmaq$_{ka}$: yavaşlamaq.

yavamaq: tərsinmək$_{ka.}$ tərslənmək. azmaq. bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.

yavan : hər nəyin yüngülü. bacarıqsız. səfeh. ətsiz yemək. yalınçqa$_{ka.}$ yılınçqa. dadı, duzu, yağı olmayan yemək.

yavanlanmaq$_{ka}$: **yavqanlanmaq**. dadsızlanmaq. yavan bulmaq.

yavaş : **yafaş**$_{ka}$. **1**. üzyola. xoşəxlaq. yumaş. qılıqlı. yumuşaq xuylu. (# **qatıq**: bədəxlaq). **2**. müti'. ram. **3**. kəv. yumşaq. xəfif. **4**. yumaş. yumşaq. ram. - **ram** heyvan. - **ram** ölkə.

yavaşlamaq: yavalmaq$_{ka.}$

yavaşlanmaq$_{ka}$: yavşalmaq. yumuşanmq. döləkləşmək.

yavçan$_{ka}$: yavşan. yapçan.

yavçunmaq$_{ka}$: yapçınmaq. yapçunmaq. yapıştırılmaq. yapşunmaq.

yavçurmaq$_{ka}$: yapıştımaq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.

yavər : < **yarav**. uytun. turab. yardımcı. mavin.

yavışmaq: bax > **yaqışmaq**$_{ka.}$

yavqa$_{ka}$: yavğa. yufa, incə, xasa çörək.

yavqan$_{ka}$: yavan. yaman.

yavqanlanmaq$_{ka}$: **yavanlanmaq**. dadsızlanmaq. yavan bulmaq.

yavlaq$_{ka}$: **1**. yaman. bətər. duruq. quyuq. - **yavlaq** döqüşgən. **2**. kötü. dəğərsiz. hər şeyin kötüsü. pis. - **yavuz** düşgün. - **yavlaq** kişi.

yavramaq$_{ka}$: yapramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq. bərkimək

yavratmaq$_{ka}$: yavalamaq. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək. - alp əri **yavratma**: igid əri pisləmə.

yavrımaq$_{ka}$: yavalaşmaq. kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəlıq üzündən arıqlamaq·.

yavrıtmaq$_{ka}$: yavalatmaq. kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

yavru : uşaq. töl$_{ka}$. döl.

yavsamaq: yüvsəmək$_{ka.}$ könül almaq istəmək.

yavsamaq$_{ka}$: könül almaq istəmək. yağlamaq. yovsamaq.

yavşalmaq: yavaşlanmaq$_{ka.}$ yumuşanmq. döləkləşmək.

yavşan : yavçan$_{ka}$. yapçan.

yavuq$_{ka}$: sel suyunun yüksəktən yuvarladığı qaya parçası. - **yavuq yağıq**: qatı düşman.

yavulmaq$_{ka}$: **yapulmaq**. yetişmək. olquşmaq. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.

yavuncımaq: yumşanmaq. yufqalanmaq$_{ka}$. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq.

yavuz$_{ka}$: yafuz$_{ka}$. yava. bəğənilməz. kötü. yaman. - **yavuz** ötüncün, iyi ödər.

yavuzlamaq$_{ka}$: **1**. bəğənilməmək. kötü bulmaq. - mənim bu işləri **yavusladılar**. **1**. xarablamaq. pozmq. - ərköyüllük, qeyrət kanın **yavuzlar**.

yavuzu : - yer **yavuzu** qazğan: yerlərin yavası qazğan. əkinə otlağa yaramıyan yer.

yay : **yay**$_{ka}$ **1**. ilkbahar. yaz. **2**. kirişi yayı açmaq, çəkmək. yazışmaq$_{ka}$. çözüşmək. yayışmaq.

yaya$_{ka}$: **1**. istəkli. sevimli. meyilli. - ay **yayacan**. **2**. (kişidə) göt. oturaq. yancaq.

yayaq : yazaq$_{ka.}$ yadaq. piyada.

yayaqlıq : yayalıq. yerimə. piyada gedmə.

yaydırmaq : yatturmaq$_{ka.}$ yadturmaq.

yayıq$_{ka}$: **1**. yaz havası (kimi olan). xuyu dönək. bülhəvəs. dəm dəm məzac. bir öyküdə, bir sözdə durmayan. qeyri sabit. **2**. yasıq. yazıq. açıq. kinayəsiz. sərih.

yayıqmaq$_{ka}$: yazıqmaq$_{ka.}$ yaz olmaq. yay olmaq. baharlaşmaq.

yayılan : yayılqan$_{ka}$. durmayan. sübatsız. həvəsli.

yayılqan$_{ka}$: yayılan. durmayan. sübatsız. həvəsli. - **yayılqan kişi**: bir qararda durmayan. bir işdə sübat etməyən kimsə.

yayılmaq: **yadılmaq**. **yadınmaq**$_{ka}$. **yazılmaq**. **1**. (bir nəsnə, õtəkisi içinə) tarılmaq, dağılmaq. bulaşmaq. çözülmək. yadılmaq. yuquşmaq. toquşmaq$_{ka}$. **2**. yırqalanmaq. dalqanmaq. salınmaq. açınmaq. ayrılmaq. **3**. burmaq$_{ka.}$ dağılmq. çalınmaq. buğlamaq. - ürəyim darıxdı, **yayıldı** yayqaldı. **4** bulaşmaq. yuquşmaq$_{ka}$. yoğuşmaq$_{ka.}$ toquşmaq.

yayım : yayma. dağıtım. pəxş. savruq. yazım. açılıb yayılmış nərsə. süfrə. bəsat. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

yayınq : (**y** <> **t**) **yatınq.** yayrıq. səprik. səpik.

yayınmaq$_{ka}$: bax > **yayılmaq**. yuğunmaq.

yayınmaz: yazmaz$_{ka.}$ yanılmaz. iştibah edməyən.

yayışmaq: yazışmaq$_{ka}$. çözüşmək. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

yayqalmaq$_{ka}$: **yayxalanmaq**. **yalxalanmaq**. çalqanrnaq. hər şeyə qönlü məyil göstərmək həvəslənmək, hövükləmək. - dəniz **yayxalın** çalxandı. - ürəyim darıxdı, yayıldı yayqaldı.

yayqaru$_{ka}$: yaza doğru.

yayqı : gediz. qüvüz. giviz$_{ka}$. toxu. qalı, kilim kimilər.

yayqıc : döşəyci. toy$_{ka}$. ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

yaylaq$_{ka}$: yayla. yaylaq. yazlanan yer.

yaylıq : ox yay qabı. kiş qurman$_{ka}$. qurman$_{ka}$. sadaq. qədələç. yasıq$_{ka}$.

yayma : yayım. dağıtım. pəxş. savruq. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

yaymaq : (**y** < > **z**. **t**. **d**. **z**) **yazmaq**. **yasmaq**$_{ka}$. (**z** < > **t**. **d**) **yatmaq**$_{ka}$**. yad**maq. **1**. sərmək. - donu günə **yat**, **yaz**, **yay**. sər. - **yay bunu**: **yaz bunu**: **yat bunu**: sər bunu. - **yay !**: **yaz !**: **yay**: sər. **2**. tarmaq$_{ka.}$ dağıtmaq. yasmaq$_{ka.}$ çözmək. açmaq. - ər suyun tardı. **3**. titrətmək. silkəmək. - **könül yaymaq**: ürək aparmaq, almaq. - o mənim könlüm **yaydı**. - yel ağac yaydı. **3**. açmaq. buraxmaq. tərk edmək. - qoşun **yaydı**. **4**. çalqamaq. qımıldatmaq. sallamaq. məyl edmək. **5**. çuvamaq$_{6.}$ boşaltmaq.

yayrıq : səprik. səpik. yayınq (**y** <> **t**) yatınq**.**

yaysamaq$_{ka}$: çəkəməmək. cicikləmək. həsəd edmək.

yayturmaq$_{ka}$: **yaymaq**$_{ka.}$ yayqalamaq. açıb büküb, dəprəşdirib, tərpətib çırpmaq. qımıldatmaq. - parçanı suda **yaydur**.

yaz : sadə.

- **yaza doğru**. yayqaru$_{ka}$.

- **yaz** kişi.

- **yaz yoz** kişi: axmaq, budala adam.

- **yaz** havası (kimi olan): yayıq$_{ka.}$ xuyu dönək. bülhəvəs. bülhəvəs. dəm dəm məzac. bir öykudə, bir sözdə durmayan. qeyri sabit.

- yaz olmaq: yazıqmaq$_{ka.}$ yayıqmaq.

yazaq$_{ka}$: **1**. yayaq. yadaq. piyada.

- **yazaq** atı çaıq, güci azuq: yayağın.

- **yazaq** atı, çaruq. güci, azuq: atı çaığıdı, gücü yeməyidi.

2. otlaq. mərtə'.

- yayanın (piyadanın) atı çarıqdı, gücü azıqdır, yeməkdir.

yazamaq$_{ka}$: **yazımaq**$_{ka}$yazlamaq. yazı keçirmək. - orda **yaza**. - sevgilim mənim, harda yazır ?.

yazdıracaq : bititqu$_{ka}$. - **bitíq bititqu** oruğ: yazı' yazdıracaq yer.

yazdıran: bititçi. bititqüci**.**

yazdırmaq$_{ka}$: **1**. bititmək$_{ka}$. **2**. yozdurmaq. çaşdırmaq. **2**. açtırmaq. çözdürmək. - bu düğünü **yazdıran** gəlsin. - bu işi **yazdıramazsın**.

yazıcı : yazıqçı qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən elçi.

yazı$_{ka}$: **1**. yatı. yası. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer. **2**. yazıv. yazma. bitik$_{ka}$. **3**. ova. çöl. - **ələng yazı**: düz ova. **4**. onquş$_{ka}$. yonquş. nəqş. oyma. kəndəkarlıq. **5**. boş. açıq. uqsuz. başı yox bucağı olmayan nərsə. **6**. qır. ova. yazı. boş, açıq yer. boşluq. açıqlıq. alan.

yazıq : **1**. azıq. çaşıq. **2**. qaçaq. qaçqın. **3**. yaz qılıqlı. boş. başsız, dayaqsız kimsə, durum. - **yazıq** kimsəsiz, edmə bana, ağruq bana. **3**. yoxsul. yarqıl. yarlıq$_{ka}$. kasıb. acınan. **4**. əsiz. əssiz$_{ka}$. ısız. ıssız. isiz. təssüf. hayıf. əfsus. diriğ. **5**. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuq. yıxıq. saçıq. **6**. yayıq. yasıq. açıq. kinayəsiz. sərih.

- **yazığna** öküdü.

yazıqçı : **1**. gəzəkçi. elçindən yazı pozu ilə uğraşıb, ara qatnaşlığı quran yazıcı, gəzici. **2**. yazıcı. qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən elçi.

yazıqlamaq : əsirqenmək$_{ka}$əsirqemək$_{ka}$. acınmaq. dartınmaq. tartınmaq$_{ka}$. heyifsinmək. təssüf yemək.

yazıqlı$_{ka}$: **yatıqlı**$_{ka}$. **yasıqlı**$_{ka}$. yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş. bağından çözülmüş. - **yazıqlı** döşək: sərilmiş döşək.

yazıqmaq : yaz olmaq.

yazılmaq$_{ka}$: **1**. bitilmək**.** - bükdən ol **yazıldı**: qunçədən o açıldı. **2**. açılmaq. yayılmaq. yalabımaq. gözəlləşmək. **3**. çözülmək. yadılmaq. yayılmaq.

yazım : **yayım** açılıb yayılmış nərsə. süfrə. bəsat. - türlü çiçək yarıldı, barçın **yazım** gərildi.

yazınmaq$_{ka}$: **1**. çözmək. açmaq. - qurnun **yazın**: qurşağın, kəmərin aç. **2**. açılmaq. rahatlaşmaq. istirahət edmək. - düşərgədə yaylanıb **yazındıq**.

yazışmaq$_{ka}$: çözüşmək. yayışmaq. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

yazqaq : yasqaq. yarpaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

yazqılıq : çıpıçlaq$_{ka}$. çapaçlıq. çıpçalıq. çapçılıq. suçluluq. günahkarlıq.

yazlamaq: açmaq. - düğünlərin **yazlasın**.

yazlatmaq$_{ka}$: yaylatmaq. yaylatmaq. yazı keçirtmək.

yazlınmaq$_{ka}$: yayılmaq. açılmaq. çözülmək. - düğün **yazlındı**.

yazlışmaq$_{ka}$: çözlüşmək.

yazmaq : (**z** < > **t**. **d** <> **s**) **yatmaq**$_{ka}$**. yad**maq. (**z**. **t**. **d**. **z** < > **y**) **yay**maq. **yasmaq**. **1**. sərmək. açmaq. buraxmaq. tərk edmək. çözmək. - dilin düğmüşü, dişin **yazmaz**. **2**. köçürmək$_{ka}$. istinsax edmək. nəql edmək. **3**. yozmaq. çaşmaq. iştibah edmək. - atıcı **yazdı**. **4**. yanılmaq. **5**. bitímək$_{ka}$. - qoşun **yazdı**.

- yası **yasılmış**, qara günə batmış.

- xan süsün yassadı: yaydı.

- donu günə **yat**, **yaz**, **yay**, sər.

- **yaz bunu**: **yat bunu**: **yay bunu**:sər bunu. - **yaz !**: **yay !**: **yat**: sər.

- qurun **yazmaq**: bir şeyin qoruğun açmaq.

yazmaz$_{ka}$: yayınmaz. yanılmaz. iştibah edməyən.

yazoq$_{ka}$: (< **yaz oq** ye: elə yazda ye)$_{ka}$ bastırma. duzlanıb, qurutulmuş otlanınmış ət.

yazsamaq$_{ka}$: çözmək istəmək.

yazsın : - **yazsın** çavın boyunğa: yaysın səsin ellərə.

yazturmaq: çaşdırmaq. yanıltmaq. - **oqta yazturmaq**$_{ka}$. : oq atmaqda yanıltmaq.

yazturmaq$_{ka}$: çözdürmək. yanıltmaq.

yazuq$_{ka}$: **1**. boşanmış. bağından çözülmü. - **yazuq** at: başı boş at. **2**. günah. suç.

yazuqlamaq$_{ka}$: müttəhimləmək. suçlu kimi yaxalamaq·.

yazuqluq$_{ka}$: günahlı.

yazuqsuz$_{ka}$: günahsız.

yazurmaq: **yaturmaq**. **yasurmaq**. - **döşək** yazurmağı buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yazdı**: qoşun yayıldı.

ye

yeqə : **yekə**. urqa$_{ka}$. uraq. ürkə.

yeqiq : **yekiq**. işlərində bəcərikli. qüç işləri başaran.

yeqni : **yeğni**. yenik$_{ka.}$ yüngül. sapaq. səpük. xəfif. - **yeğni kişi**. qurqu$_{ka}$. quruğ. beyni quru. axmaq. səfeh. - **yeğnilik edmək**. qurqırmaq$_{ka}$. zəvzəklik edmək.

yeqnilik : **yeğnilik**. yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq$_{ka}$. zəvzəklik.

yeqnilmək : **yeğnilmək**. (**ı** <> **t**) **yenətmək**$_{ka}$. yenəlməksağalmaq. düzəlmək. - baş **yeğnidi**: **yenitdi**: sağaldı.

yel : **yel**$_{ka}$ **1**. əsinti. **2**. yel kimi gözə görünməyən varlıq. cin. **- yel qovuc** bitiyi: ovsun duası. - **yel toxumaq**: cin çarpmaq.

yeldirmək$_{ka}$: əstirmək. əsmək.

yelgin : **ilgin**. **elgin**. (ilişən. yel kimi dəğib keçən). qonaq. köçür. - **yelgin** olub ol keçdi.

yelik : yılıq. əsin$_{ka.}$ nəsim. əsinti. rüzqâr.

yelimən$_{ka}$: **yalıman**. dağınıq biçimdə yapılan çapul.

yelim$_{ka}$: **1**. yəlim. yilim. yapıştırılan tük, tükə bənzər şeylər. **2**. tutqal. tutqal. çəsb.

yelimləmək$_{ka}$: yələk yapıştırmaq. tutqallamaq. yapışdırmaq. çəsbləmək.

yelimlənmək$_{ka}$: tutqallanmaq. yapışdırılmaq. çəsblənmək.

yelin : dırnaqlı heyvan məməsi.

yelinq$_{ka}$: yelli. yeli çox olan.

yelkən : **1**. tirkən. tezgin. iti, bacarıqlı olan. **1**. yelkin. yeyin, iti olan nə. qaçqağan. - yelkin at.

yelqın : bax > **yelkin$_{ka}$**

yelqin$_{ka}$: **1**. yel, əsinti kimi gəlib keçən. durub qalmayan. yelici. qoşucu. **2**. əlqin. yalqın. qonaq. yolçu. qonuqı. müsafir. **3**. qoşan. səyyah.

yellənmək$_{ka}$: **1**. ürülmək$_{ka}$. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək. şişmək. şişirilmək. **2**. yalpalanmaq. sərkəkləmək$_{ka}$. iki yana sallanmaq.

yelmək$_{ka}$: **1**. **yenmək**. **yenilmək**. yeyilmək. qoşmaq. - aş yeldi: aş **yeyildi**.

yelmək$_{ka}$: **yenmək**

yelnəmək : **1**. yellənmək. şişmək. **1**. əmcəyin sütə dolub şişməsi, sarqması. - qısraq **yelnədi**.

yelpək : əsnək. oynaq$_{ka.}$ pozlu ifadəli.

yelpətmək$_{ka}$: yəlyazatmaq.

yelpik$_{ka}$: cin, yel çarpması.

yelpimək. yelvirmək$_{ka}$.

yelpinmək : yelə, cinə çarpılmaq. yel çarpmaq. cin çarpmaq. yəlpazlanmaq.

yelpirmək$_{ka}$: 1. yelləmək. əsmək. 2. yallanmaq. cin tutmuş kimi sağa sola sallanmaq. 3. nəmlənmək. 4. yeri ıslatmaq. 5. səpələmək. - yağmır **yelpirir**.

yelpişmək$_{ka}$: yəlləmək. nərsəni yelləyib qoğmaq. - sinək **yelpişən**: milçək qoğan.

yelvi$_{ka}$: yalvı. büyü. sehir.

yelvirmək$_{ka}$: yelpimək.

yelvlçi$_{ka}$: büyücü. sehirbaz.

yem : **yem**$_{ka}$ azıq. yemək. təam.

yemək : 1. yenğmək. yendirmək. sındırmaq. - çətinlikləri **yenmək** gərək. - acqurd kimi, acqözlüklə əlinə keçəni yemək. bir şey buraxmamaq: **çarçur yemək**$_{ka}$. 2. ursuqmaq$_{ka}$. vurulmaq. dövülmək. yenilmək$_{1}$. 3. **yenək**. aş. azıq. xurək. çörək.

yemə$_{ka}$: belə. daha. - yük götürən dəvə, qamış **yemə** götürür.

yeməksəmək: yemək istəmək. acsamq (**ac** <> **aş**) aşsamaq.

yemiş$_{ka}$: meyvə.

yemişlənmək$_{ka}$: barlanmaq. barşılmaq.

yemlətmək : mənğlətmək$_{ka}$. mənlətmək. dənlətmək.

yen : **yen**$_{ka.}$ **yən**. **yin**. **in**. **en**. **ən**. (< **yenmək**). çuxur. iniş. eniş. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. 2. dışqı. pox. 3. geyin. paltar. yəni. 4. en. nin. yuva. - arslan **yini**. 5. ən. pox. qığ.

yencə : **yencgə**. əğimli həlimli, enək. abid. mö'mün. - **yencə** kişi.

yencgəlmək$_{ka}$: yencəlmək. incəlmək. əğilmək. səcdə qılmaq.

yencilmək$_{ka}$: incinmək. əzilmək.

yencmək$_{ka}$: 1. ısırıb, döğüb əzmək. yerə vurup ayağıylə lehləmək. 2. neçə parçanı qısıb, sıxıb birbirinə yenitmək, yeditmək, qatmaq. 3. enişmək. pozuqlaşmaq. kötüləşmək.

yendirmək$_{ka}$: yenğmək. yenmək. sındırmaq. əndürmək. endürmək. əndər dödərmək. axtarışmaq. - onun evin **yendürün**.

yenək : **yemək**. aş. azıq. xurək. çörək.

yenəlmək : (**t** <> **l**) yenətmək$_{ka}$. yeğnilmək. sağalmaq. düzəlmək. - baş **yenəkdi**: **yenitdi**: sağaldı.

yenətmək$_{ka}$: **yinətmək**$_{ka}$ (**t** <> **l**) **yenəlmək**. yeğnilmək. sağalmaq. düzəlmək. - baş **yenitdi**: sağaldı.

yeng : salış$_{ka.}$ sallaq. ətək.

yengə : mamo$_{ka.}$ qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın.

yeng$_{ka}$: ling. qolun ətəyi, dəsdəsi.

yeni : yenqi$_{ka}$.

yeniğu$_{ka}$: doğmaq üzərə olan. zahı. - bu arvad **yeniğu**.

yenik$_{ka}$: yeğni. yüngül. sapaq. səpük. xəfif.

yeniləmək : **1**. yanılamaq. yanğılamaq$_{ka}$. - başın yandıru **yanqıladı**: yarasın yenidən tazaladı. - o donun yanqıladı: **yenilədi**. **2**. yanıqlamaq. olan şəyi yenidən göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın: **yeniləsin**. - qulağım **yanqılır**: qulağım cingildir. **qulağıma** səs gəlir.

yenilmək : **yencilmək**. **yencgələnmək**. **1**. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. **2**. yenmək. yelmək$_{ka}$. yensilmək. yensəlmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. **3**. yemək. ursuqmaq$_{ka}$. vurulmaq. dövülmək.

yenimək$_{ka}$: doğurmaq (yalnız qadın için).

yenitmək$_{ka}$: **yanıtmaq**$_{ka}$. **1**. doğurtrnaq. - mama arvadı **yenitir**. **2**. doğuzdurmaq. **3**. tazalamaq. yanatmaq. - ürək başı **yenindi**: ürək dağı düzəldi.

yenq : **yenq**$_{ka}$ **ying.** **1**. burun suyu. sümük. fırtıq. - **yendəki**: fırtıqlı. **2**. yanq$_{ka.}$ ətək. **- yenq atmaq**$_{ka}$: **yiğ atmaq**$_{ka}$. yiğitmək. engitmək. sümgürmək.

yenqə : **yengə**. **yeğgə**$_{ka.}$ yenqqə$_{ka}$: böyük qardaşın qarısı.

yenqəc : **yənğəc**$_{ka}$.

yenqək$_{ka}$: heybə. buxca. yetqək.

yenqi$_{ka}$: yeni.

yenqitmək$_{ka}$: **yiğitmək**$_{ka}$. yiğ atmaq$_{ka}$. sümgürmək. fınqırmaq.

yenqqə$_{ka}$: yengə. böyük qardaşın qarısı.

yenqmək$_{ka}$: **yenğmək**. **yenmək**. alt edmək.

yenqşürmək$_{ka}$: **yinğşürmək**. sıcağa soğuq qarıştırmaq. ılıştırmaq.

yenmək : **yenğmək**. yemək. yendirmək. sındırmaq. utmaq$_{ka}$. yenilmək. yelmək$_{ka}$. - çətinlikləri **yenmək** gərək. sındırmaq. - andax əri kim **yenər**: kim **utar**, sındırar.

yensəlmək: yensilmək. yenilmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq.

yensilmək : **yensəlmək**. yenilmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq.

yenşürmək: **yenğşürmək**$_{ka}$. enqsürmək. endərmək. tökmək. - isik suya, donuq su **enşir**: qat. tök.

yer kökü : sarı turma$_{ka}$.

yer : **1**. <> **yörə**. döğrə. çevrə. mühit. - bu **yerə**: bu **yörəyə**. - bu yerə gəlmə. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə. **2**. yerüzü. topraq. **- yer sağrısı**$_{ka}$: yerüzü. yer yayqısı. - **yer qırtışı**$_{ka}$: yer üzü. **3**. qumaşın, nərsənin üzü. **4**. orun$_{ka.}$ yerləşən yer. sini. sını. sınır. sınğır. məkan.

yerçü$_{ka}$: sın. qəbir. məzar.

yerdəş$_{ka}$: (**d** <> **l**) yerləş. həmşəri.

yerdola$_{6}$: yerlik. izbə. padval. zerzəmi.

yerə : **yörə**$_{ka.}$ **yörgə**. **yürə**. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

yerə$_{ka}$: yörə. çevrə· - yörə. yürə.

yerətmək$_{ka}$: yerinmək. təmbəllik edmək.

yergi : **1**. zəminə. - nə yergidədir: nə zəmində dir. - yaşıl yergili: yaşıl zəminəli. - bir yergi qoşmalı: bir zəminə qurmalı. - nə **yergidə** söz gedir. **2**. şərayit. imkan. - iqtisadi **yergi** olmadan. **3**. alçatma. təhqir. - kiçik bulub yağını, **yergü** əməs. **4**. zəminə.

yergü$_{ka}$: yerilmiş. həqir.

yerik$_{ka}$: **iğrik**. **1**. məzzəmət. sərzəniş. **2**. gözəlliği gedmiş olan hər şey. yiriq. gədik.

yerikləmək : **yeyikləmək**. yeysəmək$_{ka}$. yemək istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.

yerikli : barıqlı$_{ka}$. melli. əğimli. vurqun. düşgün. məczub.

yerilmiş : yerqü$_{ka}$. həqir.

yerimə : yürümə. yorığ$_{ka.}$ yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.

yerimək : yortmaq$_{ka.}$ - dan ata **yortalım**: səhər açılınca yeriyərim.

yerinmək : yerətmək$_{ka}$. təmbəllik edmək.

yeritmək : **yorıtmaq**$_{ka}$. **yürütmək**. **yoğurtmaq**. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yertdi**: yorıdı.

yerləş : (**d** <> **l**) yerdəş. həmşəri.

yerlik$_{ka}$: **1**. yerdola$_{6}$. izbə. padval. zerzəmi. **2**. yergi. zəminə. - yaşıl yerlik barçın.

yermək : **iqrimək**. bəğənməmək. pisləmək. xoşlamamaq. yerinə qoymaq. vermək. iğrənmək. çiğrimək. zəmmətmək. - orunc alıb **yermədi**: əmanət alıb verdəi. - bəylər bunu **yerər**, qılmaz: bəylər bunu pis baxıb qılmaz, edməz. . iğrenmək. **2**. təhqir edmək. sərzəniş edmək.

yersinmək$_{ka}$: yerə bağlanmaq, öğrəşmək. bir yeri yurt edinmək. - onlar bu yeri **yersindilər**: yer edib oturub, yerləşdilər.

yertişmək : **yartışmaq**. **irtişmək**. **irkişmək**$_{ka}$. **ərtişmək**. yığılmaq. toplanmaq.

yertmək : ərtmək. yartmaq. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq.

yertürmək$_{ka}$: yirdirmək.

yesilmək : yasılmaq. ısılmaq$_{ka.}$ azalmaq. əksilmək.

yeş : yəş. çəş. yaş. göy daş. firuzə.

yeşik : **1**. (yeşük. yaşuq). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi. **2**. bağlı. yük. - **yeşikli** kişi: yüklü kişi. - **yeşik** yeri: yük yeri. **3**. bağlayan, saran nə, ip. **4**. yasıq$_{ka.}$ qutu. cəbə. cilit. tulqa. dəmir börk.

yeşim$_{ka}$: gənəlliklə örtük, geyim. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq.

yeşimlənmək$_{ka}$: **1**. yeşim qeymək. tozluq qəymək. **2**. geyinmək. örünmək.

yeşük : bax > **yeşik**.

yetdirmək : tuşqırmaq$_{ka.}$ daşqırmaq. çatdırmaq.

yetək : > **yədək** (< **yetmək**: qoşulmaq).

yetəkləmək : yətəkləmək. yetmək. qoşulamaq. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar.

yetənğ : **yetən**. yün atılıp qabartılan atımcı yayı.

yetən$_{ka}$: **yetənğ**. ox atılan taxda yay. atımcı yayı. hallaç yayı.

yetik : **yetim**. açar. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil.

yetikən$_{ka}$: "yeddi qərdəşlər" ulduzu.

yetil : mülhəq. ilhaq. - kitabın **yetilləri**: kitabın mülhəqqatı.

yetilmək$_{ka}$: **yədilmək**. **1**. ərişilmək. yetişilmək. çatılmaq. - toxlu böri **yetilsün**: qurdla qoyun barışsın. **2**. qüdülmək. **1**. yedişmək. tikilmək. içinə qoyulmaq.

yetim **yetik**. : **1**. bir şeyə artırılmış bölüm. qoşuq. mütəmməm. ilsaq. - bu bitiyin **yetimi**. - bu qazetənin **yetimi**. - xanla yetimləri buyurduar. **2**. açar. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil.

yetişdirmək : əriştirmək. çaqmaq$_{ka}$. - bu sözü onun qulağına **çaq**.

yetişəyazmaq: yetsəmək$_{ka}$.

yetişmək$_{ka}$: **yedişmək**$_{ka}$. **1**. olqunmaq. qürsəmək$_{ka}$. kürsəmək. qursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq. **2**. dəğmək. çatmaq. **3**. yavulmaq$_{ka.}$ yapulmaq. olquşmaq. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi. **4**. ərəzmək$_{ka}$. çatmaq. **5**. ətiqmək$_{ka.}$ etiqmək. edikmək. tombullaşmaq. böyümək. **6**. ərişmək. **7**. yədilmək. yədmək. yidmək. qırax tikməkdə yardım edmək.

yetiştirmək: ikidmək$_{ka.}$ əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək. bitirmək. yönəltmək. öndürmək$_{ka}$. bitirmək. yönətmək. öndürmək$_{ka}$.

yetitmək: **yeditmək**. aşatmaq$_{ka}$. qablamaq. yemək, çörək vermək.

yetiz$_{ka}$: ənli. eninə geniş olan.

yetizlik$_{ka}$: genişlik. bir şeyin əni.

yetkək$_{ka}$: heybə. buxca.

yetlik : edlik. çarıq.

yetmək$_{ka}$: (**y** <> **ç**) **çetmək**$_{ka}$. **1**. dəğmək. çatmaq. haxlamaq. çatmaq. əmrülmək$_{ka}$. müvəffəq olmaq. - ağır ayaq **əmrüldü**. - çağrı alıb, arqın minib, arqar yetər: quşun əlinə qondurub, arqun atının minib, təkiyə çatar. **2**. qoşulmaq. mülhəq olmaq. **3**. tükəmək. görmək. kafi olmaq. - aş qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam işlərimizi **tükəməz**. **4**. tükəmək$_{ka}$. tükənmək. bitmək. kifayət edmək. **5** yətəkləmək. yetəkləmək. qoşulamaq. - uşaqları **yədəklədim**. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar. **6**. yetişmək. ərişmək. çətmək. **7**. yədəkində götürmək.

yetmiş$_{ka}$: (yara) bütmiş. bitmiş. qapanmış. iyiləşmiş.

yetrülmək$_{ka}$: əriştirilmək. ehqaq, ilhaq edilmək. - sonun burunqa **yetrüldü**: sonu başına çatdırıldı.

yetrüm$_{ka}$: buraxılmış. salınmış. **- yetrüm saç**: buraxılmış, salınmış saç. yatut saç.

yetrüşmək$_{ka}$: birbirinə ərişmək.

yetsəmək$_{ka}$: yetişəyazmaq. yetmək istəmək. - keçən günü **yetsərim**.

yetsik : **1**. yetim. ərsək. ərsik. əsrik. ərişmiş. baliğ. **2**. yaşlı. qoca. düşgün.

yetsikmək$_{ka}$: **1**. ərişilmək. ərşilmək. **2**. yaşlanmaq. qocalıp düşqünləşmək·.

yetüt$_{ka}$: kömək. yardım. imdat.

yevtilmək$_{ka}$: ərişmək. olqınlaşmaq. yığılmaq. yuvulmaq.

yey : - iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur.

yeyikləmək : **yerikləmək.** yeysəmək$_{ka}$. yemək istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.

yeyim : öpüm$_{ka}$. yudum. içim. - bir **yeyim** mun: bir udum sup.

yeyin : **1**. yelkən. yelkin. iti olan nə. qaçqağan. - yelkin at. **2**. tərk$_{ka}$. dərgin. iti. **3**. çapuq. şabuq$_{ka}$. tez.

yeyn : **yeğn**. bədən. tən. vicud. gövdə. can. - **yeynin** sağmı: vicudun sağmı. - yeynim ürpərdi: canım acışdı.

yeysəmək$_{ka}$: yeyikləmək. yerikləmək**.** yemək istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.

yeysəmək$_{ka}$: yemək istəmək·.

yeznə$_{ka}$: böyük qız qardəşin qocası.

yədək : **yetək** (< **yetmək**: qoşulmaq). qoş. qoşul. yatut. yətut$_{ka}$. yetut. kömək. yar. - **qoş** at.

yədəklənmək: qoşlunmaq. qoşlunmaq. - at **yədəklənmək**: at qoşlanmaq:

yəği$_{ka}$: **yağı**$_{ka}$. **yaq**$_{ka}$**.** şeytan.

yəh : **yah**$_{ka}$. əvət. gözəl. yaxcı. **- yəh mü**$_{ka}$: "tamam mı" anlamına bir kəlimə· - yə mü?. - **yah**: olsun. gözəl. nə gözəl.

yəhər : (**z** <> **y** <> **d** <> **ğ**) əyər. ədər. əğər. əzər$_{ka}$. - yəhərin ön, arxa yanı. omzuq$_{ka.}$ umzuq. yumzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. - **yəhə taxdası**. əyərlik. köçə.

yəhərləmək : edərləmək$_{ka.}$

yəhərlik : edərlik$_{ka.}$ yəhərin altına qoyulan ağac otaq.

yək$_{ka}$: **yək**$_{ka}$ yəğ. üst. üstün. daha lyl. lyl. hayırlı·.

yələ : - **yələsi ağ**. yalqıl$_{ka.}$ ağ yələli. - **yələsi çıxmaq**: pürçəklənmək$_{ka}$. pərçəm çıxarmaq.

yələk :çalğay$_{ka}$. qanadın böyük tükləri.

yəlim : <> **yalım**$_{ka.}$

yəmət$_{ka}$: evət. əmət. əvət. evət.

yəşərmək: yaşarmaq$_{ka}$.

yəşərtmək : **yaşartmaq**$_{ka.}$ gücərtmək. bitirmək.

yətut$_{ka}$: yetut. yatut. yədək. kömək. yar.

yətüzlük: yatızlıq. açıqlıq. genişlik.

yəvülmək: yuvulmaq. yığılmaq$_{ka.}$ ərişmək. olqunlaşmaq.

yəvülmək: yuvulmaq. yığılmaq$_{ka.}$ ərişmək. olqunlaşmaq.

yəzək$_{ka}$: gəzək. öncü. tilayəda.

yəzəmək$_{ka}$: **gəzəmək**. aramaq üzərə dolaşmaq. - **gəzək** qamığ yeri **gəzədi**.

yıd > yıt

yıq : . (**yığı**. yığılmış. tikilmiş.) ciqi. çiq. cik. - **yi** ağac: yopul, yığılmış ağac. dalları sıx, birbirinə girmiş. - **yığı** diş: kiblənmiş diş. dikişi.

yıqaç$_{ka}$: **ağac**. ağac parçası. ərkəkin ərkəklik ayqıtı. fərsah (əsql bir yer ölçüsü)·.

yıqaçlanmaq$_{ka}$: ağaclanmaq·.

yıqaçlıq$_{ka}$: ağaclıq. ağaclı olan yer.

yıqan : **yığan**. öqsər. oqsar. uqsar. övsər. avsar. (< **oq. uq. ov. av**). toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər**$_{fars}$).

yıqan : **yığan**. yığdaçı$_{ka}$. toplayan.

yıqanmaq: **yıxanmaq**. suvınmaq$_{ka}$:

yıqat : **yığat**. yığda. mən'. təzyiq.

yıqatçı : **yığat**. yığdaçı. mane'.

yıqda : **yığda**. yığat. mən'. təzyiq.

yıqdac : **yığdac**. əngəl. mən'. mane'. - **yığdacsız** girdilər.

yıqdaçı : yığdaçı. yığatçı. mane'.

yıqdaçı$_{ka}$: **yığdaçı**$_{ka}$ **1**. yığan. toplayan. **2**. əngəl olan. alıqoyan.

yıqıq : **yıxıq**. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuq. saçıq. yazıq.

yıqıla : **yıxıla**. əğri. əmit$_{ka.}$ ağnaq. axımır.

yıqılma : tirkəş. dirkəş. iclas. cələsə.

yıqılmaq$_{ka}$: **yığılmaq**$_{ka.}$ **1**. ərişmək. olqunlaşmaq. yəvülmək. yuvulmaq. **1**. toplanmaq. çəkinmək. qaçınmaq.

yıqılmaqyığılmaq. irqişmək$_{ka}$. irkişmək. irkəşmək. toplaşmaq. hazırlanmaq. yükülmək. yuğulmaq. - indi igid **yığılsun**: iyidləri yığılsın. türlünmək$_{ka.}$ dürülmək. bükülmək. evləşmək. avlaşmaq. toplanmaq. avlaşmaq. evləşmək. toplanmaq. yevtilmək$_{ka}$. ərişmək. olqınlaşmaq. yuvulmaq. tuşqılmaq$_{ka.}$ tuşlanmaq. ökülmək$_{ka.}$ toplanmaq. - hər yandan yardım **öküldü**.

yıqım : **yığım$_{ka}$**. yığın. kümə. koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə.

yıqın : **yığın**. **1**. yığım. kümə. koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. **2** yatuq$_{ka}$. ambar. **3**. üyüq$_{ka}$. təpə. **4**. qalaqsı. qalaq. koma.

yıqınmaq : **yığınmaq**$_{ka}$. yığmaq. toplamaq. - yarmaq **yığın** dar günə, yar gecə ağ günə.

yıqırmaq$_{6}$: **yığırmaq**$_{6}$. **yığmaq**. əğirmək. əkirmək.

yıqışmaq: **yığışmaq**. ağlışmaq$_{ka}$. ağışmaq. toplaşmaq.

yıqışmaq: **yığışmaq.** qomşuymaq:

yıqışmaq$_{ka}$: **yıxışmaq**$_{ka}$ yıxmaq.

yıqlamaq : **yığlamaq**$_{ka.}$ ağlamaq. - ıqlamaq.

yıqlamaq. **yığlamaq**. **ıqlamaq.** ağlamaq. sıxtamaq. cırlamaq. bağırmaq. çoxlamaq sığtamaq. **carlamaq**$_{ka}$.

yıqlaşmaq: ağlaşmaq· - ıqlaşmaq.

yıqlaşmaq: **sıqtaşmaq. carlaşmaq.**

yıqlatmaq$_{ka}$: **yığlatmaq**$_{ka}$ ağlatmaq.

yıqlışmaq$_{ka}$: **yığlışmaq**$_{ka}$ toplaşmaq.

yıqma : **yığma**. yəğma. çərik$_{ka}$. qənimət. - savaşda yenilən, **çər çərlik** verməlidir.

yıqmaq : yığmaq. avalamaq$_{ka.}$ avmaq. avlamaq. avdarmaq$_{ka.}$ toplaşmaq. üşüşmək.

yıqmaq : **yığmaq**. **yığırmaq**$_{6}$. (**y** <> **ç**) **çığmaq**. **1**. əğirmək. əkirmək. **2**. öğrənmək$_{ka}$. mənimsəmək. toplamaq. **3**. **yıxmaq**. (# **yığmaq**). xərablamaq. dağıtmaq. - o evim **yıxdı**. - işlərim **yıxıldı**: xərab oldu. **4**. bir şeyə əngəl olmaq. alıqoymaq. bağlamaq. mane' olmaq. mən' edmək. - o məni aşa **yığdı**. **5**. yamrumaq. yumrumaq. **6**. uyuşmaq. - unu qaba **uyuş**. **7**. toplamaq. yartmaq. ərtmək. yertmək. irkmək. irtmək. **8**. tirikmək. dərikmək. **9**. qamaq$_{ka.}$ qalamaq. - bu ocağa çox odun qadıq. - paltarların qaddılar geddilər. **10**. qalatmaq$_{ka}$. qalamaq. birbiri üstünə qoymaq. qaplatmaq. qılıflamaq. qılıf keçirtmək. bir şeyi buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq. qoydurmaq. - buları sandığa **qalat**. **11**. əğlətmək. əğirmək. qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. **12**. evdinmək. - yemiş, para **evdin**. **13**. avdarmaq$_{ka.}$ avalamaq. **14**. yamlamaq$_{ka.}$ silmək. süpürmək.

yıqnaq : **yığnaq**. tərnik. tərnək$_{ka}$. dərnək. tirkin. tərkin. gəngəş.

yıqrılmaq$_{ka}$: **yığrılmaq**$_{ka}$. **yıxsılmaq**. kötüləşmək. büzülmək. titrəmək.

yıqsamaq$_{ka}$: **yıxsamaq**$_{ka.}$ yıqmaq istəmək.

yıqturmaq$_{ka}$: mən' edmək. alıqoydurmaq.

yıqva : **yığva**. oldrum$_{ka.}$ oturum. götürüm. məclis.

yıl : **yıl**$_{ka}$ **1**. yal. yalıq. at yələsi. **2**. il. yaş. sənə. - **yılan yılı**$_{ka}$: türklər'in on iqili yıllarından biri.

yılan : nək yılan. əjdərha. - **ox yılan**. kəndini insan, başqa şeylər üzərinə atan bir yılan. - **soxan yılan**. tulum kimi iri bir yılan. - **yılan yılı**$_{ka}$: türklər'in on iqili yıllarından biri. - **yarpuz**$_{ka}$: yılan yiyən bir heyvan. firavun sıçanı. - **boynaq**$_{ka}$: yılana ağı verən kələr. :

yıldamaq$_{ka.\ 6}$: iltəmək. göndərmək. - onu evə **yılat**.

yıldız$_{ka}$: **ildiz**. (< **il**. **ıl**). ağacın kökü, damarı.

yıldızlanmaq$_{ka}$: **ildizləmək**. (< **il**. **ıl**). köklənmək. bir yerə yerləşmək. soylanmaq.

yıldızlı$_{ka}$: köklü. tüpli. əsalətli. qöqlü.

yılxı : heyvan. - **ərik yılxı**: yumşaq, ram heyvan.

yılıx : **yılxı**. ılxı. heyvan - tərsin **yılıx**: ülkər heyvan.

yılıq$_{ka}$: **1**. yelik. əsin$_{ka.}$ nəsim. əsinti. rüzqar. **2**. ılıq. sıcaqla soğuq arasılıq.

yılımaq$_{ka}$: ılımaq.

yılınçqa : yalınçqa$_{ka.}$ yavan. dadı, duzu, yağı olmayan yemək. -

yılınçqa$_{ka}$: yavan. yavlıq. dadı, duzu, yağı olmayan yemək.

yılırmaq$_{ka}$: ılımaq. azca ışınmaq.

yılışmaq$_{ka}$: **1**. ılıçmaq. ılıqlaşmaq. - sular qamuğ **yılışdı**. **2**. suçlaşmaq. birbirin ittiham edmək, töhmətləmək. - olar bir ikindinə (birbirini) oğur (oğurluğa) **yılışdı**.

yılıştırmaq: **ılıştırmaq**. yinğşürmək. yenqşürmək: sıcağa soğuq qarıştırmaq.

yılıtmaq$_{ka}$: ılıtmaq. ısıtmalamaq. - **o yılıtdı**: kişi sıtma, ısıtma **tutdu**. - suyu ılıt: qızdır.

yılqı$_{ka}$: **yılxı**: heyvan. heyvan sürüsü. dört ayaqlı heyvanlara verilən gənəl ad.

yılqın : **ılqın ilgin** (< **ilişmiş**). alqın. qonuq. yolçu. müsafir.

yılqınlanmaq$_{ka}$: ılqın ağacına yiyə olmaq.

yılmaz : tıqraq$_{ka}$. tıxraq. yiğit. bahadür.

yılpışmaq$_{ka}$: **1**. ılpışmaq. yapışmaq. ilgişmək. - nə mənə yılpışırsan. - çiy unun **yılpışması**, çilindəndir (şehindən, yaşındandır). **2**. sulanıb, çilənib, nəm çəkmək. şehlənmək.

yımaq : yumaq. yamaq. qıraq. qıyı. - çay **yımağı**. - bu **yamaqdan** keç: bur aradan uzaq ol.

yımırtqa$_{ka}$: **1**. bax > **yumurtqa**. **2**. damarsız olan hər türlü yaşılliq. xıyar kimi gəvşək olan hər nəsnə·.

yınçqə$_{ka}$: yinçqə. incə.

yın$_{ka}$: in. yin.

yıpar$_{ka}$: müşg. ətir.

yıparlıq$_{ka}$: misq qoqan. misqi. anbəri olan·.

yıparmaq: yıpmaq. xoş qoxu vermək.

yıp$_{ka}$: ip. tel. örk.

yıplamaq$_{ka}$: **ipləmək.** bət salmaq. iplə qıl aldırmaq·.

yıplamaq$_{ka}$: ipləmək. ip üzərində oynamaq. cambazlıq, sirkbazlıq edmək.

yıplaşmaq$_{ka}$: iplə birbirindən qıl yoluşmaq.

yıplatmaq$_{ka}$: iplətmək. iplə qıl yoldurmaq.

yıpmaq : **yıparmaq**. xoş qoxu vermək. - yunt əti **yıpar**. - nə **yıparlı** yeməklər verdilər.

yıpramaq: obramaq. opramaq$_{ka}$. oğramaq.

yıpranmaq: yaprulmaq$_{ka}$. yapışmaq. bağlanmaq.

yıpratmaq ölturmaq$_{ka.}$ ərpitmək. əpritmək.

yıpratmaq: obratmaq$_{ka}$. opratmaq.

yır : - **yır** qoşmaq.

yıraq$_{ka}$: ıraq. uzaq.

yıraqlanmaq$_{ka}$: uzaq yazmaq.

yıraqlıq : ıraqlıq. uzaqlıq. uzunluq.

yıraqlıq$_{ka}$: **ıraqlıq**. uzaqlıq.

yıraqu$_{ka}$: şarkıcı. çağrıcı. müğənni.

yıralmaq: yırtışmaq. yırışmaq$_{ka}$. ayrılmaq.

yıramaq$_{ka}$: **yıraqmaq. yarımaq**. **yarılmaq**. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. uzaqlaşmaq.

yıratmaq$_{ka}$: ıratmaq. ıraqlaşdırmaq. uzaqlaştırmaq. - onu özündən **yırat**.

yırıq : **yirük**$_{ka}$. yarıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sırıq. yırılmış. yırtılmış. uzunlamasına cırılmış. - **yirük əşlər**: işək yeri ilə, uşaq yataq yeri birbirinə qarışmış arvad.

yırılqan : yırtılan.

yırışmaq$_{ka}$: **1**. yırtışmaq. yıralmaq. ayrılmaq. - qocanın dişləri **yırışdı**: aranlandı. **2**. hırıldamaq. qülümsəmək. - ər yırışdı. **3**. gəvşəlmək. quvvətsizləşmək.

yırışmaq$_{ka}$: yırtışmaq. yıralmaq. ayrılmaq.

yır$_{ka}$: **ır**. **1**. qoşma. türkü. hava. musiqidə ırlama. qazəl. **1**. ıra. ıraq. yıra. uzaq.

yırqalamaq : ırqamaq$_{ka}$**.** sallamaq.

yırqalanmaq: ırqanmaq$_{ka}$.

yırqamaq: **ırqamaq. yıramaq.** uzaqlaşmaq.

yırqaşmaq: **1**. yır qoşmaq. qoşu, düzü, şeir söyləmək. **2**. oxuşmaq. mahnı söyləmək.

yırqatmaq: ügritmək$_{ka}$. yügritmək. sallatmaq.

yırqılamaq: irqlamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq. arğuşlamaq.

yırlamaq$_{ka}$: şarkı, türkü söyləmək.

yırmaq$_{ka}$: yirmək.

yırpamaq: irpəmək$_{ka.}$ yarpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq.

yırtaş : **yırtış**. **yirtəş**. **yartış**. **irtiş**. **irtəş**$_{ka}$. **əriş**. **ırtaş**. irişmə. çəkişmə. savaş.

yırtıq : qovucuq. kovucuq. kovcuq. çatlaq.

yırtınmaq$_{ka}$: cırınmaq.

yırtış : **yırtaş**. **yirtəş**. **yartış**. **irtiş**. **irtəş**$_{ka}$. **əriş**. **ırtaş**. irişmə. çəkişmə. savaş.

yırtışmaq: titişmək$_{ka.}$ didişmək.

yırtmaq : (**y** <> **c**) **cırtmaq**. - onun donu **cır yırttı**: cır diyib cırldı.

yırtmaq : y cızmaq. cırmaq. olmaq. - daş ayağım **yoldu**.

yış : **yış**$_{ka}$ yıs. yas. iniş. - **art yış**: yoxuş eniş.

yışıq$_{ka}$: ip. qayıştan örülmüş bağ. boyunduruqqayışı. **- yışıqlıq**$_{ka}$: ipli. ipi olan.

yıt : **yıd**$_{ka}$. qoxu.

yıtımaq : **yıdımaq**$_{ka.}$ iylənmək. kötü, yaman qoqmaq. pozulmaq·.

yıtıtmaq$_{ka}$: 1. yanutmaq$_{ka.}$. yititmək. ititmək. bilətmək. 2. yititmək. ititmək. bilətmək. yanutmaq.

yi : **yi**$_{ka}$ **iv**. **yiv** (# **yığ**: **yığı**. yığılmış. tikilmiş.) yırtıq. cırıq. çatlaq. paltarnin yivi. tikiş. pabuç diqi. l. dağ yivi. diş. ağacların birbirinə qirınəsi.

yiçi$_{ka}$: **yığıcı**. (**yığı**. yığılmış. tikilmiş.). dərzii. - **yiçi** iğnə sapdı: sapladı.

yid: yit

yiq : **yik**$_{ka}$. **ik**$_{ka}$. 1. çiğ. pişməmiş. 2. iğ. iğdə. 3. gəmin damağa gələn parçası

yiqdə$_{ka}$: **yiqtə**. iğdə.

yiqi : **yiki**$_{ka.}$ **yığı**. **yıy**$_{ka}$. **ciqi**. 1. sıx qollu budaqlı, birbirinə girmiş, yığıq, topul, yekə nə. - yığı ağac: yıy ağac: qarağac. - **yığı dişli**: sıx dişli. 2. sıralanrnış. dərli toplu. sağlam. - donu yığı tik: düzəməlli tik.

yiqirmə$_{ka}$: **yigirmi**. sayıda yirm.

yiqirmi$_{ka}$: **yiqirmə**. sayıda yirmi.

yiqirminc$_{ka}$: sayıda yirminci.

yiqit : **yiğit**. alpaqut$_{ka}$. alqabut. alp. alpər. ərən. qoçaq. bağdur. tıqraq$_{ka}$. tıxraq. yılmaz. bahadür. kür. gür. dəlir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsur. gənc. hər şeyin qənci.

yiqitlənmək : tıqraqlanmaq. yiğitlik göstərmək.

yiqitlik göstərmək: tıqraqlanmaq :. yiğitlənmək.

yiqitlik$_{ka}$: yiğitlik. gəncliq.

yiqləmək: **yikləmək. ikləmək**$_{ka.}$ xəstə olmaq. ağrımaq.

yiqləmək$_{ka}$: çiğnəmək. əkləşmək.

yiqlənmək: **yiklənmək**. iklənmək$_{ka.}$ xəstələnmək. ağrınmaq. ağrı çəkmək.

yiqnə$_{ka}$: iqnə.

yiqrenmək$_{ka}$: 1. iğrenmək. 2. tükü ürpərrnək.

yiqrənmək: iqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq. ünkünmək.

yiqrimək: <> **iqrimək**.

yiqtə$_{ka}$: iğdə. yiqdə.

yiqtürmək: yiktürmək. yüvmək$_{ka.}$ yüftürmək. yardımlaşmaq.

yiqtürmək$_{ka}$: iyilik edmək.

yin : - yeynim **ürpərdi**: 1. canım acışdı. 2. tüklərim biz durdi.

yin : **yin**$_{ka}$ **1**. əyin. gövdə. bədən. **-** bulaşıq **yin**: batıq əyin. **-** kişi öz **yinin** süründü. **2**. in. yuva. **3**. en. ən. qığ. xıx. pox. qoyun pisliği, tərsi. **3**. tük. **4**. in$_{ka.}$ qığ. **5**. əyin. üz. - **yin** başına bax sən: əyin başına bir bax.

yincü : cincü$_{ka}$ (**c** <> **y**) inci.

yincü$_{ka}$: inci. cinçü.

yinçqə qız$_{ka}$ yatağa alınacaq, yetişgin cariyə.

yinçqə : yınçqə$_{ka}$. incə. - **yinçqə turqu**. incə ipək pərdə.

yinçqələmək$_{ka}$: incə saymaq. incəltmək.

yindmək$_{ka}$: aramaq. sormaq. yinmək.

yinətmək$_{ka}$: bax > **yenətmək**$_{ka}$**.**

ying : **yeng**$_{ka}$. burun suyu.

yinğ atmaq: yinğitmək$_{ka}$. yenğitmək$_{ka}$. sümgürmək. fınqırmaq.

yinğitmək$_{ka}$: **yenğitmək**$_{ka}$. yinğ atmaq. sümgürmək. fınqırmaq.

yinğşürmək : yenqşürmək: sıcağa soğuq qarıştırmaq. ılıştırmaq.

yin$_{ka}$: **yen**. **1**. en. nin. yuva. - arslan **yini**. **2**. ən. pox. qığ.

yinqdəkü$_{ka}$: **yieğdəkü**$_{ka}$. sümüklü. fırtıqlı. (cocuqlara bununla sövülür).

yipar$_{ka}$: yıpar. müşg.

yirdirmək: yertürmək$_{ka}$.

yirilən : yirilqən$_{ka.}$ yarılan.

yirilqən$_{ka}$: yarılan. yirilən.

yirmək$_{ka}$: yermək. yırmaq.

yirtəş: **yırtış**. **yırtaş**. **yartış**. **irtiş**. **irtəş**$_{ka}$. **əriş**. **ırtaş**. irişmə. çəkişmə. savaş.

yirük$_{ka}$: **yırıq.** yırılmış. uzunlamasına cırılmış. - **yirük əşlər**: işək yeri ilə, uşaq yataq yeri birbirinə qarışmış.

yit : **yid**$_{ka}$. iy. qoxu.

yitik$_{ka}$: **1**. itik şey. qeyb olan şey. **2**. itik, parlaq. kəsgin. bilənmiş.

yitiqləmək$_{ka}$: **yitikləmək**$_{ka.}$ itən nəyi aramaq.

yitim$_{ka}$: kətən tuxumı.

yititmək : yanutmaq$_{ka.}$ yıtıtmaq$_{ka}$. ititmək. bilətmək.

yitmək$_{ka}$: 1. yoxalmaq. yox olmaq. qəybolmaq. yitmək. - **sağ** itirmək. 2. buxca, heybəyi toparlamaq. uclarını birləştirmək - yedişmək. yədilmək. yədmək.

yitük$_{ka}$: itik. qeyb olan şey.

yitükli$_{ka}$: bir şey itirən, qeyb ədən.

yitürmək$_{ka}$: itirmək. qeyb ətmək.

yiyəsinmək : yeysəmək$_{ka}$. yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək. arzulamaq.

yiz : **yiz**$_{ka.}$ sələ otu. çiğ otu. sələ sazı. (qamışdan daha incə, yumuşaq olup köçəbələrə çadır örtüsü yapılır).

yizək$_{ka}$: yəzək. əsgərin öndə gedən bölüğü. öncül.

yoq : - **yox olmaq** ərimək. - nabud olmaq. -iyi ərin, sümüyü ərir, adı qalır. **- yoq basan**$_{ka}$: ölü qömüldüqtən sonra verilən yemək. - **yoq yer**$_{ka}$: yoquş yer·.

yoq : **yox. nə** < met > **ən**$_{ka.}$ dəğil. təkül. daq. daq$_{ka}$. - **yox yox**: nə nə: ən ən: - **yox edmək**: qidərmək. qitərmək$_{ka.}$ qutarmaq. qaldırmaq. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. - nabud edmək. məhv edmək. gedmək$_{ka.}$ qitmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan qalxmaq. - **yox** olmaq: alqınmaq$_{ka.}$ bitmək. tükənmək. məhvolmaq.

yoq : **yoğ**$_{ka.}$ rəhmət. ehsan. yas, ölü gömüləsindən sonra üç, yədi günə qədər verilən yemək.

yoqa : **yoğa**$_{ka}$. 1. qalxış. çıxış. siud. - **yoqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım. 1. **yoxa**. dəğərsiz. puç. heç. - mən verdiyim **yoxa** saydın.

yoqacıq : **yoxacıq**. yalqaq, dəricik, qabıq. qandır$_{ka}$. zar. pöz. car. çar.

yoqaç : **yoğaç.** qıyı. çayın iki yanından biri. - **yoğacda** oturdum. - **yoğac** keçdim: çayın o linə keçdim.

yoqadmaq : yox olmaq.

yoqaq : **yoğaq**. qaz. - axtırur gözüm yolaq \\ tuşqılır ördək **yoğaq**.

yoqalmaq: **yoxalmaq**. yitmək. yox olmaq. - **sağ** itirmək.

yoqar : yuxarı. yoqaru. yuqaru. - **yoqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım.

yoqar : yoqaru$_{ka.}$ yuqarı. yuqaru.

yoqaru$_{ka}$: yuqarı. yoqar. yuqaru.

yoqaru$_{ka:}$ yuqarı. yoqar. yuqaru.

yoqaymaq: yoxolmaq.

yoqazmaq : yoxazmaq. yox olmaq. - yalqun oğlu **yoxazır**, iyi adı qalır. - yalınquq oğlı **yoqazur**, əyku adı qalır.

yoqdu$_{ka}$: dəvənin çənəsi altındaki uzun tüklər - cuqdu. yoqru. yoqruy. yuqdu.

yoqdurmaq : **yoxdurmaq**. yozturmaq$_{ka}$ (**z** <> **t**) yotturmaq$_{ka}$. yoddurmaq. sildirmək. pozdurmaq.

yoq$_{ka}$: **yox**. (**yok. yox # yük**).

yoqlamaq: **yoğlamaq**$_{ka}$. **1**. çıxmaq. qalxmaq. - yuxarı **yoqla**. **2**. durquzmaq. qılınmaq. edinmək. qurunmaq. - törə yoqlandı. **3**. ölü üçün yemək vermək. **4**. yüksəlmək. çıxmaq.

yoqlatmaq: yuğlatmaq. yüksəltmək. dağa çıxartmaq.

yoqluq : **yoxluq**. kəslik. qıtlıq.

yoqmaq$_{ka}$: **yoğmaq**$_{ka}$. silmək. pozmaq. məhv edmək.

yoqrı : **yoğrı**$_{ka.}$ çanaq.

yoqruq : **yoğruq**. hazırlıq.

yoqrulmaq: **yoğrulmaq**. qalanmaq. yığışmaq. - palçıq balıq **yoğrulur**, çıqay yavuz **yığrılır**: kötüləşür.

yoqrulmaq$_{ka}$: yoğrulmaq.

yoqrum$_{ka}$: bir dəfədə yoğrulacaq qədər olan·.

yoqruş : **yoğruş**. xandan bir dərcə aşağı olan başçı. nayib rəyis.

yoqruşmaq: **yoğruşmaq**. **1**. bitmək. uyuşmaq$_{ka.}$ (maya) tutmaq. dolmaşmaq. **2**. qurumaq. qaqurmaq. - **suyuq** ağızda yoğruşdu: ağzımın suyu qurudu, qaqurdu. **3**. yığışıb qurumaq. **-** ağız suyu. **süzük. suzuq**. - **süzüq** ağızda yoğruşdu: ağız suyu qurudu. **4**. yoğrulmaq. yoğurmaq.

yoqrutmaq: **yoğrutmaq**. yoğurmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək.

yoqsamaq$_{ka}$: **yoğsamaq**$_{ka.}$ **yoxsamaq**$_{ka.}$ silmək istəmək. yüngüllətib, boşaltmaq.

yoqsul : **yoxsul**. (# **yüksül**). çıqan. çıqay$_{ka}$. qırıl. qırqıl. kasıb. solamuq$_{ka}$. solaq. çapaqay$_{6}$. yarqıl. yarlıq$_{ka}$. kasıb. yazıq.

yoqsullaşmaq: qırılmaq$_{ka}$.

yoqsuluyam: **yoxsuluyam**. yosuluban.

yoqturmaq$_{ka}$: **yoğturmaq$_{ka}$** yuğturmaq$_{ka}$. sürdürmək. bulaştırmaq.

yoqulmaq: **yoğulmaq**. yoğunmaq. sıvanmaq. yuqulmaq$_{ka.}$ bulaşmaq. sürtülmək.

yoqun$_{ka}$: yoğun. şişqin. qalın.

yoqunmaq: **yoğunmaq**. yoğulmaq. sıvanmaq. yuqulmaq$_{ka.}$ bulaşmaq. sürtülmək.

yoqur : **yoğur**. xəmir.

yoqurqan: **yoğurqan**$_{ka.}$ yorqan. qalın yoğun örtük. - üzüvə yorqan **aşıl**: çək. - o **yorqan** büründü. - **yoqurqandan** artuq ayaq ayaq kösülsə üşüyür.

yoqurqanmaq: **yoğurqanmaq**. **yörgənmək**. **yörənmək**. dolanmaq. döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq.

yoqurquc : **yoğurquc**. (**yoğur** + **aç** ?). yoğrulmuş, qatı nərsəni *açan*, sərən oxlaq.

yoqurmaq: **yoğurmaq**.

yoqurmaq: **yoğurmaq**. **yuğurmaq**. 1. yoğrutmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək. 2. bulamaq. - onun **igi** (kəsəli)mənə yoğurdu. - əlimə yağ **yoqurdu**. 3. hazırlamaq. bir durumu, qoşulu pişirmək. salıb çıxmaq. - bu işi **yoğurun**. - **yoğrulmamış** xəmirdən çörək çıxmaz. 4. qatılaştırmaq. qatıtmaq. 5. uyutmaq$_{ka.}$ peynir yapmaq.

yoqurmuş: **yoğurmuş.** xəmir olmuş. - **yoğurmuş** un suvışdı: xəmir olmuş un suyuqlaşdı.

yoqurt$_{ka}$: yoğurt.

yoqurtmaq$_{ka}$: **yoğurtmaq** (< **yoq**. **yuq**. **yük**). 1. una su qatıb yoğunlatmaq, qalınlatmaq. (un kimi) açıq, yumşaq şeyi qəlizlətmək. **yoğurtmaq**:. **yorıtmaq**$_{ka}$. **yürütmək**. **yeritmək**. 2. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - onun sözlərinə **yoğurtan** gərək. 3. yoğunlaşdırmaq. su qatıb unu xəmir eləmək. 5. qalınlatıb yoğunlatmaq. qatılamaq.

yoquş :

yoquş : **yoğuş**. **yoxuş**. **yoq. yoğ.** 1. yardım. kömək. 2. qalın. cehiz kimi olan kömək. - **yoğuşlu** gəlin, keveyi, yumşaq bulur. 3. ehsan.

- **yoquş** yer: yoq yer$_{ka}$.

- **iniş yoquş**: art yış$_{ka}$.

yoquş : **yüfüş$_{ka.}$** hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz yiyəsi edmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması.

yol : 1. çara. açar. - ovçu neçə **al** bilsə, azıq onca **yol** bilir. - yol kəsən. haydut. qarqman: sərkər$_{ka}$. sərkar. oğru. - **yol yarasın**: yolun açıq, iyi, yaxcı, rahat olsun. **- yol açan**: sökmən$_{ka}$. yiğitlərə verilən unqun. yağını sökən. - **yoldan çıxaran**: azdıran. azıtqan$_{ka}$. ayıtqan. adıtqan. **- yola gedən**: qoşulan. qatılan. yol gedən. 2. müsafirət. səfər. - mənə **yol** çıxdı. - tələsik **yola** çıqma. 3. keçir. çara. 4. yul$_{ka}$. qaynaq. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

- **yolda rastlamaq**: yolqırmaq$_{ka.}$

yola : sələk. yumuş. ulaq. sam. saf. **- yola qılavuzlamaq**: qondqarmaq$_{ka}$. qöndqürmək$_{ka.}$ qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək **- yola gəlmək**: qonmaq. ramlaşmaq. - tosun at **qondu**.

yolaqçı : **yolağçı**. burunqud. öndə gedən. kosan. öndər. bakan.

yolaq$_{ka}$: 1. bulaq. qolaq. suyun kiçik qolları. çeşmə. - axtırur gözüm **yolaq** \\ tuşqılır ördək yoğaq. 2. cığır. cılqa. qırlardaki kiçik yol. yol yol çizgili olan hər şey. - **yolaq barçın**. yolaq parça. yol yol çizgiləri olan.

- axtırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək yuğaq.

yolaq$_{ka}$: **yolaq**$_{ka}$bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarlar. **- yol yolaq**.

yolaqlanmaq$_{ka}$: çeşməli, bulaqlanmış yer. pınarlanmaq. pınarlar çoxalmaq.

yolaqlı : çeşməli, bulaqlı yer.

yolaqu$_{ka}$: **yolağu**. **yoluğu**. yoluq. dəstək. dayaq.

yolalı$_{ka}$: dayanmış. söykənmiş.

yolamaq$_{ka}$: dayanmaq. dirənmək. - duvara **yola**.

yolçu$_{2}$: **1**. umduc. umdac. uman. dilənçi. **2**. yorçı$_{ka.}$ usta qılavuz. **3**. alqın. yılqın. ılqın ilgin. qonuq. müsafir.

yoldaş : yorış. könəş. könüldəş. sırdaş. ılış. iliş. dosd. qoşqu. qoşuq. həmkar. bir birinə qoşulan. : tuta. həmrah. (- tutasız: tək. təkin. yalnız. yoldaşsız). **- yoldaşsız**: tutasız. tək. təkin. yalnız.

yoldramaq$_{ka}$: yaldıramaq. parlamaq. yoldıramaq.

yoldruq : yaltrıq$_{ka}$. parlaq. süslü. yuldruq. cilalı.

yoldruqa$_{ka}$: yoldurqa. qılınc kimi uzunca bir bitgi.

yoldruq$_{ka}$: yaldruq. parlaq. süslü.

yoldurqa: yoldruqa$_{ka.}$ qılınc kimi uzunca bir bitgi.

yoldurqa$_{ka}$: qılınc kimi uzunca bir bltqi.

yoldurmaq: <> **yülıtmək**$_{ka}$.

yolışmaq: yoluşmaq$_{ka.}$ yağmalaşmaq.

yolıtmaq$_{ka}$: talamq. yağmalamaq. yoluşdurmaq. yolutmaq. yulutmaq yulıtmaq. yulutmaq. yolqatmaq. - bəy boynu **yolıtdı**: bəy elini taladı.

yolıtmaq$_{ka}$: yağmalamaq. yoluşturmaq. yolumaq.

yolqa : tapın. qazanc. mənfəət. istifadə. - bunlar **yolqasız** nələrdir: şeylərdir. - yolqa güdən yola çıxar: qazaş güdən qazana girər. - böyük tanrım yolda verdi, yolqada.

yolqamaq: yolqanmaq. dəğərlənmək. istifadə edmək. nərsəni işə tutmaq. - gedib bir nə **yoldu** gəldi.

yolqanmaq: yolqamaq. yolmaq. dəğərlənmək. istifadə edmək. nərsəni işə tutmaq. - istəyiz kimi **yolqanın**.

yolqaşmaq : çəkilib uzanmaq.

yolqıra : yol üstü. - gəldi mənə **yolqıra**.

yolqırmaq$_{ka}$: yolda rastlamaq.

yolqmaq$_{ka}$: yolmaq. sıyırmaq. çatlatmaq. bir şeydən hərhanki bir şeyi çıxarmaq. soymaq.

yolqunmaq$_{ka}$: sıyrılmaq. uzanmaq.

yolqurmaq: yorğurmaq. yormaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı.

yolquşmaq$_{ka}$: asıq, kar faydalaşmaq.

yolla : edqil. eyqil. göndər. - **eyqil** məni döğüşgə.

yolmaq$_{ka}$: **1**. yolqamaq. yolqanmaq. dəğərlənmək. istifadə edmək. nərsəni işə tutmaq. **2**. qurtarmaq. buraxmaq. bitirmək. salıvermək. - ər bulunu **yoldu**: əsiri qurtardı. - ər tutuğu **yoldu**: kişi girovu çıxartı. - arvad başın **yoldu**: canın qurtardı. **3**. salmaq. dalmaq. dallamaq. - quşun tükləri **yol**. **4**. cızmaq. cırmaq. yırtmaq. - daş ayağım **yoldu**. **5**. cızmaq. - bitik **yolmaq**: kitab yazmaq.

yolratmaq: yolrıtmaq$_{ka}$. alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolratmaq$_{ka}$: yolrıtmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolrıtmaq: yalrutmaq. parıldatmaq.

yolrıtmaq: yolratmaq$_{ka.}$ parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq.

yolrıtmaq$_{ka}$: alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalrıtmaq. yolratmaq.

yolsuz$_{ka}$: yolunu azıtan kimsə·.

yolturmaq$_{ka}$: buraxtırmaq. boşaltırmaq. azad eddirmək. - bulunu **yolturdu**: köləni, əsiri boşaltırdı.

yolub parçalanmaq: tıtmaq$_{ka}$. titmək. didmək.

yoluğan : çalqan$_{ka}$. müsri. xəstəliyin bir yerdən başqa bir yerə yeriməsi, keçməsi.

yoluğu : **yoluğ**. yolağu$_{ka}$. yoluq. dəstək. dayaq.

yoluq : **1**. fədayi. alsığ. öləndaq. başandaq (öz ölümünə, başına and içən kişi). - sənə **yoluğ**. - min kişi **yoluğ** onun özünə. **2**. ehsan. qurban. fidyə.

yoluq : yolağu$_{ka}$. yoluğu. dəstək. dayaq.

yoluqlu$_{ka}$: ehsan verən. - **yoluğlu kişi**$_{ka}$

yoluqmaq: yorəıqmaq. hizura çatmaq.

yolumaq. yolıtmaq$_{ka}$. yağmalamaq. yoluşturmaq.

yolun : iyid. ərən. fədayi.

yolunmaq: **1**. yulqunmaq$_{ka}$. sıyrılmaq. **2**. tilinmək$_{ka}$**.** uzunlamasına dilinmək.

yolunmaq$_{ka}$: **1**. yoldan, olduğu yerdən, durumdan ayrılmaq. cırılmaq. **2**. azat edinmək. buraxılmaq. boşanmaq. - qul **yolundu**. - bulun **yolundu**: əsir, tutsaq ötürüldü.

yoluşmaq : ürpəşmək$_{ka.}$ qarışmaq.

yoluşmaq$_{ka}$: yağmalaşmaq. yolışmaq.

yoluşmaq$_{ka}$: yağnıalaşmaq· - yolıtmaq. yolutmaq. yulıtmaq. yulumaq yuluşmaq. yulutmaq.

yoluşturmaq: yolıtmaq$_{ka}$. yağmalamaq. yolumaq.

yolutmaq: <> **yülıtmək**$_{ka}$.

yolutmaq$_{ka}$: yağmalatmaq.

yolutmaq$_{ka}$: yalutmaq. yoldurmaq. yağma ettirrnək. - bəy boyu **yolutdi**: bəy bir eli yağmaladı.

yonaq$_{ka}$: **yanaq**. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə, çul çuval parçası.

yonan : yonqar. çaldıran onqar. onar. dələn. qazar.

yonca : yorınca. yorıncqa$_{ka}$.

yonındı$_{ka}$: yonuntu. talaş.

yonınmaq : yonsunmaq. yonar göstərmək. yonunmaq$_{ka}$.

yonqa : talaş. yartu$_{ka}$.

yonqaq$_{ka}$: **yonqat**. **yanqa**. **yanıt**. çuğulluq. qoğut. şikâyət.

yonqamaq$_{ka}$: **yonqatmaq**$_{ka}$. **yanqamaq**. **yanıtmaq**. **1**. çuğullamaq. qoğulamaq. şikâyət edmək. **2**. onarmaq. türütmək$_{ka}$. törütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

yonqar : yonan. çaldıran

yonqat : yonqaq$_{ka}$. yanqa. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikâyət.

yonqatmaq$_{ka}$: yonqamaq$_{ka}$. yanqamaq. yanıtmaq. çuğullamaq. qoğulamaq. şikâyət edmək.

yonquş : **onquş**$_{ka}$. nəqş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.

yonmaq : **1**. çaldırmaq. tıraşlamaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**. **2**. onğmək$_{ka}$. dəlmək. qazmaq.

yonmaq : törpmək. törpüləmək$_{ka}$.

yonsunmaq : yonar göstərmək. yonınmaq: yonunmaq$_{ka}$.

yontı : yonuntu. tıraşa.

yontmaq: igəşmək$_{ka.}$ əğələmək. kəsmək. tıraşlamaq.

yonumaq$_{ka}$: yonmaq.

yonunmaq$_{ka}$: yonmaq işin görmək. - ağac **yonundu**.

yonuntu: yonındı$_{ka.}$ talaş.

yonuntu: yontı. tıraşa.

yonuş$_{ka}$: yontmaqda yardım.

yoradiqan$_{6}$: yeriyən.

yorbaq$_{ka}$: **yorbağ**$_{ka}$. **burbağ**$_{ka}$. burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə. işi uzatma. işi yarıda buraxma. sürüncəmədə buraxma.

yorçı$_{ka}$: usta qılavuz. yolçu.

yordum : yeridim.

yorgəşmək: yayılıb dağılmaq. - yazlıb yana **yörgəşür**: hər yana yayıldı.

yorğa : yerişli. xoş rəfdar.

yorıdaçı$_{ka}$: işləri, gücləri yerinə qoyan. qohum, dünürlər arasında qəlib gedən adam.

yorıq : **-** qız kişi savı **yorıq** bulmaz: paxılın adı sanı keçməz. adı qalmaz. - onun **yorıq** nətək kişi belə: onun davranışı necədir elinən.

yorıq : borıq. yoruq. xuy. gediş.

yorıq : **yorığ**$_{ka.}$ **yoruq**. **1**. axarlı. axın. açıq, yağar. fəsih. - **yorıq dil**: açıq axın, aydın dil. - toq axını: **yorıqı**. - su axını: **yorıqı**. - devrim cərəyanı: **yorıqı**. - qırıq cərəyan: **yorıq**. - işgə **yorıq**, gur **yorıq**. **2**. borıq. axma. yürümə. yerimə. gediş. xuy. **3**. təfsir. - quran **yorıq**. - söz **yorıq**. **3**. qəbul. - yorıqa düşmək: qəbula düşmək. - yorıq qıldılar: qəbul etdilər. - **yorıq köçü**: qəbul saatı. **4**. yorma. təbir. - **tüş yorıqı**: yuxu yorma. **5**. uz dilli. **6**. axın. cərəyan.

- yorıq tıl$_{ka}$: açıq, yağar dil.

yorıqa$_{ka}$: yorqa. yürüyən. yergin.

yorıqçı$_{ka}$: **elçi**. qohumlar, tanışlar dunürlər arasında qəlib gedən adam.

yorıqlamaq : qəbul edmək. təsvib edmək. - **yorıqlasa** qol atar: imzalar.

yorıqlı$_{ka}$: yeriməyi düşünən.

yorıqu$_{ka}$: yürünəcək yeri, çağı.

yorımaq$_{ka}$: (**o** <> **ü** <> **e**) **yürümək**. **yerimək**. <> **yorıtmaq.** gedmək. varmaq. - buna yağru **yorıma**: onun dövrə bərinə dolanma.

yorıncqa : yonca. yorınca$_{ka}$.

yorış : yoldaş.

yorışmaq$_{ka}$: **1**. yürüşmək. birlikdə yol sürmək. qoşulub gedmək. **2**. yol yol olmaq. - boyaçı parçaları **yorışdı**: yol yol cızıqladı. **3**. yıpraşmaq. əprişmək. yorışmış parça.

yorıtmaq$_{ka}$: **yorutmaq**. yormaq. yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu.

yorıtmaq$_{ka}$: **yürütmək**. **yeritmək**. yoğurtmaq. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yorıdı**.

yorqa : **yorğa**. < **yortmaq**. bax > **yorta**. **1**. yorıqa$_{ka}$. - açınan at yüyrək olur: tumar görmüş at yeyrək, **yorqa** olur. **2**. yorulmaz. yeryişli.

yorqan : yoğurqan. hər nəyin örtüyü. toqurqan: yoğunluq, örtək, qalınlıq verən. - yoğurqandan artuq ayaq kösülsə üşüyür.

yorqaşur: yaxınlaşur. - - yarqalımat **yorqaşur**: açmaq üzrə gedir.

yorqun : aruq$_{ka}$. çarçaq$_{6}$. çərçək$_{6}$.

yorqunmaq : **yorunmaq**. yorulmaq. çarçamaq$_{6}$. çərçəmək$_{6}$.

yorqurmaq : **yorğurmaq**. yormaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı.

yorqutmaq : yormaq. çərçətmək$_{6}$. çarçatmaq$_{6}$.

yorquzmaq : yorıtmaq$_{ka.}$ yorutmaq. yormaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu.

yorma : yorıq$_{ka.}$ təbir.

yormaq$_{ka}$: yorımaq. **1**. arqurmaq$_{ka}$. arqırmaq. arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq. **2**. çərçətmək$_{6}$. çarçatmaq$_{6}$. yorqutmaq. **3**. əmgətmək$_{ka.}$ əməyə qoymaq. **4**. yorğurmaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı. **5**. yorıtmaq$_{ka.}$ yorutmaq. yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. **6**. yarsıtmaq$_{ka.}$ arsıtmaq. tiksindirmək. irgəndirmək. **7**. yarmaq. çözmək. ayırmaq. **8**. (**r** <> **z**) **yo<u>z</u>maq**. yarmaq. təbir edmək. **9**. yürümək. yerimək.

yorta : yortma. iti, yeyin, yügrək yeriş. yaya. piyada. yeriyərək. - tanq ata **yortalım**: dan atınca yeriyərim.

yortar : yortma, iti, yeyin, yügrək yerişli at, başqaları.

yortma : yorta. iti, yeyin, yügrək yeriş.

yortmaq$_{ka}$: **1**. yerimək. - dan ata **yortalım**: səhər açılınca yeriyərim. **2**. dört nala qaçrmaq. iti, yeyin, yügrək yeriş. - yorta yorta at gəlir. **3**. bir işə başlamaq üzərə yerümək.

yortuq$_{ka}$: yorta, yola salmaya qatılan kimsələr.

yortuşmaq$_{ka}$: atı yürtələmək. yorqalamaq.

yoruq : borıq. yorıq. xuy. gediş.

yoruq$_{ka}$: burqu. burıq. gediş. yorıq. gediş. xuy. axlaq. - bacının **burqu** necədir. - kəndi **burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu**: çox axlaqlı. - **burqusuz**: axlaqsız.

yorulmaq : **yorunmaq. yorqunmaq**. **1**. armaq$_{ka}$. çarçamaq$_{6}$. çərçəmək$_{6}$. **2**. turulmaq$_{ka}$. durulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək. **3**. tövşəmək. təvşəmək$_{ka}$. için için ötmək. çarçamaq. ləhləmək. **4**. çözülmək. açılmaq. ayrılmaq. - uşağ beşikdən **yoruldu**: alındı, açıldı. **5**. əmgəşmək. incimək. zəhmət çəkmək. əmgənmək$_{ka.}$ narahat olmaq.

yorunmaq: **yorulmaq. yorqunmaq**. çarçamaq$_{6}$. çərçəmək$_{6}$.

yorutqan$_{ka}$: çox ossuran. osurqan. ossuranqulu.

yorutmaq: yorıtmaq$_{ka.}$ yormaq. yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. - kilas qarın **yorıtır**: sürdürür.

yorutmaq$_{ka}$: osurmaq.

yosuluban: yoxsuluyam.

yoşılmaq : yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək$_{ka}$. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək.

yoşmq : axmaq. - bu baş ol, qanı **yoşulqan**.

yotturmaq$_{ka}$: yoddurmaq. (**t** <> **z**) yozturmaq$_{ka}$. yoxdurmaq. sildirmək.

yovlıç$_{ka}$: **yolıç**. **yulıç**. gəçi qıllarının diplərindəki yumuşaq incə yün.

yovsamaq: yavsamaq$_{ka.}$ yağlamaq. könül almaq istəmək.

yoz : çaşıq. axmaq. - **yaz yoz** kişi: axmaq, budala adam.

yozaq : əqim. sonsuz. qısır.

yozamaq$_{ka}$: qısır, sonsuz qalmaq.

yozdurmaq : **yoxdurmaq**. yossurmaq$_{ka}$. sildirmək.

yozdurmaq: **yazdırmaq**$_{ka}$. çaşdırmaq.

yozlaşmaq$_{ka}$: qudurmaq. yufqadmaq$_{ka}$. yuvqalanmaq.

yozmaq : **1**. pozmaq. silmək. - bu bitiyi **yoz**: bu yazını, hesabı poz. - onun **tozun** yoz: sil. - bitiyi **yoz**: yazını sil, poz. **2**. bir qırışıq, bulaşıq nəyi arıtlayıb açmaq. yuvub təmizləmət. - bu yuxunu yoz. - qılınclar qandan yozan.

yozmaq : yazmaq. çaşmaq. iştibah edmək. - atıcı **yazdı**.

yozturmaq$_{ka}$: (**z** <> **t**) **yotturmaq**$_{ka}$. yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək. pozdurmaq.

yozturmaq$_{ka}$: yotturmaq$_{ka}$. yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək.

yozuşmaq: pozmaq işin görmək.

yöncik : **yolçuq**. **yencik**. yolçu. yoluq. yoxsul. kasıb. kədərlənmiş. düşqün. kötü. zayıf. cılız. arıq. halı yaman çürüqlügündən ələ alınamayan. - **yöncik** ər. - **yöncik** iş. - **yönciyin** biridir. - **yöncik** ölkələr. - **yöncik,** yavuz tavradı: alçaq, çox pis davrandı. - **yencik** görsə qonaqlar.

yöncimək$_{ka}$: yencimək. kötüləşmək. yoxsullaşmaq. ısırmaq. tincimək. - qılıc tutıqsa, iş yöncür, ər tatıqsa, ət tüncür: qılıc paslansa, iş pozulu, kişi farslaşsa, əti tıncığır, əprir. əti tökülür.

yöncırmaq: kötüləşmək. pozuşmaq. - ər işi **yönçirdi**.

yöncitmək$_{ka}$: incitmək. yonçıtmaq. - o məni **yoncıtdı**.

yönçünmək : yencinmək. yolqunmaq. yoxsullaşmaq. xərablaşmaq. - bilgə bükü yöncüdü: bilqin bilənlər yoxsullaşdı.

yöndürmək$_{ka}$: **1**. yönətmək. döndərmək. - onu evə **yöndür**. **2**. qusmaq. qaytarmaq. - ər **yöndürdü**. - çox yeməyin, **yöndürməsi** var. **3**. birin qorxuzub, bir işdən yanıtmaq, döndərmək.

yönəlmək$_{ka}$: başlanmaq$_{ka}$. səvülmək. savılmaq$_{ka}$. əğilmək. meyillənmək. utrunmaq$_{ka.}$ otrunmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. - könlüm sənə **səvülür**.

yönətmək: **1**. savurmaq. göndərmək. **2**. bitirmək. yetiştirmək. öndürmək$_{ka}$.

yönləşmək$_{ka}$: qarşılaşmaq. tuşlanmaq$_{ka}$.

yöntəmsiz: bacarıqsız. udumsuz. uquvsuz.

yörə : **yörə**$_{ka}$ **yörgə**. **yerə**. **yürə**. **yürə**$_{ka}$. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

yörəmək : yörgəmək. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq. - ip **yörgəmək**.

yörgənc$_{ka}$: sarmaşıq. ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit bitgi.

yörgəncü$_{ka}$: burbaş. bir şeyə burulan, dolanan burşaq. sarqı. dolaq. - ayağıva **yörgənc** sarıl.

yörgənmək$_{ka}$: **yürgənmək**. örtülmək. sarılmaq.

yörqə : **yörgə yörə**. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yerə**: bu **yörəyə**. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq **yörə**.

yörqək$_{ka}$: örtü. örtək. **- yörqək bolmaq**$_{ka}$: örtülmək. göy qara dumanla örtülmək.

yörqəmək$_{ka}$: **yörkəmək**. **yörəmək**. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq. sarmaq.

yörqənmək : **yörgənmək**. **yörənmək**. **yoğurqanmaq**. dolanmaq. döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq. - uruq ağaca **yörkəndi**: ip ağaca dolaşdı. - çulquya **yörkəndim**.

yörqəşmək$_{ka}$: **yürqəşmək**. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. yürqenmək$_{ka.}$ örtülmək.

yörqətmək: **yörgətmək**. **yörətmək**. döğrələmək. çevrələmək. qurşatmaq.

yörqətmək$_{ka}$: sardırmaq.

yörtü : **örtü** (< **yörə**: çevrə). örgü. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın.

yu : **yu**$_{ka}$ qadınların bir şeydən utandıqları zaman söylədiqləri bir söz.

yubaqu$_{ka}$: üzərində durulmayan. yapılmaması gərəkən.

yubalmaq: yubamaq. yubanmaq. burbamaq$_{ka.}$ buybamaq. işi sallamaq, üzərinə duşməmək. savsaqlamaq. burcutmaq. döndərib çöndərmək.

yubanma$_{ka}$: **1**. uzaqlıq$_{ka}$. gecikmə. kütlük. **2**. ərinmək$_{ka.}$ gecilmək.

yubanmaq$_{ka}$: **1**. çəkinmək. buraxmaq. qəflət edmək. - işdən nəyə **yubanısın**. - aldığını, ödəməkdə **yubanmaq**. **2**. qarışmaq. burbaşmaq$_{ka}$. yubalmaq.

yubat : gecit. tə'xir. - bir dəyqə **yubatla** çatdıq: gecitlə.

yubatmaq$_{ka}$: **burbatmaq**. **yubılamaq**$_{ka}$. **1**. yap yup qılmaq. yuplamaq. savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək. sustalmaq. ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq. al edmək. ələsalmaq, ələ sərimək. **2**. qecirmək. dala salmaq. **3**. nərsəni uzatmaq. aşınmaq. geriyə salmaq. **4**. gecirmək$_{ka}$ geciktirmək. **5**. qalturmaq$_{ka.}$ dallamaq. daldamaq. rədd edmək. arxada buraxmaq. dalı atmaq.

yubılamaq$_{ka}$: **burbatmaq**. **yubatmaq**$_{ka}$. **yupalamaq**. yap yup qılmaq. yuplamaq. savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə atmaq,

döndərmək. başdan eləmək. sustalmaq. ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq, qılmaq. al edmək. ələsalmaq, ələ sərimək. yuplamaq. yap yup qılmaq$_{ka}$.

yudqı$_{ka}$: 1. qaranlıq. 2. əkşi.

yudum : bax > **udum**

yufaq : - incə torqu: incə turqu: zərif, yumşaq **yufaq** pərdə, parça.

yufqadmaq$_{ka}$: yozlaşmaq$_{ka.}$ qudurmaq. yuvqalanmaq.

yufqa$_{ka}$: 1. incə. ucuz. yupqa. yuvqa. 2. oğulluq. oğulluğa alınmış. 3. püşqəl$_{ka}$. büsqəç. çörək. pidə kimi incə əkəmək.

yufqalanmaq$_{ka}$: yumşanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

yufluşmaq$_{ka}$: yuvarlanmaq. yuvluşmaq.

yufuşmaq$_{ka}$: bax > **yuvuşmaq**$_{ka.}$ (< **yummaq**: yığmaq).

yux:yuq

yuq yaq$_{ka}$: çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşıq.

yuq : **yük**. yoxuş, uca. - **yuq yer**.

yuqa : yuğa. yuvan. yunğaq$_{ka}$. təmizləyən. aran. sabın.

yuqaç$_{ka}$: **yuquç**. bir dərə, ırmağın qarşı tərəfı

yuqa$_{ka}$: qatmər. yufqa. yuvqa. - **qatma yuqa**. yağda pişirilən, ufalanmış əkəmək.

yuqaq$_{ka}$: su quşu.

yuqar : **yoqar.** yuxarı. - **yuqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım.

yuqar . **yuxar**. yuxar. yuxarı. üst. ülya. (# quyu. aşağ. aşağı. alt. sufla)

yuqar : yuxar. yuxarıraq.

yuqarı : **yuxarı**. andaq$_{ka.}$ bir nəsnənin üst yanı. dam. (# **endək**: tavan. alt)

yuqaru : yoqaru$_{ka.}$ yuqarı. yoqar.

yuqçı$_{ka}$: yuyucu. yıxacı·.

yuqdu$_{ka}$: yoqru. yoqruy. cuqdu. dəvənin uzamış olan tüklər.

yuq$_{ka}$: **yuq**$_{ka}$. **yoğ**. **yoğaq**. çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşıq·.

yuqlamaq: <> **yoğlamaq**$_{ka}$.

yuqlatmaq: yuxarlatmaq. çıxartmaq. - köçü dağa **yuqlatılar**.

yuqlu. : **yuxlu**. . usuz$_{ka}$. yuxusuz. uykusuz.

yuqmaq : yoğmaq. yoğunlamaq. çoxalmaq. - qut qovuq versə izim (iyim. iyəm. tanrım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən **yuqar** ağar.

yuqmaq : yuqulmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sıvanmaq. sirayət edmək.

yuqruş$_{ka}$: **yükrüş**. türklər'cə xalqtan vəzirliq dərəcəsinə çıxan adam. xaqandan bir dərəcə aşağıdır.

yuqturmaq$_{ka}$: **yuğturmaq**$_{ka}$ **yoğturmaq**$_{ka}$ sürdürmək. bulaştırmaq.

yuqu : - **yuxu görmək** xiyallanmaq. sanğamaq. sağımaq$_{ka}$. **- yuxu görmək**: . tüşəmək$_{ka}$. düş görmək. - **yuxu** davası. uyuq ot.

yuquç$_{ka}$: ırmaq. dərənin arxası.

yuquq : **yuğuq. yuvuq**$_{ka}$ (selinən) yuvarlanıb, yuvulub dığırlanan daş, qaya.

yuqulmaq$_{ka}$: **yuğulmaq**. yığılmaq. yükülmək. yoğulmaq. yoğunmaq. bulaşmaq. sıvanmaq. sürtülmək. - əlim qarıya **yuquldu**. - **yuqulan** xəstəlik. - uzaq dur ki, **yuqulmasın** xəstəlik sənə. - indi igid yuğulsun: iyidləri yığılsın.

yuqulu : **yuxulu**. uyuz$_{ka.}$ uyur.

yuqunmaq: **yuğunmaq**. yayınmaq.

yuqurmaq : <> **yuğurmaq**.

yuqusuz : **yuxusuz**: . usuz$_{ka}$. uykusuz. yuxlu.

yuquşmaq$_{ka}$: **yoğuşmaq**$_{ka.}$ bulaşmaq. yayılmaq. toquşmaq.

yul : **yol**. yulaq: yolaq$_{ka}$. **- yul yulaq**$_{ka}$: **yol yolaq**. kiçik kiçik birçox su pınarlan.

yula$_{ka}$: **yola**. çırax. qəndil. - **yula** uzdu: çırax uçdu: üzdü. söndü. keçdi.

yulaq$_{ka}$: **yolaq**$_{ka.}$ bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarlar. **- yol yolaq**.

yular$_{ka}$: örg$_{ka.}$ at yular

yularlamaq: bağlamaq.

yularlanmaq$_{ka}$: yular taxılmaq.

yularlıq$_{ka}$: yularlı. yularlanmış.

yuldruq : yaltrıq$_{ka}$. parlaq. süslü. yoldruq. cilalı.

yulduz$_{ka}$: ulduz. ulduzların gənəl adı.

yulıç$_{ka}$: yolıç. geçi qıllarının dibində bulunan yumuşaq incə yünlər.

yul$_{ka}$: **yol**. qaynaq. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü.

yulqunmaq$_{ka}$: sıyrılmaq. yolunmaq.

yultqa qılmaq$_{ka}$: alay edmək. məsqərəya almaq.

yulun$_{ka}$: murdar ilik. qoxar ilik. nuxa'.

yum : **um**. geyim. paltar. örtük. üm$_{ka.}$ şalvar. don. yuman, örtən nəsnə)- yumləyu qaçdı: geyinib qaçdı.

yumaq$_{ka}$: **1**. sümək. bəstik. pistik$_{ka}$. bistiq. pıstıq. püstə. **2**. qaptaq$_{6}$. kələf. **3**. tüşrüm$_{ka}$ <> türşüm. tışrum. əğrilmiş ip yumağı. **4**. yımaq. yamaq. qıraq. qıyı. **5**. yığamaq.

yumarlanmaq: **yumqaqlanmaq**$_{ka}$. yutruqlanmaq. yumruq yapmaq.

yumarmaq: yamurmaq. tomurmaq$_{ka.}$ tomruq tomruq yapmaq, kəsmək. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək.

yumas$_{ka}$: yummaz. yunmaz. - qanıq qan belə yunmas.

yumaş : yavaş. yumşaq. xoş axlaq. ram. yumşaq. ramış aram. evli. (# **ası**: vəhşi). . - yumaş kişi: ramış oğlan.

yumdarmaq$_{ka}$: toplamaq.

yumğaq$_{ka}$: yumaq. yuvarlanan. yuvarlaq olan hər şey. - **yumqaq** dənə: yuvarlaq dənə.

yumınmaq$_{ka}$: yumunmaq. yumaqlanmaq.

yumıtqan$_{ka}$: toplanan.

yumıtmaq$_{ka}$: **yumutmaq**.

yumqaqlanmaq$_{ka}$: yumaqlanmaq. yuvarlaq yapılmaq.

yumqal : qəltək. fırlanan.

yumqalamaq: qəltəkləmək. fırlandırmaq.

yumqı : toplu. çox. - **yumğı** nə: sıx şey. - kişi **yumğı** gəldi: çoxlu kişi gəldi.

yumqın : baha. - yuvqa alıb **yumqın** satmaq: ucuz alıb baha satmaq.

yumqınqa : toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə. umumi.

yumquc : yumuc. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə.

yumlamaq: **umlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. - çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarışı edmək.

yumluşmaq$_{ka}$: yumulmaq.

yumruq : (**m** <> **d**) **yu<u>d</u>ruq**$_{ka}$.

yumruq : dük. tüq

yumruqlamaq: dükləmək.

yumruqlamaq: tüqləmək$_{ka.}$ dükləmək.

yumrumaq: yamrumaq. yığmaq.

yumşaq : **1**. yupşaq. yavaş. yumaş. yapır$_{ka.}$ yapa, yaba$_{ka}$, əprik olan, yaş, **2**. ıslaq olan. yapur. **3**. silik. saf. sığan. tovsuz. düz. saf. hamar. ram. yarmaş$_{ka}$. kəv. **4**. yavaş. xəfif. axşın. - **yarmaş** un. incə, narın un.

xoşaxlaq. 5. ərik. - **ırik** ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. 6. dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. qotuq. qoyuq. mütəvazi. 7. duzun. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.

yumşaq : yupşaq .

yumşaq$_{ka}$: yumuş. işlək. hazır. razı. - qatıqları **yumşatın**: bərk olan nərsəni, çətin qəddar kişini işə hazırlayın.

yumşaqlanmaq$_{ka}$: yaltaqlanmaq. hər nərsiyə hazırlığın göstərən.

yumşamaq$_{ka}$: **yamşamaq**$_{ka}$. yumuşamaq. yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin qazanmaq.

yumşanmaq: yavuncımaq: yufqalanmaq$_{ka}$. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq.

yumşatmaq$_{ka}$: 1. tərin, suyun silib tumarlamaq. tərləmək. 2. yapurmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdı**. 3. qoğşamaq$_{ka.}$ oğşalamaq. gəvşətmək. 4. işlək duruma salmaq. işə hazırlamaq. səpilətmək. dəbbağlamaq. 5. yığıb, yumurlayıb sıxlaştırmaq. bir işi tez, itin görmək, qılmaq. uzatmamaq. - sözün yumşat söylə: çabıq de, oxu. - **yumşat**: uzatma. - **yumşatmadı**: uzatdı.

yumtarmaq : yığmaq. cəmləmək. - kişini **yumtardı**: eli yığdı.

yumuc : yumquc. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə.

yumuq : öküm. oğuş. - bir **öküm** yarmaq.

yumunmaq$_{ka}$: **yumınmaqka.** yumar kimi görünmək. yumınmaq. yumar kimi görünmək.

yumur$_{ka}$: heyvanların qödən bağırsağı.

yumurlamaq$_{ka}$: yumru yapmaq. toplamaq.

yumurlanmaq$_{ka}$: toplanmaq.

yumurtqa: **yımırtqa**$_{ka}$. yumurta. bütün quşların yumurtaları. insanların. heyvanların taşaqları. **- yımırtqa yaş**$_{ka}$: təzə kələm.

yumuş : sələk. ulaq. yola. sam. saf.

yumuşaq : qorxaq. sarıçqa$_{ka}$. sarıçaq

yumuşaqlıq : tuzunluq. tuznuluq. tuzunqul. tuzluluq.

yumuşanmq: yavaşlanmaq$_{ka.}$ yavşalmaq. döləkləşmək.

yumuşçı$_{ka}$: mələk. firişdə.

yumuş$_{ka}$: 1. elçilik. xitmət. vəzifə. tapma. tapı. tapuq$_{ka}$. 2. çumuşluq. dəsşuyi. 3. iş. məşquliyyət. 4. yumşaq$_{ka}$ işlək. hazır. razı. 5. qulluq. xitmət. vazifə. elçilik.

yumuşqa$_{ka}$: **yafışqu**. "qızılcıq", "qürən" deyilən dağ yemişi.

yumuşqan: boşutqan. müshil.

yumuşluq : çumuşluq$_{ka.}$ ayaqyolu. müstərah.

yumutmaq: yumutmaq$_{ka}$. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. toplanmaq.

yumutmaq$_{ka}$: **1**. yumıtmaq. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. toplanmaq. - el **yumutdu**: xalq yığışdı. **2**. culqamaq. qapsamaq. - sağınc məni yumuttu.

yumuz : (< **yum**: dolu. toxlu) - **yumız** ər: ətli, tıknaz kişi.

yumuz$_{ka}$: yoğun, çağ, girdə topul, ətli, tıqnaz, güdə olan. - **yumuz** ər.

yumzuq : umzuq. omzuq$_{ka.}$ nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

yun quş$_{ka}$: tavus quşu.

yunq yap$_{ka}$yunğ yap$_{ka}$. yün yapağı.

yunqaq$_{ka}$: çöğən. çoğan. kökü sabun kimi qöpürən bir bitgi.

yunqaq$_{ka}$: **yunğaq$_{ka}$**. yuqa. yuğa. yuvan. təmizləyən. aran. sabın.

yunqlamaq$_{ka}$: **yunğlamaq$_{ka}$**. yün qırpmaq·.

yunqlatmaq$_{ka}$: **yunğlatmaq$_{ka}$**. yünlətmək. yün qırxtırmaq·.

yunlatmq: yunun qırxdırmaq.

yunmaq : (**y** <> **c**) **cunmaq**. **1**. cummaq. çimmək. yuğunmaq. yıxanmaq. arınmaq. **2**. dəsdəmaz olamaq.

yuntağ$_{ka}$: **yundağ$_{ka.}$** at təzəyi. at fışqısı. at qübrəs. - yağın ərsə gərək, yundağı təqir: at təzəyi düşmanın atınında olsa belə dəyir: yararlıdı, dərdə dəyir.

yuntı$_{ka}$ **yundı$_{ka}$**. **1**. yıxantı. bulaşıq. **2**. at. at sürüsü.

yunuş$_{ka}$: çumuşluq. dəsşuyi.

yup : **yup$_{ka}$** yap. hilə. al. - al.

yupqa$_{ka}$: yufqa. yuvqa.

yuplamaq: yubılamaq. yap yup qılmaq$_{ka}$. kələk qılmaq. al edmək.

yuplamaq$_{ka}$: **yaplamaq**. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq. yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq.

yupşaq : yumşaq.

yurbaş$_{ka}$: külbaş. çalqaş. çalbaş. qarışıq. ucu, çıqılacağı bəlli olmayan nərsə. - **yurbaş iş.**

yurç$_{ka}$: qarının kiçik ərkək qardəşi. kiçik qayın.

yurd : vətən. ornaq.

yurlamaq$_{ka}$: haykırmaq. orılaşmaq. orlaşmaq. urılamaq. urlamaq. urlaşmaq.

yurt : **yurd**. **1**. qonum$_{ka}$. qoyulan yer. qonaq. qonum$_{ka}$. örən. - **yurt tutmaq**. yerləşmək. orqudlanmaq: ordulanmaq$_{ka}$. **2**. yört. yort: keçilməyə axmağa yol. dəlik. - **yurd** kiçik bolsa, anqut(qıf) böyük tut, çəmçən kiçik olsa belə, qazanı böyük tut. ayağın yekə olsa belə, atdımın kiçik tut. ürəyin bir olsunda, başın iki tut. ağzın bir olsada, qarnın iki tut. **3**. keçmiş, əsgi nələr. əntiqə.

yurtçu : əntiqəçi. keçmiş, əsgi nələrlə uğraşan.

yurttaş : - **yurttaşlardan** toplanan hər yığnaq: **imrən**$_{ka}$.

yuş : **yuş**$_{ka}$ **1**. sıqışma. yış. **- yuş bolmaq**$_{ka}$: sıxışmaq. **2**. yaşılliq.

yuşan$_{ka}$: şumal. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş.

yuşılmaq: **1**. yişilmək. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək$_{ka}$. yoşılmaq. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. **2**. əmziqtən axıtilmaq.

yuşmaq$_{ka}$: yüşmək$_{ka}$. axıtmaq. əmziqtən axıtmaq· - yüşmək.

yuşul$_{ka}$: yaşıl. - **yaşıl yuşul**. - **yaşıl mışıl**.

yuşulqan$_{ka}$: axqan.

yuşulmaq$_{ka}$: **uçulmaq. 1**. axıb tökülmək. fışqırmaq. - qan **yuşuldu**. **2**. əli işə yatqın olmaq. yişilmək. yuşılmaq. yüşülmək. yüşilmək$_{ka}$. yoşılmaq. udumlaşmaq. işilmək.

yut : **yut**$_{ka}$ bəla. mun$_{ka.}$ qada. qışın soğuqta heyvanları öldürən ağır ulğan (qarlı boranlı haca).

yutıqmaq$_{ka}$: bəliya düşüb ölmək, qırılmaq. soquqtan ölmək.

yutruq$_{ka}$: (**d <> m**) **yumruq**. - yadın yağlı tikəsindən, özün qanlı **yumruğ** yey.

yutruqlanmaq: yumruq yapmaq. yumarlanmaq.

yutturmaq$_{ka}$: yalqatmaq$_{ka.}$ yalatmaq. utturmaq. yalfatmaq. sildirmək. yodturmaq.

yutuq : utuq. ütük. tamahkar. acgöz.

yutuqmaq: bəlaya, muna$_{ka,}$ qadaya uğramaq.

yutuqmaq$_{ka}$: quraqlıqtan arıqlamaq. ölüm durumuna gəlmək. - yutıqmaq.

yuturmaq$_{ka}$: götürmək. almaq. yükləmək.

yuv : **yoğ**. **yox**. **yax**. **1**. yaba, ası olmayan. ram. **2**. rəhmət. əzizləmə.

yuva : yin. en. nin. - arslan **yini**.

yuvac : **çuvac**$_{ka}$. çuvaş$_{ka}$. kərəki$_{ka.}$ çadır. cacır. çaşır.

yuvaq : **yuvqa**$_{ka}$. səfeh.

yuvalmaq$_{ka}$: yuvarlanmaq. yuvulmaq. dığırlanmaq. - onun başın **yuvarla**: kəs sal. - **yuvalmış** başın qurbanı: kəsilmiş başına qurban. - düşman başı **yuvalsın**.

yuvan : yuqa. yuğa. yunğaq$_{ka}$. təmizləyən. aran. sabın.

yuvarlaq : qurvı$_{ka}$. girdə.

yuvarlanmaq: yufluşmaq$_{ka.}$ yuvluşmaq.

yuvarlatmaq: yuvturmaq$_{ka}$. dığırlatmaq. - o topı **yuvarladı**.

yuvarsamaq: yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvsamaq$_{ka.}$

yuvılmaq$_{ka}$: yuvulmaq. yumşamaq.

yuvqa$_{ka}$: **yufqa. yuqa. yuvaq. yupqa**. **1**. səfeh. axmaq. - **yuvqa b**olub qal: səfef olub qal. **2**. hər şeyin incəsi. zayıf. incə. aciz. yufqa. **3**. qatmər. **- yuvqa** alıb yumqın satmaq: ucuz alıb baha satmaq.

yuvqalanmaq: yozlaşmaq$_{ka.}$ qudurmaq. yufqadmaq$_{ka}$.

yuvqalanmaq$_{ka}$: yaramazlaşmaq. yozlaşmaq. qudurmaq. yufqadmaq. yufqatmaq.

yuvlunmaq$_{ka}$: **1**. yuvarlanmaq. yumarlanmaq. - dağdan daşlar **yuvlundu**. **2**. **yuplunmaq**$_{ka.}$ yumşanmaq. aydılaşmaq. özünə gəlmək. yarqılmaq. əxlaq tapmaq.

yuvluşmaq$_{ka}$: yufluşmaq$_{ka.}$ yuvarlanmaq.

yuvmaq$_{ka}$: **1**. yuvarlamaq. yumarlamaq. fırlatmaq. - topu **yuv**: fırlat. **2**. yozmaq. **3**. qoşmaq.

yuvsamaq$_{ka}$: yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvarlamaq. qaltarmaq. dığırlatmaq. fırlatmaq. - sözü **yuvsatma**.

yuvturmaq$_{ka}$: yuvarlatmaq. dığırlatmaq. - o topı **yuvarladı**.

yuvuq$_{ka}$: **yuğuq**. (selinən) yuvarlanıb, yuvulub dığırlanan daş, qaya. girdələnmiş, saf suf daş.

yuvulmaq$_{ka}$: **1**. uslandırılmaq. axıtılmaq. yuvarlanmaq. toplanmaq· - yuvalftıaq. **2**. yoğulmaq. yumşamaq. - qatqı yağı, daş ürəklər **yuvulsun**. **3**. ərişmək. olqunlaşmaq. yəvülmək. yığılmaq.

yuvulmaq$_{ka}$: yumulmaq. yığılmaq. - indi igid **yuvulsun**: **yığılsın**.

yuvuşmaq$_{ka}$: **yufuşmaq**$_{ka.}$ (< **yummaq**: yığmaq). **1**. yumaşlanıb, yığışmaq. yardımlaşmaq. yoldaşlıq edmək. birbiriylə dost olmaq. **2**. bir birinə dığılatmaq. göndərmək. - olar birbirigə topıq **yuvuşdular**: birbirinə atdılar. **3** yumuşmaq. yuvarlaşmaq.

yuyunmaq: silinmək. nərsəni nərsədən pozmaq, yumaq, silmək. - gözdən yaş **yuyunsun**, ürəkdən pas.

yüd$_{ka}$: üz. yüz.

yüdrük$_{ka}$: <> **yüdrük.**

yüftürmək: yüvmək$_{ka.}$ yiktürmək. yardımlaşmaq.

yüftürmək$_{ka}$: **yüğturmaq**$_{ka.}$ yiktürmək. yüvmək. bir şeylə iyilik edmək.

yüfüflüq$_{ka}$: **yoğuşlu.** ərməğanlı.

yüfüfmək$_{ka}$: **yoğuşmaq**. yardımlaşmaq. birbiriylə dost olmaq.

yüfüş$_{ka}$: yoğuş. hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz yiyəsi edmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması.

yügürtmək: quşqurtmaq. uşqurtmaq$_{ka.}$ - iti üstümə uşqurtdu: quşqurtdu

yükləmək: yuturmaq$_{ka.}$ götürmək. almaq.

yüksək : yüksüq.

yüq : **yüriq**. 1. quş tükü. - quş **yələğ**. ox **yələği**. 2. **yük**$_{ka.}$ buxca.

- yükün açdırmaq. ödətmək. tülətmək$_{ka}$. dölətmək. **(yük # yok**)

yüqək : **yükək**$_{ka}$ (**y** <>.) **ükək**$_{ka.}$ 1. tabut. qabırcaq$_{ka}$. qabqırcaq. sandıq. 2. bürc. minarə.

yüqəkləmək : **yükəkləmək** (**y** <>.) **ükəkləmək**$_{ka.}$ qalaqlamaq. qalaq, qutu, sandıq yapmaq. bürc yapmaq.

yüqləksək$_{ka}$: yükləmək istəyən.

yüqləmədəçi$_{ka}$: yükləməyici. yükləməyən·.

yüqləmək: **yükləmək**. (**k** <> **ş**) **yüşləmək**. yüşürmək$_{ka}$. yükürmək. yüküşmək. yüşüşmək. yüşmək.

yüqləmkli$_{ka}$: yükləmək diləğində. istəyndə olan.

yüqlənmək : **yüklənmək**. 1. arqaşmaq. çatılmaq. - el yükün iyid yüklənər, arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri yüklənib (arqaşıb) daşıdıq. 2. qatlanmaq$_{ka.}$ barlanmaq.

yüqləşməkdə: arqaşmaq$_{ka}$. arğaşmaq$_{ka}$. arxa arxaya gəlmək, çıxmaq.

yüqlətmək$_{ka}$: **yüklətmək**$_{ka}$. yüklettirmək. oxa yələk taxtırmaq.

yüqlü : barqaq. barlı. dolu. - **yüqlüq oq**: - **yüklük ox**$_{ka}$**.** yələkli oq.

yüqlüq : **yüklüq**. yüdrük$_{ka.}$ yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.

yüqmək$_{ka}$: **yükmək**$_{ka.}$ toplamq.

yüqrək : **yügrək**. **yügür**. çapar. peyk.

yüqrəmək: **yügrəmək**. uqramaq. yügürmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm.

yüqrən : **yügürgən**. 1. çapar. xəbəçi. öndə gedib çav xəbər çatdıran. 2. qaçağan. itən. iti gedən.

yüqritmək: **yügritmək**. (**y** <>.) ügritmək$_{ka}$. yırqatmaq. sallatmaq.

yüqrmək: yükrmək. yükləmək. - öz işini ayrısına **yükürmə**.

yüqrük : 1. yüğrük. ükrük. yügürgən$_{ka}$. iti gedən nə. - **yügrük** gediş. 2. dərin. bacarıqlı. ağıllı. - **yügrük** bilgə.

yüqrüq$_{ka}$: **yügrük**. 1. qoşucu. 2. geçici. 3. bilgə bilgin ağıllı. ərdəmu, usumlu kişi.

yüqrüm : **yüqrüm**$_{ka}$ **yer**: bir yügrümdə, bir qaçmaqda yorulan yer.

yüqrüşmək: **yügrüşmək**$_{ka.}$ qoşuşmaq.

yüqsək$_{ka}$: **yüksək**$_{ka.}$ **yükkəs**. **yüksük**. uca. yuxar. ucalan. - **yüksək** dağ.

yüqsəklik : . atızlıq. edizlik$_{ka}$**.**

yüqsəlişmək: çıxışmaq. ağışmaq. ağlışmaq. alğışmaq.

yüqsəlmək: çıxmaq. ağmaq. ağsamaq$_{ka}$.

yüqsəlmək: hörlənmək. örlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bəlirmək. çıxmaq.

yüqsəltmək : **yüksəltmək**. qopsamaq$_{ka.}$ - **yoqarı qopsamaq**: yuxarı qoğzamaq.

yüqsəmək$_{ka}$: **1**. yüksəlmək. uzamaq. **2**. uzanmaq. ucalmaq.

yüqsüq : **yüksüq.** yüksək.

yüqsül : **yüksül**. varlı. (# yoxsul).

yüqsümək: **yüksümək**. yüklənmək.

yüqülmək : **yükülmək**. yığılmaq. yuğulmaq. - indi igid yükülsün: iyidləri yığılsın.

yüqüm : **yüküm** . uca. ulac. alça. yumuşaq xuylu. incə. uslu. həlim. bilən.

yüqün : **yükün 1**. bəndə. əbd. **2**. **yüqün !**: əğil. səcdə qıl. - yalnız ona **yükün**. **3**. qurman**.** tapın. amadə baş.

yüqünc : **yükünc**. **1**. ibadət. namaz. - **yüküncə** qalxmaq. - o yükünc eddi: namaz qıldı. **2**. əbd. qul. mürid. tabe'. - tanrı yükünclәri.

- **yükünc** qılmaq, edmək: ibadət edmək.

- **yükünc yükünmək**: baş əğmək. ibardət edmək.

- **yükünc** etişmək: ibadət, namaz qılmaq.

yüqünçü: **yükünçü**. yükündüçü. tapınçı. tapındaçı. abid.

yüqündəçi: **yükündəçi$_{ka}$** ibadət edən. baş əğən.

yüqün$_{ka}$: **yükün$_{ka}$** qəm. - güvüc yükün: kiçik yular. çılbır·.

yüqünqən$_{ka}$: yüfünən.

yüqünqüçi$_{ka}$: **yükünqüçi$_{ka.}$** ibadət edən. baş əğən.

yüqünmək$_{ka}$: **yükünmək$_{ka}$** səcdə edmək. ibadət edmək. namaz qılmaq. böyük önündə əğilmək. ba. əğmək.

yüqür : **yügür.** çapar. yügrək. peyk.

yüqürgən$_{ka}$: **yügürgən$_{ka}$**. yüqrük. yüğrük. ükrük. iti gedən nə. qoşucu, yügrük at·. - **yügrük** gediş.

yüqürqün : darı kimi qırmızı dənəli bir bitgi·.

yüqürmə ! : **yügürmə !**: alaqıl$_{ka}$ **!**. ala$_{ka}$ **!**: dayan **!**. tələsmə **!**.

yüqürmək$_{ka}$: **1**. (at) qoşmaq. yügrükcə qoşmaq. **2**. keçmək. səğirtmək. **3**. bəzə ərlş yïpmaq. .

yüqürmək$_{ka}$: **yükürmək$_{ka}$** (**k <> ş**) **yüşürmək**. **1**. yüşləmək. yükləmək. **2**. uqramaq. yügrəmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm.

yüqürtmək: qaçıtmaq. qoşturmaq. - at **yügürtmək**.

yüqüşmək: **yüküşmək$_{ka}$** (**y <> ş**) yükləşmək. yüşüşmək. yükləmək.

yüləmək$_{ka}$: dəstəkləmək. dəstək vurmaq. güvənmək ·.

yülılmaq$_{ka}$: **yülıtmək**. **yolutmaq**. **yülıltmək$_{ka}$**. **yoldurmaq**. yolunmaq.

yülıltmaq$_{ka}$: <> **yülınmaq$_{ka}$**.

yülümək : <> **yülımaq**$_{ka}$.

yülütmək$_{ka}$: **yülıtmək**. **yolutmaq**. **yülıltmaq**$_{ka}$. **yoldurmaq**. dərcətmək (> **tıraş** ettirmək). aldırmaq. - saçın **yolutmaq**.

yümmək$_{ka}$: yummaq.

yümnülü: qutsağ. xoş yümn. açıq, yaxcı fala.

yümtirmək: yumdurmaq·.

yümülqən$_{ka}$: yumulan.

yümülmək$_{ka}$: yumulmaq.

yüngül : yenik$_{ka.}$ yeğni. sapaq. səpük. ərsov. ucuz. xəfif.

yüngüllük: yeğnilik. daşqınlıq. qurğuluq$_{ka}$. zəvzəklik.

yünğ$_{ka}$: yün. yün süməği. pambıq.

yünlətmək: yün qırqtırmaq. yunğlətmək$_{ka}$.

yürə$_{ka}$: **yörə**$_{ka.}$ **yörgə**. **yerə**. **yürə**. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.

yürəklənmək$_{ka}$: cəsarət göstərmək. yiğitlənmək.

yürəkli$_{ka}$: yürəği bək, bərk. yiğit. cəsur. ürəkli.

yürqenmək$_{ka}$: **1**. yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. **2**. yörgənmək$_{ka}$. örtülmək. sarılmaq.

yürqəşmək: yörqəşmək$_{ka.}$ sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.

yürqəyək: ulaşmış.

yürümə : yerimə. yorığ$_{ka.}$ yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.

yürütmək: **yorıtmaq**$_{ka}$. **yeritmək**. **yoğurtmaq**. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yürütdü**: yorıdı.

yüşənğ$_{ka}$: üşənq. düz parlaq, şmal taş

yüşərik : üşəriq taş$_{ka.}$ düz qaya.

yüşilmək$_{ka}$: yoşılmaq. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək.

yüşləmək: (**ş** <> **y**) **yükləmək**. yüşürmək$_{ka}$. yükürmək.

yüşmək$_{ka}$: yükləmək. axıtmaq. yuşmaq.

yüşülmək: **1**. üşümək. yığışmaq. yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşilmək$_{ka}$. yoşılmaq. əli - qanı axıb **üşüldü**. **2**. işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. **1**. **tökülmək**. axmaq. - **qabu** qamuğ deşildi, qanı axıb yüşüldü: bədəni bütün dəlik dəlik oldu, qanı axdı.

yüşürmək$_{ka}$: (**ş** <> **y**) **yükürmək**. yüşləmək. yükləmək.

yüşüşmək : (**ş** <> **y**) yüküşmək. yükləşmək.

yütrük$_{ka}$: yüklüq. yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.

yüvmək$_{ka}$: yiqtürmək. yiktürmək. yüftürmək. yardımlaşmaq.

yüvsəmək$_{ka}$: könül almaq istəmək. yavsamaq.

yüyələmək: lülələmək. talqışmaq$_{ka.}$ dürməkləmək. bükmək.

yüyrək : - açınan at **yüyrək** olur: tumar görmüş at yeyrək, yorqa olur.

yüz : **yüz**$_{ka}$**.** **1**. üz. çəhrə. vichə. **2**. sayıda yüz·.

yüzəriq$_{ka}$: üzərlik otu. əldrük. ilrük. yıdıq ot.

yüzqəşmək$_{ka}$: üzə çıxmaq.

yüzlənmək$_{ka}$: üzünü dönmək. sayqılanmaq. quluq gözləmək.

yüzlüq$_{ka}$: üzlü.

yüzmək$_{ka}$. : **1**. üzmək. soymaq. ayırmaq. yayılmaq. dağılmaq. **2**. çox axmaq. süzmək. **3**. açmaq. yormaq. yozmaq.

yüztürmək$_{ka}$: üzdürmək.

yüzüq$_{ka}$: üzük.

yüzüt : **üzüt**. **1**. xeyirsiz. çimri. sövmə ilaraq işlənir. **2**. zalim. rəhmsiz. **3**. qırıt. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am.

yüzütmək$_{ka}$: üzdürmək. öldürmək.

Z

zab : **tab**. **şəp**. **çap**. itiliyi yetirən sözcük. çabuq. tez. yeyin. - **zab zab**$_{ka}$: çabuq çabuq. **- zap zap bar**$_{ka}$: zıp zıp qaç. iti ged.

zar : **car**. **çar**. pöz. qandır$_{ka}$. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.

zart zurt : fart furt. sart surt kimi səs çıxarmaq.

zəngin : barlıq$_{ka}$. bay$_{ka}$.

zənginləmək. : bayumaq$_{ka}$.

zənginləşmək: tuplənmək$_{ka.}$ diblənmək. diplənmək. kökləşmək. bayuşmaq$_{ka}$. bayışmaq.

zənginlətmək: devlətlətmək. bayutmaq$_{ka}$. (**y** < > **d** < > **z**) bədütmək$_{ka}$. bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq. ulğaytmaq. zənginlətmək. devlətlətmək. - tanrı məni **bayutdu**.

zəvzəklik: yeğnilik. yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq$_{ka}$. **- zəvzəklik edmək**: qurqırmaq$_{ka}$. yeğnilik edmək.

zıp zıp : - **zıp zıp qoşmaq**: **zap zap barmaq**$_{ka}$. qaçmaq. çabuq gedmək, gedmək. tələsmək. :

zivən : zivgən. tayığ$_{ka.}$ cayıq. cayan. caysıq. qayqın.

zivgək : yarsqaq$_{ka.}$ sürüşgən yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

zivgən : zivən. tayığ$_{ka.}$ cayıq. cayan. caysıq. qayqın.

zivmək : suçmaq$_{ka}$. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı şey suçan olur.

zor : qadaq. çətin. düğün. qadır. qatır. çətin. güc.

zünqüm : bir çeşit çin ipəklisi.